

**ENCICLOPEDIA
ARGEȘULUI
ȘI
MUSCELULUI
VOLUMUL III
(L-R)**

MUZEUL JUDEȚEAN ARGHEȘ
PITEȘTI, 2012

ENCICLOPEDIA ARGEȘULUI ȘI MUSCELULUI
VOLUMUL III
(L-R)

EDITORI: CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ; UNIVERSITATEA DIN PITEȘTI;
CONSILIUL LOCAL PITEȘTI; CLUBUL ENCICLOPEDIȘTILOR DIN ARGEȘ-MUSCEL

COLEGIUL REDACȚIONAL

Coordonator: Prof. univ. dr. Petre **POPA**

Redactori responsabili: dr. Octavian Mihail **SACHELARIE** (Volumul I);
ing. dr. Ileana **BĂLAN** (Volumul II); dr. Spiridon **CRISTOCEA** (Volumul III);
dr. Filofteia **PALLY** (Volumul IV).

Redactori de specialitate:

- Domni, doamne, domnițe, regi, regine: dr. Vasile **NOVAC** (V.N.), dr. Claudiu **NEAGOE** (C.N.);
  - Academicieni: [Silvestru **VOINESCU** (S.D.V.)], dr. Petre **POPA** (P.P.);
  - Oameni politici și de stat: dr. Spiridon **CRISTOCEA** (S.I.C.), dr. Sevastian **TUDOR** (S.T.);
  - Ierarhi, instituții eclesiastice, comunități etnice: Silvia **POPESCU** (S.P.);
  - Prefecți, instituții județene, funcționari de stat: Ion **BULACU** (I.T.B.), Manole **BIVOL** (M.B.);
  - Primari, instituții urbane, funcționari publici: Teodor **MAVRODIN** (T.M.), Nicolae **MOISESCU** (N.I.M.);
  - Parlamentari, cercetători în științe agricole, unități specializate în domeniu: dr. Constantin **BUDAN** (C.D.B.);
  - Scriitori, asociații literare: [Marian **STOICA** (M.S.)], Margareta **ONOFREI** (M.M.O.);
  - Muzicieni, instituții și formații muzicale: Lucreția **PICUI** (L.P.);
  - Plasticieni, instituții și asociații de artă: Simona **NAGÎȚ** (S.N.);
  - Generali, unități și instituții militare: dr. Gheorghe **NICOLESCU** (G.I.N.), dr. Vasile **NOVAC** (V.N.);
  - Martiri postbelici, asociații memoriale: dr. Ilie **POPA** (I.I.P.), drd. Remus **CÎRSTEA** (R.P.C.), [Zicu **IONESCU** (Z.I.)];
  - Structuri politice, administrative și obștești actuale: Dănuț **BICA** (D.B.), Dumitru **DRĂGUȚ** (D.D.),
Marius **POSTELNICESCU** (M.I.P.);
  - Universitari, instituții de învățământ superior: dr. Ileana **BĂLAN** (I.A.B.), Mariana **SÂRBU** (M.C.S.),
dr. Ioana Iulica **VOICU** (I.I.V.);
  - Cercetători în științe exacte: dr. Radu **GAVA** (R.G.), dr. Elena **HEROIU** (E.H.);
  - Cercetători în științe umaniste: dr. Octavian Mihail **SACHELARIE** (O.M.S.);
  - Istorici, mari proprietari funciari și demnitari medievali: dr. Spiridon **CRISTOCEA** (S.I.C.);
  - Arhitecți, instituții de profil: Alexandru **MULȚESCU** (A.M.);
  - Constructori, edificii, zone rezidențiale: Grigore **POPESCU** (G.P.), Dumitru **GHERĂSOIU** (D.I.G.),
Ion **FÎNTÎNERU** (I.M.F.);
  - Juriști, instituții juridice: Aurelian **DIANU** (A.A.D.), dr. Dumitru **VĂDUVA** (D.V.), dr. Iulia **BOGHIRNEA** (I.F.B.);
  - Medici, farmaciști, unități medicale: Constantin **CAPĂȚĂ** (C.C.);
  - Actori, instituții și activități teatrale: [Ion **FOCȘA** (I.F.)]; Petre **DUMITRESCU** (P.A.D.);
  - Întreprinzători tradiționali, economiști: dr. Tiberiu Cristian **AVRĂMESCU** (T.C.A.), [Ion **BĂDESCU** (I.G.B.)],
Gheorghe **HERA** (G.H.);
  - Structuri industriale, manageri contemporani, inovatori, inventatori: Ion **PIETRĂREANU** (I.D.P.),
Marin **DRAGOMIR** (M.T.D.), Dumitru **ILIE** (D.D.I.);
  - Diplomați de carieră, oameni actuali de afaceri: Ion Marius **MOTREANU** (I.M.M.);
  - Folcloriști, instituții și oameni de cultură: Constantin **CĂRSTOIU** (C.G.C.), Adriana **LUNGAN** (A.L.);
  - Mari proprietari funciari din etapele modernă și contemporană, fermieri, arendași: Ion **ȘTEFAN** (I.I.Ș.);
  - Familii argeșene și muscelene importante: dr. Filofteia **PALLY** (F.P.), dr. Nicolae **LEONĂCHESCU** (N.P.L.);
  - Cadre didactice, instituții școlare preuniversitare: [dr. Ion M. **DINU** (I.M.D.)], Dumitru **GHERĂSOIU** (D.I.G.),
Constantin **VĂRĂȘCANU** (C.V.);
  - Ziariști, publicații, tipografii: Ilie **BARANGĂ** (I.I.B.), Virgil **MARTINESCU** (V.G.M.), Constantin **SIMAN** (C.S.), Maria
DINU SACHELARIE (M.D.S.);
  - Edituri, maeștrii fotografi, traducători, realizatori media: Iulia Elisabeta **CIUCĂ** (I.E.C.);
  - Sportivi, cluburi, baze, asociații: dr. Nicolae **MIHĂILESCU** (N.M.), Liviu Valentin **MOTREANU** (L.V.M.);
  - Localități, glosar argeșean selectiv: Grigore **CONSTANTINESCU** (G.C.), Eugenia **CONSTANTINESCU** (E.C.);
  - Hidronime, oronime, toponime, rezervații naturale: [Ion **BACANU** (I.S.B.)], Valeriu Florian **ALEXIU** (V.F.A.);
  - Varia: Nicolae **BADEA** (N.B.), Manole **BIVOL** (M.B.), dr. Constantin **BUDAN** (C.D.B.), Gheorghe **CHIȚA** (G.F.C.),
dr. Nicolae **LEONĂCHESCU** (N.P.L.), Nicolae **NECȘOIU** (N.N.), dr. Filofteia **PALLY** (F.P.), Silvia **POPESCU** (S.P.),
Vintilă **PURNICHI** (V.P.), Răzvan Silviu **RUDI** (R.S.R.), dr. Adrian **ȘIMON** (A.Ș.).
-

**ENCICLOPEDIA
ARGEȘULUI
ȘI
MUSCELULUI**

VOLUMUL III

(L-R)

Cuvânt înainte: **Conf. univ. dr. Spiridon CRISTOCEA**

Studiu introductiv: **Prof. univ. dr. Petre POPA**

MUZEUL JUDEȚEAN ARGES

Pitești, 2012

Coperta I: Efigia Județului Argeș (2012)

Coperta IV: Cuvinte despre Argeș și Muscel

- Titularii proiectului:
BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ *DINICU GOLESCU* ARGEȘ;
BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII DIN PITEȘTI;
MUZEUL JUDEȚEAN ARGEȘ;
MUZEUL VITICULTURII ȘI POMICULTURII GOLEȘTI, ȘTEFĂNEȘTI, ARGEȘ;
CLUBUL ENCICLOPEDIȘTILOR DIN ARGEȘ - MUSCEL
- Consultanți științifici: Prof.univ.dr. Nicolae **LEONĂCHESCU**,
Cercetător principal I dr. Gheorghe **PĂUN**, Membru al Academiei Române

Caseta CIP. Biblioteca Națională a României

- Parteneri media: *ARGEȘUL* (director, Mihai GOLESCU);
ATITUDINE ÎN ARGEȘ (director, Spiridon VOINESCU)
- Tehnoredactor: Liviu Gabriel **DUMITRU**
- Documentariști: Daniela **CALOTĂ**, Iuliana Liliana **COROȘ**, dr. Gheorghe **CREMENESCU**, Gheorghe **CREȚU**, Ionel **DOBRE**, Paul **DICU** (1926-2008), Nicoleta **DRĂGUȚ**, Vasile **DUMINICĂ**, drd. Jean **DUMITRAȘCU**, Maria **DUMITRESCU**, Cornelia **FOTA**, Mihaela **FULGEANU-MATEI**, Mihail Petre **GEORGESCU**, Nicolae **GEORGESCU**, Marian **GHIȚĂ**, Mihai **GOLESCU**, Gheorghe **GOMOIU**, dr. Mihai **IANCU**, Magdalena **IOAN**, Nicolae **IONESCU**, Luminița Ioana **IORDACHE**, Viorica **MĂNĂTUICĂ**, Gheorghe **MĂNDIȚĂ**, Ilie Al. **MIHĂILESCU**, Mihai Constantin **MITRACHE**, Ioana **NEGOESCU**, Lenuța V. **NICOLESCU**, dr. Marin **NIȚULESCU**, drd. Radu **OPREA**, Nicolae Cristian **OTOBÎCU**, Ion **PĂTRAȘCU**, Ion Gheorghe **PETRESCU**, Petre **PETRIA**, dr. Dan Ovidiu **PINTILIE**, dr. Cornel **POPESCU**, Ion I. **POPESCU**, Maria Magdalena **ROȘOIU**, Gheorghe **SANDU**, dr. Doru Gabriel **STAN**, Dana **STANA**, dr. Ștefan **ȘTEFĂNESCU**, dr. Ștefan **TRĂMBACIU**, Daniela **TRICĂ**
- Secretariat general: Iulia Elisabeta **CIUCĂ**, Eduard Ionuț **FÎȘCĂ**, Carmen Nicoleta **TUDOR**, Corina **NEACȘU**
- Culegere computerizată: Oana Adriana **ANTONESCU**, Marina **APOSTOL**, Dan **ARSENE**, Raluca Cristina **BADEA**, Traian **BRÎNARU**, Adrian Nicolae **COMAN**, Cristina Maria **COSTEA**, Radu **GAVA**, Corina **NEACȘU**, Diana **GRIGOR**, Elena **HEROIU**, Iulian **MARICA**, Reghina **MĂCEȘANU**, Liviu Valentin **MOTREANU**, Georgeta Elena **NICOLESCU**, Mihai **OPROESCU**, Iuliana Lucia **POPESCU**, Ionela **SORENGHEA**, Mihaela Luminița **STOIAN**, Gabriel **TUĐOSE**, Aurelian Nicolae **ZAMFIR**
- Lectori: Ion I. **POPESCU**, Aurelia T. **POPESCU**, Ilie **BARANGĂ**, dr. Lavinia **GEAMBEI**, Gheorghe **CHIȚA**
- Mulțumiri pentru: Lelia **BĂDICĂ**, Constantin **BĂRBULESCU**, Vergil **CALCIU**, Dumitru **CÂRSTEA**, Nicolae **COZLOVȘCHI**, Mircea **CRĂCIUN**, Cristian **DANEȘ**, Virginia **DRAGNEA**, Mihail **GHIȚESCU**, Vasile **GHIȚESCU**, Ion **HIRU**, Dumitru **I. ILIE**, Ion **LĂDESCU**, Liliana Teodora **MARINESCU**, Dragoș **MÂNDESCU**, Gheorghe **NEGOESCU**, Vasile **NEGOESCU**, Alexandru **NICA**, Marius **OLTEANU**, Eugen **POPESCU**, Romulus **POPESCU**, Constantin **ROTĂREASA**, Gabriel **SICOE**, Ion **STAN**, George **TĂTĂRUȘ**, Vasile **TUDOR**
- Consilieri editoriali de literă: Corina **NEACȘU (L)**; Liviu Valentin **MOTREANU (M)**; Radu **GAVA (N - O)**; Reghina **MĂCEȘANU (P)**; George Daniel **UNGUREANU (R)**
Toate drepturile pentru **Volumul III (L-R)** aparțin MUZEUL JUDEȚEAN ARGEȘ,
<http://www.muzeul-judetean-arges.ro>.

CUVÂNT ÎNAINTE

Conf.univ. dr. Spiridon **CRISTOCEA**
Director,
Muzeul Județean Argeș

Instituția pe care o conduc, integrată sistemului cultural specific României contemporane, aflată în structurile administrative și financiare ale Consiliului Județean Argeș, președinte, dr. Constantin Nicolescu, a scris, de la început, ideii avansate privind elaborarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului*, prima scriere cu atare tematică din literatura națională. De aceea, ne-am aflat, constant, în avanpostul derulării amplului proiect, oficializat, strategic, la 5 octombrie 2006, împreună cu Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, Biblioteca Universității din Pitești, Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești, Ștefănești, Argeș, Clubul Enciclopediștilor din Argeș - Muscel. Constituim, astfel, o redutabilă *echipă logistică*, suport incontestabil și oportun finalizării lucrării amintite.

Pentru sistematizarea datelor din prima noastră *enciclopedie interdisciplinară*, prezentate alfabetic, s-a convenit gruparea detaliilor în patru volume distincte: *A-C*; *D-K*; *L-R*; *S-Z*, toate elaborate de același colegiu redacțional, coordonat de prof. univ. dr. Petre Popa, istoric, inițiatorul demersului invocat, unul dintre colaboratorii noștri statornici.

Primul volum, *A-C*, a fost asumat de Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, redactor responsabil, dr. Octavian Mihail Sachelarie, directorul instituției. S-a postat pe *internet* încă de la începutul anului 2009: [www.bjarges.ro/Biblioteca Digitală](http://www.bjarges.ro/Biblioteca_Digitala). Impactul devine favorabil cititorilor, de la care s-au primit, pe lângă aprecieri protocolare, anumite detalii, necesare completării textelor referitoare la persoane și familii importante, localități, instituții, publicații, repere istorice, rezervații naturale, unități de interes public din Argeș-Muscel. În prezent, *tomul I* se pregătește pentru editare pe suport de hârtie.

Cel de-al doilea volum, *D-K*, s-a elaborat prin intermediul Bibliotecii Universității din

Pitești, director, ing. dr. Ileana Bălan, redactor-responsabil al segmentului enunțat. Este postat pe *internet*, la adresa <http://biblioteca.upit.ro>. Se așteaptă, în continuare, opiniile utilizatorilor, conturându-se, treptat, posibilitatea editării clasice. Remarcăm conlucrarea acestei instituții cu celelalte biblioteci universitare, pe tema cunoașterii cadrelor didactice originare din Argeș-Muscel, stabilite în alte centre de învățământ superior din țară, care îndeplinesc *normele* înscrierii în paginile enciclopediei.

După 10 ianuarie 2011, în fiecare zi de luni a săptămânii, colegiul redacțional, împreună cu mai mulți documentariști, tehnoredactori, operatori, lectori, beneficiază de *găzduirea* Muzeului Județean Argeș. Pentru cei implicați voluntar în elaborarea *Volumului III (L-R)*, sala de protocol, biblioteca, expozițiile permanente și temporare, fototeca, portofoliul aflat în conservare, colecțiile tematice, specialiștii din diferite domenii, oferă cadrul propice pentru completarea informațiilor preluate anterior din surse conexe. Totodată, prin intermediul celorlalte muzee, vom insista pentru a extinde sfera de cunoaștere în sensul deja remarcat.

În calitate de coordonator al volumului amintit, împreună cu mai mulți colegi din Muzeul Județean Argeș, deși derulăm, concomitent, importante proiecte științifice, suntem dornici să reliefăm, în continuare, valențele enciclopedice ale zonei Argeș-Muscel, cu deosebire calitățile prin care oamenii locurilor s-au afirmat de-a lungul timpurilor.

Vă oferim spre analiză, din acest amplu dicționar, împreună cu elementele introductive, *literele L-R*, având numeroase enunțuri, compartimente conform criteriilor prestabilite, constituind, așadar, *Volumul III* al *Enciclopediei Argeșului și Muscelului*, regăsit, virtual, la: *muzeul-judetean-arges.ro*.

Sugestiile, comentariile, observațiile dumneavoastră vor fi receptate, cu deosebit interes, pe adresa de e-mail: *muzeuarges@yahoo.com*. Puteți folosi, de asemenea, sistemul poștal obișnuit: Muzeul Județean Argeș, str. Armand Călinescu, Nr. 44, 110047, Pitești, județul Argeș. În ambele cazuri vă vom răspunde cu promptitudine.

Asigurăm pe toți cei angajați în elaborarea sau lecturarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului* de respectul și gratitudinea noastră.

Pitești, 20 noiembrie 2012

SPIRITUL ENCICLOPEDISMULUI ȘI ARGEȘUL

Elaborarea *Volumului III (L-R)*, din *Enciclopedia Argeșului și Muscelului*, îmi conferă posibilitatea de a completa, cu noi considerații, *tema introductivă*, prezentată la *Volumul I (A-C)* și la *Volumul II (D-K)*, extinzând, astfel, cadrul informal adresat cititorilor noștri.

Realizarea unei ample lucrări de factură enciclopedică este, așadar, pentru autorii implicați într-un asemenea proiect, o adevărată *piatră unghiulară* a experienței lor editoriale. Ca principiu, modalitatea tratării unitare a domeniilor tematice a apărut relativ târziu, comparativ, bunăoară, cu sfera de cuprindere *segmentială* a descripțiilor clasice.

Din acest punct de vedere, principiul inedit a dezvoltat *Școala enciclopedică franceză*, structurată în cea de-a doua jumătate a secolului XVIII, concomitent cu evoluția doctrinei *luministe*. Inițiatorul demersului privind elaborarea unui *dicționar polivalent*, de mari proporții, reprezentativ pentru cultura universală a timpului, este renumitul filosof, scriitor și estetician, Denis Diderot (1713-1784), născut în orașul Langres, cu studii la Universitatea din Paris, autor al unei vaste literaturi, din care se detașează titlurile: *Cugetări asupra interpretării naturii* (1753); *Călugărița* (1760); *Nepotul lui Rameau* (1772); *Jacques fatalistul* (1773); *Saloanele* (1781).

Printre colaboratorii săi, suficient de convingători în sensul spiritualității dialectice, se regăsesc importanți *corifei* ai culturii europene, în primul rând, matematicianul filosof, Jean le Rond D'Alembert (1717-1783), care a elaborat *Discursul preliminar*, dar și un cuprinzător *Tratat de dinamică*, legistul fundamentalist Charles de Secondat, baron de Montesquieu (1689-1755), gânditorul Paul Henri Dietrich, baron d'Holbach (1723-1789), autor pentru *Sistemul naturii* (1770).

Denumită *Enciclopedie sau dicționar rațional al științelor, artelor și meșteșugurilor*, uzual, *Enciclopedia franceză*, lucrarea a fost elaborată și editată în perioada 1751-1780, având 35 de volume. Considerată *monument* al gândirii moderne, opozantă sensurilor medievalității obscurantiste, *Enciclopedia franceză* demonstrează oportunitatea interferenței științelor cu viața socială și civică a națiunilor, relevă modalitatea pragmatică de a analiza, prin sinteze comparatiste,

evoluția umanității, surprinde acțiunile novatoare ale etapei amintite, direcționează perspectiva.

Arhetipul enciclopedic francez s-a extins, treptat, în toate statele occidentale, ulterior și pe alte coordonate geografice. Așa, de exemplu, importanță majoră prezintă *Noua enciclopedie americană*, apărută la mijlocul secolului XIX (1857-1860), dar și cele din Germania, Rusia, Marea Britanie. Acum, majoritatea covârșitoare a comunităților importante ale *Mapamondului* oferă cititorilor, inclusiv prin modalități *virtuale*, un relevant *conglomerat* de informații, având nuanță generalizatoare. Cu deosebire, în perioada interbelică s-au nuanțat, editorial, lucrările de anvergură, acceptându-se apariția acestora pe domenii, litere sau alfabetice, indiferent de explicitarea enunțurilor. Aspectul denotă un relevant *dinamism* al multitudinii realizărilor umane, prevalând domeniile productive, unde lectorii pot găsi, într-un spațiu cât mai condensat, informații *globale*, sau pentru anumite domenii existențialiste.

Referindu-ne la portofoliul Bibliotecii Județene *Dinicu Golescu* Argeș, considerat unul dintre fondurile reprezentative ale României contemporane, acesta listează numeroase titluri de enciclopedii tradiționale sau contemporane, așa cum sunt: *The Encyclopedia Britanica, I-XXIX*, London, 1929; *Encyclopedie Français, I-XVII*, Editura Larousse, Paris, 1937; *The Encyclopedia Americana, I-XXX*, New York, 1976; *Encyclopedia Universalis, I-XXX*, Paris, 1993; *Enciclopedia americanilor*, București, 2003; *Enciclopedia popoarelor: Africa, America, Asia și Oceania*, București, 2006; *Encyclopedia Judaica, I-XXII*, Detroit, 2007. Lucrări asemănătoare se găsesc în Biblioteca Universității din Pitești, în bibliotecile municipale și orașenești, ale muzeelor sau ale altor instituții publice, ori în colecțiile unor cunoscuți intelectuali din Argeș-Muscel.

Bunăoară, pentru portofoliul Bibliotecii Universității din Pitești, pe lângă titluri deja listate, se detașează: *Encyclopédie française, I-XVII*, Paris, 1936-1939; *The Penguin Encyclopedia*, Baltimore, 1965; *Encyclopédie générale Larousse: En 3 volumes*, Paris, 1967; *Encyclopedia Universalis*, Paris, 1990; *The New Encyclopedia Britannica*, London, 1995; *The Wordsworth Encyclopedia, I-V*, Hertfordshire, 1995; *Enciclopedia marilor personalități din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului, I-VII*, București, 1999-2004; *Encyclopaedia of Modern Techniques of Teaching, 1-8*, New Delhi, 2007; *Enciclopedia concisă Britannica*, București, 2009.

Apoi, din fondurile bibliotecii Muzeului Județean Argeș, remarcăm titluri precum: *La grande encyclopédie. Inventaire raisonné des sciences, des lettres et des arts. Société de savants et de gens de lettrés*, 1-31, Paris, 1889; *Enciclopedia română, 1-3*, coordonator, Corneliu Diaconovich, Sibiu, 1898-1904; *Encyclopedie de chasseur*, Paris, Librairie Larousse, 1928; *Marea*

enciclopedie agricolă, 1-5, coordonator, Constantin Filipescu, București, 1937-1938; *Enciclopedia turistică românească*, redactor responsabil, Mihai Haret, București, 1938.

În ceea ce privește preocupările autohtone, un semnal autentic îl oferă inițiativa editoriale enciclopedice ale profesorului bănățean Constantin Diaconovici Loga (Caransebeș, 1 noiembrie 1770 – Buda, 12 noiembrie 1850). Apoi, la 7 februarie 1895, conducerea *Asociațiunii Transilvane pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român (Astra)*, cu sediul la Sibiu, hotărăște elaborarea și publicarea *Enciclopediei române*, coordonator Corneliu Diaconovich (1859-1923), prim-secretar al acestui for. Cartea are trei volume (1898-1904), fiind realizată prin „*conlucrarea reprezentanților literari ai tuturor țărilor și ținuturilor locuite de români*”. Precizăm faptul că autorul, Corneliu Diaconovich, era un cunoscător avizat al enciclopedismului occidental, editând la Budapesta și la Viena, reședințe ale Imperiului Austro-Ungar, apoi la Sibiu, în Transilvania, periodicul *Rumänische Revue* (iulie 1885-decembrie 1904). Peste 25 de ani, în 1929, Lucian Predescu, născut la Iași (1907), termina, la Cluj, *Enciclopedia Cugetarea. Material românesc, oameni și fapte*, tipărită în Capitală (1940). S-a reeditat în 1999. De asemenea, tot la București, în 1938-1943, s-a publicat *Enciclopedia României*, patru volume, coordonator fiind sociologul, filosoful și esteticianul Dimitrie Gusti (1880-1955).

După 1970, s-au elaborat mai multe enciclopedii autohtone pentru diverse domenii, importante fiind, printre altele: *Enciclopedia istoriografiei românești* (1978), coordonator, academician Ștefan Ștefănescu; *Enciclopedia arheologiei și istoriei vechi a României* (1994); *Enciclopedia partidelor politice din România (1862-1994)*, de Ion Alexandrescu, Ion Bulei, Ion Mamina, Ioan Scurtu (1995); *Enciclopedia marilor personalități din istoria și cultura românească de-a lungul timpului* (1999); *Enciclopedia domnilor români*, de Constantin Razachevici (2001); *Enciclopedia geografică a României*, de Dan Ghinea (2002). Un succes incontestabil îl obține *Enciclopedia muzicii românești*, elaborată de Viorel Cosma, tipărită la București în mai multe volume, începând cu 2005. Aceste lucrări, având anvergură națională, fac relevante precizări la spațialitatea Argeș-Muscel.

Ca succesiune valorică, *enciclopediile* au fost urmate de *dicționare* tematice, direcționând o tratare asemănătoare. Noile tomuri prezintă, constant, segmente *disparate* de activitate, ori, informații *pluraliste*, referitoare, cu deosebire, la persoane.

Modelul concludent universalist îl reprezintă, fără îndoială, inițiativa francezului Pierre Larousse (1817-1875), cunoscut și apreciat pentru *colecțiile lexicografice* care îi poartă numele. În

1852, a fondat, la Paris, *Casa de Editură Larousse*, anunțând prioritatea tipăririi lucrărilor enciclopedice. Primul succes de răsunet mondial rămâne ***Marele dicționar universal al secolului al XIX-lea***, apărut în 17 volume (1865-1876).

Dicționarele externe *Larousse* au devenit, cu timpul, o practică editorială frecventă. Interesant este, din punctul nostru de vedere, faptul că, într-o variantă apărută în Franța, la Paris (1925), coordonată de Claude Auge, intitulată ***Dictionnaires encyclopédiques généraux***, având, în prima parte, 1 114 pagini care explică, sintetic, cuvinte sau expresii ale limbii franceze, iar cele următoare, până la 1 762, făcând referiri la personalități și *geografii*, este amintită (p. 1609) așezarea: „*Pitesci ou Pitesti, v. de Roumanie, Valachie, sur l'Argesu: 20 000 h/Pitesci sau Pitești, oraș din România, Valahia, pe Argeșu, 20 000 locuitori*”. Volumul din 1925 prezintă România interbelică în 30 de rânduri, pe o coloană, la pagina 1 649, reproducându-se și stema regatului. Asemenea consemnări apar în mai multe dicționare enciclopedice universale, cu deosebire în cele contemporane.

Astfel, ***Meyers Neus Lexikon***, editat în Germania, Leipzig, 1974, aprecia: „*Municipiul Pitești este capitala județului Argeș din Sudul României (Muntenia). Are dezvoltată industria chimică, industria lemnului, industria textilă, industria constructoare de autoturisme, industria motoarelor electrice. Nod de cale ferată. Important centru cultural și urbanistic*”. Valoroase rămân, ca sursă documentară, volumele: ***Dictionnaire encyclopédique pour tous libraire***, Paris, 1980; ***Dictionnaire bibliographique des auteurs: Des tous les temps et des tous les pays, I-IV***, Paris, 1983; ***Dicționar enciclopedic: 98 de definiții***, Chișinău, 2002; ***Dictionary of Education***, New Delhi, 2005.

Comparativ cu primele serii *Larousse*, dicționarele românești cu tentă enciclopedică sunt ulterioare. Dintre acestea se detașează: ***Dicționarul topografic și statistic al României*** (1872), de Dumitru Frunzescu; ***Marele dicționar geografic*** (1898-1902), de George Ioan Lahovari, Constantin I. Brătianu, Grigore Tocilescu (cinci volume, peste 4 000 de pagini), având ca suport dicționarele geografice parțiale pentru județe. Există, de asemenea, mai multe tomuri complexe, așa cum este ***Dicționarul enciclopedic***, tipărit la București: 1962 (***Volumul I, A-C***); 1964 (***Volumul II, D-J***); 1965 (***Volumul III, K-P***); 1966 (***Volumul IV, Q-Z***). Toate înscriu, alfabetic, nume, localități, cuvinte, instituții, zona Argeș-Muscel regăsindu-se constant.

În 1972, Editura Enciclopedică Română a oferit cititorilor primul ***Mic dicționar enciclopedic***, având 1 736 de pagini, compus, după modelul ***Dicționarului general Larousse***

(1925), din două compartimente: glosar, respectiv persoane, așezări, publicații, foruri politice și administrative, în total, 77 000 de enunțuri, la care se adaugă alocuțiuni și expresii celebre, plasate, tipografic, între cele două secțiuni amintite.

Preocupările din acest domeniu s-au multiplicat, constant, în ultimele decenii. Selectăm: *Dicționarul de Istorie Veche a României* (1976); *Dicționarul personalităților românești ale științelor naturii și tehnicii*, de Ioan Albescu (1982); *Dicționarul universal al arhitecților*, de Constantin Paul (1986); *Economiști la Academia Română*, de Vasile Malinschi (1990); *Dicționar de artă modernă și contemporană*, de Constantin Prut (2002); *Membrii Academiei Române. Dicționar*, de Dorina N. Rusu (1999, 2003); *Dicționarul biografic al literaturii române*, de Aurel Sasu (2006). O realizare importantă este reeditarea actualizată a *Dicționarului enciclopedic român*, amintit mai sus. Noua formă are șapte volume, păstrează metoda *amalgamării* enunțurilor și a apărut, succesiv, pe litere, în: 1993 (*A-C*); 1996 (*D-G*); 1999 (*H-K*); 2001 (*L-N*); 2004 (*O-Q*); 2006 (*R-S*); 2009 (*T-Z*). S-a extins, totodată, practica elaborării de lucrări asemănătoare cu caracter zonal, referitoare, mai ales, la personalitățile din diferite sectoare, sugerând inclusiv scopuri comerciale, realizate atât în manieră *clasică*, dar și prin sistem *virtual*.

Deosebit de utile au devenit culegerile bibliografice, care listează numeroase titluri, așa cum sunt: *Bibliografia românească veche*, patru volume (1903-1944), autori Ioan Bianu (1856-1935), Nerva Hodoș (1869-1913), Dan Simonescu (1902-1993); *Bibliografia istorică a României*, volume periodice, editate la Cluj-Napoca; *Bibliografia românească modernă (1831-1918)*, patru volume, apărute sub egida Academiei Române.

Referitor la scrierile aferente spațiului geo-istoric Argeș-Muscel, evidențiem, prevalent, demersurile aparținând tradiționalității. Asemenea volume, având conținut diversificat, ilustrează, prin raportare la nivelul informațiilor cunoscute, aspecte istorice, geografice, lingvistice, economice sau demografice, rolul unor personalități originare din această parte a României, alte detalii valoroase. Dintre autoritățile în materie, care au analizat realități specifice zonei amintite, nominalizăm: Nicolae Iorga, George Ioan Lahovari, Constantin D. Aricescu, Constantin Giurescu, Aurelian Sacerdoțeanu, Constantin Alessandrescu, Dan Simonescu, Gheorghe Pârnuță, Augustin Z.N. Pop, Nicolae Leonăchescu, Florian Tucă, Dan Zamfirescu.

La rândul lor, unii autori locali s-au oprit asupra domeniilor preferate: Ilie Barangă (*Presa argeșeană*); Grigore Constantinescu (*Argeș. Dicționar etnocultural*); Spiridon Cristocea (*Istoricî*); Ion M. Dinu (*Dascăli argeșeni*); Jean Dumitrașcu (*Parlamentari*); Zicu Ionescu și Remus Petre

Cîrstea (*Martiri*); Constantin Luca și Constantin Anghel (*Sportivi*); Vasile Novac (*Generali*); Petre Popa (*Universitari*); Silvia Popescu, Marin Drăgușin, Silviu Buburuzan (*Tărâmul tăcerii*); Marian Stoica (*Scriitori și publiciști*); Sevastian Tudor (*Oameni politici și de cultură*); Dumitru Udrescu (*Glosar regional*); Silvestru Voinescu (*Academicieni*). Totodată, Dumitru Baci, Ion Băcanu, Ion Boalcă, Dumitru Căpitanu, Constantin Cârstoiu, Nadia Ciochină, Ion Cruceană, Paul Dicu, Vili Firoiu, Constantin Florea, Gheorghe Franțescu, Dănuț Manu, Valeriu Marinescu, Teodor Mavrodin, Flaminiu Mărtzu, Nicolae Moiescu, Ioan Răuțescu, Nicolae Rizescu, Octavian Mihail Sachelarie prezintă ceea ce numim, generic, *faptele oamenilor Cetății*. Asemenea demersuri sunt continuate de analiștii argeșeni ai *noului val*, formați, mai ales, la Facultatea de Științe Socio-Umane a Universității din Pitești, specializarea *Istorie* (1997), regăsiți deja ca autori de cărți, sau liste și cataloage bibliografice, ori colaboratori la redactarea lucrării de față.

Lipsește, în mare măsură, după cum se observă, consemnările despre: constructori, arhitecți, specialiști din industrie, agricultură și administrație, economiști, medici, juriști, ierarhi, muzicieni, artiști plastici, cercetători științifici, ziariști, remarcați, cu deosebire, în etapa 1918-2012. Semnatarii paginilor propuse acum cititorilor vor analiza, cu certitudine, asemenea domenii.

Devine oportună, așadar, realizarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului*, inițiativă finalizată, cu succes, în mai multe județe sau municipii ale țării. Descrierile următoare direcționează, în premieră, un atare deziderat, având ca principal punct de reper semnificația distinctă a acestor locuri, integrate evoluției statalității autohtone și continentale. Pentru mine, elaborarea adusă în discuție a devenit o permanentă *stare de spirit*. Motivațiile sunt multiple! Primele impresii asupra acestui areal mi s-au conturat încă de pe băncile Școlii Primare din satul Bocșa, comuna Măciuca, județul Vâlcea, când am reușit să descifrez explicația la o fotografie din *Abecedar*, reprezentând Biserica Mănăstirii Curtea de Argeș. Tot pe atunci, mi s-au întipărit legendele referitoare la Negru Vodă, Posada, Meșterul Manole. Ulterior, cunoștințele generale se vor sistematiza prin studii de specialitate, documentări în arhive sau biblioteci, scrieri tematice, activități didactice și publice, derulate, prevalent, la Pitești.

*

* *

Actualul județ Argeș, denumire suprapusă legendarului hidronim antic *Ordessos/Argesis*, are, prin unirea cu Muscelul, din 1950, statistic, suprafața de 6 826 km², ceea ce reprezintă,

aproximativ, 2,9% din teritoriul de astăzi al României. Reședință oficială este municipiul Pitești, atestat printr-un document scris (20 mai 1388), purtând *pecetea* lui Mircea cel Bătrân (1386-1418). La Curtea de Argeș și Câmpulung, foste capitale domnești, se află importante necropole voievodale și regale. Prima referire la fostul județ Argeș datează, se pare, de la 13 august 1437. Consemnarea, reprodusă în *Documenta Romaniae Historica, B, Țara Românească, Volumul I*, București, 1966, amintește, la pagina 50, de „*Lănjești din Arghis*“, din actuala localitate Lunca Corbului (Argeș). Denumirea de *Mușcel* este ulterioară: 30 aprilie 1536, pe timpul domnului Radu Paisie/Petru de la Argeș (1535-1545). A existat, temporar, în acest areal, județul *Pădureț*, notificat, la 19 iulie 1498, în vremea domnului Radu cel Mare (1495-1508), contopit apoi cu Mușcelul.

De-a lungul secolelor, evoluția generală a zonei Argeș-Muscel a fost apropiată ca sens demografic, economic, social, cultural, religios. Cele două entități sunt definite medieval și redimensionate prin legislația din 2/14 aprilie 1864, elaborată pe timpul lui Alexandru Ioan Cuza (1859-1866), având ținuturi, plase, comune urbane sau rurale, sate. Conform organizării teritoriale hotărâte de suveranul României, Carol II (1930-1940), județele Argeș și Muscel au devenit parte componentă a Ținutului Bucegi, condus de la București (1938-1940), iar în etapa 1940-1944, erau integrate Regiunii IX, structură condensată criteriilor militare, stabilite de conducătorul statului, Ioan/Ion Antonescu (1882-1946). La 30 noiembrie 1944, România avea 58 de județe. Unele așezări argeșene sudice aparțineau județului Teleorman.

Pe baza *Legii Nr.5*, din 6 septembrie 1950, marea majoritate a localităților din Argeș, Muscel, Olt, Vâlcea au format Regiunea Argeș (1950-1952; 1961-1968)/Regiunea Pitești (1952-1961). Se împărțea în raioanele: Băbeni-Bistrița, Costești, Curtea de Argeș, Drăgănești Olt, Drăgășani, Găești, Horezu, Muscel, Pitești, Potcoava, Râmnicu Vâlcea, Slatina, Topoloveni, Vedea, însumând 15 800 km², 356 de comune, 1 533 de sate. De la 1 ianuarie 1961, Băbeni-Bistrița și Topoloveni se desființau, urmate, în scurt timp, de Vedea. Prin *Legea Nr. 57*, din 16 februarie 1968, se revenea la organizarea administrativă pe județe. Comparativ însă cu situațiatrăditițională, Argeșul și Muscelul rămăneau unite, situație care se menține inclusiv astăzi. După 1 ianuarie 2007, facem parte, ca sens european, din **regiunea Sud (Muntenia)**, având sediul la Călărași.

Din punct de vedere geografic, înălțimile munților Făgăraș, din Carpații Meridionali, unesc Argeșul, la nord, cu județele Sibiu și Brașov; crestele semețe ale Masivului Leaota, dealurile din Podișul Getic și o parte din Câmpia Română constituie *puntea* de est cu județul Dâmbovița; Câmpia Găvanu-Burdea îl mărginește, la sud și sud-est, cu județele Teleorman și Olt; *cumpăna de ape*, dintre râurile Argeș și Olt, îi conferă vecinătatea, spre vest, cu județele Vâlcea și Olt. Relieful,

asemănător unui uriaș amfiteatru, se descifrează, predilect, de la nord spre sud, de la Vârful Moldoveanul (2 543 m), până la șesurile aluvionare. Ținuturile *piemontane* ocupă mai mult de jumătate din teritorialitatea amintită anterior. Pe văile *săpate* de ape în munți și dealuri, pe frumoasele plaiuri și muscele, de-a lungul drumurilor și șoselelor, precum și în plină câmpie, s-au constituit, de timpuriu, trainice așezări.

Viața materială și spirituală din Argeș-Muscel a *urcat*, prin secole și milenii, o dată cu evoluția neîntreruptă a celorlalte *pământuri* tradiționale. Nu este *zidire* mai veche sau mai nouă, din acest areal, care să nu amintească personalitatea poporului român, strădaniile sale pentru independență, unitate, progres, civilizație. Aici a fost *Țara Ctitoriei*, leagănul formării statului feudal primordial, numit, frecvent, *Muntenia* sau *Valahia*, aici s-au aflat primele reședințe princiare, de la Curtea de Argeș și Câmpulung, de aici s-a emis prima stemă a Basarabilor, simbolizând începuturile domniei dinastice și întinderea stăpânirii sale, în veacul XIV, peste toată *geografia* neatârnată, inclusiv la nordul Gurilor Dunării.

Eforturile pentru menținerea structurilor noastre medievale s-au *centrat*, deseori, pe aceste locuri. Astfel, la 12 noiembrie 1330, voievodul Argeșului, Basarab I *Întemeietorul* (c. 1310-1352), a obținut victoria *emblematică* de la Posada, din *pripoarele* Perișanilor, despre care va aminti inclusiv cronicarul Martin Strykowski din Polonia: „*Regele ungar Carol, ridicând război năprasnic asupra domnului muntean Basarab, fu bătut cu desăvârșire ... astfel încât cu puțini ai săi abia a scăpat cu fuga*”. La 10 octombrie 1394, oastea condusă de voievodul Mircea cel Bătrân (1386-1418) s-a confruntat cu armatele legendarului sultan Baiazid (1389-1402), oștirea română obținând la Rovine, undeva, pe *Câmpia de la sud de Pitești*, după cum opinează mulți analiști ai perioadei, un succes răsunător. „*A fost război mare, notează, în 1620, călugărul erudit Mihail Moxa, cât se întuneca văzduhul de mulțimea săgeților ... și mai pierdu Baiazid oastea lui cu totul*”. La Curtea de Argeș, domnul Nicolae Alexandru (1352-1364) a înființat prima mitropolie ortodoxă a Munteniei (1359).

Documente ale secolului XVI au consemnat aspecte importante referitoare la rolul zonei Argeș-Muscel în vremea domnului Neagoe Basarab (1512-1525), cel care ne-a lăsat, printre altele, Biserica Episcopală de la Curtea de Argeș, aureolată cu *Balada Meșterului Manole*, precum și celebrele texte *filosofale* reunite sub genericul *Învățăturile*. Apoi, pe timpul voievodului Radu de la Afumați (1522 ~ 1525), una dintre cele 19 lupte ale sale cu turcii era purtată la Rucăr, pe drumul spre Brașov (1522). Deosebite sunt faptele primului *unificator* al Țărilor Române, Mihai Viteazul (1593-1601), petrecute, în 1595, la Stoenеști, între Câmpulung și Târgoviște, ulterior, 25 noiembrie

1600, lângă vechea reședință de la Curtea de Argeș, unde a angajat ultima sa inițiativă militară la sud de Carpați. Nu peste multă vreme, domnul Matei Basarab (1632-1654) a instalat, la reședința din Câmpulung, o tiparniță. Legături statornice au menținut, cu oamenii acestor locuri, totodată, voievozii Vlad Călugărul (1481 ~ 1495), Constantin Șerban (1654-1658), Șerban Cantacuzino (1678-1688), Constantin Brâncoveanu (1688-1714), dar și unii domni fanarioți (1716-1821), ale căror **legiuri** și **coduri**, vor direcționa administrația noastră premodernă. În 1793, la Pitești exista sediul unei cancelarii episcopale ortodoxe, transferate ulterior la Curtea de Argeș.

Cartea Argeșului înscrie importante și semnificative concepte sau momente din timpul evenimentelor naționale de la 1821, 1848, 1859, 1877, 1918. Ca dovadă, Tudor Vladimirescu, inițiatorul acțiunilor novatoare de la 1821, care servise, temporar, în administrația Muscelului, a cuprins orașul Pitești, ca punct strategic nordic al eventualei rezistențe, în planurile mișcării revoluționare, elaborate cu acordul direct al unor patrioți *luminiști*. Precipitarea evenimentelor nu a permis, însă, aplicarea celor preconizate, din contră, *oșteanul din Vladimiri* devenea *captiv* al aliaților săi, *liderii* Eteriei elene, în tabăra stabilită la Golești, *plătind*, la 27 mai 1821, cu viața, undeva lângă Târgoviște, îndrăzneala de a ridica doleanțele neamului de jos la valoarea cerințelor cardinale europene. Tradițional, până în secolul XVIII, județul Argeș a fost coordonat, teritorial, de la Curtea de Argeș, reședință devenind, apoi, orașul Pitești.

În perioada 1831-1864, atât Argeșul și Mușcelul au fost conduse de *ocârmuitori*, înlocuiți, prin **Legea administrației**, de la 1 aprilie 1864, cu prefecți (inspirație franceză). Apar, totodată, consiliile județene. Conform **Regulamentului Organic**, aplicat, efectiv, în perioada 1832-1858, județul Argeș avea *plaiurile* Aref și Loviștea, precum și șase *plase*: Argeș, Găleşești, Oltul de Jos, Pitești, Topolog, Vâlsan. Structură asemănătoare întâlnim și în județul Muscel: *plaiurile* Argeșel, Dâmbovița, Nucșoara; *plasele* Râuri și Podgoria. De-a lungul timpului se vor produce numeroase modificări.

Un succes important al conducerii celor două județe a fost înființarea școlilor satești de stat, prin aplicarea **Poruncii Departamentului Treburilor din Lăuntru**, datată, București, 14 ianuarie 1838. Activitatea era coordonată de Eforia Școalelor în colaborare cu Marea Logofeție a Treburilor Bisericești. La începutul deceniului, se înființaseră școli naționale (normale) pentru reședințele de la Câmpulung (1832) și Pitești (1833), care au pregătit primii învățători pentru instituțiile rurale. Așa, de exemplu, la 2 aprilie 1839, în plasa Podgoria (Muscel) se considerau deschise 17 școli primare.

Argeșenii și muscelenii s-au implicat activ în *Revoluția de la 1848*, remarcându-se mai

multe personalități originare din acest areal, precum: Ion C. Brătianu, Dumitru C. Brătianu, Ștefan C. Golescu, Nicolae C. Golescu, Radu C. Golescu, Alexandru C. Golescu (Albu), Alexandru G. Golescu (Negru), Constantin D. Aricescu, Ion D. Negulici, Nicolae Kretzulescu, Carol Davila. De menționat faptul că, în majoritatea lor, membrii Guvernului Provizoriu de la 1848 proveneau din asemenea locuri, iar la Rucăr s-a retras, pentru scurt timp, *forul executiv* amintit, într-un moment al dezorientării conducătorilor revoluției.

În vederea realizării unirii Principatelor Române, respectând cele prevăzute de **Articolul 5** din **Înaltul Împărațesc Firman**, elaborat de Cancelaria Otomană, referitor la alegerile pentru *Adunarea Ad-hoc* a Munteniei, argeșenii au optat, să-i reprezinte, prin voința exprimată, la 17 septembrie 1857, ca deputați, pentru Scarlat Turnavitu, Dumitru C. Brătianu, Ion C. Brătianu, Tudosie Murgescu, iar muscelenii i-au preferat pe Ștefan Golescu, Alexandru G. Golescu (Negru), Constantin D. Aricescu, Ion Tică. Printre cei care l-au întâmpinat pe domnul unirii, Alexandru Ioan Cuza, la București (7 februarie 1859), s-au aflat, împreună cu alți oficiali, piteștenii Nicolae Coculescu și Eftimie Nicolau. Peste câteva luni, în iunie 1859, principele a vizitat reședința Argeșului, iar doamna Elena Cuza va sosi aici la 3 octombrie 1863.

Pe durata *Războiului de Independență* (1877-1878), cei mai mulți argeșeni și musceleni mobilizați au făcut parte din Regimentul 4 Dorobanți, Regimentul 2 Călărași, Batalionul 4 Vânători. Pentru început, *dorobanții* au apărat linia Dunării, apoi, prin **Ordinul Cartierului General**, vor participa la luptele cu turcii de la Capitanova, Rahova și Vidin, iar unitățile militare ale *călărașilor* s-au aflat în grupul celor ce au cucerit Rahova, Haltagi, Desa, Tatar, Mahala, Smârdan, Inova. *Vânătorii*, având comandamentul la Calafat, vor prelua (25 noiembrie 1878), după finalizarea ostilităților și obținerea succesului scontat, controlul asupra orașului Constanța, contribuind, nemijlocit, la instituirea administrației române pe teritoriul Dobrogei în etapa dintre **tratatele de pace** de la San Stefano (19 februarie 1878) și Berlin (1/13 iulie 1878). Înaintea festivităților din București (8/20 octombrie 1878), Guvernul României, împreună cu viitorul rege Carol I, concentrează oștirea în *triunghiul strategic* Pitești-Câmpulung-Târgoviște, ceea ce relevă importanța acordată zonei Argeș-Muscel în finalul conflictului ruso-turc din 1877-1878.

De remarcat faptul că martirii independenței, originari din județele invocate, sunt consemnați, după 1984, în originala operă comemorativă **Argeș. Cartea eroilor**, *bibliofilie* unicat în România, fiind înscriși, totodată, pe monumetele existente în toate localitățile din această parte a țării, împreună cu cei căzuți la datorie în 1913, 1916-1918, 1941-1945.

Argeșul și Muscelul s-au racordat eforturilor naționale din etapa participării României la Primul Război Mondial (1916-1918), evenimentul favorizând Marea Unire de la 1918. Militarii din Pitești se găseau, la 21 august 1916, în zona operațiunilor transilvănene, care ne-au fost, însă, defavorabile. Spre sfârșitul lunii noiembrie 1916, au ajuns, prin Pasul Buzău, în Moldova, participând, între 22 iulie – 1 august 1917, la obținerea victoriei contra *Centralilor* de la Mărăști. De remarcat faptul că Regimentul 4 Argeș, staționat, pentru o vreme, în Iași, a trecut Prutul, la 24 februarie 1918, asigurând ordinea pe timpul dezbaterii *Hotărârii Unirii Basarabiei cu Statul Român*, adoptată la 27 martie 1918, cantonând apoi la Huși. S-a reîntors, în Pitești, spre finalul anului 1918.

Motive speciale determină Guvernul României să consolideze suportul militar din Basarabia, unită cu *Patria Mamă*, context în care Regimentul 4 Argeș a plecat din București spre Chișinău (25 februarie 1920), fiind păstrat, dincolo de Prut, până la 15 septembrie 1922. Peste exact o lună, regele Ferdinand s-a încoronat la Alba Iulia, devenind primul monarh al României Mari. Traiectorii distincte și glorioase au avut, de asemenea, unitățile militare din Câmpulung, regăsite, în 1916, pe *Frontul Dobrogean*, ori la Mateiaș, Valea Mare-Pravăț, Dragoslavele.

Participarea țării noastre, pentru perioada 1941-1945, în cel de Al Doilea Război Mondial (1939-1945), readuce această zonă în prim-planul evenimentelor etapei respective. S-a motivat, oficial, ofensiva spre est, începând cu 22 iunie 1941, alături de *Axă*, prin obligația istorică a reintegrării Basarabiei, Bucovinei de Nord și a Ținutului Herța în teritoriul autohton. Reliefăm aspectul că, după *notele ultimative* ale Guvernului Uniunii Sovietice, din iunie 1940, mai multe familii de români, din provinciile amintite, se vor refugia în Argeș-Muscel, găsind aici adăpost și locuri de muncă onorabile. Reorientarea politicii externe a României, în august 1944, a determinat participarea unor unități militare locale pe *Frontul de Vest*, până în Slovacia și Austria, reeditându-se, comparabil, tragediile umane din *etapa estică* a războiului. Anii 1941-1945 au mărit contribuția de sânge a cetățenilor din Argeș-Muscel pe *Altarul sacrificiului suprem*, ridicat simbolic în spiritul păcii, democrației, libertății și independenței popoarelor. După înfrângerea Germaniei fasciste, România intră în sfera de influență a Moscovei. Trupe sovietice rămân în baze apropiate orașelor Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, până în 1958.

Încă din debutul exprimării regimului comunist postbelic, în zona nordică a Muscelului și Argeșului s-au organizat diverse grupări opozante, cele mai active fiind conduse de Gheorghe Arsenescu și Toma Arnăuțoiu (ofițeri), denumite *Haiducii Muscelului*, anihilate de Securitatea

Statului în deceniul șase al secolului XX. Mulți dintre luptători și susținători au fost capturați, judecați, condamnați la ani grei de închisoare sau executați. Totodată, în reședința Argeșului a existat celebra *temniță a drasticei detenții*, unde s-au folosit ingenioase *tehnici de reeducare a deținuților prin tortură*, ceea ce a generat sintagma *Experimentul Pitești*, de tristă amintire pentru istoria acestor locuri. În așezările sudice, opoziția a vizat, prioritar, contracararea *colectivizării* agriculturii și exproprierea executorii.

Sistemele promovate și aplicate în perioada decembrie 1947 (abolirea monarhiei și instaurarea Republicii Populare Române) – decembrie 1989 (Revoluția antitotalitară), au conferit zonei Argeș-Muscel o anumită identitate contradictorie, în sensul anulării, de exemplu, a *pluripartidismului* organizațional local, prin impunerea *exclusivismului piramidei dominante*, fenomen suprapus, însă, redimensionării favorabile a structurilor urbane, industrializării intensive, constituirii fermelor agricole, eradicării analfabetismului și șomajului, menținerii echilibrului religios, acordării anumitor facilități școlare sau profesionale.

Ideile promovate în etapa interbelică, de liderii naționali originari din această parte a României, liberalii Ion I.C. Brătianu (1864-1927), Vintilă I.C. Brătianu (1867-1930), țărăniștii Armand Călinescu (1893-1939), Ion Mihalache (1882-1965), ori de alți militanți apropiați acestora, au fost total repudiate după 1947. Concomitent, *parlamentarismul* de stânga a propulsat, în arena vieții politice naționale și internaționale, pe savantul endocrinolog Constantin I. Parhon (1874-1969), născut la Câmpulung, Muscel, primul președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale (1947-1952), dar și pe Nicolae Ceaușescu (1818-1989), deputat de Pitești în supremul for legislativ al țării, vreme de 17 ani (1952-1969), primul președinte al statului (1974-1989).

Până în 1990, Argeșul a fost, timp îndelungat, a *patra putere* industrială *etatistă* a României contemporane, deținând, decenii succesive, *monopolul* național al fabricării autoturismelor, primordialitatea Platformei Petrochimice *Pitești-Sud*, prevalența anumitor ramuri prelucrătoare, ori din domeniile energiei electrice și nucleare, silviculturii, pomiculturii, viticulturii, construcției de școli, spitale, apartamente, mari complexe comerciale. Ca urmare, începând cu 1966, semnificativ, zeci de delegații străine, de pe toate continentele, au vizitat municipiul Pitești, considerat un *arhetip* al aplicării *Doctrinei dezvoltării socialiste multilaterale*. La 22 decembrie 1989, principalele instituții publice din această parte a României erau ocupate, totuși, *fără violență*, de contestatarii vechiului regim, instalați la conducere sub presiune populară.

După 1990, argeșenii și muscelenii s-au readaptat, într-un timp relativ scurt, la principiile

inițiativei individuale, liberalizării prețurilor, concurenței de piață, sistemului financiar actual, privatizării, conceptelor continentalizării. Comparativ cu alte județe, preocupările economice și sociale au rămas aproape timp de 15 ani, în general, *plurivalente*. Ca dovadă, restructurarea întreprinderilor nu a generat o rată exagerată a disponibilizărilor, cuantumul investițiilor străine s-a exprimat constant, iar ritmul constructiv a fost evident. Cu toate acestea, începând cu 2005, potențialul industrial al Argeșului, comparativ cu nivelul anului 1989, a scăzut considerabil: închiderea unor mari capacități productive în zonele *Pitești-Nord*, *Pitești-Sud*, *Câmpulung*, *Curtea de Argeș*, inclusiv demolarea instalațiilor sau a fabricilor; pierderea piețelor externe; scăderea veniturilor salariale; exodul forței calificate de muncă; falimentul diverselor firme mici și mijlocii; reducerea cheltuielilor bugetare.

În 2011, sunt puțini agenți economici care își asumă proiecte de anvergură, municipiul Pitești având tendința să devină *placă turnată* a speculațiilor bancare sau comerciale, interne ori internaționale, dar mai puțin bază productivă. Este laudabil faptul că aici se edifică, totuși, unul dintre cele mai mari *campusuri* universitare de stat ale României, iar orașul continuă să se transforme, în fiecare primăvară, începând încă din 1978, într-o *capitală a lalelelor*, turismul fiind promovat agresiv. Viața politică oferă diverse alternative, instituțiile cultural-ecclesiastice avansând proiecte diferențiate. Gravitatea crizei mondiale din 2008-2010 se exprimă vizibil în Argeș-Muscel. Apartenența României la *NATO* (2004) și la Uniunea Europeană (2007) favorizează optimismul depășirii incertitudinilor inclusiv în această parte a țării.

*
*   *
*

Enciclopedia Argeșului și Muscelului dorim să fie, pe cât posibil, o relevantă *Carte de identitate* pentru oamenii și locurile din acest areal, suprapusă, concludiv, specificității românești. Prin urmare, integrându-se lucrărilor de factură asemănătoare, face trimiteri, alfabetic la: persoane remarcate de-a lungul timpurilor, originare din Argeș-Muscel, stabilite definitiv aici, sau cu activitate relevantă, 10-15 ani, în spațiul enunțat; familii renumite; localități; reperi economice; instituții publice și alte foruri; organizații și asociații; importante mijloace *media*; așezăminte religioase; toponime specifice zonei; hidronime, oronime; rezervații naturale; inițiative comunitare; monumente, locuri istorice, edificii reprezentative; glosar selectiv; diverse inițiative comunitare.

Ideea oportunității elaborării *Enciclopediei Argeșului și Muscelului* s-a conturat încă din

primăvara anului 2003. Dar, așa cum spunea *retorul* clasic Lucius Annaeus Seneca (55 î.Hr. ~ 41 d.H.), uneori „*ceea ce rațiunea nu izbutește, izbutește adesea vremea*”. Primii care au subscris conceptului expus, în 2003, de semnatarul acestor rânduri, au fost statornicii noștri colaboratori la scrierea volumelor: *Pitești. Ghid de oraș* (1985); *Pitești. Pagini de istorie* (1986); *Istoria municipiului Pitești* (1988); *Pitești. Tradiție și contemporaneitate* (2008). Sunt listate, bibliografic, alături de *Municipiul Pitești pe noi coordonate* (1969); *Pitești. Memento* (1983, 2008); *Plaiuri argeșene* (1984); *Pitești. Microalbum* (1988). Este vorba de juristul Silvestru Voinescu (1935-2005), director emblematic al Bibliotecii Județene Argeș (1964-2004), precum și de profesorul Paul Dicu (1926-2008), multă vreme secretar al Societății de Științe Istorice, Filiala Pitești. S-au raliat, imediat ori pe parcurs, toți cei înscriși în *casetele tehnice*: redactori responsabili, redactori de specialitate, documentariști, tehnoredactori, *procesatori*, consilieri editoriali, alți furnizori de informații.

Documentele primare, respectiv *Criteriile orientative de înscriere în Enciclopedie și Fișa de identificare*, le-am definitivat, împreună cu profesorul universitar și cercetătorul Radu Gava (26 august 2006), în laboratorul său de la ultimul etaj al Muzeului Județean Argeș, având o excelentă deschidere vizuală asupra panoramei municipiului Pitești. Multe texte ale etapei inițiale amintite au fost *procesate* de Iulia Elisabeta Ciucă, de la Biblioteca Județeană Argeș, favorabilă noului proiect.

Pentru început, ne-am propus să prezentăm: voievozii Argeșului și Muscelului; academicienii din diferite domenii; oamenii politici și de stat importanți (șefi de stat și de guvern, miniștrii, miniștrii adjuncți, conducătorii de departamente și de agenții guvernamentale); parlamentarii din toate etapele temporale; înalții ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române, ori ai altor culte religioase; prefectii de Argeș și Muscel; președinții, vicepreședinții, secretarii generali ai consiliilor regionale sau județene administrative; primarii urbani, liderii locali, inclusiv cei ai comunităților mai mici. Relevanță aveau faptele lor perene.

Totodată, s-au luat în calcul: scriitorii care sunt membri ai uniunii de profil (prozatori, dramaturgi, poeți, critici literari, memorialiști); compozitorii și plasticienii (membri ai asociațiilor din domeniu); dirijorii cunoscuți pe plan național, interpreții de operă și operetă, criticii și istoricii de artă; generalii, alți comandanți militari cu merite deosebite; eroii evenimentelor contemporane, căzuți în rezistența antitotalitară, opozanți ai *Experimentului Pitești*, implicați în *holocaust*, ori uciși în teatrele externe de operațiuni; diplomații (ambasadori, șefi de consulate, atașați, reprezentanți ai României la forurile sectoriale, continentale sau mondiale); călătorii și expediționarii, originari din

Argeș-Muscel.

De asemenea, am dorit să evidențiem: profesorii universitari; autorii și cercetătorii remarcați în matematică, informatică, fizică, chimie, biologie, geografie, filosofie, sociologie, psihologie, pedagogie, științe ale educației și comunicării; istoricii și cercetătorii prolifici din arhive, muzee, edituri; arhitecții și constructorii recunoscuți în breaslă; juriștii de prestigiu (teoreticieni, procurori, judecători, avocați, notari); medicii, farmaciștii, laboranții integrați sistemului național; actorii de teatru, film, radio și televiziune, având rezonanță meritorie; creatorii și interpreții de muzică ușoară și folclor; analiștii fenomenului cultural, publiciștii, managerii, alte persoane implicate în spiritualitatea argeșeană și musceleană.

Un loc distinct îl ocupă: marii proprietari funciari și industriașii tradiționali; oamenii de afaceri cu succese reale în actualitate; inovatorii și inventatorii de renume; inginerii, economiștii, comercianții, finanțiștii, bancherii de prestigiu, exprimând valențe multiple și benefice; agronomii, fermierii, arendașii, cercetătorii în științe agricole și silvice, astronomii, astrologii; cadrele didactice din învățământul preuniversitar, care au obținut gradul I, ori titluri doctorale, sunt autori de manuale, cu preocupări de mai mare cuprindere, având cărți în edituri; ziarisții apreciați din presa scrisă și audio-vizuală, comentatorii, analiștii, directorii și patronii de publicații, edituri, tipografii; sportivii de performanță și antrenorii, organizatorii de mari competiții, luându-se în calcul: titlul de campion național, locurile I, II, III la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale, europene, balcanice, universitare.

După cum se poate observa, comparativ cu elaborările tematice anterioare pe aceste *segmente*, criteriile noastre enciclopedice, grupate în **volumele I, II, III, IV**, sunt mult mai generoase. Ultimul (**S-Z**), va cuprinde, probabil, pe lângă literele amintite: ***addenda, glosar selectiv argeșean, anexe, bibliografia specială, indicele de persoane***.

Proiectul s-a lansat la 5 octombrie 2006, în Sala de Conferințe *Gheorghe Ionescu-Gion* a Bibliotecii Județene *Dinicu Golescu* Argeș, director dr. Octavian Mihail Sachelarie. Instituția *centenară* devenea atât o locație preferențială, cât și principalul suport documentar sau logistic al *enciclopediștilor*. Aspectul presupunea, însă, conlucrarea cu toate bibliotecile, muzeele și alte unități din teritoriu. De atunci, în fiecare zi de luni a săptămânii, redactorii, împreună cu furnizorii de informații, s-au revăzut, sistematic, în spațiile instituției amintite pentru ***Volumul I (A-C)***, ulterior, la: Biblioteca Universității din Pitești, ***Volumul II (D-K)***; Muzeul Județean Argeș, ***Volumul III (L-R)***; Muzeul Golești, ***Volumul IV (S-Z)***.

Au răspuns invitației, acceptând dezvoltarea acestui proiect, importanți oameni de cultură, autori apreciați pentru scrierile lor, specialiști din domenii convergente, manageri cu experiență, studenți, alți cetățeni. Cercul colaboratorilor, din care fac parte persoane de vârste sau orientări ideologice diferite, a rămas permanent deschis, ceea ce determină să ni se alăture, pe parcurs, valoroși *confrați*. Există însă și cazuri *solitare* când, din diferite motive, s-a *declinat* opțiunea preliminară. Împreună, constituim o adevărată *echipă interdisciplinară*, înscrisă în casetele tehnice, demonstrând, constant, onestitate, disponibilitate, un binevenit spirit lucrativ, dominat de optimism, responsabilitate, deschidere spre dialog.

De altfel, reuniunea din 5 octombrie 2006, precizată anterior, nu a presupus *sine qua non* prezența unor oficiali din partea Prefecturii, consiliilor județean sau municipale, întrucât am dorit să *inducem*, cu deosebire în acest caz, *voluntariatul și onorabilitatea civică*, promovate frecvent prin diverse îndemnuri ale structurilor Uniunii Europene, din care facem parte, după 1 ianuarie 2007, împreună cu alte 26 de state.

Un prim bilanț îmbucurător s-a realizat la 8 octombrie 2007. Atunci, portofoliul primordial cuprindea 1 425 de *potențiali candidați* pentru a fi înscrși în paginile ***Enciclopediei Argeșului și Muscelului***. Totuși, s-a convenit continuarea documentării asupra persoanelor, dar și extinderea tematică a lucrării, prin prezentarea localităților, instituțiilor, publicațiilor, agenților economici, structurilor naturale, a celorlalte enunțuri amintite mai sus, stabilirea unor *căi de comunicare* cu argeșeni sau musceleni aflați în diverse zone ale țării ori în străinătate, inițierea relațiilor cu cei care au preocupări asemănătoare, din București și din reședințele județene. În atare ipostază, termenul pentru finalizarea primului volum, stabilit, inițial, la doi ani, s-a prelungit, fiind raportat la densitatea ori multitudinea consemnărilor. Era decisă, concomitent, înființarea ***Clubului Enciclopediștilor din Argeș și Muscel***.

Pe lângă bibliografia lecturată sau fondurile arhivistice consultate, un loc aparte îl ocupă discuțiile purtate nemijlocit de redactorii pe domenii cu persoanele în viață. Ultimul aspect presupune atât asumarea morală a autenticității celor relatate, cât și oferirea anumitor detalii esențiale, necesare viitorilor *enciclopediști*, scutiți de eforturile depuse prin strădaniile noastre. Conservând, așadar, inclusiv prin asemenea modalitate, esența evoluției zonei Argeș-Muscel din ultima jumătate de secol, vom menține, cu certitudine, durabilitatea seculară perpetuă a tot ceea ce ne înconjoară.

Conținutul paginilor următoare se dorește realist și echilibrat, *disociat*, pe cât posibil, de

conotații politice, subiectivism, influențe colaterale. Susținem, principial, concepția analistului american Charles Beard (1874-1948), care concluzionează: „*Istoricul trebuie să fie, în primul rând, un fiu al vremii sale*”. Sperăm să ne integrăm, cu succes, sensurile apriori nepărtinitoare, formulate prin diversitatea relatărilor, multe având un anumit grad de noutate și originalitate.

Așa, de exemplu, pentru prezentarea individuală s-a pornit de la ideea că toate numele listate sunt importante, fiind *departajate*, însă, prin ceea ce am numit *etaje informale*, implicând, ca succesiune: locul și data nașterii, iar acolo unde a fost cazul, ale decesului (sat, comună, oraș, județ), substituite, uneori, din lipsa certitudinilor, prin secole; profesia *tutelară* și adiacentă; stabilirea în Argeș sau Muscel a specialiștilor originari din alte zone, dar care s-au identificat, cel puțin 10-15 ani, prin realizări selective, cu arealul adus în discuție; studii liceale și universitare, eventual doctorale, stagii externe de specializare; etapele exprimării *productive*; listarea a maximum *cinci* elaborări reprezentative (volume, proiecte de arhitectură, edificii finalizate, roluri scenice, creații muzicale, expoziții plastice, succese tehnice, manageriale, științifice); domenii de excelență; contribuții distincte la evoluția anumitor fenomene; nuanțarea recunoașterilor publice antume sau postume.

Generalizând asemenea criterii, s-a renunțat la prezentarea, de exemplu, a unor importanți actori de teatru (Gheorghe Leahu, Colea Răutu), care s-au aflat temporar la Pitești, ca și în cazul unor renumiți constructori, arhitecți, scriitori, informațiile noastre fiind *livrate* județelor de origine. Spațiile alocate în pagină au pornit, ca principiu, de la *primordialitatea* conferită voievozilor, academicienilor, patriarhilor, creatorilor de excepție, până spre celelalte calități comunitare sau individuale. Oferim cititorilor latitudinea de a concluziona singuri asupra demersurilor întreprinse de cei prezentați în *Enciclopedie*, valorizând opțional *etajele informale* amintite mai sus.

Fiecare redactor de specialitate, înscris în *Caseta autorilor*, semnează, prin inițiale, miniportretele și celelalte consemnări care îi aparțin, respectiv (alfabetic): Valeriu Florian **Alexiu** (V.F.A); Tiberiu Cristian **Avrămescu** (T.C.A.); Nicolae **Badea** (N.B.); Ilie **Barangă** (I.I.B.); Ion **Băcanu** (I.S.B.); Ion **Bădescu** (I.G.B.); Ileana **Bălan** (I.A.B.); Dănuț **Bica** (D.B.); Manole **Bivol** (M.B.); Iulia **Boghirnea** (I.F.B.); Constantin **Budan** (C.D.B.); Ion **Bulacu** (I.T.B.); Constantin **Capătă** (C.C.); Constantin **Cârstoiu** (C.G.C.); Gheorghe **Chița** (G.F.C.); Iulia Elisabeta **Ciucă** (I.E.C.); Remus Petre **Cîrstea** (R.P.C.); Eugenia **Constantinescu** (E.C.); Grigore **Constantinescu** (G.C.); Spiridon **Cristocea** (S.I.C.); Aurelian **Dianu** (A.A.D.); Ion M. **Dinu** (I.M.D.); Marin **Dragomir** (M.T.D.); Dumitru **Drăguț** (D.D.); Petre Dumitrescu (P.A.D.); Ion **Fîntîneru** (I.M.F.);

Eduard Ionuț **Fîșcă** (E.I.F.); Ion **Focșa** (I.F.); Radu **Gava** (R.G.); Dumitru **Gherăsoiu** (D.I.G.); Gheorghe **Hera** (G.H.); Elena **Heroiu** (E.H.); Dumitru **Ilie** (D.D.I.); Zicu **Ionescu** (Z.I.); Nicolae **Leonăchescu** (N.P.L.); Adriana **Lungan** (A.L.); Virgiliu **Martinescu** (V.M.); Teodor **Mavrodin** (T.M.); Nicolae **Mihăilescu** (N.M.); Nicolae **Moiescu** (N.I.M.); Ion Marius **Motreanu** (I.M.M.); Liviu Valentin **Motreanu** (L.V.M.); Alexandru **Mulțescu** (A.M.); Simona **Nagîț** (S.N.); Claudiu **Neagoe** (C.N.); Nicolae **Necșoiu** (N.N.); Gheorghe **Nicolescu** (G.I.N.); Vasile **Novac** (V.N.); Margareta **Onofrei** (M.M.O.); Filofteia **Pally** (F.P.); Lucreția **Picui** (L.P.); Ion **Pietrăreanu** (I.D.P.); Ilie **Popa** (I.I.P.); Petre **Popa** (P.P.); Grigore **Popescu** (G.P.); Silvia **Popescu** (S.P.); Marius **Postelnicescu** (M.I.P.), Vintilă **Purnichi** (V.P.), Răzvan Silviu **Rudi** (R.S.R.); Maria Dinu **Sachelarie** (M.D.S.); Octavian Mihail **Sachelarie** (O.M.S.); Mariana **Sârbu** (M.C.S.); Constantin **Siman** (C.S.); Marian **Stoica** (M.S.); Adrian **Șimon** (A.Ș.); Ion **Ștefan** (I.I.Ș.); Sevastian **Tudor** (S.T.); Dumitru **Văduva** (D.V.); Constantin **Vărășcanu** (C.V.); Ioana Iulica **Voicu** (I.I.V.); Silvestru **Voinescu** (S.D.V.). Cei decedați apar în chenar.

Demersurile pentru elaborarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului* s-au interferat inițiativei Consiliului Județean Argeș, președinte Constantin Nicolescu, de a organiza, începând din 2007, *Întâlnirile de la Golești* cu personalități contemporane. Anumite detalii, furnizate *virtual* sau *tradițional* de acestea, au completat, iar uneori au supliniit total, datele oportune *creionării portretistice* a celor cuprinși în lucrarea noastră. Informațiile curriculare sunt oferite de Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești, director dr. Filofteia Pally, care editează anual, pentru cei ce primesc *titluri și diplome*, volumul *Fiii Argeșului*.

După cum se va constata, în *Enciclopedie* există un segment mai puțin abordat până acum, acela referitor la familii importante din etapele medievală, modernă sau contemporană. Acceptând premiza conform căreia renumele satelor sau orașelor din Argeș-Muscel se conturează, primordial, prin eforturile locuitorilor din comunitatea respectivă, dublate de inițiativele *gospodarilor oficiali*, subscriem, totuși, la faptul că *paternitatea* multor înfăptuiri rezidă în *succesul familial*, regăsit uneori convingător dincolo de limitele geografice ale așezărilor aborigene.

Realitatea întâlnită ne-a determinat să luăm în calcul familii remarcate prin cel puțin trei generații, ai căror membri s-au distins de-a lungul etapelor istorice. Sociologia *neamurilor autohtone* se impune a fi extinsă și *revigorată*, cu deosebire în etapa febrilă a *amalgamării* demografiilor continentale. Aceleași aprecieri și în cazul celor implicați în industrializare, modernizarea agriculturii, reconstrucția urbană sau rurală, relansarea ortodoxismului, realizarea de

activității economice și culturale în state europene, asiatice, africane, americane, prezența pe fronturile menținerii păcii și stabilității universale.

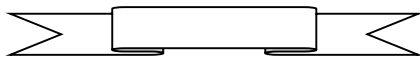
Sistematizarea surselor, evaluarea și completarea ulterioară a paginilor *Enciclopediei Argeșului și Muscelului* determină, inițial, *postarea* enunțurilor pe Internet. La 15 iulie 2009, s-a oferit cititorilor prima parte din *Volumul I (A-C)*, identificat, distinct, pe *site-ul* Bibliotecii Județene *Dinicu Golescu* Argeș, amintit mai sus. În continuare, *Volumul II (D-K)*, dedicat utilizatorilor de Biblioteca Universității din Pitești, se lecturează de la finalul anului 2010, iar acum, s-a introdus, virtual, *Volumul III (L-R)*, demers gestionat de Muzeul Județean Argeș.

Toate literele se vor putea accesa, însă, concomitent pe adresele celor trei instituții, constituind un *corpus* unitar. Depozitarul arhivei este Secția *Colecții Specialei* a Bibliotecii Județene Argeș. *Volumul IV (S-Z)*, în curs de elaborare, se realizează, așa cum s-a precizat, sub egida Muzeului Viticulturii și Pomiculturii, Golești, Ștefănești-Argeș.

Sugestiile dumneavoastră sunt binevenite!

Prof. univ. dr. **Petre POPA**

Pitești, 10 noiembrie 2012

L

LACHE, Dumitru C. (n. Costești, Argeș, 19 aprilie 1932). Inginer mecanic, manager, inovator, publicist. Liceul de Băieți Nr.1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1951), Institutul Politehnic, București (1956). Specializare, *industria de automobile*. Exprimări externe. Activitate permanentă, Uzina *Vasile Tudose / Întreprinderea de Autoturisme, Colibași / Mioveni, Argeș*: proiectant, serviciul *Tehnolog Șef* (1958-1967); șef secție, *Sculăria Veche* (1967-1970); șef colectiv proiectare, Centrul de Cercetare Științifică și Inginerie Tehnologică Auto / *CCSITA* (1970-1978); șef atelier proiectare, Secție specială / *SM2 Dacia* (1983-1990). Contribuții directe la: diversificarea producției de piese auto; fabricarea autoturismelor *Dacia 1100* și *Dacia 1300*; aplicarea unor procedee avansate de prelucrarea metalelor. Inovații brevetate. Scrieri importante: *Noi scheme de broșare* (1968); *Severuirea roților dințate* (1970); *Calculul roților dințate cilindrice ...* (1971); *Noutăți în proiectarea, tehnologia și exploatarea sculelor așchietoare* (1977). Colaborări didactice, Școala Postliceală, Ștefănești, Argeș (1963-1971). Analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.T.D.).

LACHE, Tatiana S. (n. Gemenea, Malu cu Flori, Dâmbovița, 22 ianuarie 1935). Inginer, *chimie industrială*, manager, inovator, cercetător științific. *Stabilită în Argeș din 1958*. Liceul de Fete, Câmpulung (1953), Institutul Politehnic, București (1958). Doctorat, *tehnologie chimică*, București (1982). Specializare, *industria de automobile*. Exprimări externe: Germania de Vest (1968); Franța (1974, 1976). Căsătorită cu **Dumitru C.**

Lache (v.). Activitate permanentă, Uzina *Vasile Tudose / Întreprinderea de Autoturisme, Colibași / Mioveni, Argeș*: chimist (1958-1963); inginer principal (1963-1969); șef adjunct / șef, Serviciul *Laboratoare* (1969-1983; 1991-1994); șef, *Laborator Cercetare* (1983-1991). Contribuții directe la: organizarea laboratorului rapid, *Turnătoria segmenti*, redimensionarea și dotarea Laboratorului Central, conform licenței *Renault*; înlocuirea unor produse din import; stanarea chimică a pistoanelor din aliaje de aluminiu pentru motoare; realizarea programului general de fabricație, piese de schimb, autoturismele *Dacia 1100* și *Dacia 1300*. Importante invenții brevetate. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Comunicări publicate în reviste de profil. Membră, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.T.D.).

LACUL BASCOV. Amenajare integrată sistemului hidroenergetic *Argeșul Mare*, aflată pe teritoriul comunelor Bascov și Budeasa (1970). Areal special *avifaunistic* protejat, *Hotărârea de Guvern Nr. 2151*, din 2004. Clasificare științifică: păsări sedentare sau în migrațiune. Consemnări cartografice naționale și internaționale. (V.F.A.).

LACUL BUDA. Suprafață naturală de apă *glaciară* (9 000 m²), aflată la 2 055 m altitudine, munții Râiosu-Buda, din Masivul Făgăraș, între vârfurile Arpașul Mare și Arpașul Mic. Adâncime: 2,2 m. Arie mixtă de interes național protejată, *Hotărârea Consiliului Județean Argeș, Nr. 18*, din 1994, și *Legea Nr. 5*, din 2000. Clasificare științifică. Izvor pentru râul Buda, preluat de Lacul Vidraru. Consemnări cartografice naționale și internaționale (V.F.A.).

LACUL IEZER. Suprafață naturală de apă *glaciară* (5 000 m²), 2 130 m altitudine, sub vârful Iezerul Mare (2 462 m), Masivul Făgăraș. Mlaștini *oligotrofe*, formate datorită colmatării unor ochiuri de apă, acoperite cu plante de *tinov*, predominând *bumbăcărița* și

mușchii fontinali. Integrat rezervației protejate Iezer-Păpușa, dintre Dâmbovița și Râul Doamnei (300 ha), **Hotărârea Consiliului Județean Argeș, Nr. 18**, din 2004, și **Legea Nr. 5** din 2000. Clasificare științifică, aferentă zonei glaciare Cățun/Călțun - Iezerul Mare. Consemnări cartografice naționale și internaționale.

LACUL ÎNVÂRTITA DIN NUCȘOARA. Suprafață naturală de apă *carstică* (2,2 ha), integrată formațiunii din ghips, unică în România, 780 m altitudine, 5 m adâncime maximă. Asemănător lacurilor Brebu (Prahova), Girotte, Tignes, Mont Cenis (Alpii Francezi). Ocupă una dintre *dolinele* formate prin dizolvare, *sufoziune* și tasare, aparținând depozitelor *acvitaniene* locale de gresii și cretă. Cercetări științifice. Arie protejată, Măgura-Nucșoara, între Vâlsan și Râul Doamnei, **Ordonanța de Urgență Nr. 236**, din 24 noiembrie 2000. Consemnări cartografice, istorice, literare. (V.F.A.).

LACUL LUI BÂRCĂ DIN DAVIDEȘTI. Suprafață naturală de mici dimensiuni, aflată în satul Conțești, protejată prin **Hotărârea de Guvern Nr. 2151**, din 2004. Importanță botanică, ecologică, arheologică. Floră și vegetație acvatică și *palustră*, proprie ecosistemelor lacustre, *sit* arheologic delimitat în 1973 (oseminte calcinate, obiecte de cult, fragmente ceramice, fibule, drahmă din argint, urme specifice geto-dacilor). Clasificări științifice. Diverse consemnări cartografice, istorice, literare.

LAGĂRUL PRIZONIERILOR DE RĂZBOI CORBENI (1941-1944). Areal amenajat special pentru încartiruirea și detenția militarilor sovietici, capturați prin ofensiva unităților operative ale Armatei Române pe *Frontul de Est* (1941-1944). Tabără de muncă. Edificare unui *sat model*, zona centrală Corbeni: case tipizate, școală, cămin cultural, cinematograf, biserică ortodoxă, instituții administrative, drumuri, rețele gospodărești, folosite parțial de sinistrații revărsării râului

Argeș din 1940. Denumire personalizată: *Antonești* (1942). Reabilitări ulterioare. Pentru etapa 1960-1974: sediul Grupului de Șantier Corbeni, Complexul Hidroenergetic *Argeșul Mare*. Importante atestări documentare. (G.I.N.).

LAGĂRUL PRIZONIERILOR DE RĂZBOI OEȘTI (1944-1946). Loc amenajat special pentru încartiruirea și detenția militarilor italieni, capturați prin ofensiva unităților operative ale Armatei Române pe *Frontul de Vest* (1944-1945). Spații improvizate de cazare și masă, tabără de muncă, ateliere, cimitir, aflate în satul Oești, Corbeni, Argeș. Ansamblu arhitectonic și artistic memorial: **Obeliscul patimei și suferinței**, ridicat la inițiativa Comunității Italienilor din Pitești, președinte Giulio Armanaschi. Dezvelire: 1 noiembrie 1996. Prezenți: ambasadorul Italiei la București, Giuseppe Di Michelis Dislongo, atașatul militar, veterani de război, oficialități județene, alți cetățeni. Atestări documentare. (G.I.N.).

LAHOVARI, Annica/Anna N. (2 ianuarie 1866- ?). Mare proprietar funciar din Muscel, donator comunitar. Fiica lui Nicolae Kretzulescu / Crețulescu (v.), căsătorită cu Alexandru Emanoil Lahovari, diplomat de carieră. Întinse suprafețe de teren, imobile (conac, han, cramă), alte bunuri cu valoare deosebită, Leordeni, Muscel. Inițiative civice: teren pentru școală (1912); atelier manufacturier cusături populare (1913); ajutoare acordate orfanilor de război (1920); Biblioteca Populară *Dr. Nicolae Kretzulescu* (1922); aparat cinematografic (1930). Contribuții la dezvoltarea localității Leordeni în prima jumătate a secolului XX. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

LAHOVARI, Mihalache (1796 -?). Mare proprietar urban și rural din Argeș. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Galbenă*) și localități apropiate. Nominalizat în **Cartografia orașului Pitești din 1838**, origine elenă, titlu de

boier, avere puțină, slugi, robi țigani. Înscris în *Istoria municipiului Pitești* (1988). Diverse atestări documentare antume sau postume. **(S.I.C.)**.

LAIȚA. Vârf în masivul Făgăraș (2 390 m), din nordul județului Argeș. Perspective spre obârșiile văilor: Cățun, Paltin, Capra, Laița. Trasee alpine, marcaje, cabane, descrieri geografice, literare, turistice. **(I.S.B.)**.

LAMBĂ, Nicolae I. (Poiana, Dâmbovița, 13 septembrie 1920-București, 29 septembrie 2005). Medic primar, *boli infecto-contagioase*, manager. *Domiciliu la Pitești, Argeș (1967-1993)*. Liceul *Nicolae Kretzulescu*, București (1947), Facultatea de Medicină, București (1955). Activitate permanentă în domeniu: circumscripțiile sanitare Comănița, Izvoarele, Pleșoiu, Găneasa, Olt (1956-1959); Spitalul *Colentina*, București (1959-1963); spitalele unificate Sighișoara, Mureș (1963), Târgoviște, Dâmbovița (1963-1966), Slatina, Olt (1966-1967). *Primariat în 1967*. Șef, Secția *Contagioase*, Spitalul Județean Argeș, Pitești (1967-1993). Studii, articole, interviuri, referate, reuniuni naționale specializate. Membru, diverse foruri științifice autohtone. Aprecieri publice antume și postume. **(C.C.)**.

LAMOTESCU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Muscel. Mari proprietari funciari, militari, oameni politici. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, donații, inițiative cetățenești: Văleni Podgoria, Vrănești, Pitești, Câmpulung, București. Diverse atestări documentare. **(F.P.)**.

LANGĂ, Florian D. (Fâlfani, Stolnici, Argeș, 13 mai 1932-București, 27 decembrie 1993). Pilot profesionist, parașutist, planorist sportiv. Școala Medie Nr.1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1954), Școala de Pilotaj *Aurel Vlaicu*, București (1956). Brevet și licență *Prima Clasa* (1962). Stagiul în Uniunea Sovietică, *Aeroflot Tașkent* (1973). Activitate specializată permanentă: Întreprinderea de Transporturi Aeriene Române, București

(1956-1977). Peste 30 000 de ore de zbor, linii interne și internaționale: comandant de navă, pilot, copilot, instructor, navigator recepție, control trafic, avioane *AN* și *IL*. Gestionarea unor situații dificile: aterizarea în ceață, la limită de combustibil, pe aeroporturile Karachi (Pakistan), Milano (Italia), Otopeni (România); incendiu motor, trăsnet fulger globular, ruta Amsterdam (Olanda)- New York (Statele Unite ale Americii). Distinct: inaugurarea cursei Otopeni-Beijing (Republica Populară Chineză), *traseul de nord* (20 decembrie 1974). Memorii în manuscris. Membru, asociații europene în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. **(I.T.B.)**.

LASCĂR, Dimitrie (Grumezoaia, Dimitrie Cantemir, Vaslui, 12 martie 1859 – Rafaila, Vaslui, 5 octombrie 1917). Preot, funcționar eclesiastic, om de cultură. *Activitate în Argeș până la 1905*. Protoiereu, Protopopiatul Pitești. Fondator, Societatea Cultural-Filantropică *Frăția* a Clerului din Eparhia Argeșului (1897), președinte, Comitetul Administrativ (1897-1905). Director fondator (1897-1905), Școala de Cântăreți Bisericești, Pitești (1 octombrie 1897~1 septembrie 1928). Inițiator: Fabrica de lumânări *din ceară curată de albine* (aprilie 1899); Institutul de Copii Orfani (1900); noul sediu al Protopopiatului Pitești, arhitect Nicolae Bacria-Tutănescu (v.) (14 octombrie 1905), editarea revistei *Păstorul ortodox* (1904). Studii, articole, comentarii, reuniuni civice sau religioase. Aprecieri publice antume și postume. **(S.P.)**.

LASCU, Nicolae (n. Domnești, Argeș, 20 iulie 1956). Inginer agronom, *horticultură*, cercetător științific I, manager. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1974), Facultatea de Horticultură, Craiova, Dolj (1979). Doctorat, *științe agricole*, București. Cercetător (1979-1990), șef compartiment (1990-1997), secretar științific (1997-2003), director (2003~), Stațiunea de Cercetare pentru Legumicultură Ișalnița, Dolj. Colaborări didactice, Universitatea din Craiova. Creator,

soiuri noi de mazăre și fasole. Contribuții la perfecționarea tehnologiilor pentru producerea semințelor și cultivarea legumelor în România. Numeroase studii, cercetări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Aprecieri publice. (C.D.B.).

LATIȚA. Vârf în masivul Făgăraș (2 397), din nordul județului Argeș, deasupra șei Doamnei. Amplă perspectivă spre Valea Cățunului. Trasee alpine, marcaje, cabane, descrieri geografice, literare, turistice. (I.S.B.).

LAUDĂ MUNCH - LAUDĂ ȚĂRII (1971-1980). Genericul activităților polivalente, organizate în municipiul Pitești spre finalul fiecărui an, tematică prioritar patriotică, pentru cultivarea spiritului muncii, eficienței economice, interpretării artistice, practicării sportului. Premiarea celor mai importante succese obținute de cetățenii reședinței Argeșului în domeniile creației științifice, literaturii, artelor plastice, arhitecturii, recordurilor atletice, promovării imaginii europene a localității. Simpozioane, spectacole, expoziții, lansări editoriale, reuniuni sportive, gale de film, realizate prin colaborarea tuturor forurilor cu atribuții specializate. Consemnări în presa timpului. (C.G.C.).

LAURENCIUS DE LONGOCAMPO (? - 1300). Comite catolic de origine germană (sas), venit din Transilvania în etapa descălecatului legendar al voievodului Negru Vodă (v.), din Țara Făgărașului, la sud de Carpați (1290). Piatră tombală, Complexul arhitectural *Bărăția*, Câmpulung, Muscel. Text inscripționat: *Xic sepuctus est comes Laurencius de Longocampo pie memorie ano d[omi]ni MCCC/Aici este îngropat comitele Laurencius de Câmpulung cel de pioasă amintire în anul domnului 1300*. Prima consemnare cunoscută a localității. Atestare documentară majoră privind istoria Țării Românești la începutul Evului Mediu. (C.N.).

LAZĂR, Mihail M. (Sfârșitul secolului

XIX-Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, tipograf, editor. Patron, fondator, Tipografia *Mihail Lazăr-Fiu*, zona centrală a orașului Pitești. Dotări tehnice superioare după 1900, muncitori calificați, lucrări de calitate. Colaborări cu autori locali cunoscuți: Opran Potîrcă, Ștefan Chicoș (v.), Ion Cuțui. Desfacere prin librăria proprie. Contribuții la diversificarea activității culturale în reședința Argeșului. Aprecieri publice antume și postume. (C.S.).

LAZĂR, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Proprietar funciar, preot, parlamentar. *Activitate ecleziastică și politică în Argeș*. Membru marcant: Partidul Țărănesc; Partidul Național Țărănesc. *Deputat de Argeș (1919-1922)*, reprezentând Partidul Țărănesc. Inițiative favorabile definitivării *Reformei agrare* din 17 iulie 1921, introducerii progresului tehnic în agricultură, diversificării vieții spirituale din mediul rural. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

LĂCUSTĂ, Larisa (n. Pitești, Argeș, 24 octombrie 1979). Sportiv de performanță, înot. Liceul *Ion Barbu*, Pitești (1997), Facultatea de Educație Fizică și Sport, Pitești (2001). Primul antrenor: Gica Deac (v.). Recorduri personale și naționale, *200 m bras*, categoriile *juniori* și *seniori*. Campion balcanic și european, *juniori* (1994); campion balcanic, *seniori* (1996). Vicecampion mondial, *200 m bras*, bazin scurt, Suedia (1997); medalia de bronz, Campionatul European, *ștafeta 4x200 m liber*, Spania (2004). Participantă la olimpiadele de la Atlanta, Statele Unite ale Americii (1996) și Atena, Grecia (2004). Inițiativă privată: turnee demonstrative și centre speciale de înot, prestații continentale. Maestru Emerit al Sportului (1997), Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (1997), alte aprecieri publice. (N.M.).

LĂNGESCU (Secolul XVI ~). Familie tradițională din Vlădești, Muscel. Mari proprietari funciari, slujbași ai Curtii Domnești,

preoți, egumeni, judecători, învățători, oameni de cultură. Mai cunoscuți: **Albul din Lăngești** (Sfârșitul secolului XVI - Prima jumătate a secolului XVII), *patronimic*, delegat oficial pentru *cercetarea unor pricini* între locuitorii satelor apropiate; **Stan** (armaș); **Albul** (stolnic); **Tatul** (logofăt); **Inochentie** (secolul XVII), donator pentru așezăminte eclesiastice, monah (1683); egumen, mănăstirile Aninoasa (1695), *Negru Vodă*, Câmpulung, Muscel (1700-1705); **Dimitrie L. și Radu L.** (A doua jumătate a secolului XVII - Începutul secolului XVIII), *boieri luminați*. Definitivarea variantei, tradusă din limba greacă, pentru tipărirea *Bibliei lui Șerban Cantacuzino/ Biblia de la București* (1688), *monument* fundamental în istoria limbii române, considerat *primul text critic* din literatura autohtonă. Numeroase atestări documentare. (F.P.).

LĂZĂRESCU, Dumitru (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, farmacist, înalt funcționar public. Primar al orașului Curtea de Argeș (1914-1928). Realizări ale perioadei: organizarea Bibliotecii Populare *Neagoe Basarab* (1914); inițierea lucrărilor de restaurare a picturii murale din Biserica Domnească (1914); înființarea Gimnaziului *Principele Nicolae* (1919); introducerea iluminatului public prin construirea primei uzine electrice din zonă (1927); edificarea unor noi localuri pentru școlile primare de fete (1914) și de băieți (1923), din cartierele Capu Dealului (1921), Valea Sasului (1922), Ivancea (1923). Stimularea permanentă a preocupărilor farmaceutice moderne. Aprecieri publice antume și postume. (N.I.M.).

LĂZĂRESCU, Ion C. (Cișmea, Țițești, Muscel, 1921- Cișmea, Țițești, Argeș, 1999). Institutur, memorialist. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1940). Activitate didactică, Școala Țițești: învățător (1940-1943); profesor, *biologie* (1956-1980); director (1965-1980). Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est*, prizonier în Uniunea Sovietică (1944-1950). Cercetat politic,

Penitenciarul Văcărești, București (1950-1951). Volum important: *Comuna Țițești. Însemnări monografice* (2007), ediție postumă, publicată de Vicențiu Daniel Pascu, Gabriela Bianca Olteanu, Florina Pascu. Colaborări *media*: ziare și reviste din Argeș, teme economice, sociale, culturale, pedagogice, edilitare. Contribuții la diversificarea activității instituțiilor școlare din Țițești. Profesor emerit, alte aprecieri publice antume și postume. (V.P.).

LĂZĂRESCU, Nicolae / Nae I. (n. București, 30 ianuarie 1940). Actor de teatru, film, radio, televiziune. *Familie tradițională din Ursoaia, Cotmeana, Argeș*. Liceul *Mihai Eminescu*, București (1957), Academia de Studii Economice, București (1965), Facultatea de Drept, București (1967). Activitate artistică permanentă, Teatrul de Revistă *Constantin Tănase*, București (1967 ~). Roluri de referință, spectacolele: *Pardon, scuzafi, bonsoir*, Puiu Maximilian (1967); *Omul care a văzut moartea*, Victor Eftimiu (2008). Numeroase partituri comice în reprezentațiile teatrelor, emisiunilor radio, studiourilor de televiziune, caselor de film din capitală. Turnee interne și internaționale, interviuri, amintiri, note de călătorie. Comentarii critice favorabile. Contribuții la relansarea comediei românești din perioada postbelică. Implicări în diverse proiecte comunitare argeșene. Membru, asociația Oamenilor de Teatru și Muzică / *ATM* (1972-1990), Uniunea Teatrală din România / *UNITER* (1990 ~), alte aprecieri publice. (P.A.D.).

LĂZĂRESCU, Petre (Pitești, Argeș, 5 iunie 1855-Lom Palanca, Bulgaria, 31 ianuarie 1878). Student, Facultatea de Medicină, București. Stagiatar în subordinea lui Carol Davila (v.) pe timpul asigurării asistenței sanitare, Războiul de Independență a României (1877-1878). Mort pe câmpul de luptă la sudul Dunării. Înhumat lângă zidul Bisericii *Sfântul Gheorghe*, Pitești. Cruce memorială, zona centrală urbană, înscris în *analele* localității, alte recunoașteri publice antume și postume.

(C.C.).

LEAOTA Masiv muntos în Carpații Meridionali, despărțit de munții Făgăraș și Piatra Craiului, în nord-estul județului Argeș, prin culoarul Rucăr-Bran, iar de munții Bucegi, prin văile Ialomiței și Brăteului. Înălțime dominantă: vârful Leaota (2 135 m). Ramificații vestice spre zona Muscelului. Pășuni alpine, trasee turistice, cabane, descrieri geografice, literare, istorice. **(I.S.B.)**

LECA (A doua jumătate a secolului XVI – Începutul secolului XVII). Mare proprietar funciar, demnitar medieval. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Leordeni, Muscel. Mare postelnic (1602-1610), mare paharnic (1610-1614), mare spătar (1614-1616) al Țării Românești. Colaborări cu domnii Mihai Viteazul (v.), Radu Șerban (1602-1611), Radu Mihnea (1611~1623). Apropiat familiilor boierilor olteni Buzescu și Băleanu. Comis în Transilvania (1601), demersuri diplomatice la curtea împăratului habsburg Rudolf II (1576-1612). Ucis, din rațiuni politice, înainte de 8 martie 1616. Moștenitori direcți: soția sa, Grajdana, nepoții acestora, mai cunoscut, Preda, al doilea spătar din Muntenia. Contribuții la exprimarea sistemului economic și instituțional feudal autohton. **(S.I.C.)**

LECA, Constantin (1800-?). Mare proprietar urban și rural din Argeș, slujbaş domnesc (*pitar*). Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Galbenă*) și localități apropiate. Înalt funcționar public, deputat comunal (1836). Nominalizat în ***Catagrafia orașului Pitești din 1838***, origine elenă, titlu de *boier*, slugi, robi, țigani. Implicat în evenimentele de la 1848 din Țara Românească. Locuitor de prezident și prezident în reședința Argeșului (1848-1849), după ocuparea localității de trupele străine, gestionarea administrației specifice etapei imediat următoare evenimentelor invocate. Donator (1 200 oca de făină) pentru refugiații transilvăneni stabiliți la Curtea de Argeș (15

martie 1849). Înscriș în ***Istoria municipiului Pitești*** (1988). Diverse atestări documentare. **(S.I.C.)**

LECA, Dumitru (? - 1853). Proprietar funciar, slujitor al statului. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, donații, inițiative cetățenești, localitățile argeșene Găujani, Humele, Ungheni, Pitești. Diverse atestări documentare. **(S.I.C.)**

LECA, Petre Gh. (n. Poenarii de Argeș, 23 august 1929). Inginer, *mecanică agricolă*, manager, demnitar. Liceul Militar, Curtea de Argeș (1950), Institutul Agronomic, București (1954). Doctorat, *științe tehnice*, București (1981). Stagii în mai multe țări europene. Activitate specializată: inginer șef, director, Stațiunea de Mașini și Tractoare, Costești, Argeș (1954-1962); director, Stațiunea de Mașini și Tractoare, Teiu, Argeș (1963-1965); șef serviciu (1965-1972), director (1972-1982; 1987-1992), Trustul Stațiunilor de Mașini Agricole, Argeș. Ministru-secretar de stat, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, București (1982-1987). Manager general, fondator SC *Servagromec* SA Pitești (1992 ~). Studii, interviuri, norme metodologice, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Stimularea cercetării științifice în domeniu. Contribuții la organizarea și evoluția diversificată a mecanizării agriculturii de stat, cooperatiste sau particulare din Argeș-Muscel. Importante recunoașteri publice. **(C.D.B.)**

LECOMTE DU NOÛY, Emile André (Paris, Franța, 1844-1914). Arhitect, restaurator, memorialist. Școala Superioară de Arhitectură, Paris, elev al lui Eugène Emmanuel Viollet le Duc (1814-1879). ***Activitate distinctă la Curtea de Argeș (1875-1900)***. Ample lucrări pentru reabilitarea Bisericii Episcopale, ctitorie a domnului Neagoe Basarab (v.), târnosită în 1517. Finalizarea demersului (1886). Intervenții asemănătoare, Biserica *Trei Ierarhi* din Iași. Opinii controversate în domeniu. Edificarea

Palatului Episcopal, Curtea de Argeș (1890). Colaborări cu Ghenadie Petrescu (v.), Nicolae Kretzulescu / Crețulescu (v.), Theodor Aman (v.). Contribuții la relansarea internațională a importanței așezămintelor enunțate și promovarea schimbului de idei în arhitectura europeană, inovarea concepțiilor privind adaptarea înfățișării monumentelor feudale la stilul eclectic modern. Aprecieri publice antume și postume. (A.M.).

LEFTER, Emilian (n. Deleni, Vaslui, 21 iulie 1948). Inginer mecanic, profesor universitar. *Stabilit în Argeș din 1971*. Liceul *Costache Negruzzi*, Iași (1966), Institutul Politehnic *Gheorghe Asachi*, Iași (1971). Doctorat, *științe tehnice*, Brașov (1997). Stagii în Marea Britanie (1993, 1995). Tehnolog, Întreprinderea de Autoturisme, Colibași / Mioveni, Argeș (1971-1976). Activitate didactică și de cercetare, Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1976 ~), prodecan, Facultatea de Inginerie (1992-1996). Șef, catedrele: *Electrotehnică și Electromecanică* (1998); *Inginerie electrică* (2008 ~). Volume importante: *Echipament electric și electronic al autovehiculelor* (1991, 1995, în colaborare); *Injecția electronică de benzină* (1997, în colaborare); *Sisteme de aprindere pentru motoare termice* (2000); *Echipament electric și electronic* (2000). Numeroase *granturi*/contracte de cercetare e, studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic din Pitești. Aprecieri publice. (M.C.S.).

LEGIUNEA ARHANGHELUL MIHAIL - GRUPAREA ARGEȘ (1927~1941). Organizație politică, oficializată la Iași (24 iunie 1927). Lideri marcantți (succesiv): Corneliu Zelea Codreanu, Horia Sima. Detașare din *Liga Apărării Național-Creștine*. Denumiri alternative: *Garda de Fier* (1930~1933); *Partidul Totul pentru Țară* (1935-1940). Numeroase momente tensionate pentru istoria deceniilor invocate. Dizolvări

formale: 1931, 1932, 1933, 1938. Încetarea activității, ianuarie 1941. Guvern în exil, Viena, Austria (1944). În Argeș: *cuiburi* legionare locale; *corpuri* legionare pe categorii sociale; *echipe* instruite paramilitar. Subordonare *piramidală* față de comandantul nemijlocit și comandantul suprem. Preocupări pentru aplicarea **Programului general**: formarea *Omului nou*; combaterea comunismului, dominației evreiești, politicianismului imoral și decadent; impunerea Statului Național. Difuzarea publicațiilor centrale: **Pământul strămoșesc** (1927); **Buna Vestire** (1937-1938; 1940-1941). Distinct, la Pitești: procesiunea religioasă din gara *Sud*, pe timpul opririi trenului, spre București, transportând corpurile neînsuflite ale căpeteniilor Ion Moța și Vasile Marin, căzuți în Războiul Civil din Spania (13 ianuarie 1937); executarea aderenților (22 septembrie 1939), Traian C. Amzăr (Suseni), Ion Pielmuși (Moșoaia), Vasile Olteanu (Bascov), replică la uciderea lui Armand Călinescu (v.) în Capitală (21 septembrie 1939); deplasarea Diviziei 3 Română, cu sediul în reședința Argeșului, la București (28 decembrie 1940) pentru înăbușirea rebeliunii legionare (ianuarie 1941). Aspecte asemănătoare specifice județului Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

LEGIUNEA DE JANDARMI RURALI ARGEȘ (1893 - 1949). Formație cu caracter militar, organizată conform reglementărilor centrale din 1 septembrie 1893, împuternicită să asigure ordinea, siguranța publică, aplicarea legilor țării. Denumiri succesive: *companie* (1893-1929); *legiune* (1929-1948). Subordonare față de ministerele de Interne, Justiție, Război. Inițial în Argeș: 11 *stațiuni* la nivelul plaselor (zece) și al reședinței de județ (Pitești), formate din 51 de jandarmi, un locotenent și un căpitan. Integrare teritorială temporară în inspectoratele regionale Craiova (Dolj), București, Pitești (Argeș). Noi prevederi specifice: 1896, 1899, 1901, 1913, 1924, 1929. Distinct: definirea atribuțiilor *companiei*, *secției*, *sectorului*, *postului* prin modificările legislative majore din 1908 și 1944. Importante

atestări documentare privind: evenimentele politice; starea de spirit a locuitorilor; neînțelegerile funciare dintre proprietari; delictele silvice, piscicole, vânătoarești; stadiul lucrărilor agricole; efectivele mobilizațiilor, recruților, rezerviștilor, concentrațiilor; rechizițiile, *cartiruirile*, regrupările de trupe; prinderea și înaintarea prizonierilor, evadaților, suspectilor; situația accidentaților sau a invalizilor de război. Încetarea activității prin **Decretul** din 23 ianuarie 1949: înființarea Miliției Populare. Colaborări comunitare permanente. (G.I.N.).

LEGIUNEA DE JANDARMI RURALI MUSCEL (1893-1949). Formație cu caracter militar, organizată conform reglementărilor centrale din 1 septembrie 1893, împuternicită să asigure ordinea, siguranța publică, aplicarea legilor țării. Denumiri succesive: *companie* (1893-1929); *legiune* (1929-1948). Subordonare față de ministerele de Interne, Justiție, Război. Inițial în Muscel: șapte *stațiuni* la nivelul plaselor (șase) și al reședinței de județ (Câmpulung), formate din 35 de jandarmi. Integrare teritorială temporară în inspectoratele regionale Ploiești (Prahova), București, Pitești (Argeș). Noi prevederi specifice: 1896, 1899, 1901, 1913, 1924, 1929. Distinct: definirea atribuțiilor *companiei*, *secției*, *sectorului*, *postului* prin modificările legislative majore din 1908 și 1944. Importante atestări documentare privind: evenimentele politice; starea de spirit a locuitorilor; neînțelegerile funciare dintre proprietari; delictele silvice, piscicole, vânătoarești; stadiul lucrărilor agricole; efectivele mobilizațiilor, recruților, rezerviștilor, concentrațiilor; rechizițiile, *cartiruirile*, regrupările de trupe; prinderea și înaintarea prizonierilor, evadaților, suspectilor; situația accidentaților sau a invalizilor de război. În 1948: doi ofițeri, 128 de subofițeri, 130 de jandarmi în termen. Încetarea activității prin **Decretul** din 23 ianuarie 1949: înființarea Miliției Populare. Colaborări comunitare permanente. (G.I.N.).

LEHRER (Secolul XIX ~). Familie

tradițională din Pitești, Argeș, origine transilvăneană, stabilită la sud de Carpați după 1870. Proprietari urbani, mici întreprinzători, funcționari, cadre didactice, medici, oameni de cultură, donatori comunitari. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită în Pitești și localități apropiate. Confesiune catolică sau luterană. Mai cunoscuți: **Franz M.** (v.); **Victor L.**, imobile ridicate în Târgu din Vale, Pitești; **Elena L.** (1893-Pitești, 23 august 1983), profesoară, *Limba franceză*, școli din Pitești; **Franz F. M.** (v.); **Gheorghe L.** (1897-Pitești, 13 iulie 1951). Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (N.P.L.).

LEHRER, Franz M. (1854-Pitești, Argeș, 16 iulie 1934). Proprietar urban, comerciant, înalt funcționar public. *Familie tradițională transilvăneană, stabilită în reședința Argeșului la 1870*. Case, terenuri, depozite de vinuri, alte bunuri cu valoare deosebită în Pitești. Membru marcant, Camera de Comerț și Industrie Argeș: vicepreședinte, Secția Centrală (1890); consilier (1896-1902); delegat, congresele camerelor, București (1900) și Iași (1901); corespondent de drept (1911-1914). Adept al protecționismului vamal, promovării relațiilor europene, sistemului creditelor naționale, dezvoltării învățământului specializat. Patron, sala de spectacole *Universala* (1890-1912), închiriată pentru reprezentații teatrale. Primar al orașului Pitești, președintele Consiliul Comunal (1917). Gestionarea temporară a administrației locale sub ocupație germană (1916-1918). Diverse aprecieri publice antume și postume. (G.H.).

LEHRER, Franz F. M. (Pitești, Argeș, 7 septembrie 1883-?). Medic militar, *interne*, ofițer de carieră. Fiul lui **Franz M. L.** (v.). Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1901), Facultatea de Medicină, București (1913). Voluntar, companii sanitare, regimentele *4 Ilfov*, București, și *28 Negru Vodă*, Câmpulung, Muscel (1901-1904). Activitate specializată: Regimentul *4 Argeș*, Pitești (1914-1941), combatant: Primul Război

Mondial, *Frontul Carpatic* (1916, sublocotenent), prizonier (1916-1917); Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est*, Regimentul 1 *Târgu Jiu*, Gorj (1941-1942, căpitan). Distinct: asigurarea asistenței medicale, Liceul Militar *Mihai Viteazul*, Timișoara (1942-1948). Locotenent colonel în retragere (1948). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Diverse recompense autohtone, alte aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

LEMPP, Elena Th. (Pitești, Argeș, 18 iunie 1887 - Craiova, Dolj, 1964). Medic primar, *chirurgie, obstetrică-ginecologie*. Școala Secundară de Fete, Craiova (1905), Facultatea de Medicină, București (1912). Doctorat, *chirurgie*, București (1914). Stagiul în Germania (1921). Activitate specializată, instituții de profil din: București (1912-1914); Negoști și Filiași, Dolj (1914-1921); Craiova (1921-1925, 1927-1947); Chișinău, Basarabia (1925-1927). Inițiative distincte la Craiova: înființarea maternității spitalelor *Filantropia* (1925, șefă de secție, 1930-1947) și *Theodor I. Preda* (1927); edificarea unui pavilion pentru bolnavii septice, Spitalul *Filantropia* (1934); organizarea *Școlii de Moașe* (1935). Preocupări în domeniile educației femeilor, drepturilor lehzurilor, atragerii de fonduri din donații publice. Membră, diverse asociații profesionale în domeniu. Aprecieri comunitare antume și postume. (C.C.).

LENNE RANCEA, Maria (n. Pitești, Argeș, 1933). Inginer, cercetător, geologie, publicist. Liceul de Fete / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1951), Institutul Politehnic, București (1956). Doctorat, *științe geo-tehnice*, București. Documentări externe: Activitate specializată permanentă în Capitală (1956-1990). Volume, studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră, diverse foruri profesionale în domeniu. Implicări comunitare. Aprecieri publice. (R.G.).

LEONĂCHESCU/LEONACHE

(Secolul XIX ~). Familie tradițională din Stroești, Mușătești, Argeș. Proprietari funciari, funcționari publici, ingineri, economiști, cadre didactice, universitari, publiciști, parlamentari. Mai cunoscuți: **Leon** (1845-1913), *patronimic*, ajutor de primar; **Constantin L.** (1872-1935), invalid de război; **Petre L.** (1891-1973), *tâlmaci* (1916-1918), diriginte poștal; **Nicolae L.**, erou la Mărăști (1917); **Nicolae P.L.** (v.); **Constantin I.L.** (n. 1939), profesor, epigramist, publicist; **Daniela N.L.** (n. 1963), inginer, *energie nucleară*, Cernavodă, Constanța; **Doru I. L.** (n. 1965), inginer, ziarist, manager, om de afaceri; **Ovidiu N.L.** (n. 1968), inginer. Conexiuni cu familiile Mihalcea, Năndrașu, Olărescu, Ciolcă, Jarcă. Donatori comunitari. Numeroase aprecieri publice. (F.P.).

LEONĂCHESCU, Nicolae P. (n. Stroești, Mușătești, Argeș, 9 iulie 1934). Inginer constructor, profesor universitar, parlamentar. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul Național Liceal *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952), Institutul de Construcții, București (1957). Doctorat, *termotehnică*, București (1968). Activitate didactică permanentă, Institutul de Construcții, București (1957-2001). Conducător de doctorat (1990 -2010). Lectorate: Federația Rusă, Franța, Germania, Republica Moldova. Volume importante: *Termotehnica* (1974, 1981); *Transferul căldurii între construcții și sol, I* (1981), *II* (1989); *Lexicon de construcții și arhitectură, I, II, III* (1985 - 1988, în colaborare); *Câmpul termic universal* (1992); *Premise istorice ale tehnicii moderne românești, I* (1994), *II* (1995). Președinte fondator și executiv, Societatea Cultural-Științifică *Stroești-Argeș* (1972-1992). Scrieri distincte: *Documente și personalități din Stroești-Argeș* (1996, 2005, 2007); *Generația de aur* (1997). Deputat de Argeș (1996-2004), reprezentând Partidul *România Mare*, secretar, Biroul Permanent al Camerei Deputaților (2001-2004). Demersuri oficiale pentru sprijinirea românilor din: Basarabia, Bulgaria, Serbia, Ucraina. Numeroase articole, studii, comunicări, reuniuni științifice, invenții, inovații, *granturi* /

contracte de cercetare, interpelări, inițiative legislative. Recunoașteri în tehnica universală: *Metoda și punctul Leonăchescu; Modelul Schmidt-Leonăchescu*. Contribuții la dezvoltarea științei contemporane românești, extensia spiritualității autohtone în Europa, conservarea tradiționalismului argeșean. Multiple aprecieri publice. (M.C.S.).

LEORDENI (secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe râul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele **Leordeni**, Baloteasca, Băila, Bântău, Budișteni, Cârciumărești, Ciolcești, Ciulnița, Cotu Malului, Glâmbocata, Glâmbocata-Deal, Glodu, Moara Mocanului, Schitu Scoicești. Suprafață: 63 km². Locuitori: 7 700 (1971); 5917 (2008). Atestare documentară medievală: Balotești (1510); Budișteni (1526); Leordeni (1526). Biserici: Ciulnița (1750); Ciulnița Eustatiade (1750); Călugărița (1781); Baloteasca (1838-1841); Cretzulescu (1861); Ciulnița Prundeni (1888); Glâmbocata II (1890-1895); Budișteni (1907-1908); Glâmbocata I (1925-1930). Cruci de piatră: Glâmbocata (1746); Leordeni (1771). Monumente ale eroilor: Budișteni (1913; 1916-1918); Glâmbocata (1916-1918); Ciulnița (1916-1918; 1941-1945); Leordeni (1916-1918; 1941-1945). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă populară (1922); bibliotecă publică (1955). Școala de Menaj (Budișteni); Casa Memorială *Dinu Lipatti* (Ciolcești); Spital (1877-1878; 1953-2011). Bănci populare: *Lumina* (1902); *Înlesnirea* (1902); *Muncitorul* (1903). Cooperativă agricolă de producție (1950-1989). Întreprindere agricolă de stat (1949-1991). Areal viticol, cerealier, legumicol, forestier. Resurse naturale, exploatare de petrol, baze de transport, balastiere. Stație de cale ferată (1872). Punct de referință pe traseele feroviar și rutier București-Pitești, conexiune cu Autostrada A1. Spațiu etno-cultural distinct: arhitectură specifică, țesături de interior, costume, folclor literar, muzical și coregrafic; cor mixt (1901 ~), teatru sătesc (Budișteni). Turism rural. *Scriere monografică*: Spiridon

Cristocea, Teodor Mavrodin, Vasile Novac (2007). Valoroase referiri documentare. (G.C.).

LERESCU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Argeș și Muscel. Mari proprietari rurali și urbani, slujitori ai Curții domnești de la București, demnitari, juriști, publiciști, funcționari publici, cadre didactice, oameni de cultură, donatori comunitari. Mai cunoscuți: boierii **Pârvu L.** și **Șerban L.**, ctitori, Biserica *Meculești*, Pitești (1751-1752); **Dumitru L.**, membru, Sfatul Orășenesc, Pitești; **Constantin/Dincă L.** (v.); **Gheorghe/Ghiță L.** (n. 1807), *serdar*, judecător, Tribunalul Revoluționar Argeș (12 septembrie 1848); mare proprietar funciar, peste 300 de fălci teren *producător*, Gura Bascovului, Argeș; nominalizat în lista alegătorilor de deputați, Divanul ad-hoc al Munteniei (iulie 1857); case la Pitești, închiriate pentru spitalul din localitate; **Constantin L.**, primar al orașului Pitești (1877-1878); **Ioan C. L.** (v.); **Theodor Gh. L.** magistrat, avocat, proprietar urban; membru marcant, Partidul Național Liberal, secretarul Senatului României; fondator, Societatea Cooperativă a Meseriașilor Români din Pitești, președinte, Consiliul *ponderator*; **Emil L.** (v.). Numeroase atestări documentare. (N.P.L.).

LERESCU, Constandin (1798 - ?). Proprietar urban și rural, slujitor al Curții Domnești de la București, înalt funcționar public. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș (*Vopseaua Galbenă*) și localități apropiate. Nominalizat în *Cartografia orașului Pitești din 1838*, origine autohtonă, titlu de *boier*, avere potrivită, slugi, robi țigani. Primar urban (1877-1878), președintele Consiliului Comunal Pitești. Activități specifice susținerii eforturilor statului român pe timpul Războiului de Independență (1877-1878). Colaborări constante cu ofițerii superiori ai Regimentului Argeș Nr. 4, înființat la Pitești, cuprins în *Planul strategic* al Comandamentului General. Gestionarea pregătirilor pentru primirea pricipelui Carol I (v.) în reședința Argeșului. Înscris în *Istoria*

municipiului Pitești (1988), alte atestări documentare antume sau postume. (S.I.C.).

LERESCU, Constantin / Dincă D. (Găvana, Pitești, Argeș, 1783 - ?). Mare proprietar funciar, slujitor al Curții domnești de la București, *clucer* și *serdar*, înalt funcționar public. Case la Pitești, întinse suprafețe de teren, localități apropiate. Nominalizat (1829) în *Arhondologie / Condica rangurilor boierești* (venit anual 3 000 lei), document dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Administrator al Spitalului din Pitești (1829-1831). Secretarul Consiliului Comunal (1831), primar al orașului Pitești/*prezidentul Sfatului* (1832-1837), calități instituite pe baza *Regulamentului Organic* (1831). Deputat: Mahalaua *Buliga*, Pitești (1836); Adunarea Obștească a Munteniei (1842-1848). Donator comunitar. Diverse aprecieri publice antume și postume. (T.M.).

LERESCU, Emil (Pitești, Argeș, 26 ianuarie 1921 – București, iulie 2006). Compozitor, profesor, *muzică*, dirijor. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1940), Conservatorul din București (1946). Activitate didactică: Liceul de Băieți, Pitești (1946-1951); Liceul de Fete / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1951-1952); Liceul de Băieți, Craiova, Dolj (1952-1953). Dirijor, importante formații corale sau simfonice din țară. Numeroase compoziții. Muzică de teatru: *Scufița Roșie* (1948); *Ecaterina Teodoroiu* (1967); *Peneș Curcanul* (1977); *Steaua fără nume* (1981); *Patima* (1994); vocal-simfonică: *Solii patriei* (1957); *Cantată camerală* (1979); *Orașul meu - Pitești* (1986); *Întoarcere la marele fluviu al luminii* (1992); simfonică: *Pe culmi înșorite* (1954); *Rapsodie oltenească* (1990); de cameră: *Caleidoscop* (1969); *Plumb* (1980); *Polifonii* (1987); *Diptic pentru pian* (2000); corală: *Fata de tătar* (1956); *Crochiuri corale argeșene* (1986); *Rapsodii de toamnă* (2000); vocală: *Firea cântă* (1955); *Schiță lirică* (1957); *Omul de pe stradă* (1997). Studii, articole, conferințe, interviuri, emisiuni *media*. Premiul Uniunii Compozitorilor din România

(1964, 1977), alte aprecieri publice antume și postume. Contribuții valoroase la dezvoltarea vieții muzicale românești contemporane. (L.P.).

LERESCU, Ioan (1810-?) Proprietar urban și rural din Argeș. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopsea Neagră*) și localități apropiate. Nominalizat în *Catagrafia orașului Pitești din 1938*, origine autohtonă, titlu de *boier fără caftan*, avere potrivită, robi țigani. Înscris în *Istoria municipiului Pitești* (1988). Atestări documentare antume și postume. (S.I.C.).

LERESCU, Ioan C. (Pitești, Argeș, 1830-Brăila, 18 decembrie 1895). Jurist, profesor, *istorie*, publicist. Facultatea de Drept, București. Stagiul în Belgia. Doctorat, *științe politice și administrative*, Liège, Belgia. Funcționar, Ministerul de Finanțe, București. Activitate didactică: școli comerciale din București și Brăila (director). Volume importante: *Actuala organizațiune comunale din Romania* (1867); *Din origine până la finele Crucadelor* (1871); *Historia Casei Austriei* (1875); *De la Crucade până la Revoluțiunea Francesă* (1877); *Compendiu de istoria universală. Istoria antică* (1877). Distinct: *Rusia leită, poleită, așa cum este* (1878). Valoroase informații privind evoluția orașului Pitești, de la Constantin Brâncoveanu (v.) la 1860. Redactor, publicațiile: *Farul român* (1866-1867); *Strechea* (1867-1869); *Vespea* (1868). Piese originale, traduceri, adaptări: Teatrul Național Pitești; alte *trupe* din țară (1852-1895). Diverse aprecieri antume și postume. (S.I.C.).

LEREȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe Râul Tâgului, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Lerești**, Pojorâta, Voinești. Suprafață: 142,2 km². Locuitori: 5 100 (1971); 4 860 (2008). Castrul roman Voinești (secolul II). Atestare documentară medievală: Voinești (1528); Lerești (1605). Biserici: Valea Foi (1781); Răceni (1800-1802); Lereștii de Sus (1860); Lereștii de Jos (1927-1939). Monumente ale

eroilor: Voinești (1877; 1913; 1916-1918); Lerești - Centru (1916-1918); Valea Foi (1916-1918); Lerești - Biserică (1916-1918; 1941-1945). Cimitir al eroilor (1916). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1953); ateneu rural (Voinești); muzeu sătesc. Baraj, lac de acumulare, hidrocentralele Lerești (19 MW) și Voinești (6,2 MW), integrate sistemului *Dâmbovița Superioară*. Cooperativă agricolă de producție (1959-1989); unități industriale prelucrătoare (cherestea, mobilă, lactate, ambalaje). Areal forestier, pomicol, zootehnic. Localitate de referință pentru: arhitectură piemontană; țesături de interior; costume populare; folclor literar, muzical și coregrafic. Trasee turistice spre: Cabana Voina; masivul Iezer - Păpușa; Câmpulung - Curtea de Argeș; Rucăr-Bran - Brașov. **Scrieri monografice:** Rodica Oană, Ion Oană (2004); Marin Bădescu (2010). Valoroase surse documentare. (G.C.).

LESPEZI. Vârf în masivul Făgăraș (2 522 m), din nordul județului Argeș. Notificat și Cățun. Integrat grupului celor șase înălțimi dominante ale zonei, care depășesc 2 500 m. Trasee alpine, marcaje, cabane, descrieri geografice, literare, turistice. (I.S.B.).

LEU, Grigorie/Gheorghe (Țuțcani, Mălușteni, Vaslui, 2 mai 1881 – Huși, Vaslui, 1 martie 1949). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, episcop, publicist. *Activitate ecleziastică în Argeș (1936–1940)*. Seminarul Superior *Veniamin Costache*, Iași (1901). Facultatea de Teologie București (1910). Preot: parohia Oancea, Galați (1904–1910); unități militare operative ale Armatei Române (1916-1918). Director, Seminarul Ismail, Basarabia (1918 – 1924). Arhiepiscop-vicar, Arhiepiscopia Iașilor/*Botoșeneanul* (1924). *Episcop al Argeșului (7 iunie 1936–11 iunie 1940)* și al Hușilor (11 iunie 1940-5 februarie 1949). Volume importante: *Cuvântări ocazionale* (1928); *Confesiuni și secte. Studiu istoric – misionar* (1929); *Sectele din România* (1931); *Comorile Argeșului* (1937). Diversificarea conținutului activităților

eparhiale din Argeș: cercuri pastorale (1937); cursuri preoțești (1938); tipărituri; inițiative economice, gospodărești, misionare. Îndepărtat din *Scaunul Hușilor (5 februarie 1849)*, surghiunit, deces neașteptat (prin deducție, otrăvit). Diverse aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

LEU, Valerică (Brașov, 1979 - Lagman, Afghanistan, 12 mai 2010). Militar profesionist, *erou național*. Sergent, Batalionul *33 Manevră*, Curtea de Argeș, promoția 2003. Misiune de luptă în cadrul colaborării România - NATO: intervenție operativă a subunității specializate în securizarea căilor de acces, pentru atingerea obiectivului strategic prestabilit. Rănit grav, prin explozia unei mine antipersonal; transportat de urgență, pe calea aerului, la Spitalul Militar din Baza Lagman, Afghanistan, resuscitare eșuată. Căsătorit, un copil minor. Moment de reculegere în ședința Guvernului, condoleanțe transmise familiei din partea șefului Statului Major General, amiralul Gheorghe Marin, și a ministrului Apărării Naționale, Gabriel Oprea. Diverse recunoașteri publice postume. (R.P.C.).

LEURDEANU (Secolul XVII ~). Familie tradițională din Muscel: mari proprietari funciari, demnitari medievali, partidă politică. Așezăminte civile și eclesiastice, Leordeni, Muscel, donații comunitare. Mai cunoscuți: **Fiera L.**(v.), **Stroe F. L.** (v.), **Ștefan L.**, **Nicolae L.**, **Grigore L.**, **Toma L.** (v.), Eustatie L., Stroe L. (II), Alexandru. Diverse eponimii. Moștenitori: familiile boierilor Băleanu, Goleșcu (v.), Kretzulescu / Crețulescu (v.), Samurcaș. Numeroase atestări documentare. Contribuții la consolidarea sistemului autohton din feudalitatea clasică românească. (S.I.C.).

LEURDEANU, Fiera D. (Secolul XVII). Mare proprietar funciar, demnitar medieval. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Leordeni, Muscel. Colaborator al voievozilor Țării Românești: Radu Șerban (1602-1611); Radu

Mihnea (1611~1623, cu întreruperi) ; Alexandru Coconul (1623-1627) ; Alexandru Iliș (1627-1629). *Grămătic* la Cancelaria Domnească din București. Mare vistier (1620-1624), mare logofăt (1624-1626; 1628-1629), ispravnic de Craiova, Oltenia (1626). Legături de rudenie cu familia boierilor Dudescu. Așezăminte în Teleorman, Dâmbovița, București. Diverse atestări documentare. Contribuții la consolidarea feudalității clasice autohtone. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

LEURDEANU, Stroe F. (Secolul XVII). Mare proprietar funciar, demnitar medieval. Fiul lui **Fiera L.** (v.), căsătorit cu Vișa din Golești (v.). Îtinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită în localitățile muscelene Leordeni, Golești, Vieroș. Dregător domnesc (1625-1641), mare stolnic (1641), mare vistier (1641-1651), mare logofăt (1655-1658; 1660; 1674), mare vornic (1661-1665; 1674), loțiitor de domn, ispravnic, caimacam (1663-1664; 1672; 1673; 1677). Peregrin în Transilvania (1658; 1665-1669; 1671; 1673) și Imperiul Otoman (1658; 1671). Înruit, ca *filiațiune*, cu domnii Țării Românești, Matei Basarab (v.) și Constantin Șerban (v.). Fruntaș al partidei boierilor Băleanu (1672), susținător al voievozilor munteni Grigore Ghica (1660-1664; 1672-1673), Gheorghe Duca (1673-1678), opozant față de gruparea Cantacuzinilor. Condamnat la moarte de titularul tronului de la București, Antonie Vodă din Popești (1669-1672), grațiat și călugărit cu sila, *Silvestru*, Mănăstirea Snagov, Ilfov. Evadat din sihăstrie, continuarea activităților oficiale. Ctitor: Conacul din Golești (1639-1640); Biserica din Golești (1646); Mănăstirea Vieroș (restaurare parțială). Numeroase atestări documentare. Diverse aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

LEURDEANU, Toma (Leordeni, Muscel, 1777 – Leordeni, Muscel, 2 septembrie 1844). Mare proprietar funciar, demnitar al Curții de la București. Îtinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită,

Leordeni, Muscel. Importante donații civile sau eclesiastice : Leordeni și Topoloveni (Muscel), Pitești (Argeș). Funcție oficială, *medelnicer*, pe timpul domnilor Țării Românești, Grigore IV Ghica (1822-1828) și Alexandru Ghica (1834-1842). Contribuții la definirea structurilor social-economice autohtone, proprii perioadei dintre medieval și modern. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

LIBERALUL (1935-1937). Publicație bilunară, apărută la Câmpulung, Muscel (25 martie 1935-2 mai 1937). Subtitlu: *Organ de propagandă liberală*. Girant-responsabil: Ion Nicolaescu-Bugheanu (v.), Câmpulung. Din conținut: note, informații, buletine politice, portrete, reportaje, medalioane. Colaboratori: Petre Ionescu-Muscel (v.), Ion N. Luca, Nicolae N. Manolescu. Imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LIBRĂRIA BANU PITEȘTI (1925-1950). Firmă specializată în comercializarea cărților, articolelor de papetărie, jucăriilor pentru copii. Noutăți: desfacerea seturilor fotografice *Kodak*; comenzi pentru cumpărarea aparatelor radio *Standard*; vânzarea truselor de voiaj. Proprietar: Banu Marinescu. Locație aflată în perimetrul central urban. Relații cu tipografii și edituri din Brașov, București, Câmpulung (Muscel), Sibiu. Corespondență externă. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie, Primăria Pitești, Prefectura Județului Argeș. Atestare documentară: *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936). Diverse implicări comunitare. (A.L.).

LIBRĂRIA CASA CĂRȚII PITEȘTI (1989 ~). Unitate specializată în comercializarea scrierilor pe diverse teme, articolelor de papetărie, discografiei, elementelor *birotice*. Edificiu cu destinație distinctă, împreună cu *Casa Artelor*, zona centrală urbană. Investiție guvernamentală. Arhitect Pompiliu Soare (v.); executant, Trustul

de Construcții Argeș, șef de șantier Ion Vasiliu (v.). Deschidere oficială: 16 noiembrie 1989, primar: Nicolae Zevedei (v.). Patrimoniu aflat în *gestiunea* unității de gospodărie comunală. Beneficiar: Centrul de Librării, Pitești, director Petre Lungu. Spații generoase pentru depozite, desfacere, expoziții, lansări tematice, audiții, autografe. Privatizare în 1991. Astăzi: SC *Columb SRL*, acționar majoritar familia Ștefan, din Pitești. Păstrarea profilului inițial, folosirea exclusivă a spațiului de la parter. Contracte cu principalele edituri din țară, corespondență externă. Diverse conlucrări comunitare. (A.L.).

LIBRĂRIA MIHAI EMINESCU PITEȘTI (1962 ~). Unitate tradițională, specializată în comercializarea cărților, articolelor de papetărie, discografiei, elementelor *birotice*. Spațiu cu destinație specială: parterul unui edificiu important din zona centrală urbană. Investiție guvernamentală. Executant, Trustul de Construcții Argeș. Primar: Marin Teodorescu (v.). Beneficiar: Centrul de Librării Pitești, director Alexandru Ivan. Distinct: lansări tematice, întâlniri cu academicieni, scriitori, alți oameni de știință și cultură, expoziții consacrate literaturii străine, vitrine personalizate. Privatizare în 1991. Astăzi: SC *Columb SRL*, acționar majoritar familia Ștefan, din Pitești. Păstrarea profilului inițial, diminuarea spațiului folosit anterior, contracte cu principalele edituri din țară, corespondență externă. Multiple conlucrări comunitare. (A.L.).

LIBRĂRIA STAIKU PITEȘTI (1925-1950). Firmă tradițională, renumită în domeniu. Comercializare: cărți, articole de papetărie, jucării pentru copii. Contracte cu tipografii și edituri din Muntenia, Oltenia, Transilvania. Proprietar: Nicolae Staicu, patron, Magazinul *Universal*, Pitești. Clădire clasică, *stil neoromânesc*, perimetrul central urban. Activitate asemănătoare la Câmpulung, Muscel. Corespondență externă. Preocupări agreate de Camera de Comerț și Industrie, primăriile Pitești și Câmpulung, prefecturile

Argeș și Muscel. Atestare documentară: *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936). Diverse implicări comunitare. (A.L.).

LICĂ, Ion M. (n. Vulpești, Dobroteasa, Olt, 10 iunie 1939). Profesor gradul I, *limba rusă-limba română*, scriitor / **Ion Lică Vulpești**, redactor. *Stabilit la Pitești din 1967*. Școala Medie, Anina, Caraș-Severin (1958), Institutul *Maxim Gorki*, București (1963), Facultatea de Filologie, Universitatea din București (1967). Activitate didactică permanentă în Argeș: Școala Tigveni (1963-1967); Consiliul Regional/Județean al Pionierilor (1967-1974); Școala Merișani (1974-1976); Liceul Industrial Nr.3/Grupul Școlar *Mihai Viteazul*, Pitești (1976-1978); Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1978-2001, director adjunct, 1991-1992). Inspector școlar general, Inspectoratul Județean Argeș (1990-1991). Redactor-șef, *Curierul de Argeș* (1991-1996). Volume importante (proză): *Ziua cu gândurile-n hățuri* (1981); *După amiezi cu cai* (1987); *Dom' Petrică și celelalte* (1991); *Prințul cenușiu* (2004); *O poală cu ouă* (2006). Studii, articole, recenzii în revistele: *Argeș*; *Luceafărul* (Premiul pentru proză, 1978); *România literară*. Președinte, Cenaclul literar *Liviu Rebreanu*, Pitești (1974-1978). Membru fondator, Filiala Pitești a Uniunii Scriitorilor din România (2002). Aprecieri publice. (M.S.).

LICĂ MAȘALĂ, Marilena N. (n. Teiu, Argeș, 23 octombrie 1955). Sociolog, traducător, publicist. Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș (1974), Universitatea *Hyperion*, București (1994). Stagii: Italia (2003-2004), Franța (2007-2009). Cercetări în domeniu (1992-2004): localități și comunități etnice din Argeș; sondaje de opinie publică: emisiuni *media*, consultanță vocațională. Volume importante (eseuri, versuri, interviuri): *Am fost la Auschwitz deținutul A-13221*, convorbire cu Leopold Schobel (2002); *Asasinarea unui deceniu de iubire* (2010); *Voix sans frontières / Voci fără hotare* (2010,

ediție franco-română); *Du Congo au Danube / De la Congo la Dunăre* (2011, ediție franco-română); *Întâiul deceniu de speranță: 1990-2000, I. Interviuri cu demnitari argeșeni* (2012), ilustrații, Romulus Constantinescu (v.). Consiliere tipografică, titluri din literatura autohtonă. Colaborări, revistele: *Albanezul, Realitatea evreiască* (București); *Poezia* (Iași); *Criterii literare* (Pitești); *Oglinda literară* (Focșani). Inițiative distincte: Societatea culturală *Androcles* (1995); Simpozionul *Dimitrie Gusti – 60 de ani de la cercetarea monografică în plasa Dâmbovnic* (1999); Revista *Doina*, Paris (2010). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (M.S.).

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV PITEȘTI (1995 ~). Instituție de învățământ preuniversitar vocațional, specializată, prioritar, în pregătirea elevilor pentru obținerea unor performanțe la: probe atletice, judo, lupte, înot, tenis de câmp, handbal, volei, baschet, fotbal. Continuarea activităților realizate anterior la Pitești de : Școala Sportivă a Liceului *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu* (1957-1971); Grupul/Liceul Nr.6 *Construcții Civile* (1971-1974); Școala Sportivă de Atletică *Grea Viitorul* (1971-1974); Clubul Sportiv *Viitorul* (1974-1995); Clubul Sportiv *Aripi*/Școala Nr.11 *Mihai Eminescu* (1979-1995). Locație actuală: Școala Nr.18, Bulevardul *Petrochimistilor*, arhitect Valeriu Manu (v.), constructor SC *Apartamentul SA Pitești* (1993): săli de clasă, baze de antrenament, laboratoare, cabinete medicale, spații auxiliare. Succese de prestigiu ale elevilor, cadrelor didactice, antrenorilor la reuniuni demonstrative, competiții, turnee naționale și internaționale, olimpiade. Peste 120 de medalii de aur, argint, bronz, obținute în ultimii ani. Directori: Constantin Rizon (v.), Luminița Iordache, Vasile Pavelescu. Colaborări permanente cu asociații și cluburi similare, foruri administrative, mijloace *media* din Argeș. Diverse atestări documentare. (D.I.G.).

LICEUL DE ARTĂ DINU LIPATTI / ȘCOALA MEDIE DE MUZICĂ ȘI ARTE PLASTICE PITEȘTI (1961 ~). Instituție de

învățământ preuniversitar cu profil distinct. Inițial: Școala Elementară de Muzică (1957 – 1961). Succesiv: școală medie (1961 – 1970); liceu (1970 – 1978); clase speciale în cadrul Liceului/Colegiului *Zinca Golescu* (1978-1990); liceu de artă (1990 ~). Locații: Pasajul *I Mai*; Școala Nr. 9; Vila Camerei de Comerț; Liceul Industrial Nr. 8; Școala Nr.4 / *Nicolopol*. Clădire recentă (atelier, săli de studiu, spații expoziționale), investiție de stat (2008 – 2010), zona centrală urbană. Intensă activitate didactică, de creație și de interpretare, numeroase expoziții tematice. Premii în domeniile muzicii, picturii, sculpturii, arhitecturii, graficii, artelor vizuale. Formații artistice proprii: corurile *Glissando* și *Allegretto*; orchestre, grupuri, interpreți de muzică instrumentală sau vocală clasică, ușoară, populară. Participări și premii, numeroase reuniuni naționale sau internaționale. Absolvenți de renume (operă, operetă, compoziție, scenografie). Organizarea, la Pitești, a Olimpiadei Naționale de Artă Plastică pentru Licee (2001) și a fazei zonale, Olimpiada de Muzică pentru Clasele III-VIII (2006). Colaborări constante cu instituțiile culturale și administrative din Argeș – Muscel. Directori cunoscuți: Ion Vlădescu (v.), Marius Giura (v.), Moise Mitulescu (v.). **Scriere monografică:** Moise Mitulescu (2007). Implicări permanente în viața Cetății. (S.N.).

LICEUL DE FETE CÂMPULUNG (1922-1953). Instituție reprezentativă de învățământ preuniversitar pentru județul Muscel, inițiativă cetățenească. Activitate bugetară din 1924. Continuarea tradiției școlilor primare, particulare sau publice, pentru fete (mijlocul secolului XIX). Locații succesive: Școala Primară Nr. 2 de Fete (1922-1934); clădire proprie (1930-1934), arhitect, Dumitrie Ionescu-Berechet (v.). Directori cunoscuți: Virginia Dinescu (*Științe naturale*); Florica Dinculescu (*Limba română*); Elena Costescu (*Istorie*). Contribuții distincte la pregătirea elevilor pentru profesii tutelare. Reorganizări ulterioare: Școala Medie Nr. 2 de Fete (1953-1965); Liceul Nr.2 Mixt (1965-

1970), prevalent clase speciale de sport. Implicări permanente în viața *Cetății*. Diverse atestări documentare. (G.F.C.).

LICEUL INDUSTRIAL DE FETE MARIA TEIULEANU PITEȘTI (1897-1948). Instituție de învățământ preuniversitar, înființată prin donație particulară. Inițial: Școala Profesională de Fete (1897-1936). Fondatori: Ion, Maria și Constantin Teiuleanu (v.), mari proprietari funciari și urbani din Argeș. Clauză testamentară (1 noiembrie 1897): *Pregătirea elevelor în arta croitoriei și bucătăriei, studiul contabilității, economiei politice, dreptului civil și industrial*. Locație proprie, casele *Teiuleanu* (1899-1936), extindere ulterioară (1937-1949), spații folosite succesiv, după 1948, de Școala Pedagogică de Învățătoare, Școala Nr.5, Liceul Economic, Pitești. Clădiri transferate (1974) actualului Colegiu Economic *Maria Teiuleanu*, Pitești. **Sciere monografică:** Elena Diaconescu, Daniel Diaconescu (1999). Importante atestări documentare și implicări în viața comunității. (D.I.G.).

LICEUL NAȚIONAL DE ATLETISM CÂMPULUNG (1970 ~). Instituție de învățământ preuniversitar, specializată, prioritar, în pregătirea elevilor pentru obținerea unor performanțe specifice domeniului. Școlarizare distinctă: *juniori* legitimați la cluburi și asociații sportive din România. Succesiv: Liceul Central Experimental de Atletism/clase integrate Liceului Mixt Nr.2, Câmpulung (1970-1978); Liceul de Filologie-Istorie/Clubul Sportiv Școlar (1978-1990); Liceul cu Program Sportiv (1990-1992). Actuala denumire din 1992. Complex propriu (1970): săli de clasă, baze de antrenament, laboratoare, saună, cabinete medicale, spații auxiliare, internat, cantină. Proiectant: Institutul de Proiectări, Pitești (1969); executant, Trustul de Construcții Argeș (1969-1970), șef șantier Constantin Dragomir (v.). Succese de prestigiu ale elevilor, cadrelor didactice, antrenorilor la reuniuni demonstrative, competiții, turnee naționale și

internaționale, olimpiade. Până în 2010: peste 600 de medalii (aur, argint, bronz); 44 de absolvenți distinși cu titlul *Maestru al Sportului* (23 înscriși în clasamentul celor mai buni atleți din țară ai tuturor timpurilor). Directori cunoscuți: Gabriel Bădescu, Mihai Răuțoiu, Maria Cristescu, Ștefan Corlățeanu, Constantin Staicu. Multiple atestări documentare și colaborări comunitare. (D.I.G.).

LICEUL TEORETIC COSTEȘTI (1957 ~). Instituție de învățământ preuniversitar, specializată în pregătirea de cultură generală sau tehnică a elevilor. Succesiv: Liceul din Costești (1957-1977); Liceul Industrial Construcții de Mașini (1977-1990); Liceul Teoretic, Costești, Argeș (1990 ~). Locație proprie (1972): săli de clasă, laboratoare, cabinete, bază sportivă, internat, cantină, dispensar. Proiect adaptat, Institutul de Proiectări, Pitești; executant, Trustul de Construcții Argeș. Succese ale elevilor și cadrelor didactice la olimpiade, concursuri demonstrative, reuniuni științifice și tehnice. Directori cunoscuți: Ion Marinescu, Alexandru Ispas, Nicolae Enescu, Marin Șerban, Elena Dobre, Gheorghe Dobre, Florica Dinu, Viorel Popescu, Elena Contacioiu, Florea Comănescu, Marian Teler. Colaborări comunitare permanente. (D.I.G.).

LICEUL TEORETIC DAN BARBILIAN CÂMPULUNG (1953 ~). Instituție de învățământ preuniversitar, profil real-umanist, specializată, temporar, în pregătirea resurselor umane pentru activități sportive de performanță sau industria chimică din zona Muscel. Succesiv: Școala Medie Nr.2 de Fete (1953-1965); Liceul Nr.2 *Mixt, cu program prioritar sportiv*, (1965-1971); Liceul Nr.3 *Chimie Industrială* (1971-1991); Liceul Teoretic (1991 ~). Denumire personalizată (1991). Locația actuală (1974): săli de clasă, laboratoare, cabinete, bibliotecă, baze de antrenament, dispensar medical. Succese importante ale elevilor la : olimpiade naționale și internaționale (*chimie*); întreceri atletice; concursuri de matematică și literatură dedicate

patronului spiritual; activități ecologice. Directori cunoscuți: Claudia Gavrilesco, Nicolae Nicolaescu (v.), Ion Nițescu (v.), Aurel Negreanu, Ion Heroiu, Constantin Petrișoe. Importante implicări în viața Cetății. Numeroase atestări documentare. (D.I.G.).

LICEUL TEORETIC ION BARBU PITEȘTI (1971 ~). Instituție de învățământ preuniversitar, profil real-umanist, specializată, temporar, în pregătirea resurselor umane pentru industria electrotehnică din Argeș. Denumire personalizată (1992). Locații succesive: Școala Nr. 14, *Pitești-Nord* (1971-1974); clădire proprie, Platforma *Exercițiu*, inaugurare 15 septembrie 1974: săli de clasă, laboratoare, cabinete, dispensar, bibliotecă, bază sportivă, ateliere, cantină, internat. Proiectant, Institutul de Proiectare, Pitești (1972-1973), executant, Trustul de Construcții Argeș (1973-1974). Succese ale elevilor la olimpiade, concursuri tematice, alte reuniuni naționale și internaționale. Publicație: revista *Noi* (1996 ~). Directori cunoscuți: Maria Nicolae (v.), Nicolae Mateescu, Adrian Oprea, Alexandru Ionescu, Constantin Biriboiu. Multiple implicări comunitare. (D.I.G.).

LICEUL TEORETIC ION CANTACUZINO / ȘCOALA SANITARĂ PITEȘTI (1974~). Instituție de învățământ preuniversitar, specializată în pregătirea asistenților medicali și a altor categorii de personal pentru județul Argeș. Succesiv: Școala Sanitară (1974-1977); Liceul Sanitar (1977-1990); Grupul Școlar Sanitar (1990-2010). Denumire personalizată (1993). Cursuri gimnaziale/liceale, zi ori cu frecvență redusă, uman sau real (oportunități susținute de stat); structuri postliceale cu autofinanțare (asistent medical generalist și de farmacie). Locație proprie (1980): săli de clasă, laboratoare pentru tehnici de îngrijire a bolnavilor, bibliotecă, dispensar, complex sportiv. Anterior: spații în clădirile școlilor Nr. 14, Nr. 9, Nr. 3, Pitești (1974-1980). Intensă activitate didactică și de instruire profesională în spitale, policlinici, centre particulare. Succese ale elevilor la

olimpiade naționale. Directori cunoscuți: Ion Duță, Ana Radu, Dumitru Ana (v.), Silvia Marinescu. Parteneriat în Proiectul **SOS Sectorul Medical**, cofinanțat din Fondul Social European prin Programul **Dezvoltarea Resurselor Umane**. Diverse conclucrări comunitare. (D.I.G.)

LICEUL TEORETIC ION MIHALACHE TOPOLOVENI (1958 ~). Instituție de învățământ preuniversitar, profil real-umanist, specializată, temporar, în pregătirea resurselor umane pentru industria constructoare de mașini. Succesiv: liceu mixt (1958-1977); liceu industrial (1977-1990); liceu teoretic (1990 ~). Denumire personalizată (1994). Locație proprie, edificii din 1933-1940, aparținând, inițial, Primăriei Topoloveni, Muscel. Extindere, dotări și modernizări ulterioare: săli de clasă, laboratoare (*fizică, chimie, informatică, biologie*), cabinete, dispensar, baze sportive. Succese ale elevilor și cadrelor didactice la concursuri pe obiecte, întreceri sportive, reuniuni cultural-științifice, admiterea în facultăți. Revista *Cuget* (2011~). Directori cunoscuți: Gheorghe Arsenescu (v.), Ion Ștefan, Gheorghita Vlad, Eugeniu Mocanu, Gheorghe Ungureanu, Ion Boalcă, Constantin Arsene. Multiple implicări comunitare. (D.I.G.).

LICHWAR, Mihail (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Cartograf. *Domiciliu tradițional la Curtea de Argeș*. Activitate în domeniu: Casa Autonomă a Pădurilor Statului/CAPS, Centrul de Exploatare Curtea de Argeș; Episcopia Argeșului. Elaborarea **Planului pământului bisericesc** (1940), aparținând celor 378 parohii din protopopiatele Argeșul de Sus (Curtea de Argeș), Argeșul de Jos (Pitești), Slatina (Olt), Gura Boului (Vedea). Alte lucrări civile și eclesiastice specializate. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (N.I.M.).

LIGA AGRARĂ - SECȚIUNEA ARGEȘ (1929-1938). Formațiune politică, oficializată, ca structură distinctă, la București

(10 martie 1929), lider Constantin Garoflid. Disidență din *Partidul Poporului*. În Argeș, exprimări ale membrilor și simpatizanților pentru: liberalizarea comerțului cu cereale; consolidarea capitalului autohton din economia națională; sporirea cuantumului investițiilor destinate mediului rural; înființarea cooperativelor agricole de producție sprijinite de stat; introducerea mecanizării pe marile exploatații. Difuzarea publicației centrale *Agricultorul* (1929-1941). Rezultate modeste la alegerile din 1932. Încetarea activității conform *deciziilor* superioare adoptate la 30 martie 1938. Aspecte asemănătoare specifice județului Muscel. (P.P.).

LIGA APĂRĂRII NAȚIONAL CREȘTINE - ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1923-1935). Structură politică, oficializată, pentru opinia publică, la Iași (4 martie 1923), președinte Alexandru C. Cuza. Inițial, disidență a *Partidului Naționalist Democrat Creștin* (15 februarie-10 martie 1923). Reorganizare: iunie 1927, desprinderea, la inițiativa lui Corneliu Zelea Codreanu, a *Legiunii Arhanghelul Mihail*. În Argeș, exprimări ale unor proprietari urbani, studenți și intelectuali, cu opinii antisemite, pentru: educația religioasă a tinerilor; combaterea comunismului și a luptei de clasă; creșterea rolului monarhiei; diminuarea opoziției parlamentare; restrângerea drepturilor și libertăților cetățenești; constituirea formațiunilor paramilitare de *lăncieri*. Difuzarea publicației centrale *Apărarea națională* (martie 1923-iulie 1935). Încetarea activității conform *deciziilor* forurilor superioare (14 iulie 1935): unificare cu *Partidul Național Agrar* și constituirea *Partidului Național-Creștin*. Aspecte asemănătoare specifice județului Muscel. (P.P.).

LIGA CULTURALĂ PENTRU UNITATEA ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI - FILIALA ARGEȘ (1990 ~). Asociație obștească, având preocupări în domeniul cultivării sentimentelor naționale specifice românilor originari din Argeș-Muscel,

domiciliați pe alte coordonate geografice continentale. Sediul la Pitești (Colegiul *Ion C. Brătianu*): consiliul de conducere; programe tematice; evidența membrilor cu activitate permanentă; simpozioane; articole de presă; emisiuni *media*. Președinți (succesiv): Nicolae Spinei (v.); Lucian Costache-Bacinschi (v.). Colaborări cu foruri publice, asociații de prietenie, școli, facultăți, instituții religioase, persoane fizice. Diverse exprimări comunitare. (C.V.).

LIGA EXPROPRIAȚILOR DIN ARGEȘ (1990 ~). Asociație publică, având ca obiectiv retrocedarea, către cei prejudiciați sau urmașii acestora, a bunurilor confiscate, naționalizate ori preluate abuziv de regimul comunist din România. Sediul la Pitești. Autentificare oficială: 15 martie 1990. La constituire: 951 de membri. Reorganizare în 1996, conducere asigurată ulterior de: Ion Constantinescu, Viorel Receanu, Mihai Dinu, Florica Bratu. Monitorizarea rezolvării cererilor adresate forurilor statului, asistarea la procesele aflate pe rol, îndrumarea solicitanților cu domiciliul în alte județe din țară, facilitarea intrării în vigoare a hotărârilor judecătorești, aplicarea prevederilor legale în domeniu. Diverse atestări documentare. (P.P.).

LIGA OPERELOR SOCIALE PITEȘTI (1941-1944). Organizație caritabilă, înființată la debutul celui de Al Doilea Război Mondial. Preluarea inițiativelor *Societății de Patronaj*, existentă în perioada anterioară. Colecte publice, primirea de oferte colective sau individuale, acțiuni pentru întrajutorare, contribuții la aprovizionarea unităților militare din Argeș aflate pe front, pachete cu alimente și obiecte de îmbrăcăminte donate orfelinatelor, căminelor de bătrâni, familiilor sau persoanelor aflate în dificultate. Patrimoniu propriu, transferat, la sfârșitul anului 1944, *Apărării Patriotice* - Organizația Argeș. Aspecte asemănătoare specifice orașelor Curtea de Argeș și Câmpulung, Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

LIGA PENTRU UNITATEA

CULTURALĂ A TUTUROR ROMÂNILOR. BULETINUL SECȚIEI CÂMPULUNG (1914~1916). Publicație periodică, editată la Câmpulung, Muscel (martie-mai 1914; noiembrie 1914-mai 1915; decembrie 1915-martie 1916). Apariție ocazională. Uneori: **Buletinul Ligei pentru Unitatea Culturală a Tuturor Românilor - Secțiunea Câmpulung**. Comitete de direcție, colegii redacționale, colaboratori. Analize, comentarii, articole, informații, note, dezbateri pe teme comunitare adecvate. Imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu* (v.), Câmpulung. Diverse implicări publice. **(I.I.B.)**.

LIGA PENTRU UNITATEA CULTURALĂ A TUTUROR ROMÂNILOR / LIGA CULTURALĂ - SECȚIUNEA PITEȘTI (1891-1928). Asociație obștească, preocupată de cunoașterea și difuzarea valorilor spirituale proprii locuitorilor din arealul autohton tradițional. Sediul central, București. Congres constitutiv, 11-13 mai 1891, președinte fondator, Alexandru Orăscu; președinte emblematic (1919-1940), Nicolae Iorga. Denumire temporară: *Liga pentru Unitatea Națională a Tuturor Românilor* (1914-1918). Implicări directe: Grigore T. Brătianu (v.), Stroe Brătianu. La Pitești (selectiv): acțiuni de solidaritate cu *memorandiștii* transilvăneni (19 aprilie 1892; 19 aprilie 1894); sărbătorirea Semicentenarului Revoluției de la 1848, **program** adoptat, 8 mai 1898, primar, Eftimie Ionescu (v.); donații pentru edificarea unor școli românești peste Carpați (1900); întâlniri cu personalități marcante ale timpului; atragerea cetățenilor originari din Transilvania, Bucovina, Basarabia, domiciliați în Argeș, la întruniri publice; opinii transmise ziarelor vremii; telegrame adresate forurilor întrunite în țară sau peste hotare; susținerea demersurilor favorabile constituirii României Mari. Președinți cunoscuți: Sevastian Hernea (v.); Nicolae T. Grigorescu (1898); Ion S. Teodorescu (1910); Ioan Baiulescu (v.); secretari: Ion L. Purcăreanu (1898); Ilarie I. Iliescu (1910), George Stănescu-Delar (v.). proiecte continuate, după 1928, prin Ateneul

Popular *Gheorghe Ionescu-Gion*. Consemnări adiacente: *Istoria municipiului Pitești* (1988). Aspecte asemănătoare specifice orașului Câmpulung, Muscel, președinți cunoscuți, Petre Pârâianu, Nicolae Gh. Popovici (v.). Importante atestări documentare. **(C.G.C.)**.

LIGA SATELOR (1909-1911). Publicație periodică, apărută lunar la Pitești (15 ianuarie 1909-15 februarie 1911). Director-proprietar: Vasile Stoicănescu. Obiectiv prioritar: *educația simțului politic al sătenilor*. Analize, comentarii, articole, informații pe teme economice, sociale, culturale, religioase, juridice, științifice, istorice, militare. Texte literare preluate din operele scriitorilor: Grigore Alexandrescu, Dimitrie Bolintineanu, Cezar Bolliac, George Coșbuc. Redactori și colaboratori din mai multe localități ale Argeșului. Imprimare, Tipografia *Mihail Lazăr-Fiu*, Pitești. Diverse implicări comunitare. **(I.I.B.)**.

LIGA SCRITORILOR DIN ROMÂNIA - FILIALA ARGEȘ (2007 ~). Asociație profesională a creatorilor de literatură, existentă, la Pitești, din 11 noiembrie 2007. Sediul central, Cluj Napoca. Fondatori: Vasile Ghilencea, Steluța Lucia Istrătescu (v.), Nicolae Petrescu (v.), Maria/Mona Vâlceanu (v.), Mihai Ghișescu (v.), Vavila Popovici, Aurelia Corbeanu, Ionel Dincă, Gheorghe Baci (v.), Ilze Sora, Stelian Bajureanu (v.), Elena Sima, Ion Hiru. Președinți: Steluța Lucia Istrătescu (v.); Constantin Vărășcanu (v.). Vicepreședinți: Vasile Ghilencea (și trezorier), Nicolae Petrescu. Peste 30 de membri în 2012. Reuniuni periodice, volume apărute în edituri importante din țară sau străinătate, colaborări cu publicații culturale, emisiuni *media*, alte exprimări comunitare. Revista proprie ***Carpatica***, Nr. 1, Pitești, 2012; inițiator: Vasile Ghilencea (Argeș), Petre Petria (Vâlcea), Nicolae Cosmescu (redactor-șef). Activitate desfășurată concomitent cu Filiala Pitești a Uniunii Scriitorilor din România. **(M.S.)**.

LILEA, Ioan G. (Pitești, Argeș, 7

ianuarie 1887 - ?) Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Combatant: *Campania balcanică* (1913), sublocotenent; Primul Război Mondial (1916-1918), maior, distins în luptele de la Valea Putnei, Vrancea. Al Doilea Război Mondial (1941-1945), împuțernicit al Marelui Stat Major, Uzina Reșița (Caraș Severin) și *Astra* (Brașov). Comandant, Centrul de Instrucție Nr. 8, Jandarmeria Română (1934-1941). Numeroase recompense militare, alte aprecieri publice antume sau postume. **(G.I.N.)**.

LIMBEREA, Paul I. (Pitești, Argeș, 23 octombrie 1924-Pitești, Argeș, 8 aprilie 1951). Student, militant politic. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1943), Academia Comercială, București (Anul IV). Participant la mișcarea legionară și anticomunistă din România. Arestat (6 iunie 1948), anchetat, torturat, judecat, condamnat, șase ani închisoare; detenție, Jilava (Ilfov) și Pitești. Victimă a metodei *reeducare prin tortură*, inițiată și aplicată, la Penitenciarul din reședința Argeșului, de Eugen Țurcanu. Supraviețuire până la 8 aprilie 1951. Deces premeditat, cauzat de traumatismele invocate. Diverse consemnări memoriale. **(I.I.P.)**.

LIMPEDEA. Curs de apă din nordul județului Argeș, obârșie pe versantul sudic al muntelui Ghițu (1 622 m). Afluent al râului Argeș la Corbeni. Captare integrată Complexului Hidroenergetic *Argeșul Mare*. Descrieri geografice, economice, turistice, literare, istorice. **(I.S.B.)**.

LINDLEY, William Heerlein W. (Hamburg, Germania, 30 ianuarie 1853-Londra, Marea Britanie, 30 decembrie 1917). Inginer-proiectant, instalații și rețele hidro-edilitare. *Integrat preocupărilor argeșene prin colaborări prelungite în domeniu*. Școli particulare, Greenwich și Blackheath; Universitatea din Londra (Anglia); Acționar principal, Compania *Vintertur*. Lucrări importante în: Imperiul Austro-Ungar, Imperiul Țarist, Italia, Olanda, Polonia, România. Distinct, la Pitești: canalizări urbane (1906-

1913); rezervorul de apă *Smeurei* (3 600 mc capacitate), cel mai vechi din Argeș (1907); edificarea și echiparea Uzinei de Apă, Gropeni, Mărăcineni, Argeș (1910); forarea a 25 de puțuri pentru mărirea debitului de alimentare a orașului; instalarea conductelor de aducțiune peste râul Argeș. Colaborare cu antreprenorul Ion Rădulescu și primarul Nicolae Gh. Dumitrescu (v.). Proiect existent din 1905. Extinderea capacității uzinei amintite (1914); alte inițiative în domeniu. Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(G.P.)**.

LIPATTI, Dinu/Constantin Th. (București, 19 martie 1917 – Geneva, Elveția, 2 decembrie 1950). Pianist, compozitor, profesor universitar. Fiul lui *Theodor L.* (v.), frate cu diplomatul Valentin Lipatti. *Integrat spațialității argeșene prin domiciliu temporar, proprietăți, casă memorială, Ciolcești, Leordeni* (1985). Conservatorul, București (1932), Școala Normală de Muzică, Paris, Franța (1939). Lucrări reprezentative: *Șetrarii* (1934); *Concertino în stil clasic pentru pian și orchestră de cameră* (1936); *Simfonia concertantă pentru două pianouri și orchestră de coarde* (1938); *Dansuri românești pentru pian și orchestră* (1945); *Simfonia de cameră* (1949). Numeroase aranjamente, transcripții, cadențe, lucrări de critică muzicală și pedagogie, muzică instrumentală, corală, vocală. Analize critice și pedagogice în domeniu. Colaborări cu George Enescu. Pianist-concertist în țară și străinătate (1932-1950). Conservatorul din Geneva (1944-1949). Considerat unul dintre cei mai mari pianști ai secolului XX. Premiul I *George Enescu* pentru compoziție, București (1934), Medalia de Argint, Franța (1937). Monografii, concursuri, concerte, săli de audiții, busturi personalizate. Pregătirea unor noi generații de pianista. Contribuții importante la sporirea prestigiului muzicii românești în lume. Valoroase aprecieri publice antume și postume. **(L.P.)**.

LIPATTI, Theodor (Secolul XIX). Proprietar urban și rural, funcționar de stat.

Domiciliat în București. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Ciolcești/Glâmbocata, Leordeni, Muscel. Distinct: *Act de cumpărare*, Moșia *Fundățeanca* (1872), oferită, ulterior, fiului său, **Dinu / Constantin Lipatti** (v.). Exproprieri în 1945, fermă agricolă, Stațiunea de Cercetări Viticole, Ștefănești, Argeș, retrocedare către urmași (1992). Expoziție permanentă, Muzeul Județean Argeș, donație publică, înființarea Fundației *Dinu și Valentin Lipatti* (2000), administrator delegat, Nicolae Tudor. Diverse atestări documentare. **(S.I.C.)**.

LIS, Adrian Mignea V. (n. Ștefănești, Argeș, 19 martie 1971). Artist plastic, *pictură*, scenograf. Liceul *Nicolae Tonitza*, București (1989), Universitatea de Arte Plastice, București (1998), *Clasa Ion Udriște*. Activitate didactică, Universitatea de Arte Plastice, București (2000 ~). Expoziții personale sau de grup: România (1998 ~); Cehia (1999); Franța (2000); Republica Moldova (2000, 2002); Senegal (2008). Lucrări în colecții particulare sau de stat din: Australia, Europa, Statele Unite ale Americii. Scenografie pentru spectacole teatrale din București (1994 ~) și Galați (1999). Tabere de creație/simpozioane: România (1997); Bulgaria (2001, 2002); Germania (2003). Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București (1998), alte aprecieri publice. **(S.N.)**.

LIS, Viorel I. (n. Zărnești, Mălureni, Argeș, 19 februarie 1943). Inginer, *energetică*, militant politic, înalt funcționar public, manager. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1960), Institutul Politehnic, București (1968). Activitate în domeniul proiectării, institutetele specializate din: Pitești (1968-1972); Ploiești, Prahova (1972-1974); Ministerul Industriei Lemnului, București (1974-1992). Membru marcant: Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat; Partidul *Noua Generație* (inițiator); Partidul *Renașterea Democrată* (fondator). Distinct: vice-primar, Sectorul 2, București (1992-1996); vice-primar / primar general al

Capitalei (1996 ~ 2000). Contribuții directe la: elaborarea proiectelor pentru primele zone rezidențiale urbane Colibași / Mioveni, Argeș; sistematizarea iluminatului stradal, privatizarea unităților de gospodărie comunală și relansarea programului modernizării municipiului București. Colaborări constante cu foruri asemănătoare din: Paris (Franța), Atena (Grecia), Beijing (Republica Populară Chineză), Washington (Statele Unite ale Americii). Numeroase studii, articole, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, Uniunea Primarilor din Balcani (1997), alte aprecieri comunitare. **(D.I.G.)**.

LISA DRÄXLMAIER – FILIALA PITEȘTI (1993 ~). Societate comercială reprezentativă în economia județului Argeș, Platforma Industrială *Pitești - Nord*. Cumpărarea sau închirierea spațiilor de producție (1994), aparținând, anterior, Fabricii de Stofe *Argeșana* (1969-1993). Adaptare pentru realizarea de *cablaje și elemente de interior, industria auto*, proiect și capital german. Fondatori, Lisa și Fritz Dräxlmaier sr. (1958), patron actual, Fritz Dräxlmaier jr. Sediul central, Vilsbiburg / München, Germania. Producție destinată, prevalent exportului. Secții principale: *Debitare cablu, Preconfecție, Montaj module, Montaj final, Montaj cablaje motor*. Beneficiari tradiționali: *BMW, Daimler-Chrysler, Audi*. Colaborări pe *orizontală și verticală* în mai multe țări ale lumii. Pentru 2005: noul pavilion administrativ; modernizarea halelor și depozitelor (56 000 m²); sporirea și calificarea resurselor umane (5 900 de salariați). Program investițional realizat, parțial, prin SC *Argecom SA*, Pitești, manager, Ion Fîntîneru (v.). Reorganizarea fluxului tehnologic, utilaje performante, pregătirea specială a noilor salariați, ritmicitate și calitate, export în numeroase state continentale. Activitate profitabilă. Diverse implicări comunitare. **(I.D.P.)**.

LITĂ, Ioan (n. Găești, Dâmbovița, 12

septembrie 1955). Inginer, *electronică*, profesor universitar, manager. *Stabilit în Pitești, Argeș, din 1980*. Liceul Teoretic, Găești (1974), Facultatea Electronică și Telecomunicații, Institutul Politehnic, București (1980), Facultatea de Comerț, Academia de Studii Economice București (1992). Doctorat, *electronică*, București (1997). Tehnolog, Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești (1980-1991). Activitate didactică și de cercetare, Universitatea din Pitești (1991 ~). Director, Colegiul Universitar Tehnic (2000-2004); prodecan, Facultatea de Electronică și Calculatoare (2004 ~). Volume importante (în colaborare): *Aparate, echipamente și instalații de electronică profesională* (1994); *Materiale pentru electromecanică* (1997); *Efectul radiațiilor asupra materialelor și componentelor electronice* (2000); *Materiale pentru electronică* (2001). Numeroase studii, articole, *granturi*/contracte de cercetare, inovații brevetate, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, diverse asociații specializate în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului tehnic superior din Pitești. Aprecieri publice. **(M.C.S.)**.

LIVADITU, Ioan (Secolul XIX). Proprietar urban și rural, *serdar*, slujitor al Curții de la București. *Inginerul Ocolului Pitești* pe timpul domnilor Barbu Știrbei (1849-1856) și Alexandru Ioan Cuza (1859-1866). Delimitarea teritorială a reședinței Argeșului, stabilirea *barierelor* de intrare dinspre cinci direcții rutiere (Vâlcea, Curtea de Argeș, Câmpulung, București, Craiova); consemnarea noului areal în *Jurnalul* emis de *Magistratul/Primăria* Pitești, aprobat prin *decizia* administrației districtuale (20 aprilie 1856). Inițierea elaborării *Planului General al Orașului*, finalizat la 28 februarie 1863, acceptat de Consiliul Tehnic Superior din Capitală (17 septembrie 1863). Contribuții distincte la fixarea unor criterii oportune modernizării localității. Diverse atestări documentare. **(P.P.)**.

LIXANDRU, Gabriel Al. (n. Pitești,

Argeș, 29 iunie 1965). Inginer, *tehnologia construcțiilor de mașini*, ziarist. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1983), Institutul Politehnic, București (1989). Activitate productivă: Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești (1983-1984); Întreprinderea de Utilaj Alimentar, Slatina, Olt (1989-1994). Redactor, secretar general de redacție, redactor-șef adjunct (1994-2007), redactor-șef (2007~), cotidianul *Argeșul liber/Argeșul*, Pitești. Colaborări: redactor-șef, săptămânalul *Muntenia 9*, Pitești (1996-1997); redactor-șef adjunct fondator, publicația *Muscelul/Serie nouă*, Câmpulung, Argeș (2000-2001). Numeroase studii, articole, comentarii, interviuri, cronică, informații, note, apărute în ziare și reviste din țară. Documentări externe: Bulgaria, Olanda, Turcia. Aprecieri publice. **(I.I.B.)**.

LÖBEL, Lazăr (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, negustor, manager industrial. Imobile și afaceri în Pitești, Argeș. Societar, Firma *Constantin Bogdan* (v.), Fabrica de Făină, Pitești (1898), capital investit, 100 000 lei, capacitate instalată, 70 HP, 33 de lucrători (1900). Patron fondator, *Casa de Comerț Lazăr Löbel și Fiii*, Pitești. Activitate ageată de forurile economice și administrative locale. Corespondență externă. Inițiative pentru stimularea evoluției generale a zonei Argeș – Muscel în etapa amintită. Diverse atestări documentare și aprecieri publice. **(T.C.A.)**.

LUCA, Constantin St. (n. Leordeni, Muscel, 1936). Profesor gradul I, *educație fizică*, sportiv de performanță, *gimnastică*, manager. Școala Medie Nr.1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1954), Institutul de Cultură Fizică, București (1958). Activitate didactică permanentă: Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1959-1998). Numeroase succese individuale și pe echipe la întrecerile din domeniul amintit. Director (1960-1968), Școala Sportivă de Elevi; director adjunct, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1990-

1994). Stimularea performanței, rezultate deosebite la concursurile zonale și naționale de gimnastică, atletism, baschet, șah. Colaborări permanente cu asociații și cluburi din Argeș-Muscel. Insistențe pentru edificarea sălii polivalente a instituției, succes finalizat după 2000. Volum important: **50 de ani de sport** (2006). Diverse aprecieri comunitare. (C.V.).

LUCA, Paul I. (Domnești, Muscel, 29 iunie 1864- București, 31 decembrie 1939). Învățător, mentor cultural, militant cooperatist, publicist. *Familie tradițională din Transilvania*. Școala Normală a Societății pentru Cultura Poporului Român, București (1883). Activitate didactică permanentă: Școala Primară, Domnești (1883-1905, director). Valoroase demersuri comunitare. Fondator (în colaborare): Societatea Culturală *Școala Nouă* (1887); Cercul Cultural *Râul Doamnei*; revista **Școala Poporului**; Banca *Înfrățirea* (1892). Inițiative distincte: înființarea corului societății culturale (1890); construirea clădirii bibliotecii (1892); ridicarea noii școli primare (1903); edificarea monumentului eroilor (1939), unde se află înscriși inclusiv fiii săi, Luca (învățător) și Titu (cercetaș), căzuți în Primul Război Mondial (1916-1918). Inspector general, Banca Centrală a Cooperăției, București (1905-1928); lector, Casa Centrală a Băncilor Populare și Oficiul Național al Cooperăției (1928-1932); membru, Consiliul General al Cooperăției, București (1932-1939). Volume importante: **Crâmpie de folclor** (1885); **Sfatul bunichii și Sofronie iubitorul de pomi** (1903); **Sfada satului cu învățătorul** (1904); **Călăuza cooperătorului** (1922). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale în domeniile enunțate. Înmemorat la Domnești. Necrolog, ziarul **Curentul**, București (4 ianuarie 1940). Eponimie: Biblioteca Locală Domnești. Alte valoroase aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

LUCEAFĂRUL (1888; 1910-1911; 1936). Publicație periodică, editată la Pitești. Trei serii: 1. **Lucéfêrul** (3-25 ianuarie 1888), subintitulat *Ziar educativu, politicu, didacticu,*

religiosu, juridicu, scientificu și economicu. Organ independent, devotat democrației. Devize: *Deus Romanian protegi; Vox populi, vox Dei.* Apariție săptămânală. Redactor-responsabil: Constantin Predescu (profesor). *Noua Tipografie Rădulescu et Brătănescu*, Pitești. Colaboratori: Constantin Dobrescu-Argeș (v.), Petre Mateescu. 2. **Lucafărul** (decembrie 1910-februarie 1911), *Revistă populară, morală, filosofică, religioasă*; apariție lunară. Redactor: Rizea Dobrescu (*iconom*). Tipografia *Progresul* A.H. Rădulescu și Tipografia *Mihail Lazăr-Fiu*. 3. **Lucafărul** (1936), *Organ independent național, cultural și de informații*. Analize, comentarii, cugetări, note, dezbateri pe teme educative, politice, didactice, juridice, științifice, economice, beletristică, bibliografie. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUCIAN, Nicu E. (Radu Negru, Călărași, 1 septembrie 1926 - Curtea de Argeș, 14 februarie 1980). Economist, manager, publicist. *Stabilit la Curtea de Argeș din 1949*. Liceul Comercial de Băieți, Călărași (1945), Institutul de Științe Economice *Vladimir Ilici Lenin*, București (1963). Economist, inspector principal, director, Banca de Investiții, Filiala Curtea de Argeș (1962~1980). Preocupări literare, Cenaclul *George Topîrceanu*, Curtea de Argeș. Versuri în culegerile: **Cu aripile deschise** (1965); **Ramuri în alb** (1974). Volum de autor: **Imn la poarta Soarelui** (1964, manuscris). Colaborări de presă: **Ialomîța liberă** (Călărași); **Secera și ciocanul** (Pitești); **Orizont** (Râmnicu Vâlcea); **Clubul și Munca** (București). Articole, analize, interviuri, reuniuni tematice naționale. Contribuții la dezvoltarea contemporană a orașului Curtea de Argeș. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.G.B.).

LUCICI, Augustin G. (n. Pitești, Argeș, 19 februarie 1956). Artist plastic, *pictură, artă monumentală, grafică*, muzeograf. Liceul de Muzică și Arte Plastice / Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești (1975), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1983),

Clasa Costel Badea, Lucia Ioan, Nicolae Adam. Stagiul în Italia (1995). Muzeograf, Muzeul Județean Argeș (1984 ~), șef secție *Galeria de Artă* (1990 ~). Numeroase expoziții personale sau de grup: România (1984 ~), Polonia (1986, 1990), Italia (1994, 1995), Franța (2000), Luxemburg (2000). Lucrări în colecții particulare sau publice, state din: America de Nord, Asia, Europa. Fresce cu tematică adecvată: Stațiunea de Cercetări Agricole, Albota, Argeș (1988); *Hotelul Alcadibo Center*, Pitești (2005). Studii, articole, interviuri, comentarii, emisiuni *media* pe diverse domenii. Colecționar: fotografii, cartofilie, obiecte de patrimoniu. Referințe critice favorabile. Volum important: *Galeria artiștilor plastici piteșteni. Album* (2011). Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1990), președinte (1991-1992). Expert, *bunuri cu semnificație artistică*, alte aprecieri publice. (S.N.).

LUCICI, Stela Maria I. (n. Arad, 3 februarie 1956). Artist plastic, *ceramică, design*, profesor. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1982.* Liceul de Muzică și Arte Plastice, Arad (1975), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1982), *Clasa Costel Badea.* Activitate didactică: instituții de învățământ din Pitești. Numeroase expoziții personale sau de grup, *design vestimentar*: București (1984), Râmnicu Vâlcea (1984, 1994), Pitești (1985), Timișoara (1993), Arad (2000). Tabere de creație/simpozioane: Sighișoara, Mureș (1983); București (1985); Neptun, Constanța (1988). Atelier personalizat, Pitești. Premiul I, Festivalul de Modă, Timișoara (1997). Referințe critice favorabile. Diverse aprecieri publice. (S.N.).

LUMEA NOUĂ (1918-1919). Publicație editată săptămânal în Pitești, subintitulată *Organ al democrației din județul Argeș.* Director-proprietar: Grigore T. Coandă (v.). Colaboratori permanenți: Ion I. Rădulescu (v.), Constantin I. Toteanu, Marin I. Creangă. Texte extrase din cuvântările generalului Alexandru Averescu, viitor mareșal al

României. Documente ale Marii Uniri, dezbateri edilitar-gospodărești, apeluri, manifeste, scrisori, pamflete, informații. Tipografia *Mihail Lazăr-Fiu*, Pitești. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUMINA CREȘTINĂ (1945-1947). Publicație subintitulată *Revistă pentru zidire sufletească.* Apariție lunară, editată la Câmpulung, Muscel (martie 1945-septembrie 1947). Redactor-responsabil: Gheorghe Alexandrescu. Rubrici frecvente: pentru copii și tineret; istorioare; întrebări și răspunsuri. Colaborări cu parohiile ortodoxe și instituțiile publice urbane. Imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUMINĂ (1936-1937). Publicație periodică, editată de clerul din Rucăr, Muscel, subintitulată *Foaie de zidire sufletească și apărare a credinței strămoșești.* În grupul redacțional: Ilie Băcioiu (preot), Nicolae Băjan, Constantin Goran, Spiridon Nițescu, Ion Pârnu, Spiridon Popescu (preot). Articole, note, comentarii, informații cu conținut religios, sfaturi medicale, rugăciuni, creații literar-istorice, extrase din pravilele bisericești. Imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUMINĂ PENTRU TOȚI (1930-1948). Publicație lunară, editată la Curtea de Argeș și Pitești, subintitulată *Foaie pentru popor.* Redacția și administrația: Episcopia Argeșului. În grupul de colaboratori: Valeriu Arsenescu, Nichita (episcop), Marin Popescu (preot), Tică Popescu, Vasile Tițescu (v.). Texte extrase din scrierile semnate de Napoleon Bonaparte, Blaise Pascal, Xenofon. Articole, comentarii, analize, informații pe teme religioase, culturale, sanitare, civice, sociale. Imprimare, Tipografia Română *Ștefan Voiculescu*, Pitești. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUNCA CORBULUI (Secolul XV ~).

Comună din județul Argeș, pe râul Cotmeana, satele: **Lunca Corbului**, Bumbueni, Catane, Ciești, Lăngești, Mârghia de Jos, Mârghia de Sus, Pădureți, Silișteni. Suprafață: 103,6 km². Locuitori: 5 500 (1970); 2 955 (2008). Atestare documentară medievală: Lăngești (1437); Ciești (1451); Bumbueni (1519). Biserici: Catane (secolul XIX); Lăngești (1836); Mârghia I (1848-1849); Pădureți (1851); Lunca Corbului (1862); Ciești (1875); Silișteni (1878-1888); Mârghia II (1883-1885). Cruci de piatră: Pădureți (1866). Monumente ale eroilor: Pădureți (1916-1918); Lunca Corbului (1877; 1913; 1916-1918; 1941-1945). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1930). Placă evocatoare 1907; bustul *Constantin Christescu* (v.). Industrie casnică, fermă de stat (Pădureți), cooperativă agricolă de producție (1950-1990). Areal cerealier, legumicol, zootehnic. Turism rural. Zonă de referință pe traseele rutiere: Pitești-Slatina-Craiova; Pitești-Roșiorii de Vede. Arhitectură tradițională, textile de interior, costume populare, folclor literar, muzical, coregrafic. Distinct: dansul *Călușul românesc*, formații pe mai multe generații, premii naționale și internaționale. *Scriere monografică*: Bădea Stănescu (1930, Silișteni). Valoroase surse documentare. (G.C.).

LUNGEANU, Constantin M. (Câmpulung, Muscel, 1900-București, 1975). Actor, cântăreț de revistă, cupletist. Conservatorul București, *Clasa Lucia Sturdza Bulandra* (1925). Activitate permanentă în Capitală: companiile *Bulandra*, *Alhambra*, *Ion Iancovescu*; teatrele *Municipal* și *Comedia* (1925-1975). Colaborări distincte cu compozitorii Ion Vasilescu, Ionel Fernic, Nicolae Vlădoianu. Roluri de referință (proză) în: *Loengrin*, Aldo Bonelli; *Absențe nemotivate*, Laszlo Békeffi; *Kontusovka Palace*, Axel Nielsen; *Debit special*, Bus Fekete; *Manase*, Roman Ronetti. Partituri în filmele: *Viața lui Ștefan Luchian* (1968); *Din zori până în amurg*; *Zile de iunie*. Înregistrări radio, discografie: *Electrecord*, București. Aprecieri publice antume și postume. (I.F.).

LUNGEANU, Mihai C. (n. București, 29 ianuarie 1953). Regizor de teatru. *Familie tradițională din Câmpulung, Muscel*. Fiul lui **Constantin M.L.** (v.). Liceul *Sfântul Sava*, București (1971), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Cătălina Buzoianu* (1977). Activitate în domeniu: Teatrul de Stat *Valea Jiului*, Petroșani, Hunedoara (1976-1980); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești, Argeș (1980-1988); Societatea Română de Radio, București (1988 ~). Colaborări cu alte instituții culturale din țară. Spectacole teatrale de referință: *Procurorul*, Gheorghe Djalagov (1976); *Tichia cu clopoței*, Luigi Pirandello (1979); *Măsură pentru măsură*, William Shakespeare (1982); *Întâmplări din Capitală*, Tudor Mușatescu (1986); *Negustorul de timp*, Matei Vișniec (2008). Radiofonie: *Prăpăștiile Bucureștilor*, Matei Millo (1999); *Provocarea*, Doru Moțoc (2005). Consemnări critice favorabile. Membru, Uniunea Teatrală din România/*UNITER*, premiile galei, alte aprecieri publice. (I.F.).

LUNGIANU, Mihail (Rucăr, Argeș, 13 decembrie 1880 – București, 21 ianuarie 1966). Proprietar funciar, scriitor, proză, redactor, folclorist. Studii la Câmpulung, Muscel. Activitate redacțională, revistele: *Glasul Argeșului*, 1915, *România rurală* (1915-1916), *Alarma* (1921), Pitești, Argeș; *România ilustrată*, București. Volume importante: *În sărbători* (1910); *Zile senine* (1914); *Însăilări* (1914); *Făpturi năstimirii* (1936). Activitate redacțională, revistele: *Albina*; *Convorbiri literare*; *România rurală*; *România ilustrată*; *Semănătorul*. Premiul Academiei Române (1914, 1920, 1936). Consemnări critice favorabile: George Coșbuc, Barbu Ștefănescu-Delavrancea (1914); Ion Bianu (1920); Ion Alexandru Brătescu-Voinești (1936); George Călinescu (1941). Alte aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

LUNGOCI, Gheorghe I. (n. Sutești,

Vâlcea, 30 ianuarie 1940). Profesor gradul I, *matematică*, manager, publicist. *Stabilit în Pitești din 1964*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1958), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1964). Activitate didactică permanentă la Pitești: Școala *Medie Mixtă/Liceul Nr.3/Liceul de matematică și Fizică nr.1/Colegiul Alexandru Odobescu* (1964-1990; director adjunct, 1980-1982; director 1982-1990); Liceul *Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu* (1990-1994; 1996-2002). Inspector general, Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1994-1996). Autor de manuale și culegeri tematice. *Rezolvitor, Gazeta Matematică*, București. Stimularea performanței, înființarea claselor speciale de matematică și informatică, succese importante cu elevii la concursuri naționale sau internaționale pe domenii (*științe, tehnică, literatură, artă, sport*). Călătorii documentare în mai multe state ale lumii. Membru, diverse foruri specializate în domeniu. Aprecieri publice. (C.V.).

LUNGU NICOLESCU, Nicolae P. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar funciar. Membru marcant: Partidul Țărănesc; parlamentar, Partidul Național Țărănesc. Deputat de Argeș (1919-1920; 1928-1931), reprezentând Partidul Țărănesc/Partidul Național Țărănesc. Preocupări în domeniile definitivării *Reformei agrare* din 17 iulie 1921, organizării cooperatiste a locuitorilor de la sate, diversificării vieții culturale din mediul rural. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

LUPESCU, Virgil V. (Roșia de Secaș, Alba, 1870-Pitești, Argeș, 1948). Istoric, *latinist*, publicist. *Stabilit definitiv în Argeș (1895)*. Liceul din Blaj, Alba (1890), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1895). Activitate didactică permanentă: Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1895-1935). Complementar: Școala Normală de Băieți *Alexandru Odobescu*, Pitești (1915-1916); Liceul Comercial, Pitești (1919-1922). Volume importante (manuale): *Viața publică la*

romani (1910); *Antichități publice romane* (1915, 1926); *Istoria patriei* (1919, 1922, 1925, 1928). Colaborări: edituri, tipografii, librării din Pitești și București. Articole de presă pe teme de interes general. Aprecieri publice antume sau postume. (C.V.).

LUPTA CEA BUNĂ (1929-1931). Revistă lunară editată la Câmpulung, Muscel (ianuarie 1929-martie 1931), subintitulată *Publicație pentru hrană sufletească și apărarea credinței strămoșești*; anterior, *Vino și vezi*. În grupul redacțional și de colaboratori: Spiridon Andreescu (preot), Nicolae Bănățeanu (preot), Gheorghe Cotenescu (v.), Alexandru Gh. Popescu (preot), Dumitru Roman, Gheorghe Stănculescu. Analize, comentarii, informații, note pe teme religioase și civice. Imprimare, Tipografia *Muscelul*, Câmpulung, Mușcel. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUPTĂTORUL (1888;1911). Publicație periodică, apărută la Pitești, Argeș. Două serii. 1. *Luptătorul* (ianuarie-mai 1888), săptămânal, conținut inspirat de doctrina Partidului Conservator. Proprietar-editor: Ion Raicoviceanu (v.). Imprimări: Tipografia *Modernă Gr. Luis*, București; Noua Tipografie *Rădulescu et Brătănescu*, Pitești. 2. *Luptătorul* (23 ianuarie 1911), săptămânal, *Organ al Partidului Conservator-Democrat din județul Argeș*. Un discurs al lui Ion Luca Caragiale. Articole, comentarii, analize, informații, replici; note pe teme politice, literare, civice, economice, sociale; cronică *neojunimiste*, poezii satirice. Imprimare, Tipografia *Mihail Lazăr-Fiu*, Pitești. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUPU, Daniel Gelu Gh. (n. Melinești, Dolj, 26 ianuarie 1955). Medic primar veterinar, manager. *Stabilit în Argeș din 1987*. Liceul Teoretic, Melinești, Dolj (1974), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1982). Specializare conexă, *admiștră ie publică*. Activitate specializată: Direcția Agricolă Ialomița (1982-1987); șef, Circumscripția Sanitar-Veterinară, Bârla, Argeș

(1987-1992); Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Argeș, inspector (1992-1997), director executiv (1997-2001; 2005-2009; 2011~), consilier, *Poliție Sanitar Veterinară* (2001-2003), *Integrare Europeană* (2003-2005), *Igienă Veterinară* (2009-2011). Contribuții directe la fundamentarea programelor pentru modernizarea și integrarea activității zoo-veterinare în normele europene. Studii, norme tehnice, analize, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Exprimări externe. Secretar (1993-1997), președinte (1997-2009), Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România, Filiala Argeș, alte aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

LUPU, Ion I. (n. Lugoj, Timiș, 6 februarie 1950). Actor de teatru și film. Liceul *Coriolan Brediceanu*, Lugoj (1968), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Constantin*

Dinulescu (1977). Activitate în domeniu: Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1978 – 1988); *Teatrul Mic*, București (1988 ~). Roluri de referință: *Stamatescu (Titanic vals*, Tudor Mușatescu); *Prim-ministru (Regele gol*, Evghenie Svart); *Kirill (Roman sentimental*, Vladimir Konstantinov, Boris Rațer); *Cuza (Cuza Vodă*, Ion Luca); *Antonio (Furtuna*, William Shakespeare). Filmografie: *Ecaterina Teodoroiu* (1978); *Oglinda* (1999); *Carol I* (2008). Membru: Uniunea Teatrală din România/*UNITER*, Asociația Cineaștilor din România/*ACIN*. Consemnări critice favorabile. Alte aprecieri publice. **(I.F.)**.

LUȚELE. Vârf în Masivul Făgăraș (2 176 m), din nordul județului Argeș. Acces spre cele șase înălțimi dominante ale zonei, care depășesc 2 500 m. Trasee alpine, marcaje, cabane, descrieri geografice, literare, turistice. **(I.S.B.)**.

Emil Lerescu

Grigore Leu

Stroe Leurdeanu

Paul Limborea

Paul Luca

Virgil Lupescu

M

MACARIE, Remus C. (n. Țifești, Vrancea, 1878 – Pitești, Argeș, 1925). Profesor *științe naturale*, instrumentist, *vioară*, lutier, animator cultural. *Stabilit la Pitești din 1909*. Liceul Teoretic, Focșani, Vrancea (1897), Universitatea din București (1907). Activitate didactică, liceele: *Ienichiță Văcărescu*, Târgoviște, Dâmbovița (1907-1908); *Traian*, Turnu-Severin, Mehedinți (1908-1910); *Ion C Brătianu*, Pitești (1910 -1925). Animator muzical, constructor de violi, specializat în Italia și Germania (1908). Inițiator (1913): *Quartetul de coarde* (în colaborare) ulterior Asociația de Muzică de Camera, Societatea corală *Armonia*. Preocupări pentru promovarea profesiei de lutier. Aprecieri publice antume și postume. **(L.P.)**.

MACARIE, Tiberiu Nicolae (n. Brezoi, Vâlcea, 13 iunie 1950). Inginer mecanic, profesor universitar, manager. Stabilit în Argeș din 1974. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1969), Institutul Politehnic Brașov (1974), Doctorat, *științe tehnice*, Brașov (1994). Stagii în mai multe state occidentale. Inginer, Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni (1974-1980). Activitate didactică, Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1980 ~), director: Departamentul de Formare Continuă (1998-2000; 2004~), Director, Departamentul Relații Internaționale (2000-2004). Volume importante (în colaborare): *Transmisii continue și acționări pentru autovehicule* (1999); *Tehnologia informației și comunicării* (2001); *Centrul de formare Muntenia. Ghid de prezentare și evaluare* (2001); *Dinamica autovehiculelor. Îndrumar de proiectare* (2004). Studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale în

domeniu, Activitate de cercetare transmisii automate la automobile; dinamica autoturismelor echipate cu tracțiune integrală. Contribuții la realizarea programelor europene și inițierea cursurilor de educație continuă, Universitatea din Pitești (2000). Membru, cunoscute societăți și asociații profesionale din România, Franța, Statele Unite ale Americii. Aprecieri publice. **(M.C.S.)**.

MACCA, Elena (? – 1916). Mare proprietar urban și rural, filantrop. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, București, Alexandria (Teleorman), Miroși (Argeș). Căsătorită cu colonelul **Petrache Macca** (decedat, 1905). Edificarea, în centrul comunei amintite, din resurse proprii (1906-1908): biserică, școală primară, școală de meserii, cămin pentru cadre didactice. Acordarea unor loturi agricole familiilor sărace, nou constituite. Distinct: donarea moșiei pentru Casa Școalelor, București (1914). Atestări de arhivă. Aprecieri comunitare antume și postume. **(I.I.Ș.)**.

MACHELARIE, Haralambie C. (Vârzaru, Merișani, Argeș, 13 mai 1880 – 1955). Medic, *medicină generală*, manager. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1900); voluntar, Regimentul 4 Dorobanți, Argeș, Pitești (1900-1902, sublocotenent). Facultatea de Medicină, *doctorat*, București (1909). Activitate în domeniu: Circumscripția Sanitară Ștefănești, Muscel/Spitalul *Carol I*, Călinești, Muscel (1909-1919). Combatant: Campania Balcanică (1913, căpitan); Primul Război Mondial, șef, Spitalul de Exantematici, Mânăstireni, Botoșani (1917-1918). Cabinet particular, Pitești (1919-1932). Ofițer superior, medic, Regimentul 30 Dorobanți, Muscel (1932-1938). Medic șef: Spitalul Civil Câmpulung, Muscel (1938-1941); Spitalul Militar de Zonă Interioară, Câmpulung (1941). Diverse studii, analize, rapoarte, comentarii, comemorări memoriale. Aprecieri publice antume și postume. **(C.C.)**.

MAFTEI, Ion (n. Merișani, Argeș, 13 februarie 1945). Medic primar, *stomatologie*, publicist, inovator. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1962), Institutul Medico- Farmaceutic, București, facultățile: Medicină Generală (1968); Stomatologie (1970). Doctorat, *științe medicale*, București (1987). Documentări externe: Austria, Germania, Olanda. Activitate specializată în Capitală: Clinica de Stomatologie (1970-1971); Facultatea de Stomatologie, Catedra Buco- Maxilo-Facială (1971 ~). Volume importante: *Tratat de chirurgie maxilo-oralo-facială* (1991, în colaborare); *Extracția dentară; Apifitoterapia*. Studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. Redactor, publicațiile periodice: *Acta stomatologice internaționale; Revista română de chirurgie orală și maxilo-facială*. Inovații brevetate în domeniu: tehnici dentare, medicamente, profilaxii. Membru, diverse foruri profesionale autohtone și continentale. Aprecieri publice. (C.C.).

MAGHISTRATUL/MAGISTRATUL CÂMPULUNG (1831 - 1864). Instituție publică administrativă, înființată pe baza prevederilor *Regulamentului Organic* al Țării Românești, adoptat de Adunarea Obștească Extraordinară, București, aplicat de la 1/13 iulie 1831. Deputați aleși în cele patru sectoare urbane / *văpsele* (albastru, negru, roșu, verde), pe *mahalale*; sfat constituit anual din trei membri, *prezident* / președinte; secretar; *scriitori* / funcționari. Primii președinți: Gheorghe Anghel, Grigore Chiriazino, Gheorghe Rucăreanu. Secretar cunoscut: Andronache *Piteșteanul*, semnatar al *Jurământului* pe *Noua Constituție* / *Proclamația de la Izlaz* (1848), destituit după înfrângerea Revoluției Române. *Catagrafii* periodice / recensăminte / *table statistice*, transmise *Vorniciei din Lăuntru*, București. Inițiative distincte: înființarea Școlii Naționale (1832); alinierea caselor; deschiderea de străzi; stimularea activităților economice; organizarea serviciilor sanitar și de salubritate; reabilitarea clădirilor statului și ale cultelor religioase;

gestionarea evenimentelor cotidiene; pregătirea vizitelor domnului, înalților demnitari, oaspeților străini. Subordonare față de *Ocârmuirea* județului Muscel. Numeroase atestări documentare. După 1864, Primăria Comunei Urbane Câmpulung, din Prefectura Muscel. (M.B.).

MAGHISTRATUL/MAGISTRATUL PITEȘTI (1831 – 1864). Instituție publică administrativă, înființată pe baza prevederilor *Regulamentului Organic* al Țării Românești, adoptat de Adunarea Obștească Extraordinară, București, aplicat de la 1/13 iulie 1831. Deputați aleși în cele patru sectoare urbane/*văpsele* (albastru, galben, roșu, negru), pe *mahalale*. Sfat constituit anual din trei membri: pezident / președinte; secretar; scriitori / funcționari. Primii președinți: Mihai Popescu / Popovici (1831 – 1832 ; 1839), Constantin Lerescu (1832 – 1836), Dumitru Drăgoescu (1837 – 1839 ; 1840). *Catagrafii* periodice / recensăminte / *table statistice*, transmise *Vorniciei din Lăuntru*, București. Inițiative distincte: înființarea Școlii Naționale (1833); *alinirea* caselor; *deschiderea* de străzi; stimularea activităților economice; organizarea serviciilor sanitare și de salubritate; reabilitarea clădirilor statului și ale cultelor religioase; gestionarea evenimentelor cotidiene; pregătirea vizitelor domnului, înalților demnitari, oaspeților străini. Subordonare față de *Ocârmuirea* județului Argeș. Numeroase atestări documentare. După 1864, Primăria Comunei Urbane Pitești, aparținând Prefecturii de Argeș. (I.T.B.).

MAGISTRALA FERROVIARĂ BUCUREȘTI – PITEȘTI (1872 -). Traseu important al sistemului căilor ferate din România (108 km), inaugurare, 13/25 septembrie 1872, parcurs, inițial, de trenul mixt VII (4h 49). Proiectant: Eugeniu Gavant, contract guvernamental (4 august 1866), aprobat, prin Decretul Nr. 193, de Carol I (v.). Constructori: Consorțiul prusian Bethel Henry Strausberg și colaboratorii (1868 – 1871); Societatea acționarilor Drumurilor de Fier din

România, coordonatori, bancherii germani Gerson Bleichroder, Hans Hansemann (1871-1875). Succesiv, în exploatare, liniile: Pitești – Costești – Slatina – Craiova – Turnu Severin – Vârciorova (24 decembrie 1874/5 ianuarie 1875); Golești – Câmpulung, Muscel (21 iunie/3 iulie 1887, distanță tehnică, 54,974 km); Costești – Roșiori (15 august 1887); Pitești – Curtea de Argeș (27 noiembrie 1898, lungime, 38,435 km), proiectanți, Elie Radu, Teodor Stroescu, Dimitrie Colintineanu. Nodul feroviar Pitești: gară (1872); depou (1890), revizie vagoane (1895). Extinderi, dotări, reabilitări ulterioare. Sărbătorirea Centenarului (30 septembrie 1972): festivitate adecvată, placă aniversară, locomotivă și vagoane de epocă. Scriere monografică: Gheorghe Păun (v.), Gheorghe Deaconu (v.). Numeroase consemnări tradiționale sau contemporane. Adaptări la cerințele europene. **(G.P.)**.

MAGISTRALA FERROVIARĂ VÂLCELE-RÂMNICU VÂLCEA (1928 -). Traseu special (38,9 km), urmărind reducerea distanței pe calea ferată, dintre București - Sibiu, cu 125 km. Proiect datând din 1928, reactivat în 1966 și 2004. Lucrări executate, prioritar, în perioada 1976 – 1986. Investiție de stat. Repere principale: Vâlcele – podul peste râul Argeș – Tutana - tunelul Ploștina- Schitu - matei – Viaductul Topolog (1320 m lungime, 50 m înălțime) – Ciofrângenii (colonie muncitorească, sediul șantierului) – tunelul Gibeii (2 240 m) – viaductele Sâmnic, Popești, Valea Hotarului, Blidarii, Linia, Racovița, Ostroveni, Hagea - podul peste râul Olt - Garanu/Râmnicu Vâlcea - Est. Valoroase soluții și amenajări ingineresti. Termen de finalizare: 1986. Concluzii *telurice* defavorabile, colaborări cu firme din Japonia, consolidări specializate, zona viaductului Topolog, probe tehnice și observații prelungite. Încetarea activității (1990-2004), reorganizare (2004-2008). Șantier în conservare. Diminuarea patrimoniului material. **(G.P.)**.

MAHU, Horațiu M. (Piatra Neamț, 17 martie 1916 – Pitești, Argeș, 22 septembrie 1999). Economist, ziarist, grafician. *Stabilit la Pitești din 1946*. Liceul Teoretic, Piatra Neamț (1934), Academia de Științe Economice, București (1946). Activitate productive, *Auto-Far*, Piatra Neamț (1932-1938); combatant, Al Doilea Război Mondial, unități de aviație (1941-1945). Economist, *planificare*: Direcția Silvică, Pitești (1946 – 1979); Trustul Gostat Argeș (1949 – 1952); Trustul de Construcții Argeș (1952; 1961-1962); Sfatul Popular Regional Bacău (1952 – 1953); Sfatul Popular Regional Pitești (1953 – 1954). Redactor, șef secție ziarul *Secera și ciocanul*, Pitești (1954-1961). Redactor-șef, ziarul *Minerul muscelan* (1962-1966). Colaborator, publicații din Capitală: *România liberă*, *Munca*, *Apărarea patriei*, *Comerțul socialist* (1966-1989). Numeroase reportaje, informații, foiletoane. Membru Uniunea Ziaristilor din România, alte aprecieri publice antume și postume. **(I.I.B.)**.

MAHU, Viorel Adrian H. (n. Giurgiulești, Republica Moldova, 10 august 1943). Arhitect, publicist, universitar. *Stabilit la Pitești, Arges din 1946*. Școala Medie Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești (1961), Institutul de Arhitectură Ion Mincu, București (1967). Doctorat, *arhitectură*, București (1980). Arhitect, șef de proiect, Institutul de Proiectare/S.C. *Proiect Argeș* (1967 - 2007). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții (în Argeș): *Reabilitari si amenajari, Muzeul Viticulturii si Pomiculturii Golestii*; *Cabana Voina/Lerești* (1969); *Dacia Service Bascov* (1983); *Blocul Corona Pitești* (1992). Volume importante: *Catalogul Arhitecți români în străinătate* (1992); *Specificul National in preocuparilor arhitecților (2008)*; *Reflecții la dezvoltarea urbanistica a Bucureștilor* (2009). Numeroase studii, articole, interviuri, reuniuni naționale și internaționale pe teme adecvate. Activitate didactică: Universitatea *Spiru Haret*, București, șef de catedră (2007-2011). Exprimări externe: Bulgaria, Finlanda,, Japonia. Organizator-responsabil, Secțiunea *Arhitectura românească*

în perioada 1945-1990, Expoziția 100 de ani de Arhitectură în România, București (1991). Membru: Uniunea Arhitecților din România (1967, în Comitetul de conducere pe țară (1990-1993); Ordinul Arhitecților din România (2001 -); Registrul Urbaniștilor din România (2005 -). Alte aprecieri publice. **(A.M.)**.

MAIOR, Florin, F. (n. Vidacut, Săcel, Harghita, 20 martie 1955). Artist plastic, ceramică, grafică, sculptură. Inițiativă particulară. *Stabilit în Argeș din 1979*. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Târgu Mureș (1974), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1979), *Clasa Romeo Voinescu, Lucia Ioan*. Activitate specializată: designer, Fabrica de Porțelan *Arpo*, Curtea de Argeș (1979 – 1994); Atelierul *Mayor International Company SRL*, Curtea de Argeș (1993 ~). Expoziții de grup: București, Pitești. Exprimări externe: state ale Uniunii Europene. Lucrări în colecții particulare din: Canada, Danemarca, Franța, Germania, Italia; Muzeul Național de Artă, București. Distinct, statuia *Naum Râmniceanu* (1993), Corbi, Argeș (în colaborare). Premiul pentru creație *Mihai Eminescu*, Ministerul Industriei Ușoare, București. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1982), alte aprecieri publice. **(S.N.)**.

MALLA, Dumitru (Secolul XIX). Mare proprietar urban și rural, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin domeniu funciar, inițiative și propuneri legislative*. Imobile în Capitală, suprafețe de teren în diferite localități din țară. Senator de Argeș, Colegiul II (1869-1870), reprezentând gruparea liberală. Adeptul dezvoltării economiei moderne, consolidării monarhiei străine, diversificării vieții politice în România. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

MALLA, Ioan D. (București, 1854 – București, 1924) Jurist, mare proprietar funciar, om de cultură, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin domeniu funciar, inițiative legislative, reuniuni politice*. Fiul lui

Dumitru M. (v.). Colegiul *Sfântul Sava*, București (1871), Facultatea de Drept Toulouse, Franța (1875). Doctorat, *științe juridice*, Paris, Franța (1876). Activitate în domeniu: procuror, Tribunalul Ilfov (1876-1880); avocat, Baroul București (1880-1884). Director, gazeta *Curierul Duminicii*, București, colaborator publicații din Capitală, traducător. Întinse suprafețe de teren Berindești, Corbeni, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. Consilier, Consiliul Județean Argeș (1882). Deputat de Argeș (1895-1901; 1901-1902), reprezentând Partidul Național Liberal. Membru, Comisia Administrativă a Teatrului Național, București, președinte, Conservatorul de Muzică și Artă Dramatică, București, alte aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

MALLA, Ion (A doua jumătate a secolului al XIX-lea-Începutul secolului al XX-lea). Mare proprietar funciar în Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Corbeni, plasa Argeș, expropriate prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. **(I.I.Ș.)**.

MAMULEA (Secolul XIX). Familie tradițională din Pitești, Argeș. Proprietari urbani, negustori, juriști, medici, economiști, cadre didactice, funcționari. Mai cunoscuți: **Spirea N. M.**, hotel în Pitești, *Culoarea Galbenă*, clasa a doua (1867), han (1912); președinte, Camera de Comerț și Industrie, Pitești (1891-1893); **Nicolae S.M.** (1883-1957), profesor, *contabilitate*, Școala Comercială Superioară și Elementară, Pitești, director adjunct (1918-1919); secretar, Camera de Comerț și Industrie, Pitești (1907-1944); **Mihail M.**, judecător de instrucție, consilier de curte; **Ion M.**, medic militar, general. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(N.P.L.)**.

MAMULEA, Ion S. (Pitești, Argeș, 19 noiembrie 1873-.....). Medic, *medicină internă*, ofițer de carieră, general. Gimnaziul de băieți, Pitești (1892), Facultatea de Medicină, București (1898). Specializări europene. Activitate în domeniu: batalioane și regimente din România. Combatant, Primul Război Mondial (1916-1918, colonel medic), *Frontul din Moldova* (1917), inspector pentru *Linia Cucuteni-Iași*. Medic al Curții Regale, dirigent, Spitalul din Sinaia, Prahova. General medic (1934). Importante distincții militare române. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Diverse colaborări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MAN, Mihai G. (n. Pitești, Argeș, 26 aprilie 1965). Medic primar, *anatomopatologie*, publicist. Liceul/ Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, (1983), Institutul Medico-Farmaceutic, Iași (1991). Doctorat *științe medicale*, Craiova, Dolj (2007). Documentări externe. Activitate specializată: Spitalul Județean de Urgență, Argeș (1991 ~). Stagii rezidențiale, București (1994-1997). Primariat în 2002. Preocupări didactice, Universitatea din Pitești: Facultatea de Educație Fizică și Sport (1993-1997); Colegiul de Asistenți Medicali (2000 ~), director adjunct (2000-2001), secretar științific (2002-2003), șef catedră (2003-2007). Volume/note de curs: *Anatomia omului* (2006); *Nursing* (2006); *Legislația reformei în sănătate* (2007, în colaborare); *Fiziopatologia generală* (2010, în colaborare). Studii, articole, *granturi*/contracte de cercetare finalizate, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale autohtone sau continentale. Secretar științific, Asociația Medicală Română/AMR, Filiala Argeș. Aprecieri publice. (C.C.).

MANDA, Oprea (Secolul XX). Parlamentar, proprietar funciar. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, circumscripțiile electorale Costești (1965-1969), Buzoești (1969-1975), reprezentând Frontul Democrației Populare. Propuneri legislative privind evoluția economiei,

administrației, viații sociale urbane și rurale. Aprecieri publice. (C.D.B.).

MANDA, Theodor (Deagu de Sus, Recea, Argeș 1911-Galeș, Brăduleț, Argeș 1988). Dirijor, *formații corale și instrumentale*, preot paroh, animator cultural. Seminarul Teologic *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș. Activitate eclesiastică permanentă, Biserica *Sfinții Îngeri*, Galeș (1939-1983). Dirijor, Căminul Cultural din localitate, promovarea creațiilor muzicale și literare specifice comunităților țărănești din zona de nord a județului Argeș. Fondator: Corul mixt (1940-1987); Corul de copii (1957-1987) Formația de fluierași (1965-1987). Numeroase spectacole pe scene reprezentative din România, concursuri sau festivaluri în domeniu, premii, alte aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

MANEA, Dorel I. (Ciupercenii Noi, Dolj, 8 aprilie 1945 – Pitești, Argeș, 30 noiembrie 2000). Dirijor, *virtuoz al naiului*, compozitor. *Stabilit definitiv în Argeș din 1969*. Pregătire medie și superioară, instituții militare, București, căpitan, Ministerul Apărării Naționale, Conservatorul de Muzică din Capitală (1970). Dirijor: Fanfara Garnizoanei Pitești (1969-1976); Centrul de Îndrumare a Creației Populare și a Mișcării Artistice de Masă Argeș; Orchestra *Doina Argeșului*, Pitești (1995-2000); Orchestra Ansamblului Folcloric *Dorul*, Pitești. Numeroase turnee în țară și în străinătate. Prelucrări folclorice, spectacole și înregistrări Radio și la Televiziunea Română. Concerte-școală în Elveția. Formator de talente, *muzică populară românească*. Inițiator: grupurile folclorice *Dorul* și *Fluierașul*, Pitești. Numeroase premii naționale și internaționale, discografie. Importante aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

MANEA, Florea (Secolul XX). Parlamentar, proprietar funciar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Agricultură și Muncă Manuală*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin

legislația regelui Carol II (v.). Anterior, adept al politicii național-țărăniște. Interesat de evoluția diversificată a economiei rurale. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

MANEA, Gheorghe (Secolul XX). Mic întreprinzător, donator comunitar. Patron fondator: atelier special, *produse ceramice, sobe de teracotă și faianță*, Pitești, Argeș (Strada Viilor); capital investit: 75 000 lei aur, 12 lucrători (1927); capital social: 475 000 lei, 30 de lucrători (1939). Birou tehnic și reprezentanță, București. Contribuții la diversificarea activităților economice urbane din etapa interbelică. **(T.C.A.)**.

MANEA, Gheorghe (Secolul XX). Parlamentar, învățător. Activitate didactică, Școala Nr. 5, Pitești, Argeș. Deputat al Regiunii Pitești în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Topoloveni (1952-1956), reprezentând Frontul Democrației Populare. Studii, articole, interviuri, pe diverse teme. Preocupat constant de evoluția învățământului, culturii, vieții sociale și economice locale. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

MANEA, Gheorghe I. (n. Pitești. Argeș, 14 noiembrie 1937). Profesor universitar, economist. Școala Medie Nr.1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1956), Facultatea de Finanțe, Credit și Contabilitate, București (1961). Doctorat, *economie politică*, București (1976). Stagiul în Marea Britanie (1997). Activitate didactică permanentă: Academia de Studii Economice, București (1961-1999); Universitatea *Titu Maiorescu*, București (1999-2007). Volum important: *Sistemul indicatorilor și normativelor economic-financiare* (1987). Numeroase colaborări editoriale, studii, articole, proiecte, *granturi*/contracte finalizate, reuniuni naționale și internaționale pe teme adecvate. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Premiul *Petre S. Aurelian* al Academiei Române (1987), alte aprecieri publice. **(I.A.B.)**.

MANOLACHE, Marin St. (n. Recea, Argeș, 29 aprilie 1936). Ziarist, manager. Școala Medie Tehnică Mecanică, Pitești, Argeș (1954), Facultatea de Jurnalism, București (1968), Academia de Științe Economice, București (1972). Specializare, *sociologie*, București (1982). Activitate productivă, Uzina de Piese Auto, Colibași/Mioveni, Argeș (1954 – 1962). Redactor, cotidianul *Secera și ciocanul*, Pitești (1962 – 1965); redactor-șef, ziarul *Viitorul*, Turnu Severin, Mehedinți (1968 –1971); șef-sectie (1971 – 1985), redactor-șef adjunct *Secera și ciocanul*, Pitești (1985 –1989). Distinct: director fondator *Argeșul liber* (Nr. 1, Pitești, 23 decembrie 1989 – 1996); acționar, *Argeșul* (1996 ~). Volume importante: *Liceul Industrial Pitești* (2011); *Excelețele Argeșului* (2012, în colaborare). Contribuții importante la evoluția presei argeșene în ultimele decenii ale secolului XX. Aprecieri comunitare. **(I.I.B.)**.

MANOLE (Sfârșitul secolului XV – Prima jumătate a secolului XVI). Meșter legendar, constructor. Prezumtiv, edificarea Bisericii Mănăstirii Episcopale, Curtea de Argeș (1512-1517), ctitorie a domnului Țării Românești, Neagoe Basarab (v). Aureolat cu *Balada Meșterului Manole/Legenda Anei*, capodoperă a creației epice populare românești. Arhetip pentru ilustrarea vocației constructive a locuitorilor din Argeș-Muscel. **(G.P.)**.

MANOLE, Victor (n. Drăghici, Mihăești, Muscel, 23 februarie 1947). Profesor universitar, economist, manager. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș, (1965), Academia de Studii Economice, București (1970). Doctorat, *economie generală*, București. Activitate didactică și de cercetare: Academia de Studii Economice, București (1973 ~), decan, Facultatea de Economie Agroalimentară și a Mediului (2004). Volume importante: *Firma și banca* (1999); *Diagnosticul de marketing pe filiera de produs în agricultură* (2002); *Marketingul pe filiera vinului în România* (2005); *Agricultura Uniunii Europene sub impactul politicii*

agricole comune (2006); *Piața produselor agroalimentare tradiționale și ecologice în România* (2010). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Contribuții la diversificarea învățământului superior economic din România. Implicări comunitare. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

MANOLESCU, Mihail (? - Pitești, Argeș, martie 1914). Jurist, mare proprietar funciar și urban, înalt funcționar de stat. Facultatea de Drept, București. Doctorat, *științe juridice*, Paris, Franța. Prefect de Argeș (16 decembrie 1895 - 12 aprilie 1899), reprezentând guverne ale Partidului Conservator. Realizări distincte în perioada invocată: construirea căii ferate Pitești - Curtea de Argeș (1895 - 1897), inaugurare oficială (1899); transformarea Gimnaziului de Băieți din Pitești în liceu (1896); edificarea Palatului Administrativ / Prefectura de Argeș (1898 - 1899); sărbătorirea unei jumătăți de secol de la Revoluția din 1848 (11 iunie 1848). Proiect special: amenajarea Pădurii *Trivale*, din Pitești, pentru promenadă. Personalitate importantă a Argeșului la sfârșitul secolului XIX - începutul secolului XX. Statuia *Mihail Manolescu*, aprobată de Primăria Pitești prin Bugetul anului 1915, inițiativă finalizată în 1933, existentă în rotonda pădurii *Trivale* până la 1948. Eponimie: stradă în municipiul Pitești. Alte aprecieri publice antume și postume. **(I.T.B.)**.

MANOLESCU, Mihail Dan D. (n. Pitești, Argeș, 25 septembrie 1946). Economist, cinefil, realizator *media*. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1964); Facultatea de Comerț Interior, București (1969). Stagiul în Marea Britanie (1998). Activitate în domeniu: Direcția Comercială a Județului Argeș (1969-1984); șef serviciu, Întreprinderea Comercială de Stat *Metal-Chimice*, Pitești (1984-1996). Inițiator: Cineclubul *Mercur*, Pitești (1976). Director fondator, televiziuni din Pitești: *Antena 1* (1996-2001); *Alpha* (2001-2002). Manager, SC

Audiovox, televiziune prin cablu (2002). Filme de scurt metraj (documentare, portrete, reportaje, anchete, protecția muncii), premii naționale și internaționale: Cehia, Franța, Italia, România, Spania. Coordonator, numeroase emisiuni tematice, seriale, dezbateri, studiourile *video* din Argeș. Prestații didactice, cursuri libere, asociații pentru tineret, Pitești. Aprecieri comunitare. **(I.E.C.)**.

MANOLESCU, Nicolae N. (Pitești, Argeș 4/17 iulie 1899 - ?). Profesor, publicist. Liceul, Râmnicu Sărat, Buzău, Facultatea de Litere și Drept, București (1921). Activitate didactică: Liceul *Gheorghe Lazăr*, București; Liceul *Iulia Hasdeu*, Buzău. Fondator, ziarele: *Buzduganul*, Buzău; *Ideea Națională* (1933). Colaborator: *Revista noastră*; *Propășirea* Focșani, Vrancea; *Țara de Jos*, *Carnet literar*. Volume: *Imn soarelui* (1926); *Spre un nou ideal* (1935). Aprecieri comunitare. **(I.I.B.)**.

MANOLOIU, Constantin (n. Jupânești, Coșești, Argeș, 26 martie 1955). Jurist, ofițer superior, *politie*, manager. Școala de ofițeri, Ministerul de Interne, București (1981), Facultatea de Drept, Universitatea București (1990). Doctorat, *științe juridice*, București (2002) stagiul în Statele Unite ale Americii (1997). Activitate specializată, Ministerul de Interne/ Ministerul Internelor și Reformei Administrative, București (1981); Inspectoratul General al Poliției (1981-1999, șef serviciu, director, *cercetări penale*); director, Direcția pentru Străini și Probleme de Migrări (1999-2000); consilier, Secretariatul de Stat pentru Relația cu Parlamentul și Grupul Central Anticorupție (2000-2003); director, Direcția Evaluare- Coordonare, Agenția Națională Antidrog (2003-2006); director general, Corpul de Control al Ministerului (2006). Numeroase studii de caz, comunicări, referate, dezbateri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Colaborări editoriale, membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(A.A.D.)**.

MANU, Dan Constantin P. (n.

Berevoești, Argeș, 6 iulie 1956). Medic primar, *medicină legală*, publicist. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C.Brătianu*, Pitești (1974), Institutul de Medicină și Farmacie *Carol Davila*, București (1982). Doctorat, *științe medicale*, București (1997). Activitate în domeniu: Dispensarul Berevoești (1982-1988); rezident, *medicină legală*, Facultatea de Medicină, București (1988-1990); Laboratorul de Medicină Legală, Spitalul Județean Argeș (1990 ~), șef laborator (1994 ~); director: Direcția de Sănătate Publică Argeș (1993-1997); Casa de Asigurări de Sănătate Argeș (2012~). *Primariat în 1994*. Colaborări didactice: Universitatea din Pitești (2005 ~); Academia de Poliție *Alexandru Ioan Cuza*, București (2006 ~). Volume importante: *Medicina legală la granița dintre medicină și justiție* (2005); *De la medicina legală la dreptul medical* (2006); *Accidentele rutiere între fatalitate și normalitate* (2007); *Aspecte medico-legale în vătămarea corporală gravă* (2008); *Etica și deontologia medicală* (2009). Studii, articole, reuniuni naționale și internaționale; emisiuni *media*. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu. Consilier județean (1996~2000; 2000-2004; 2008-2012; 2012 ~), președinte, comisia de resort, alte aprecieri publice. (C.C.).

MANU, Dănuț (Roseți, Călărași, 15 august 1947 – Câmpulung, Argeș, 8 ianuarie 2005). Preot, profesor universitar, manager. *Stabilit în Argeș din 1970*. Seminarul Central, București (1966), Facultatea de Teologie, București (1970). Stagii: Belgia (1978-1980). Doctorat, *teologie*, București (1984). Activitate parohială permanentă în Argeș-Muscel (1970-2005), protopop de Câmpulung. Preocupări didactice: Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1978-1990); Universitatea din Pitești (1991-2005), decan fondator, Facultatea de Teologie (1994-2005). Volume importante: *Biserica și sinoadele* (1995); *Din istoria bisericească de ieri și de azi a Muscelului* (1995); *Episcopia Argeșului* (1996); *Diaconul Coresi. Omul și opera* (2000); *Istoria Bisericii Ortodoxe Române* (2001). Numeroase studii, articole,

reuniuni naționale și europene. Contribuții privind relansarea vieții eclesiastice în Muscel după 1989, organizarea, conducerea și dezvoltarea învățământului teologic superior la Universitatea din Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (M.C.S.).

MANU, Ion B. (n. Vlădești, Muscel, 1 noiembrie 1948). Profesor gradul I, *geologie-geografie*, publicist. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1966), Universitatea din București (1972). Doctorat, *geografie*, București (1988). Activitate didactică permanentă la Câmpulung: Casa Pionierilor (1972-1979); Liceul Industrial *Aro* (1979-1985); Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu* (1985-2010). Colaborări: Facultatea de Științe Economice, Universitatea din Pitești (1996-2002). Volume importante: *Geografia turismului* (1998); *Metodica predării geografiei* (2000); *Geografia României* (2002); *Geologie* (2006). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice în domeniu. Membru, diverse asociații profesionale specializate. Aprecieri publice. (V.P.).

MANU, Iulian I. (Godeni, Muscel, 28 decembrie 1911- Câmpulung, Argeș, 8 iulie 1994). Medic primar, *fiziologie*, manager. Seminarul Teologic al Orfanilor de Război, Câmpulung, Muscel (1929), Liceul /Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1933), Facultatea de Medicină, București (1937). Doctorat *științe medicale*, București (1938). Activitate în domeniu, Dispensarul Bragadiru, Teleorman (1939-1945). Specializare, *fiziologie*, clinici din Capitală. Director, Spitalul de Pneumoftiziologie, Câmpulung (1945-1978). Eforturi permanente pentru reducerea numărului de bolnavi, acțiuni profilactice în teritoriul arondat, colaborări cu alte unități sanitare, instituții educative și administrative. Studii de caz, rapoarte, analize, comunicări, prezentate la Societatea de Științe Medicale, Subfiliala Câmpulung, Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MANU, Valeriu Corneliu N. (n.

Slatina, Olt, 30 octombrie 1930). Arhitect, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1959*. Liceul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1948), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1955). Stagii: Armenia, Federația Rusă, Italia, Ucraina. Activitate specializată: Institutul de Proiectarea Construcțiilor, Pitești (1959-1971); Institutul de Proiectare Vâlcea (1971-1973); Consiliul Popular Județean Argeș (1973-1983, șef secție). Coordonator, **Planul de Urbanizare al județului Argeș** (1973-1983), prezentare guvernamentală, București. Distinct, director, Institutul de Proiectare / SC *Proiect SA Argeș* (1983-1991). Proiecte finalizate prin construcții: Zona rezidențială *Piața Gară - Sud*, Pitești (1963); Cartierul *Smârdan-Pătrașcu Vodă*, Pitești (1979-1982); *Memorialul de Război Mateiaș*, Valea Mare - Pravăț, Câmpulung (1980-1984, extindere, schiță generală). Diriginte de șantier: Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș (1991-1997); Universitatea din Pitești (1998-2005). Membru: Uniunea Arhitecților (1959), Ordinul Arhitecților din România, Colegiul redacțional, revista *Argeș*, Pitești (1966-1967), alte aprecieri publice. (A.M.).

MANUIL, Constantin (1783-). Mare proprietar urban și rural slujbaș al Curții Domnești de la București, magistrat. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel (*Mahalaua Târgului*) și localități apropiate. Nominalizat în *Catagrafia orașului Câmpulung din 1838*, origine elenă, titlu de *boier stolnic*, slugi, robi țigani. Judecător, Tribunalul Muscel. Diverse atestări ocumentare antume sau postume. (S.I.C.).

MANUL (Secolul XVIII). Important proprietar imobiliar din Pitești, meșter cojocar. Casă oferită (1784) pentru prima Școală Domnească de pe lângă Biserica *Sfântul Gheorghe*, Pitești, ctitorită (1656) de voievodul Constantin Șerban (v.). Contribuții la dezvoltarea economiei locale, învățământului național și a spiritualității autohtone. (S.I.C.).

MARCOV, Ion (Secolul XX).

Tipograf, editor, maestru fotograf. *Activitate și domiciliu în Pitești, Argeș*. Fondator, Tipografia Episcopiei Curtea de Argeș (1942-1949). Contract profesional (20 septembrie 1942), convenit cu Emilian Antal Târgovișteanul, locotenent de episcop la Argeș (1941-1944). Colaboratori: zețari, mașiniști, fălțuitori, legători. Editarea de buletine, reviste, pastorale, broșuri, alte lucrări tematice. Atelier specializat, *Studio-Foto*, Pitești: Numeroase imagini privind evoluția economică și urbanistică a localității în etapa postbelică, donate instituțiilor muzeale, forurilor administrative, colecționarilor. Aprecieri publice antume și postume. (I.E.C.).

MARCU, Aurel (Puțu cu Salcia, Mătăsaru, Dâmbovița, 1976-Zabun, Afghanistan, 6 septembrie 2007). Militar profesionist, erou. *Stabilit la Curtea de Argeș din 1980*. Mecanic-conducător, Detașamentul *Posada*, Batalionul 33 *Vânători de Munte*, Curtea de Argeș. Participant la operațiunile trupelor *NATO*, Afghanistan (2005-2007), căzut la datorie. Înaintat în grad, de la sergent major, la sublocotenent *post-mortem*. Decorat: *Steaua României în Grad de Comandor pentru Militari*, București (2007). În mormântat, *procesiune specială*, Biserica Mătăsaru, Dâmbovița (9 septembrie 2007). *Cetățean de Onoare* al Municipiului Curtea de Argeș, alte aprecieri publice antume și postume. (R.P.C.).

MARCU, Corneliu (Petrila, Hunedoara, 3 ianuarie 1938 – București, 3 februarie 1990). Jurist, scriitor, redactor. *Activitate și domiciliu la Pitești, Argeș*. Școala Medie Tehnică Mineră, Petrila (1956), Facultatea de Științe Juridice, Iași. Jurisconsult; Trustul Petrolului, Pitești; Întreprinderea Județeană de Gospodărie Comunală și Locativă Argeș. Redactor, revista *Argeș*, Pitești. Dramaturgie (Corneliu Marcu Lotreanu): *Noaptea șoferilor* (1969); *Măseaua de minte* (1978); *Bărbați pe extreme* (1979); *Stăpânul Carpaților/Românii și ambasadorii* (1980). Premiere absolută la: Teatrul Național Ion Luca Caragiale, București; Teatrul de Comedie,

București; Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești; Teatrul de Nord, Baia Mare, Maramureș; Radio-Televiziunea Română. Aprecieri critice favorabile. Cofondator, Cenaclul de Dramaturgie, Pitești (1980). Membru, Uniunea Scriitorilor din România, alte aprecieri publice antume și postume. **(M.M.O.)**.

MARCU, Gheorghe (n. Pietroșani, Argeș 1952). Artist plastic, *sculptură*. Studii liceale la Curtea de Argeș (1970), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1976). Activitate didactică în domeniu, facultăți din Capitală (1995 ~). Expoziții personale sau de grup: Japonia, Olanda, România, Spania, Ungaria. Simpozioane/tabere de creație: Germania, Olanda, Ungaria. Însemnări critice favorabile. Membru Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București, alte aprecieri publice. **(S.N.)**.

MARENCO, Ion (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mic industriaș, manager. Patron fondator, Fabrica de Pielărie, Pitești, Argeș. Administrație militară germană de ocupație (1916 – 1918). Diversificarea preocupărilor economice autohtone în perioada amintită. Diverse implicări comunitare. **(T.C.A.)**.

MAREȘ, Dorin Constantin A. (n. Drăghici, Mihăești, Muscel, 26 februarie 1942). Profesor gradul I, *fizică-chimie*, manager. Școala Medie / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1961), Institutul Pedagogic de 3 ani, Timișoara (1964), Universitatea din Timișoara (1970). Activitate didactică permanentă: Școala Drăghici, Argeș (1964-1970); Liceul Nr. 3 / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1970-1971); Liceul Nr.4 cu predare în limba germană / Liceul *Ion Barbu*, Pitești (1971-1972); Grupul Școlar al Căilor Ferate Române / *Mihai Viteazul*, Pitești (1972-2004), director (1985-1995). Dezvoltarea bazei materiale a unității, direcționarea integrării productive a absolvenților, diversificarea claselor cu profil tehnic sau teoretic, sporirea rolului instituției în

viața *Cetății*. Metodist, Inspectoratul Școlar al Județului Argeș. Volum Important: *Algoritmul aplicat în fizică și chimie*. Inițiator: *Proiect privind modernizarea activității de instruire practică în grupurile școlare ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor din România*. Diverse aprecieri publice. **(D.I.G.)**.

MARGHITA (Sfârșitul secolului XIII - Prima jumătate a secolului XIV). Doamnă, soția voievodului Țării Românești, Basarab I *Întemeietorul* (v.), fiica lui Mokód, ban de Severin, mama viitorului domn de la Argeș, Nicolae Alexandru (v.). Practicantă a religiei catolice. Altar rupestru legendar, *Cetățuia Negru Vodă*, Cetățeni, Muscel (v.), pe râul Dâmbovița. Diverse atestări documentare. Contribuții la diversificarea spiritualității europene. **(C.N.)**.

MARGINE, Horia I. (Ciorogârla, Ilfov, 15 aprilie 1932 - Pitești, Argeș, 1 decembrie 1975). Inginer constructor, funcționar de stat, manager. *Stabilit în Pitești din 1959*. Studii liceale în Capitală, Facultatea de Drumuri și Poduri, București (1957). Activitate specializată: secțiile de drumuri Râmnicu Vâlcea (1957-1959) și Pitești (1959-1960); inginer principal, șef șantier, Trustul de Construcții Argeș (1960-1963); director, Întreprinderea de Construcții-Montaj, Pitești (1963-1964); inginer șef, Întreprinderea de Poduri Metalice și Prefabricate din Beton, Pitești (1956-1966); coordonator, Secția Gospodărie Comunală Argeș (1966-1968). Vicepreședinte, Consiliul Popular al Județului Olt (1968-1969); consilier, Direcția de Sistematizare, Arhitectură și Proiectarea Construcțiilor Argeș (1969-1970). Director, Direcția Tehnică de Investiții, Consiliul Popular Județean Argeș (1970-1973). Contribuții la edificarea cartierelor *Mărășești* și *Calea București*, sediului Sucursalei Băncii Naționale, Spitalului Județean, Stadionului *Trivale/Nicolae Dobrin* (v.), din Pitești. Analize economice, rapoarte, interviuri, reuniuni naționale pe diverse teme. Aprecieri publice antume și postume. **(D.I.G.)**.

MARIA (Secolul XIV). Doamnă, prima soție a voievodului Țării Românești, **Nicolae Alexandru** (v.), fiica unui mare boier, mama viitorilor domni munteni, **Vlaicu Vodă / Vladislav I** (v.) și **Radu I** (v.). Contribuții la asigurarea succesiunii dinastice a Basarabilor. Aprecieri antume și postume. (C.N.).

MARIA (Secolul XIV). Doamnă, soția voievodului Țării Române, **Dan I** (v.), mama viitorului domn **Dan II** (v.). Contribuții la asigurarea succesiunii dinastice a Basarabilor și consolidarea reședințelor tradiționale din Argeș-Muscel. Diverse atestări documentare. Aprecieri antume și postume. (C.N.).

MARIA (Secolul XV). Doamnă, cea de a doua soție a voievodului Țării Românești, **Vlad Călugărul** (v.), văduva pricipelui de la Argeș, **Basarab cel Tânăr / Țepeluș** (v.), mama domnului muntean, **Vlad cel Tânăr / Vlăduț** (v.), a surorii acestuia, Neacșa. Călugărită, *Eupraxia*. Contribuții la extinderea așezământului monahal de la Glavacioc, Ștefan cel Mare, Argeș. Diverse atestări documentare. Aprecieri antume și postume. (C.N.).

MARIA (Edinburgh, Marea Britanie, 29 octombrie 1875-Sinaia, Prahova, 18 iulie 1938). Regină a României (10 octombrie 1914 - 20 iulie 1927). *Integrată spiritualității argeșene și muscelene prin activitate publică, inițiative comunitare, loc de veci*. Fiica ducelui Alfred de Edinburgh și a ducesei Maria Aleksandrovna, nepoată a reginei Angliei, Victoria, și a țarului Rusiei, Alexandru II. Căsătorită (1893) cu principele Ferdinand, din 1914, monarh al României (v.). Festivitatea de încoronare: Alba Iulia (15 octombrie 1922). Adeptă a orientării politicii noastre externe spre Occident. Vizite diplomatice în Franța, Anglia, Statele Unite ale Americii, acțiuni persistente favorabile formării și consolidării *României Mari*. Președintă, *Crucea Roșie*, București. Președintă de Onoare, *Societatea Mormintelor Eroilor Căzuți în Război/Societatea Cultul Eroilor* (1919-1938). Locație preferată:

Castelul de la Balcic (astăzi, în Bulgaria). Document special: *Scrisoare către Țară. Testamentul meu*. Supranumită *Mama Românilor, Mama Răniților, Mama României Mari*. Înmemorată la Biserica Episcopală Curtea de Argeș, cortegiul funerar, Pitești (24 iulie 1939), înalte onoruri civile și militare. Valoroase aprecieri naționale și internaționale antume și postume. (V.N.).

MARIN, Gheorghe (n. Ploiești, Prahova, 1 octombrie 1952). Inginer mecanic, parlamentar, manager. *Activitate în Argeș din 1977*. Institutul Politehnic, Brașov (1977). Doctorat, *științe tehnice*, Brașov (1995). Inginer: *Întreprinderea Mecanică Aro, Câmpulung, Argeș (1977-1992); SC Aro SA, Câmpulung (1992-1997), director general (1995-1997)*. Deputat de Argeș (1997-2000; 2000-2004), reprezentând Partidul Democrației Sociale din România /Partidul Social Democrat. Inițiative legislative, interviuri, dezbateri politice, emisiuni *media*. Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

MARIN, Maria C. (Secolul XX). Lucrător industrial, parlamentar. Originară din Călinești, Argeș. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Colibași (1965-1969), reprezentând Frontul Democrației Populare. Participări la dezbateri legislative privind: evoluția Platformei *Pitești-Est*, îmbunătățirea vieții economice și sociale, diversificarea administrației localităților rurale. Aprecieri publice. (C.D.B.).

MARINESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Slătioarele, Băbana, Argeș. Proprietari rurali și urbani, lucrători în construcții, cadre didactice, ingineri, medici, funcționari. Mai cunoscuți: **Stancu Fl. M.** (n. 1899), maistru zidar, participant la edificarea sediului pentru Administrația Financiară Argeș, astăzi, Primăria Municipiului Pitești, Poșta Centrală, Pitești, Casa Tineretului/ Casa de Cultură a Studenților, Pitești, primele hale de pe platforma Colibași/Mioveni, Argeș; **Maria St. M.** (n. 1928), învățătoare gradul I; **Elena**

St. M. (n 1930), profesoară gradul I, *biologie*, directoare, Școala Nr. 14 Pitești; **Mircea St. M.** (n.1934), inginer principal, Inspectoratul Silvic Argeș; **Gheorghe St. M.** (v.); **Elena M.** (n. 1940, Pucioasa Dâmbovița), cadru didactic universitar, *pedagogie*, publicist; **Diana M. M.**, medic, *pediatrie*; **Lucreția Elena M.**, medic primar, *interne*, șef secție, Spitalul Județean Argeș; **Daniel Gh. M.**, medic primar, *interne*; **Cristian Gh. M.**, medic primar, *psihiatrie*. Conexiuni cu familia Nica: **Alexandru N.**, profesor gradul I, *Limba română*, traducător, *limbi slave*, **Adrian N.**, inginer, *aeronave*, specializare, Statele Unite ale Americii. Implicări comunitare. Diverse aprecieri publice. (N.P.L.).

MARINESCU, Alexandru (Secolul XX). Mare proprietar funciar, militant politic, înalt funcționar ministerial. Întinse suprafețe de teren arabil și pădure, localitatea Ștefănești, Muscel, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. Retrocedări după 1990 către urmașii: **Maria Marinescu, Iosefina Popescu, Elisabeta Diaconu**. Atestări documentare, Primăria Urbană, Ștefănești, Argeș. (I.I.Ș.).

MARINESCU, Alexandru Gabriel (n. Focșani, Vrancea, 21 ianuarie 1941). Cercetător științific I, *zoologie*, profesor universitar. *Integrat spiritualității argeșene din 1974*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, București (1957), Universitatea din București (1964). Doctorat, *biologie*, Cluj-Napoca (1973). Cercetător, Institutul de Biologie *Traian Săvulescu* al Academiei Române, București (1964-1994); activitate didactică, Universitatea din Pitești (1994 ~). Conducător de doctorat (2005 ~). Volume importante: *Fiziologia animală* (1994, în colaborare); *Practicum de zoologie* (1998); *Fiziologia metabolismului animal* (2000); *Zoologie comparată. Funcțiile de nutriție* (2002). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni specializate în țară și în străinătate. *Granturi/contracte de cercetare finalizate*. Membru, prestigioase asociații profesionale în

domeniu. Aprecieri publice. (M.C.S.).

MARINESCU, Antoninian (Pitești, Argeș, 14 octombrie 1894 – București, 3 ianuarie 1973). Profesor gradul I, *istorie*, scriitor, editor. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1912), facultățile de Litere, Drept, Teologie, București (1917). Specializare, arhivistică și paleografie, București (1919). Doctorate: litere (1933), drept (1940), București. Activitate didactică, licee din: Roșiori de Vede, Teleorman (1919-1921); Câmpina, Prahova; București. Lectorat, *limba română*, Florența, Italia. Funcționar de stat: Ministerul Muncii, București (1922-1945); Banca de Stat, Târgoviște, Dâmbovița (1950-1952). Deputat de Teleorman (1926-1927). Detenție politică: 1941-1942 (Târgu-Jiu, Gorj); 1945 (Caracal, Olt); 1952-1953 (Poarta Albă, Constanța). Volume importante (semnate Antoninian Marinescu-Nour): *Muguri* (1916, versuri); *Epidermica* (1924, epigrame); *Credințe. Cultul lui Zalmoxis* (1941). Colaborator, revistele: *Albina, Convorbiri literare, Doina, Lucașfărul, Viața românească*, București. Editor, publicațiile: *Datina* (1913, București); *Satârul* (1931, Roșiori de Vede). Premiul Academiei Române (1942), alte aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

MARINESCU, Aurel Gh. (Secolul XX). Proprietar urban, comerciant, parlamentar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Comerț și Industrie*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, adept al politicii naționale liberale. Contribuții la evoluția economiei și a vieții sociale urbane. (C.D.B.).

MARINESCU, Aurel I. (Beleți-Negrești, Muscel, 12 noiembrie 1897 – Călinești, Argeș, 21 ianuarie 1956). Magistrat, militant politic anticomunist, memorialist. Absolvent al facultăților de Teologie (1922) și de Drept (1936), București. Judecător,

Tribunalul Muscel (1936-1946), prim-președinte (1946). Admiterea recursului înaintat de Ion Mihalache (v), la **Hotărârea** Judecătorei Topoloveni, Muscel, privind înscrierea în listele electorale pentru alegerile parlamentare din 19 noiembrie 1946, respins, ulterior, de Înalta Curte de Casație, București; mutat disciplinar în comuna Topologu, județul Tulcea. Exclus din magistratură. Avocat, Baroul Muscel (1946-1947). Urmărit de Securitate, ascuns în mai multe sate din zona montană Muscel (1946-1950), adăpost subteran, gospodăria învățătorului Aurel Boștenaru, Călinești, Argeș (1950-1956). Decedat, 21 ianuarie 1956, înmormântat în apropierea ascunzătoarei. Oseminte reînhumate, Cimitirul *Bellu*, București (1978). Memorii publicate postum (2000), Câmpulung. Aprecieri publice. **(I.I.P.)**.

MARINESCU, Constantin M. (Slobozia, Argeș, 20 februarie 1940 – Pitești, Argeș, 13 ianuarie 2003). Artist plastic, *pictură*, profesor gradul I, *desen*. Școala Medie Nr.1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1956), Universitatea din Timișoara, Facultatea de Arte Plastice (1963), *Clasa Vasile Pinte*a. Documentare: Federația Rusă, Germania, Polonia. Expoziții personale sau de grup: Pitești (1963 - 2003); București (1972 - 1980); Cluj- Napoca (1976). Exprimări externe: Polonia (1973). Prezențe în colecții de stat sau particulare din Franța, Germania, Polonia, România. Activitate didactică permanentă, școli din Pitești (1963-2003). Membru fondator, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1976). Eponimie, alee în Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. **(S.N.)**.

MARINESCU, Gavril / Gabriel (Tigveni, Argeș, 7 noiembrie 1886 - Jilava, Ilfov, 26/27 noiembrie 1940). Ofițer de carieră, *interne*, donator comunitar, militant politic, general. Frate cu **Nicolae M.** (v). Demnitar, Ministerul de Interne, București: Prefect al Poliției Capitalei (1930-1937), subsecretar de Stat (1 februarie-21 septembrie 1939); ministru (21-28 septembrie 1939); ministru secretar de

stat, Ordine Publică (28 septembrie-23 noiembrie 1939). Colaborator apropiat al regelui Carol II (v). Adept al constituirii *Camarilei*; Frontului Renașterii Naționale; Partidului Națiunii; regimului monarhiei autoritare. Ctitor: uzina electrică, moara țărănească, rețeaua publică și castelul de apă potabilă, canalizare, grădiniță, case tip, zona Tigveni, Argeș (1939-1940). Conflicte directe cu mișcarea legionară, ucis, *Noaptea Demnitarilor* (26/27 noiembrie 1940). Proprietăți confiscate de regimul comunist. Eponimii: școală și bust din bronz, Tigveni, Argeș (28 octombrie 2003). Alte aprecieri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

MARINESCU, Gheorghe (Bacău, 1874-Pitești, Argeș, 1966). Profesor, *muzică*, publicist, culegător de folclor. *Stabilit în Argeș din 1930*. Studii specializate în România. Activitate didactică: școli din Curtea de Argeș și Pitești, Argeș (1930 ~ 1950). Fondator, ansambluri de cântece și dansuri populare, valorificarea tradițiilor rurale în domeniu. Colaborator *Gazeta țaranilor*, condusă de Constantin Dobrescu-Argeș (v.) și Alexandru Valescu (v.), articole semnate **George Marinescu-Trubaduru**. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. **(L.P.)**.

MARINESCU, Gheorghe (Secolul XX). Inginer mecanic, militant politic, înalt funcționar public. *Activitate și domiciliu la Pitești, Argeș (1960-1980)*. Institutul Politehnic, București. Activitate productivă, Uzina de Piese Auto, Colibași/Mioveni, Argeș (1958-1962); președinte, Comisia Economică a Regiunii Argeș (1962-1968). *Primul primar al municipiului Pitești* (1968), președintele Comitetului Executiv al Consiliului Popular Municipal, lider, Organizația Municipală a Partidului Comunist Român, funcții politice și administrative unificate (1968). Reprezentant oficial, din partea municipalității Pitești, la inaugurarea Întreprinderii de Autoturisme Colibași/Mioveni (20 august 1968). Inginer șef, Inspectoratul Interjudețean de Stat pentru

Cazane și Instalații de Ridicat, Pitești (1968-1980). Contribuții la dezvoltarea industriei din zona Argeș-Muscel în deceniile amintite. Aprecieri publice antume și postume. **(I.D.P.)**.

MARINESCU, Gheorghe I. (Pitești, Argeș, 20 septembrie 1919 – București, 10 martie, 1987). Membru corespondent al Academiei Române (21 martie 1963), membru titular (1 martie 1974). Matematician, profesor universitar, cercetător. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1937), Universitatea din București (1943). Doctorat, *matematici*, București (1949). Activitate didactică: Institutul Politehnic, București (1943-1947); Universitatea din București (1947-1987). Cercetător, Institutul de Matematică al Academiei Române, șef Secția *Teoria Măsurii și Distribuțiilor* (1949-1973), director general, Ministerul Învățământului (1962-1963). Volume importante: *Spații vectoriale* (1956); *Tratat de analiză funcțională, I, II* (1970, 1972); *Analiza matematică* (1983); *Metode de aproximare numerică* (1986). Numeroase studii publicate în reviste de specialitate. Conducător de doctorat. Distinct: noi elemente matematice; *Spațiile Marinescu* (1958), aplicate în *Teoria probabilităților mecanicii axiomatice și analizei numerice*. Președinte, Comitetul Român de Matematică. Invitat, reuniuni continentale: Europa, Africa, Asia. Contribuții deosebite la dezvoltarea științei românești, diversificarea conlucrării cu institute specializate din alte state, stimularea aprofundării matematicilor în școlile și facultățile argeșene. Valoroase recunoașteri publice antume și postume. **(S.D.V.)**.

MARINESCU, Gheorghe St. (Băbana. Argeș, 3 octombrie 1936 - Pitești, 15 iunie 1993). Inginer, *construcții drumuri și poduri*, funcționar public și de stat, manager. Școala Medie Nr.1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1953), Institutul Politehnic, București (1958). Activitate specializată: proiectant (1960-1965), șef, Atelier Drumuri și Poduri (1965-1973), Direcția de Sistematizare, Arhitectură și Proiectarea Construcțiilor /

Institutul de Proiectare Argeș; vicepreședinte: Consiliul Popular Municipal, Pitești (1973-1975); Consiliul Popular al Județului Argeș (1975-1990); inginer principal, Întreprinderea Județeană de Gospodărie Comunală și Locativă, Argeș (1990-1993). Contribuții, în etapele amintite, la: reabilitarea căilor rutiere din Argeș / Muscel; elaborarea studiilor privind îmbunătățirea circulației în Pitești; coordonarea proiectării, obținerea avizelor guvernamentale, asigurarea finanțării, executării ansamblurilor rezidențiale urbane sau din zonele centrale rurale; redimensionarea surselor și rețelelor de utilități comunitare (apă, gaze, canalizare, termoficare). Distinct: pregătirea pentru aprobare, la nivelul conducerii naționale, a schițelor sistematizării municipiului Pitești (1978) și orașului Curtea de Argeș (1982); finalizarea alternativei încălzirii unor cartiere din Pitești prin folosirea agentului caloric provenit de la Platforma Petrochimică; realizarea forajelor necesare alimentării cu apă a Platformei Cotmeana. Numeroase studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice, interviuri, reuniuni tematice, documentări externe. Importante recunoașteri antume și postume. **(I.T.B.)**.

MARINESCU, Gheorghe V. (Izvoru, Argeș, 23 martie 1922-București, 4 aprilie 1993). Medic primar, *boli infecțioase*, cercetător științific, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1941), facultățile de Medicină și Drept, București (1947). Doctorat, *științe medicale*, docent (1937). Stagii: Franța, Germania, Federația Rusă, Ungaria. Activitate în domeniu: Spitalul de Boli Infecțioase *Victor Babeș*, București, medic primar gradul I (1989-1991). Cercetare științifică permanentă, inovator. Volume importante: *Boli infecțioase* (1954, 1961); *Elemente de inframicrobiologie specială* (1962). Creații literare (semnate *George Marinescu din izvor*): *Pururea* (1980); *Din izvor bând* (versuri); *Bumerangul de lumină* (note de călătorie); *Răstignirea lui Hipocrate* (capitole de roman, manuscris). Valoroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme,

interviuri, emisiuni *media*. Premiul *Victor Babeș* al Academiei Române (1956, în colaborare). Membru corespondent, Academia Franceză de Medicină (1977), distincții speciale (1963, 1964), conlucrări cu numeroase foruri și reviste continentale, susținător al *Francofoniei*, poliglot. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MARINESCU, Iancu (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din *Argeș*. Întinse suprafețe de teren în localitățile Budeasa și Găvana, plasa Pitești, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

MARINESCU, Ioan Gh. (Drăghici, Mihăești, Muscel, 19 noiembrie 1879 - București, 1954). Profesor, *științe naturale*, manager, înalt funcționar public. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1900), Universitatea din București (1905). Activitate în domeniu: Gimnaziul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1905-1909); Școala Normală *Carol I*, Câmpulung (1909-1934), directorul instituției (1921-1926, 1927-1929, 1931, 1932-1934). Inspector general, Ministerul Învățământului, București (1934-1942). Primar al orașului Câmpulung (1942-1943). Volume importante: **Muzeul școlar pentru învățători** (1930); **Școala Normală Carol I din Câmpulung Muscel. Trei pătrimi de veac de activitate** (1943). Traduceri din literatura pedagogică europeană: **Călăuza învățătorului**, de Jules Payot (1923); **Școala activă, I, II**, de Adolphe Ferrière (1925, 1926); **Un învățător. Jan Ligthart**, de I.W.L. Gunning (1928). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni pe diverse teme. Aprecieri publice antume și postume. (M.B.).

MARINESCU, Ion (Mălureni, Argeș, 1865 - București, 1936). Institutator, artist plastic, *pictură, ceramică*. Institutator Școala Națională de Arte Frumoase, București. Stagii: Munchen (Germania), Paris (Franța), Veneția (Italia). Activitate didactică, Mălureni, Argeș.

Inițiativă distinctă: atelierul de olărit, înființat la școala primară sătească (1902), redimensionat, reședința familială (1914). Pregătirea mai multor serii de elevi din localitate și din orfelinatele Capitalei. Fondatorul unei academii de pictură la Florența (Italia). Numeroase compoziții (semnate **Ion Marinescu-Vâlsan**), prezentate în expoziții din București (1901, 1913, 1916). Diverse aprecieri publice antume sau postume. (S.N.).

MARINESCU, Ion (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Proprietar imobiliar, înalt funcționar public. Primar al orașului Pitești, Argeș (1911), președinte, Consiliul Comunal Urban; președinte, Comisia Interimară, Pitești (1918). Gestionarea administrației locale în etapa introducerii iluminatului electric stradal (decizie oficială, 28 aprilie 1911), retragerii trupelor germane din reședința Argeșului și reintrării României în Primul Război Mondial (noiembrie 1918). Festivități ocazionate de Unirea Transilvaniei cu Țara (1 Decembrie 1918). Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (T.M.).

MARINESCU, Ion Ef. (Slătioarele, Băbana, Argeș, 25 februarie 1943-Pitești, Argeș, 19 decembrie 1991). Profesor gradul I, *limba română-limba germană*, manager, publicist. Școala Medie Mixtă Nr. 3 / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1961), facultățile de Filologie, Institutul Pedagogic Pitești (1973), Universitatea din București (1979). Doctorat *filologie*, București (1986). Activitate didactică permanentă (1974-1990): Băbana (director, 1979-1981); Pitești (Școala Nr. 15, Grupul Școlar *Astra*, Liceul *Ion Barbu*). Consilier, Inspectoratul Județean pentru Cultură Argeș (1990-1991). Versuri, articole, studii, recenzii, cronici, revistele: **Argeș, Calende, Iuventus** (Pitești). Comentarii, în diverse culegeri specializate din țară. Reuniuni științifice pe teme adecvate. Aprecieri comunitare antume și postume. (M.S.).

MARINESCU, Ion I. (n. Băiculești, Argeș, 12 martie 1937). Economist, manager. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1954). Academia de Studii Economice, București (1960). Activitate în domeniu: șef serviciu, Trustul de Petrol, Pitești, Argeș (1962 - 1972); director, Întreprinderea de Comerț Exterior *Autodacia* (1972 - 1977); director economic, SC *Alprom SA*, Pitești (1977 - 2001); administrator, SC *Montanstar SA*, Pitești (2001). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. **(A.T.C.)**.

MARINESCU, Ion V. (Nucșoara, Muscel, 9 decembrie 1927 - Valea Vâlsanului, Argeș, 6 septembrie 1952). Student, militant politic. Studii liceale, Câmpulung, Muscel, Facultatea de Medicină, Cluj. Membru activ, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*. Împușcat mortal de trupele Securității din Pitești. Ulterior: arestarea, cercetarea, judecarea, condamnarea la închisoare a membrilor familiei: mama, Ecaterina (șase ani); tatăl, Virgil (10 ani); fratele, Alexandru (20 de ani, eliberat în 1964). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

MARINESCU, Iosif I. (Mioarele, Muscel, 28 februarie 1896 - Canalul *Dunăre-Marea Neagră*, Constanța, 22 mai 1958). Proprietar rural, militant politic. Funcționar, Primăria Mioarele (1945-1949). Membru activ, Partidul Național Țărănesc. Integrat Grupului de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*, colaborator apropiat al lui Gheorghe Arsenescu (v.). Arestat (4 decembrie 1949), anchetat, torturat, Securitatea din Pitești. Judecat (11 decembrie 1949), condamnat, Tribunalul Militar București, zece ani muncă silnică. Deținut, penitenciarele: Jilava (Ilfov); Gherla (Cluj); Canalul *Dunăre-Marea Neagră* (Dobrogea). Deces premeditat. Privare de libertate pentru soție, fiul și fiica mai mari. Alte măsuri restrictive aplicate copiilor minori. Diverse consemnări documentare. **(I.I.P.)**.

MARINESCU, Jacqueline J. (Câmpina, Prahova, 1939 - Pitești, Argeș, 2001). Arhitectă. *Stabilită la Pitești din 1969*. Școala Medie, Slănic Prahova (1958), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1969). Activitate permanentă în domeniu: Institutul de Proiectare/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1969-2001). Căsătorită cu Jean M. (v.). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: blocuri de locuințe la Curtea de Argeș, Mioveni, Câmpulung (șefă de proiect); Hotelul *Muscelul*, Câmpulung; Argeș (1971); Complexul urbanistic *A1-A10 și B1-C1*, zona rezidențială *I Mai/Ion C. Brătianu*, Pitești (1979-1980); clădiri de birouri (1995-2000), străzile *Eroilor*, *Teilor*, *Doaga*, Pitești (în colaborare). Contribuții la evoluția arhitecturii funcționaliste contemporane. Aprecieri publice antume și postume. **(D.I.G.)**.

MARINESCU, Jean P. (n. Uzun, Călugăreni, Giurgiu, 14 martie 1940). Arhitect. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1969*. Școala Medie Slatina, Olt (1958), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1969). Activitate permanentă în domeniu: Institutul de Proiectare/SC *Proiect Argeș S.A.*, Pitești (1969-2009); firme private din țară (2009 ~). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții (în colaborare): Hotelul *Muscelul*, Câmpulung, Argeș (1971); sistematizare, Cartierul *Găvana*, Pitești (1972); zona rezidențială *I Mai/Ion C. Brătianu*, Pitești (1976-1979); detaliu de execuție, Blocul *PI Craiovei*, Pitești (1979-1980, Premiul Uniunii Arhitecților din România); Blocul *P+4 E*, Bulevardul *Basarabilor*, Curtea de Argeș (1982-1983). Planuri generale urbanistice pentru comunele: Căldăraru, Leordeni, Miroși, Stolnici (Argeș), Singureni (Giurgiu). Membru: Uniunea Arhitecților (1969), Ordinul Arhitecților (2001), Registrul Urbaniștilor (2005) din România. Contribuții la evoluția arhitecturii contemporane. Diverse aprecieri publice. **(D.I.G.)**.

MARINESCU, Marin (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX).

Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Geamăna-Bălăoiu, plasa Cuca, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

MARINESCU, Marin I. (Sfârșitul secolului XIX - Începutul secolului XX). Proprietar funciar, institutor, revizor școlar, parlamentar. Membru marcant, Partidul Țărănesc. Deputat de Argeș (1919-1922), reprezentând Partidul Țărănesc. Scrieri pe diverse teme (semnate Marin I. Marinescu - Stoiceni), dezbateri politice, întruniri electorale. Contribuții la elaborarea și aplicarea legislației agrare, promovarea sistemului cooperatist în mediul rural, dezvoltarea învățământului autohton interbelic. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

MARINESCU, Nicolae M. (Tigveni, Argeș, 2 septembrie 1884 - 1946). Medic, interne, ofițer de carieră, general. Liceul *Sfântul Sava*, București (1903), Institutul de Medicină Militară, București (1907). Stagiul în Franța (1910-1912). Activitate specializată: Spitalul Militar, Craiova, Dolj (1907-1909, sublocotenent); Regimentul 3 Călărași (1909-1916); Pirotehnia Armatei, București (1916-1926); director, Sanatoriul Militar Techirghiol, Constanța (1926-1927, colonel); director, Institutul Militar *Carol Davila*, București (1927-1930, general de brigadă). Combatant: Campania Balcanică (1913), șef, Serviciul Ambulanță; Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul din Moldova* (1917), șef, serviciul Triaj, Gara Iași; *Campania de pe Tisa* (1919), șef, Serviciul Sanitar Oradea, Bihor. Comandant, Spitalul Militar Central *Regina Elisabeta*, București (1930-1938). Ministru, Sănătate și Asistență Socială (28 septembrie-23 noiembrie 1939). General de divizie (1944). Comandant Serviciul Sanitar al Armatei, București (1945-1946). Arestat (1946), anchetat, judecat, condamnat, cinci ani detenție severă, deținut politic (1950-1955). Deces premeditat. Studii, rapoarte, analize, reuniuni în domeniu. Importante recompense militare, alte

aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MARINESCU, Sorin I. (București, 30 aprilie 1952). Medic primar *cardiologie*, manager. *Familie tradițională din Pitești Argeș*. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1971), Institutul Medico - Farmaceutic, București (1977). Doctorat, *științe medicale*, București (1999). Documentări externe. Activitate specializată în Argeș: *Circumscripția Micești* (1977-1978); *Dispensarul Întreprinderii de Autoturisme, Colibași/ Mioveni* (1978-1980); *Spitalul Județean Pitești* (1980 ~), șef, *Secția Cardiologie* (1992 ~). Recunoscut în domeniu. Stagii rezidențiale, București (1980-1983; 1993). Primariat în 1990. Studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, importante foruri profesionale autohtone sau continentale. *Micropoliclinică particulară, Pitești* (1995 ~). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (C.C.).

MARINESCU, Șerban (n. Pitești, Argeș, 27 mai 1956). Regizor de film, scenarist, producător. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1974), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București (1981). Activitate specializată permanentă: case și studiouri de film din Capitală (1981 ~). Pelicule de referință: *Moara lui Călifar* (1984); *Domnișoara Aurica* (1987); *Cei care plătesc cu viața* (1990); *Cel mai iubit dintre pământeni* (1993); *Ticăloșii* (2007). Serialul de televiziune *Martorii* (2000). Director, *Star Film*, București (1990-1995). Colaborări didactice, Universitatea *Media*, București (2000-2006). Premii, diplome, alte distincții speciale (1984, 1987, 1990, 2000, 2004). Studii, articole, interviuri, festivaluri tematice naționale și internaționale. Membru, importante uniuni și asociații naționale și europene în domeniu, alte aprecieri publice. (I.F.).

MARINESCU, Valerian I. (Curtea de Argeș, 22 noiembrie 1925 -). Medic, *medicină generală*, militant politic, publicist.

Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1944), Facultatea de Medicină, București (1966). Deținut politic (1948-1954, 1956-1957), penitenciarele Pitești (Argeș), Jilava (Ilfov), Poarta Albă (Constanța). Medic, Curtea de Argeș (1966-1992). Volum important: *Monografia așezării Argeșului Curtea de Argeș de la începuturi până în prezent* (1999). Studii, articole, reuniuni pe teme medicale, istorice, religioase. Colaborări constante cu Muzeul Curtea de Argeș, Episcopia Argeșului și Muscelului, Societatea de Științe Medicale, Filiala Pitești. Diverse aprecieri comunitare antume și postume. (C.C.).

MARINESCU, Vasile S. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, editor, tipograf. Imobile, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel și localități apropiate. Patron fondator: Tipografia Muscelul, Câmpulung: ziare, reviste, cărți, imprimate administrative, ilustrate, papetărie. Redactor - administrator, publicația *Ecoul muncii* (1933-1937); articole, analize, note, comentarii, interpelări, dezbateri tematice. Atestări documentare. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (G.F.C.).

MARINESCU, Vasilica P. (Pitești, Argeș, 20 ianuarie 1927 - 2007). Artist plastic, *sculptură*. Studii liceale în Pitești (1945), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1952). Expoziții personale sau de grup: Praga, Cehoslovacia (1957); București, România (1964). Lucrări de referință: *Teatrul*, Parcul 23 *August/Lia Manoliu*, București (1967); *Maternitate*, Parcul *Herăstrău*, București; *Avânt și tinerețe*, Suceava. Premiul Uniunii Artiștilor Plastici din România (1967). Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

MARINESCU, Victor (Tigveni, Argeș, 5 martie 1889-19 martie 1953). Ofițer de carieră, general. Frate cu **Nicolae M.** (v.) și **Gavril/Gabriel M.** (v.). Combatant, principalele confruntări militare cu participare autohtonă. Implicări comunitare permanente.

Înscris în mai multe lucrări de specialitate. Ordine și medalii române sau străine. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

MARINICĂ, Deceniu G. (Negoești, Dolj, 9 decembrie 1928 – Pitești, Argeș, 21 ianuarie 1991). Inginer agronom, funcționar de stat, manager, publicist. *Stabilit definitiv în Argeș din 1952*. Studii liceale, Craiova, Dolj (1947), Institutul Agronomic, Craiova (1952). Stagii: Statele Unite ale Americii (1974-1975); Anglia (1976). Activitate în domeniu: Întreprinderea Agricolă de Stat, Ștefănești, Argeș (1952-1953); Secția Agricolă, Sfatul Popular Regional, Pitești, Argeș (1953-1968, sectorul *bază furajeră*). Director general, Direcția Agricolă a județului Olt (1968-1969); inginer principal (1969-1970), Direcția Agricolă a județului Argeș, Director (1970-1980), șef Serviciul Investiții (1980-1991), Întreprinderea pentru Îmbunătățirea și Exploatarea Pajiștilor Argeș. Contribuții directe la: proiectare, realizarea și conservarea pășunilor montane; înființarea loturilor semincere (715 ha); reabilitarea islazurilor din localitățile rurale, construirea și dotarea cantoanelor pastorale. Volume importante (în colaborare): *Recomandări în producția bazei furajere* (1970); *Cultura plantelor furajere pe solurile podzolice* (1976); *Pajiștile de la Davidești* (1980). Studii, articole, interviuri; reuniuni pe diverse teme. Aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

MAROTINEANU, Gheorghe (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mic întreprinzător din Pitești, Argeș. Atelier tradițional renumit (1915-1960), zona centrală urbană: mecanică, lăcătușerie, forjă, electricitate. *Caretaș*. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie Argeș, Primăria Pitești, Prefectura Argeș. Documente scrise, imagini fotografice, ilustrate personalizate, Muzeul Județean Argeș. Prezentat în microalbumul *Pitești* (1988). Implicări comunitare permanente. Aprecieri publice antume și postume. (I.G.B.).

MARTINESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș. Proprietari imobiliari, acționari (industrie, comerț, instituții bancare) avocați, ziariști, publiciști, editori, cadre didactice, funcționari de stat, literați. Mai cunoscuți: **Petre M.** (negustor); **Ștefan P. M.** (v.); **Gheorghe P. M.** (v.); **Iosefina Bernadetta M.** (1913-1976), proprietar și director, ziarul *Pres, Pitești* (1944-1947); funcționară: Primăria Comunei Urbane Pitești; Regionala/Întreprinderea de Transport Argeș; (cârciumar), **Virgiliu Artur Gh. M.** (v.); **Lavinia Mihaela V. M.** (n. Pitești, Argeș, 7 februarie 1968), profesoară gradul I, *limba și literatura română*; Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiu *Ion C. Brătianu*, Pitești (1986), Facultatea de Litere, București (1991); activitate didactică, Liceul *Căi Ferate*, Pitești (1991-2005), Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (2008 -); studii și analize în domeniu. Diverse aprecieri publice. (F.P.).

MARTINESCU, Gheorghe P. (Pitești, Argeș, 21 septembrie 1910 - Pitești, Argeș, 6 mai 1944). Mare proprietar urban, comerciant, editor. Frate cu **Ștefan M. P.** (v.). Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1928), Academia de Înalte Studii Economice, București (1932). Om de afaceri în Pitești (1932 – 1944): cafenea, hotel, depozit de vinuri, imobile, zona centrală a orașului, prelute de stat după 1950. Membru marcant, Camera de Comerț și Industrie Argeș. Director (1939 - 1944), ziarul *Presa*, Pitești, apărut la tipografiile locale aparținând lui Ion Iotta (v.) sau Traian Novacovici (v.). Activitate continuată (1944 – 1946) de Iosefina - Bernadetta Martinescu (1913 – 1976). Decedat pe timpul bombardamentului aviației americane asupra orașului Pitești (6 mai 1944). Nominalizat în *Argeș, Cartea Eroilor (1984)* și pe crucea comemorativă din zona centrală urbană (2008). Alte aprecieri publice antume și postume. (C.S.).

MARTINESCU, Ștefan P. (Pitești, Argeș, 25 februarie 1898 – București, 14 iunie

1964). Jurist, parlamentar, înalt funcționar public. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1916), Facultatea de Drept, București (1920). Avocat, Baroul Argeș (1920 – 1948). Activitate în domeniu: Pitești, București, Constanța. Membru marcant: Partidul Conservator – Democrat; Liga Poporului. Deputat de Argeș (1920-1922), reprezentând Partidul Poporului. Președinte, Comisia Interimară, Pitești (1920). Primar al orașului Pitești (1926-1927;1928), președinte, Consiliul Comunal Urban. Realizări ale perioadei: inaugurarea *Porții Eroilor* (26 septembrie 1967); organizarea Expoziției Comerciale și Industriale a Argeșului (14-18 septembrie 1927), înființarea Ateneului Popular *Gheorghe Ionescu-Gion* (28 octombrie 1928). Președinte, Curtea de Conturi a României, București (1942-1946). Colaborator permanent, Camera de Comerț și Industrie Argeș. Adept al modernizării României interbelice. Reconversie profesională după 1948. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

MARTINESCU, Virgiliu Artur Gh. (n. Pitești, Argeș, 3 decembrie 1940). Profesor gradul I, *limba și literatura română*, ziarist, editor. Fiul lui **Gheorghe P.M.** (v.). Școala Medie Nr.1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1957), Institutul Pedagogic, Pitești (1965, prima serie), Universitatea din Craiova, Dolj (1976). Activitate didactică în Argeș (1965 – 2002), școli din: Colibași, Merișani, Dobrogostea, Valea Mare, Piscani (director), Mioveni, Pitești; licee din Vedea și Pitești. Șef, Secția Cultură - Sport, Consiliul Județean al Sindicatelor Argeș (1976 – 1979); președinte, Comitetul Orășenesc de Cultură, Mioveni, Argeș (1987 – 1990). Redactor șef, publicațiile: *Forestierul* (1968 – 1969); *Puls / Pulsul Argeșului și Muscelului / Jurnal Puls* (2000 – 2003); *Alerta* (2003 – 2006), Pitești; secretar general de redacție, *Evenimentul muscelan*, Câmpulung; lector, *Observator argeșan*, colaborator publicații locale și centrale. Volum important: *Nuvelele lui Ion Luca Caragiale* (1972). Studii, articole, comunicări, reuniuni naționale pe diverse teme. Arbitru divizionar de fotbal (1962 – 1977), observator (1977 – 2002),

secretar general, Asociația Județeană de Fotbal Argeș (1999 – 2002). Importante aprecieri publice. (C.S.).

MASGRAS, Grigore S. (n. Tecuci, Galați, 29 mai 1954). Inginer, *motoare termice*, inovator, manager. *Stabilit în Argeș din 1979*. Liceul Nr. 2, Tecuci (1973), Institutul Politehnic, Iași (1978). *Specializare, industria de automobile*. Exprimări externe: Franța, Portugalia, Spania. Activitate permanentă, Întreprinderea de Autoturisme / Compania *Dacia-Renault*, Colibași / Mioveni, Argeș: tehnolog/șef secție *Cămăși-Chiulasă* / șef departament fabricație *Motoare Dacia* (1979-1999); șef proiect dezvoltare *Unitatea Elementară de Lucru / UEL Mecanică Dacia-Renault*/șef departament *Punți-Transmisii*/șef departament *Motoare, Cutii Viteză, Turnătorie Aluminii*/șef proiect *Uzina Mecanică*/șef departament *Servicii de Proximitate și Transport* (1999 ~). Distinct, vicepreședinte, Consiliul de Administrație SC *Automobile SA*, Colibași / Mioveni (1991-1992). Inovații certificate. Contribuții directe la fabricarea autoturismelor din gama *Dacia* și derivate. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și europene. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.T.D.).

MAȘALA, Vladimir Constantin (Teiu, Argeș, 1 august 1925 – București, 6 octombrie 1999). Muzicolog, compozitor, publicist. Liceul de Muzică, București (1943), Conservatorul de Muzică, București (1950), *Clasa Dimitrie Cuclin*. Activitate specializată în Capitală: Societatea Română de Radio; Casa Centrală a Creației Populare, București (1955); Casa de Cultură *Nicolae Bălcescu* (director); licee de profil. Compoziții proprii: simfonii, cvartete de coarde, concerte instrumentale, piese corale. Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale. Colaborări media: revistele *România Literară*, *Contemporanul*, *Muzica*. Testamentar, moștenirea artistică a compozitorului și muzicologului Dimitrie Cuclin (București, 9 iunie 1977). Diverse

atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

MATACHE, Ion (Merișani, Argeș, 2 august 1905 – București, 27 august 1957). Instrumentist, *vioară, țambal, pian*; solist vocal *muzică populară*, culegere de folclor. Autodidact. Component al unor tarafuri renumite din: Stâlpeni (Muscel); Pitești (Argeș); București. Repertoriu diversificat, inspirat din tradiționalitatea locală. Înregistrări: Radio (1934 ~ 1955); Institutul de Folclor *Constantin Brăiloiu*, București (1934-1955). Șef de taraf (1928), membru fondator și dirijor, Orchestra de Muzică Populară Radio, București (1949). Discografie (selectiv): *Hora lui Matache; Sârba de la Merișani; Jiana din Argeș; Brăulețul ca-n Muscel; Bugheanul*. Numeroase spectacole, concerte, evenimente familiale sau comunitare. Eponimie: concurs periodic pentru tinerii instrumentiști din Argeș-Muscel. Alte aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

MATACHE, Iordache I. (Galați, 1858 – Pitești, Argeș, 5 octombrie 1934), Ofițer de carieră, *muzică*, dirijor, compozitor, animator cultural. *Stabilit la Pitești din 1886*. Liceul de Muzică (1880) și Conservatorul din Iași (1886). Activitate permanentă în domeniu: dirijor, șeful Muzicii Militare, Regimentul 4 *Dorobanți Argeș*, Pitești (1886-1918); dirijor, Corul *Liedertafel Lyra*, Pitești. Compoziții cunoscute: *Floarea primăverii; Visurile mele; Aurora; Ilca* (marșuri, valsuri, prelucrări folclorice autohtone). Numeroase onoruri oficiale, concerte publice, spectacole, reuniuni urbane. Diverse consemnări documentare, titluri, decorații, alte aprecieri comunitare antume și postume. (L.P.).

MATACHE, Măriuca / ION Aurica (Vâlcele, Merișani, Argeș, 20 septembrie 1924). Solistă vocală, *muzică populară*, culegătoare de folclor. Preocupări specifice: Pitești (Argeș), Câmpulung (Muscel), București. Înregistrări, studiouri de radio și televiziune. Discografie: *Teiule, frunză rotată; Ușor, puiule, ușor; Intru-n luncă, tai nuiete*;

Când eram la Câmpulung. Numeroase turnee artistice, spectacole, consemnări critice favorabile. Aprecieri comunitare. (C.G.C.).

MATACHE, Mihai T. (Bolintin – Vale, Giurgiu, 11 iunie 1923 – Pitești, Argeș, 16 iulie 1987). Medic, *obstetrică - ginecologie*, manager. *Stabilit în Argeș din 1959.* Liceul Bolintin – Vale (1941), Institutul de Medicină și Farmacie, Timișoara (1946). Activitate specializată: Circumscripția Bobicești, Olt (1946 – 1948): Spitalul *Polizu*, București (1948 – 1951): Spitalul orășenesc, Balș, Olt (1951 – 1959). Șef secție, Spitalul Ștefănești (1959 – 1987). Primariat, *obstetrică-ginecologie*, București (1970). Profesionist recunoscut în domeniu. Studii, articole, analize, rapoarte, referate, reuniuni științifice naționale. Documentări externe. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MATEA, Aureliu N. (Coșești, Argeș, 1 noiembrie 1945 – Pitești, Argeș 2001). Inginer mecanic, profesor universitar. Frate cu **Nicolae N.M.** (v.). Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1964), Institutul Politehnic, București (1970), Doctorat, *științe tehnice*, București. Activitate didactică: Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1976-2001), prodecan, Facultatea de Inginerie (1996-2000). Volume importante: *Organe de mașini și mecanisme* (1980, în colaborare); *Elemente de asamblare și asamblări utilizate în construcția de mașini și instalații tehnice* (1984, în colaborare); *Principii generale care stau la baza proiectării organelor de mașini* (2001); *Asamblări și elemente de asamblare* (2001). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale, *granturi / contracte de cercetare*. Membru, diverse asociații profesionale autohtone sau continentale în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic din Argeș-Muscel. Aprecieri publice antume și postume. (M.C.S.).

MATEA, Nicolae N. (n. Coșești, Argeș, 22 noiembrie 1943). Inginer construcții

de mașini, manager. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1965), Institutul Politehnic, Iași (1970). Specializare în Franța. Activitate productivă, Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni, Argeș: atelier proiectare (1970-1974); șef compartiment (1974-1978); șef, Serviciul Tehnic de Calitate (1978-1981); director general (1981-1989); inginer principal (1989-1991). Specialist, SC *Automobile Dacia Renault SA*, Mioveni; șef serviciu (1991-1994); consilier calitate (1994-1996); șef secție (1996-1998); expert tehnic (1998-2003). Director general, SC *Automobile ARO SA*, Câmpulung, președinte, Consiliul de Administrație (2003-2005). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Colaborări didactice, facultăți tehnice din Pitești (1971-2002). Contribuții la: dezvoltarea industriei de autoturisme în România; diversificarea producției, cercetării științifice, exportului, colaborării departamentale europene; asimilarea tehnologiilor franceze de fabricație. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (I.D.P.).

MATEESCU, Cristea (Caracal, Olt, 23 august 1894 – București, 14 iunie 1979). Membru corespondent al Academiei Române (2 iulie 1955), membru titular (1 martie 1974). Inginer constructor, proiectant, profesor universitar. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin activitate prelungită, Sistemul Hidroenergetic Argeșul Mare.* Liceul Teoretic, Buzău (1912), Școala Națională de Poduri și Șosele, București (1919). Specializări: Elveția (1920-1921); Franța (1921-1922). Inginer, Societatea Anonimă Română *Electrica*, București (1922-1926). Cadru didactic, Institutul de Construcții, București (1926 ~ 1979). Proiectare și execuție, lucrări pe râurile Prahova, Ialomița, Siret. Șef de proiect, *Complexul Hidroenergetic Vidraru, Arefu, Argeș* (1961-1966), inaugurare, 9 decembrie 1966. *Consultant, amenajările specializate: Argeș (Aval); Dâmbovița Superioară; Râul Târgului.* Volume importante: *Considerații critice asupra calculului barajelor de beton; Probleme de*

profilare economică a construcțiilor hidroenergetice; Determinări hidroelectrice. Râul Prahova; Amenajarea rațională a Ialomiței Superioare. Numeroase studii, articole, interviuri, reuniuni științifice naționale și internaționale. Contribuții speciale în domeniul valorificării potențialului hidroenergetic al României. Premii în domeniu, alte recunoașteri antume și postume. (S.D.V.).

MATEESCU, Dumitru I. (n. Jupânești, Coșești, Muscel, 3 noiembrie 1908). Învățător, militant politic, funcționar de stat. Școala Normală de Băieți, Cluj (1929). Activitate didactică, instituții de învățământ din *Cadrilater / Dobrogea de Sud și Muscel* (1932-1949). Susținător al **programelor** Partidului Național Liberal, membru marcant, Organizația Muscel. Arestat, cercetat, judecat, condamnat: 1949 (șase luni); 1953 (trei luni); 1959-1960 (18 luni). Diverse responsabilități administrative: Termocentrala Schitu Golești, Argeș (1950-1953); Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași/Mioveni, Argeș (1953-1959); Hidrocentrala *16 Februarie* de pe Argeș (1960-1972). Aniversarea publică a *Centenarului nașterii*, Pitești, 3 noiembrie 2008. Domiciliu tradițional, Piscani, Dârmănești, Argeș. Consemnări memoriale, articole de presă, interviuri. Aprecieri comunitare. (D.D.I.).

MATEESCU, Gheorghe (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitățile Cepari și Corbeni, plasa Argeș, expropriate, parțial, prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

MATEESCU, Gheorghe D. (n. Pitești, Argeș, 11 noiembrie 1928). Membru de onoare din străinătate al Academiei Române (22 noiembrie 1995). Chimist, profesor universitar, cercetător științific. Stabilizat în Statele Unite ale Americii (1967). Liceul *Frații Buzești*, Craiova, Dolj (1946), Facultatea de Farmacie, București (1951). Doctorat, *chimie - fizică*, București (1961). Activitate didactică și cercetare în

Capitală: Facultatea de Farmacie (1951-1967); Spitalul Militar Central (1951-1964); Institutul de Chimie Organică al Academiei Române (1964-1967). Profesor, *Case Western Reserve University*, Cleveland (1967~). Inițiator, Conferința Internațională **Rezonanța magnetică nucleară**, București (1965). Volum important: **Tratat de spectroscopie în infraroșu** (1966). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice autohtone sau continentale, domenii de referință: *chimia ciclobutadienei, sărurile de piriliu, rezonanțe magnetice nucleare*. Noutate absolută, *Metoda Mateescu*, folosită în laboratoare interdisciplinare. Contribuții la: diversificarea activității de cercetare fundamentală; racordarea domeniilor enunțate la universalitate; sporirea prestigiului spiritualității românești în lume. Premiul *Gheorghe Spacu* al Academiei Române (1966), alte valoroase aprecieri publice. (S.D.V.).

MATEESCU, Gheorghe I. (Tudor Vladimirescu, Dâmbovița, 1 octombrie 1924 – Pitești, Argeș, 16 aprilie 1986). Medic, *pediatrie și boli contagioase*, manager. *Stabilit la Pitești din 1951*. Liceul Teoretic, Târgoviște, Dâmbovița (1945), Institutul Medico-Farmaceutic, Cluj (1951). Activitate în domeniu: Circumscripția Sanitară Nr. 2, Pitești (1951-1952); Secția Sanitară și Prevederi Sociale a Regiunii Argeș (1952-1955); Secția *Contagioase Copii*, Spitalul Unificat, Pitești (1955-1984, șef secție, 1973-1984). Director, Spitalul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1957-1973). Redimensionarea instituției, adaptarea la cerințele etapei dezvoltării industriale și urbanistice intensive a municipiului, insistențe pentru edificarea Spitalului Județean Argeș. Studii, referate, comunicări, Societatea de Științe Medicale, Filiala Pitești. Membru, diverse foruri specializate din România. Implicări comunitare permanente. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MATEESCU, Petre (Tutana, Băiculești, Argeș, 1821 - 1873). Artist plastic, *pictură, grafică*, profesor, *desen*, militant politic. Participant la Revoluția de la 1848 din

Muntenia. Studii în România. Specializări: Austria și Italia (1851 ~ 1859; 1860 - 1868). Activitate didactică, școli din Ploiești, Prahova (1870-1873). Lucrări importante cunoscute (portrete): **Generalul Gheorghe Magheru** (1848); **Dora d'Istria**. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

MATEESCU, Samuel T. (n. Pitești, Argeș 1954). Profesor, *muzică instrumentală clasică*, interpret *vioară*, concertist. Originar din Pitești, Argeș. Stabilizat în Germania (1979). Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1973), Facultatea de Muzică, Brașov (1978). Activitate didactică: Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1978-1979); Școala de Muzică, Stuttgart, Germania (1979 ~), director. Colaborări, filarmonici, orchestre, grupuri camerale, posturi de radio și televiziune din România și Germania. Consemnări critice favorabile. Diverse aprecieri publice. (L.P.).

MATEESCU, Zoe (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Humele, plasa Teleorman, expropriate parțial prin **Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921**, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.L.Ș.).

MATEI, Alexandru Gh. (Stolnici, Argeș, 20 februarie 1921-Pitești, Argeș, 27 iunie 1996). Farmacist principal, profesor, *chimie*, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1941), Facultatea de Farmacie, București (1971). Activitate specializată: Titu, Dâmbovița (1946); Costești (1947) și Buzoești, Argeș (1947-1949); Spitalul de Tuberculoză, Pitești (1950-1991). Colaborări didactice: Școala Sanitară, Pitești (1960-1980). Secretar, Societatea de Științe Medicale din România, Filiala Pitești (1965-1991). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, apărute în reviste de profil din țară, sau alte publicații locale. Participări la reuniuni naționale, coordonate de personalități marcante

din Capitală. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MATEI, Aurelia (n. Strâmbeni, Căldăraru, Argeș, 16 ianuarie 1943). Artist plastic, *pictură*, profesoară, *desen*. Studii liceale, Alexandria, Teleorman (1961), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1967). Numeroase expoziții personale sau de grup în țară (1968 ~ 1974). Exprimări externe de grup: Delhi, India (1968); Helsinki, Finlanda (1968). Lucrări în mai multe muzee și colecții particulare. Activitate didactică, școli din Capitală. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, alte aprecieri publice. (S.N.).

MATEI BASARAB (c.1579 – 9 aprilie 1654). Domn al Țării Românești (1632 - 1654). *Integrat zonei Argeș – Muscel prin proprietăți, curți voievodale, acte de Cancelarie, inițiative arhitectonice și culturale*. Reformator al sistemului social-economic feudal (1633), confruntări militare cu Moldova (1639, 1653), încurajarea opoziției antiotomane. **Porunci** privind respectarea *daniilor* funciare (1634), consemnarea *orașului domnesc Pitești* (1634), **hrisoave** emise în reședința Argeșului (1645). Reconstrucția Bisericii Mănăstirii *Negru Vodă* (1636), edificarea *caselor domnești*, înființarea și evoluția *tiparniței* (1635 – 1650), integrate Curții de la Câmpulung, Muscel. Stimularea meșteșugurilor, urbanizării, comerțului, manufacturilor, învățământului. Tradițional, la Pitești, reședința princiară *Curtișoara* (Târgu din Vale). Fără urmași direcți. Un fiu adoptiv, *Mateiaș* (v.). Redefinirea rolului statului în etapa enunțată, promovarea premodernismului spiritual, dezvoltarea așezărilor urbane din această parte a Munteniei la mijlocul secolului XVII. Eponimii: străzi, instituții școlare, unități militare, busturi, statui. Alte semnificative aprecieri memoriale. (V.N.).

MATEI, Constantin (Vâlsănești, Mușătești, Argeș, 1930 – București, 22 ianuarie 1980). Economist, militant politic, înalt funcționar de stat. Studii liceale în Pitești,

Argeș (1964), Academia de Științe Social - Politice, București (1968). Lider, Organizația Regională de Tineret, Pitești (1960 - 1965). Membru marcant, Partidul Comunist Român: șef, Secția Propagandă, Comitetul Județean Argeș (1965 - 1969); secretar, Comitetul Județean, Vâlcea, vicepreședinte, Consiliul Popular Județean (1969 - 1972). Prim - secretar, Comitetul Județean Argeș, președintele Consiliului Popular Județean (1977 - 1978). Temporar: șef, Secția Propagandă, Comitetul Central al Partidului, București (1972 - 1977); expert, Guvernul României, București (1978 - 1980). Contribuții la evoluția generală a zonei Argeș - Muscel în deceniile amintite. Studii, analize, rapoarte, hotărâri, interviuri, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Diverse aprecieri publice antume și postume. **(I.T.B.)**.

MATEI Filofteia (Cotești, Godeni, Muscel, 1906 - Văcărești, București, 1960). Proprietar funciar, militant politic. Apropiată Grupului de rezistență armată anticomunistă *Șerban-Voican*, Muscel. Arestată (27 iulie 1956), cercetată, judecată, împreună cu mai mulți membri ai familiei, condamnată, Tribunalul Militar București (5 iunie 1958) la cinci ani detenție severă. Deces premeditat, Penitenciarul Văcărești. Privare de libertate pentru fiul său, Stelian, deținut opt ani (1956-1964). Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice postume. **(I.I.P.)**.

MATEI, Ion I. (n., Tomșani, Vâlcea, 31 mai 1935). Inginer, *construcții feroviare și rutiere*, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1960*. Școala Medie Nr. 1, Râmnicu Vâlcea (1953), Institutul de Construcții, București (1960). Activitate productivă: Întreprinderea de Poduri Metalice și Prefabricate din Beton, Pitești (1960-1969), director (1980-1989); Trustul de Construcții Industriale, Pitești, șef serviciu (1989-1995). Temporar, expert, Comisia Economică a Județului Argeș (1969-1980). Contribuții la ridicarea nivelului tehnic în unitățile amintite, diversificarea producției pentru export, promovarea scuturilor metalice

pentru forarea tunelelor cu diametre mari (2,00 m ~ 9,00 m). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Aprecieri publice. **(G.P.)**.

MATEI, Ștefan (Secolul XX). Lucrător industrial, militant și lider politic, parlamentar. *Activitate și domiciliu în Argeș (1956-1969)*. Studii liceale, Pitești (1960). Stagiul: Moscova, Uniunea Sovietică. Membru marcant, Partidul Muncitoresc/Comunist Român: prim-secretar, Organizația Regională Argeș (1956-1963); șef, Secție Agrară, Comitetul Central al Partidului (1963 - 1969); președinte, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, București. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, circumscripțiile electorale: Slatina (1957-1961; 1961-1965); Șerbănești, Olt (1965-1969), reprezentând Frontul Democrației Populare. Inițiative legislative. Numeroase reuniuni naționale, dezbateri tematice, interviuri. **Discurs oficial, deschiderea Institutului Pedagogic de 3 ani**, Pitești (1 octombrie 1962), ulterior Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești. **Raport privind încheierea cooperativizării agriculturii în Argeș-Muscel**, București (30 aprilie 1962). Coordonarea elaborării și îndeplinirii principalelor programe economice, sociale, administrative din perioada amintită pentru zonele Argeș, Muscel, Olt, Vâlcea. Aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

MATEI, Vasile V. (n. Ciumești / Argeșelu, Mărăcineni, Muscel, 24 noiembrie 1949). Profesor gradul I, *matematică*, manager, funcționar de stat. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1970), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1978). Doctorat *științe tehnice*, Pitești. Activitate didactică permanentă, instituții școlare din Argeș (1978 ~), director (1980-2010), etape succesive: Școala Mărăcineni, Grupul Școlar Agricol, Mărăcineni, Colegiul Economic *Maria Teiuleanu*, Pitești, Universitatea *Spiru Haret*, București (Centrul Teritorial *Învățământ Deschis*, Pitești). Distinct: inspector general adjunct (1995-1997), inspector general (2001-2004), Inspectoratul Școlar Județean Argeș.

Studii, articole, analize, rapoarte, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții la evoluția învățământului argeșean în context european. Implicări comunitare permanente. Aprecieri publice. (C.V.).

MATEIAS. Înălțime montană dominantă (1 239 m) a zonei Muscel, integrată masivului *Piatra Craiului*, din depresiunea Câmpulung. Reper distinct pe traseul rutier spre Brașov, la interferența comunelor Valea Mare-Pravăț, Lerești, Dragoslavele. Resurse de piatră pentru: producerea tradițională a varului; amenajări edilitare; fabricarea cimentului. În imediata apropiere: *Cimus* /Combinatul de Lianți, Câmpulung; Memorialul de Război *Mateias*, Valea Mare-Pravăț; cimitirele eroilor români și germani din Primul Război Mondial, Dragoslavele. Trasee turistice. Numeroase descrieri geografice, literare, istorice. (I.S.B.).

MATEIAS (Secolul XVII). Fiul adoptiv al domnului Țării Românești, Matei Basarab (v). Proprietăți voievodale primite în Muscel, pe traseul rutier spre Brașov: Zone montane, ape, păduri, sate. Eponimii tradiționale: Muntele *Mateias*, aflat pe culoarul Câmpulung- Rucăr-Bran; Memorialul *Mateias*, dedicat eroilor din timpul participării României la Primul Război Mondial (1916-1918). Diverse atestări documentare. (C.N.).

MATERNA (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș, origine cehă. Proprietari urbani, artiști plastici, ofițeri, funcționari publici. Mai cunoscuți: **Iosef G. M.** (v.); **Iosefina M.** (1839 – 1908); **Rudolf I. M.** (v.); **Charlotte I. M.**; **Iohan I. M.** (maistru mecanic, Curtea de Argeș); **Oscar R. M.** (Pitești, 1902 – Pitești, 1966), ofițer de carieră, *infanterie*; Liceul/*Ion C. Brătianu*, Pitești (1920), școlile militare din București și Sibiu; combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941 – 1944), prizonier în Uniunea Sovietică (1944 – 1945); comandant batalion, locotenent-colonel, Divizia 2 Voluntari *Horia, Cloșca și Crișan* (1945 – 1947), dislocată la Pitești; funcționar de stat (1947 – 1952);

deținut politic (1952-1965). Atestări de arhivă, memorialistică. Implicări comunitare. (S. N.).

MATERNA, Iosef G. (Nachold, Boemia/Cehia, Imperiul Habsburgic, 7 martie 1839 – Pitești, Argeș, 26 decembrie 1904). Artist plastic, *pictură decorativă*, proprietar imobiliar. *Stabilit definitiv la Pitești în 1875*. Casă, terenuri, atelier specializat, zona centrală urbană. Activitate și experiență agreate de Camera de Comerț și Industrie Argeș: *sindic/administrator falimente* (12 ianuarie 1888); membru corespondent al instituției (18 februarie 1896). Lucrări murale de referință: edificii eclesiastice din eparhiile București și Argeș (*Brevet reînnoit de Episcopia Argeșului*, 4 noiembrie 1902); Palatul Comunal, Pitești/Galeria de Artă (1885-1886); Palatul Administrativ, Argeș/Muzeul Județean Argeș (1899-1900); Camera de Comerț și Industrie (sediul din strada *Ion C. Brătianu*); Casa *Fostiropol/Școala de Arte și Meserii*, Pitești. Președinte, Societatea Corală *Liedertafel*, Pitești (1890 – 1904), dirijor. Atestări documentare: portofoliul familiei, instituții culturale din Pitești, presa timpului. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

MATERNA, Rudolf I. (1869 – Pitești, Argeș, 25 septembrie 1932). Artist plastic, *pictură decorativă*, proprietar imobiliar. *Stabilit la Pitești din 1875*. Supus austriac. Fiul lui **Iosef M.** (v.). Școală particulară, Pitești (1886); calfă (1887 – 1898); antreprenor-meșter (1898 – 1932). Specializări: Stuttgart, Germania (1886 – 1889). Cetățean român (27 februarie 1919). Case, terenuri, atelier, zona centrală urbană, înscrise la Casa Asigurărilor Meseriașilor din Pitești (1886, 1918). Lucrări murale de referință, împreună cu tatăl său, ori singur: biserici; edificii administrative; casele *Purcăreanu, Materna* (1910), *Zamfirescu, Baiulescu, Bobancu – Chercea* (1915), Pitești; Școala Profesională *Teiuleanu*, Pitești. Atestări documentare: portofoliul familiei. Instituții culturale sau eclesiastice din Argeș. Diverse aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

MATROZI, Alexandru L. (n.

București, 17 septembrie 1945). Medic primar, *boli infecțioase și epidemiologie*, manager. *Stabilit în Argeș din 1974*. Școala Medic *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1963). Facultatea de Medicină, București, Secția *Medicină Militară* (1970). Activitate în domeniu: Batalionul de Grăniceri, Iași (1970-1974); laboratoare specializate din Capitală (1974-1977); Spitalul Militar Central, București (1977-1980); Spitalul Militar, Pitești (1980-2000); comandant (1994-1996), colonel; șef, Secția *Contagioase Adulți*, Spitalul Județean Argeș (1994-2011). Primariat în 1992. Studii, analize, rapoarte, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe teme adecvate. Diversificarea colaborării instituțiilor sanitare militare și civile din Argeș. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.C.).

MATTUSECH, Cristian Franz (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, mic industriaș, comerciant. *Activitate economică în Argeș*. Patron fondator: Abatorul și Fabrica de Prelucrarea Produselor Animaliere *Tudor Vladimirescu*, Pitești. Alte investiții pentru domenii conexe. Export european: Austria, Germania, Ungaria. Capacități productive naționalizate de statul român în 1948, retrocedate parțial urmașilor după 1990. Diverse atestări documentare. (T.C.A.).

MAVROCORDAT Costache (1778 ~). Proprietar urban și rural din Argeș, slujitor al Curții Domnești de la București, *căminar*, funcționar de stat. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopsea Albastră*) și localități apropiate. Nominalizat în *Catagrafia orașului Pitești din 1838*, origine elenă, președinte, Tribunalul Județului Argeș, titlu de *boier*, avere puțină. Diverse atestări documentare antume sau postume. (S.I.C.).

MAVRODIN, Teodor N. (n. Slănic, Aninoasa, Muscel, 19 octombrie 1936). Profesor, *istorie*, muzeograf, arhivist, manager.

Școala Normală/Colegiul Pedagogic *Carol I*, Câmpulung, Argeș (1954), Universitatea din București (1965). Documentări externe. Activitate specializată: învățător, școlile Glăvile, Vâlcea (1954-1956) și Codlea, Brașov (1958-1960); muzeograf principal, muzeele Golești (1965-1967) și Pitești, Argeș (1967-1978). Director, Filiala Județeană Argeș, Arhivele Statului (1978-2000). Volume importante: *Pitești – Mărturii documentare, 1388-1944*, I (1988, în colaborare); *Istoria Primăriei Pitești* (1996); *Mareșalul Antonescu întemnițat la Moscova* (1998); *Camera de Comerț și Industrie în istoria economiei argeșene. 1864-1949, 1990-2000* (în colaborare, 2000); *Episcopia Argeșului. 1793-1949* (2005). Cercetări arheologice. Numeroase studii, articole, comunicări, referate, rapoarte, interviuri, reuniuni științifice naționale și internaționale. Contribuții la: elaborarea tematicii și organizarea expoziției permanente de Istorie, Muzeul Județean Argeș; redimensionarea fondurilor speciale și extinderea spațiului depozitelor Arhivelor Naționale din Pitești; valorificarea unor documente de excepție privind evoluția zonei Argeș-Muscel. Aprecieri publice. (S.I.C.).

MAVRODOGLU / MAVRODOLU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Argeș, origine elenă. Mari proprietari urbani și rurali, arendași, negustori, slujitori ai Curții Domnești de la București, funcționari de stat, demnitari, militanți politici, donatori comunitari. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită în Argeș: Ciupa, Rătești, Pitești și localități apropiate. Mai cunoscuți: **Gheorghe M.** (paharnic), **Iancu Gh. M.** (v.), **Nicolae I.M.** (negustor), importator din Veneția, Italia (1812-1820), **Ioan M.** (jurist) președinte, Tribunalul Argeș (1831-1835). Susținere materială și morală a participanților la *Eterie* (mișcarea națională pentru eliberarea Greciei de sub dominația Imperiului Otoman). Dezaprobarea finală a revoluției conduse de Tudor Vladimirescu din Țara Românească (1821). Implicări constante în viața *Cetății*, colaborări cu oficialitățile

timpului. Ctitorie: Biserica *Mavrodolu*, Pitești (1815-1818). Atestări documentare. (N.P.L.).

MAVRODOGLU / MAVRODOLU, Iancu / Ioan Gh. (București 1769 - ?). Mare proprietar rural și urban din Argeș, slujitor al Curții Domnești de la București, militant politic, donator comunitar. Atribuții oficiale în Pitești, *căminar* (1821); *logofăt al dreptății* (1834). Susținere materială și morală a participanților la *Eterie* (mișcarea națională pentru eliberarea Greciei de sub dominația Imperiului Otoman); *găzduirea* în casele din Pitești, a conducătorului Zaveriei de la 1821, Tudor Vladimirescu, înainte de trimiterea *oșteanului* prin Câmpulung, Muscel spre Târgoviște (unde va fi ucis). Nominalizat, la 1829, în *Arhondologie* (*Condica rangurilor boierești*), venit anual 3 500 lei, document dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848, precum și în *catagrafia* orașului Pitești din 1838, origine autohtonă, *căminar*, titlu de boier, slugi și robi țigani, domiciliu, *Vopseaua Galbenă*. Case oferite pentru deschiderea cursurilor Școlii Naționale din Pitești (1833). Ctitorie principală (1815-1818): Biserica *Mavrodolu*, din reședința Argeșului, catedrală temporară a orașului, școală parohială în limba română (1846). Înscriș în *Istoria Municipiului Pitești* (1988), importante atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

MAXENTIAN, Gheorghe N. (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Arhitect, antreprenor, urbanist, Câmpulung, Muscel. Originar din Transilvania. *Stabilit la sud de Carpați la începutul secolului XX*. Activitate specializată în domeniu. Șef, Serviciului Tehnic, Primăria Câmpulung (1902). Proiect reprezentativ finalizat prin construcție: Tribunalul Muscel (1904-1907). Schițe de sistematizare pentru zone centrale și periferice, avize comunitare, studii consacrate conservării patrimoniului local. Aprecieri publice antume și postume. (M.B.).

MAZILU, Dan Horia (Pitești, Argeș,

20 aprilie 1943 - București, 16 septembrie 2008). Membru corespondent al Academiei Române (20 noiembrie 2001). Istoric literar, profesor universitar, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1961), Facultatea de Limbi Slave, București (1966). Doctorat, *filologie*, București (1972). Activitate didactică permanentă, Facultatea de Litere, București (1966-2008), decan (1996-2004). Conducător de doctorat. Invitat, Universitățile din: Sofia, Bulgaria (1972-1974); Viena, Austria (1993). Director, Biblioteca Academiei Române, București (2006-2008). Colaborări, Universitatea din Pitești (1992-2008). Volume importante: *Cronicari munteni* (1978); *Proză oratorică în literatura română veche, I, II* (1986, 1987); *Recitind literatura română veche, I, II, III* (1994, 1998, 2001); *Cronicari moldoveni* (1997); *Voievodul dincolo de sala tronului* (2003). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale în domeniu. Traduceri din limba ucrainiană. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Asociația București (1987). Premiile: *Titu Maiorescu*, al Academiei Române (1994), *Nicolae Iorga*, acordat de Centrul Național Ecumenic pentru Dialog Spiritual, București (1996), *Emisiuni media*, interviuri, recenzii. Rubrică în revista *Argeș*, Pitești. *Doctor Honoris Causa*, Universitatea din Pitești (2004). Contribuții la: valorificarea istoriografiei tradiționale autohtone; dezvoltarea învățământului umanist contemporan; evoluția spiritualității argeșene. Aprecieri publice antume și postume. (P.P.).

MAZILU, Eugeniu M. (n. Ungheni, Argeș, 6 iunie 1941). Inginer constructor, funcționar public și de stat, manager. Școala Medie *Nicolae Bălcescu/Colegiu Ion C. Brătianu*, Pitești (1959), Institutul de Construcții, București (1967). Activitate specializată: Trustul de Construcții Argeș (1967-1982, șef lot, șef serviciu, șef șantier); Consiliul Popular Municipal, Pitești, vicepreședinte / viceprimar (1982-1984); Inspectoratul Județean de Construcții Argeș, inspector (1984-1990) / inspector-șef (1990-

1998; 2001-2004); RA *Regotrans*, Pitești, director/expert (1998-2001). Contribuții directe la edificarea: zonelor rezidențiale *Craiovei*, *Trivale*, *Găvana*, Pitești; Spitalului Județean Argeș; Bazinului Olimpic de Înot, Pitești; Hotelului *Muntenia II*, Pitești; Casei de Cultură Mioveni/Colibași, Argeș. Implicat în executarea programului de investiții social-culturale și pentru sistematizarea perimetrului *Teiuleanu – Târgu din Vale*, Pitești (1982-1984). Urmărirea aplicării legislației referitoare la noile edificii din etapa de tranziție de la sistemul *etatist* la exprimarea *liberei inițiative* cetățenești în Argeș-Muscel. Documentări externe: Austria, Franța, Germania, Italia, Spania, Statele Unite ale Americii, Turcia. Studii, analize, rapoarte, evaluări, interviuri, reuniuni naționale și internaționale în domeniile enunțate. Diverse aprecieri comunitare. (D.I.G.).

MĂCĂNEAȚĂ, Gheorghe Șt. (n. Burdea, Căldăraru, Argeș, 11 august 1933). Lucrător industrial, ziarist. Școala Medie Tehnică de Chimie, Făgăraș, Brașov (1953), Școala pentru Ofițeri de Marină, Constanța (1954). Stagiul de perfecționare, *jurnalism*, București (1961), Academia de Științe Social-Politice, București (1970). Activitate productivă: Fabrica de Tananți *Argeșul*, Pitești (1955-1956); schele petroliere din Dâmbovița, Argeș, Olt (1956-1958). Redactor, cotidianul *Secera și ciocanul*, Pitești (1958-1984). Temporar președinte, Consiliul Unic Agro-Industrial de Stat și Cooperatist, Miroși, Argeș. Numeroase reportaje, analize, interviuri, informații pe teme economice, edilitare, gospodărești. Importante reuniuni locale și naționale. Implicare permanentă în viața *Cetății*. Membru, Uniunea Ziariștilor din România, alte aprecieri publice. (C.S.).

MĂGUREANU, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Psalt, profesor, *muzică bisericească*. Activitate didactică, Școala de Cântăreți, Câmpulung, Muscel (1933). Recunoscut în domeniul *creației sacre*. Inclus în colecțiile: *Ridicat-am*

ochii mei la ceruri. Glas V, de Ion Popescu-Pasărea; Cântările Sfintei Liturghii scrise după melodii tradiționale pe notațiunea psaltică pentru corurile bisericești școlare (1933); *Muzica bizantină în România*, de Gheorghe C. Ionescu. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (L.P.).

MĂLAI, Marius Valeriu Dan O. (n. Satu Mare, 3 septembrie 1937). Inginer, *construcții hidroenergetice*, memorialistic, literat. *Activitate și domiciliu în Argeș (1960-1970)*. Școala Medie de Băieți Nr.3, Cluj (1954), Facultatea de Construcții Industriale și Civile, Cluj (1959). Specialist: Trustul de Construcții, Cluj (1959-1960); Grupul de Șantier Hidroenergetice, Corbeni, Argeș (1960-1970); director investiții, Întreprinderea de Hidrocentrale, Cluj (1970-2001). Distinct, conducerea unor lucrări de betonare: Barajul *Vidraru*, tunelurile de aducțiune, galeria de fugă, integrate amenajării Sistemului *Argeșul Mare*. Contribuții directe la proiectarea și execuția principalelor hidrocentrale din Transilvania (1970-2001). Inovator: *pușcare și dinamitare* în subteran. Volume importante (versuri, proză): *Turnul de fildeș* (2001, 2005); *Apa vieții* (2005); *Repere genealogice* (2005); *Zbor însângerat* (2008); *O viață pe șantierele luminii, I* (2010). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice, interviuri, emisiuni *media*. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.B.).

MĂLĂNCIOIU, Ileana (n. Godeni, Muscel, 23 ianuarie 1940). Scriitoare, redactor *media*, editorialist. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1958). Facultatea de Filologie, București (1968); Doctorat, *filosofie*, București (1975). Redactor: Televiziunea Română și *Anima-Film*, București (1968-1971); revistele *Argeș*, Pitești (1971-1972); *Viața Românească*, București (1972-1973). Redactor-șef, Editura *Litera*, București (1973-1990); redactor șef-adjunct, revista *Viața Românească*, București (1990-2002). Volume importante (versuri, eseuri): *Pasărea tăiată* (1967); *Inima reginei* (1971); *Arderea de tot*

(1976); *Sora mea de dincolo* (1980); *Vina tragică* (1978). Membră, Uniunea Scriitorilor din România, alte aprecieri publice. (M.M.O.).

MĂLĂNCIORU, Daniel D. (n. Pitești, Argeș, 18 august 1938). Economist, manager, publicist. Liceul/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1956). Academia de Studii Economice, București (1960). Doctorat, *conomie*, București. Activitate specializată: unități de stat și firme private din Capitală. Volume importante: *Marketing; Management internațional; Amplasarea unei stațiuni montane la Capra Transfăgărășan pentru sporturi de iarnă*. Colaborări constante, revista *România pitorească*, București. Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice în domeniu. Aprecieri comunitare. (A.T.C.).

MĂLEANU, Gheorghe C. (A doua jumătate a secolului XIX- Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar în Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Costești, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

MĂLUREANU, Stelian Gh. (n. Lerești, Muscel, 26 iulie 1930). Inginer silvic, cercetător, manager. Școala Medie Tehnică de Administrație Economică, Câmpulung, Muscel (1949), Institutul Forestier, Brașov (1955). Activitate în domeniu: Ocolul Silvic, Rucăr, Argeș (1955-1958); șef, Sectorul Producție Rădești, Argeș (1958-1965); cercetător științific, Stațiunea Mihăești, Argeș (1965-1970; 1984-1990); inginer șef, Ocolul Silvic, Mihăești (1970-1984). Membru, Consiliul științific, Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, București (1976-1989). Proiecte antamate privind: redimensionarea fondului forestier, Stațiunea Mihăești, aplicarea legilor proprietății în domeniu; aclimatizarea și extinderea cultivării arbuștilor floriferi și ornamentalii. Numeroase studii, articole, *granturi*/contracte de cercetare. Comunicări, simpozioanele: *CAER* (1960), *FAO* (1965),

Uniunii Internaționale a Cercetării Forestiere (1969), organizate la Stațiunea Mihăești, Argeș. Aprecieri comunitare. (I.D.P.).

MĂLURENI (Secolul XV ~). Comună din județul Argeș, pe râul Vâlsan, satele: **Mălureni**, Bunești, Păuleasca, Toplița, Zărnești. Suprafață: 107 km². Locuitori: 6 047 (1971); 4 464 (2008). Atestare documentară medievală: Mălureni (1456); Bunești (1520); Toplița (1577); Cacaletii/Zărnești (1511). Biserici: Bădiceni (1800); Bohari (1641); Bunești (1880-1881); Cacaletii/Zărnești (1912); Mălureni (1839, 1921); Toplița (XIX; 1926-1950); Zărnești (1896-1900); cruci de piatră: Mălureni (1788); Zărnești (1718). Monumente ale eroilor: Bunești (1877-1878; 1916-1919); Mălureni (1916-1918; 1941-1945); Zărnești (1877-1878; 1916-1918). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1955). Cooperativă agricolă de producție (1959-1990). Areal cerealier, pomicol, zootehnic, forestier, legumicol. Târg tradițional: 8 septembrie (Zărnești). Artă populară (țesături din păr de capră, împletituri de răchită). Trasee rutiere spre: Pitești, Curtea de Argeș, Brăduleț. Turism rural. *Scrieri monografice*: Nicolae Iancu (1934); Petre Tudose (2005). Valoroase consemnări geografice, istorice, spirituale. (G.C.).

MĂNĂSTIREA ANINOASA (1677 ~). Ansamblu monahal aparținând, tradițional, Muscelului. Ctitor, Tudoran Vlădescu (v.). Edificiul principal, biserica de mir, hramul *Sfântul Ierarh Nicolae*. Ziduri de apărare. În aceeași incintă: paraclis (1773), pictură, Pârnu Mutu (v.), stăreție, clopotniță, atelier, chilii. Proprietăți funciare. Închinată Mănăstirii *Negru Vodă*, Câmpulung, Muscel (1692 – 1716). Loc de refugiu pentru arnăuți (1821). Egumeni cunoscuți: Inochenție (1695); Daniil Topoloveanu (v.); Daniil (1722 -1730), extindere; Mihail (1773), ridicarea capelei. Diminuarea patrimoniului prin efectele *Legii secularizării* (1863). Desființarea comunității călugărești conform prevederilor *Decretului Nr. 410*, din 1959. Parohie sătească (1960 -

2002), deteriorare treptată a clădirilor anexe. Relansarea activității așezământului (2003), episcop, Calinic Argeșeanul (v.). **Scriere monografică** (1933): Ioan Răuțescu (v.), reeditare (2010). Numeroase consemnări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA BASCOVELE (1695 ~). Ansamblu monahal tradițional, satul Ursoaia, comuna Cotmeana. Ctitor, Șerban Cantacuzino (mare comis). Edificiul principal, locașul de mir, hramul *Intrarea în Biserică a Maicii Domnului*. Ziduri de apărare. În aceeași incintă: poartă - clopotniță, anexe gospodărești. Proprietăți funciare. Deteriorări majore în urma cutremurului din 1838, reconstrucție, Ștefu Nicolau (1843). Stareță cunoscută: Platonida Căzănescu (secolul XIX). Diminuarea patrimoniului prin efectele **Legii secularizării** (1863). Pictarea bisericii (1869), renovare (1932). Desființarea comunității călugărești conform prevederilor **Decretului Nr. 410**, din 1959. Parohie sătească (1960 -1991). Relansarea activității așezământului (1991). Lucrări de restaurare (2005 -2007), episcop, Calinic Argeșeanul (v.). Importante consemnări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA CATOLICĂ / BĂRĂȚIA CÂMPULUNG (Secolul XIII ~). Așezământ eclesial reprezentativ din Muscel, construit de comunitatea sașilor transilvăneni, stabiliți în acest areal, practicanți ai cultului creștin occidental. Edificiu principal, Biserica *Sfântul Iacov* (XIII; 1788). Extinderi: altarul (XV), casa parohială (XVII), turnul-clopotniță (1730). Distinct: piatra tombală din interiorul *navei* (1300), pentru comitele Laurențiu de Longocampo (v.), prima mențiune documentară a localității; lapidariu. Reabilitări semnificative: 1760, 1963-1965 (arhitect, Ștefan Balș). Monument istoric. Proprietăți funciare (XVII-XIX): Târgul Cărcinov/Topoloveni, Muscel, alte localități rurale. Egumen/*abate* cunoscut: Simion Saiferea, nominalizat în **Catagrafia Orașului Câmpulung din 1838**. Colaborări cu mai multe *bărâții/abații* europene. Importante implicări în

viața publică urbană (XIII-XIX), numeroase consemnări memoriale, reproduceri plastice, descrieri teologice, literare, turistice. (S.P.).

MĂNĂSTIREA CETĂȚUIA CETĂȚENI (secolul XIV ~). Așezământ monahal tradițional din Muscel. Inițial, schit. Biserică rupestră (*Meteora României*), hramul *Soborul Sfinților Îngeri*, clopotniță, troiță din lemn, alte amenajări specifice (881 m altitudine). Cercetări arheologice în zonă, caracteristicile unei *dave/cetate* străveche geto-dacă. Locaș de cult atribuit legendarului Negru Vodă (v.), fragmente de pictură succesivă (XIV, XVIII, XIX). Tablouri votive: **Radu Negru**; **Nicolae Alexandru** (v.); **Gheorghe Vinețeanu (jupan)**; **Iosif** (stareț). Consemnări medievale: 1574 (călugărul polonez Stykovski); 1658; 1673-1677 (renovare, marele vornic Neagoe Secuianu); 1694; 1746; 1754. Privilegii acordate, în secolul XVIII, de voievozii Țării Românești, Constantin Racoviță și Alexandru Ipsilanti. Epitrop (1810), Radu N. Golescu (v.). Presupuse statui *megalitice*, altarele doamnelor Clara (v.) și Marghita (v.), figură prezumtivă a *Cavalerului trac*, crucea dorințelor, peștera moșilor. Călugăr emblematic, Ioanichie Schimonah (incizarea decesului, 1638). Fir de apă tămăduitoare (16 aprilie-15 august, în fiecare an). Reabilitări importante: 1828 (comunitatea rurală); 1859 (pridvorul de lemn al bisericii rupestre); 1915-1916 (Gheorghe Moisescu, preot la Biserica Domnească din Câmpulung, împreună cu Agatanghel Andrițoiu, ieromonah, Schitul Stănișoara și Nicolae Băcioiu, călugăr, peștera Ialomicioara); 1922 (restaurarea picturii, meșterul Teodorescu). Sfințire: 22 iulie 1923 (inscripție în pronaos). Biserica din lemn (1947). Statut de mănăstire (1992), episcop, Calinic Argeșeanul (v.); stareț, Maxim Ghinea. **Volum monografic** (2008): Vintilă Purnichi (v.). Numeroase atestări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA CORBENI (1995 ~). Ansamblu monahal, zona *Antonești*. Inițial, schit / biserică de mir, edificiu integrat *satului model* amenajat pentru sinistrații revărsării

râului Argeș (1940), finanțare guvernamentală. Lucrări continuate prin folosirea prizonierilor sovietici capturați în Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944). Pictură rustică, realizată de un fost combatant rus. Activitate parohială intermitentă. Comunitate de călugărițe din 1995, inițiativă a Episcopiei Argeșului și Muscelului, sfințită la 24 iunie 2004, episcop, Calinic Argeșeanul (v.). Diverse consemnări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA CORBII DE PIATRĂ (Secolul XIV ~). Ansamblu monahal, satul Jgheaburi, comuna Corbi, localitate aparținând, tradițional, Muscelului. Inițial, Schitul Meriș, rectitorit (1506 – 1512) de monahia Magdalina, închinat Mănăstirii Curtea de Argeș. Reamenajare (1809), episcop, Iosif Sevastias(v.). Edificiul principal, biserica rupestră, hramuri: *Sfinții Apostoli Petru și Pavel; Adormirea Maicii Domnului; Cuvioasa Paraschiva*. Locaș de mir (1809), conservând cea mai veche pictură murală religioasă din Țara Românească. Extindere (1814), tâmplă de zid (1819), refacere (1887). În imediata apropiere: clopotniță din lemn (1890), chilii, anexe gospodărești. Proprietăți funciare. Reactivarea așezământului (1994), comunitate de călugări aparținând Mănăstirii Slănic, Aninoasa. **Scieri monografice:** 2006, Grigore Constantinescu (v.); 2009, Ion Ilinescu, Liliana Alina Șerban, Ignatie Gorunescu. Numeroase consemnări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA COTMEANA (Secolul XIV ~). Ansamblu monahal, tradițional, reprezentativ pentru ortodoxismul autohton. Ctitorie atribuită domnilor Țării Românești, Radu I (v.), Mircea cel Bătrân (v.). Închinată Mănăstirii Cozia, Vâlcea (20 mai 1388). Edificiul principal, locașul de mir, hramul *Buna Vestire* (1389), prima biserică din sistemul enunțat, pomelnic evocând pe Vladislav I Vlaicu (v.). Ziduri de apărare (XIV – XVII). Restaurări sau extinderi: 1710 - 1711 (pisanie), Constantin Brâcoveanu (v.); 1777, ieromonahul Ilarion și egumenul

Sofronie de la Cozia (pronaos și pridvor); 1855 – 1857 (consolidare împrejmuire, turla – clopotniță). Reparații: 1922-1924, 1959, 1972, 1990. În aceeași incintă : stăreția (XIV – XVII), reconstruită (2004); chilii (XIV- XVII), refacere parțială (2004); turnul – clopotniță (XIV-XVII); anexe (XVII). Proprietăți funciare. Cel mai vechi clopot din Muntenia, donație, *jupan* Dragomir (1385). Activitate eclesiastică permanentă. Redimensionare după 1990. Comunitate de călugări. **Sciere monografică:** Augustus Constantin Bărbulescu, Ioasaf Boiciuc (2004).. Numeroase consemnări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA CURTEA DE ARGEȘ (Secolul XVI ~). Ansamblu monahal tradițional, de importanță primordială pentru exprimarea spiritualității ortodoxe românești, emblema primei noastre reședințe statale, centru cultural cu valențe continentale. Edificiul principal, Biserica Episcopală (1512 – 1517), capodoperă medievală, aureolată prin mitul Meșterului Manole (v.), hram, *Adormirea Maicii Domnului*. Ctitor, Neagoe Basarab (v.) și soția sa, Elena Despina Milița (v.), arhitect prezumtiv, Manolli din Niasia, târnosire, 15 august 1517, sobor impresionant: patriarhul Constantinopolului, Teoplit, mitropolitul Țării Românești, Macarie, numeroase personalităților ale timpului. Fresca inițială, Dobromir din Târgoviște (1526), tablouri votive, scene și reprezentări specifice, păstrate, parțial, în muzee din București și Curtea de Argeș. Refaceri succesive: 1640, Matei Basarab (v.); 1682, voievodul Șerban Cantacuzino; 1804, episcopul Iosif Sevastias (v.). Amplă modificare arhitecturală și picturală (1875 – 1885), monarh, Carol I (v.), coordonator, Émile André Lecomte de Nouÿ (v.), episcop, Ghenadie Petrescu (v.), resfințire, 12 octombrie 1886 (forma actuală). Catedrală episcopală (1793 – 1948, 1990 ~). Necropolă domnească pentru Neagoe Basarab, Radu de la Afumați (v.) și regală, Carol I, Elisabeta (v.), Ferdinand (v.), Maria (v.). Ziduri de apărare. În aceeași incintă: Palatul Episcopal; paraclisul cu moaștele Sfintei Filofteia; parc; agheasmatar;

anexe gospodărești. Rezervație de biserici din lemn, aduse după 1985, inițiator, Calinic Argeșeanul (v.); mormântul regelui Carol II (v.). Noile construcții inițiate de Casa Regală a României, piatră de temelie, 10 mai 2009. Proprietăți funciare, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, patrimoniu propriu. Activitate permanentă. Scriere monografică (1967): *Mănăstirea Curtea de Argeș. Impresii*, de Silvestru Voinescu (v.) Numeroase atestări documentare, studii, volume, memorii, consemnări interne și internaționale. (S.P.).

MĂNĂSTIREA GLAVACIOC

(Secolul XIV ~). Ansamblu monahal tradițional, comuna Ștefan cel Mare. Temporar, reședință voievodală strategică, după mutarea capitalei Țării Românești de la Curtea de Argeș, la Târgoviște, Dâmbovița (1396). Edificiul principal, biserica de mir, hramul *Buna Vestire*, existentă din timpul lui Mircea cel Bătrân (v.). Consemnare documentară scrisă, 14 mai 1441. Refaceri succesive: Vlad Călugărul (v.), Radu cel Mare (v.), Neagoe Basarab (v.), Mihnea Turcitul (1577 – 1583, 1585 – 1591), Petru Cercel (1583 – 1585), Constantin Brâncoveanu (v.), domni ai Munteniei medievale; egumenul Ștefan (1704); Costache Facca (v.). Locaș parohial (1881 ~). Ziduri de apărare (XIV- XV), reconstruite (XIX). În aceeași incintă: turn - clopotniță (XVI), reabilitat (1829); chiliile vechi (XVI); Casa domnească (XVII – XVIII), refacere (1841 – 1844); chiliile hemiciclului și anexele gospodărești (1841 - 1844), ridicate după planurile arhitectului Villacrese. Reparații (1974 -1975; 1985 – 1986; 1991). Proprietăți funciare, vii, păduri, alte terenuri, Cârcinov/Topoloveni (XVI), schimb de suprafețe cu Mănăstirea Nucet, Dâmbovița (1573). Metoc al Mănăstirii Ivron, de la Muntele Athos (Grecia) și al Mitropoliei Ungrovlahiei (București). Activitate intensă până la *secularizare* (1863). Reînființarea comunității de călugări după 1991. *Scrieri monografice*: Ion Mușățeanu (1933); Ilie Diaconescu. Numeroase surse de arhivă. (S.P.).

MĂNĂSTIREA GORGANU (Secolul XIX~). Ansamblu monahal, comuna Călinești, localitate tradițională a Muscelului. Edificiul principal, biserica de mir, hramuri: *Sfântul Gheorghe, Sfântul Dumitru, Sfântul Calinic*. Prezumtiv, ctitorie a domniței Bălașa Brâncoveanu. În aceeași incintă: anexe gospodărești. Proprietăți funciare, terenuri arabile, vii, păduri. Depozitară a unor documente privind viața ecleziastică, arhitectura populară, ocupațiile cotidiene. Atestări de arhivă. (S.P.).

MĂNĂSTIREA NĂMĂEȘTI (1547 ~). Ansamblu monahal, comuna Valea Mare – Pravăț, localitate aparținând, tradițional, Muscelului. Inițial, schit (prezumtiv din secolul XIV), hramul *Intrarea în Biserică a Maicii Domnului*. Edificiul principal, biserica rupestră *Izvorul Tămăduirii* (1547), *hrisov* emis de Mircea Ciobanul (v.). Restaurări și extinderi: 1843 (amvon); 1917 – 1921 (turla); 2000 – 2001. În aceeași incintă: stăreția veche, stăreția nouă, clopotnița, căsuțele monastice (14). Școală în limba română, sfârșitul secolului XVIII. Reabilitarea generală a complexului după distrugerile provocate de artileria germană pe timpul confruntărilor cu armata română din zonă (octombrie 1916). Expoziție permanentă: artă feudală, carte veche, obiecte etnografice (1979). Activitate permanentă, comunitate de călugărițe. Numeroase atestări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA NEGRU VODĂ CÂMPULUNG (Secolul XIV ~). Ansamblu monahal de importanță majoră pentru exprimarea ortodoxismului autohton, instituție emblematică în evoluția urbană a primei capitale statale românești, centru cultural și arhitectonic, integrat Curții Domnești medievale de la Câmpulung, Muscel. Edificiul principal: Biserica *Adormirea Maicii Domnului*, ridicată, succesiv, pe același loc, de trei ori. Ctitori inițiali (1345), Basarab I *Întemeietorul* (v.), Nicolae Alexandru (v.); ulterior, (1647), Matei Basarab (v.); apoi

domnul Țării Românești, Grigore IV Ghica (1822 – 1828). Necropolă voievodală: piatră tombală pentru Nicolae Alexandru (1364), păstrată până astăzi. Fortificații (XIV, XVIII). În aceeași incintă : turnul – clopotnița (1636); Casa domnească (1636); stăreția (XVII / XVIII); tiparnița (1643 – 1650); biserica bolniță *Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul* (1718); paraclis, pictură, Gheorghe Tattarescu (1860 - 1862); chilii. Activitate călugărească intensă (1647 – 1950; 1989 ~). Proprietăți în diferite zone ale Munteniei, diminuate după **secularizare** (1863). . Egumeni cunoscuți: Inocenție (1700-1705), Melechisedec (XIV), Daniil Topoloveanul (v.), Teofan și Dositei (XVIII), Filaret Beldiman (1827 – 1832), Antim Temeliescu (1838). Locul adunării revoluționarilor la 1848, alegerea noilor conducători ai orașului și județului, depunerea jurământului pe **Noua Constituție / Proclamația de la Islaz** (6 august 1848), placă memorială. Sediul Seminarului Orfanilor de Război *Patriarhul Miron* (1922- 1934). Restaurări contemporane ale ansamblului: 1978, patriarh, Iustin Moisescu (v.), primar, Manole Bivol (v.), 2001 – 2004, episcop, Calinic Argeșeanul (v.). Numeroase atestări documentare, studii, volume, memorii, consemnări interne și internaționale. (S.P.).

MĂNĂSTIREA RÂNCĂCIOV (1498 ~). Ansamblu monahal, comuna Călinești, localitate aparținând, tradițional, Muscelului. Atestare certă: 19 iulie 1498, în timpul lui Radu cel Mare (v.). Edificiul principal, locaș de mir, hramurile: *Intrarea în Biserică a Maicii Domnului și Înălțarea Domnului*, ridicat pe vatra unei ctitorii anterioare (XIV). Rezidiri succesive: 10 iunie 1647 – 27 septembrie 1648, căpitanul de păhărnicea, Arsenie Șoimul (pisanie); 1786, egumenul Daniil și jupanul Dumitrașcu Brătianu; 1848 – 1852, arhimandritul David. Pictură: 1848, 1946. Ziduri de apărare. În aceeași incintă (mult timp ruinate): chilii (XV – XIX); anexe (XV – XIX); turn de poartă (1652). Proprietăți funciare, diminuate ca urmare a **secularizării** (1863). Restaurarea ansamblului (1941 -1944),

desființarea comunității de călugări (**Decretul Nr. 410**, din 1959), relansarea activității (1991), inițiativa Episcopiei Argeșului. Importante consemnări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA ROBAIA (Secolul XVII ~). Ansamblu monahal tradițional, comuna Mușătești, anterior schit, construcție inițial din lemn (XVI), atribuit lui Armege, demnitar medieval (ban). Edificiul principal actual: Biserica *Sfântul Gheorghe* (1644), ctitori, Sava din Furduești, soția sa, Livera, tatăl acesteia, clucerul Mușat, *fiu al plaiului*. Ziduri de apărare. În aceeași incintă: turnul – clopotniță (1843); chilii; agheasmatar; Casa stăreției (1935). Metoc al Mănăstirii Curtea de Argeș (1671). Reabilitări succesive ale ansamblului: episcopul Argeșului, Iosif Sevastias (v.); starețul Visarion, împreună cu monahii Teodosie și Naum (1843 – 1868); apoi, 1901, 1914, 1951, 1991. Locul retragerii definitive pentru: Pârvu Mutu (v.), călugărit Pafnutie; Sfântul Cuvios Sofronie de la Cioară, venit de peste munți, remarcat în promovarea ideilor emancipării sociale, naționale și religioase a românilor transilvăneni. Proprietăți funciare, diminuate prin **Legea secularizării (1863)** și aplicarea **Decretului Nr. 410**, din 1959. Relansarea activității în 1991. Astăzi, așezământ pentru călugărițe. Importante consemnări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA SLĂNIC (Secolul XX ~). Ansamblu monahal, comuna Aninoasa, așezare tradițională a Muscelului. Anterior, schit (1805), pustiit în 1852. Construcție inițială (1922 – 1930), ctitori, ieromonahul Isidor Ghimpețeanu, călugărul Pantelimon Șușală. Extindere în 1991 – 1993, proiect al Episcopiei Argeșului. Edificiul principal, biserica cu hramurile *Sfânta Treime* și *Nașterea Maicii Domnului*, locaș de cult semnificativ pentru spiritualitatea rurală contemporană, stil arhitectonic adecvat. În aceeași incintă: chilii, anexe, terenuri. Diverse consemnări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA TRIVALEA PITEȘTI

(Secolul XV ~). Ansamblu monahal reprezentativ pentru reședința Argeșului. Inițial, construcție din lemn, ctitori, familia Trifon și Stanca Stăncescu, din localitate. *Metoh* al mănăstirii Cotmeana, Argeș. Edificiu principal, biserica de mir *Sfânta Treime*, ridicată la început din piatră, pe timpul lui Matei Basarab (v.); chilii anexe gospodărești, terenuri. Rezidire integrală (piatră și cărămidă): 1672 ~1698, inițiator, Varlaam (v.), document din 1699 (*pisanie*); 1854-1856, arhitect, Schallter; 1910; 1994-1998, proiect, Lucian Gheorghiu, Tudor Barbu, Ștefan Balș. Restaurări, extinderi, dotări: 1803, episcop al Argeșului, Iosif Sevastias (v.); 1904 (clopotniță, trepte); 1940-1942; 1955-1958; 1988-1990. Lucrări picturale: Ioasaf Grecu (1731); Răducanu Pârvulescu, Teodor Marinescu (1857); Ion Sava (1998). Egumeni cunoscuți: Ioan, Partenie, Vlasie, Iustin Ionescu, Ciprian Otoroschi, Gherasim Nicuț. Statut de mănăstire din 1990, episcop, Calinic Argeșeanul (v.). Momente speciale: adăpostirea temporară a capului voievodului Mihai Viteazul (v.), ucis la Câmpia Turzii, Cluj (19 august 1601), așezat, apoi, la Mănăstirea Dealu, Târgoviște (Dâmbovița); finalizarea (4 noiembrie 1682), de egumenul Ioan de la Trivale, a copiei scrierii lui Gavriil Preotul, intitulată *Viața și traiul sfinției sale părintelui nostru Nifon, patriarhul Țarigradului* (Constantinopol), text publicat ulterior (1865, 1937). *Scriere monografică*: Gherasim Nicuț (2006). Monument istoric. Importante atestări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA TUTANA (Secolul XVI ~). Ansamblu monahal tradițional, reprezentativ pentru ortodoxia autohtonă, comuna Băiculești. Atestare din vremea lui Radu cel Mare (v.), cu trimitere la etapa anterioară datei de 1 aprilie 1497. Edificiul principal: biserica de mir, hramul *Sfântul Atanasie*, refăcută în 1582 – 1588, pe timpul domnului Țării Românești, Mihnea Turcitul (1577 – 1583; 1585 – 1591) și al banului Olteniei, viitorul voievod Mihai Viteazul (v.). Ziduri de apărare (XVI). Restaurări: 1774 –

1778; 1837 – 1839; 1886, 1942. În aceeași incintă: turnul – clopotnița (1582 - 1588); chilii (XV – XVIII), parțial ruinate. Metoc al mănăstirilor *Radu Vodă* (București) și Iviron, Muntele Athos (Grecia). Proprietăți funciare, diminuate prin *secularizare* (1863.), desființarea comunității de călugări (**Decretului Nr. 410**, din 1959). Relansarea activității (1993-1994), inițiativă a Episcopiei Argeșului. Importante consemnări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA VALEA (Secolul XVI ~). Ansamblu monahal, comuna Țițești, localitate aparținând, tradițional, Muscelului. Atestare (1534 – 1537), pe timpul lui Radu Paisie (v.), cu trimitere la etapa anterioară. Edificiul principal: Biserica mare, hramurile *Sfânta Treime* și *Cuvioasa Paraschiva* (1534). Reabilitare succesivă: Magdalena Baldovin (1788); ieromonahul Partenie (1797), adăugarea pridvorului. Pictură: 1548, 1797, 1846. Ziduri de apărare (1846). În aceeași incintă: chilii (1534), astăzi ruinate; turla – clopotniță (1846) ridicată de egumenul Ioanichie Polidor. Metoc al Mănăstirii *Sfântul Mihail*, de la Pogoniana, Grecia (8 mai 1623.). Proprietăți funciare diminuate prin *secularizare* (1863.), desființarea comunității de călugări (**Decretului Nr. 410**, din 1959). Relansarea activității după 1991, inițiativă a Episcopiei Argeșului. Importante consemnări documentare. (S.P.).

MĂNĂSTIREA VĂLENI (Secolul XVII ~). Ansamblu monahal tradițional, comuna Sălătrucu. Atestare inițială (1682), pe timpul domnului Țării Românești, Șerban Cantacuzino (1678 – 1688). Edificiul principal: biserica de mir, hramul *Sfânta Treime* (ante 1682), ctitor, Zaharia Grădișteanul, călugărit Zosim. Extindere (1810), inițiator, Dorotei, arhimandritul de la Argeș, pictură (1826 – 1829), stareța Platonida. Reconstrucție în 1885, episcop, Ghenadie Petrescu (v.), dărâmată de cutremurul din 1940. Forma actuală (1941 – 1945), pictură (1955), Andrei Răileanu, Emil Ivănescu

(v.), episcop, Iosif Gafton (v.). Ziduri de apărare (1875 ~ 1925). În aceeași incintă: stăreția (XVII); căsuțele monastice (9), ridicate 1875 – 1925; biserica bolniță (XIX), hramul *Învierea lui Lazăr*, ctitori, arhimandritul Silvestru, Dumitru Brătianu (v.), Ion C. Brătianu (v.), pictură, Ilie Petrescu (v.), Costin Petrescu (v.), Niță Poșoiu; clopotnița și chiliile (1883 – 1884), episcop, Ghenadie Petrescu (v.). Ateliere de țesătorie (1883 – 1884, 1935, 1940). Închinată Mănăstirii Curtea de Argeș. Proprietăți funciare, diminuate după *secularizare* (1863). Activitate permanentă, comunitate de călugărițe. Patrimoniu distinct: expoziție și depozit de carte veche eclesiastică. Importante consemnări documentare. **(S.P.)**.

MĂNĂSTIREA VIEROȘ (Secolul XVI ~). Ansamblu monahal, orașul Mioveni, anterior satul Făget, Colibași, așezare tradițională a Muscelului. Edificiul principal: locașul de cult (1571 – 1573), hramul *Intrarea în Biserică*, ridicat de Ivașcu Goleșcu (v.) și Albu Goleșcu (v.). Reabilitare (1645), Stroe Leurdeanu (v.) și soția sa, Vișa (v.); extindere, Mareș Băjescu (v.). Egumen cunoscut: Nichifor (1786). Demolări după cutremurele din 1802 și 1838. Rezidiri succesive: 1825 – 1834, egumenul Partenie și arhiereul Samuil Tărtășescu Sinadon, frescă (1834) reprezentarea ctitorilor în pronaos; 1840 – 1854. Incendiu devastator (1862). Forma actuală (1924 – 1927), îmbunătățiri ulterioare (1955 – 1956). Necropolă pentru Albu Goleșcu și soția sa, Iliana (1577), pietre tombale conservate până astăzi. Ziduri de apărare (XVI ~ XVII). În aceeași incintă (ruinate): stăreție, chilii, turn – clopotniță, anexe gospodărești, fântână (XVI – XIX). Pentru cimitir, Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (XVI - XIX). Proprietăți funciare, diminuate după *secularizare* (1863.). Comunitate de călugări până în secolul XIX. Proiecte pentru relansarea activității, Episcopia Argeșului. Importante consemnări documentare. **(S.P.)**.

MĂNDIȚĂ, Gheorghe I. (n. Merișani, Argeș, 20 iulie 1934). Inginer *construcții civile*,

manager, antreprenor. Școala Medie, București (1953), Institutul de Construcții, București (1960). Activitate în domeniu: șef lot, șef șantier, inginer-șef (1960-1982), inginer-șef adjunct (1985-1990), Trustul de Construcții Argeș. Șef, Subantrepriză *Arcom*, București, Șantierul African *Misurata*, Libia (1982-1985). Director fondator, acționar, SC *Selca SA*, Pitești (1990-1994), inginer-șef, director, SC *Infconstar SA*, Pitești (1994-1999). Participare directă la edificarea marilor cartiere de locuințe, instituții de învățământ, spații comerciale din Pitești. Distinct: Spitalul Județean Argeș; baze sportive și turistice libiene pe litoralul Mării Mediterane. Studii, articole, rapoarte, analize, reuniuni tematice. Contribuții importante în domeniul urbanizării intensive a municipiului Pitești în ultimele decenii ale secolului XX. **(D.I.G.)**.

MĂNDIȚĂ, Nicolae/Nicodim (Zărnești, Mălureni, Argeș, 14 octombrie 1899 – Aiud, Alba, 9 iulie 1975). Ofițer de carieră, *artilerie*, monah, publicist, deținut politic. Combatant, Primul Război Mondial (1916-1918). Călugărit, ieromonah, Schitul Măgura, Bacău, (1923-1933). Preot, mănăstirile Agapia (1933-1945) și Văratec, Neamț (1945-1964). Scrieri cu tematică religioasă ortodoxă, difuzate cu ajutorul credincioșilor și al *fraților* din așezămintele creștine. Activitate cu nuanțe anticomuniste. Arestat (1964), cercetat, judecat, Tribunalul Târgu Neamț (22 ianuarie 1965), condamnat, opt ani detenție severă. Deces premeditat. Aprecieri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

MĂNESCU, Constantin (Secolul XX). Industriaș rural, manager. Patron fondator, Moara Prundu, Pitești, Argeș, tranzacționată de Dumitru și Mihail Pascalopol (v.). Capital investit, 75 000 lei aur; capacitate instalată, 80 HP; uzină electrică proprie, șase valțuri, producție anuală, 6 000 t. (1927). Stimularea activităților agrare, comerciale, industriale autohtone în anii interbelici. **(T.C.A.)**.

MĂNESCU, Creola I. (n. Câmpulung,

Muscel, 17 aprilie 1933). Inginer horticol, cercetător științific, cadru didactic universitar. Fiica lui **Iulian Vasilescu** (v.), soră cu **Leonid Vasilescu** (v.). Școala medie, Roșiori de Vede, Teleorman (1952), Academia Agricolă *Kliment Arkadevici Timiriachev*, Moscova, Federația Rusă (1957). Doctorat, *științe agricole*, București (1971). Stagii: Franța, Germania. Activitate specializată: Institutul de Cercetări Horti-Viticole, București (1957-1958); Institutul Agronomic, București (1958-1990). Complementar: inspector pentru protecția nukului, Ministerul Agriculturii, București. Volume importante (autor, colaborare): **Cultura căpșunilor** (1970); **Diferențierea mugurilor de rod la măr** (1971); **Îndrumător de lucrări pentru pomicultura specială** (1971, 1991); **Controlul biologic în pomicultură și viticultură** (1978); **Cultura piersicului** (1981). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Crearea a opt hibrizi noi de piersic. Membră, diverse foruri profesionale în domeniu. Aprecieri publice. (C.D.B.).

MĂNESCU, Nicolae N. (Berevoești, Muscel, 1 decembrie 1884 – Botoșani, 13 iulie 1961). Preot, militant și deținut politic, înalt funcționar de stat. Seminarul Câmpulung, Muscel (1902), facultățile de Teologie și Drept, București (1910). Activitate pastorală, parohiile: Conțești, Muscel (1910-1912); Apa Sărată, Câmpulung (1912 ~1958); membru, Adunarea Eparhială, Episcopia Bucureștilor (1932-1944). Combatant: Primul Război Mondial, *Campania din Transilvania; Frontul din Moldova* (1917); Al Doilea Război Mondial, *fronturile de Est și de Vest* (1941-1945). Membru marcant, Partidul Național Țărănesc, organizația Muscel (1926-1947), președinte, Delegația Consiliului Județean. Prefect de Muscel (20 septembrie 1932-15 noiembrie 1933), reprezentând guvernele Alexandru Vaida Voievod, Iuliu Maniu. Apropiat Grupului de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*. Arestat (27 iunie 1958), anchetat, torturat, Securitatea din Pitești. Judecat, Tribunalul Militar Regiunea II,

București, deplasat la Pitești, condamnat, patru ani detenție corecțională severă, Penitenciarul Botoșani. Confiscarea averii. Deces premeditat. Recunoașteri publice antume și postume. (I.I.P.).

MĂNTESCU, Florin P. (Rădești, Stâlpeni, Muscel, 18 septembrie 1926 – Pitești, Argeș, 29 octombrie 1991). Profesor gradul I, *pedagogie-psihologie*, publicist, manager. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1947), Universitatea din Cluj (1953). Activitate didactică permanentă: Școala Pedagogică de Fete (1953-1955); fondator, Școala Specială, Blaj, Alba (1955), director (1955-1966); metodist, inspectoratele școlare Brașov (1966) și Argeș (1966-1968); director, Școala Nr. 10 (1968-1980); Liceul / Colegiul *Zinca Golescu* (1980-1987, director Centrul Logopedic), Pitești, Argeș. Volume importante: **Abecedarul pentru școlile ajutătoare** (1959); **Anatomia, fiziologia și igiena omului** (1968). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții la organizarea și desfășurarea învățământului special din Argeș-Muscel. Diverse implicări comunitare. *Profesor fruntaș* (1964), alte aprecieri publice antume și postume. (I.B.M.).

MĂRĂCINENI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, aflată între Râul Doamnei și Argeș, satele: Mărăcineni, Argeșelu/Ciumești. Suprafața: 21, 6 km². Locuitori: 3 900 (1971); 5 032 (2008). Zonă periurbană a municipiului Pitești (1968-1990). Atestare documentară medievală: **Mărăcineni** (1525); Ciumești/Argeșelu (1532-1533). Biserici: Ciumești (1687-1689); Mărăcineni (1856-1859). Monument al eroilor: Mărăcineni (1916-1918). Școala (1838); liceu (1983); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1957). Puțuri forate și uzină de apă pentru aprovizionarea orașului Pitești (1907); baraj, lac de retenție, alte amenajări hidrotehnice, Râul Doamnei (1988), integrate sistemului național în domeniu. Întreprinderi mici și

mijlocii, antrepozite, balastieră. Cooperativă agricolă de producție (1960-1990), stațiune de mașini și tractoare, institut național de cercetare și producție pentru pomicultură (1967); sediul Consiliului Agroindustrial de Stat și Cooperatist. Areal cerealier, legumicol, pomicol. Arhitectură specifică, textile de interior, folclor literar, muzical coregrafic. Trasee rutiere și feroviare spre Pitești, Câmpulung, Mioveni; punct de referință pe Drumul Național 73 (Pitești, Câmpulung-Brașov); confluență, din 2008, cu Autostrada Pitești-București. Turism rural. Vila *Istrate Micescu* (v.), folosită pentru protocol oficial internațional (1953-1990). **Scriere monografică:** Nicolae Dumitrache, Marin Pufu (2009). Valoroase consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.C.).

MĂRDĂRESCU, Vlad (Secolul XX). Proprietar funciar, parlamentar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Agricultură și Muncă Manuală*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, adept al politicii național-tărăniste. Susținător al consolidării rolului monarhiei, evoluției economice și spirituale interbelice. (C.D.B.).

MĂRGĂRIT, Mircea M. (Pitești, Argeș, 18 decembrie 1955-Pitești, Argeș, 20 aprilie 2012). Profesor, *limba engleză*, ziarist, editor. Studii medii și universitare în domeniu. Activitate specializată, publicații din Pitești: redactor șef, *Curierul zilei*; fondator, *Schimbul 3*, varianta virtuală, *Criterii politice* (senior-editor). Numeroase articole, analize, reportaje, anchete, comentarii, interviuri, dezbateri, cronici. Formator de opinie. Contribuții la evoluția presei argeșene din deceniile 1990-2010. Implicări comunitare permanente. Diverse aprecieri publice antume și postume. (M.D.S.).

MĂRGĂRITESCU, Alexandru I. (Ionești, Buzoești, Argeș, 11 februarie 1928-București, februarie 2002). Inginer, *metalurgie*,

manager, demnitar, diplomat. Liceul / Colegiul *Ion C Brătianu*, Pitești, Argeș (1946), Institutul Politehnic, București (1951). Activitate specializată în Capitală (1951~1979). Responsabilități oficiale (selectiv): ministru secretar de stat, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (1979-1982); director general, *Întreprinderea 23 August*, București (1982-1986); coordonator, Departamentul Comerțului Exterior al României (1990-1992); membru, Consiliul de Administrație, Banca Internațională Româno-Turcă (1997-2002). Misiune specială: ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Turcia (1992-1997), reședințe, Ankara și Istanbul. Contribuții distincte la: înființarea *Întreprinderii de Scule, Dispozitive, Verificatoare Auto / SC Comefin SA*, Costești, Argeș; extinderea *Întreprinderii de Autoturisme Colibași / Mioveni*, Argeș; diversificarea preocupărilor economice locale. Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.M.).

MĂRGĂRITESCU, Polifron I. (Uda, Argeș, 7 mai 1881- ?). Ofițer de carieră, *cavalerie*, diplomat, general. Școala Superioară de Război, București (1903). Stagiul, Austro-Ungaria, Regimentul 6 *Husari* (1908-1910, 1914). Combatant: *Campania balcanică* (1913, căpitan); Primul Război Mondial (1916-1918, maior). Remarcat pe *Frontul din Moldova* (1917). Atașat militar la Budapesta, Ungaria. Comandant: Regimentul 9 *Călărași*; Brigada VIII *Cavalerie*. Importante distincții militare române și ruse. General de brigadă (1934). Aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

MĂRGESCU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Vulturești, Muscel. Proprietari funciari, meșteșugari, negustori, preoți, cadre didactice, funcționari, medici, oameni politici, artiști, economiști, ingineri, militari. Mai cunoscuți: **Marga** (secolul XVIII), patronimic; **Ion M.** (1775-1835), negustor; **Stan I. M.** (1806-1890), moșnean,

ctitor de biserică; **Marin S. M.** (1825-1901), ctitor de biserică; **Alexandru M. M.** (1856-1932); **Marin A. M.** (1889-1974), comerciant; **Ion Gh. M.** (v.); **Nicolae D. M.** (1909-1972), economist, director, Ministerul de Justiție, București; **Nicolae M. M.** (1932-1967), învățător, director de școală, dirijor de cor, ctitor (cămin cultural, magazin sătesc); **Victor I. M.** (1921-2011), colonel medic, Spitalul Militar Cluj-Napoca; **Gheorghe M. M.** (n. 1935), profesor, economist, Camera de Comerț a României, șef-proiect, *Romexpo*, București, târguri și expoziții internaționale; **George G. M.** (n. 1974), jurist, om de afaceri; **Nicolae M. M.** (v.); **Ion Gh. M.** (v.); **Ion N. M.** (v.); **Puiu I.M.**, actor. Conexiuni cu familia **Mărgescu** din Poenarii de Muscel. Numeroase atestări documentare. Aprecieri publice. (F.P.).

MĂRGESCU, Ion Gh. (Vulturești, Muscel, 15 septembrie, 1880 – București, 1948). Medic, militant politic, donator comunitar. Facultatea de Medicină, București (1908). Primar al Capitalei. Membru marcant, Partidul Social – Democrat, deputat (1931). Inițiativă: construirea Spitalului Rural Vulturești. Volume importante: *Tratamentul fracturilor claviculei* (1908). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Recunoașteri publice antume și postume. (C.C.).

MĂRGESCU, Nicolae M. (Bârzești, Vulturești, Muscel, 18 martie 1901-București 16 mai 1976). Medic, *medicină generală*, manager. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1927), Facultatea de Medicină, București (1933). Activitate specializată în Capitală: Serviciul Epidemiologic (1933-1937); director, Serviciul Sanitar, Palatul de Justiție/Policlina Justiției (1938-1963). Colaborări în domeniu, Căile Ferate Române (1945-1976): Direcția Medicală Regională București (director); Spitalul *Witing*; Policlina din Gara de Nord (director). Preocupări didactice: Seminarul Teologic *Mitropolitul Nifon*, București (1934-1948).

Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1942). Specializări conexe. Membru fondator, Societatea Română de Reumatologie, București (1947), alte aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MĂRTOIU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Muscel. Proprietari rurali și urbani, militanți politici, ofițeri, medici, cadre didactice. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită: Stănești, Corbi (Muscel); Pitești, Merișani (Argeș); București. Mai cunoscuți: **Gheorghe M.**, primar, Stănești (1885-1907), inițiator, construirea Școlii Primare din localitate (1900), stimularea preocupărilor micilor meseriași, amenajări funciare și de fântâni publice; **Mărtoiu Gh. M.** (v.); **Mucenic Dumitru V.M.** (v.). Diverse atestări documentare. Aprecieri comunitare antume și postume. (F.P.).

MĂRTOIU, Mucenic Dumitru V. (Stănești, Corbi, Muscel, 12 septembrie 1939 – Pitești, Argeș, 2003). Medic primar, *obstetrică-ginecologie*, manager, literat. Fiul lui **Victor M. Gh.** (v.). Școala medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1956), Facultatea de Medicină și Farmacie, Cluj (1962). Activitate în domeniu, dispensare și spitale: Târgu Jiu, Gorj; Aninoasa, Racovița, Valea Iașului, Argeș (1962-1966); Spitalul Unificat Pitești (1966-2003), director (1990-1994); Policlina II, Pitești (1994-2003), Cabinet particular *Saneros*, Pitești (1990-2003). Volum important (versuri): *Transplant de suflet* (2002). Diverse scrieri tematice, reuniuni științifice naționale sau internaționale, emisiuni *media*. Recunoașteri publice antume și postume. (C.C.).

MĂRTOIU, Victor Gh. (Stănești, Corbi, Muscel, 28 ianuarie 1912 – Pitești, Argeș, 4 februarie 1996). Medic primar, *chirurgie*, manager, donator comunitar. Liceul din Turda, Cluj (1931), Facultatea de Medicină, Cluj (1935). Doctorat, *științe medicale*, Cluj (1937). Preocupări didactice, Universitatea *Ferdinand I*, Cluj (1935-1942). Activitate în

domeniu: medic militar, ambulanță, Sevastopol, Crimeea, Ucraina (1942-1944); director, Spitalul Caracal, Romanați (1944-1946). Sanatoriul Chirurgical, Pitești, inițiativă particulară (1946-1948). Director adjunct, Asigurări Sociale, Pitești (1946-1951); Spitalul Unificat, Pitești (1951-1955); Serviciul Regional de Îndrumare și Control Argeș (1955-1957); director, Spitalul Ștefănești, Argeș (1957-1958); șef, Secția *Chirurgie*, Spitalul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1963-1977); director adjunct, Direcția Sanitară/Spitalul (1973-1976). Fondator: Dispensarul Oncologic Regional, Pitești (1954); Stația de Salvare, Pitești (1965). Studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. *Exponent al școlii chirurgicale românești: Tehnică de laparoscopie* (1942); *Masa traumatic-chirurgicală pentru operații și ghipsare* (1955); *Procedeu novator în operarea prolapsului anorectal la adult* (1959). Membru, importante asociații profesionale specializate. Implicări publice, președinte: Comitetul Județean Argeș de Luptă pentru Pace; Organizația Argeș a Partidului Național Liberal (1990-1996). Eponimii: stradă în Pitești; placă memorială și sală de operații, Spitalul Județean Argeș. Alte recunoașteri antume și postume. (C.C.).

MĂRU HANGHIUC, Claudia Elena Gh. (n. Cernavodă, Constanța, 7 mai 1957). Solistă de operă și operetă, publicist. *Stabilită la Pitești, Argeș din 1968*. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1976), Conservatorul *George Enescu*, Iași, (1984). Solistă: Teatrul Național de operetă *Ion Dacian*, București (1990 ~); formația *Brass Quintet*, București (1998 ~). Colaborări cu instituții profesioniste din țară și străinătate. Turnee externe de succes: scene renumite din Europa, Statele Unite ale Americii, Australia. Volume importante (proză, versuri): *Tărâmul misterios* (2004), *Triunghiuri* (2005). Locul II Festivalul *Darclée*, Pitești (1976), Locul I, Festivalul *Crizantema de Aur*, Târgoviște, Dâmbovița (1977). Premii și mențiuni, concursuri internaționale de canto: Bulgaria (1988),

Spania (1982), Italia (1981), Austria (1992). Numeroase emisiuni *media*. Membră, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (L.P.).

MĂRUȚĂ, Vasile C. (n. Micești, Muscel, 20 octombrie 1944). Profesor gradul I, *limba și literatura română*, ziarist, editor, documentarist. Stabilizat în Franța (1981). Școala *Medie Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1962), Facultatea de Filologie, București (1967). Doctorat, *literatură comparată*, Strasbourg, Franța (1989). Activitate în domeniu: școli și redacții de ziare, Brăila, Olt, Argeș (1968-1977); Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1977-1981); Universitatea de Științe Umane, Strasbourg II (1981-1984); Academia Nancy-Metz, Universitatea Nancy II, Centrul Universitar European, Nancy, Franța (1981 ~). Colaborări cu foruri asemănătoare din Anglia. Editor coordonator, *Buletinul Științific al Institutului de Învățământ Superior*, Pitești (1978, 1979, 1981); Corespondent pentru Franța, ziarul *Argeșul*, Pitești (1995 ~); președinte fondator, Asociația *Arcul Carpatic*, Nancy, agreată de Ministerul Afacerilor Externe al României. Creații literare (versuri): **Din timp în spațiu. Poeme cronologice** (2010). Numeroase studii, articole, comentarii, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Diverse aprecieri publice. (I.I.B.).

MĂȚĂUANU, Dimitrie T. (Câmpulung, Muscel, 1888 - București, 1 iulie 1929). Artist plastic, *sculptură*, profesor, *desen* Gimnaziul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1905), Școala Națională de Bele-Arte, București, *Clasa Dimitrie Paciurea, George Mirea-Demetrescu* (1909). Specializare, Franța (1910-1913). Activitate didactică, Școala Națională de Bele-Arte, București (1913-1929). Atelier propriu. Lucrări de referință, busturile: *Aurel Vlaicu, Generalul Măldărescu, Ecaterina Teodoroiu, Elena Heraclide, Dimitrie Nanu*; basoreliefuluri:

Arcul de Triumf, Spitalul Militar Central, Muzeul Militar (București); monumente ale eroilor: Muscel, Olt, Constanța. Colaborare comunitară: sistematizarea Grădinii Publice din Câmpulung. Premii în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. **(S.N.)**.

MÂCIU, Mircea (Secolul XX). Sociolog, editor, manager, publicist. *Originar din Căldăraru, Argeș*. Școala de Arte și Meserii, Alexandria, Teleorman (1944), Facultatea de Fizică și Chimie, București (1954), Facultatea de Filosofie, București (1959). Doctorat, *filozofie*, București (1969). Activitate redacțională permanentă în Capitală: redactor – șef, Editura Politică (1969 – 1971); director adjunct, Direcția Literatură, Consiliul Culturii și Educației Socialiste (1971 – 1975); director, Editura Științifică și Enciclopedică (1975 – 1987); Editura *Albatros* (1987-1990); revista *Academica* (1990 ~). Numeroase volume îngrijite tipografic (cuvânt înainte, indice bibliografic, note finale). Studii, articole, eseuri, reviste de sociologie, filosofie, istorie, teorie și istorie literară. Diverse reuniuni tematice în domeniu. Implicări comunitare. Aprecieri publice. **(O.M.S.)**.

MÂNDREANU, Constantin (Secolul XX). Economist, militant politic, diplomat *Familie tradițională din Fâlfani, Stolnici, Argeș*. Cursuri liceale și universitare în Capitală. Membru marcant, Partidul Comunist Român, activitate postbelică. Lider, Organizația Constanța, Dobrogea. Secretar, Consiliul General, Uniunea Sindicatelor din România, București. Ambasador extraordinar și plenipotențiar: Mexic, Mongolia, alte reprezentanțe externe. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale, interviuri, emisiuni *media*. Contribuții la realizarea programelor strategice autohtone adoptate în perioada 1964-1985. Importante atestări documentare. Diverse aprecieri publice. **(I.M.M.)**.

MÂNDRU, Vasile (1870-Pitești, Argeș, 1949). Profesor, *educație fizică*, sportiv de performanță, *gimnastică*, antrenor. Președinte,

Societatea de Gimnastică *Aquila*, Pitești (11 septembrie 1900-1 august 1916). Activitate didactică permanentă: Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1892-1931). Succese importante cu elevii, competiții locale sau naționale în domeniu. Insistențe pentru: edificarea sălii de sport a instituției (1897-1899); amenajarea unor terenuri în aer liber; atragerea pasionaților de gimnastică spre societatea amintită. Nominalizat în: *monografii școlare* (1966, 1992); *Istoria municipiului Pitești* (1988); *Tărâmul tăcerii* (2008). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(L.V.M.)**.

MÂRZAC, Ion G. (n. Mățau, Mioarele, Muscel, 25 noiembrie 1945). Ofițer de carieră, ziarist, literat. Liceul militar, Breaza, Prahova (1963). Școala Superioară de Ofițeri, Sibiu (1967), Facultatea de Ziaristică, București (1978), Academia Militară, București (1987). Activitate permanentă: unități și instituții specializate din Capitală (1978-2007). Volume importante: *Sancho prin deșertul metafizic* (2003); *Nesfârșitul elogiu* (2005). Colaborări *media*. Creații poetice în diverse reviste din București și alte centre urbane. Aprecieri comunitare. **(I.I.B.)**.

MÂRTZU, Flaminu Fr. (Focșani, Vrancea, 12 noiembrie 1913 – Câmpulung, Argeș, 27 noiembrie 1990). Historic, arheolog, manager. *Stabilit la Câmpulung din 1952*. Liceul *Gheorghe Șincai*, București (1932), Facultatea de Drept, București (1937). Doctorat, *drept civil*, București (1938). Preocupări în domeniul juridic, București (1938-1952). Activitate științifică permanentă, Muzeul Câmpulung: muzeograf (1952-1959, 1970-1975); director (1959-1970). Volume importante (în colaborare): *Câmpulung - Muscel ieri și azi. Istoria orașului* (1974); *Oameni de seamă dăruți țării de orașul Câmpulung - Muscel* (1974); *Oameni din Cetatea de Scaun. Personalități și figuri muscelene* (1995). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Săpături și investigații

arheologice în așezări din fostul județ Muscel (preistorie, protoistorie, antichitate, feudalism). Cercetări numismatice, descifrări de documente, valorificări arhivistice. Preocupări distincte privind: perioada dacică, prima Capitală a Țării Românești, necropolele medievale. Contribuții directe la: organizarea sistematică a Muzeului din Câmpulung; prezentarea tradiției urbane a reședinței Muscelului; înscrierea localității în spiritualitatea autohtonă postbelică. Membru, diverse foruri profesionale specializate. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

MÂRZAN, Dragoș D. (Mihăești, Vâlcea, 2 martie 1934 – Râmnicu Vâlcea, 5 octombrie 1993). Actor de teatru, film, radio, televiziune. *Activitate și domiciliu la Pitești, Argeș (1958-1991)*. Școala Medie Tehnică de Comerț, Râmnicu Vâlcea (1952), Institutul Pedagogic, București (1956). Prestații în domeniu: Teatrul de Revistă *Constantin Tănase*, București (1956-1958); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești, Secția *Estradă* (1958-1991). Roluri de referință în spectacolele: *Cine cântă, râde mai bine*, Alexandru Darian, Ciupi Rădulescu; *Stelele Piteștiului*, Grigore Pop, Dan Mihăescu; *În ton major cu tinerețea*, Constantin Zărnescu; Alexandru Darian; *Taci mireasă, nu mai râde*, Silviu Georgescu, Gabriela Constantinescu; *Încurcături la discotecă*, Mircea Popescu. Colaborări: teatre muzicale, case de film, studiouri de radio sau televiziune din Capitală. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri publice antume și postume. (P.A.D.).

MĂȚĂ, Alexandru (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Jurist, militant politic, parlamentar. Avocat, Baroul Argeș. Membru marcant: Partidul Radical Țărănesc; Partidul Național Țărănesc, lider Organizația Argeș; disident; Gruparea *Anton Alexandrescu* (1946); Frontul Plugarilor (1948). Deputat de Argeș (1946-1948; 1948-1952), reprezentând Blocul Partidelor Democrate/Frontul Democrației Populare. Numeroase cuvântări, interpelări, propuneri

legislative. Adept al contracarării sistemului dictatorial din România. Contribuții la relansarea vieții electorale autohtone în etapa imediat postbelică. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

MECU, Marin Anton V. (Călinești, Muscel, 30 ianuarie 1938). Profesor, *muzică, dirijor, cor și orchestră*, literat. Școala Normală, Câmpulung, Argeș (1956). Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1965). Activitate didactică permanentă, școlile: Sărmaș, Cluj (1956-1957); Domnești, Argeș (1959-1998). Dirijor, corurile: Domnești, Mușătești, Brăduleț, Galeș (1977 ~ 1985). Fondator: orchestră populară, estradă, teatru, ansambluri folclorice, Domnești. Participări la numeroase concursuri și festivaluri naționale. Compoziție proprie: *Lângă turme sus pe Zârna*, interpretată de Corul mixt, Domnești, Locul III pe țară (1979). Volum important: *Terapie cu mecultisme* (2001). Contribuții la diversificarea vieții spirituale argeșene. Profesor fruntaș (1979), alte recunoașteri publice. (L.P.).

MECU, Nicolae V. (n. Gorganu, Călinești, Muscel, 17 mai 1945). Cercetător științific gradul I, *istorie și critică literară*, editor, publicist. Frate cu **Marin Anton M. V.** (v.). Liceul Pedagogic, Câmpulung, Argeș (1965), Facultatea de Litere, București, (1972). Doctorat, *filologie*, București (1999). Activitate în domeniu: Institutul de Istorie și Teorie Literară *George Călinescu* al Academiei Române, București (1972 ~), coordonator, Centrul pentru Cercetări în Istoria Literară și Ediții Critice. Volume importante: *George Călinescu și contemporanii săi, I, II* (1987); *Iacob Negruzzi. Vocația comunicării* (1999); *Între fapte și sens. Studii și eseuri de istorie literară* (2004); *Centrul și periferia. Itinerar pe orbita clasică a literaturii române* (2004). Colaborator: *Dicționarul scriitorilor români, II-IV* (1998-2003); *Dicționarul general al literaturii române, A-R* (2004-2006). Articole, comunicări, analize în reviste literare din țară. Reuniuni naționale și internaționale pe diverse

teme. Preocupări didactice universitare, București. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, alte aprecieri publice. **(M.S.)**.

MECULESCU, Teodor Gr. (Pitești, Argeș, 5 iunie 1889-). Ofițer de carieră, *artilerie și jandarmerie*, general. Voluntar în Armata României (1906-1910). Remarcat în mai multe confruntări importante. Combatant: *Campania balcanică* (1913, gradat); Primul Război Mondial (1916-1918, căpitan), *Frontul Carpatic* (1916); Al Doilea Război Mondial (1941-1945, colonel). *Frontul de Est* (1941-1944); *Frontul de Vest* (1944-1945). General (1947). Importante distincții militare autohtone și străine. Aprecieri publice antume sau postume. **(G.I.N.)**.

MEDELEȚ, Emil Paraschiv F. (n. Turnu Măgurele, Teleorman, 12 decembrie 1938). Medic primar, *oftalmologie*, manager, publicist. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1974*. Liceul *Sfântul Sava*, București (1956), Institutul Medico-Militar, Facultatea de Medicină, București (1962). Activitate în domeniu: Comandamentul Apărării Naționale, București (1962-1971); Clinica de Oftalmologie, spitalele *Colentina* și *Militar Central*, București (1971-1974); șef secție, Spitalul Militar, Pitești (1974-1998); Policlinica Spitalului Militar, Pitești (1998-2008). Colonel. *Primariat în 1980*. Cabinet privat (1993 ~). Volum important: *Tratat de oftalmologie* (1989, în colaborare). Studii, articole, reuniuni științifice, perfecționarea tehnicilor operatorii, administrarea tratamentelor oftalmologice europene în unitățile sanitare militare din Pitești. Diverse aprecieri publice. **(C.C.)**.

MEDVE, Gheorghe (Secolul XX). Proprietar urban, lucrător industrial, înalt funcționar public. Președinte, Comitetul Provizoriu al Sfatului Popular Orășenesc / primar al orașului Pitești (1 iulie 1949 – 18 decembrie 1950). Gestionarea administrației locale în prezența consilierilor și unităților militare sovietice. Trecerea la economia

etatistă, edificarea primelor zone rezidențiale din fonduri guvernamentale de investiții, înființarea Trustului de Construcții Argeș. Deschiderea Centrului de Librării, Pitești, Oficiului de Stat *Centrofarm*, Argeș, Întreprinderii Cinematografice Argeș. Organizarea alegerilor de deputați pentru Sfatul Popular Orășenesc (3 decembrie 1950). Diverse inițiative raportate la comandamentele timpului. Atestări documentare. **(T.M.)**.

MEMORIA ARGEȘULUI (1969-1979). Genericul unor ample activități cultural-artistice, științifice și sportive, organizate anual în Argeș-Muscel, inițiator Gheorghe Năstase (v.). Coordonator: Comitetul Județean pentru Cultură și Educație Socialistă Argeș, președinți (succesiv): Constantin Dinischiotu (v.), Florea Dinu; vicepreședinți: Petre Lungu, Maria Nicolae (v.); secretar, Nicolae Mateescu Prima ediție: 24 – 31 mai 1969. Reuniuni tematice, spectacole, conferințe, simpozioane, sesiuni festive, expoziții de carte, artă plastică, artă populară, lansări editoriale, gale de film, întâlniri cu personalități, concursuri atletice. Activități ale societăților culturale, înființate în toate localitățile județului. Ulterior: *Argesis* (1980-1989), *Sărbătorile Argeșului și Muscelului* (2007 ~). Numeroase consemnări *media* ale timpului. Diverse atestări documentare. **(C.G.C.)**.

MEMORIALUL DE RĂZBOI MATEIAȘ (1935 ~). Ansamblu monumental, dedicat eroilor din perioada participării României la prima conflagrație mondială (1916-1918), Valea Mare-Pravăț, secție a Muzeului Municipal, Câmpulung, Argeș. Inițial (1928-1935): *Mausoleul Mateiaș*, ridicat de Societatea *Cultul Eroilor*, Filiala Muscel, demersurile coloneilor Grigore Grecescu (v.), Florian Nicolescu; arhitecți, Dumitru Ionescu-Berechet (v.), State Baloșin. Ulterior (1978-1984): ample lucrări de consolidare, reabilitare, extindere, amenajare interioară și exterioară. Coordonatori: Ion Sîrbu (v.), Manole Bivol (v.), Petre Popa (v.), Ștefan Trâmbaciu (v.), Gheorghe Oancea (v.). Proiect general: Valeriu

Manu (v.), Spirea Miclea (v.); constructori din Câmpulung, Pitești, Rucăr; dirigințe de șantier, Ioan Bărboi. Prestații voluntare: tineri din Câmpulung și localități apropiate; militari ai Garnizoanei Muscel; specialiști din unități economice, instituții culturale, foruri științifice. Expoziție muzeală permanentă, tematică: Iulian Ilie Rizea (v.), Ionel Batalli, Ștefan Trâmbaciu, Sevastian Tudor (v.); basorelief, Adrian Radu (v.); mozaic, Petre Achitenie (București). Efecte speciale: Institutul de Artă Plastică *Nicolae Grigorescu*, București; *Întreprinderea Decorativa*, București; *Filmex Ro*, Buftea, Ilfov. Finanțare comunitară și de stat. Inaugurare oficială: 24 octombrie 1984. **Scrieri documentare:** Petre Popa (1984, 1988, 2009); Cristache Gheorghe (v.) Ionel Batalli (1985). Fototecă: Gheorghe Chița (v.); Paul Capșa (v.), Ion Pătru (v.), Ion Marius Motreanu. Momente evocatoare periodice. Numeroși vizitatori din țară și de peste hotare. (S.I.C.).

MENCINICOPSCI, Gheorghe I. (n. Domnești, Muscel, 1 mai 1949). Cercetător științific principal gradul I, *industrie alimentară*, inginer, publicist. Liceul Domnești (1967), Universitatea din București (1972), Institutul Politehnic, București (1989), Stagiul: Trieste, Italia (1992). Doctorat, *biologie*, București (1977). Activitate specializată: Institutul de Cercetări Alimentare din Capitală (1972 ~), director departament (2006 ~). Asociat, Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară, București. Volume importante: *Biotehnologii în prelucrarea produselor agroalimentare* (1987); *Însemnătatea diversității biologice pentru securitatea alimentară* (1997); *Siguranța alimentară* (2005, în colaborare); *Biotehnologia alimentară, I,II* (2008, în colaborare); *Noi ce mai mâncăm?* (2010,2011). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Inventții brevetate. Membru, numeroase foruri continentale în domeniu. Premiul *Emanoil Teodorescu* al Academiei Române. Titular, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București, alte

aprecieri publice. (R.G.).

MENDELOVICI, Nathan (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Maestru fotograf. Domiciliu tradițional și activitate în Pitești, Argeș. Studio artistic, zonă centrală urbană. Imagini originale, facsimile, consemnări memoriale, preluate de instituții administrative, muzee, biblioteci, colecționari. Membru activ Partidul Social Democrat/Partidul Socialist, Secțiunea Argeș. Implicări publice, manifestări electorale din perioada interbelică. Nominalizat în diverse documente ale timpului, alte aprecieri comunitare. (I.E.C.).

MERCAN, Doru I. (n. Drăganu, Argeș, 19 februarie 1951). Jurist, publicist. Liceul Industrial Construcții de Mașini, Ștefănești, Argeș (1969), Facultatea de Drept, București (1974). Doctorat, *drept procesual penal*, București. Activitate în domeniu: consilier juridic, procuror; judecător: Judecătoria Pitești, Tribunalul Argeș, președinte; Curtea de Apel, Pitești, președinte Secția Penală. Colaborări editoriale, buletinele Curții de Apel, Pitești (2005-2006). Vizite documentare: Curtea de Justiție a Comunității Europene, Curtea Europeană, Curtea Superioară de Justiție a Germaniei (2006). Reuniuni tematice interne și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Aprecieri publice. (A.A.D.).

MERIȘANI (Secolul XV ~). Comună din județul Argeș, pe râul Argeș, satele: Merișani, Borlești, Brăteasca, Capu Piscului, Crâmpotani, Dobrogostea, Malu Vânător, Vârzaru, Vâlcele. Suprafața: 63,7 km². Locuitori: 4 600 (1971); 4 800 (2008). Atestare documentară medievală: Merișani (1428); Vârzaru (1428); Vâlcele (1569-1570); Borlești (1570). Biserici: Vârzaru (1653); Borlești (1753); Merișani (1800-1808); Dobrogostea (1809-1810); Vâlcele (1868); Crâmpotani (1870-1871); cruce de piatră: Borlești (1661). Monumente ale eroilor: Borlești (1916-1918); Dobrogostea (1916-1918; 1941-1945). Școala

(1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1951). Barajele, lacurile de acumulare, hidrocentralele Merișani (11,5 kw) și Vâlcele (11,5 kw), pe râul Argeș, integrate sistemului național în domeniu. Zăcăminte și exploatare de țiței; stație pentru reglarea presiunii gazelor; balastieră. Cooperativă agricolă de producție (1953-1990), asociații economice intercooperatiste, avicultură și activități industriale (1982-1990). Areal cerealier, legumicol, zootehnic, pomicol; ferme tradiționale sau contemporane, proprietari din Capitală. Arhitectură specifică zonei colinare, textile de interior, folclor literar, muzical, coregrafic. Trasee rutiere și feroviare spre Pitești și Curtea de Argeș; punct de referință pe Drumul Național 75. Turism rural, hanul Merișani (secolul XIX). **Scrieri monografice:** Parohia Borlești (1936). Valoroase consemnări geografice, istorice, economice, spirituale, alte atestări documentare. (G.C.).

MESERIAȘUL ECSECUTOR (1911; 1914-1915). Publicație săptămânală, editată la Pitești, subintitulată *Organ al meseriașilor* (1 iulie-22 septembrie 1911), respectiv *Organ independent* (22 septembrie-13 decembrie 1911; 23 noiembrie 1914-22 martie 1915). Deviză: *În unire stă puterea*. Director-responsabil: Mihail Popescu. Imprimare, Tipografia *Progresul*, Pitești. Articole, analize, opinii, informații privind apărarea intereselor micilor întreprinzători din Argeș. Dezbateri pe teme civice și eclesiastice, alte subiecte de interes general pentru activitatea urbană. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

METABET CF / ÎNTEPRINDEREA DE PODURI METALICE ȘI PREFABRICATE DIN BETON PITEȘTI (1915 ~). Unitate tradițională pentru economia României, specializată, prioritar, în realizarea unor reperi folosite în transporturile feroviare. Anterior (1898-1915), atelier mobil de consolidări poduri, linia ferată Pitești – Vârciorova, coordonator, Nicolae Kivu (inginer). Succesiv: Atelierul de Poduri Căi Ferate (1915-1920); Secția II Poduri Căi Ferate

(1920-1945); Subsediul Lucrări Speciale Tabliere Metalice Căi Ferate (1945-1950); Atelierele de Utilaj și Construcții Metalice (1950-1953); Întreprinderea de Construcții Metalice (1953-1955); Întreprinderea de Poduri Metalice și Prefabricate din Beton (1955-1991). Societatea comercială *Industrial Complex CF SA* (1991-2002). Privatizare (2002), *Metabet CF SA*, acționar majoritar, Constantin Pănescu (v.). Sărbătorirea *semicentenarului* (1965). Directori/manageri cu activitate mai îndelungată: Petre Jippa; Gheorghe Nicolae (v.), Ion Peteu; Ion Matei (v.), Mihai Oprea; Gheorghe Nicolaescu. Distinct: Poduri metalice pentru căi ferate și rutiere, macarale, traverse din beton, oțel turnat. Colaborări naționale și internaționale permanente. Activitate profitabilă. (G.P.).

METCHI, Gheorghe (1812-?). Medic uman. Venit din Transilvania. Specializare, Viena, Imperiul Habsburgic. Activitate și domiciliu, Câmpulung, Muscel (*Mahalaua Târgului*). Nominalizat în *Catagrafia orașului Câmpulung din 1838*, origine maghiară, *sudit/supus chesaro-crăiesc*. Titlul de *doctor*. Colaborare profesională cu Franz Piter Bergar, *spîter/farmacist*, preocupări acceptate de comunitatea urbană prin structurile administrative locale. Diverse consemnări documentare antume sau postume. (C.C.).

MEZZAROB (Secolul XIX ~). Familie renumită de italieni, stabilită la Câmpulung, Muscel. Proprietari urbani, sculptori în piatră, donatori comunitari. Ateliere specializate, monumente ale eroilor. Mai cunoscuți: **Pietro M.**: Berevoești (1921, 1926); **Jean M.**: Livezeni, Stâlpeni (1922, în colaborare); Vulturești (1923); Mihăești (1926); Mioveni (1926); Valea Mănăstirii, Țițești (1933); Pietroșani (1936); Bârzești, Vulturești (1936); Valea Stâniei, Țițești (1936); Bădești, Pietroșani (1937); **Victor M.**: Livezeni, Stâlpeni (1922, în colaborare); Albeștii de Muscel (1943), Beleți, Beleți – Negrești (1946); împrejmuirea Grădinii Publice din Câmpulung (1929); **Giuseppe M.**: Stâlpeni

(1923), Rădești, Stâlpeni (1928); **Eugen M.**: Vărzăroaia, Pietroșani (1947); Retevoești, Pietroșani. Atestări monografice. Diverse aprecieri publice antume și postume. (**S.N.**).

MICA, Ion V. (Bădești, Pietroșani, Muscel, 12 februarie 1923 – Jilava, Ilfov, 18/19 iulie 1959). Învățător, militant politic, martir. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1941). Activitate didactică, Școala Poenărei, Corbi, Muscel (1941-1944, 1945-1949). Colaborator, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*. Arestat (aprilie 1959), anchetat, torturat, Securitatea din Pitești, judecat, Tribunalul Militar, Regiunea II București, deplasat la Pitești. Condamnat la moarte (4 iunie 1959), executat (18/19 iulie 1959), împreună cu alți *partizani*. Privare de libertate pentru soția sa, Elena (12 ani detenție severă), patru copii minori, crescuți la orfelinat. Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (**I.I.P.**).

MICESCU (Secolul XVII -). Familie tradițională din Muscel. Mari proprietari rurali și urbani, slujbași ai Curții Domnești din Capitală, funcționari de stat, cadre didactice, ofițeri, publiciști, militanți politici. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită: Micești, Ciumești/Argeșelu, Mărăcineni, Vlădești (Muscel); Pitești, Brătieni, Galeș/Brăduleț (Argeș); Ploiești (Prahova); București. Mai cunoscuți: **Drăgușin M.**, logofăt (1688-1697); **Istrate M.** (v.), stabilit la Ciumești; **Grigore M.** și **Mihai M.** (frați), continuatorii genealogiei la Micești; **Nicolae/Nae/M.** (v.); **Mihail I. M.** (n. Ciumești, 10 noiembrie 1850-?), institutor, școli din: Ploiești (1877-1879) și Mizil (1879-1882), Prahova; Curtea de Argeș (1882-1884) și Pitești (1884-1903), Argeș; **Nicolae N.M.** (v.); **Istrate N.M.** (v.); **Petre N.M.** (4 iulie 1884-decembrie 1916), ofițer de carieră, cavalerie, erou al Primului Război Mondial; **Dimitrie Is. M.** (v.); **Dimitrie/Didi N.M.** (v.); **Ion N. M.**, student, Facultatea de Medicină, Paris, voluntar, Primul Război Mondial, căzut pe Frontul Franco – German (1917); **Dumitru**

N. / Nae M. (v.); **Nicolae D.M.** (v.); **Gheorghe Is. M.** (v.) Contribuții la dezvoltarea României moderne. **Consemnări monografice:** Nicolae Dumitrache, Marin Pufu (2009). Numeroase atestări documentare. (**N.P.L.**).

MICESCU, Dimitrie / Didi N. (Ciumești/Argeșelu, Mărăcineni, Muscel, 8 august 1887-București, 1932). Jurist, mare proprietar funciar și urban, publicist. Frate cu **Istrate N.M.** (v.). Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1905), Facultatea de Drept (1909), Facultatea de Litere și Filozofie, București (1909). Doctorat, *științe juridice*, Paris, Franța (1911). Specializare, *drept roman*, Paris (1913-1916). Avocat, Baroul Ilfov, București (1918-1932). Recunoscut în domeniu, apărarea intereselor unor importante familii ale timpului. Preocupări literare și artistice. Numeroase studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale, memorii, colecții de carte rară și pictură. Diverse atestări documentare. Implicări comunitare permanente. Aprecieri publice antume și postume. (**A.A.D.**).

MICESCU, Dimitrie Is. (Ciumești / Argeșelu, Mărăcineni, Muscel 1831-Câmpulung, Muscel, 8 octombrie 1909). Proprietar funciar, institutor. Fiul lui **Istrate M.** (v.), frate cu **Gheorghe Is. M.**, **Nicolae/Nae Is. M.** (v.), **Mihail Is. M.** (v.), **Maria Is. M.** (v.). Activitate didactică, Școala Primară Domnească, Pitești, Argeș (1858-1872); Școala Primară Nr. 2 de Băieți, Pitești (1872-1877). Revizor școlar (1877-1878). Membru marcant, Partidul Național Liberal, lider Organizația Muscel: prefect (11 martie 1887-11 aprilie 1888), reprezentând guvernul condus de Ion C. Brătianu (v.); deputat/senator *Colegiul II*. Primar, Câmpulung, Muscel (1903). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (**I.M.D.**).

MICESCU, Dumitru N./Nae (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar urban și rural, parlamentar, militant politic. Domeniu funciar:

Ciumești/Argeșelu, Mărăcineni, Muscel. Membru marcant: Partidul Conservator, lider Clubul din Argeș; Partidul Conservator Democrat; Partidul Poporului. Deputat de Muscel (1920-1922), reprezentând Partidul Poporului. Adept al **Programului reformat** expus de mareșalul Alexandru Averescu. Contribuții la diversificarea preocupărilor economice și culturale din perioada interbelică. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

MICESCU, Gheorghe Is. (Ciumești / Argeșelu, Mărăcineni, Muscel, 1839-?). Mare proprietar rural și urban, militant politic, înalt funcționar de stat. Fiul lui **Istrate M.** (v.), frate cu **Dumitru Is. M.** (v.), **Nicolae/Nae Is. M.** (v.), **Mihail Is. M.** (v.), **Maria Is. M.** (v.). Studii la Pitești, Argeș, și în București. Membru marcant, Partidul Național Liberal. Succesiv: subprefect, plasa Curtea de Argeș; director, Prefectura Județului Muscel. Temporar, prefect de Muscel (6-16 februarie 1885), reprezentând guvernul condus de Ion C. Brătianu (v.), Contribuții la diversificarea exprimării administrației naționale după proclamarea Regatului României. Aprecieri publice antume și postume. (M.B.).

MICESCU, Istrate (Micești, Muscel, 1797 – Ciumești/Argeșelu, Mărăcineni, Muscel, 9 februarie 1867). Mare proprietar funciar, slujitor al Curții Domnești din Capitală, *pitar* și *postelnic*, filantrop. Fondatorul familiei Micescu, din Ciumești/Argeșelu; continuarea prin frații săi, **Mihail M.** (v.), **Grigore M.**, **Zmaranda M.**, a genealogiei din Micești. Căsătorit cu Anastasia Brătianu, 11 copii. Titlu de boier, personalitate reprezentativă a Muscelului. Favorabil Unirii Principatelor Române (1859), realizării **Programului reformat** promovat de Alexandru Ioan Cuza, aducerii monarhiei străine (1866). Donator: loturi agricole pentru nouă săteni clăcași (1864), sume de bani în scopul edificării școlii, pictării bisericii, întreținerii drumurilor. Diverse atestări documentare. Aprecieri comunitare antume și

postume. (S.I.C.).

MICESCU, Istrate N. (n. Ploiești, Prahova, 22 mai 1881 – Aiud, Alba, 22 mai 1951). Jurist, militant politic, profesor universitar, publicist. *Proprietăți, domiciliu tradițional, oseminte, Ciumești/Argeșelu, Mărăcineni, Muscel.* Fiul lui **Nicolae/ Nae Is. M.** (v.). Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1899), Facultatea de Drept, Paris, Franța (1903). *Doctorat, științe juridice*, Paris (1906). Avocat, barourile Argeș (1905-1907), București (1907-1948), Ilfov (1923-1936, decan de onoare). Oratorie, recunoscut în domeniu, pledoarie de succes, în cauze autohtone și europene. Activitate didactică, universitățile din Iași și București, profesor titular (1932). Parlamentar, reprezentând Partidul Național Liberal. Deputat: Romanați (1919-1923); Muscel (1927); Soroca (1931); vicepreședinte, Camera Deputaților. Senator de drept (1939-1940). Ministru: Externe (29 decembrie 1937-10 februarie 1938); Justiție (24 noiembrie 1938-11 mai 1940). Autor principal, **Constituția din 1938**, favorabilă instaurării monarhiei autoritare, solicitată de Carol II (v.). Membru marcant, Consiliul Național al Frontului Renașterii Naționale (1939-1940). Volume importante: **Etude de technique juridique** (1907); **Lupta dreptului împotriva legilor nedrepte** (1942); **Memoriul avocaților pentru ieșirea României din război** (1944). Cursuri, tratate, conferințe, interviuri, reuniuni cu tematică adecvată. Arestat, cercetat, judecat, condamnat, 20 de ani de muncă silnică (1 iulie 1948), deținut politic (1948-1951), deces premeditat, Penitenciarul Aiud, Alba. Diverse atestări documentare. Eponimii: vilă și parc în Ciumești / Argeșelu; stradă la Pitești; bust și sală, Parlamentul României, București. Aprecieri publice antume și postume. (I.F.B.).

MICESCU, Maria Is. (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Fiica lui **Istrate M.** (v.), soră cu **Dimitrie Is. M.** (v.), **Gheorghe Is. M.** (v.), **Nicolae/Nae Is. M.** (v.), **Mihail Is. M.** (v.). Întinse suprafețe de teren în

localitățile Brătieni, Galeș, Miceasca, plasa Argeș, expropriate, parțial, prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

MICESCU, Mihai Is. (Ciumești / Argeșelu, Muscel, 10 noiembrie 1850 - ?). Proprietar funciar, institutor. Fiul lui **Istrate M.** Intinse suprafețe de teren, case, alte bunuri în valoare deosebită în comuna natală și localități apropiate. Orientare politică liberală. Școala Publică din Pitești, Argeș. Activitate didactică permanentă, școlile primare de băieți: Nr. 1 și Nr. 2, Ploiești, Prahova (1879-1879); Mizil, Prahova (1882-1884); Nr. 1, Pitești (1884-1903). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

MICESCU, Nicolae D. (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar urban și rural, parlamentar. Fiul lui **Dumitru N. M.** (v.). Membru marcant, Partidul Național Liberal, deputat de Muscel (1909 - 1914). Adept al reformismului de factură modernă, introducerii noilor tehnologii în agricultură, diversificării exportului. Aprecieri publice. (C.D.B.).

MICESCU, Nicolae N. (Ploiești, Prahova, 26 februarie 1880 – Ciumești/Argeșelu, Mărăcineni, Argeș, 24 ianuarie 1953). Fiul lui **Nicolae/Nae I.M.** (v.). Inginer, *construcții civile*, cercetător. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1898), Institutul Politehnic *Charlottenburg*, Berlin, Germania (1905). Doctorat, *științe tehnice*, Germania (1908). Activitate specializată în domeniu, Primăria din Berlin. Colaborare distinctă: elaborarea proiectului pentru introducerea metroului metropolitan. Volum important: *Canalizarea și metroul Berlinului*. Stabilite definitiv la Ciumești/Argeșelu în 1916. Soluții tehnice pentru: refacerea podului feroviar Bănăni/Prundu, Pitești, bombardat de aviația americană (1944); consolidarea căilor de acces spre *Vila Micescu*, Argeșelu/Ciumești,

Mărăcineni, Muscel. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.F.).

MICESCU, Nicolae / Nae Is. (Ciumești/Argeșelu, Mărăcineni, Muscel, 1845 - 1925). Profesor, *științe naturale și sociale*, parlamentar. Fiul lui **Istrate M.** (v.). Liceul *Sfântul Sava*, București (1964), Universitatea din București (1866), *Seria de debut*. Activitate didactică: primul și singurul profesor pentru Clasa I (*latină, franceză, istorie, geografie, calligrafie, religie, cosmografie*), Gimnaziul de Băieți, Pitești, Argeș (1866-1867; director fondator); Gimnaziul de Băieți, Ploiești, Prahova (1867-1893; director, 1870-1873); Liceul de Băieți/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1893-1897). Volume importante: *Elemente de mineralogie* (1888); *Istoricul inventării telegrafului electric*. Deputat de Prahova, senator de Argeș (1895-1899), reprezentând Partidul Național Liberal. Eponimie: Școala Primară din Ciumești/Argeșelu (1925-1945). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (C.V.).

MICEȘTI (Secolul XV ~). Comună din județul Argeș, pe Râul Doamnei, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Micești**, Brânzari, Păuleasca, Purcăreni. Suprafața: 43,2 km². Locuitori: 3 300 (1971); 4 398 (2008). Urme de castru roman (Purcăreni). Atestare documentară medievală: Micești (1456); Purcăreni (1487/1494); Păuleasca (1526). Biserici: Purcăreni (1779-1800); Micești (1835-1837); cruce de piatră: Micești (1719). Monumente ale eroilor: Micești (1916-1918; 1941-1945); Purcăreni (1916-1918). Școală: (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1956). Exploatare de țiței și gaze, mici unități industriale prelucrătoare, antrepozite. Cooperativă agricolă de producție (1962-1990), ferme de stat specializate (1968-1990). Areal cerealier, pomicol, zootehnic, forestier. Trasee rutiere spre Pitești și Câmpulung. Arhitectură specifică zonei colinare, textile de interior, folclor literar, muzical, coregrafic. Turism rural. Înfrățire cu localitatea Sant Agata di

Esaro (Italia). Valoroase consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.C.).

MICLĂUȘ, George (n. Câmpina, Prahova, 7 iunie 1943). Profesor gradul I, *limba franceză*, publicist, traducător. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1968*. Studii liceale, Câmpina (1961), Facultatea de Limbi Romanice Clasice și Orientale, București (1966). Specializare, Franța. Activitate didactică permanentă în Pitești: (1968-2005): Școala Nr. 4; Școala Nr. 1; Inspectoratul Școlar al Județului Argeș; Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*. Colaborări universitare, Facultatea de Litere, Pitești (1991-1998). Volum important (traducere): **Memorial Antonescu**, de George Barbul (2003). Studii, articole, comentarii, cronici, reviste și ziare din țară. Distinct: primul cabinet-laborator pentru învățarea limbii franceze din Argeș; membru Comisia Națională, Olimpiada de Limba Franceză, București; consultant, Centrul de Cooperare Culturală a Consiliului Europei, Brașov (1996); evaluator, manuale alternative de limba franceză (1997). Turnee artistice externe, Corala *Dumitru Georgescu-Kiriatic*, Pitești. Vicepreședinte, *Alianța Franceză*, Pitești, alte aprecieri publice. (C.V.).

MICLEA (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Muscel. Proprietăți montane, păduri, cariere de piatră și var, pășuni, pepiniere pentru conifere. Activitate politică de factură liberală. Contribuții la evoluția economică și culturală a localităților din nordul actualului județ Argeș. (F.P.).

MICLEA, Spirea (Bordenii Mari, Prahova, 4 iunie 1932- Pitești, Argeș, 25 august 2006). Inginer constructor, funcționar de stat, manager. *Stabilit definitiv la Pitești din 1958*. Liceul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1951), Școala Tehnică de Arhitectură, București (1959), Institutul de Construcții, București (1968). Activitate specializată: desenator tehnic, Sfatul Popular Regional Pitești (1958-1960); tehnician principal,

Direcția de Sistematizare, Arhitectură și Proiectarea Construcțiilor, Pitești (1960-1968); șef, Serviciul tehnic, Șantierul Nr.3, Trustul de Construcții Argeș (1968-1969); șef serviciu (1969-1979), șef adjunct (1979-1983), director, Secția / Direcția Arhitectură și Sistematizare, Consiliul Popular Județean Argeș (1983-1994). Expert, coordonare investiții: Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești; Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș (1994-1999). Contribuții distincte la: reabilitarea și extinderea Memorialului de Război Mateiaș; edificarea unor sedii de primării (Vlădești, Mihăești, Dâmbovicioara, Mioarele), cămine culturale (Boteni, Galeș/Brăduleț, Mozăceni), dispensare, școli (Bârla, Micești, Cepari, Schitu Golești), alimentări cu apă (Corbeni, Piatra/Stoenești), săli de sport. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

MICULESCU, Constantin (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șuici, plasa Argeș, expropriate parțial prin ***Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921***, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu . (I.I.Ș.).

MICUȚ, Ion C. (n. Stroești, Mușătești, Argeș, 27 octombrie 1912 - ?). Medic veterinar, cercetător științific, publicist. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1930), Facultatea de Medicină Veterinară, București (1937), doctorat în domeniu, București. Activitate specializată: Institutul *Pasteur* București (1937-1939); Laboratorul Veterinar, Curtea de Argeș (1939-1962); Liceul Agricol, Curtea de Argeș (1962-1974). Volume, studii, articole, reuniuni, cu tematică naturistă și literară. Membru diverse asociații profesionale naționale în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (R.G.).

MIHAI I (n. Sinaia, Prahova, 27 octombrie 1921). Monarh al României (1927-1930, sub regență; 1940-1947). Fiul lui **Carol**

II (v.) și al reginei **Elena**, principesă de Grecia. Căsătorit (1948) cu **Ana**, principesă de Bourbon – Parma. *Apropiat zonei Argeș – Muscel prin inițiative și donații publice, vizite oficiale, evocarea memoriei înaintașilor săi, înmormântați la Mănăstirea Curtea de Argeș. Studii în România: Colegiul Sfântul Sava/Colegiul Palatin. Cotroceni, București; Liceul Militar, Mănăstirea Dealu, Târgoviște, Dâmbovița. Aprobarea participării României la cel de Al Doilea Război Mondial (1941-1945) și arestării mareșalului Ioan/Ion Antonescu (v.). Silit să abdice (30 decembrie 1947), stabilit în Elveția. Colaborări permanente cu diaspora română din Occident. Revenit la București după 1989, primirea proprietăților Casei Regale, reședință oficială, Palatul *Elisabeta* din Capitală. Renunțarea la titulatura dinastică *Hohenzollern – Sigmaringer*, în favoarea calității *Mihai de România* (10 mai 2011). Scrieri memoriale, volume și lucrări plastice dedicate, așezăminte eclesiastice. Înalte aprecieri naționale și internaționale. (V.N.).*

MIHAI, Dumitru N. (Cosminele, Prahova, 1 iulie 1927-București, 21 mai 2009). Inginer mecanic, manager, parlamentar. *Domiciliu și activitate productivă în Argeș (1961-1979)*. Studii liceale și universitare la Brașov. Documentări externe, Franța. Director general: Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași/Mioveni (1963-1969); Uzina de Autoturisme, Colibași/Mioveni (1969-1973); Grupul Uzinelor de Autoturisme, Pitești (1971-1973); Întreprinderea de Autoturisme Pitești (1973-1979); Centrala Industrială de Autoturisme, Pitești (1978-1979). Director general, Institutul Național de Standardizare, București (1979-1987). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Izvoru (1975-1980), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Numeroase analize, rapoarte, interviuri, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Contribuții distincte la: redimensionarea Platformei Industriale *Pitești - Est*; dezvoltarea fabricației de autoturisme în România; evoluția generală a localității Colibași/Mioveni, Argeș. Importante

aprecieri publice antume și postume. (D.D.I.).

MIHAI, Ion M. (n. Miroși, Argeș, 5 septembrie 1952). Inginer agronom, horticultură, manager. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1971), Facultatea de Agronomie, București (1976). Doctorat, *științe agricole*, București (2002). Activitate în domeniu: șef fermă, Întreprinderea Agricolă de Stat, Izvoru, Argeș (1976-1978); șef fermă (1978-1980), inginer șef (1982-1985), Cooperativa Agricolă de Producție, Miroși; șef sector, Stațiunea pentru Mecanizarea Agriculturii, Miroși (1980-1982). Cercetător științific, Institutul de Cercetare pentru Cereale și Plante Tehnice, Fundulea, Călărași (1985-1991). Manager, Societatea Agricolă *Ceres*, Miroși, Argeș (1991~). Studii, experimentări, reuniuni tematice. Preocupări pentru modernizarea sistemelor funciare din Muntenia. Importante contribuții la organizarea actualelor exploatațiilor agricole de mari dimensiuni. Recunoașteri publice. (C.D.B.).

MIHAI, Mihail Gh. (Topoloveni, Argeș, 23 noiembrie 1967 – București, 23 decembrie 1989). *Erou-martir al Revoluției Române din decembrie 1989*. Liceul Industrial, Topoloveni, Argeș (1985). Militar în termen, Comandamentul Infanteriei, București. Împușcat mortal, sediul unității (23 decembrie 1989). Înhumat, Cimitirul Parohiei Ortodoxe Țigănești, Topoloveni. Onoruri postume: Avansat sublocotenent; declarat Erou-martir al Revoluției, *Certificat Nr. 1239, din 1991*; înmormântat cu gardă militară, alte aprecieri publice antume și postume. (R.P.C.).

MIHAI, Radu (A doua jumătate a secolului XIX-Începutul secolului XX). Parlamentar, proprietar funciar și urban. Deputat de Argeș, Colegiul III, ales la scrutinul din 1876, reprezentând gruparea liberală. Susținător al evoluției economiei, administrației și preocupărilor edilitare locale. Aprecieri publice. (C.D.B.).

MIHAI, Radu (1840- Pădureți, Lunca Corbului, Argeș, 8 aprilie 1894). Mare

proprietar funciar, ofițer de carieră, *infanterie*, general, militant politic, înalt funcționar de stat. Studii în domeniu (1857-1858). Membru fondator, Partidul Național Liberal (1875), deputat de Argeș, Colegiul III (1876). Prefect de Brăila (1876-1877); prefect al Poliției Capitalei (1877 ~ 1885). General de brigadă (1884). Ministru: Lucrări Publice (2 februarie 1885 – 28 aprilie 1887); Interne (29 aprilie 1887 – 29 februarie 1888), guvern condus de Ion C. Brătianu (v.). Colaborări constante cu administrația din Argeș. Diverse atestări documentare. Aprecieri comunitare antume și postume. (G.I.N.).

MIHAI VITEAZUL (1556 - 19 august 1601). Domn al Țării Românești (1593 - 1601), primul unificator al Valahiei, Transilvaniei și Moldovei (1599 - 1600). *Apartenență la zona Argeș-Muscel prin căsătorie, proprietăți, documente oficiale, acțiuni militare, decizii administrative, lucrări finale la Mănăstirea Tutana, Băiculești (anterior 1593)*. Stăpânirea de *ocine* familiale. satul Stănțești (1583), integrat, ulterior, orașului Pitești, Argeș; suprafețe de vii în apropiere; avantaje economice oferite Mănăstirii Argeș (1597); înputernicirea colaboratorilor apropiați, originari din acest areal, pentru sporirea autorității centrale judecătorești (1596); extinderea atribuțiilor Cancelariei de la București în teritoriu. Epigrafii medievale datate la Pitești (1597), folosirea localităților Stoenеști și Curtea de Argeș (1595 - 1601) ca puncte strategice. După tradiție: slujbă religioasă, Schitul Trivale, Pitești, după asasinarea voievodului; îmbălsămarea capului înaintea depunerii la Mănăstirea Dealu, Târgoviște, Dâmbovița. Contribuții la consolidarea și afirmarea spațialității Argeș – Muscel în perioada medievală clasică autohtonă. Numeroase eponimii. Alte recunoașteri antume și postume. (V.N.).

MIHAIL I (Sfârșitul secolului XIV-Începutul secolului XV). Domn al Țării Românești (1418-1420), fiul lui Mircea cel Bătrân (v.). *Integrat arealului Argeș-Muscel*

prin acțiuni voievodale, folosirea curților și cancelariilor tradiționale, continuitate dinastică. Asociat inițial, la tron, cu tatăl său. Organizarea rezistenței militare împotriva trupelor Imperiului Otoman, ajunse la nordul Dunării, apărarea Cetății Severin (1419), alianță conjuncturală cu Sigismund de Luxemburg, regele Ungariei. Căzut eroic în luptele cu turcii din 1420, insucces al armatei autohtone, pierderi umane, distrugerii materiale, instaurarea temporară a administrației *Înaltei Porți* asupra Munteniei și Olteniei. Importante atestări documentare. (V.N.).

MIHALACHE (Secolul XIX~). Familie tradițională din Muscel. Proprietari rurali și urbani, militanți politici, demnitari, cadre didactice, folcloriști, ofițeri, publiciști. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită: Topoloveni și Dobrești (Muscel); Pitești, (Argeș); București. Mai cunoscuți: **Ion I. M.** (v.). **Dumitru I. M.** (v.). Numeroase atestări documentare. (F.P.).

MIHALACHE, Dumitru I. (Golești Badii, Topoloveni, Muscel, 10 februarie 1885 - Bălării, Vlașca, 19 noiembrie 1916). Învățător, folclorist, publicist. Frate cu **Ion I.M.** (v.). Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1905). Activitate didactică: Priboieni, Muscel (1906-1908); Golești Badii, Topoloveni (1908-1911). Adept al cooperatismului rural. Combatant (1916), Primul Război Mondial, regimentele *70 Infanterie* și *61 Infanterie*, căpitan, căzut pe câmpul de luptă. Înmemorat, Cimitirul *Bellu*, București (20 noiembrie 1916), osemintele aduse în Cimitirul Parohiei Ortodoxe Golești Badii (1936). Culegător de folclor, povestitor, dirijor. Volum important: *Sărbătorile păgânești* (în colaborare). Valoroase studii, articole, cercetări sociologice, inițiative comunitare. Premiul Academiei Române, București. Alte aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

MIHALACHE, Dumitru M. (n. Vâlcele, Băiculești, Argeș, 24 iunie, 1948). Cercetător științific principal gradul I, fizician.

Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1966), Universitatea din București (1971). Doctorat, *radiații atomice* (1986). Specializări: Italia (1990), Spania (1993), Germania (1995, 1996). Activitate permanentă, Institutul de Fizică Atomică, București. Volume importante (în colaborare): *Ghiduri de undă optice neliniare planare* (1990); *Progress in Optics/Progres în optică* (1989); *Nonlinear Surface Electromagnetic Phenomen / Fenomene electromagnetice neliniare de suprafață* (1991). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Membru, prestigioase asociații profesionale în domeniu. Premiul *Constantin Niculescu* al Academiei Române (1985), alte aprecieri publice. (R.G.).

MIHALACHE Elefterie, (București, 1922 - Bârlad, Vaslui, 1992). Actor de teatru. *Domiciliat în Pitești, Argeș (1949-1964)*. Conservatorul Particular de Artă *Astra*, București. Activitate în domeniu: Teatrul *Comedia*, București; Teatrul de Stat/*Alexandru Davila*, Pitești (1949-1964); Teatrul *Victor Ion Popa*, Bârlad, Vaslui (1964-1987). Roluri de referință: *Setilă (Harap-Alb*, George Vasilescu); *Varlam (Omul cu mârțoaga*, George Ciprian); *Decebal (Titanic vals*, Tudor Mușatescu); *Bontaș (Mielul turbat*, Aurel Baranga); *Ivan Lomov (Cerere în căsătorie*, Anton Pavlovici Cehov). Referințe critice favorabile, alte aprecieri publice antume și postume. (I.F.).

MIHALACHE, Ion I. (Golești Badii, Topoloveni, Muscel, 18 februarie 1882-Râmnicu Sărat, Buzău, 5 martie 1963). Învățător, om politic, demnitar, parlamentar. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1900). Activitate didactică, școli din: Ludești, Dâmbovița (1901-1903); Topoloveni (1903-1924). Ofițer activ, *Frontul din Moldova* (1917). Inițiator, Partidul Țărănesc, lider (1918-1926); membru fondator, Partidul Național Țărănesc (1926-1947), președinte (1933-1937). Adept al *cooperatismului* rural, inspirat de *corporatismul* italian. Organizare rurală

distinctă: Federala Podgoria, Topoloveni (1908); ferma experimentală Vițichești, Topoloveni; domeniu răscumpărat de la Eforia Spitalelor Civile, București (1921-1929); conceptul *localității model*, Topoloveni (1936-1939). Președinte, Asociația Generală a Învățătorilor din România (1915-1938). Deputat de Muscel (1919~1937), numeroase interpelări, discursuri, inițiative legislative. Ministru: Agricultură și Domenii (1928-1930); Interne (1930-1931; 1932-1933). Adversar declarat al nazismului și comunismului. Voluntar pe *Frontul de Est* (1941). Arestat (14 iulie 1947), cercetat, judecat (29 octombrie – 11 noiembrie 1947), condamnat la munca silnică pe viață, *Sentința Tribunalului Militar*, București. Deținut politic, penitenciarele: Galați, Sighetu Marmăției (Maramureș), Râmnicu Sărat (Buzău). Oseminte în Cimitirul Parohiei Ortodoxe, Dobrești, Argeș. Reabilitat (1998). Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Volum important: *Lucrările de la Topoloveni* (1939). Valoroase recunoașteri antume și postume. Eponimii: busturi (Topoloveni, 23 octombrie 1993, de Mircea Spătaru), la dezvelire, liderii: Emil Constantinescu (v.), Ion Rațiu, Corneliu Coposu, Ion Diaconescu (v.); străzi, instituții. Importante aprecieri publice antume și postume. (S.T.).

MIHALACHE, Valeria D. (n. Bălți, Basarabia, 10 ianuarie 1932). Actriță-mânuitoare, teatru de păpuși. *Domiciliată în Pitești, Argeș (1950-1964)*. Autodidact. Activitate în domeniu: Teatrul de Stat / *Alexandru Davila*, Pitești, secțiile de Păpuși *Așchiuță* (1950-1958) și de Estradă (1958-1964); Teatrul *Victor Ion Popa*, Bârlad, Vaslui (1964-1989). Roluri de referință, la Pitești, în spectacolele: *Inima mamei; Bârlogul zmeilor; Voinicul și crăiasa; Căsătorie din interes; O zi minunată*. Referințe critice favorabile, alte aprecieri publice. (I.F.).

MIHALCEA / MIELCIOIU (Secolul XVII ~). Familie tradițională din Bălilești, Muscel. Proprietari funciari, clerici, magistrați,

ingineri, medici, cadre didactice, universitari, diplomați, eroi. Mai cunoscuți: **Pavel** (circa 1680), diacon; **Mihalcea P.** (n. 1727), *patronimic*; **Constantin P.M.**, nepot și **Ion P.M.C.** (1788 - ?), strănepot; **Nicolae I.C.M.** (1815-Bălilești, 7 februarie 1880); **Sanda N. Năndrașu** (Stroești, Mușătești, Argeș 1828-Bălilești, 16 februarie 1859), soție; **Leon M. -Năndrașu**, fiul lor, *patronimic*; **Dumitru M.** (1885-Oituz, Bacău); **Ion Mielcioiu**, ambasador (1996, Irak). Conexiuni cu familiile **Năndrașu**, **Dimulescu**, **Albu**. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (**N.P.L.**)

MIHALCEA (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Argeș: instrumentiști și interpreți de muzică populară; dirijori, tarafuri sau orchestre; culegători de folclor; aranjamente, improvizații, preluări după partituri clasice universale. Mai cunoscuți: **Dumitru M.**; **Constantin M.**; **Gheorghe M.**; **Ion M.**; **Marin M.**; **Petre M.**. Colaborări naționale și internaționale în domeniu. Formatori de talente. Discografie, înregistrări radio și televiziune, turnee externe, protocol oficial. Implicări comunitare. Contribuții la diversificarea vieții culturale din Argeș-Muscel. Aprecieri publice. (**C.G.C.**)

MIHALCEA, Dumitru (Secolul XX). Mare proprietar funciar, militant politic. Întinse suprafețe de teren, localitatea Ștefănești, Muscel, expropriate, parțial, prin **Reforma agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Pertu Groza. Retrocedări, după 1990, către urmași. Atestări documentare, Primăria Urbană, Ștefănești, Argeș. (**I.I.Ș.**)

MIHALCEA, Marcel M. (Stoiceni, Vâlcea, 17 mai 1930 – Bughea de Sus, Argeș, 19 februarie 1996). Inginer silvic, manager. *Stabilit în Argeș din 1955*. Activitate specializată: Întreprinderea de Lucrări Forestiere, București, șef, șantierul Curtea de Argeș, Câmpulung, Argeș, Râmnicu Vâlcea (1955-1965); Secția Raională a Drumurilor Muscel (1965-1966). Director, Întreprinderea de Construcții Forestiere, Caransebeș, Caraș

Severin (1966-1969); inginer principal, Întreprinderea de Autoturisme Colibași / Mioveni, Serviciul Mecano - Energetic - Investiții (1969-1990). Contribuții la: amenajarea căilor forestiere și a lucrărilor de ameliorațiuni în bazinele râurilor Dâmbovița, Doamnei, Vâlsan, Târgului, Cerna, Mehadia, Timiș; punerea în funcțiune a Uzinei *Oltcit*, Craiova, întreprinderilor cu profil auto Slatina (Olt), Topoloveni (Argeș), Oradea (Bihor); extinderea Platformei Industriale *Pitești-Est*. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Aprecieri publice antume și postume. (**I.D.P.**)

MIHALȚU, Iulian (n. Pitești, Argeș, 6 octombrie 1945). Inginer mecanic, diplomat, manager. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1963). Institutul Politehnic, București (1968). Activitate specializată în domeniu: Întreprinderea de Autoturisme Colibași / Mioveni, Argeș (1978-1980); șef serviciu, Întreprinderea de Comerț Exterior *Auto-Dacia*, Pitești (1980); reprezentant ministerial, Agenția Economică a României la Paris, Franța (1980-1983), director general, *Auto Dacia*, Pitești (1983-1986); șef, Departamentul Export-Import, Centrala de Autoturisme, Pitești (1987-1988). Președinte- director general, Societatea Mixtă *Oltcit*, Craiova, Dolj (1988-1990). Ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Indonezia (1990-1993). Consilier. director general adjunct, Ministerul Industriilor, București (1993-1995); consilier, SC *Automobile SA*, Mioveni (1995-1996). Consul economic, Consulatul General al României de la Marsilia, Franța (1996-1998). Director comercial, SC *Vitalis Internațional SA*, Pitești (1998-1999); director, sucursalele: *Asirag SA* (2000-2002), *Omniasig* (2002 ~), Pitești. Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Diverse aprecieri publice. (**D.D.I.**)

MIHĂESCU, Constantin D. (Ploiești, Prahova, 3 martie 1898 - Câmpulung, Argeș, 13 ianuarie 1981). Artist plastic, *pictură*,

restaurator, profesor, *desen*. Școala Națională de Belle - Arte, București (1922). *Stabilit la Câmpulung, Muscel din 1946*. Lucrări de restaurare, numeroase biserici din România (singur sau în colaborare), atestare patriarhală în domeniu. Mai cunoscute: Brad, Hunedoara (1931); Flămânda, Câmpulung, Muscel (1946); Crețești, Ilfov (1968); Balotești, Ilfov (1968); Stei, Hunedoara (1970). Activitate didactică: Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung; Grupul Școlar *Minier Pescăreasa*, Câmpulung. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

MIHĂESCU, Petre / Petrache (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Furduești, plasa Dîmbovnic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu, și *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de executivul format de Petru Groza. (I.I.Ș.).

MIHĂEȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe Râul Târgului, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: *Mihăești, Drăghici, Furnicoși, Rudeni, Valea Bradului, Valea Popii, Văcarea*. Suprafața: 64,3 km². Locuitori: 6 000 (1971); 6 024 (2008). Atestare documentară medievală: Mihăești (1512/1513); Drăghici (1512/1513); Furnicoși (1572); Văcarea (1576). Biserici: Valea Bradului (1767); Furnicoși (1810); Drăghici (1854); Valea Popii (1863-1872); Văcarea (1875-1878); Mihăiești (1906-1912); Cruci de piatră: Mihăești (1546, 1714, 1849). Monumente ale eroilor: Drăghici (1877; 1916-1918; 1944); Valea Popii (1877-1878; 1916-1918; 1941-1945); Văcarea (1916-1918; 1941-1945); Mihăești (1916-1918; 1944). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1960). Mici unități industriale prelucrătoare. Cooperativă agricolă de producție (1950-1990); ferme de stat specializate (1968-1990); parc dendrologic, fondator Iuliu Moldovan (v.). Areal cerealier,

legumicol, zootehnic, pomicol, forestier. Trasee rutiere și feroviare spre Pitești, Golești, Câmpulung. Punct de referință pe Drumul Național 73. Turism rural. Arhitectură specifică interferențelor colinare și de câmpie; artă populară; cor mixt (1921), dirijor cunoscut, Constantin Vlădescu; grup folcloric bărbătesc (2002), instructor artistic Liviu Iana, fondator, Gavril Prunoiu (v.). Publicație proprie: *Revista universală*, Drăghici (1909). Înfrățire cu localitatea Cerenza (Italia). Numeroase consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.C.).

MIHĂILĂ, Chiriac (Secolul XX). Lucrător industrial, parlamentar. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Curtea de Argeș (1952-1956), reprezentând Frontul Democrației Populare. Propuneri legislative privind dezvoltarea generală a *Cetății de Scaun*. Preocupări referitoare la evoluția economiei și perfecționării administrației locale. Aprecieri publice. (C.D.B.).

MIHĂILĂ, Ion P. (Priboieni, Muscel. 12 ianuarie 1916 – Priboieni, Argeș, 7 martie 1999). Învățător, funcționar public și de stat. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel. Activitate didactică: Școala Primară/Gimnaziul Unic, Priboieni, Muscel/Argeș. Secretar, Consiliul Popular Raional Topoloveni, Argeș (1957-1960). Vicepreședinte: Sfatul Popular Raional, Costești, Argeș (1960-1964); Sfatul Popular Raional Pitești, Argeș (1964-1966). Președinte, Comitetul Orășenesc de Cultură și Artă, Pitești, Argeș (1966-1968), inspector, Comitetul Județean pentru Cultură și Educație Socialistă Argeș (1968-1972). Preocupări distincte: organizarea instituțiilor de învățământ și cultură de la sate; eradicarea analfabetismului; înființarea formațiilor artistice de amatori și a societăților culturale; reabilitarea monumentelor istorice; valorificarea tradițiilor specifice localității natale; înființarea *punctului muzeal* etnografic Priboieni. Documentări externe. Studii, articole, interviuri, reuniuni tematice naționale.

Aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

MIHĂILEANU, Mihail (Sfârșitul secolul XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, profesor, parlamentar. Deputat de Argeș (1912-1913), susținut de Partidul Conservator, Gruparea *junimiștilor*; ulterior (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Ocupațiunii Intellectuale*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Volum important, *Chestiuni actuale* (1926). Colaborator, publicația *Piteștii* (1910-1913), editată de structurile Partidului Conservator din Argeș. Adept al evoluției economiei și spiritualității locale în etapa interbelică. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

MIHĂILESCU, Cristian (n. Pitești, Argeș, 1950). Sportiv de performanță, *culturism*. Activitate și succese în domeniu, cluburi din Pitești sau București. Participare la numeroase competiții naționale, balcanice, europene, internaționale, mondiale. Rezultate distincte: Locul II, Campionatul Mondial (1995); Locul III: Campionatul European (1966); Campionatul Mondial (1994, 1996). Maestru al sportului, președinte, Federația Română de Culturism. Implicări în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (L.V.M.).

MIHĂILESCU, Ilie Al. (n. Ulmi, Dâmbovița, 30 martie 1949). Maestru fotograf, colecționar, lucrător industrial. *Stabilit în Argeș din 1953*. Liceul Industrial, Topoloveni, Argeș (1982). Specializare, *fotografie artistică*, Pitești (1982). Activitate productivă: Uzina Mecanică Muscel, Câmpulung, Argeș (1966-1978); Uzina de Piese Auto/Întreprinderea de Autoturisme Colibași/Mioveni, Argeș (1968-1981); Întreprinderea de Supape și Bolțuri, Topoloveni, Argeș (1981-1991); SC *Componente SA*, Topoloveni (1991-1999). Temporar, Mina Uricani, Hunedoara (1988). Numeroase lucrări fotografice (alb-negru, color): imagini din natură, portrete, scene cotidiene, compoziții tematice. Montaje

distincte: *Arc peste timp* (2008); *Monumentul Eroilor* (2008); *Inaugurarea Catedralei și Casei de Cultură*, zona centrală urbană, Topoloveni. Exponate pentru instituții școlare, agenții economice, muzee, biblioteci, persoane juridice și particulare. Colaborator, publicațiile: *Magazin, România liberă* (București); *Glasul* (Brașov); *Secera și ciocanul* (Pitești); *Argeșul ortodox* (Pitești); *Orizont* (Topoloveni). Colecționar: documente, cărți, fotografii, obiecte, regăsite în patrimoniul public sau privat. Aprecieri comunitare. (I.E.C.).

MIHĂILESCU, Ion M. (n. Șovarna, Mehedinți, 1 februarie 1942). Economist, înalt funcționar de stat, parlamentar. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1978*. Studii medii, Craiova, Dolj (1960), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1972), Institutul Politehnic *Traian Vuia*, Timișoara (1973). Documentări externe: Germania (1998), Danemarca (1999). Doctorat, *științe administrative*, Craiova (2000). Activitate specializată: economist-șef, director, Întreprinderea Județeană de Transport Local, Pitești (1978-1986); inspector, Administrația Financiară Argeș (1987-1991); director adjunct (1987-1991), director general (1991-1996), Direcția Generală a Finanțelor Publice și Controlului Financiar de Stat Argeș. Președinte: Consiliul Județean Argeș (1996-2004); Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România (2000-2002); Camera Auditorilor Financiar din Romania (2004 ~). Senator de Argeș, reprezentând Partidul Social Democrat (2004). Activitate didactică, Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (2004~), șef, Catedra Finanțe, Bănci, Contabilitate. Profesor universitar din 2003. Contribuții distincte la: edificarea sediului Direcției Generale a Finanțelor Publice, Argeș; relansarea investițiilor social-culturale, urbane și rurale, în etapa amintită; adaptarea economiei din Argeș- Muscel la sistemul concurențial; implementarea principiilor auditului european în România. Volume importante: *Finanțe publice* (1999, 2000, 2002); *Managementul financiar al întreprinderii* (2000); *Expertiză contabilă și*

audit financiar (2000); *Auditul financiar al întreprinderii* (2003). Studii, articole, rapoarte, analize, hotărâri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Diverse aprecieri comunitare. **(I.T.B.)**.

MIHĂILESCU, Nicolae I. (n. Ciofrângenii, Argeș, 17 noiembrie 1946). Profesor universitar, *educație fizică*. Școala Medie / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1964), Institutul de Educație Fizică și Sport, București (1970). Doctorat, *management sportiv*, Pitești (2006). Preocupări didactice: Liceul *Grigore Alexandrescu*, Târgoviște, Dâmbovița (1970-1974); Școala Nr. 4, Curtea de Argeș (1974-1975); Universitatea din Pitești (2002 ~). Activitate specializată: antrenor (1975-1980), președinte (1977-1981), Clubul Sportiv Municipal, Pitești; secretar (1981-1989), director (1990-1997, 2001-2004), director adjunct (1997-2000), Direcția Județeană de Sport și Tineret Argeș. Profesor universitar (2008), conducător de doctorat (2009). Volume importante: *Management, marketing, legislație în activitatea sportivă* (2006); *Atletismul în sistemul educațional* (2006); *Organizarea și conducerea în structurile sportului* (2008); *Constituirea structurilor sportive* (2008); *Managementul în sportul competițional* (2008). Studii, referate, comunicări, reuniuni științifice în domeniu. Contribuții distincte la: pregătirea sportivilor de performanță din Argeș-Muscel; organizarea unor competiții de amploare la Pitești și Câmpulung; realizarea și dotarea Complexului Nautic Bascov, Bazinului Olimpic de Înot, Sălii de Atletică Grea, Pitești. Recunoașteri publice. **(L.V.M.)**.

MIHĂILESCU, Nicolae Al. (Secolul XX). Profesor gradul I, *fizică-chimie*, funcționar de stat, om de cultură. Originar din Slatina, Olt. *Domiciliul și activitate la Pitești, Argeș (1956-1975)*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Universitatea din București. Documentări externe. Preocupări didactice, instituții urbane de învățământ, titular, Școala Medie Nr. 1/Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul

Ion C. Brătianu, Pitești (1959-1968). Distinct: vicepreședinte, Sfatul Popular Regional Argeș (1959-1968); președinte, Comitetul Județean pentru Cultură și Artă Argeș (1968-1970). Contribuții directe la: organizarea Muzeului Golești, Ștefănești, Argeș (1958); înființarea Institutului Pedagogic de 3 ani, Pitești (1962); redimensionarea secțiilor Teatrului *Alexandru Davila*, Pitești (1972); diversificarea programelor și dotarea caselor de cultură, căminelor culturale, bibliotecilor din Argeș-Muscel. Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. *Profesor emerit*, alte aprecieri publice antume și postume. **(I.T.B.)**.

MIHĂILESCU, Nicolae Gh. (Ludești, Dâmbovița 12 decembrie 1913 – Jilava, Ilfov, 12 mai 1952). Ofițer de carieră, *vânători de munte*, militant politic, martir. Activitate de comandă, Batalionul 7 *Vânători de Munte*, Câmpulung, Muscel, (1938 – 1948). Combatant, Al Doilea Război Mondial (maior), *Frontul de Est* (1941 – 1944), remarcat ca *schior - trăgător*, luptele din Ucraina (1942) și Moldova de Nord (1944). Ordine și medalii, conferite de România și Germania. Membru activ, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului* (1948-1950). Arestat (12 mai 1950), anchetat și torturat, Securitatea din Pitești, Argeș. Judecat, Tribunalul Militar, Secțiunea I, București. Condamnat la moarte (25 iulie 1951), executat (12 mai 1952), împreună cu alți *partizani* inculpați. Confiscarea totală a averii. Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

MIHĂILESCU, Niculina Liliana (n. Găești, Dâmbovița, 18 ianuarie 1954). Profesor universitar, *educație fizică*, antrenor. *Stabilită la Pitești, Argeș din 1977*. Liceul Teoretic, Găești (1974), Institutul de Educație Fizică și Sport, București (1977). Doctorat, *educație fizică*, Chișinău, Republica Moldova (2002). Activitate didactică: Liceul cu Program Sportiv, Pitești (1977-2000); Universitatea din

Pitești (2000 ~). Șef, Catedra Sporturi Individuale (2002-2012), decan (2012 ~). Conducător de doctorat (2007 ~). Volume importante: *Atletism în sistemul educațional* (2006, în colaborare); *Atletism. Tehnica probelor* (2001); *Instruirea programată în atletism* (2002, în colaborare); *Atletism. Alergarea de garduri* (2004); *Teoria educației fizice și sportului* (2005). Studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Antrenor, *atletism*, loturile republican (1987-2001) și olimpic al României (1997-2000). Contribuții la dezvoltarea învățământului mediu și superior sportiv din Argeș. Antrenor emerit (1999), alte aprecieri publice. (M.C.S.).

MIHĂILESCU, Stelian (Cireșu, Căteasca, Argeș, 8 mai 1919 – București, 5 mai 2004). Actor de teatru, radio, televiziune. Conservatorul de Muzică și Artă Dramatică, București. Activitate permanentă în domeniu: Teatrul de Stat *Giulești/Odeon*, București. Importante realizări scenice. Preocupări regizorale, formații de amatori, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, București, Premiul I pe țară și Medalia de Aur (1968 – 1969). Referiri critice favorabile, alte aprecieri publice antume și postume. (I.F.).

MIHNEA CEL RĂU (A doua jumătate a secolului XV – Începutul secolului XVI). Născut, anterior februarie 1462. Domn al Țării Românești (aprilie 1508 – octombrie 1509), fiu nelegitim al lui Vlad Țepeș (v.). *Intense legături cu Argeșul: consemnarea oficială a Cancelariei voievodale temporare de la Pitești; datarea toponimică a Hrisovului* din 6 iunie 1508; noi edificii la Mănăstirea Tutana, Băiculești. Diverse atestări documentare. Contribuții la consolidarea rolului tradițional al zonei Argeș-Muscel în feudalitatea autohtonă clasică. (C.N.).

MIHNEA III RADU (Secolul XVII). Domn al Țării Românești (martie 1658 - noiembrie 1659). *Integrat spațialității argeșene prin inițiative urmărind consolidarea puterii*

centraleși autonomiei. Opozant al mării boierimi, creșterii puterii otomane, incursiunilor tătarilor. Coordonarea acțiunilor cu demersurile principelui Transilvaniei, Gheorghe Rákóczi II (1648-1660), întâlnirea de la Podu Dâmboviței, Dâmbovicioara, Muscel (15 octombrie 1659). Succese temporare antiotomane la: Frățești și Călugăreni (Ilfov), Brăila, Giurgiu, sudul Dunării (octombrie-noiembrie 1659). Învins prin ofensiva turcilor și tătarilor, sprijiniți de cete boierești. Retragere în Transilvania. Atestări documentare. (C.N.).

MIHULECEA, Cornel (n. Brașov, 1 aprilie 1925). Inginer, *energetică*, demnitar, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin proiecte economice, sociale, științifice*. Activitate în domeniu: manager, unități specializate din Capitală (1956-1965), ministru adjunct, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini Unelte și Electrotehnice, București (1965 - 1974). Președinte, Comitetul de Stat pentru Energie Nucleară, București (1979-1982; 1985-1989). Studii, articole, interviuri. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală *Pitești-Nord* (1980-1985), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Contribuții directe la amplasarea, edificarea, dotarea Institutului de Reactori Nucleari Energetici de la Mioveni, Argeș. Aprecieri publice. (C.D.B.).

MILATA, Slavina Andaluza (n. Slatina, Olt, 1 septembrie 1950). Arhitectă. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1959*. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1968), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1973). Activitate permanentă. Institutul Județean de Proiectare Argeș/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1973 ~). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: școli cu 24 de săli de clasă, Costești și Mioveni, Argeș; Blocul *Petrom*, Pitești. Coordonator: *Planul de Urbanism General al orașului Ștefănești*, Argeș. Membră, Uniunea Arhitecților din România (1973), Ordinului Arhitecților din România (2001); Registrul Urbaniștilor din România. Contribuții la evoluția stilului

arhitectonic funcționalist contemporan. (A.M.).

MILCOVEANU, Dumitru (Buzoești, Argeș, 3 ianuarie 1914 - ?). Compozitor, pianist, profesor. Cursuri liceale în Argeș (1932), Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale, Cluj (1938), Conservatorul din Cluj (1939), Conservatorul din București, *Clasa Paul Constantinescu* (1949). Activitate muzicală permanentă, *pian*, inițial, Cluj (1941-1947); ulterior, în Capitală: corepetitor, Conservatorul de Muzică și Artă Dramatică (1947-1950); Teatrul Tineretului (1955-1956); Universitatea *Constantin I. Parhon* (1960-1962); Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale* (1963-1965); Școala Elementară de Arte Nr. 1 (1967-1976). Creații proprii. Muzică simfonică: *Dor de ducă* (1940), *Viziune cosmică* (1967); muzică de cameră: *Rapsodie românească pentru pian* (1940); muzică vocală și corală. Notificări critice favorabile. Diverse aprecieri comunitare. (L.P.).

MILCOVEANU, Mihai P. (București, 1913-București, 1985). Actor de teatru. *Domiciliu și activitate la Pitești, Argeș (1955-1967)*. Conservatorul de Stat, București. Realizări scenice: Teatrul *Regina Maria*, București; Compania *Nora Piacentini*, București; Teatrul Național *Vasile Alecsandri*, Iași; Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1955-1967). Roluri de referință: *Nichita (Omul cu mârtoaga*, George Ciprian); *Locotenent Stavropol (Moș Teacă*, Alexandru Kirițescu); *Manea (Visul unei nopți de iarnă*, Tudor Mușatescu); *Torcy (Paharul cu apă*, Eugen Scribe); *Tomovici (Ziaristii*, Alexandru Mirodan). Referințe critice favorabile, alte aprecieri publice antume și postume. (I.F.).

MILEA, Benone N. (Sboghițești, Nucșoara, Muscel, 28 ianuarie 1927 – Jilava, Ilfov, 18/19 iulie 1959). Muncitor forestier, militant politic, martir. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1945). Prestații productive (1945-1949). Membru activ, Grupul de rezistență armată

anticomunistă *Haiducii Muscelului*, colaborator apropiat al lui Gheorghe Arsenescu (v.). Arestat (1 februarie 1949), anchetat, torturat, Securitatea din Pitești, Argeș. Judecat, Tribunalul Militar, Regiunea II, București, deplasat la Pitești, condamnat la moarte. Executat (18/19 iulie 1959), împreună cu alți 15 membri ai grupului. Privare de libertate pentru tatăl său, Nicolae (opt ani detenție severă). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

MILEA, Vasile (Lerești, Muscel, 1 ianuarie 1927-București, 22 decembrie 1989). Ofițer de carieră, *tancuri și auto*, general, demnitar. Liceul Comercial *Carol II*, Câmpulung, Muscel (1947), Școala de Ofițeri, Pitești, Argeș (1951), Academia Militară, București. Funcții de comandă: Școala Militară *Mihai Viteazul*, Pitești; Unitatea Militară Specială *Tancuri și Blindate*, Lăculețe, Constanța; Statul Major al Gărzilor Patriotice din România. Ministru adjunct, șef al Marelui Stat Major (1980-1985), ministru, Apărare Națională (1985-1989). Membru marcant, Partidul Comunist Român, deputat în Marea Adunare Națională. Opozant față de aplicarea **Ordinului** emis de Nicolae Ceaușescu (v.) privind implicarea directă a armatei pentru înăbușirea Revoluției Române din decembrie 1989. Moarte suspectă în sediul Comitetului Central al Partidului, București. Înmormântat, *onoruri militare*, Lerești, Argeș. Eponimii: monumente comemorative, Lerești și Câmpulung; Piața Civică, Pitești. Diverse aprecieri publice antume și postume. (M.B.).

MILITARU, Virgil (Găești, Dâmbovița, 15 octombrie 1955 - Vedea, Argeș, 4 iunie 2010). Artist plastic, *caricatură*, profesor, desen, publicist. *Domiciliat în Pitești, Argeș (1978-2010)*. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1974), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1978). Expoziții personale: Pitești (1987, 1988, 1994). Exprimări externe, saloane și festivaluri specializate, premii: Japonia (1986, 1987, 1989, 2004); Turcia (1987, 1988, 1989);

Columbia (1989); Italia (1989). Activitate didactică, școli din Pitești (1978-2010). Redactor-șef fondator, revista *Bețe-n roate* (Pitești, 1990). Colaborator, diverse publicații din Belgia, Canada, Franța, Germania, Japonia, România. Emisiuni *media*. Membru, Federația Organizațiilor de Caricaturiști din Europa, alte aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

MILOIU, Gheorghe I. (? – Gherla, Cluj, 1960). Proprietar rural, Capu Piscului, Godeni, Muscel, militant politic. Susținător al Grupului de rezistență armată anticomunistă *Șerban-Voican*. Arestat (27 iulie 1956), anchetat, torturat, Securitatea din Pitești, Argeș, judecat, Tribunalul Militar, București. Condamnat (5 iunie 1958), zece ani muncă silnică. Deces premeditat, Penitenciarul Gherla, Cluj. Arestări, anchetări, condamnări, membrii familiei: soția, Filofteia, decedată, Penitenciarul Văcărești, București (1960); fiul, Stelian, opt ani detenție severă. Diverse consemnări documentare. (I.I.P.).

MILOIU, Neculai N. (Coțofenești, Bacău, 13 iulie 1936 – Pitești, Argeș, 22 mai 2010). Inginer constructor, manager. *Stabilit definitiv la Pitești din 1966*. Liceul *Mihail Sadoveanu*, Iași (1954), Facultatea de Construcții Civile, Industriale și Agricole, Institutul Politehnic, Iași (1959). Activitate specializată în domeniu: întreprinderile de construcții-montaj Onești, Bacău (1959-1962) și Brăila (1962-1966). Șef șantier: Rafinăria din Pitești, Întreprinderea de Construcții Montaj, Pitești (1966-1971); Trustul de Construcții Industriale, Pitești (1971-1981). Inginer șef, Trustul Antrepriză Generală Construcții Industriale, Pitești (1981-1991). Director general fondator, SC *Conarg SA*, Pitești (1991-1995). Contribuții deosebite la organizarea și executarea lucrărilor de investiții pentru edificarea Rafinăriei, Platforma Industrială *Pitești-Sud*, a altor obiective economice sau sociale din Argeș-Muscel. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.M.F.).

MINCU, Ion (Bădești, Pietroșani, Muscel, 10 iunie 1904 – Pitești, Argeș, 1999). Proprietar rural, mic întreprinzător, militant politic. Activitate productivă, *cizmărie*, Câmpulung, Muscel și București (1920-1935). Membru marcant, Partidul Comunist Român, fondator ilegalist, *celule sătești* pe valea Râului Doamnei (1935-1944). Propagandă antirăzboinică, Regimentul 30 Dorobanți Muscel (1939). Primul primar de această orientare ideologică din zona Argeș – Muscel, comuna Bădești, astăzi, sat în Pietroșani, Argeș (18 octombrie 1944 – decembrie 1946). Lider, Organizația Muscel a Frontului Plugarilor (1945-1946). Inițiativă distinctă: împărțirea moșiei *Sălbiș*, proprietar, Zoe Calleya Baldovin, țăranilor din Bădești (octombrie 1944), devansarea *Reformei agrare* (23 martie 1945). Implicat în desfășurarea alegerilor de la 19 noiembrie 1946, exclus din partid, acuzat pentru *tăinuirea dușmanilor* de clasă. Reabilitare (1957). Funcții administrative la Pitești (1958-1964). Articole de presă, interviuri, note memoriale. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.I.Ș.).

MINCULESCU, Constantin D. (Creveniciu, Teleorman, 6 septembrie 1863 – București, 29 decembrie 1937). Fizician, cercetător științific, profesor universitar, manager. *Așezământ și reședință tradițională, Șuici, Argeș, căsătorit cu Alexandrina Brătianu*. Liceul *Matei Basarab*, București (1882), Facultatea de Științe, București (1886). Doctorat, *fizică*, Universitatea *Sorbona*, Paris, Franța (1891). Activitate didactică permanentă, titular Universitatea din București (1894-1935), decan Facultatea de Științe. Colaborări Facultatea de Medicină, București (1893-1924). Realizări originale: *Determinarea echivalentului mecanic al caloriciei* (1892); *Măsurarea indicelui de refracție al unei prisme la microscop* (1905); *Măsurarea diametrului interior al tuburilor subțiri* (1907); *Măsurarea coeficientului de elasticitate prin metoda acustică* (1910). Distinct: *Fenomenul Minculescu*, echivalentul

mecanic al căldurii. Numeroase studii, articole, inovații, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, importante foruri sau asociații profesionale din Europa. Vicepreședinte, Ateneul Român, București (1929-1933); președinte, Societatea de Științe *Ateneul Român*, București (1933-1937). Fondator, edificii pentru: școală primară (1897); dispensar uman (1908); Judecătoria de Pace (1923); oficiu poștal (1924); Gimnaziul Industrial (1926); agenție bancară, Șuici, Argeș. Eponimii: bust, placă memorială, instituții de învățământ. Alte valoroase recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

MINCULESCU, Cristian Alexandru (n. Pitești, Argeș, 9 ianuarie 1959). Solist, *muzică rock*. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1978). Lider, formația *Iris*, București (1980). Activitate permanentă în Capitală. Albume importante: *Zi și noapte* (1987); *Athenaeum Mirage* (1998); *De vei pleca* (2000); *Iris 4 Motion* (2003); *Iris Maxima* (2005). Formatori de talente în domeniu, discografie tematică. Numeroase concerte, recitaluri, turnee naționale și internaționale, emisiuni radio sau televiziune, alte exprimări artistice de valoare. Consemnări critice favorabile. Reuniuni muzicale organizate special în reședința Argeșului (*Zilele municipiului Pitești*). Diverse aprecieri comunitare. (L.P.).

MINEA, Grigorie D. (n. Târgu Mureș, 30 mai 1939). Artist plastic, *sculptură*, monumentalist. *Familie tradițională din Câmpulung, Argeș*. Școala Medie Nr. 1 /Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1956), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1964), *Clasa Boris Caragea*. Stagii: Italia (1997, 1999). Activitate didactică permanentă în Capitală: Palatul Pionierilor (1964-1969); Institutul de Artă Teatrală și Cinematografie *Ion Luca Caragiale* (1969-1974); Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*/Universitatea de Artă (1974-2003). Numeroase expoziții personale sau de grup

(1964 ~), București. Exprimări externe: Polonia (1973); Germania (1975, 1976); Franța (1976); Grecia (1988); Spania (1992), Federația Rusă. Distinct, colaborări constante, Italia (1981, 1995, 1996, 1997, 1999), special, *Bienala de la Veneția* (1976). Lucrări importante de for public: *Victoria*, Sibiu (1974); *Iuliu Maniu*, Alba Iulia (1993); *Mircea cel Bătrân*, Pitești, Argeș (1998, în colaborare); *Pasărea căzută*, București (2006); *Ion I.C. Brătianu*, Pitești (2012). Sculptură mică, desene, colecții particulare din: Canada, Franța, Germania, Italia, Statele Unite ale Americii. Preocupări didactice, Academia de Arte, București (1990-2007). Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România (1968), Filiala București, membru Consiliul Național, secretar Secția de Sculptură (1974-1995). Consemnări critice favorabile. Premiul *Ioan Andreescu* al Academiei Române, București (1998), alte aprecieri publice. (S.N.).

MINOVICI, Mina (Brăila, 30 aprilie 1858 – București, 26 aprilie 1935). Farmacist, profesor universitar. *Apropiat zonei Argeș prin domiciliu temporar, proprietăți rurale, Cârpeniș, Cepari, donații comunitare*. Gimnaziul din Brăila, Școala Superioară de Farmacie, București (1878), Facultatea de Medicină, București (1885). Stagiul: Franța (1885-1886). Doctorat, *medicină legală*, Paris (1888). Activitate în domeniu: preparator, cursul de chimie, Facultatea de Medicină, București (1899); farmacist, Eforia Spitalelor Civile, București (1879-1880); activitate didactică, facultățile: Drept (1896-1934), Medicină, București (1897-1934).. Profesor universitar (1899), decan, Facultatea de Medicină (1919-1934). Director general, Serviciul Sanitar Român (1912-1934). Fondator: Morga din Capitală, inaugurare oficială, 20 decembrie 1892, devenită primul Institut de Medicină Legală din lume (1898), locație veche demolată (1986). Cercetări științifice aprofundate: boli mintale, antropologie criminală. Volume importante: *Tratat complet de medicină legală, I* (1928), *II* (1930). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale.

Membru, renumite asociații profesionale continentale. Eponimii: Institutul de Medicină Legală, București, busturi, străzi. Valoroase aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MINOVICI, Ștefan (Râmnicu Sărat, Buzău, 18 iulie 1867 - București, 29 decembrie 1935). Membru corespondent al Academiei Române (8 iunie 1925). Chimist, biolog, profesor universitar, manager. *Integrat spațialității argeșene prin proprietăți, domiciliu tradițional, Cârpeniș, Cepari (vila Minovici), ctitorirea Bisericii Parohiei Ortodoxe din localitate, loc de veci*. Frate cu **Mina M.** (v.) și **Nicolae M.** (1868-1941). Liceul, *Sfântul Sava*, București (1885), Universitatea din București (1889). Cercetări de laborator: școli și facultăți din Capitală (1889-1894). Specializare (1894-1896), doctorat, *chimie* (1897), Universitatea din Berlin, Germania. Chimist *legist*: Ministerul de Justiție (1896-1900); Ministerul de Interne, București (1900-1911); Activitate didactică, facultățile de Farmacie (1897-1923) și Științe (1923-1925). Director, Institutul de Chimie, București (1925-1935). Fondator, Societatea Română de Chimie (1919). Volume importante: *Tratat de chimie analitică, I - V* (1907~1915); *Manual practic de chimie organică* (1926). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru activ, societăți continentale de biologie și chimie (Franța, Germania, Marea Britanie, Polonia, Statele Unite ale Americii). *Doctor Honoris Causa*, universitățile din București și Paris; Cavaler al *Legiunii de Onoare*, Franța (1936), Alte valoroase aprecieri publice antume și postume. Diverse eponimii. Contribuții speciale privind dezvoltarea chimiei contemporane, aplicarea rezultatelor cercetării în multiple domenii, receptarea proiectelor evoluției Argeșului interbelic. (S.D.V.).

MINOVICI, Viorica A (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Cârpeniș, plasa Argeș, expropriate parțial prin **Reforma**

Agrară din 23 martie 1945, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

MIOARELE (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe râul Argeșel, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Mățau**, Aluniș, Chilii, Cocenești, Suslănești. Suprafață: 33,1 km². Locuitori: 2 400 (1971); 1 689 (2008). Atestare documentară medievală: Suslănești (1573). Biserici: Suslănești (1848); Mățul de Sus (1872); Mățau (1881-1883); ruinele din Hodaia/Suslănești (XV); cruci de piatră: Mățau (1688-1846); Cocenești (1721); Chilii (1727); Suslănești (1831). Monument al eroilor: Mățau (1916-1918; 1941-1945). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1963); Mici întreprinderi prelucrătoare, ferme agricole de stat specializate (1968-1990), asociații familiale. Areal pomicol, zootehnic, forestier. Dealuri înalte subcarpatice: Mățau (1 019 m); Marlauz (680 m, rezervație *pești fosili*). Trasee rutiere spre Pitești, Câmpulung, Brașov. Turism rural. Arhitectură specifică zonei colinare, textile de interior, costume populare. Ansamblul folcloric *Colinda* (1980), turnee externe, Cenaclul literar *Tudor Mușatescu*. fondator Cezar Neacșu (v.). Publicație proprie: **Muscelul nostru**, Mățau (1929-1942), director, Ioan Gh. Nicolaescu (v.). Înfrățire cu localitatea San Mango d'Aquino (Italia). **Sciere monografică**: Ion I. Șucu (v.), Ion N. Popescu, Petre I. Tomescu (1976). Valoroase consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.C.).

MIOVENI (Secolul XV ~). Oraș din județul Argeș, anterior, comuna Colibași, aparținând, tradițional, zonei Muscel. Satele: **Mioveni**, Clucereasa, Colibași, Făgetu, Racovița. Suprafață: 51,0 km². Locuitori: 6 300 (1971); 34 107 (2008), Atestare documentară medievală: Colibași/Mălurean (1456); Mioveni (1485); Făgetu/Vieros (1525); Racovița (1532). Mănăstirea Vieros (1571-1573); biserici: Racovița (1786); Mioveni (1840-1843); Colibași (1850-1860); Catedrala *Sinții Apostoli Petru și Pavel*, Mioveni (2004), târnosită, 1

iulie 2012; capelele Colibași (1954-1963; 1998); cruci de piatră: Colibași (1647, 1676); Mioveni (1730); Făgetu/Vieros (1838); culă (1797). Monumente ale eroilor: Colibași (1877-1878; 1916-1918); Mioveni (1916-1918; 1941-1945); Racovița (1916-1918; 1941-1945). Școală (1838); liceu (1969); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1953); spital (1906). Mare platformă industrială: Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose* (1952), astăzi, Compania de Automobile *Dacia - Renault*; Institutul de Reactori Nucleari Energetici / *IRNE*, devenit centru de cercetări în domeniu; întreprinderi prelucrătoare mici și mijlocii, antrepozite. Cooperativă agricolă de producție (1962-1990), Areal cerealier, legumicol, pomicol, forestier. Centru urban: Colibași (1989-1996); Mioveni (1996 ~). Demolări masive (1985-1989), noi cartiere rezidențiale, *tramă* stradală, instituții publice, televiziune, casă de cultură a sindicatelor (1986), centru cultural, stadion, penitenciar de maximă siguranță (1976). Târg tradițional: 20 iulie. Alimentare cu apă, stație de tratare, lac de acumulare și baraj, râul Târgului. Inițial, sursă oferită de Uzina de Piese Auto, foraje proprii, puțuri de adâncime. Trasee rutiere și feroviare spre Pitești, Golești, Câmpulung. **Lucrări monografice:** Gheorghe Săvulescu (1973); Adrian Sămărescu (2007, în colaborare). Publicație proprie, **Buletinul orașului**, apariție periodică, imprimare, SC *Graficprint Industries SRL*, Pitești. Valoroase consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.C.).

MIRCEA CEL BĂTRÂN (A doua jumătate a secolului XIV – Începutul secolului XV). Domn al Țării Românești (23 septembrie 1386 – 31 ianuarie 1418), fiul lui **Radu I** (v.), frate cu **Dan I** (v.). *Renumit, în Argeș – Muscel pentru prima autentificare documentară medievală a Piteștilor* (20 mai 1388), *folosirea orașului Curtea de Argeș ca reședință oficială (anterior 1396), stimularea sistemului proprietăților voievodale și activităților specifice etapei de început a feudalismului autohton*. Titulatura oficială, *stăpân al Țării de la Munte până la Mare*, sugerând cea mai

amplă întindere teritorială premodernă românească. Politică externă activă, alianțe militare cu Polonia, Ungaria, Moldova, Serbia; lupte crâncene împotriva unor armate turcești (Rovine, Nicopole); implicare în disputele pentru succesiunea la *tronul sultanal* (1403-1415). Pierderea, în favoarea otomanilor, a Dobrogei (1417). Mutarea Capitalei Munteniei la Târgoviște, Dâmbovița (1396). Dezvoltare economică internă (minerit, meșteșuguri, comerț), continuarea organizării administrative a Țării Românești, instituirea *înaltelor dregătorii*, emiterea monedei din argint, *perperul de Valahia* (1392). Ctitorirea Bisericii Mănăstirii Cozia, Vâlcea (1388), unde este înhumat (1418). Patru fii, viitorii domni munteni: **Mihail I** (v.), **Radu II Prasnaglava** (v.), **Alexandru I Aldea** (v.), **Vlad Dracul**. Îi sunt atribuite: daniile unor mori, din Pitești, pentru Mănăstirea Cozia (1388); edificarea Bisericii Schitului Brădet (circa 1400); atestarea localității Glavacioc, Ștefan Cel Mare; finalizarea lucrărilor la Mănăstirea Cotmeana (1389). Numeroase dovezi ale atenției conferite acestor locuri. Valoroase eponimii, alte însemne memoriale la Pitești, Curtea de Argeș, Câmpulung. Valoroase atestări documentare. (V.N.).

MIRCEA CIOBANUL (Secolul XVI). Domn al Țării Românești (17 martie 1545~21 septembrie 1559). Atestat documentar, în Argeș-Muscel, prin: *proprietăți funciare la Pitești*, oferite, parțial, ca danie, Mănăstirii Govora, Vâlcea (1545, 1547); *hrisovul* referitor la Mănăstirea Nămăești, Valea Mare-Pravăț (1547). Legături de familie cu mai mulți demnitari ai acești areal medieval tradițional. Diverse consemnări istorice. (V.N.).

MIRCEA, Constantin (Secolul XX). Proprietar urban, mic întreprinzător, donator comunitar. *Originar din Argeș*. Patron, cinematografele *Aquila* și *Lux*, Pitești (1923-1948), asociat, Haralambie Floru. Pelicule, dotări tehnice, proiecții *de ultimă generație* (în perioada interbelică). Editor, **Foaia publicitară a Cinematografului Aquila**

din **Pitești** (1923, 1924). Sală oferită (1 septembrie 1947), pentru: Teatrul Muncitoresc (1947-1949); Teatrul de Stat, (1949-1955); Cinematograful *Modern* (1955 ~), Pitești. Șef de producție, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (I.F.).

MIRCEA, Ion I. (Mediaș, Sibiu, 11 octombrie 1912 - Pitești, Argeș, 3 ianuarie 1999). Lucrător industrial, manager. *Stabilit definitiv la Pitești în 1952*. Școala de Maiștri, secția *Țesături din bumbac*, Mediaș (1942). Activitate productivă, unități ale industriei urbane din Transilvania (1928-1952). Director, *Întreprinderea Textila*, Pitești (1952-1967). Coordonarea realizării importanțelor programe prioritare pentru: reutilizarea și extinderea atelierelor sau secțiilor tradiționale, existente de la începutul secolului XX, naționalizate la 11 iunie 1948; calificarea unui mare număr de muncitori; înființarea școlii profesionale și a liceului de specialitate; diversificarea sortimentelor livrate pe piața internă sau externă; sporirea eficienței economice. Unitate evidențiată pe țară (1960). Director administrativ, Combinatul de Articole Tehnice din *Cauciuc/Rolast*, Pitești (1958-1970). Implicări comunitare permanente. Aprecieri publice antume și postume. (I.D.P.).

MIRCESCU, Grigore M. (Slobozia, Ialomița, 13 noiembrie 1910 - Curtea de Argeș, 25 iulie 1996). Profesor gradul I, *muzică*, dirijor. *Stabilit în Argeș din 1946*. Seminarul Teologic, București (1928), Conservatorul de Muzică și Artă Dramatică, București (1936). Activitate didactică permanentă (1936-1972), instituții școlare din: Bălți (Basarabia), Pucioasa (Dâmbovița), Pitești (Argeș), Curtea de Argeș. Dirijor: Corul Radio, București (fondator); formații corale de amatori din Curtea de Argeș (Sindicatul Învățăământ) și Pitești (Sindicatul Căilor Ferate Române, Casa Armatei/Veterani de Război, Școala Populară de Artă, Biserica *Sfântul Gheorghe*). Prelucrări și adaptări în domeniu. Consemnări critice favorabile. Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale,

interviuri. Importante aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

MIREA, Dimitrie D. (Câmpulung, Muscel, 10 octombrie 1864 - 1942). Artist plastic, *sculptură*, *pictură*, profesor, desen. Frate cu **George D. M.** (v.). Studii de specialitate: Franța, Germania, România. Activitate didactică, instituții din: Câmpulung, Muscel, Școala Normală *Carol I* (1896-1903); Craiova, Dolj; Școala Națională de Bele-Arte, București. Expoziții în țară și la Paris (1925). Lucrări de referință: busturile *Negru Vodă* (1910), **Dimitrie Giurescu**, amplasate în Câmpulung. Sculptură mică. Membru fondator, *Tinerimea Artistică*, București (1901). Marele Premiu Național pentru Pictură (1924). Prezențe în muzee sau colecții particulare din Argeș – Muscel: **Mocan călare**; **Țărancă cu coș**; **Cioban**. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

MIREA, George D. (Câmpulung, Muscel, 16 aprilie 1852 - București, 12 decembrie 1934). Artist plastic, *pictură*, profesor universitar. Colegiul *Sfântul Sava*, București (1869), Școala Națională de Bele-Arte, București, *Clasa Gheorghe Tattarescu*, *Theodor Aman* (1876). Reporter de război, sudul Dunării (1877). Specializări: Franța (1878-1884), Germania. Activitate didactică, Școala Națională de Bele-Arte, București (1891-1932); director (1899-1929). Tablouri în expoziții europene: Franța, Elveția, Italia, Olanda, România, Spania. Lucrări de referință: **Bătălia de la Smârdan** (1877); **Mihai Viteazul privind capul lui Andrei Bathory** (1882); portretele: **Alexandru Odobescu**; **Bogdan Petriceicu Hasdeu**; frescele de la Banca Națională, Ministerul de Finanțe, Casa *Vernescu*, Palatul *Cantacuzino* (București). Prezențe în muzee și colecții particulare. Director, Pinacoteca Statului, Școala de Arhitectură, București; membru fondator, *Tinerimea Artistică* (1901). Membru activ, Ateneul Român din Capitală (1898-1934). Marele Premiu Național pentru Pictură (1924). Prezențe în muzee sau colecții particulare din

Argeș-Muscel. Valoroase aprecieri publice antume și postume.. (S.N.).

MIRICIOIU, Mucenic (n. Cocu, Argeș, 9 martie 1949). Inginer, *construcții hidroenergetice*, manager. Studii liceale, Pitești, Argeș (1967), Institutul de Construcții, București (1972). Activitate specializată: Trustul de Construcții Hidroenergetice, Grupul de Șantiere Argeș, Lotul Vâlcea, nodurile speciale Râmnicu Vâlcea și Râureni (1972-1977); Grupul de Șantiere *Lotru*, Vâlcea, șef, Biroul Tehnic (1977-1979); Grupul de Șantiere *Porțile de Fier 2*, Mehedinți, șef, Lotul *Gogoșu*, inginer-șef, Șantierul *Ostrovul Mare* (1979-1988), colaborări cu partea iugoslavă și investitorii uzinei de *Apă Grea*, Turnu Severin, Mehedinți; șef de șantier, Arpașu, Sibiu, director tehnic, sucursalele *Oltul Superior* (1988-1997); Râmnicu Vâlcea (1997-2006). Distinct: coordonator, lucrări de reabilitare, Drumul Național 7, Pitești-Râmnicu Vâlcea (terasamente, consolidări, ziduri, poduri). Studii, analize, rapoarte, proiecte, reuniuni tematice interne sau externe. Contribuții la edificarea Sistemului Energetic Național. Aprecieri publice. (M.B.).

MIRODAN, Alexandru H./ZISSU SALTMAN, Alexandru (Budeasa, Argeș, 5 iunie 1927 – Tel Aviv, Israel, 10 martie 2010). Scriitor, ziarist, traducător, scenarist. Liceul *Matei Basarab*, București (1945). Universitatea din București (cursuri libere). Redactor, publicații din Capitală: *Tineretea* (1945-1946); *Tânărul muncitor* (1847-1948); *Scânteia tineretului* (1948-1953, prim-redactor); *Scânteia* (1953-1957, secretar de redacție); *Teatrul* (1957-1958); *Gazeta literară* (1959-1961). Coparticipant, reînființarea Teatrului de Comedie, București (1961-1963). Dramaturgie (selectiv): *Ziariștii* (1956); *Celebrul 702* (1960); *Noaptea e sfetnic bun* (1963); *Camuflaj* (1968); *Tovarășul feudal și fratele său* (1975). Colaborări cu numeroase teatre din România și Israel. Distinct : scenariul filmului *Steaua fără nume*, după Mihail Sebastian,

producție româno-franceză; culegerile de critică teatrală *Replici* (1969) și *Scene* (1975); rubricile permanente din revistele *Contemporanul*, *Flacăra*, *Viața Românească*, București. Emigrat în Israel (1977). Documentarist, Muzeul Diasporei, Tel Aviv (1978-1986); director, revista *Minimum* (1986-2010). Inițiator: *Dicționarul neconvențional al scriitorilor evrei de limba română, I, II* (1980-1997). Membru, importante foruri literare din Europa, reuniuni în domeniu. Aprecieri publice, antume și postume. (M.S.).

MIROȘI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, Câmpia Burdea, aparținând, temporar, zonei Teleorman, satele: Miroși, Surdulești. Suprafața: 48,1 km². Locuitori: 4 200 (1971; 2 636 (2008). Atestare documentară medievală: Miroși (1551). Biserici: Surdulești (1842-1852); Miroși (1906-1908). Școală: (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1956). Zăcămintă și exploatare de țitei. Cooperativă agricolă de producție (1956-1990); stațiune de mașini și tractoare (1960-1992); asociație economică intercooperatistă, *bovine* (1980-1990); sediul Consiliului Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist Miroși (1982-1990). Areal cerealier, legumicol, zootehnic; asociații de producători (1992). Arhitectură specifică zonei de câmpie, artă populară (sculptură în lemn), coregrafie distinctă (călușul). Trasee rutiere spre: Pitești, Costești, Alexandria; stație pe calea ferată Costești – Roșiori de Vede. Turism rural. Târg săptămânal: 23 aprilie; 14 octombrie. *Scriere monografică*: Radu M. Tetici, Ionel M. Tudor (2000). Valoroase consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.C.).

MITEA, Constantin (Călărași, 1920 – București, 17 septembrie 2002). Ziarist, militant politic, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin proiecte economice, sociale, edilitare*. Studii liceale la Călărași; cursuri libere, *ziaristică*, București (1949). Academia de Științe Social-Politice, București (1962). Membru marcant, Partidul Comunist Român: șef secție, redactor-șef

adjunct, redactor-șef, ziarul *Scântea*, București; director, revista *Contemporanul*, București; șef, Secția Propagandă și Presă (1980-1988); secretar, Comitetul Central al Partidului, consilier, Cabinetul președintelui Nicolae Ceaușescu (v.) și al Elenei Ceaușescu (v.). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, circumscripțiile electorale, Costești (1980-1985) și Topoloveni (1985-1989), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Contribuții directe la evoluția industrială a noilor așezări urbane din Argeș în etapele amintite. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

MITOCARU, Gheorghe M. (Crucea, Suceava, 2 mai 1932 – Pitești, Argeș, 23 martie 1966). *Activitate în Argeș - Muscel (1963-1965, 1966-1973, 1992-1996)*. Inginer, construcții civile, industriale, hidroenergetice, manager. Studii liceale, Suceava (1954), Institutul de Construcții, București (1958). Specialist în domeniu: Secția Drumuri și Poduri, Câmpulung Moldovenesc, Suceava (1958-1959); Întreprinderea de Construcții și Instalații Căi Ferate, București (1959-1960); Grupul de Șantier Construcții Poduri, Bicaz, Neamț (1960-1963); Direcția de Sistemizare, Arhitectură și Proiectarea Construcțiilor / DSAPC, Pitești (1963-1965); Grupul de Șantier *Porțile de Fier I*, Mehedinți (1965-1966). Șef șantier, Întreprinderea de Construcții Hidroenergetice, Grupul de Șantier Argeș - Corbeni, nodurile speciale Noaptea, Zigoneni, Băiculești, Mănicești (1966-1973); coordonator, Serviciul Tehnic de Calitate. Ulterior: Centrala Trustului de Construcții Hidroenergetice, București (1973-1991); misiuni organizatorice, șantierele Siriu (Buzău), Sebeș (Alba), Oltul Inferior, Jiu; inspector principal, Controlul Tehnic de Calitate (*laboratoare*). Șef de șantier, Germania (1991-1992). Inspector, Controlul Tehnic de Calitate, Sucursala Argeș (1992-1996). Studii, analize, rapoarte, proiecte, reuniuni tematice interne sau externe. Contribuții la edificarea Sistemului Energetic Național. Aprecieri

publice antume și postume. (M.B.).

MITRACHE, Ion M. (n. Schitu, Olt, 22 iunie 1945). Inginer, *construcții de mașini*, profesor universitar. *Stabilit în Argeș din 1968*. Frate cu **Marin M.M.** (v.). Școala Medie Nr.2/Colegiu *Zinca Golescu*, Pitești (1962), Institutul Politehnic, București (1968). Doctorat, *mecanică*, București (1983). Activitate în domeniu: Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni (1968-1975); Institutul de Învățământ Superior/ Universitatea din Pitești (1975~). Volume importante (în colaborare): *Motoare. Îndrumar de proiectare* (1980); *Termotehnică și mașini termice, II* (1997); *Ciclurile mașinilor și instalațiilor termice* (1996); *Termotehnică și mașini termice. Probleme și aplicații pentru ingineri* (1993). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Numeroase *granturi/* contracte de cercetare finalizate. Brevet de inventator. Membru diverse foruri științifice specializate în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic din Argeș. Aprecieri publice. (M.C.S.).

MITRACHE, Marin M. (n. Schitu, Olt, 28 februarie 1932). Inginer mecanic, cercetător, proiectant. *Stabilit în Argeș din 1957*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1952), Institutul Politehnic, București (1957). Stagii: Franța, Germania, Italia. Doctorat, *științe tehnice*, București (1983). Activitate specifică permanentă: Uzina *Vasile Tudose / Întreprinderea de Piese Auto*, Colibași / Mioveni, Argeș, laboratorul *încercări motoare* (1957 – 1958), serviciile *Constructor – șef* (1959 – 1961), *Studii tehnologice* (șef, 1961 - 1969); Întreprinderea de Autoturisme Colibași / Mioveni, coordonator, *birourile tehnologice* (1969 - 1971); Institutul de Cercetare Științifică și Inginerie Tehnologică pentru Autoturisme, Colibași / Mioveni, coordonator, *sectoarele constructor* (1971 – 1992), unitățile Centralei de Autoturisme din Pitești: Mioveni, Câmpulung (Argeș), Timișoara (Timiș), Craiova (Dolj). Contribuții distincte: proiectarea și omologarea primului carburator

economic al autocamioanelor *SR 101*, cutiei de viteze, pompelor, compresoarelor, pistoanelor, segmentelor, supapelor, realizate la Colibași, pentru autocamioanele *SR 131* și *SR 139*; preluarea documentației tehnice de la Compania *Renault*, Franța, în etapa pregătirii fabricației autoturismelor *Dacia 1100* și *Dacia 1300*; înființarea atelierelor de proiectări și încercări; pregătirea informațiilor oportune recunoașterii pe piața externă a autoturismelor și autocamioanelor autohtone. Volum important: *Automobilul românesc. Istorie și tehnică* (1994, în colaborare). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Diverse aprecieri comunitare. (I.D.P.).

MITRACHE, Mihaela E. (București, 8 august 1955-București, 18 februarie 2008). Actriță de teatru, film, radio, televiziune. *Activitate la Pitești, Argeș (1978-1988)*. Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București (1978), *Clasa Marin Moraru*. Activitate în domeniu: Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1978-1988); Teatrul Național, București (1988-2008). Roluri de referință: *Zamfira (Gaițele*, Alexandru Kirițescu); *Miza (Titanic vals*, Tudor Mușatescu); *Magda Miu (Ultima oră*, Mihail Sebastian); *Honey (Cui i-e frică de Virginia Woolf?*, Edward Albee); *Felicia (Generația de sacrificiu*, Jean Valjan). *Partituri* în filmele: *Excursia*; *Pădurea de fagi*, *Filantropica*, *Balanța*, *Moartea unui artist*. Colaborări cu Televiziunea Română, studiouri din Germania și Israel. Nominalizare pentru cea mai bună actriță de film (1997), Festivalul de la Ierusalim (Israel). Membră Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ATM; Uniunea Teatrală din România/UNITER. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri publice antume și postume. (I.F.).

MITRACHE, Mihail Constantin D. (n. Păușești Măglași, Vâlcea, 29 septembrie 1943). Inginer, *construcții civile*, manager, antreprenor. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1968*. Liceul Teoretic Drăgășani, Vâlcea (1961), Institutul Politehnic, Iași (1967). Activitate în

domeniu: Trustul de Construcții, Iași (1967-1968); Trustul de Construcții Argeș (1968-1990). Director fondator, acționar majoritar, SC *Secona SA* Pitești, președinte, Consiliul de Administrație (1990 ~). Preocupări în domeniile tehnologizării și industrializării șantierelor de construcții, consilierea edificării Complexului Comercial *Fortuna*, Hotelului *Muntenia II*, Bazinului Olimpic, Spitalului de Pediatrie, Pitești ; coordonarea modernizării sediilor *Rolast*, Băncii Naționale, Băncii Române de Dezvoltare, Parchetului din localitate. Volume literare (versuri): *Paznici de moarte* (1991); *Adevărul... numai adevărul* (1999); *Mereul lumii* (2005); *Despărțirea de hominitate* (2012). Contribuții la redimensionarea urbanistică a Argeșului contemporan. (G.P.).

MITROI, Gheorghe (Secolul XX). Medic, înalt funcționar public. Studii liceale și universitare la București. Activitate în domeniu: unități sanitare din Argeș. Primar al orașului Curtea de Argeș (1941-1942). Gestionarea administrației locale, specifice guvernării instituite de Ioan/Ion Antonescu (v.), mobilizării generale, intrării României în Al Doilea Război Mondial (1941), ofensivei unităților militare pe *Frontul de Est* (1941-1942). Distinct: organizarea Spitalului Crucii Roșii; înființarea Colegiului Militar pentru Copiii Orfani de Război în clădirile Seminarului Teologic; inițierea Economatului Popular; asigurarea transportului primilor prizonieri ruși de la Curtea de Argeș în Lagărul Corbeni, Argeș. Diverse atestări documentare. Aprecieri comunitare antume și postume. (N.I.M.).

MITROPOLIA ȚĂRII ROMÂNEȘTI DE LA MUSCEL ȘI ARGEȘ (1330-1517). Instituție ecleziastică fundamentală pentru sistemul ortodoxiei medievale. Reședință (succesiv): Câmpulung (1300-1359); Curtea de Argeș (1359-1517). Activitate interferată preocupărilor Curții Domnești a Basarabilor (v.). Primul mitropolit: Iachint (v.), recunoscut oficial de Patriarhia Ecumenică de la

Constantinopol (1359), *întronizat* la Curtea de Argeș, voievod, **Nicolae Alexandru** (v.). Denumire frecventă: *Mitropolia Ungrovlahiei*, cu autoritate și asupra locuitorilor români *din plaiurile de peste Carpați*. Inițiative importante: organizarea, în premieră, a vieții religioase autohtone; înființarea episcopioilor, mănăstirilor, schiturilor, parohiilor; pregătirea și hirotonisirea preoților; editarea cărților de cult (limba slavonă); gestionarea patrimoniului propriu și a daniilor oferite de enoriași; stabilirea raporturilor cu *Locurile Sfinte*. Implicare în consolidarea creștinismului oriental. *Păstorită*, la începutul secolului XVI, de cărturarii: Maxim (1505-1508) și Macarie (1512-1521). *Scaun* transferat la Târgoviște, Dâmbovița (1517), domn al Țării Românești **Neagoe Basarab** (v.). Numeroase atestări documentare. (S.P.).

MITU, Gheorghe (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, editor, donator comunitar. Case, terenuri, magazine la Curtea de Argeș. Fondator, Editura-Librărie și Depozitul de Ziare *Gheorghe Mitu*, Curtea de Argeș (1926). Distinct: colaborare cu fotografi specializați, realizarea de ilustrate, cărți, microalbume, desfacere națională. Activități agreate de Camera de Comerț și Industrie Pitești, Prefectura Argeș, Primăria Curtea de Argeș. Imagini regăsite în scrieri istorice, expoziții muzeale, colecții particulare. Nominalizare: *Anuarul general al orașului Pitești și Județului Argeș* (1936). Diverse contribuții filantropice. Aprecieri publice antume și postume. (I.E.C.).

MITU, Mihail (Câmpulung, Muscel, 1914 – Iași, 1974). Inginer agronom, cercetător științific, publicist. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1932), Facultatea de Agronomie, București (1940). Doctorat, *științe agricole*, Iași (1963). Referent, Camera Agricolă a Județului Iași (1940-1949). Activitate didactică permanentă, Institutul Agronomic *Ion Ionescu de la Brad*, Iași (1949-1969). Studiarea biotipurilor și soiurilor locale

de măr, cireș, vișin, prun, nuc, cu valoare genetică evidentă pentru ameliorarea sortimentelor bazinului pomicol Comarnic, Iași. Ample conclucrări pentru experiențe în laboratoare, pepiniere și livezi. Volum important (în colaborare), *Pomologia României, I-VIII* (1963-1969). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Considerat unul dintre exponenții modernizării domeniului în zona Moldovei. Recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

MITULESCU, Gabriel M. (n. Domnești, Argeș, 31 octombrie 1957). Medic primar, *chirurgie generală și oncologică*, manager, publicist. Fiul lui **Moise M.** (v.). Liceul *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1976), Institutul Medico-Farmaceutic, Cluj-Napoca (1985). Primariat în 1998. Stagii: Austria, Grecia, Israel, Italia, Tunisia (1998-2007). Doctorat, *științe medicale*, București (2006). Activitate în domeniu: Spitalul Județean Argeș (1985-1988); Circumscripția sanitară Valea Largă, Dâmbovița (1988-1990); Spitalul Fundeni, București, Secția *Chirurgie* (1993 ~), respectiv Centrul de Chirurgie Generală și Transplant Hepatic (1998 ~). Medic-șef, clinicile proctologie: *Proctoline* și *Proctoclinic* (1998-2007). Colaborări didactice universitare: Clinica Fundeni (1994 ~); Facultatea de Medicină *Carol Davila*, București (2007 ~); Școala Internațională de Chirurgie Oncologică.. Numeroase studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, importante asociații și foruri profesionale europene, alte aprecieri publice. (C.C.).

MITULESCU, Ion (Poenărei, Corbi, Muscel, 1875-București, 1942). Medic militar, *fiziologie*, publicist, ofițer de carieră. Studii liceale și universitare în Capitală. Stagiul: Germania (1901). Activitate specializată: Spitalul Militar, București (1900-1901, locotenent); regimentele *25 Rahova* (1901 ~ 1904), *6 Călărași* (1904 ~ 1914, căpitan); Comandamentul *Cetății*, București (1914-

1916); Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (1916-1940, locotenent colonel), cabinet personal (1940-1942), București. Colaborator, Institutul *Koch* (Germania). Volume importante: ***Sufluri cardio-pulmonare. Mecanisme și diagnostic*** (1900); ***Tuberculoza*** (1903). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru corespondent, Societatea de Medicină, Berlin (Germania), diverse ordine sau medalii, alte aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MITULESCU, Moise (n. Domnești, Muscel, 4 februarie 1932). Profesor gradul I, *muzică*, dirijor, compozitor, manager. Școala Normală Câmpulung, Argeș (1951), Școala de Artă, Brașov (1956), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1963), *Clasa Victor Giuleanu*. Activitate didactică permanentă, școlile Albești de Argeș, Zărnești (Brașov), Nr. 3 și Nr. 5 (Pitești), Liceul / Colegiul *Zina Golescu* (Pitești). Distinct: profesor și director, Școala/ Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1964-1994); inspector, Inspectoratul Școlar Județean Argeș (1973-1976); lector, Universitatea *Spiru Haret*, București, Colegiul Câmpulung. Dirijor reprezentativ al zonei Argeș – Muscel: Corala *Negru Vodă* (Câmpulung); corurile sindicatelor Învățământ, Textila, Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc/*Rolast*, al Casei Sindicatelor (Pitești), căminelor culturale Călinești și Leordeni (Argeș), Liceului de Muzică (Pitești). Creații proprii (volume): ***Din cuburi colorate*** (1976); ***Floare albă din cunună; Solfegii; Cântând iubirea*** (2011). Special: ***Monografia Liceului de Artă Dinu Lipatti Pitești*** (2007). Studii, articole, reuniuni tematice, interviuri. Numeroase premii în domeniu, turnee externe, jurizări. Președinte: Cenaclul Muzicienilor Argeșeni *George Stephănescu*; Societatea Profesorilor de Muzică și Desen din România, Filiala Argeș. Aprecieri publice. (L.P.).

MITULESCU, Nicolae (n. Domnești, Muscel, 1925). Profesor gradul I, *geografie*, manager, publicist. Școala Normală, Cluj

(1946), Universitatea din București. Documentări externe. Activitate didactică permanentă (1948-1987): Gimnaziul Unic, Domnești (director); Secția de Învățământ și Cultură a Regiunii Argeș (inspector); școlile Nr. 3 și Nr. 16, Pitești (director); Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (director). Distinct: gestionarea vizitei liderului Nicolae Ceaușescu (v.) în liceu (25 februarie 1965); organizarea Centenarului instituției (22 mai 1966); urmărirea edificării actualelor locații pentru școlile Nr. 3 (15 septembrie 1973) și Nr. 16 (15 septembrie 1977). Volum important: ***Monografia Școlii Nr. 3 Ion Pillat din Pitești*** (1998, în colaborare). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse foruri publice, științifice, obștești. Aprecieri comunitare. (I.M.D.).

MIU, Barbu I. (n. Alexeni, Ialomița, 24 iulie 1956). Profesor gradul I, *chimie*, manager, publicist. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1981*. Liceul Teoretic Urziceni, Ialomița (1975), Facultatea de Tehnologie Chimică, Institutul Politehnic, București (1981). Doctorat, *chimie*, București (2008). Activitate didactică: Liceul/Grupul Școlar Construcții de Mașini, Colibași/Mioveni, Argeș (1981-1990, director adjunct, 1982-1989); Liceul/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1990-1994, director adjunct; 1995-1998, director); Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1994-1995; 1998-2001); Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (2001 ~), director (2001-2003; 2005-2011). Volume importante: ***Alături de tineri, I*** (2000); ***II*** (2001); ***III*** (2003); ***Geologie*** (2003, în colaborare). Studii, articole, comunicări, emisiuni *media*, reuniuni naționale și internațional pe diverse teme. Contribuții la reorganizarea structurilor școlare din Argeș-Muscel după 1990, aplicarea cerințelor Uniunii Europene, integrarea instituțională în viața *Cetății*. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Aprecieri publice. (C.V.).

MIU, Constantin B. (n. București, 8 iulie 1946). Inginer, *energetică*, manager,

publicist. *Stabilit în Argeș din 1950*. Școala Medie / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1964), Institutul Politehnic, București (1969). Stagii: Austria, Franța, Germania, Italia, Olanda, Spania. Activitate permanentă, Combinatul Petrochimic / SC *Arpechim SA*, Pitești: șef instalație, șef secție coordonator (1969-1981); director energetic (1981 ~ 1999). Reprezentant al României la negocierile pentru aderarea la Uniunea Europeană, **Capitolul Energie**, Bruxelles, Belgia (1999). Conclucrări de specialitate, combinate petrochimice, fabrici, asociații din România, Franța, Republica Moldova. Invenții și inovații brevetate. Preocupări literare. Volume importante (semnate **Constantin Agricola Miu**): *Provincial în Provence* (2010); *Tatăl meu. In memoriam* (2011); *Amințirile unui comisar de poliție, I, II* (2012); *Oameni obișnuiți* (2013). Colaborări, reviste literare și de profil industrial. Consilier municipal, Pitești (1992-1996). Membru, diverse foruri tehnice în domeniu, alte aprecieri publice. (G.P.).

MIU, Valeriu (Bârla, Argeș, 24 mai 1962 – București, 25 decembrie 1989). Lucrător industrial, *Erou-martir*, Revoluția Română din 1989. Liceul Costești, Argeș (1981). Activitate productivă, Trustul de Construcții, București (1986-1989), student, Institutul Politehnic, București. Împușcat mortal în confruntările de la *Kilometru 0*, Piața Universității din Capitală. Decedat, Spitalul *Colțea*, București. Postum: *Titlul de Erou-martir*. Alte aprecieri publice. (R.P.C.).

MIU LERCA, Constantin P. (Grădinari, Caraș Severin, 15 august 1908 - Pitești, Argeș, 1985). Profesor, *matematică-fizică*, scriitor. *Activitate didactică la Câmpulung și Pitești*. Volume importante (versuri): *Biblice* (1932); *Colinde* (1940); *Sus stele, jos stele* (1971); *Unde concentrice* (1975); *Efemerele anotimpuri* (1983). Colaborări: publicații din Banat, fondator *Vestul* (1932); revista *Argeș*, Pitești. Lectură în cenaclurile literare: *Tudor Mușatescu* (Câmpulung); *Liviu Rebreanu* (Pitești),

președinte temporar. Membru, diverse asociații culturale interbelice (1933 ~ 1937) și contemporane. Aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

MIULESCU, Leon A. (n. Câmpulung, Muscel 18 februarie 1938). Inginer mecanic, manager, expert marketing. Școala Medie/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1955), Institutul Politehnic, Brașov (1961). Stagiul în Franța (1981-1982). Activitate productivă: proiectant, Uzina Mecanică *Muscelul*, Câmpulung (1961-1965); Întreprinderea Construcții Metalurgice - Siderurgice, Galați (1965-1967). Șef, Serviciul Producție, Uzina / Întreprinderea de Autoturisme Colibași / Mioveni, Argeș (1971-1979). Director: Întreprinderea de Asistență Tehnică și Service Autoturisme, Pitești, Argeș (1979-1983); Întreprinderea de Comerț Exterior *Auto-Dacia*, Pitești (1983-1985; 2000-2002). Director adjunct: Întreprinderea *ARO*, Câmpulung (1988-1990); Centrala de Autoturisme, Pitești (1985-1988; 1990-2000). Contribuții directe la: proiectarea autoturismului *M 361*; organizarea rețelei naționale și internaționale *Service Autoturisme Dacia*; omologarea, integrarea, fabricarea pieselor de schimb *Renault 12/Dacia 1300*; promovarea exportului specializat în state din Africa, America de Sud, Asia, Europa. Studii, analize, rapoarte, interviuri. Diverse aprecieri publice. (I.D.P.).

MIUȚESCU, Gheorghe Adrian M. (n. Craiova, Dolj, 5 decembrie 1959). Inginer mecanic, manager, parlamentar. *Stabilit în Argeș din 1983*. Liceul Militar de Marină *Alexandru Ioan Cuza*, Constanța (1974), Facultatea Tehnologia Construcției de Mașini, Craiova (1983). Stagiul în Elveția. Inginer (1983-1985), șef secție (1985-1986), inginer proiectant (1986-1993), director general (1996-2002), Întreprinderea *Electroargeș*, Curtea de Argeș. Invenții brevetate. Manager, firme private din Curtea de Argeș (1993-1996; 2002-2004; 2008~). Membru marcant, Partidul Național Liberal, președinte, Organizația Argeș

(2002-2009). Deputat de Argeș (2004-2008), reprezentând Alianța *Dreptate și Adevăr*, Comisia pentru Muncă și Protecție Socială. Delegat, Comisia Europeană, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei, Strasbourg, Franța (2005-2008). Dezbateri electorale, inițiative legislative, interpelări, declarații, interviuri. Numeroase emisiuni *media*, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Stimularea democratizării vieții politice argeșene după 1990. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

MÎNZÎNĂ, Ion (n. Slăvești, Teleorman, 15 octombrie 1959). Economist, manager, militant politic, parlamentar. *Stabilit în Argeș din 1990*. Academia de Științe Economice, București (1986). Stagii: Belgia, Danemarca. Activitate în domeniu, unitățile forestiere de exploatare și transport: Gheorghieni, Harghita (1986-1990); Pitești, Argeș (1990). Șef oficiu (1990-1995), director adjunct (1995-1996), Direcția de Muncă și Protecție Socială Argeș; director Serviciul de Protecție și Pază al județului Argeș (2008 –). Membru marcant: Partidul *România Mare*, președinte, Organizația Argeș (1992-2010); Partidului Conservator (2010); Partidul Social Democrat (2010 ~). Consilier: Consiliul Local, Pitești (1992-1996); Consiliul Județean Argeș (2000-2004); vicepreședinte, Consiliul Județean Argeș (2000). Senator de Argeș (1996-2000), deputat de Argeș (2000-2004, 2004-2008), reprezentând Partidul *România Mare*. Inițiative legislative, interpelări, emisiuni *media*, interviuri, reuniuni politice naționale. Diverse recunoașteri publice. **(C.D.B.)**.

MLADIN, Gheorghe I. (n. Schitul Topolniței, Izvoru Bârzii, Mehedinți, 23 februarie 1946). Inginer hortic, cercetător științific I, manager. *Stabilit în Argeș din 1975*. Liceul Agricol, Craiova, Dolj (1965), Facultatea de Horticultură, Craiova (1975). Doctorat, *științe agricole*, București (1987). Cercetător (1990-2003), director tehnic (2003 ~), Institutul de Cercetare pentru Pomicultură,

Pitești-Mărăcineni, Argeș. Volume importante (autor sau în colaborare): *Pepiniera pomicolă* (1984); *Producerea, păstrarea și valorificarea materialului pomicol și dendrologic* (1992); *Cultura arbuștilor fructiferi* (1992); *Producerea materialului săditor la coacăz, zmeur și mur* (2004). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice, interne și internaționale. Coordonator, programe naționale și europene specializate. Membru, importante organizații profesionale, premii în domeniu, alte aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

MLADIN, Paulina I. (n. Pietroșița, Dâmbovița, 17 iunie 1951). Inginer hortic, cercetător științific I, publicist. *Stabilit în Argeș din 1980*. Liceul Teoretic, Fieni, Dâmbovița (1970), Facultatea de Horticultură, Craiova, Dolj (1976). Doctorat, *științe agricole*, București (1995). Cercetător, șef laborator, Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș (1980~). Volume importante (în colaborare): *Cultura arbuștilor fructiferi pe spații restrânse* (1992); *Cum cultivăm și îngrijim plantele pomicole* (1996); *Pomicultura durabilă de la genotip la protecția mediului și sănătatea umană* (2008). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, proiecte interne și europene specializate. Distinct: obținerea a 24 de noi soiuri de arbuști fructiferi. Membră, diverse asociații profesionale, premii în domeniu, alte aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

MOACĂ, Florin (Secolul XX). Proprietar urban, militant politic, înalt funcționar public. Membru marcant, Partidul Comunist Român. Primar al orașului Câmpulung, Argeș (1965-1967). Realizări ale etapei: continuarea sistematizării Râului Târgului în perimetrul urban; edificarea parțială a cvartalului *Vișoi I*; extinderea și întreținerea *tramei* stradale; diversificarea profilului economic al localității; gestionarea programului investițional din surse guvernamentale și locale. Aprecieri comunitare. **(M.B.)**.

MOARA SISTEMATICĂ PROGRESUL PITEȘTI (1895-2010). Unitate tradițională pentru industria de prelucrare a cerealelor din România, amplasată în Târgu din Vale, Pitești, Argeș. Dotare tehnică raportată la evoluția generală a economiei naționale. Reabilitare în 1908, investitor, Hugo Mrazek (v.). Administrație germană (1916-1918). Din 1920: Societatea Anonimă *Progresul*, 2 000 000 lei capital social subscris, mărit, ulterior (1922), la 10 000 000 lei. Concesională firmei *Eduard Prochaska și Fiii*, din Timișoara (1936), arendaș, Hugo Mrazek. Producție finită tranzacționată, prioritar, de *Brutăria Populară* (1908-2002), aflată în imediata apropiere. Capacități naționalizate (1948); integrate administrativ după 1968. Societăți comerciale (1990), privatizare pe baza de acțiuni (1992), renunțarea la profilul inițial, încetarea activității, înstrăinarea patrimoniului, demolare. Diverse atestări documentare. **(T.C.A.)**.

MOCANU, Constantin (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, comerciant, parlamentar. Deputat de Argeș (1922-1926, 1927-1928), reprezentând Partidul Național Liberal. Implicat în diversificarea economiei autohtone și democratizarea vieții politice locale din perioada interbelică. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

MOCANU, Constantin N. (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. *Originar din Câmpulung, Muscel*. Combatant: *Campania balcanică* (1913, locotenent); Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul Carpatic* (1916, căpitan), evidențiat în luptele de la Mohu (Transilvania), *Frontul din Moldova* (1917, maior), remarcat în bătălia de la Mărășești, Vrancea. General de brigadă (1946). Importante distincții române și ruse. Aprecieri publice antume sau postume. **(G.I.N.)**.

MOCANU, Marin Z. (n. Mozăceni, Argeș, 6 august 1926). Cadru didactic universitar, *filologie*, manager. Liceul de Băieți

Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1946), Universitatea din București (1950). Doctorat, *filologie*, București (1977). Activitate în domeniu: Universitatea din București (1950-1952); Școala Costești, Argeș (1952-1955); Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1955-1959); Secția de Învățământ a Regiunii Argeș (1959-1962); Institutul Pedagogic de 3 ani / Institutul de Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1962-2006). Fondator, primele facultăți din Pitești (1962), primul prorector (1962-1967), primul rector (1971-1974). Temporar, președinte, Comitetul Regional de Artă și Cultură Argeș. Lectorate, *limba română*, universități din Torino și Milano, Italia (1967-1969). Volume importante: *Elemente de origine italiană în limba română* (1978); *Formarea cuvintelor în limba română contemporană* (1999, în colaborare); *Limba română contemporană. Probleme de lexicologie și formarea cuvintelor* (1994); *Limba română contemporană. Vocabularul* (2004, în colaborare); *Elemente de lingvistică romanică* (2005). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Contribuții definitorii la: înființarea Institutului Pedagogic (de 3 ani) din Pitești (1962); evoluția învățământului superior din Argeș-Muscel; conexarea domeniului la relațiile interne și continentale de specialitate; inițierea sesiunilor științifice ale cadrelor didactice universitare și studenților din localitate; integrarea academică în viața Cetății. Valoroase aprecieri publice. **(M.C.S.)**.

MOCIOI, Nicolae I. (n. Valea Stâniei, Țițești, Muscel, 7 septembrie 1928). Istoric, arhivist, manager. Liceul *Gheorghe Șincai*, București (1948), Universitatea din București (1954). Doctorat, *științe istorice*, București (1976). Stagiul, *arhivistică*, Franța (1978). Activitate permanentă: director, Filiala/Direcția Brăila, Arhivele Statului (1954-1990). Volume importante (în colaborare): *Monografia județului Brăila* (1971); *Județele patriei. Brăila. Monografie* (1980); *Documente privind istoria orașului Brăila*

(1831-1944), *I* (1975), *II* (1989); *Filiala arhivelor statului Brăila* (1979, 1983). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții distincte la reorganizarea fondurilor și extinderea spațiilor Filialei Brăila a Arhivelor Statului. Membru, asociații profesionale în domeniu. Diverse aprecieri publice. (S.I.C.).

MODAN CORNEA, Ioana (n. Hârsești, Argeș, 16 septembrie 1954). Solistă, muzică populară românească, culegător de folclor. Liceul Teoretic, Costești, Argeș (1972), Școala Populară de artă, Pitești, *Clasa Cornelia Voica*. Solistă: Orchestra *Doina Argeșului*; Pitești; ansamblurile Folclorice *Dorul și Plaiuri argeșene*, Pitești; formații profesioniste din București și alte centre culturale din România. Laureată, Festivalul *Maria Tănase*, Craiova, Dolj (1973). Turnee externe. Discografie (selectiv): *Pe-o pală de fân cosit*; *Multă lume-mi zice așa*; *În sat l-aștept pe Mărin*; *Cântecul tău, măi Marine*. Diverse precieri comunitare. (C.G.C.).

MOGOȘ (Secolul XV). Mare proprietar funciar din Muscel, *boier*, stăpân la Corbii de Piatră, Micești, Mălureni (Mioveni), împreună cu vistierul Cârjeu (v.). Contribuții la definirea caracteristicilor agrare proprii începutului feudalității autohtone în Argeș-Muscel. (S.I.C.).

MOGOȘ, Marcel N. (n. București, 28 decembrie 1952). Profesor gradul I, *fizică*, manager, lider comunitar. *Stabilit în Argeș din 1952*. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1971), Institutul de Învățământ Superior, Pitești, Argeș (1975). Activitate didactică permanentă, școli din: Șipote, Iași (1975-1978), Rucăr, Argeș (1978-1982), Dragoslavele, Argeș (1982 ~), director, (1998-2002). Președinte, *Obștea Moșnenilor Dragoslăveni*, (2002 ~). Contribuții la asigurarea suportului material pentru Școala Dragoslavele, construirea sălii de sport, reorganizarea oficială a proprietarilor forestieri

din localitate, diversificarea preocupărilor, economice, ecoturistice și culturale montane. Aprecieri publice. (I.D.P.).

MOHAN, Vasile Gh. (Arefu, Argeș, 1 ianuarie 1926 - Curtea de Argeș, 7 octombrie 2001). Lucrător industrial, militant și lider politic, înalt funcționar de stat, parlamentar. Liceul / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1946), Facultatea de Economie, București (1966). Activitate productivă: Casa Autonomă a Pădurilor Statului / *CAPS*, Curtea de Argeș (1941 - 1948). Membru marcant Partidul Muncitoresc / Partidul Comunist Român.: secretar, organizațiile de tineret Loviștea, Vâlcea (1948 - 1950) și Pitești, Argeș (1950 - 1951); secretar: Comitetul Raional de Partid, Găești, Dâmbovița (1951 - 1953); Comitetul Regional Argeș (1956 - 1961). Prim - secretar: Comitetul Orășenesc de Partid, Curtea de Argeș (1961 - 1976), primar (1968 - 1976); Comitetul Județean de Partid Argeș (1976 - 1977), președinte, Consiliul Popular Județean. Responsabilități ulterioare, Comitetul Central, București, Colegiul de Partid: vicepreședinte (1977 - 1978); președinte (1978 - 1986). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Nr.4, Curtea de Argeș (1975 - 1980), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Contribuții distincte la evoluția contemporană a orașului Curtea de Argeș: atragerea de investiții pentru unități industriale nepoluante (electronică, electrotehnică, porțelan, bioproteine); edificarea zonei rezidențiale *Nord*; construirea Cinematografului *Unirea* (fonduri comunitare); redimensionarea bazei materiale și activității instituțiilor școlare, culturale, sportive, eclesiastice, turistice, amplasarea unor lucrări de artă monumentală. Gestionarea inundației râului Argeș, urmare a incidentului tehnic de la barajul Hidrocentralei *Vidraru*, Arefu (6 iulie 1974). Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

MOICEANU, Gabriel (n. Câmpulung, Muscel, 1934). Sportiv de performanță, *ciclism*, antrenor, manager. Activitate și succese în domeniu, cluburi din Câmpulung sau din

Capitală. Participant la numeroase competiții naționale, balcanice, europene, internaționale, olimpice. Rezultate distincte: Locul VI contratimp, cu echipa României, Jocurile Olimpice de la Roma, Italia (1960); Locul I, în trei etape, *Cursa Păcii*. Președinte, Clubul Sportiv *Muscelul*, Câmpulung, Argeș, Mastru al Sportului, obiecte personale în expoziția permanentă *Sportul Argeșean*, Muzeul Județean Argeș, alte aprecieri publice. (L.V.M.).

MOICEANU, Ion (n. Rucăr, Muscel, 19 octombrie 1944). Profesor gradul I, *istorie*, publicist. Școala Medie/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1962), Liceul Nr.2/Colegiul *Zinca Golescu*: Pitești, Argeș (1967), Facultatea de Istorie, Universitatea din București. Activitate didactică permanentă în județul Constanța, localitățile. Zorile și Urluia (Adamclisi); Ostrov; Ciocârlia (1962-1977). Titular: Liceul Militar de Marină *Alexandru Ioan Cuza*, Constanța (1977-1998); Liceul *Ovidius*, Constanța (1998-2009). Volum important: *Pagini din istoria adevărată a poporului român. Predată și publicată*. Numeroase studii, articole, comentarii, interviuri, reuniuni naționale și internaționale. Colaborator, revistele: *Anale de istorie, Cuget liber* (Chișinău, Republica Moldova), *Magazin istoric, Dobrogea nouă, Curierul de Argeș*. Redactor, revista *Agora*, Constanța. Emisiuni *media*. Conlucrări metodice: Inspectoratul Școlar Județean Constanța, Societatea de Științe Istorice din România, Școala Rucăr, Argeș. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Aprecieri publice. (V.P.).

MOISA, Ioan (n. Pitești, Argeș, 3 februarie 1942). Cercetător științific, *virusologie*, profesor universitar. Liceul *Sfântul Sava*, București (1959), Universitatea din București (1965). Doctorat, *biologie*, București (1971). Activitate în Capitală, institute ale Academiei Române: *Virusologie* (1965-1972; 1981-1991); *Biologice* (1972-1981); *Biotehnologie* (1991-1992). Preocupări didactice, universitățile din București (1992-

1998) și Pitești (1998-2010). Director general/consilier (1997-1999), Ministerul Educației Naționale, București. Volume importante (autor, coautor): *Genetica microorganismelor. Principii și tehnici de laborator* (1985); *Inginerie genetică. Clonarea genelor prin tehnologia ADN-recombinat* (1987); *Principii și tehnici de virusologie* (1991); *Microbiologie. Virusologie generală, I* (1998); *Microbiologie. Bacteriologie generală* (2000). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni interne și externe specializate. Membru, diverse foruri naționale în domeniu. Mastru al sportului, *șah* (1970). Contribuții la evoluția cercetării fundamentale autohtone, promovarea succeselor continentale, diversificarea învățământului superior din Argeș. Aprecieri publice. (M.C.S.).

MOISE, Ion (Corbi, Muscel, 18 septembrie 1928 – Pitești, Argeș, 16 septembrie 2007). Profesor universitar, *filologie*, memorialist. Liceul Mixt/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1949), Universitatea *Andrei Aleksandrovici Jdanov* (1951), Leningrad/Sankt Petersburg, Federația Rusă (1956). Doctorat, *slavistică*, București (1970), stagii: Bulgaria, Slovacia. Activitate didactică permanentă: Universitatea din București (1956-1957), Școala Medie Nr. 2/ Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1958-1962), Institutul Pedagogic/Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1962-1998). Profesor universitar din 1996. Volume importante (autor, coautor): *Toponimie și istorie argeșeană* (1992); *Dicționarul toponimic al României. Oltenia, I, II* (1993, 1995); *Studii de onomastică* (1994); *Dicționar de paronime* (2001); *Localitățile Județului Argeș. Studiu etimologic și istoric* (2000). Numeroase analize, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe teme de lingvistică, folclor, metodică. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior din Pitești. Premiul *Bogdan-Petriceicu Hasdeu* al Academiei Române (1995), alte aprecieri publice antume și postume. (M.C.S.).

MOISE, Magdalena Roxana R. (n. Balaci, Teleorman, 6 aprilie 1960). Profesoară gradul I, *muzică*, instrumentist, *vioară*, publicistă. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1965*. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, *Clasa de Artă* (1979), Școala de Muzică, Leipzig, Germania (1984), Academia de Muzică, București (2000). Activitate didactică permanentă: Școala de Muzică din Câmpulung, Argeș (1986-1990); Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1990 ~), director adjunct (2002-2004); Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (2007 ~). Colaborări: Orchestra de Stat, Eisenach, Germania (1979-1986); Filarmonica din Pitești (2007 ~). Volum important: *Expersivitatea la instrumentele de coarde* (2006). Premii naționale și internaționale în domeniu, jurizări, alte exprimări naționale și internaționale. Aprecieri publice. (L.P.).

MOISE SZALA, Emil (Turnu Severin, Mehedinți, 27 iulie 1933). Scenograf, artist plastic, *pictură, grafică*. publicist. *Activitate la Pitești, Argeș (1965-1998)*. Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1958), *Clasa Alexandru Brătășanu*. Prestații în domeniu: Teatrul *Valea Jiului*, Petroșani, Hunedoara (1958-1960); Teatrul din Constanța (1960-1965); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1965-1998). Spectacole de referință scenografică: *Șeful sectorului suflete* (Alexandru Mirodan); *Micul infern* (Mircea Ștefănescu); *Anna Christie* (Eugene Gladstone O'Neill); *Papa se lustruiește* (Spiros Melas); *Sfântu' Mitică Blajinul* (Aurel Baranga). Colaborări în Capitală. Exprimări externe: Polonia, Serbia. Numeroase expoziții personale sau de grup: Franța, Germania, Polonia, România. Studii, articole, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru: Uniunea Artiștilor Plastici din România (1970); Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ATM (1972); Uniunea Teatrală din România/UNITER (2004). Consemnări critice favorabile. Stabilit în Polonia (2010). Diverse aprecieri publice. (I.F.).

MOISESCU, Alexandru D. (Vâlsănești, Mușătești, Argeș, 30 august 1922- București, 26 ianuarie 1984). Medic primar, *boli infecțioase*, cadru didactic universitar, manager. Liceul *Decebal*, Deva, Hunedoara (1942), Facultatea de Medicină, București (1951). Doctorat, *științe medicale*, București (1965). Activitate specializată permanentă: Institutul de Medicină și Farmacie, București, Catedra Farmacologie (1952-1984); Spitalul *Colentina*, București (1954-1984), director medical (1970-1984). Profesor universitar (1982). Volume, studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe teme adecvate. Numeroase cercetări experimentale: farmacologie clinică și terapie intensivă. Colaborări redacționale, revistele: *Viața medicală; Spitalul*, București. Emisiuni *media*, Radioteleviziunea Română. Membru fondator, importante asociații în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MOISESCU, Ion Gh. (Stănești, Corbi, Muscel, 28 februarie 1917-Pitești, Argeș, 10 iulie 1999). Medic primar, *oftalmologie*, manager. Liceul /Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1937), Facultatea de Medicină, București (1944). Preocupări didactice universitare, instituții de profil din București (1945-1950), Cluj (1950-1952), Pitești (1962-1967). Activitate specializată, spitalele: *Nr.9*, București (1952-1956); Sibiu (1956-1962, șef secție); Pitești (1962-1984, șef secție). *Primariat* în 1957. Distinct: inițierea proiectării, edificării și dotării noului pavilion al Secției de Oftalmologie din Pitești. Colaborări constante cu unități similare din țară. Studii, articole, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni științifice naționale și internaționale. Eponimii: placă memorială, sală de operații, alte aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MOISESCU, Iustin I. (Cândești, Albeștii de Muscel, 5 martie 1910- București, 31 iulie 1986). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, patriarh, om de cultură. Seminarul

orfaniilor de Război, Câmpulung, Muscel (1930), Facultatea de Teologie, Atena, Grecia (1934). Stagii: Franța (1934 - 1936); Atena (1936- 1937). Doctorat, *patrologie*, Atena (1937). Activitate didactică: Seminarul Teologic *Nifon*, București (1937 - 1938), facultățile de Teologie Ortodoxă, Varșovia, Polonia (1938 - 1939), Suceava (1940 - 1946); București (1946 -1956). Profesor universitar din 1940. Arhiepiscop al Sibiului și mitropolit al Ardealului (1956 - 1957); arhiepiscop al Iașilor și mitropolit al Moldovei și Sucevei (1957 - 1977). Distinct: arhiepiscop al Bucureștilor, mitropolit al Ungrovlahiei, *patriarh* al Bisericii Ortodoxe Române (1977 - 1986), reședință de vară, Dragoslavele, Argeș. Ample lucrări de restaurare și reabilitare monumentală: Centrul Eparhial Iași; Curtea Domnească *Negru Vodă*, Câmpulung; mănăstiri și biserici din România; așezăminte de la Muntele Athos; dezvoltarea sistemului școlar teologic autohton, înființarea de muzee, dotarea tipografiilor proprii. Volume importante: *Evagrie din Pont. Viața, scrierile și învățătura* (1937, limba greacă); *Sfânta Scriptură și interpretarea ei în opera Sfântului Ioan Hrisostom* (1939~1942); *Originalitatea parabolilor Mântuitorului* (1944-1945); *Activitatea Sfântului Apostol Pavel în Atena* (1946); *Sfântul Pavel și viața celor mai de seamă comunități creștine din epoca apostolică* (1951). Editor: reviste, albume, monografii, cărți de rugăciuni, manuale, alte publicații tematice. Inițiator: colecția *Părinți și scriitori bisericești* (90 de volume); *Arta creștină în România* (șase volume); reeditarea *Noului Testament* (1979) și a *Bibliiei* (1982). Intensă activitate cărturărească, ecumenică, pastorală. Membru. Comitetul Central al Consiliului Ecumenic al Bisericilor (1961-1977) și al Prezidiului Conferinței Bisericilor Europene. Reprezentant al Bisericii Ortodoxe Române la numeroase reuniuni din Africa, Asia, Europa. Conducătorul delegațiilor *sinodale* autohtone la: Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol (1978); bisericile ortodoxe Rusă (1980), Sârbă (1981). Bulgară (1982), Greacă (1984); eparhii din Canada, Elveția,

Statele Unite, Suedia. *Opera omnia* (2002 - 2003), coordonator, Calinic al Argeșului (v), *bibliografii* personalizate, alte recunoașteri antume și postume. Contribuții distincte la consolidarea ortodoxiei românești. (S.P.).

MOISESCU, Moise (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Proprietar funciar, învățător, parlamentar. Activitate didactică, Școala din Domnești, Muscel. Fondator (în colaborare): Societatea culturală *Școala Nouă* (1887); Biblioteca Populară (1887); Cercul Cultural *Râul Doamnei* (1897). Deputat, Colegiul III Muscel (1888~1909), reprezentând Partidul Național Liberal. Militant pentru introducerea votului universal, înființarea Casei Rurale, adoptarea altor măsuri protecționiste privind lumea satelor. Promovarea dezbatelor legislative cu caracter social. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

MOISESCU, Nicolae I. (n. Stănești, Corbi, Muscel, 2 iunie 1936). Istoric, funcționar de stat, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, (1965). Facultatea de Istorie, Universitatea din București (1972). Responsabilități publice, organizații de tineret (1954-1972). Director, Muzeul Orășenesc/Municipal, Curtea de Argeș (1972-2001), președinte, Comitetul Orășenesc de Cultură și Educație Socialistă (1979-1989). Volume importante: *Curtea de Argeș în documente* (1980, în colaborare); *Cetatea Poienari* (1984, în colaborare); *Însemnări despre Curtea de Argeș* (1995); *Biserica Domnească din Curtea de Argeș* (1997); *Curtea de Argeș. Micromonografie* (1998). Studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Contribuții distincte la: elaborarea tematicii și reorganizarea muzeului din actuala locație; amenajarea expozițională a *Casei Norocei*; reabilitarea Bisericii *Sfântul Nicolae Domnesc*; realizarea statuii *Basarab I Întemeietorul* (v.); conservarea patrimoniului urban tradițional. Inițiator: revista *Studii și Comunicări* (1980); Zilele culturale *File de cronică argeșeană*

(1979-1989), realizate în parteneriat cu foruri civice sau eclesiastice locale. Diverse aprecieri comunitare. (S.I.C.).

MOISESCU, Sorin O. (Câmpulung, Muscel, 13 mai 1939 – București, 6 aprilie 2006). Jurist, demnitar, publicist. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1955), Universitatea din București (1960). Implicat direct în evenimentele revoluționare din decembrie 1989, București. Activitate specializată permanentă în Capitală: consilier, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor (1960-1964); consultant, Tribunalul Suprem (1964-1971); judecător, Tribunalul Municipiului București (1971-1990); Curtea Supremă de Justiție, președinte, Secția Penală (1990-1992). Consilier prezidențial, Președinția României (1997). Procuror general, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție (1997-1998). Președinte, Curtea Supremă de Justiție (1998-2006). Numeroase studii, articole, analize, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Raportor, criminologie, congresele sau conferințele de la : Havana, Cuba (1990); Paris, Franța (1992); Siracusa, Italia (1994); Mexico, Statele Unite Mexicane (1997). Membru fondator, importante asociații ale participanților la acțiunile anticomuniste din decembrie 1989 - ianuarie 1990. Membru de Onoare, Curtea Militară de Apel a Statelor Unite ale Americii (1997), alte recunoașteri publice antume și postume. (A.A.D.).

MOISESCU, Titus (Câmpulung, Muscel, 12 noiembrie 1922- București, 11 februarie 2002). Profesor, *muzică*, etnomuzicolog, editor, manager. Seminarul *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (1941), Conservatorul de Muzică, București (1953). Documentări externe. Activitate permanentă în Capitală: instituții școlare (1953-1955); redactor principal, Editura Muzicală (1957-1985). Volume importante (autor, coautor): *Izvoare ale muzicii românești, III; George Breazul. Scrisori și documente; Prolegomene bizantine. Muzică în manuscrise și carte veche românească; Manuscrisul de la*

Dobrovăț. Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, interviuri. Membru, diverse foruri autohtone și continentale în domeniu. Premiul *Ciprian Porumbescu* al Academiei Române (1985), alte aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

MOLDOVAN, Ioan Mircea I. (Cluj, 24 februarie 1939 - Pitești, Argeș, 1 aprilie 1995). Inginer *construcții civile și industriale*, manager, antreprenor, expert tehnic judiciar. *Stabilit definitiv la Pitești din 1975*. Școala Medie Tehnică Nr.4, Cluj (1957), Institutul Politehnic, Cluj (1963). Activitate în domeniu: Întreprinderea de Construcții Montaj, Cluj (1963-1965); șef șantier, director, Grup de Șantiere, Râmnicu Vâlcea; director Trustul de Construcții Industriale, Pitești (1966-1975); *ARCOM* București, antreprizele din Siria (1976-1977) și Libia (1980-1983), Inspector șef, Inspectoratul de Stat în Construcții Argeș (1993-1995). Coordonarea unor ample lucrări de extindere: Combinatul Chimic, Râmnicu Vâlcea; Combinatului Petrochimic, Pitești; Întreprinderea de Autoturisme, Colibași / Mioveni, Argeș; Întreprinderea *ARO* Câmpulung. Contribuții importante la dezvoltarea industrială a zonei Argeș-Muscel în ultimele decenii ale secolului XX. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Aprecieri publice antume și postume. (G.P.).

MOLDOVAN, Iuliu (Arad, 13 aprilie 1864 – Doftana, Bacău, 15 septembrie 1935). Inginer silvic, cercetător, *economie forestieră*, manager, parlamentar. *Activitate științifică și domiciliu tradițional în Muscel (1892 -1918)*. Conlucrări ulterioare. Liceul Unguresc, Arad (1880), Universitatea din Budapesta (1888). Coordonator: Ocolul Silvic Sloven (1888-1892); Ocolul Silvic *Carol I*, Mihăești, Muscel (1892-1918); Direcția Silvică Arad (1918-1934). Preocupări didactice: Școala de Silvicultură, Brănești, Ilfov; Politehnica din București (1902-1918; 1934-1935). Proiecte tehnologice experimentale: înființarea parcurilor dendrologice de la Mihăești

(Muscel), Govora (Vâlcea), Dofteana (Bacău); extinderea spațiilor verzi din Capitală (1902-1903); împădurirea Podișului Dobrogei (1906). Expert, delegația României la Conferința de Pace, Paris, Franța (1919). Senator de Arad (1922-1926). Fondator, Sanatoriul Silvicultorilor, Techirghiol, Constanța (1906). Studii, articole, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Colaborări, reviste de profil din Europa. Membru de onoare, Societatea *Progresul Silvic*, București. Bust, Ocolul Silvic, Mihăești (1935), **monografii** personalizate, alte importante recunoașteri publice antume și postume. **(I.D.P.)**.

MOLDOVEANU. Vârf în culmea principală a Masivului Făgăraș, 2 543 m altitudine, cel mai înalt din Carpații României. Formează, împreună cu alte cinci vârfuri de peste 2 500 m, caracteristica principală a zonei de contact dintre Muntenia (Argeș) și Transilvania (Sibiu). Trasee alpine de performanță. Numeroase descrieri geografice, istorice, literare, turistice. **(I.S.B.)**.

MOLDOVEANU, Alexandru I. (Sboghițești, Nucșoara, Muscel, 13 mai 1904 – Jilava, Ilfov, 18/19 iulie 1959). Învățător, militant politici, martir. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1922), Școala Militară Ofițeri de Rezervă. Activitate didactică, Școala Nucșoara (1922-1940). Combatant, Al Doilea Război Mondial, Grupul 3 *Vânători de Munte: Frontul de Est* (1941-1944); *Frontul de Vest* (1944-1945). Rănit în confruntările din Crimeea, Moldova, Ungaria, avansat la gradul de maior. Ordine și medalii militare. Membru activ, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului* (1948-1959). Arestat, anchetat, torturat, Securitatea din Pitești, Argeș, judecat, Tribunalul Militar, Regiunea II, București. Condamnat la moarte, executat, Penitenciarul Jilava (18/19 iulie 1959), împreună cu alți membri ai grupului. Confiscarea totală a averii. Importante atestări documentare. Diverse aprecieri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

MOLDOVEANU, Ion I. (Bascovele, Cotmeana, Argeș, 1928 – Valea Topologului, Argeș, 20 octombrie 1950). Student, militant politic. Facultatea de Drept, București (anul IV). Membru activ, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Munții Frunți*, Argeș. Colaborator apropiat al lui Dumitru Apostol (v.). Împușcat mortal de un agent al Securității din Pitești, confruntare pe Valea Topologului, Argeș. Transportat la morgă, Spitalul Curtea de Argeș, aruncat în groapa de gunoi a Cimitirului din localitate. Importante atestări documentare. Diverse aprecieri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

MOLOIU, Georgeta (? - București, decembrie 1989). Profesoară, *istorie*, originară din Câmpulung, Argeș. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Universitatea din București. Activitate specializată, școli din Capitală. Participantă la acțiunile revoluționare, decembrie 1989, București. Împușcată mortal, zona centrală urbană. Înhumată, Câmpulung. Diverse aprecieri publice antume și postume. **(R.P.C.)**.

MONDIRU, Corneliu (n. Lunca Corbului, Argeș, 4 iunie 1934). Inginer, *transporturi rutiere*, profesor universitar. Școala Medie Nr. 1/ Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1954), Institutul Politehnic, București (1959). Doctorat, *mecanică*, Brașov (1993). Activitate în domeniu: Întreprinderea Regională de Transport Argeș (1959-1966); Uzina de Piese Auto, Colibași/Mioveni (1966-1972), Întreprinderea de Asistență Tehnică și Service *Dacia* pentru Autoturisme, Ștefănești, Argeș (1972-1976); Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1976-2004). Profesor universitar din 1997. Volume importante (în colaborare): ***Echipamente și tehnici de diagnosticare a automobilelor*** (1987); ***Autoturisme Dacia. Diagnosticare, întreținere, reparare*** (1990); ***Fiabilitatea și terotehnica autovehiculelor*** (1997); ***Terotehnica autovehiculelor*** (2002). Numeroase studii, articole, comunicări,

reuniuni tematice naționale și internaționale, *granturi*/contracte de cercetare finalizate. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic din Argeș-Muscel. Aprecieri publice. (M.C.S.).

MONITORUL JUDEȚULUI ARGEȘIU (1886-1916; 1922-1949). Publicație periodică, bisăptămânală, administrativă și judecătorească, editată la Pitești (1 aprilie 1886-iunie 1916; septembrie 1922-decembrie 1930, 1938; 1940-1949). Director: Petre Arsenescu. Articole, analize, ordine, circulare, hotărâri cu conținut economic, gospodăresc, social, cultural. Imprimări succesive la tipografiile: *Transilvania, Progresul, Artistica, Română*, Pitești. Confirmarea rezultatelor alegerii primarilor, numirii pretorilor și notarilor, alte informații de interes general. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

MONUMENTUL 1907 DIN PITEȘTI (1960). Operă de artă, amplasată, inițial, în Grădina Publică, zona centrală urbană, dedicată memoriei țăranilor participanți la Răscoala din 1907. Sculptură în piatră, ateliere specializate din Capitală. Autor, Ilica Veturia, membră a Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București. Ansamblu adecvat: soclu placat cu piatră din cariera Albeștii de Muscel; statuie sugerând un personaj tipic al satelor argeșene; exprimarea nemulțumirilor sociale; ridicarea la luptă pentru pământ; basoreliefuri tematice. Dezvelire, 5 martie 1960: participanți la evenimentele din 1907; oficialități ale regiunii Argeș; numeroși cetățeni. Primar al orașului Pitești, Marin Teodorescu (v.). Dislocarea părți superioare a compoziției (2007), re poziționată pe alt suport în zona *Pitești - Nord*, înlocuire cu statuia *Ion C. Brătianu* (v.). Primar, Tudor Pendiuc (v.). Controverse publice, scrisoare deschisă comunicată de Muzeul Județean Argeș, director, Spiridon Cristocea (v.), alte opinii cetățenești, politice, *media*. Diverse atestări documentare. (P.P.).

MONUMENTUL DRUMARILOR DIN ARGEȘ-MUSCEL (1992). Lucrare de artă plastică și tehnologie rutieră, amplasată, într-o poziție dominantă, pe Drumul Național 73 C, Schitu Golești - Curtea de Argeș (km 1 + 800). Inițiator, Ioan Gheorghe (v.). Acțiune consacrată finalizării, în 1985, a modernizării traseului rutier amintit. Structură din beton armat, trei *travee* verticale, 13 m înălțime, 27 tone, modelate original, dispuse în cerc, unite prin trei plăci prefabricate curbe, cu inscripții sau schițe. Dedicatie specială: *Respect și recunoștință înaintașilor care au construit și au întreținut drumurile acestor meleaguri. Via-Vita. Drum-viață*. Proiect, Ion Andrei (arhitect), Vasile Stoicescu (inginer), Institutul de Proiectare Argeș/SC *Proiect Argeș SA*. Execuție: Secția Drumuri Naționale, Pitești (inginer-șef coordonator, Ioan Gheorghe); Districtul Domnești, Argeș (inginer-șef, Florea Dinițoiu). Inaugurare: 22 mai 1992, la împlinirea a 130 de ani de la înființarea Secției Pitești, reuniune tematică regională specializată. În imediata apropiere, cruce memorială pentru cei căzuți în timpul evenimentelor revoluționare românești din decembrie 1989. Atestări documentare. (G.P.).

MONUMENTUL ENERGIA DE LA AREFU (1971). Operă figurativă de artă, amplasată pe o cotă dominantă, zona lacului de acumulare și a barajului *Vidraru*, amenajarea hidroenergetică *Argeșul Mare*. Autor: sculptorul Constantin Popovici, București. Lucrare impunătoare, *oțel inoxidabil*, personaj gigant, zece metri înălțime, sugerând ideea *prometeică* a stăpânirii *focului modern* și *îmblânzirea apelor*. Trepte de acces, platformă din beton armat, fixare ancorată, componente transportate cu elicopterul, alte inovații ingineresti. Montaj realizat prin Grupul de Șantiere *Argeș-Corbeni*, director, Nicolae Păunescu (v.). Numeroase imagini artistice, documentare, turistice. (P.P.).

MONUMENTUL ETERNITATEA DIN PITEȘTI (1972). Lucrare de artă plastică, sculptură în piatră de Albești, autor Ovidiu

Maitec, din București. Poziționare verticală, sugerând valoarea perpetuă a operei *Meșterului Manole* (v.) de la Curtea de Argeș (1517). În context: 12 chipuri *creionate* pentru *calfele* și *zidarii* din legendă; figurile esențializate ale *marelui meșter* și soției sale, Ana; prefigurarea sacrificiului etern ca suport al durabilității; direcționarea vizualizării esențiale spre înălțimile *celeste*. Amplasare generoasă: rotonda din pădurea-parc Trivale. Ilustrații clasice în albumul *Plaiuri argeșene* (1982) și microalbumul *Pitești* (1988), tipărite la București. Diverse imagini fotografice sau editoriale. (P.P.).

MONUMENTUL INDEPENDENȚEI DIN PITEȘTI (1907). Lucrare reprezentativă de artă plastică, dedicată eroilor argeșeni căzuți la sud de Dunăre în 1877. Inițiativă comunitară: Societatea Veteranilor Grade Inferioare *Coroana de Oțel*, Pitești, președinte, Gheorghe Drăghescu (v.). Aprobarea Consiliului Local: 20 iunie 1905, primar interimar, Ion P. Constantinescu. Așezarea pietrei fundamentale: 1 octombrie 1906, intersecția Bulevardul *Elisabeta-Calea Craiovei* (49 m²), primar Alexandru M. Vestinian (v.). Arhitect, Ion Traianescu; sculptor Dumitru Pavelescu-Dimo. Subscripție publică. Finalizat în martie 1907. *Paralelipiped*, piatră prelucrată rafinat; la partea superioară: o sferă suprapusă de coroana regală; pe latura principală: vulturul tradițional, evocări memoriale. Demontat din rațiuni urbanistice (1950), reamplasat, cu unele modificări, strada *Crinului*, schițe de sistematizare, Ion V. Popescu (v.), arhitect șef al municipiului (1968-1973). Redezvelire oficială, 25 octombrie 1969, primar, Alexandru Popescu (v.). Platformă dreptunghiulară, trepte, siluetă zveltă, *metope* intermediare, sferă și vultur terminal, totalizând 6,50 m înălțime. Inscricționare: *Glorie eroilor din Regimentul 4 Dorobanți Argeș, căzuți în Războiul pentru Independența României*. Înnobilarea celor 43 de nume atestate documentar. Numeroase imagini artistice, istorice, turistice. (P.P.).

MONUMENTUL LUPTĂTORILOR

PENTRU LIBERTATE DE LA DOMNEȘTI (2007). Lucrare evocatoare, dedicată memoriei membrilor grupului de rezistență anticomunistă Haiducii Muscelului (1949-1958), aflată la intersecția rutieră principală spre Câmpulung, Curtea de Argeș, Pitești. Inițiator: Ion Bășoiu. Proiect elaborat de Florea Scărlătescu (v.). Subscripție publică. Susținătorii demersului: primăriile Domnești și Curtea de Argeș; S.C. Hidroelectrică S.A., Curtea de Argeș; fundații; urmași ai martirilor din 1959; alți donatori. Costuri: 23 000 lei (curs 2007). Beton armat buceardat, finisări artistice, inscripționări tematice și nominale, însemne consacrate eternizării faptelor partizanilor români din perioada postbelică. Inaugurare oficială: 17 mai 2007. Deschiderea Cărții de Onoare a ansamblului monumental. Diverse consemnări, opinii, atestări documentare. (P.P.).

MONUMENTUL VETERANILOR CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL DIN CURTEA DE ARGEȘ (2006). Lucrare de artă plastică, reprezentativă pentru simbolistica temei, amplasată în fața Casei de Cultură, Curtea de Argeș. Autor: Florea Scărlătescu (v.). Inițiatori: Asociația Națională a Veteranilor de Război din România, Municipality Curtea de Argeș. Compoziție înfățișând doi militari, unul rănit și altul care îl ridică pe cel căzut, exprimând dorința întoarcerii la familiile lor. Element de îngemănare: *Sfânta Cruce*, decupată și deschisă spre Cer, gândită ca fiind *Cruce fără de sfârșit*. Festivitatea dezvelirii, 30 septembrie 2006. Printre oficialități: Calinic, Episcopul Argeșului și Muscelului (v.), generalul Marin Dragnea, președintele Asociației Naționale a Veteranilor de Război din România; parlamentarii de Argeș: Mihai Ungheanu (v.), Ion Mînzînă (v.), Dragoș Dumitriu (v.); subprefectul Ioan Popa (v.), primarii localităților Curtea de Argeș, Câmpulung, Ștefănești (Argeș). Relatări *media*, aprecieri specializate, activități patriotice. (P.P.).

MORAITU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Argeș, origine elenă.

Proprietari urbani și rurali, arendași, negustori, funcționari, liberi profesioniști. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș, ori localități apropiate. Mai cunoscuți: **Panait M.**, negustor din Pitești, relații comerciale cu orașe transilvănene; **Constantin P.M.**, negustor (1783), prăvălii, în Pitești (*Vopseaua Neagră*), afaceri la Brașov și Sibiu; **Eftimie M.**, arendaș (1806), slugi, depozite la Pitești (*Vopseaua Roșie*); **Eftimie Nicolau M.**, arendaș (1808), patentar *clasa a doua*, imobile în Pitești (*Vopseaua Galbenă*). Nominalizări prin: **Catagrafia orașului Pitești** (1838); **Istoria municipiului Pitești** (1988). Diverse atestări documentare antume sau postume. (N.P.L.).

MORARU, Gheorghe (Pitești, Argeș, 12 aprilie 1948 - Pitești, Argeș, 29 noiembrie 2003). Ziarist. Studii liceale în Pitești (1966), Facultatea de Economie Generală, București (1970). Specializare complementară, *jurnalism*. Redactor, cotidienele: **Delta**, Tulcea (1970-1971); **Oltul**, Slatina (1971-1975; 1977-1990); **Argeșul liber**, Pitești (1990-1995), **Muscelul**, Câmpulung, Argeș (2000-2003). Funcționar de stat: Întreprinderea de Transporturi Auto (1975-1976) și Întreprinderea de Prelucrarea Aluminiului (1976-1977), Slatina, Olt. Inițiativă privată, administrator unic, SC **Crismiol Impex SRL**, Pitești, distribuție de presă (1995-2000). Numeroase, studii, articole, reportaje, analize, anchete, interviuri pe diverse teme. Membru, Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România, alte aprecieri publice antume și postume. (V.G.M.).

MORARU, Ion (Secolul XX). Proprietar urban, comerciant, parlamentar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Comerț și Industrie*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, adept al politicii liberale. Contribuții la evoluția economiei și administrației locale interbelice. Aprecieri comunitare. (C.D.B.).

MORARU, Maria (Secolul XX). Lucrător industrial, parlamentar. Deputat al Regiunii Pitești în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Muscel (1952-1956), reprezentând Frontul Democrației Populare. Întruniri și dezbateri publice. Interesată de evoluția economiei, administrației, vieții și protecției sociale. Aprecieri comunitare. (C.D.B.).

MORARU, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, mic întreprinzător, donator comunitar. Patron fondator, Compania de Pielărie, Pitești, Argeș (1927). Capital investit, 37 500 lei aur, capacitate instalată, 40 HP, 14 lucrători, 50 tone, producție anuală, (1927). Preocupare agreată de Camera de Comerț și Industrie, Primăria Pitești, Prefectura Argeș. Contribuții la dezvoltarea interbelică a zonei amintite. Aprecieri publice antume și postume. (T.C.A.).

MORĂREȘTI (Secolul XVIII ~). Comună din județul Argeș, pe râurile Topolog și Vedea, satele: **Morărești**, Dedulești, Dealul Obejdeanului, Luminile, Măncioiu, Săpunari. Suprafața: 48 km². Locuitori: 3 000 (1971); 1 947 (2008). Atestare documentară medievală: Săpunari (1793). Biserici: Piscul Calului (1821, construcție din lemn); Vârzaru (1861); Luminile (1870-1873); Săpunari (1880-1882); Dedulești (1883-1887); Morărești (1885-1889). Monument al eroilor: Morărești (1916-1918). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1964). Spitalul de Adulți Dedulești (1970-2004), clădire existentă din 1918, astăzi, unitate de asistență medico-socială. Mici unități prelucrătoare și de desfacere. Areal pomicol, zootehnic, forestier. Arhitectură specifică, artă populară (cusături), coregrafie zonală. Trasee rutiere spre Pitești, Râmnicu Vâlcea, Drăgășani. Punct de referință pe DN 7. Comerț stradal, hanuri, restaurante, hoteluri, moteluri. Turism rural. Târg tradițional: 21 mai. Consemnări geografice, istorice, literare, spirituale. (G.C.).

MORLOVA, Dumitru A. (n. Bărăști, Olt, 6 decembrie 1933). Medic primar, *interne*, manager. *Stabilit în Argeș din 1962*. Liceul de Băieți/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952), Facultatea de Medicină, București (1958). Activitate în domeniu în domeniu: Circumscripția Sanitară Bărăști (1958-1960); rezident, Institutul de Medicină și Farmacie, Iași (1960-1962); Policlinica Raională Costești, Argeș (1962-1964); Spitalul Ștefănești, Argeș (1964-1974; 1977-2000); Policlinica Ștefănești, Argeș (1974-1977, director). Competență: *reumatologie* (1964). Primariat în 1979. Colaborări constante cu instituții specializate din Capitală. Coordonator, unități medicale arondate unităților amintite. Referate, studii, rapoarte, comunicări, reuniuni tematice ale Societății de Științe Medicale din România, Filiala Argeș. Aprecieri comunitare. (C.C.).

MORȚUN, Emil Gh. (Bacău, 13 august 1907- Pitești, Argeș, 10 februarie 1977). Profesor gradul I, *matematică*, publicist. *Stabilit la Pitești din 1939*. Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1926), Universitatea din București, Facultatea de Matematică (1929), Seminarul pedagogic (1930), examenul de capacitate (1931). Activitate didactică permanentă: Școala Normală, Liceul de Băieți, Liceul de Fete, Târgu Jiu, Gorj (1931-1938); Liceul/ Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1938-1939); Liceul *Ion C. Brătianu*/Școala Medie Nr. 1 *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1939-1963); Institutul Pedagogic de 3 ani/ Universitatea din Pitești (1963-1969). Studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale. Colaborator *Gazeta Matematică*, București. Diverse implicări comunitare. *Profesor emerit* (1951), alte aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

MOSCU, Iancu (Secolul XIX). Proprietar imobiliar, înalt funcționar de stat. Ocârmuitor/cârmuitor al județului Muscel (1850~1859), reprezentând autoritatea Curții Domnești de la București în arealul amintit. Continuarea demersurilor privind aplicarea prevederilor *Regulamentului Organic* (1831);

coordonarea pregătirii și desfășurării alegerii deputaților pentru Adunarea *ad-hoc* a Țării Românești (1857); insistențe privind respectarea conținutului *Convenției de la Paris* (1858), pregătirea sărbătoririi momentului Unirii (1859) la Câmpulung. Inițiative edilitare și gospodărești, stimularea preocupărilor economice, colectarea veniturilor bugetare. Colaborări permanente cu magistratul/primarul orașului și subocârmuitorii numiți să administreze plasele teritoriale. Diverse atestări documentare. (M.B.).

MOSOIA, Constantin C. (n. Ciocănești, Călinești, Muscel, 26 aprilie 1943). Artist plastic, *pictură*, profesor, *educație fizică și sport*. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1960), Institutul de Cultură Fizică, București (1966). Cursuri libere, *pictură*. Documentare: Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Polonia. Expoziții personale sau de grup: Pitești (1977 ~); București (1982, 2006, 2009); Constanța (1985); Râmnicu Vâlcea (1996 ~ 2009); Reșița, Caraș Severin (1998, 1999). Exprimări externe: Atena, Grecia (2005). Tabere de creație/simpozioane, localități din Argeș (1982 ~). Lucrări în muzeele din Pitești și Avrig (Sibiu), sau în colecții particulare din mai multe state continentale. Activitate didactică permanentă, Grupul Școlar de Construcții Nr. 2, Pitești. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1990), alte aprecieri publice. (S.N.).

MOȘANDREI, Mihai/TĂNĂSESCU, Mihai M. (București, 29 ianuarie 1896 - Câmpulung, Argeș, 1993). Jurist, scriitor, militant politic. *Stabilit definitiv la Câmpulung din 1926*. Liceul Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1914), Facultatea de Drept, București (1921). Doctorat, *științe juridice*, Paris, Franța (1926). Activitate în domeniu, magistrat și avocat, Câmpulung. Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918, voluntar); Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944). Arestat, cercetat,

deținut (1959-1961), penitenciarele Pitești (Argeș), Jilava (Ilfov), Gherla (Cluj). Volume importante (versuri): *Păuni* (1929); *Singurătăți* (1936); *Cărare printre noi* (1971); *Plecarea Rândunelelor* (1978); *Depărtata amintire* (1984). Colaborări revistele: Convorbiri literare, *Viața Românească*, *Luceafărul*, *Argeș*, *Ramuri*. Referiri critice favorabile. Aprecieri publice antume și postume. (M.M.O.).

MOȘOAIIA (Secolul XV~). Comună din județul Argeș, pe râul Teleorman, în Câmpia Înaltă a Piteștilor, satele: **Moșoaia**, Bătrâni, Ciocănai, Dealul Viilor, Hințești, Lăzărești, Smeura. Suprafața: 44,3 km². Locuitori: 4 800 (1971); 4 467 (2008). Atestare documentară medievală: Hințești (1445). Biserici: Piscul Moșului (XVIII; 1885); Ciocănai (1840); Băsăugești (1883-1887); Smeura (1883-1885); Lăzărești (1886); cruce de piatră, Piscul Moșului (1740). Monument al eroilor, Moșoaia (1916-1918). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1964). Zăcăminte și exploatare de țigăi, schelă de extracție, mici întreprinderi prelucrătoare, antrepozite. Cooperativă agricolă de producție (1962-1990); complexe zootehnice (1970-1990); asociație economică intercooperatistă, activitate industrială (Smeura). Areal cerealier, pomicol și forestier. Trasee rutiere spre Pitești, Drăgășani, Slatina. Turism rural. Arhitectură specifică, artă populară (țesături, sculptură în lemn), coregrafie zonală. Tipografia *Pământul* (Smeura), proprietar, Gheorghe Frangulea (v.). **Scrieri monografice:** Dumitru Dumitrescu (1946); Constantin Guliman, Vasilica Săvulescu (2008). Valoroase consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.C.).

MOȘOIANU, Gabriel P. (Leordeni, Muscel, 17 octombrie 1934). Sportiv de performanță, *gimnastică*, artist de circ. Liceul de Băieți/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1953). Institutul de Cultură Fizică, București (1957). Acrobat: *trapez*, *bară mobilă*, *basculă*. Demonstrații de virtuozitate, *Trupa Moșoianu*

(15 membri), turnee prelungite (1957~2003): America de Sud; Cehoslovacia; China; Franța; Germania; Israel; Mongolia; România; Statele Unite ale Americii; Uniunea Sovietică. **Recorduri neegalate:** *triplu șurub cu aterizare pe bară fără centură de siguranță*; *basculă-piramidă de șapte persoane* (1998). Numeroase titluri și trofee naționale sau internaționale (Argentina, Brazilia, Federația Rusă, Italia, Polonia, România). Aprecieri elogioase: șefi de stat ori de guvern. *Grup statuar*, Porto Alegre, Brazilia (1999); reportaje și emisiuni *media* Premiul Senatului Uniunii Teatrale din România (2007), alte recunoașteri publice. Diversificarea artei circului, promovarea imaginii României în lume, adaptarea efortului uman la exigențele acrobației contemporane. (L.V.M.).

MOȘOIU, Gheorghe Z. (A doua jumătate a secolului XIX-Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș, fiul lui **Zenovie M.** (v.). Întinse suprafețe de teren în localitatea Martalogi, plasa Cotmeana, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

MOȘOIU, Ion (Secolului XX). Proprietar urban, parlamentar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Comerț și Industrie*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, susținător al politicii liberale. Adept al creșterii rolului monarhiei pentru evoluția favorabilă a vieții politice și economice autohtone. Aprecieri comunitare. (C.D.B.).

MOȘOIU, Zenovie (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Ciobani, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

MOȚOESCU, Decebal Dumitru P. (n. Cocu, Argeș, 18 martie 1938). Medic primar, *dermato-venerice*, publicist. Școala Medie Nr.1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1954), Facultatea de Medicină, București (1960). Activitate specializată în domeniu: dispensarele rurale Cocu, Argeș (1960-1962) și Valea Mare, Ștefănești, Argeș (1962-1964); Spitalul Județean Argeș (1964-2003); șef, Secția *Dermato-Venerice* (1978-2003). Stagii: Clinici din capitală (1964-1967). Primariat în 1978. Coordonator, rețeaua de profil din Argeș-Muscel (1978-2003). Volum important: *Tratat de terapeutică dermato-venerologie* (2002, în colaborare). Referate, studii, articole, interviuri, comunicări, reuniuni tematice, Societatea de Științe Medicale din România, Filiala Pitești. Membru: Comisia de specialitate a Ministerului Sănătății, București (1978-1990); Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România (1996~). Aprecieri publice. (C.C.).

MOV/FABRICA DE MOBILĂ VOINEȘTI (1985-2000). Unitate economică reprezentativă de pe Platforma Industrială Câmpulung, Argeș. Investiție de stat (1984-1985); proiectant, Institutul de Cercetări și Proiectări pentru Industria Lemnului, București, șef de proiect, Nestor Codreanu; executant, Trustul de Construcții Industriale, Pitești. Integrată, inițial, Întreprinderii Forestiere Voinești, Lerești, Argeș (1985-1993). Unificare (1993) cu Fabrica de Mobilă a Industriei Locale, Câmpulung, activitate profitabilă, program la export. Privatizare pe bază de acțiuni, societate comercială aparținând Bazei de Aprovizionare și Desfacere Pipera, București. Diminuare treptată a parametrilor, reducerea numărului de salariați, intrarea în lichidare (2000). Director cunoscut: Ion Rusu. Colaborări cu instituțiile administrației publice. (I.D.P.).

MOVILĂ, Sanda / IONESCU ANDERCA, Maria I. (Cerbu, Albota, Argeș, 15 decembrie 1900 - București, 13 septembrie

1970). Profesoară, *limba franceză*, scriitoare, militant social. Liceul de Fete *Mihail și Sevastița Vasilescu*, Pitești, Argeș (1917). Universitatea din București (1921). Funcționară, Ministerul Învățământului Public, Editura *Casa Școalelor*, București (1921-1949). Membră Cenaclul literar *Sburătorul* din Capitală. prozatoare. Volume importante (versuri, proză): *Crinii roșii* (1925); *Călătorii* (1946); *Fruct nou* (1948); *Pe căile Argeșului* (1950); *O vară la Șipotul fântânilor* (1957). Preocupări pentru emanciparea femeilor în viața publică, spirituală, economică. Numeroase studii, articole, comunicări, interviuri, documentări externe, reuniuni tematice naționale și internaționale. Consemnări critice favorabile, premii în domeniu, alte aprecieri comunitare. (M.S.).

MOVILIȘ. Areal important din zona septentrională a județului Argeș. Depresiune *suspendată*, șapte km lungime, versantul nordic al Masivului Ghițu (1 622 m). Trasee turistice, case de vacanță, faună diversă, vegetație subcarpatică. Descrieri geografice, literare, istorice. (I.S.B.).

MOZAICUL IMAGINI ARGEȘENE PITEȘTI (1978). Lucrare de artă monumentală, *ceramică glazurată*, compoziție amplă, realizată în iulie 1978, pe fațada principală a Silozului Fabricii de Pâine Găvana, *Pitești-Nord*. Proiect: Marin Predescu (v.), membrii ai Uniunii Artiștilor Plastici din România. Dimensiuni: 22/18 m; suprafață: circa 400 m². Finanțare: Consiliul Culturii, București, președinte, Miu Dobrescu; Consiliul Popular Municipal, Pitești, primar, Valeriu Nicolescu (v.). Conținut adecvat, sugerând oglindirea, în plan artistic, a realităților din spațiul geografic și industrial evocat. Detalii tematice: montorii de autoturisme; grupuri de petrochimisti, textile, lucrători ai ogoarelor; alte ipostaze productive. Tratare pe orizontală sau pe verticală, anvergură, complexitate, impact vizual și panoramare maximă din Bulevardul *Nicolae Bălcescu*, principala arteră rutieră spre Râmnicu Vâlcea și Curtea de

Argeș. Diverse reproduceri în lucrări specializate, albume, ghiduri turistice, sinteze istorice. (S.N.).

MOZĂCENI (Secolul XVII ~). Comună din județul Argeș, pe râul Dâmbovnic, aparținând, temporar, zonei Teleorman, satele: **Mozăceni**, Babaroaga, Zidurile. Suprafața: 70,5 Km². Locuitori: 4 200 (1971); 2 527 (2008). Atestare documentară medievală: Mozăceni (1620). Biserici: Mozăcenii de Jos (1907); Mozăcenii de Sus (1922-1926). Monument al eroilor: Mozăceni (1916-1918). Școala (1838); spital (1883-2012), ulterior, centru pentru persoane vârstnice și de permanență medicală; cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1955). Mici unități prelucrătoare. Cooperativă agricolă de producție (1950-1990); complexe zootehnice (1970-1990). Areal cerealier și legumicol. Asociații de producători (1992~). Trasee rutiere spre: Pitești (Argeș); Găești (Dâmbovița); Alexandria, Roșiorii de Vede (Teleorman). Turism rural. Arhitectură specifică, artă populară (țesături, împletituri din nuiile), coregrafie zonală. *Scrieri monografice*: Ion Musicescu (1905); Ion Nania (2005). Valoroase consemnări geografice, istorice, etnografice, spirituale. (G.C.).

MRAŽEK, Hugo L. (Craiova, Dolj 1870 – Pitești, Argeș 1944). Proprietar urban, industriaș, donator comunitar. Fiul lui **Ludovic M.** Patron (inițial, arendaș), Moara *Progresul* și Brutăria *Populară*, Pitești, Argeș (1908), administrație militară germană de ocupație (1916 – 1918). Vicepreședinte (1914 – 1922), președinte (1922 – 1929), Camera de Comerț și Industrie Argeș. Importante inițiative privind: acordarea de credite investitorilor particulari, extinderea învățământului *vocațional*, diversificarea și coordonarea activităților productive din Argeș – Muscel în anii interbelici. Aprecieri publice antume și postume. (T.C.A.).

MRAŽEK, Ludovic (Ober Cerekwe, Boemia/Cehia, 1836- Pitești, Argeș, 1913). Proprietar urban, *farmacist*, donator comunitar.

Activitate distinctă și domiciliu la Pitești (1903-1913). Studii specializate în Imperiul Habsburgic, *magister farmacist* (1858). Dezvoltarea rețelei proprii de la Pitești după 1905. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie Argeș, Primăria Pitești, Prefectura de Argeș. Membru marcant, Comunitatea catolică din România, colaborări colegiale în Capitală și în alte reședințe europene. Receptiv la solicitările oficialităților pentru ajutorarea celor aflați în dificultate. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

MUGURI (1922-1923). Publicație editată lunar la Câmpulung, Muscel. Primul număr: 1 august 1922. Subtitluri: *Organ de propagandă al Cercului Cultural Muguri* (1922); *Revistă literară* (1923). Director: Aureliu Dancovici; secretar de redacție/redactor: Tudor Mușatescu (v.). În program: oglindirea actualității literare; ilustrarea tradițiilor spirituale; publicarea de creații originale. Eseuri, cronici, recenzii, analize, anchete, informații științifice, povestiri religioase; proză și versuri scrise, prevalent de autori din Muscel. Semnături importante: Vladimir Streinu (v.), Tudor Mușatescu, Elena Farago, Sanda Movilă (v.), Dimitrie Nanu (v.), Mihail Lungianu (v.), George Ulrieru (v.). Imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung, Muscel. Diverse implicări în viața Cetății. (I.I.B.).

MULȚESCU, Alexandru I. (n. București, 24 octombrie 1942). Arhitect, restaurator, istoric al arhitecturii. *Stabilit la Pitești din 1967*. Liceul *Dimitrie Cantemir*, București (1960), Institutul de Arhitectura *Ion Mincu*, București (1967). Activitate specializată: Institutul Județean de Proiectare Argeș/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1967-2007), conlucrări ulterioare; Direcția Județeană de Cultură Argeș (1998 - 2006). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții (în colaborare): Sediul Institutului de Proiectare Argeș (1977); spitalele de Pediatrie, Pitești, Clinic *Marie Curie*, București; bibliotecile județene Argeș, Vâlcea; Catedrala Mioveni,

Argeș; extindere, Muzeul Județean Argeș. Restaurări importante: Biserica *Sfântul Nicolae Domnesc*, Curtea de Argeș; ansamblurile mănăstirilor Negru Vodă, Cotmeana, Glavacioc, Robaia și a culelor Șuici, Racovița, Budeasa (Argeș). Studii istorice de fundamentare pentru sistematizarea localităților urbane din Argeș, Vâlcea, Olt și elaborarea **Planului de Amenajare Teritorială a Județului Argeș**. Premii în domeniu. Numeroase eseuri, articole, comunicări, interviuri, emisiuni *media*. Editor, volumul **Fragmente argeșene** (2000), Membru: Uniunea Arhitecților (1967), Ordinul Arhitecților (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Expert, Ministerul Culturii și Cultelor, București, domeniul *Patrimoniul Național*. Contribuții la redimensionarea arhitecturală a Argeșului contemporan. Aprecieri publice. (G.P.).

MULȚESCU, Maria Gh. If. (Chișinău, Basarabia, 25 martie 1938 – Pitești, Argeș, 9 iulie 2009). Arhitect, restaurator, istoric al arhitecturii. *Stabilită în Argeș-Muscel din 1944*. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1954), Institutul de Construcții, București (1955), Institutul de Arhitectura *Ion Mincu*, București (1961). Activitate specializată: Institutul Județean de Proiectare/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1961 - 2000), lucrări ulterioare. Proiecte reprezentative finalizate prin construcții (în colaborare): Institutul de Proiectare Argeș, (1977); spitalele de Pediatrie, Pitești, Clinic *Marie Curie*, București; bibliotecile județene Argeș și Vâlcea; Catedrala Mioveni, Argeș; extindere, Muzeul Județean Argeș. Restaurări importante: Mănăstirea *Negru Vodă*, Câmpulung; culele Șuici, Retevoești, Racovița (Argeș); bisericile: Acaș (Satu Mare), *Sfântul Nicolae Domnesc* (Curtea de Argeș), Scheii Brașovului. Studii istorice de fundamentare pentru sistematizarea localităților urbane din Argeș, Vâlcea, Olt și elaborarea **Planului de Amenajarea Teritorială a Județului Argeș**. Premii în domeniu. Numeroase eseuri, articole, comunicări, interviuri, emisiuni *media*.

Membră: Uniunea Arhitecților (1967), Ordinul Arhitecților (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Contribuții la redimensionarea Argeșului contemporan. Aprecieri publice antume și postume. (G.P.).

MUNTEANU, Adela Cristina (n. Târnăveni, Mureș, 6 iulie 1970). Jurnalist, realizator *media*, publicist. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1991*. Studii liceale, Târnăveni (1994), Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării, Universitatea din București (1998). Doctorat, *științe economice*, Sibiu (2009). Numeroase emisiuni, studiouri particulare de televiziune din Pitești (1991~): *Alpha, Antena 1*, (director general). Activitate didactică: Facultatea de Științe Juridice, Administrative și ale Comunicării, Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (2001~). Volume importante (în colaborare): ***Etică și deontologie în mass-media și relații publice*** (2003); ***Sistemul mass-media. Tipologii, structuri, conexiuni*** (2005); ***Fundamente ale comunicării*** (2007, 2010); ***Tehnici de redactare*** (2009). Articole, note, comentarii în presa scrisă. Aprecieri publice. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

MUNTEANU, Dumitru (Secolul XX). Parlamentar, proprietar urban. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Ocupațiuni Intellectuale*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Studii, articole, analize, rapoarte (semnate, **Dumitru Munteanu-Râmnic**). Adept al consolidării rolului monarhiei pentru dezvoltarea vieții economice și spirituale autohtone. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

MUNTEANU, Nicolae B. (n. Domnești, Argeș, 6 decembrie 1953). Inginer mecanic, manager. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1972), Universitatea din Brașov (1977). Stagiul: Franța (2000). *Specializare, industria de automobile*. Exprimări externe, state din Uniunea

Europeană. Activitate permanentă în Argeș: tehnolog, Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni (1978-1980); șef atelier/șef secție/director, Întreprinderea de Scule, Dispozitive, Verificatoare Auto / *ISDVA*, Costești, Argeș (1980-1990); șef serviciu, SC *Aro SA*, Câmpulung (1990-1992); șef secție / director tehnic, Fabrica de Matrițe, director executiv, *Strategie Industrială*, director executiv, *Comercial*, SC *Automobile SA*, Colibași/Mioveni (1992-2007); director tehnic SC *Aauto Equip SRL*, București (2007-2010); consilier, Asociația Constructorilor de Automobile din România (2010-2011); director comercial, SC *Musa Pitești '96 SRL* (2012 ~). Contribuții directe la fabricarea și exportul autoturismelor din gama *Dacia*; aplicarea cerințelor specifice sistemului *Renault* (Franța); reorganizarea rețelei *Service-Vânzări*. Analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și continentale. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(M.T.D.)**.

MUNTEANU IVĂNUȘ, Natalia (Secolul XX). Medic primar, *microbiologie*, cercetător științific, publicist. Liceul de Fete/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Facultatea de Medicină, București. Doctorat, *științe medicale*, București. Activitate specializată permanentă în Capitală, spitalele: *Dr. Ion Cantacuzino*, *Clinic Fundeni*, *Pediatrie*, *Cotroceni*. Numeroase investigații, rapoarte, observații. Volum important: ***Diagnosticul de laborator al bolilor microbiene*** (1971). Studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, organizate de foruri profesionale în domeniu. Documentări externe: Elveția, Franța, Italia. Membră, Consiliul General al Uniunii Sindicatelor din România (1960-1972), alte aprecieri publice. **(C.C.)**.

MURARU, Anton (n. Hințești, Moșoaia, Argeș, 1940). Sportiv de performanță, *judo*, antrenor, manager. Activitate și succese în domeniu, cluburi din Pitești sau din Capitală. Participări la numeroase competiții naționale, balcanice, europene, internaționale. Secretar

general (1968-1989), președinte (1991-1993), Federația Română de Judo, București. Titlul de *Antrenor Emerit*, alte aprecieri publice. **(L.V.M.)**.

MURĂRESCU, Maria P. (n. București, 1 octombrie 1947). Folclorist, redactor și producător *media*. *Familie tradițională din Stoenesti, Muscel*. Liceul *Tudor Vladimirescu*, București (1968), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București, (1972). Activitate permanentă, Radio și Televiziunea Română, București (1972-2004), colaborări ulterioare. Cercetări în domeniu: folclorul din Muscel și Maramureș. Numeroase emisiuni specializate. Inițiator: ***Tezaur folcloric*** (1988); festivaluri naționale și internaționale; discografie. Distinct: organizarea primului concert al Orchestrei *Lăutarii din Chișinău*, la București (1990). Volum evocator: ***Cu ochii inimii*** (2000). Implicări comunitare. Studii, articole, reuniuni tematice, interviuri. Premii în domeniu, alte aprecieri publice. **(L.P.)**.

MUREȘANU POPESCU, Dorina Irina D. (n. Cluj, 15 aprilie 1938). Farmacist, colecționar, publicist. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1963*. Școala Medie, Târgoviște, Dâmbovița (1955), Facultatea de Farmacie, București (1960). Activitate specializată, farmaciile: Borca și Bicz, Neamț (1960-1963); Spitalul Ștefănești, Argeș (1963-1964); Nr.1, Pitești (1964-1966); Oficiul Farmaceutic Argeș (1966-1998, inspector); firme private (1998~). Primariat în domeniu (1972). Președinte, Colegiul Farmaciștilor Argeș (1990-1994). Colaborări didactice: Școala Sanitară, Pitești (1986-1989; 1992-2007). Inițiativă distinctă: organizarea Expoziției de Farmacie din Argeș (1983), numeroase obiecte de patrimoniu. Comunicări prezentate la congrese și alte reuniuni de istorie a farmaciei: Italia (1990), Germania (1994), România (1996, 2003, 2006), Elveția (2000). Componentă a echipei *Salvamont*, Pitești (1969-1979). Diverse aprecieri publice. **(C.C.)**.

MURGESCU, Teodosie (Secolul XIX). Proprietar funciar, militant politic, parlamentar. *Suprafețe de teren în sate din Argeș*. Deputat, Adunarea ad-hoc a Țării Românești, (1857-1858), reprezentând *categoriile rurale*, ales la 17 septembrie 1857, împreună cu Ion. C. Brătianu (v.), Scarlat Turnavitu (v.), Dumitru C. Brătianu (v.). Participant la reuniunile legislative din București (30 septembrie – 10 decembrie 1857), conduse, efectiv, de Nicolae Golescu (v.). Implicat direct în acțiunile pentru Unirea Principatelor Române (1859). Atestări documentare. Contribuții la adoptarea deciziilor privind viitoarea organizare administrativă și socială a Munteniei, propuse celor șapte Puteri Garante ale Europei, întrunite la Paris (1858). Inițiative favorabile consolidării noii forme de stat. Aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

MUSCALU, Petre N. (Secolul XIX). Instrumentist de virtuozitate, *muzică populară românească*, dirijor, militant politic. *Originar din Argeș*. Implicat direct în evenimentele de la 1848 (Pitești): participant la Adunarea din Grădina Publică; arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei/Condica rangurilor boierești*; jurământ pe *Noua Constituție/Proclamația de la Izlaz*. Arestat după înfrângerea Revoluției Române, judecat, condamnat, întemnițat, Mănăstirea Văcărești, București (27 ianuarie-25 aprilie 1849). Nominalizat în diverse documente istorice ale timpului. Preocupat de conservarea tradițiilor populare specifice Argeșului. Aprecieri comunitare antume și postume. **(R.S.R.)**.

MUSCEL (1510-1950). Județ tradițional din Muntenia, Atestare documentară medievală, 2 august 1510 (*Mușcel*). Relief submontan și montan, învecinat, pentru etapa, 1918-1940, cu județele: Făgăraș (Nord), Brașov (Nord-Est), Dâmbovița (Est), Argeș (Sud-Vest). Epicentrul statului feudal independent Țara Românească sub Dinastia Basarabilor (v.). Curte, cancelarie, capitală voievodale. Legături permanente cu orașe din Transilvania și alte

centre de importanță istorică majoră (Târgoviște, Curtea de Argeș, Pitești). Vestigii arheologice, monumente din secolele XIV-XVIII, evenimente distincte specifice perioadelor modernă și contemporană. Anterior: *județul Pădureț* (1498). Capitanat, ispravnicat, ocârmuire, prefectură. Structură administrativă: 1 aprilie 1864, trei *plaiuri* (Argeșel, Dâmbovița, Nucșoara) și două plase (Râuri, Podgoria); în 1910, opt plase (Argeșel/Racovița, Giuvala/Rucăr, Leurdeni / Leurdeni, Nucșoara/Domnești, Păpușa / Nămăești, Podgoria/Ștefănești, Râul Doamnei / Purcăreni, Râuri/Stâlpeni); la 1949, șase plase (Boteni, Câmpulung, Domnești, Stâlpeni, Ștefănești, Topoloveni). Statistic: 3 058 km², 149 797 locuitori; 88 de comune (1930). Integrat Ținutului Bucegi (1938-1940), Regiunii IX Pitești (1940-1950), unit cu județul Argeș (1950). Resurse naturale generoase, preocupări economice diversificate (meșteșuguri, comerț, activități miniere, forestiere, zootehnice, prelucrarea calcarului, mică industrie), exprimări școlare, culturale și religioase de certă valoare, viață civică relevantă. *Scrieri monografice*: Constantin Alessandrescu (1893); Gheorghe Pârnuță, Dorina Panaitescu (2001), Vasile Novac (2008). Numeroase dovezi materiale și spirituale pentru istoria națională. **(I.S.B.)**.

MUSCELEANU, Christian (Câmpulung, Muscel, 1886-București, 1943). Profesor universitar, militant politic, parlamentar. Activitate didactică: Școala Superioară de Agricultură, Herăstrău, București. Membru marcant: Partidul Conservator Democrat, Clubul București (1914-1918); Partidul Poporului (1918-1938), președinte, Comitetul Județean Muscel (1929). Succese electorale: deputat și senator în Parlamentul României. Volume importante: *Energie, materie, radiațiuni, I - IV* (1930~1939). Fondator, Filiala Câmpulung a Ateneului Român (1937), expuneri privind radiodifuziunea. Contribuții la evoluția științei autohtone în perioada interbelică. Aprecieri publice antume și postume. **(V.P.)**.

MUSCELUL (1907-1908; 1916). Publicație periodică, editată la Câmpulung, Muscel (1 iulie 1907-1 august 1908) și București (20 februarie-20 iunie 1916), subintitulată *Revistă bilunară*. Director, Ion Ionescu-Boteni; președinte, Comitetul de redacție, Constantin I. C. Brătianu (v.). Imprimare: Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung. Preocupări pentru folclor, istorie, literatură. Traduceri din limba franceză. Texte importante semnate de: Constantin Rădulescu-Codin (v.), Mihail Lungianu (v.), Dimitrie Nanu (v.), Nicolae Jugureanu (v.), Elena Farago, Petre R. Petrescu, Alexandru T. Dumitrescu. Diverse implicări în viața *Cetății*. Atestări documentare. **(I.I.B.)**.

MUSCELUL SERIE NOUĂ (2000 ~). Publicație reeditată la Câmpulung, Argeș. Lansare publică: mai 2000. Subtitlu: *Primul cotidian al Muscelului*. Din 2004, apariție săptămânală. Director: Gheorghe Moraru (v.). Proiect susținut de SC *Național Multimedia SRL*, Câmpulung. Articole, analize, comentarii, anchete, interviuri, reportaje, note, informații pe teme de interes general. Diverse implicări comunitare. **(G.F.C.)**.

MUSCELUL NOSTRU (1929-1942). Publicație periodică, editată lunar la Mățău/Mioarele, Muscel. Primul număr: aprilie 1929. Subtitlu: *Organ de cultură profesională și generală al Asociației Învățătorilor și Învățătoarelor din Muscel*. Director: Ioan Gh. Nicolaescu-Mățău (v.). Conținut preponderent metodic, pedagogic, literar. Amplă deschidere tematică *pentru luminarea, înfrățirea și lupta poporului*. Texte din: Giovanni Boccaccio, Leonardo da Vinci, Henrik Ibsen, Alphonse de Lamartine, Octavian Goga, Cezar Petrescu, Simion Mehedinți, Ovidiu Papadima, Mihai Tican-Rumano (v.), Barbu Ștefănescu-Delavrancea, Vasile Voiculescu, Lucian Blaga. Colaboratori: George Ulieru (v.), Ion Răuțescu (v.), Ilie Stănculescu (v.), Dumitru Udrescu (v.), Mihai Lungianu (v.), Ion D. Țicăloiu (v.), Ion C. Petrescu (v.), Paul Luca (v.). Influențe

notabile asupra spiritualității subcarpatice. **(I.I.B.)**.

MUSCELUL NOSTRU/SERIE NOUĂ (1996-1997). Publicație reeditată la Câmpulung, Argeș. Primul număr: 28 noiembrie 1996. Subtitlu: *Periodic de atitudine, comentariu și informație*. Din 16 decembrie 1996: *Muscel expres*, denumit *Periodic independent*. Director: Paul Mateoiu. Redactori: Mircea Enescu (v.), Sterian Pricope. Imprimare: tipografii din Câmpulung. Articole, analize, comentarii, anchete, interviuri, reportaje, note, informații pe diverse teme. Diverse implicări comunitare **(G.F.C.)**.

MUSEUM (1974 ~). Culegere editată periodic de Muzeul Viticulturii și Pomiculturii/Complexul Muzeal, Golești, Ștefănești, Argeș. Studii și comunicări în domeniile istoriei, etnografiei, memorialisticii, prezentate la sesiunile științifice ale instituției. Colegiu redacțional coordonat de : Vasile Novac (v.), Constantin Iliescu (v.), Filofteia Pally (v.). Priorități tematice: locul și rolul Goleștilor în construcția României moderne; aspecte privind evoluția viticulturii și pomiculturii din Argeș-Muscel; consemnări referitoare la înființarea și dezvoltarea așezământului cultural de la Golești. Colaboratori din principalele centre spirituale autohtone și europene. **(I.I.B.)**.

MUSTAȚĂ, Constantin I. (n. Izvoru, Argeș, 5 iulie 1938). Inginer, *electrotehnică*, informatician, realizator *radio și televiziune*, publicist. Școala Medie *Gheorghe Lazăr*, Sibiu (1962), Institutul Politehnic, Cluj-Napoca (1967). Activitate specializată: Termocentrala Fântânele, Mureș (1967); Radio Cluj-Napoca (1967-1971; 1990-2000, șef, Departamentul *Actualități*, 1990-1998; publicist comentator, 1998-2000); Centrul de Pregătire și Perfecționare a Cadrelor, Cluj-Napoca (1971-1973); Centrul Teritorial de Calcul Electronic, Cluj-Napoca (1973-1990). Volume importante: *În vâltoarea vremurilor* (1988); *File din*

Biblia Transilvaniei (1994); *Amintiri pentru Mileniul III* (2000); *Teroare în Ardeal, I* (2008); *II* (2010). Colaborator, revistele: *În slujba Patriei, Viața studențească, Flacăra* (București); *Ni Elet* (Târgu Mureș); *Columna* (Chișinău); *Cetatea culturală* (Cluj-Napoca). Fondator, redactor-șef, săptămânalul *Gazeta de Cluj-Napoca* (1995). Numeroase emisiuni tematice complexe: România, Ungaria, Canada, Republica Moldova. Coordonator editorial, cronici, recenzii, interviuri, reuniuni naționale și internaționale. Membru, diverse foruri jurnalactice din țară. Valoroase premii în domeniu, alte recunoașteri publice. (A.Ș.).

MUSTĂREȚĂ, Nicolae A. (n. Videle, Teleorman, 20 decembrie 1936). Inginer, *geologie*, cercetător științific principal. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1976*. Școala Medie *Ion Măiorescu*, Giurgiu (1954), Institutul Petrol și Gaze, Ploiești, Prahova (1963). Activitate productivă: Întreprinderea Carotaj și Perforări, Ploiești, Secția Valea Mare, Dâmbovița (1964-1976). Expert, carotaj electric și radioactiv. Cercetător în domeniu, Institutul Câmpina, Prahova, Filiala Argeș (1976-2001). Contribuții distincte la : proiectarea, montarea, punerea în funcțiune a primelor sonde orizontale din România; executarea instalațiilor pentru înmagazinarea subterană a gazelor ; aplicarea unor programe externe. Numeroase proiecte, studii tehnice, inovații, rapoarte, reuniuni naționale și internaționale. Colaborări la reviste specializate, simpozioane, sesiuni științifice. Aprecieri comunitare. (I.D.P.).

MUSTĂȚEA, Alexandrina (n. Culciu, Satu Mare, 27 septembrie 1948). Profesor universitar, *limba franceză*, manager. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1973*. Liceul *Mihai Eminescu*, Satu Mare (1966), Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj-Napoca (1971). Doctorat, *filologie*, București (1998). Stagii în Franța. Activitate didactică permanentă: Școala Nr. 1, Liceul/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1973-1974); Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1974 ~),

prodecan, Facultatea de Litere (2000-2008), decan (2008-2012). Conducător de doctorat (2004 ~). Volume importante: *Tradition et innovation dans la poésie française. Interprétations parallèles/Tradiție și inovație în poezia franceză. Interpretări paralele* (1998); *Elemente pentru o poetică integrată* (1998); *Poécis de phonétique française / Manual de fonetică franceză* (1999); *La littérature française au XVIII-e siècle / Literatura franceză în secolul al XVIII-lea* (2000); *De la transtextualité à la pragmatique littéraire. Etudes sur le XVIII-e siècle / De la transtextualitate la pragmatica literară. Studiu privind secolul al XVIII-lea* (2001). Numeroase eseuri, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții la promovarea obiectivelor *francofoniei* în România, stimularea colaborării interuniversitare, dezvoltarea învățământului umanist în Argeș-Muscel. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (M.C.S.).

MUȘA (Sfârșitul secolului XV – Prima jumătate a secolului XVI). Jupâneasă din Muscel, descendentă a familiei Craioveștilor. Proprietăți funciare, întărite de domnul Țării Românești, Neagoe Basarab (v.), la: Corbii de Piatră, Micești, Golești, Mălurean (Mioveni). Căsătorită, inițial, cu vistierul Cârjeu (v.). Intrată în monahie (1503), *Magdalena*. Danii pentru așezămintele Valea (Țițești), Corbi, Govora (Vâlcea). Mormânt prezumtiv, Biserica Mănăstirii Curtea de Argeș. Contribuții la extensia influenței boierilor olteni în Muntenia. (S.I.C.).

MUȘAT, Vasile (Secolul XX). Lucrător industrial, militant politic, diplomat, înalt funcționar public. *Originar din Râncăciiov, Călinești, Muscel*. Activitate productivă în Capitală. Membru marcant, Partidul Muncitoresc/Partidul Comunist Român: vicepreședinte, Consiliul General al Sindicatelor din România (1960-1962); ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Cuba și Madagascar; secretar, Comitetul Județean Argeș al Partidului. Prim-

secretar, Comitetul Județean Vâlcea al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului Popular Județean (1973-1977). Demersuri pentru: dezvoltarea economică a zonelor Argeș, Muscel, Vâlcea, conform **directivelor** stabilite la nivel central. Studii, articole, interviuri, analize, rapoarte, reuniuni naționale și internaționale. Diverse aprecieri comunitare antume și postume. **(I.M.M.)**.

MUȘATESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Muscel. Proprietari urbani și rurali, preoți, mici întreprinzători, funcționari publici sau de stat, avocați, cadre didactice, scriitori, medici. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită: Mioarele, Câmpulung, Rucăr, localități apropiate. Mai cunoscuți: **Mușat M.**, preot, primul învățător al satului Mățau, Mioarele; **Ion G. M.**, jurist, Câmpulung, avocat, Baroul Muscel, girant- responsabil, publicația **Secera Muscelului** (1922-1937); **Alexandru I. M.** (v.); **Tudor A. M.** (v.); **Mihai A. M.** Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. **(F.P.)**.

MUȘATESCU, Alexandru I. (Mățau, Mioarele, Muscel, 13 august 1869 - Câmpulung, Muscel, 15 aprilie 1947). Profesor, *limbi clasice*, jurist, înalt funcționar public și de stat. Seminarul Central, București (1888), facultățile de Litere (1893) și Drept (1901), Universitatea din București. Activitate didactică (1894~1904), director (1896-1901), Școala Normală (1904~1931), Câmpulung. Avocat. Baroul Muscel (1901-1947), decan. Primar urban (1905-1907; 1910-1911): finalizarea lucrărilor la Palatul Comunal / *Primăria Veche*, Tribunalul Muscel, Cazarma Pompierilor, Uzina Electrică; introducerea apei potabile și a canalizării; deschiderea Bulevardului *Cuza Vodă*; amplasarea bustului *Negru Vodă* (v.). Prefect de Muscel (octombrie 1929-iulie 1930), senator (1931-1932), reprezentând Partidul Național Țărănesc. Membru de drept, Consiliul de Administrație, Camera de Comerț și Industrie Argeș (1925-1929). Președinte, Asociația Profesorilor din Muscel, alte aprecieri publice antume și

postume. **(M.B.)**.

MUȘATESCU, Alexandru M. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Parlamentar, proprietar urban, comerciant. Deputat de Muscel în perioada interbelică, reprezentând Partidul Național Liberal. Membru de drept, Consiliul de Administrație, Camera de Comerț și Industrie Argeș (1925-1929). Inițiative privind consolidarea economică a României. Aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

MUȘATESCU, Tudor Al. (Câmpulung, Muscel, 22 februarie 1903 - București, 4 noiembrie 1970). Scriitor, jurist, funcționar de stat. Fiul lui **Alexandru I.M.** (v.). Domiciliu tradițional la Rucăr, Muscel. Liceul *Sfântul Sava*, București (1919), facultățile Drept, Litere și Filosofie, București (1924). Profesor, *limba franceză*, avocat, București (1924-1930); inspector general al teatrelor din România (1930-1940); director, companiile teatrale: *Sărindar*, *Tudor Mușatescu*, *Constantin A. Rosetti*, *Colorado*, București (1940-1944). Dramaturgie (selectiv): **Focurile de pe comori** (1923, în limba franceză, montare la Paris); **Titanic Vals** (1932); **...Escu** (1933); **Profesorul de franceză** (1946); **Geamandura** (1950). Volume importante: **Vitrinele toamnei** (1926, versuri); **Mica publicitate** (1935, roman); **Doresc ca micile mele rândulețe** (1945, schițe umoristice); **Cuplete și scenete** (1950); **Fiecare cu părerea lui** (1970, proză). Comedii muzicale (în colaborare), teatru pentru copii, epigrame, traduceri și adaptări după autori ai secolului XIX. Colaborări cu numeroase teatre din România și din alte țări europene. Semnături în revistele: **Rampa**, **Adevărul literar și artistic**, **Argeș**. Rubrici permanente: **Jurnalul de dimineață** (*Poste restante*); **Contemporanul** (*Zece mușatismes*). Fondator, Cenaclu Umoriștilor Români, București, 1970. Membru, numeroase asociații sau societăți în domeniu. Diverse eponimii, alte aprecieri publice antume și postume. **(M.S.)**.

MUȘATESCU, Vlad Alexandru E. (Pitești, Argeș, 4 mai 1922 – Păulești, Prahova, 5 martie 1999). Scriitor, redactor, traducător. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1940), Facultatea de Litere și Filosofie, București (1944). Activitate redacțională: editurile *ABC* și *Europolis*, București (1941~1947); revistele *Flacăra*, *Gazeta literară*, *Cinema* (București), *Argeș* (Pitești); ziarele *Înainte* (Craiova, Dolj) și București (1926-1930), organ de presă al Blocului Muncitoresc – Țărănesc. Volume importante (proză, umoristică și senzațională, parodii): *Bobby Felix Făt Frumos* (1943); *La sud de lacul Nairobi* (1945); *Pogonici ariciul. De-a v-ați ascunselea* (1974); *De-a puia-gaia* (1975); *De-a baba-oarba* (1976). Traduceri din mai mulți autori britanici. Colaborări cu diverse instituții de învățământ și cultură din Argeș-Muscel. Consemnări critice favorabile. Membru: Uniunea Scriitorilor, Asociația București; Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România. Aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

MUȘĂTEȘTI (Secolul XV ~). Comună din județul Argeș, pe râul Vâlsan, satele **Vâlsănești**, Bolovănești, Costești-Vâlsan, Mușătești, Prosaia, Robaia, Stroești, Valea Faurului, Valea lui Maș, Valea Muscelului. Suprafață: 98,9 km². Locuitori: 5 400 (1971); 4 018 (2008). Atestare documentară medievală: Mușătești (1475); Stroești (1500); Costești-Vâlsan (1526); Vâlsănești (1533); Robaia (1593). Mănăstirea Robaia (1808; 1955-1962); Vâlsănești (1840); Mușătești (1855-1857); Stroești (1881-1888); cruci de piatră: Mușătești (1714); Prosaia (1750); Stroești (1755); Costești-Vâlsan (1781); Vâlsănești (1820). Monumente ale eroilor: Vâlsănești (1877; 1916-1919; 1941-1945); Costești-Vâlsan (1916-1919; Mușătești (1916-1919); Stroești (1916-1919). Școală (1836); bibliotecă publică (1857-1886); ateneu central rural (1879); muzeu sătesc (1879); cămin cultural (1954). Baraj, lac de acumulare, hidrocentrală (5 kw), integrate sistemului național în domeniu. Mici întreprinderi prelucrătoare. Cooperativă agricolă de producție (1962-1990), ferme de

stat specializate (1978-1990). Areal pomicol, zootehnic, forestier. Trasee rutiere spre: Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș. Turism rural. Exprimări spirituale diversificate, inițiatori tradiționali: Constantin Dobrescu-Argeș (v.), Alexandru Valescu (v.). Tipografie, publicația *Țăranul* (1881-1884); bancă populară; societăți culturale. *Scrieri monografice*: Ioana Băcioiu (1946); Nicolae Gh. Teodorescu (1947, 1970); Nicolae Leonăchescu (1971; 1981; 1996; 2000); Mihail Robea (1980; 1997); Ionel Cristescu și colaboratorii (2006); Vasile Moise (2012). Valoroase consemnări geografice, literare, istorice, etnografice. (G.C.).

MUȘCELUL (2009-). Revistă a Societății de Științe Istorice din România, Filiala Câmpulung, apariție periodică. Primul număr: mai 2009, redactor-șef fondator, Vintilă Purnichi (v.). Secțiuni permanente: *Articole, studii, comunicări; Didactică, metodică, management educațional; Personalități; Mari aniversări; Din viața Societății*. Prioritate strategică: „Reliefarea istoriei, culturii, civilizației și rolului fostului județ Mușcel, abuziv desființat la jumătatea secolului al XX-lea (1950)”. Colaboratori: scriitori, cercetători în domeniu, cadre didactice, memorialiști, oameni de artă din diferite generații. Imprimare, tipografii din Câmpulung, Argeș. Sursă documentară pentru cunoașterea, tradiției, contemporaneității, rezonanței autohtone și europene a zonei Muscel. (M.B.).

MUȘOIU, Ion (Secolului XX). Proprietar urban, parlamentar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria Comerț și Industrie, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, susținător al politicii liberale. Adept al creșterii rolului monarhiei pentru evoluția favorabilă a vieții politice și economiei autohtone. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

MUTU, Adrian S. (n. Călinești, Argeș, 8 ianuarie 1979). Sportiv de performanță,

fotbal, om de afaceri. Echipa de copii și juniori, Clubul *Aripi*/ Școala Nr. 11 *Mihai Eminescu*, Pitești (1988-1994), Liceul Industrial *Căi Ferate*, Pitești (1997), junior, *Fotbal Club Argeș* (1994-1996). Jucător profesionist, cluburile: *Argeș-Dacia*, Pitești (1996-1998), antrenor Nicolae Dobrin (v.); *Dinamo*, București (1998-1999); *Internationale*, Milano, Italia (1999-2000); *Hellas*, Verona, Italia (2000-2002); *Parma*, Italia (2002-2003, căpitan de echipă); *Chelsea*, Anglia (2003-2004); *Juventus* (Torino); *Fiorentina* (Florența); *Cesena*, Italia (2005 ~ 2012); *Ajaccio*, Franța (2012 ~). Cel mai bun jucător străin din Italia (2003). *Jucătorul Anului*, București (2003). Selecții în Echipa Națională a României (2004 ~). Participant la Campionatul European din Elveția și Austria (2008). Om de afaceri. Diverse aprecieri publice. (L.V.M.).

MUZEUL JUDEȚEAN ARGEȘ

(1955 ~). Instituție reprezentativă de cultură a României. Priorități: descoperirea, achiziționarea, conservarea, etalarea unor obiecte de valoare pentru patrimoniul național; reliefarea evoluției zonei Argeș – Muscel. Sediul în Pitești, Argeș. Inițial, colecție muzeală: Ateneul Popular *Gheorghe Ionescu-Gion* / Școala Primară de Băieți Nr. 1 *Nicolae Simionide*, Pitești (1928-1946); Căminul Cultural Argeș (1948-1950). Depozit în conservare (1950-1955). Unitate regională distinctă: 1 aprilie 1955. Locații succesive acordate: Tribunalul Argeș / Palatul Culturii (1955-1957); *Casa Fostropol* / Școala Populară de Artă (1957 – 1970); Palatul Administrativ / Prefectura de Argeș (1970 ~); Palatul Comunal / *Primăria Veche*, Pitești (1970 ~). Din 1968, muzeu județean. Extinderi ulterioare (2000, 2004). Expoziții permanente actuale, îmbunătățite constant: *Istorie* (1974); *Ecologie și protecția mediului* (1977); *Artă plastică* (1971); *Artă naivă* (1971); *Sportul argeșean* (2008); *Flori de mină* (2009); *Planetariu* (2008); *Observator astronomic* (în amenajare); *Cabinet numismatic* (2009). Depozite sistematizate, laboratoare de restaurare. Filiale: Castrul roman *Jidova* /

Jidava, Pescăreasa, Câmpulung (1969 ~); Peștera Dâmbovicioara (1960 –2002); Cetatea Poenari, Arefu (2009 ~); Casa memorială *Liviu Rebreanu*, Valea Mare, Ștefănești (1969 – 2008); Casa *Dinu Lipatti*, Ciolcești, Leordeni (1985 ~). Consemnări în *Cartea de Onoare*: prim-miniștrii, înalți prelați, ambasadori, alte personalități continentale. Cercetări interdisciplinare, șantiere arheologice, bibliotecă specializată (1957), culegere de studii (1968), sesiune științifică anuală (1970), editură (2007), fototecă. Directori: Lucian Stănculescu, Gheorghe Stănescu, Ilie Iulian Rizea (v.), Radu Stancu (v.), Spiridon Cristoceca (v.); directori adjuncți: Elena Rotaru, Dragoș Măndescu. Dezvoltări finanțate de: Consiliul Județean Argeș, Ministerul Culturii, București, sponsori comunitari. Fonduri gestionate prin serviciile economice, coordonator, Aurențiu Stoica. Numeroase exprimări naționale și internaționale. (R.G.).

MUZEUL DIN CÂMPULUNG

(1952 ~). Instituție importantă de cultură a județului Argeș. Succesiv, muzeu raional, orașenesc, municipal. Deschidere oficială (1952). Locații acordate: *Vila Ștefănescu* (1952 – 1977); Palatul Administrativ/ Prefectura de Muscel (1977 – 1979); Administrația Financiară, Câmpulung (1979 ~). Expoziții permanente, actualizate constant: *Istorie* (1952); *Etnografie și artă populară* (1952). Colecții: *Artă plastică* (1952), *Științe naturale* (1952). Filiale: Castrul roman *Jidova* / *Jidava*, Pescăreasa, Câmpulung (1962-1969); Casa Memorială *George Topîrceanu*, Nămăești, Valea Mare-Pravăț (1958); Memorialul de Război *Mateiaș*, Valea Mare-Pravăț (1977). Cercetări interdisciplinare, sesiune științifică anuală, culegere de studii/revista de istorie a Muscelului, bibliotecă, depozite, fototecă. Directori: Flaminu Mărtzu (v.), Ștefan Trâmbaciu (v.). Reorganizare distinctă (1979), primar, Manole Bivol (v.). Consemnări în *Cartea de Onoare*: șefi de guvern, înalți prelați, ambasadori, parlamentari, alte personalități naționale sau continentale. Colaborări cu unități similare

din țară. Implicări comunitare. (R.G.).

MUZEUL DIN CURTEA DE ARGEȘ (1969 ~). Instituție reprezentativă de cultură a județului Argeș. Succesiv: muzeu raional, orașenesc, municipal. Deschidere oficială: 29 mai 1969, primar, Vasile Mohan (v.). Locații acordate: Primăria Veche (1969 – 1982); Spitalul Vechi (1982 ~). Expoziții permanente, actualizate constant: *Istorie* (1330–1947); *Tehnică* (secolele XVI – XIX); *Etnografie și artă populară* (1985); *Artă plastică*. Obiective distincte: Biserica Domnească *Sfântul Nicolae*; Casa *Dumitru Noroce*; Statuia *Basarab I Întemeietorul* (20 mai 1995); bustul *Mihai Viteazul* (19 august 2001); Turnul *Doamnei Clara*. Filială: Cetatea Poenari, Arefu (1969-2009). Studii interdisciplinare, reuniuni științifice locale și naționale, revistă periodică, bibliotecă, depozite. Directori: Nicolae Moisescu (v.); Florea Scărlătescu (v.). Reorganizare distinctă (1982 – 1986), primar, Nicolae Zevedei (v.). Consemnări în *Cartea de Onoare*: șefi de stat și de guvern, înalți prelați, ambasadori, alte personalități continentale. Colaborări cu unități similare din țară. Valoroase exprimări comunitare. (R.G.).

MUZEUL TEATRULUI ALEXANDRU DAVILA PITEȘTI (1981 ~). Spațiu special amenajat expozițional, *Fresca Nord*, inaugurare, 3 martie 1981. Inițiator și organizator: Ion Focșa (v.). Colaboratori: Petre Dumitrescu (v.), Marin Alexandrescu (v.). Directorul instituției, Constantin Zărnescu (v.). Documente inedite privind începuturile și evoluția activităților teatrale în Argeș - Muscel, costume purtate de mari actori pe scena din Pitești (George Vraca, Alexandru Critico, Fory Etterle, George Măruță, Ion Manta, Gheorghe Leahu, Colea Răutu); obiecte de recuzită, fotografii, afișe, programe, scrieri consacrate, memorii. Portretul *ctitorului* Alexandru Davila (v.), autor, Dan Băjenaru (v.). Piese de patrimoniu, custodie din portofoliul Muzeului Județean, Bibliotecii Județene, Muzeului Golești. Deschidere: *Programul Reuniunii Studiourilor de Teatru din România* (3-8

martie 1981). Consemnări elogioase. (A.L.).

MUZEUL VITICULTURII ȘI POMICULTURII GOLEȘTI (1958 ~). Instituție reprezentativă de cultură a României, Ștefănești, Argeș. Suport legislativ inițial: *Înaltul Decret Regal*, semnat de Carol II (v.), 7 iunie 1939, privind statutul proprietăților aparținând urmașilor lui Constantin/Dinicu Goleșcu (v.). Redimensionare postbelică: *Hotărârea Ministerului Culturii*, ministru, Constanța Crăciun; *Decizia Sfatului Popular Regional Argeș*, președinte, Constantin Sandu (v.), vice-președinte, Nicolae Mihăilescu (v.), șef, Secția Învățământ-Cultură, Ion Radu (v.). Filială a Muzeului din Pitești (1955 – 1958). Unitate distinctă, deschisă pentru public (1958). Priorități strategice: reconstruirea, conservarea, etalarea principalelor spații și obiecte aflate, anterior, în patrimoniul Familiei Goleșcu (v.); salvarea, remontarea, prezentarea unor vechi gospodării de viticultori și pomicultori din România; cunoașterea tradițiilor ocupaționale specifice zonei. Succesiv, în circuitul de vizitare: *Conacul Goleștilor* (1958); *Foișorul* (1958); *Școala Slobodă* (1962); *Secția în aer liber* (1966); *Expoziția memorială de istorie* (1980); *Rotonda personalităților* (1988); *Expoziția de etnografie și artă populară* (1992). În apropiere: Biserica din Golești (1646), *necropolă* pentru: Gheorghe/Iordache Goleșcu (v.), Constantin/Dinicu Goleșcu (v.), Nicolae Goleșcu (v.), Radu Goleșcu (v.). Cercetare interdisciplinară, sesiune științifică anuală, tabere de creație, târguri meșteșugărești, culegere de studii, bibliotecă specializată, fototecă, depozite, laboratoare, ateliere, terenuri cultivate, parc. Locație pentru *Sărbătorile Argeșului și Muscelului* (2007 ~). Consemnări în *Cartea de Onoare*: șefi de stat și guvern, înalți prelați, ambasadori, parlamentari, alte personalități naționale și continentale. Directori: Constantin Iliescu (v.), Iulian Ilie Rizea (v.), Vasile Novac (v.), Filofteia Pally (v.). Dezvoltări finanțate de: Consiliul Județean Argeș, Ministerul Culturii, București, sponsori comunitari. Colaborări constante cu instituții similare din țară.

Remus Macarie

Dănuț Manu

Maria - Regina României

Aurel I. Marinescu

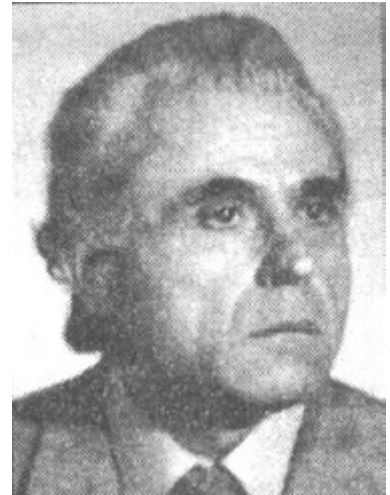
Gabriel M. Marinescu

Gheorghe I. Marinescu

Gheorghe St. Marinescu

Gheorghe V. Marinescu

Ioan Gh. Marinescu

Ion V. Marinescu

Valerian Marinescu

Gheorghe D. Mateescu

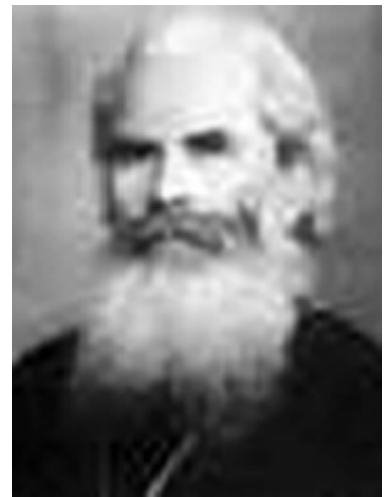
Matei Basarab

Ștefan Matei

Horia D. Mazilu

Nicolae / Nicodim Măndiță

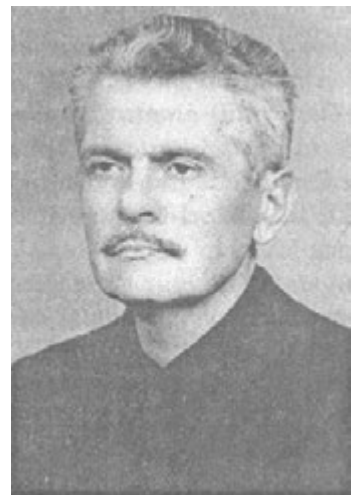
Nicolae N. Mănescu

Florin Măntescu

Victor Mărtoiu

Flaminu Fr. Mârțu

Ion V. Mica

Dimitrie Micescu

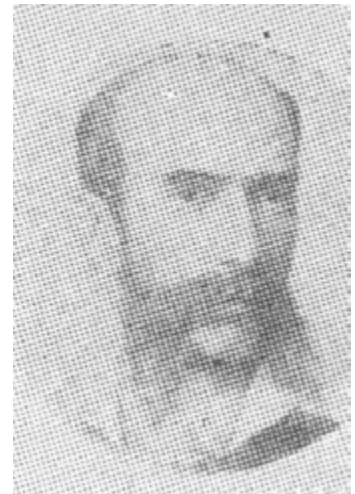
Dimitrie/Didi Micescu

Istrate N. Micescu

Mihai Micescu

Nicolae Micescu

Spirea Miclea

Mihai I

Mihai Viteazul

Dumitru Mihalache

Ion Mihalache

Nicolae Gh. Mihăilescu

Vasile Milea

Constantin D. Minculescu

Mina Minovici

Ștefan Minovici

Mircea cel Bătrân

Mircea Ciobanul

George D. Mirea

Gheorghe Mitocaru

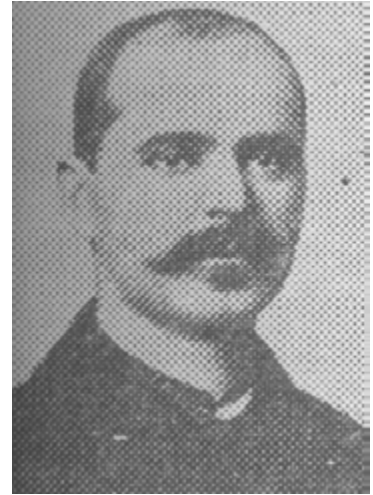
Ion Gh. Moise

Ion Moiescu

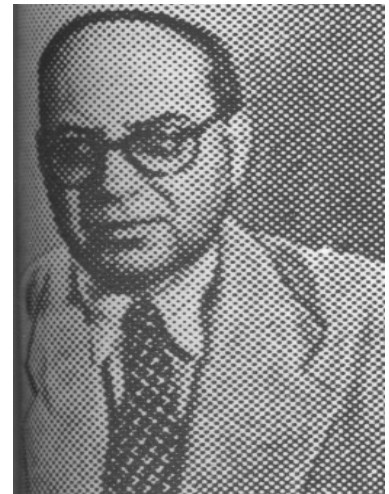
Iustin Moisescu

Moise Moisescu

Alexandru I. Moldoveanu

Emil Morțun

Maria Muțescu

Vasile Mușat

Alexandru Mușatescu

Tudor Mușatescu

Dimitrie T. Mățauanu

Dimitrie D. Mirea

Constantin Miu-Lerca

Mihai Moșandrei

Exprimări naționale și internaționale. **(R.G.)**.

N

NAGHI, Victor (București, 27 martie 1920 – București, 16 august 2001). Manager industrial. *Activitate permanentă în Argeș (1 martie 1957 – 31 decembrie 1982)*. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1965), stagii de perfecționare în România. Ucenic, Uzinele *Malaxa*, București (1939-1942); artilerist, *Frontul de Est* (1942-1944); muncitor, Uzinele *Vulcan* (1944-1948) și *Aversa*, București (1948-1949). Șef șantier, Combinatul Siderurgic, Hunedoara, Furnalul *1000 mc Fontă* (1949-1957). Director, Întreprinderea Metalurgică de Stat, Câmpulung (1957-1960) / Întreprinderea Mecanică Muscel (1960-1972) / Întreprinderea *ARO*, Câmpulung (1972-1982), reconstrucția și extinderea capacităților de producție industrială. Distinct: inaugurarea fabricației autoturismelor autohtone de teren (1957); diversificarea gamei *IMS* și *ARO* (30 de variante); stimularea participării, în premieră, la raliuri și saloane internaționale auto (Asia, Africa, America de Sud, Europa); inițiativa înființării Secției Serale de Subingineri, Câmpulung (1972), integrată Universității din Brașov. Membru, diverse foruri naționale (1957-1982). Recunoașteri publice antume și postume. (M.B.).

NAIE, Corneliu M. (Budișteni, Leordeni, Muscel, 4 decembrie 1925 – Pitești, Argeș, 27 mai 2000). Medic primar, *cardiologie*, manager, publicist. Liceul Militar, Mănăstirea Dealu, Dâmbovița (1945), Facultatea de Medicină, București (1951). Doctorat, *științe medicale*, București (1980). Specializări, clinici din Capitală (1951 – 1954). Activitate permanentă: Spitalul Pucioasa, Dâmbovița (1954 – 1962); Spitalul Sinaia, Prahova (1962 – 1965); Policlinica Pitești, Argeș (1965 -1968); Direcția Sanitară

Județeană Argeș (1968 – 1973). Șef, Secția de Cardiologie, Spitalul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1973 – 1991); cabinet, Policlinica cu Plată, Pitești (1991- 2000). Volume importante: *Descoperiri anatomice de artere și nervi* (1951); *Tulburări hidroelectrolitice în insuficiența cardiacă* (1965); *Tratamentul digitalic în infarctul de miocard* (1967). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Documentări externe. Profesor, Școală tehnică Sanitară (1968 - 1973). Președinte Filiala Argeș, Societatea de Științe Medicale din România (1979 -1982); Vicepreședinte, Colegiul Medicilor și Farmaciștilor, Argeș. Renumit în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.)

NAN, Nicolae (Sfârșitul secolului XVIII–Prima jumătate a secolului XIX). Psalt, publicist. *Activitate didactică în Pitești, Argeș*. Profesor, *muzică sacră*, Școala de Psaltichie, Pitești (1825-1840). Copist, antologii eclesiastice. Volum important: *Oarecare alegire de musichii bisericești* (1838). Diverse colaborări parohiale. Suport documentar: Vasile Alexandrescu Urechia, *Istoria școalelor de la 1800-1864, I* (1892); Nicolae M. Popescu, *Viața și activitatea dascălului de cântări Macarie Ieromonahul* (1908). Contribuții la diversificarea spiritualității urbane în perioada amintită. (L.P.).

NANOESCU, Nicolae (A doua jumătate a secolului XIX). Proprietar imobiliar, înalt funcționar public și de stat. Case terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită în Argeș. Membru marcant partidul conservator. Primar al orașului Pitești (1890; 1892- 1895), președinte, Consiliul Comunal Urban. Fondator, Societatea Cooperativă a Meseriașilor Români din Pitești (17 august 1882). Inițierea reînnoirii evidenței suprafețelor funciare aflate în patrimoniul comunal și evaluarea veniturilor aduse anual, conform *Legii contabilității generale*, document aprobat de Consiliul Urban) (19 octombrie 1892). Prefect de Argeș (1903) reprezentând Guvernul

Dimitrie A. Sturza în teritoriu. Stimularea preocupărilor agricole și industriale din Argeș, organizarea expoziției de la Pitești (11-12 noiembrie 1903), clasamente și premii în domeniu. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (T.M.).

NANOESCU, Sache H. (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Proprietar imobiliar, înalt funcționar public. Terenuri, case, alte bunuri cu valoare deosebită în Argeș. Primar al orașului Curtea de Argeș (1890-1894), președinte, Consiliul Comunal Urban. Inițiative edilitar gospodărești: reactualizarea evidenței suprafețelor funciare aflate în patrimoniul comunal și evaluarea veniturilor aduse anual, conform *Legii contabilității generale* (1892); lucrări de întreținere a străzilor; deschiderea unor noi artere de circulație; asigurarea spațiului pentru Școala de Băieți. Distinct: adoptarea, în consens cu forurile eclesiastice, a hotărârii privind închiderea Bisericii Domnești *Sfântul Nicolae* pentru servicii religioase, datorită gradului avansat de deteriorare a construcției și mutarea *raclei* cu moaștele Sfintei Filoftea în Paraclisul Palatului Episcopal din localitate. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (N.I.M.).

NANU (Secolul XVIII –). Familie tradițională din Muscel, remarcată, în Câmpulung, după 1856. Proprietari urbani, mici întreprinzători, medici, scriitori, funcționari de stat. Mai cunoscuți: **Gheorghe N.**, negustor, adept al culturii naționale, căsătorit (1856) cu Zoe, de origine macedoneană, fiica lui Ioan Hristofor (n. 1809) și a jupâniței Păuna Gogu, din Câmpulung; **Ioan Gh. N. – Muscel** (v.); **Constantin Gh. N.**, medic, Teatrul Național din București (1930), colaborator al lui Liviu Rebreanu (v.); **Dimitrie Gh. N.** (v.). Numeroase atestări documentare, aprecieri comunitare antume și postume. (M.B.).

NANU (Secolul XIX –). Familie tradițională din Pitești, Argeș, origine transilvăneană. Proprietari urbani și rurali, militanți politici, cadre didactice, medici, funcționari publici și de stat. Mai cunoscuți: **Nicolae N.**, avocat, participant la Revoluția Română de la 1848, *comisar de propagandă* în Argeș și Muscel, inițiator, arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica rangurilor boierești)* în Pitești (septembrie 1848); **Constantin N.**, administrator, *Țesătoria Română*, București, Fabrica de Textile, Pitești (1908); **Alexandru N. N.** (? – Pitești, Argeș, 26 decembrie 1912), profesor, Pitești; **Maria N.** (? – Pitești, Argeș, 30 iulie 1940), născută în Câmpulung, Muscel, genealogie macedoneană; **Dumitru Al. N.** (v.); **Valentina N.** (1908 – 1982), profesoară, Liceul de Fete/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (N.P.L.).

NANU, Dimitrie Gh. (Câmpulung, Muscel, 26 octombrie 1873 – București, 12 februarie 1943). Profesor, *limba franceză*, scriitor, jurist. Frate cu **Ioan Nanu- Muscel** (v.). Liceul *Sfântul Sava*, București (1891), Facultatea de Litere, Bruxelles, Belgia (1895). Specializare, *științe juridice*, Paris, Franța. Activitate didactică, școli din orașele Bacău și Bârlad (Vaslui); bibliotecar, Ministerul Industriei și Comerțului, București. Volume importante (versuri): *Nocturne* (1900); *La focul rampei* (1906); *Ispitirea de pe munte* (1914); *Iisus vă cheamă* (1923); *Poezii* (1934). Redactor-fondator, revista *Făt-Frumos*, Bârlad. Colaborator, periodicele: *Familia, Convorbiri literare, Luceafărul* (Budapesta), *Viața românească, Semănătorul*. Traduceri din literatura franceză și engleză. Premiul Național de Poezie (1937), alte aprecieri publice antume și postume. (M.M.O.).

NANU, Dumitru Al. Pitești, Argeș, 19 februarie 1906 – București, 6 ianuarie 1988). Profesor gradul I, *limba și literatura franceză*, folclorist, militant politic. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1924), Facultatea de Litere

și Filosofie, București (1927). Stagiul în Franța (1927). Susținător al **Programului** elaborat de Partidul Național Țărănesc, expus de Armand Călinescu (v.) la Pitești, 4 februarie 1930. Activitate didactică permanentă: liceele *Dimitrie Cantemir* și *Mihai Viteazul*, București (1927-1930); Școala Normală *Alexandru Odobescu* (1930-1933), Școala Comercială (1933-1936), Liceul *Ion C. Brătianu/Nicolae Bălcescu*, Pitești (1936-1948; 1963-1970); alte instituții de învățământ din Pitești (1948-1963). Volume importante (culegeri folclorice): **Poezia militariei și a Crăciunului de pe Valea Argeșului (1933)**; **Din literatura populară Argeșeană (1973)**. Sceneta: **Plecarea recruților** (1934, 1940). Studii de literatură comparată în limba franceză (Paris, 1930; Pitești, 1972). Pagini memoriale. Colaborări, revistele: **Tinerimea română, Viața românească, Argeș, Tribuna școlii argeșene**. Premiul *Constantin Rădulescu Codin* al Academiei Române (1933), alte aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

NANU, Ioan Gh. (Câmpulung, Muscel, 30 noiembrie 1862 – București, 23 ianuarie 1938). Medic primar, *semiologie*, profesor universitar, publicist. Liceul *Matei Basarab*, București (1879), Facultatea de Medicină, București (1885). Specializare, Paris, Franța (1885). Doctorate, *științe medicale*: Paris (1892); Londra, Marea Britanie. Activitate didactică: Școala Normală *Carol I*, Câmpulung (1896-1898); clinici din Capitală (1900-1936). Medic primar: Spitalul *Filantropia* (1899-1919); Clinica Medicală I, Spitalul *Colțea* (1919-1936), București. Fondator: laboratoare de analiză pentru depistarea și tratarea holerei, pneumoniilor, febrei recurente; Societatea Medicală a Spitalelor din București; Societatea Națională de Hidrologie și Climatologie Medicală (președinte de onoare). Combatant (1917), Primul Război Mondial (1916-1918). Senator de Muscel (1905, 1911). Volume importante (semnate **Ioan Nanu-Muscel**): **Notes sur le choléra / Note asupra holerei** (1892); **Studiul pneumopatiilor pneumococcice** (1897); **Pleuresie**

multiloculară (1905); **Considerațiuni asupra cazurilor recurentede tifos** (1916, în colaborare); **Clinici medicale** (1935, în colaborare). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Eponimii: stradă în Câmpulung, Argeș; laboratoare medicale din Capitală. Membru al Academiei de Științe Medicale din România, alte valoroase aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

NANU, Nicolae (Secolul XIX). Funcționar de stat, *impiegat*, militant politic. *Comisar de propagandă la 1848 în Argeș*. Inițiator și participant la adunarea publică din centrul orașului Pitești: **Regulamentului Organic și a Arhondologiei (condica rangurilor boierești)**; depunerea Jurământului pe **Noua Constituție (Proclamația de la Izlaz)**; distribuirea manifestelor pe sub *ocârmuiri* (plase). Propus președinte al Tribunalului Argeș (12 septembrie 1948). Urmărit după înfrângerea Revoluției Române pe baza **Ordinului** generalului rus Enghelhart, comandantul trupelor străine de ocupație, dislocate la Pitești pentru instaurarea liniștii. Refugiat la Sibiu împreună cu Ioan Hristopol (v.). Nominalizat în documentele timpului. Diverse aprecieri comunitare. (R.S.R.).

NANU, Romeo (n. Călinești, Argeș, 23 octombrie 1955). Jurist, parlamentar. Facultatea de Drept. București (1982). Activitate specializată: Întreprinderea Supape-Bolțuri / SC *Componente Auto SA Topoloveni*, Argeș (1982-1994), șef, Biroul Parlamentar *Barbu Pîțigoi* (v.), Pitești (1994-2000). Membru Marcant: Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat, președinte Organizația Argeș (1994-1998); Partidul Popular din România, vicepreședinte fondator, președinte, Filiala Argeș. Deputat de Argeș (1996-2000), reprezentând: Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat; Partidul Popular din România. Inițiative electorale, interpelări parlamentare, interviuri, emisiuni *media*. Recunoașteri publice. (C.D.B.).

NANU, Stela (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Mălureni, plasa Argeș, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

NAPOTESCU, Ioan I. (Câmpulung, Muscel, 1904 - ?). Proprietar urban și rural, jurist, înalt funcționar de stat. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung și localități apropiate. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1922), Facultatea de Drept, București (1926). Avocat, Baroul Muscel (1928-1944). Oratorie, recunoscut în domeniu. Prefect de Muscel (19 martie 1945-10 noiembrie 1948), reprezentând guvernul condus de Petru Groza. Gestionarea administrației publice în etapa derulării unor evenimente majore: revenirea unităților militare din Câmpulung de pe *Frontul de Vest* (1945); realizarea reformei agrare (1945); desfășurarea campaniei electorale pentru alegerea primului parlament postbelic (1946); transformarea României în republică (1947); naționalizarea principalelor structuri economice ale zonei (1948); desființarea organizațiilor județene Muscel reprezentând *partidele istorice*; ascensiunea regimului comunist. Diverse atestări de arhivă și aprecieri comunitare. (M.B.).

NAUM, Teodor (? – Pitești, Argeș, 1874). Proprietar imobiliar, înalt funcționar public, donator comunitar. Primar al orașului Pitești (1864; 1868; 1874), președinte, Consiliul Comunal Urban. Implicat în evenimentele de la 1848. Gestionarea administrației orașului Pitești, în premieră, conform **legiurilor** adoptate de Alexandru Ioan Cuza (1864), îmbunătățite ulterior. Donator comunitar testamentar: *două pătrimi din avere și una pereche case pentru facerea și dotarea unui spital în Pitești, însumând, peste 10 000 lei vechi, legatar, Chiriachița Naum (soție)*. Demers consemnat în **Jurnalul Consiliului Orășenesc** (26 februarie 1874), aprobat de

prefectul județului Argeș și principele României, Carol I (v.). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice anume sau postume. (T.M.).

NAUM, Theodor, C. (Pitești, Argeș, 6 octombrie 1875 - ?). Ofițer de carieră, *cavalerie*, general. Combatant: *Campania balcanică* (1913, maior); Primul Război Mondial (1916-1918, locotenent-colonel), *Frontul din Moldova* (1917), remarcat în luptele de la Oituz și Soveja (Vrancea). General de brigadă (1934). Comandant: Regimentul *I Cavalerie*; Cercul Militar, Iași; alte unități operative. Importante distincții militare române și ruse. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

NAUM, Traian (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Borlești, plasa Pitești, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

NAUMESCU, Ion (Secolul XX). Proprietar urban, jurist, înalt funcționar public. *Domiciliu tradițional la Pitești*. Facultatea de Drept, București. Avocat, Baroul Argeș. Membru marcant, Partidul Național Liberal, lider local fondator, Gruparea Gheorghe Tătăărăscu (1934). Primar al orașului Pitești (1934; 1937), președinte, Consiliul Comunal Urban. Realizări distincte ale etapei: inaugurarea clădirii Spitalului Militar (1934); aprobarea construcției Azilului de Bătrâni (1934); amenajarea unor artere de circulație spre terasa superioară a localității (1937); ridicarea clopotniței Scitului Trivalea (1937). Oratorie, recunoscut în domeniu. Preocupări literare: *memorialistică*. Stimularea activităților economice și sociale din Pitești după recesiunea mondială (1929-1933). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (T.M.).

NĂDEJDE, Mircea (?- Pitești, Argeș 1993). Profesor, *muzică instrumentală, vioară*. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1960), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1966). Activitate concertistică permanentă: Filarmonica din Ploiești, Prahova; Filarmonica *George Enescu*, București. Turnee și concursuri internaționale. Colaborări didactice, școli din Capitală. Aprecieri critice favorabile, alte consemnări documentare. (L.P.).

NĂMOLOȘANU, Constantin Ioan C. (n. București, 11 februarie 1944). Cercetător științific, *oenologie*, profesor universitar, publicist. *Stabilit în Pitești din 1956..* Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1962), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu* București, (1967), doctorat *științe agricole*, Sofia, Bulgaria (1976). Activitate specializată: șef fermă, Stațiunea Experimentală Miniș, Arad (1967 – 1969) inginer cercetător, Stațiunea de Cercetări Viticole, Odobești, Vrancea (1969 – 1973), Facultatea de Horticultură, București ((1976 ~). Profesor universitar (1994 ~). Conducător de doctorat (1996 ~). Coordonator programe de cercetare, *Horticultură.*, director, Program Național *Agrar*. Numeroase volume editate. Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru: asociații profesionale în domeniu; colegii redacționale, comisii departamentale. Importante recunoașteri publice (E.H.).

NĂNDRAȘU/NĂNDRAȘ (Secolul XVIII –). Familie tradițională din Valea Nandrii, Dârmănești, Muscel. Proprietari funciari, meșteșugari rurali, negustori, funcționari domnești, cadre didactice, salariați în administrația publică. Mai cunoscuți: **Drăgușin N.** (agricultor); **Matei Orășanu -N.** (decedat, Dârmănești, 1814), *boier de neam*, **Nicolae M. – N.** (Dârmănești, 1783- Stroiești, Mușătești, Argeș, 12 octombrie 1872), logofăt, *boier de neam*, căsătorit cu Ilinca N. Galatioiu (1782-1872); **Gheorghe N. M. – N.**; **Maria N. M. –N.**; **Sanda N.M. –N.**; **Ioniță N. M. –N.**

Conexiuni cu numeroase familii din Argeș – Muscel. Importante atestări documentare. (F.P.).

NĂSTASE, Gheorghe I. (Petrești, Dâmbovița, 13 martie 1926 – Pitești, Argeș, 13 mai 2001). Economist, militant politic, înalt funcționar public. *Stabilit în Argeș din 1961.* Studii liceale, Sibiu (1946), Facultatea de Economie, București (1969). Membru marcant, Partidul Muncitoresc/Comunist Român. Pedagog, Școala Specială, Turnu Roșu, Sibiu (1944-1954). Specializare, *jurnalism*, București (1955). Redactor șef, cotidianul **Drum Nou**, Brașov (1955-1961). Secretar, Comitetul Regional Argeș al Partidului Muncitoresc/Comunist Român (1961-1970), prim-secretar, Comitetul Județean Argeș (1970-1973), președinte, Consiliul Județean, funcții unificate din 1968 Director general, Televiziunea Română (1973–1974). Distinct: aplicarea **directivelor** privind evoluția industrială și transformarea socialistă a agriculturii în Argeș – Muscel; înființarea primelor facultăți din Pitești (1962); apariția revistei **Arges** (1966); organizarea societăților culturale la sate; edificarea Sediului Politico-Administrativ al Județului/*Casa Albă* (1970); acordarea unor spații adecvate pentru muzeele din Pitești; executarea de mari cartiere rezidențiale. Participarea la numeroase foruri naționale. Rapoarte, analize, discursuri, interviuri. Documentări externe. Preocupări literare (versuri, eseuri, reportaje, reflexii). Aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

NĂSTASE, Gheorghe N. (n. Gura Fcii, Dâmbovița, 17 aprilie 1938). Inginer constructor, manager. *Stabilit în Argeș din 1963.* Liceul Teoretic, Găești, Dâmbovița (1957). Institutul de Construcții, București (1963). Activitate în domeniu: Trustul 1, București, Șantier 106, Pitești (1963-1966); șef șantier, Întreprinderea Nr. 8 Montaj, București; Grup Șantiere 805, Pitești (1966-1970); Trustul de Construcții Industriale, Pitești, șef șantier (1970-1976), director, (1976-1991). Director fondator SC *Socomar SA*, Pitești (1991-1997).

Contribuții deosebite la edificarea unor importante obiective din județele Argeș, Olt, Vâlcea. Distinct: Combinatul Petrochimic, Fabrica de Stofe *Argeșana*, Întreprinderea Textila, Fabrica de Încălțăminte, Combinatul pentru Articole Tehnice din Cauciuc, Sediul *Romtelecom*, Biblioteca Județeană Argeș (parțial), Pitești; Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni (extindere); Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni; Centrul de Vinificație, Ștefănești; fabricile de Confecții, Mobilă, *PAL*, Curtea de Argeș; Întreprinderea *ARO*, Câmpulung (extindere); Fabrica de Rulmenți, Slatina, Olt; Fabrica de Zahăr, Drăgășani, Vâlcea. Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale pe diverse teme. Aprecieri publice (**G.P.**).

NĂSTASE, Ion (Secolul XX). Lucrător industrial, parlamentar. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Stâlpeni (1957-1961; 1961-1965), reprezentând Frontul Democrației Populare. Dezbateri legislative, adunări publice, inițiative cetățenești. Contribuții la evoluția economică, socială a zonei Muscel. Aprecieri publice. (**C.D.B.**).

NĂSTĂSESCU, Alexandrina (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Geamăna, plasa Pitești, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (**I.I.Ș.**).

NĂSTĂSESCU, Petre (Secolul XX). Proprietar urban, mic întreprinzător, militant politic, înalt funcționar public. Atelier specializat, *armurărie*, Pitești, Argeș. Membru marcant, Partidul Comunist Român, secretar, Organizația Argeș (1935-1944), președinte, Blocul Democratic, Filiala Pitești (1936). Colaborator, ziarul *Omul liber*, Pitești (1935), reprezentant al Argeșului în Comitetul Comunist din Ținutul Bucegi (1940). Arestat de Siguranța Statului, cercetat, judecat, condamnat, întemnițat la Pitești, Târgu-Jiu

(Gorj), Craiova (Dolj), Văcărești (București), în 1936, 1941, 1942, 1943. Fondator, Consiliul Județean Argeș al Frontului Național Democrat (23 octombrie 1944). Primar al orașului Pitești (1945-1946), președinte Consiliul Comunal Urban. Gestionarea administrației locale în etapa finală a celui de Al Doilea Război Mondial, întoarcerii militarilor din Garnizoana Pitești, de pe *Frontul de Vest*, implicării experților sovietici în structurile economice pentru aplicarea prevederilor *Convenției de Armistițiu* din 12 septembrie 1944, reactivată la 1 octombrie 1945, căderilor masive de zăpadă (10 – 15 decembrie 1945). Importante atestări documentare. Diverse aprecieri publice antume și postume. (**T.M.**).

NEACȘU, Aurelian A. (n. Davidești, Argeș, 12 decembrie 1930). Inginer silvic, manager. Liceul Teoretic, Găești, Dâmbovița (1948), Institutul Politehnic, Brașov (1953). Inginer șef, ocoalele Breaza, Prahova (1953-1954), Stulpicani (1954-1956), Câmpulung Moldovenesc (1956-1958) și Pojorâta (1958-1961), Suceava. Specialist, *vânătoare și salmonicultură*: Direcția Silvică, Suceava (1961-1975); Ministerul Silviculturii, București, inspector șef adjunct (1975-1986); Complexul Agrosilvic, Scroviștea, Ilfov, inginer (1986-1990). Coordonator, Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, vicepreședinte (1975-1986), președinte (1986-1990). Membru, Consiliul Internațional de Vânătoare, Paris (1975 ~), vicepreședinte (1978-1990). Volum important: *Vânatul cu trofee* (1982). Moderator, congresele de vânătoare, Mamaia, Constanța (1986) și București (2004). Contribuții la diversificarea activităților specifice domeniilor enunțate. (**I.D.P.**).

NEACȘU, Cezar Gh. (Mățău, Mioarele, Muscel, 7 septembrie 1944). Profesor gradul I, *limba și literatura română*, folclorist, om de cultura, publicist. Liceul Pedagogic/colegiul *Carol I*, Câmpulung, Argeș (1964), Facultatea de Litere, Universitatea din București (1974). Activitate didactică și

obștească permanentă, Școala Mioarele, Argeș. Director, Căminul Cultural Mioarele. Inițiator, proiecte durabile finalizate: Asociația culturală *Fiii Mățăului* (1971); Cenaclul literar *Tudor Mușatescu* (1975); Ansamblul folcloric *Colinda* (1980), turnee europene; Monumentul eroilor și veteranilor de război (1981-2000). Creații literare (versuri) în culegeri sau antologii: *Coline sub stele* (1977); *Ora cuvintelor, I* (1980); *II* (2000). Studii, articole, comentarii, recenzii, comunicări, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru fondator, Asociația folcloriștilor argeșeni *Constantin Rădulescu-Codin* (1973). Diverse aprecieri comunitare. (V.P.).

NEACȘU, Ioan Gh. (n. Mățau, Mioarele, Muscel, 25 decembrie 1945). Profesor universitar, *psihologia educației*, cercetător științific, manager. Frate cu **Cezar Gh. N.** (v.). Liceul Pedagogic/Colegiul *Carol I*, Câmpulung, Argeș (1965), Facultatea de Filosofie, Universitatea din București (1970). Stagii în: Austria, Israel, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii. Doctorat, *pedagogie*, București (1976). Activitate didactică și de cercetare, instituții de învățământ superior din Capitală (1970 –). Expert, Ministerul Educației (1993 –). Volume importante: *Motivație și învățare* (1978); *Civilizație și conduită* (1987); *Instruire și învățare* (1990, 1999); *Metode și tehnici de învățare* (1990); *Învățarea academică independentă* (2006). Numeroase manuale, studii, articole, comunicări, interviuri, *granturi* /contracte de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Conducător de doctorat (1992). Coordonator și evaluator, programe europene. Membru, diverse foruri profesionale interne sau externe în domeniu, alte aprecieri publice. (V.P.).

NEACȘU, Lupa (Sfârșitul secolului XV – Prima jumătate a secolului XVI). Mare proprietar urban și rural, boier, negustor din Câmpulung, Muscel. Semnatarul celui mai vechi text redactat în limba română, 29-30 iunie 1521: *Scrisoarea către jupan Hanăș Bengner ot Brașov*. Informații cu privire la

acțiunile trupelor otomane sud-dunărene. Contribuție de excepție privind exprimarea spiritualității autohtone în veacurile medievale. Aprecieri publice antume și postume (R. O.).

NEACȘU, Marin (Secolul XX). Lucrător industrial, militant politic. *Activitate productivă și publică în Pitești, Argeș*. Membru marcant, Partidul Comunist Român, lider, Comitetul Județean Argeș (1947-1949). Inițiator, manifestările locale pentru susținerea proclamării Republicii Populare Române (30 decembrie 1947), organizate în zilele următoare. Raport oficial privind unificarea organizațiilor comuniste și social-democrate din Argeș (25 ianuarie 1948). Secretar, Comitetul Județean Argeș al Partidului Muncitoresc Român (1948-1949). Colaborări constante cu prefectul Nicolae Constantin (v.). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.S.).

NEACȘU, Marin C. (n. Gura Șuții, Dâmbovița, 6 noiembrie 1930). Ziarist, economist. *Stabilit la Pitești din 1954*. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1960), Facultatea de Economie, București (1971). Stagiul de perfecționare: *ziaristică* (1963). Activitate productivă: Uzina de Gaz și Electricitate, București (1947-1949); schele petroliere, Dâmbovița și Argeș (1949-1958); Întreprinderea de Prospekțiuni și Explorări Geologice Pitești (1983-1991). Redactor, ziarul *Secera și ciocanul*, Pitești (1958-1983). Numeroase analize pe teme de industrie, agricultură, comerț. Importante reuniuni naționale în domeniu. Membru, Uniunea Ziaristilor din România, alte aprecieri publice. (C.S.).

NEACȘU, Mircea Artur Valentin (n. Pitești, Argeș, 2 octombrie 1960). Ofițer de carieră, *muzică militară*, dirijor. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Clasa de Artă (1979), Școala Militară de Muzică, București (1994). Activitate specializată permanentă. Șef:

Muzica Regimentului 40 *Mecanizat* și Divizia 57 *Tancuri* (1983-1986); Armata I *Română* (1987-1995); Muzica Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale, București (1999-2007). Preocupări didactice: Școala Militară de Muzică (1986-1987; 1996-1997); Inspectoratul Muzicilor Militare (1995-1996); Direcția pentru Servicii Culturale și Tradiții Militare (1997-1999); Serviciul Muzicii Militare (2007~), București. Misiuni speciale, protocol oficial, reuniuni interne și internaționale în domeniu. Aprecieri publice. (L.P.).

NEAGA (A doua jumătate a secolului XIV – Începutul secolului XV). Mare proprietar funciar, originară din Cărcinov/Topoloveni, Muscel. Întinse suprafețe de teren, clădiri, alte bunuri cu valoare deosebită în mai multe așezări ale Țării Românești. Închinarea satului natal Mănăstirii Nucet, Dâmbovița, ctitorie de familie. Căsătorită cu pârcălabul Cetății Poenari, numit, documentar, Gherghina (v.). Contribuții la consolidarea puternicelor grupări boierești din Muntenia, cu deosebire a familiei Bălenilor. Atestări documentare. (R. O.).

NEAGOE BASARAB (Sfârșitul secolului XV – 15 septembrie 1521). Fiu nelegitim al domnului muntean, Basarab cel Tânăr/Țepeluș (v.) și al Neagăi din Hotărani, sora banului Olteniei, Pârveu Craiovescu. Voievod al Țării Românești (1512 – 15 septembrie 1521), *continuator al dinastiei tradiționale a Basarabilor, receptat, în spațialitatea istorică argeșeană, prin împliniri spirituale de excepție*. Studiarea limbilor slavonă (Mănăstirea Bistrița, Vâlcea) și sârbă (în familie). *Ctitorirea Bisericii Episcopale de la Curtea de Argeș*, sfințită, 17 august 1517, capodoperă a arhitecturii eclesiastice ortodoxe, ulterior, necropolă voievodală și regală, reconstrucția Mănăstirii Snagov, redactarea operei *Învățăturile* (1518-1521), în limba slavonă, adresată fiului său, Teodosie (v.), prim *tratată* de filosofie și morală din literatura autohtonă, având rezonanță europeană,

colaborări benefice cu Patriarhia din Constantinopol, așezămintele de la Muntele Athos și Despotatul Serbiei, protejarea instituțiilor religioase ale țării, importante danii pentru comunitățile monahale din Muntenia, implicare eșuată în politica Moldovei, fixarea hotarului cu Transilvania în nordul Olteniei (9 iulie 1520). Intensă activitate de cancelarie, *Acte oficiale*, atestate documentar, emise la *Curțile din Pitești* (19), *Argeș* (10), București (16), Târgoviște (41), *Scaun de Judecată și întruniri ale Sfatului Domnesc la Pitești, proprietăți funciare în zonă*. Înhumat (1521), *Biserica Episcopală de la Curtea de Argeș*, alături de doamna Elena – Despina/Milița (v.) și urmașii lor, Petru, Ioan, Anghelina, Stana. Contribuții speciale la creșterea rolului acestei zone pentru perioada clasică a Evului Mediu românesc. Numeroase recunoașteri postume. (V.N.).

NEAGOE, Ioan T. (Secolul XX). Mic întreprinzător rural. Patron fondator, Moara Țărănească, Mozăceni, Argeș, nominalizat în *Indicatorul industriei românești (1939 – 1940)*, editat de Ministerul Economiei Naționale. Diversificarea inițiativelor particulare din lumea satelor. (T.C.A.).

NEAGOE, Ion (Curtea-de-Argeș, 8 iulie 1933 – Iași, 20 octombrie 1991). Artist plastic, *pictură*. Școala Medie de Arte Plastice, București (1954), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București, *Clasa Catul Bogdan* (1960). Activitate didactică, instituții de învățământ artistic din Iași (1960 – 1991). Expoziții personale sau de grup: Bacău, Botoșani, Iași, Suceava (1962), Curtea - de - Argeș și Pitești, (1993). Exprimări externe: Macedonia, Polonia, Republica Moldova, Serbia. Lucrări în colecții de stat sau particulare. Donație pentru Muzeul Curtea-de-Argeș, tablourile: *Dealul galben; Mama*. Reflecții despre creația artistică, rămase în manuscris. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.)

NEAGOE, Victor (n. Pitești, Argeș, 31

mai 1947). Inginer, *electronică*, profesor universitar, inventator. Liceul *Unirea*, Turnu Măgurele, Teleorman (1965), Institutul Politehnic, București (1970). Doctorat, *științe tehnice*, București (1976). Activitate didactică permanentă, Institutul Politehnic, București (1970–). Colaborări, facultăți din Belgia. Profesor universitar (1991). Volum important (în colaborare): *Teoria recunoașterii formelor* (1997). Numeroase studii, articole, referate, *granturi*/contracte de cercetare, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții originale în: compresia imaginilor; reprezentarea optimă a semnalelor; recunoașterea rețelelor neuronale. Invenții brevetate. Exprimări externe: Franța, Marea Britanie, Spania, Statele Unite ale Americii. Membru, diverse foruri științifice în domeniu, alte aprecieri publice. (I.A.B.).

NEAGOSLAVA (Secolul XVI). Mare proprietar funciar, *jupâneasă*, intrată, prin căsătorie, în familia cunoscutului ban, Barbu Craiovescu. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Stroești, Mușătești, Argeș, transferate, ca danie, Mănăstirii Bistrița, Vâlcea. Atestări documentare. (R.O.).

NEAGU, Virgil V. (n. Cernătești, Buzău, 18 februarie 1937). Artist plastic, *pictură*, profesor, *desen*, publicist. *Domiciliul tradițional și proprietăți la Stroești, Mușătești, Argeș*. Școala Medie de Arte Plastice, București (1959), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București (1965). Doctorat, *arte vizuale*, București (2003). Activitate didactică permanentă în Capitală: Liceul *Nicolae Tonitza* (1965-1990), director (1978-1983); Academia de Arte (1990-1996); Facultatea de Teologie, Universitatea din București (1996-2008). Numeroase expoziții personale sau de grup în România. Exprimări externe: Polonia (1975, 1978); Bulgaria (1981); Grecia (1982, 1983); Israel (1984); Franța (1991). Lucrări în muzee sau colecții particulare din țări europene și Statele Unite ale Americii. Grafică de carte, volume despre Stroești (1980, 1989, 2000);

fanionul Societății Cultural-Științifice *Stroești-Argeș* (1989). Studii, articole, interviuri, emisiuni *media*. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România (1968), alte aprecieri publice. (N.P.L.).

NEAJLOV. Râu important pentru sudul Munteniei, obârșie în Câmpia Întăită a Piteștilor, 150 km lungime. Afluent dreapta al Argeșului la Călugăreni, Ilfov. *Ochiuri* de apă pe cursul superior, sursă pentru irigații în partea inferioară, traseu paralel cu Argeșul prin șesurile și așezările tradiționale din zonă. Debit captat în mai multe localități; baraje din pământ, mici lacuri de acumulare, calitatea apei diminuată în urma deversărilor de pe Platforma Industrială *Pitești-Sud*. Consemnări geografice și etnografice, descrieri literare, istorice, economice. Turism rural. Diverse atestări documentare. (I.S.B.)

NEAMȚU, Ion I. (n. Pitești, Argeș, 20 octombrie 1937). Inginer hortic, cercetător științific principal, manager. Școala Medie Tehnică Horticolă, Curtea de Argeș (1955), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1962). Doctorat, *științe agricole*, București (1981). Stagiul în Italia (1983). Inginer, cooperativele agricole de producție: Acinliu, Sibiu (1962-1963), Fâlfani, Stolnici, Argeș (1963-1966). Vicepreședinte, Consiliul Agricol Raional Costești, Argeș (1966-1968). Cercetător, Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni. (1968-1998). Volume importante (autor, coautor): *Interceptarea precipitațiilor de către coroana pomilor* (1977); *Potențialul energetic al ploilor și scurgerea de suprafață în plantațiile intensive de pomi* (1979); *Influența plantațiilor pomicole asupra eroziunii solului* (1981); *Probleme de ameliorații în pomicultură* (1992). Numeroase studii și cercetări, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale. Contribuții valoroase în domeniul ameliorării și conservării solului. Membru, organizații și grupuri de lucru profesionale. Recunoașteri publice. (C D. B.).

NEAMȚU, Nicolae P. (Budești, Vâlcea, 3 mai 1912 – Pitești, Argeș, 25 aprilie 1982), Funcționar de stat, jurist. *Stabilit în Argeș din 1952*. Studii liceale la Râmnicu Vâlcea, Școala superioară de magistratură, București, (1956). Activitate permanentă în domeniu (Ministerul Justiției). *Impieगत* Tribunalul Orhei, Basarabia (1938); Judecătoria Jibla, Vâlcea (1938-1942); *grefier*: Judecătoria Urși, Olt (1942-1943); Tribunalul Romanai (1943-1946); Tribunalul Vâlcea (1946-1952). *Procuror*: Procuratura Raionului Horezu, Regiunea Pitești (1952); Procuratura Raionului Topoloveni, Argeș (1952-1953); Procuratura Regiunii Pitești (1953-1955); Procuratura Orașului Pitești (1955-1959). *Procuror șef*, Procuratura Pitești (1956-1968). Deputat, Sfatul Popular Orașenesc, Pitești (1956-1969). Preocupări constante pentru cunoașterea și aplicarea legilor țării din etapele invocate, inițiative privind evoluția generală a Reședinței Argeșului la mijlocul secolului XX. Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(A.A.D.)**.

NEAMU, Ion II. (n. Ungheni, Argeș, 15 august 1935). Economist, manager, parlamentar. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1953), Academie de Științe Economice, București (1958). Activitate în domeniu: Secția Agricolă Raională, Costești, Argeș (1958-1964); Banca Agricolă, Costești, Argeș (1964-1968); Stațiunea pentru Mecanizarea Agriculturii Miroși, Argeș (1968-1990; director 1970-1990); Consiliul Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist, Miroși (președinte (1980-1990). Manager, SC *Arenda SRL* (1990-2009), președinte, Societatea Agricolă *Spicul*, (1991~), Căldăraru, Argeș. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională (1975-1980, 1980-1985, 1985-1989), Circumscripția Electorală Căldăraru, reprezentând Frontul Unității Socialiste. Interesat de perfecționarea legislației agricole, și evoluția economiei rurale. Recunoașteri publice. **(C.D.B.)**.

NECȘULESCU, Badea (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX).

Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren din localitatea Leșile, plasa Dâmbovnic, expropriate prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. **(I.I.Ș.)**.

NECȘULESCU, Iulian A. (Mârghia, Lunca Corbului, Argeș, 1922-București, 2001). Actor de teatru. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1941), Conservatorul Regal de Muzică și Artă Dramatică, București (1945), *Clasa Ion Manolescu și Victor Ion Popa*. Activitate în domeniu, teatrele: *Național/Ion Luca Caragiale*; *Odeon*, București. Roluri de referință: *Zossima (Frații Karamazov)*, Jacques Copeau); *Albert (Eugénie Grandet)*, Honoré de Balzac); *Ion (Omul din Ciatal)*, Mihail Davidoglu); *Neagu (Ziua cea Mare)*, Maria Banuș); *Dan Poenaru (Ane Maria)*, Mircea Ștefănescu). Filmografie: *Ciulinii Bărăganului* (1957); *Comoara din Vadul Vechi* (1964). Societar, Teatrul Național, București. Membru, Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică din România (*ATM*), premii de interpretare, alte aprecieri publice antume și postume. **(I.F.)**.

NECULA, Gabriel S. (n. Boteni, Muscel, 5 mai 1949). Inginer militar, *mecanică auto*, inovator, manager. Liceul Militar *Ștefan cel Mare*, Câmpulung Moldovenesc, Suceava (1961), Academia Militară Tehnică, București (1971). Activitate specializată: Școala de Ofițeri *Mihai Viteazul*, Pitești Argeș (1965-1966); Uzina Mecanică, Mizil, Buzău (1971-1985), director tehnic (1983-1985); Întreprinderea de Autoturisme, Pitești, Argeș, șef Serviciul controlul calității produselor și laborator (1975-1990); Institutul Tancuri Auto *Mihai Viteazul*, Pitești (1990-1992); Institutul Auto *Basarab I*, Pitești (1992-1995, decan); Baza de Reparații Blindate, Târgoviște, Dâmbovița (1995-1999, comandant). Inovații brevetate în domeniu. Colaborări externe (înainte de 1990), Comisia Mixtă România-Republica Democrată Germană (industria de autoturisme). Contribuții la asigurarea suportului tehnologic și didactic în unitățile speciale amintite. Studii, analize, rapoarte,

proiecte, reuniuni tematice naționale. Aprecieri comunitare. **(I.D.P.)**.

NEDELUCU, Ioan (Secolul XX). Parlamentar, proprietar funciar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Agricultură și Muncă Manuală*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, susținătorul politicii național-țărăniște. Adept al creșterii rolului monarhiei în evoluția economiei agrare autohtone. Aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

NEDELEA, Nicolae V. (n. Corbeni, Argeș, 1 ianuarie 1943). Geolog, cercetător științific. Studii liceale, Curtea de Argeș (1961), Facultatea de Geografie, Universitatea din București (1966). Doctorat, *geologie*, București. Documentări externe, state din Uniunea Europeană. Activitate în domeniu. Prospekțiuni, rapoarte, proiecte geologice privind: munții României (Masivul Făgăraș); rezerve de metale rare; Zona Maritimă Agigea, Constanța. Studii, articole, volume, interviuri, emisiuni *media*, diverse reuniuni tematice naționale și internaționale, alte exprimări publice. Aprecieri comunitare. **(R.G.)**.

NEGESCU, Ion (n. Bălilești, Argeș, 18 noiembrie 1951). Economist, diplomat de carieră, funcționar ministerial. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu Câmpulung* (1969), Academia de Studii Economice, București (1974). Activitate în domeniu: Direcția Centrală de Statistică, București (1974-1985). Specializare *relații internaționale* (1985-1987). Secretar II, Ambasada României la Roma, Italia (1978-1993); Secretar II, Centrala Ministerului Afacerilor Externe, București (1993 –). Misiuni speciale în mai multe țări din lume. Contribuții la adaptarea continentală a diplomației autohtone în contextul consolidării forurilor Uniunii Europene. Analize, rapoarte, studii de impact, comentarii, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, asociații profesionale distincte, alte aprecieri publice.

(I.M.M.).

NEGESCU, Ion M. (Bascovele, Cotmeana, Argeș, 21 noiembrie 1935 – București, 31 octombrie 1999). Profesor universitar, expert contabil. Școala Medie Tehnică de Comerț, Pitești (1954), Liceul Nicolae Bălcescu/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1957), Academia de Științe Economice, București (1962). Doctorat, București (1937). Stagiul în Republica Democrată Germană. Activitate didactică permanentă, Facultatea de Finanțe, Credit, Contabilitate, București (1962-1999). Volume importante: *Logica înregistrărilor contabile* (1997); *Bazele contabilității* (1998); *Contabilitatea întreprinderii* (1999). Numeroase studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Conducător de doctorat (1994-1999). Membru, prestigioase societăți profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(E.H.)**.

NEGOIU. Areal montan din Masivul Făgăraș, între obârșia râului Topolog (la sud) și Lăiței (la nord), adiacent zonei *septentrionale* a județului Argeș. Înălțime dominantă: *Vârful Negoiu* (2535 m), al doilea ca altitudine după *Vârful Moldoveanu* (2543 m) din Carpații României. Numeroase descrieri geografice, literare, turistice. Trasee alpine pentru cercetare științifică, agrement, sport de performanță **(I.S.B.)**.

NEGRAȘI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe râul Dâmbovnic, satele **Negrași**, Bârlogu, Buta, Mozacu. Suprafață 75,2 km². Locuitori 4.500 (1971); 2.564 (2008). Atestare documentară: *Negrași zonal* (1535); Biserici: Bârlogu (1815); *Negrași* (1875); cruce de piatră: Bârlogu (1642). Școală (1838); cămin cultural (1948), bibliotecă publică (1955). Cooperativă agricolă de producție (1962 – 1989). Areal cerealier, legumicol, zootehnic. Arhitectură tradițională specifică nordului câmpiei Neajlovului, textile de interior, folclor coregrafic zonal. Turism rural.

Trasee rutiere spre Pitești și Costești. Rezervație naturală: poiană cu narcise, ocrotite prin reglementări oficiale, serbare de primăvară în luna mai. **Sciere monografică:** Preda Iordache – Argeșanu, Elena Marinescu (1941). Diverse consemnări de arhivă. (G. C.).

NEGRESCU, Ion. (Ungheni, Argeș, 1914-1995). Inginer horticol, cercetător științific I, publicist, Facultatea de Horticultură, Craiova, Dolj (1968). Doctorat, *științe agricole*, București (1978). Stagii în mai multe țări europene. Activitate permanentă: Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare pe Nisipuri, Dăbuleni, Dolj (1968-1985). Succese deosebite privind punerea în valoare a nisipurilor din sudul Olteniei prin extinderea culturii pomilor. Distinct: contribuții la elaborarea metodei de determinare cu ajutorul azotului marcat (N-15) a rezervei de azot existentă în componentele plantelor pomicole. Numeroase studii și cercetări, loturi demonstrative, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, Societatea Europeană de Folosire a Tehnologiilor Nucleare în Agricultură, valoroase alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

NEGRİTOIU TURJANSCHI, Valentina (n. Pitești, Argeș, 1925). Cercetător științific, publicist, traducător. Liceul de Fete *Mihail și Sevastița Vasilescu*/Colegiul *Zinca Goleșcu*, Pitești (1943), Facultatea de Litere și Filosofie, București (1948). Doctorat, *sociologie*, București. Activitate în domeniu: Academia de Științe Social-Politice din Capitală. Volume (în colaborare), studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. Documentări externe. Traducere: *Istoria filosofiei, V* (1963). Aprecieri publice. (O.M.S.).

NEGRU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Recea, Argeș. Proprietari rurali și urbani, cercetători, economiști, medici, ingineri, magistrați, farmaciști. Mai cunoscuți: **Vasile N.**, stabilit în Recea din 1879, preocupări agricole, ctitor, biserica din Recea; **Marin N.**, negustor, veterinar, combatant,

Primul (1916 – 1918) și cel de Al Doilea, Război Mondial (1941 -1945), deținut politic (1951-1952); **Nicolae M. N.** (1922 – 1992), mic întreprinzător, *agricultură și comerț*, căsătorit cu Maria Enăchescu; **Constantin N. N.** (n. Negrași, 1949), Liceul/Colegiul *Zinca Goleșcu*, Pitești (1968), Facultatea Cibernetică Economică, București (1972), activitate în domeniu: Institutul de Economie Mondială, București (1972 - 1975), Primaria Sectorului 3, București (1975 - 1991), Societatea Română de Radiodifuziune București (1991 ~); **Georgeta N. N.** (n. Negrași, 1951), economistă; Liceul de Chimie/Grupul Școlar *Costin Nenișescu*, Pitești (1971), Academia de Științe Economice, București (1976), activitate în domeniu: Întreprinderea Textila, Pitești, Banca Națională a României, Sucursala Argeș; **Nicolae N. N.** (n. Negrași, 1953), inginer, *aeronave*, manager, Liceul *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1972), Facultatea Aeronave, București (1977), activitate în domeniu, Întreprinderea de Avioane *Romaero*, Băneasa, București; **Emilian N. N.** (v.); **Marian N. N./Enăchescu** (v.); **Cristian N. N.** (v.); **Cosmin N. N. N.** (n. București, 1981), Facultatea Aeronave, București, Academia de Științe Economice, București; **Luana Ruxandra C. N. N.** (n. București, 1975), economistă; **Andrei Nicolae C. N. N.** (n. Pitești, 1987) magistrat; **Andrada Maria C. N. N.** (n. Pitești, 1989), farmacistă. Diverse recunoașteri publice. (E.H.).

NEGRU, Cristian N. (n. Pitești, 25 ianuarie 1960). Medic militar, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu* /Colegiul *Ion C. Brătianu* , Pitești (1978), Facultatea de Medicină Militară, București (1986). Activitate permanentă: Spitalul Militar, Pitești (1986 -2001), cabinet *medicină de familie*, Pitești (2001 ~). Concomitent (în asocierie), organizarea de cabinete private specializările: *ORL, Medicină internă, Cardiologie, Pediatrie, Homeopatie* (1994 ~), *Farmacie* (1994 ~), Tratamente complementare: reflexoterapie, reechilibrarea organismului în unele afecțiuni cronice, folosirea energiei alternative. Editarea de

cărți în domeniu, colaborare cu Fundația *Terapia Naturistă* (Vălenii de Munte, Prahova). Desfacere de medicamente, materiale sanitare, aparatură specifică (1992 ~), Diverse implicări comunitare.. Aprecieri publice. (E.H.).

NEGRU, Emilian N. (n. Negrași, Argeș, 15 iulie 1955). Medic primar, stomatologie, publicist. Liceul Nicolae Bălcescu /Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești (1974), Institutul de Medicină și Farmacie, București (1980). Doctorat, *stomatologie*, București (2007). Activitate în domeniu: Spitalul de Ortodonție, București (1980-1984); Policlinica Spitalului de Pediatrie, Pitești, Argeș (1984-1990); cabinetul privat Dr. Negru, Pitești (1990 ~). Vomul important (în colaborare): Asistența și învățământul în medicina dentară. Studii, articole, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice specializate. Documentări externe: Bulgaria, Franța, Germania, Grecia. Membru, foruri științifice și asociații profesionale balcanice sau continentale, alte aprecieri publice. (C.C.).

NEGRU VODĂ (Secolul XIII). Personaj legendar, supranumit *întâiul descălecător al Țării Românești*, venit din Transvania, așezat la sud de Carpați. Prezumtiv, primul Voevod al acestor ținuturi, reședință la Câmpulung Muscel. Consemnat, deseori, **Radu Negru/Radu I.** Numeroase descrieri folclorice, reprezentări plastice, literare, eclesiastice. Eponimii: străzi și unități militare în diferite așezări urbane; mănăstire și bust, Câmpulung. Surse documentare incerte, origine controversată. (V.N.).

NEGULESCU, Gheorghe (Secolul XIX). Funcționar de stat, *impiegat*, militant politic. *Propagandist și subadministrator de plasă la 1848* în Argeș. Condamnarea **Regulamentului Organic** și **Arhondologiei (Condica rangurilor boerești)**, răspândirea **Proclamației de la Izlaz (Noua Constituție)**, îndemnarea locuitorilor satelor la nesupunere. Nominalizat în *lista* celor urmăriți din **Ordinul generalului rus Enghelhart**, comandantul

trupelor străine de ocupație, dislocate la Pitești pentru instaurarea liniștii. Sustragerea de la pedepsele aplicate liderilor din Pitești, după înfrângerea Revoluției Române. Consemnări documentare. Aprecieri publice (R.S.R.).

NEGULESCU, Mihăiță (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Parlamentar, proprietar imobiliar. Deputat de Argeș, Colegiul III, ales prin scrutinul din 3-9 iunie 1876. Contribuții la adoptarea unor hotărâri privind modernizarea societății românești. Diverse inițiative cetățenești. Aprecieri publice. (C.D.B.).

NEGULESCU, Nicolae (1793 - ?). Proprietar urban și rural din Argeș, slujitor al Curții Domnești de la București, *pitar*. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopsea Galbenă*) și localități apropiate. Nominalizat în **Catagrafia orașului Pitești din 1838**. origine autohtonă, titlu de *boier*, avere potrivită, slugi. Înscris în **Istoria municipiului Pitești** (1988). Atestări documentare antume sau postume. (S.I.C.).

NEGULESCU, Nicolae T. (Pitești, Argeș, 9 noiembrie 1875 – ?). Profesor, *fizică chimie*, militant politic, publicist. Liceul Teoretic/Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești (1894), Universitatea din București (1899). Activitate didactică: Liceul din Ploiești, Prahova (1899-1902); Gimnaziul *Alexandru Ghica*, Alexandria, Teleorman (1902-1904); Liceul din Constanța, Dobrogea (1904 –), director. Președinte, Liga pentru Unitatea Culturală a Tuturor Românilor, Secția/Filiala, Constanța. Membru marcant, Partidul Național Liberal: deputat în Parlamentul României; prefect de Constanța. Scrieri importante: **Prin noi și pentru noi** (1913); **Începutul cercetășiei la Constanța** (1934); **Personalitatea lui Ion Gheorghe Duca** (1934). Studii articole, manuale, interviuri, reuniuni tematice. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.V.).

NEGULESCU, Niculae N. (Pitești, Argeș, 1789-?). Mare proprietar funciar și

urban, slujbaș al Curții Domnești din Capitală, *pitar*. Case la Pitești, întinse suprafețe de teren în localitățile apropiate, venit anual, 4 500 lei. Nominalizat, la 1829, în *Arhondologie (Condica rangurilor boierești)*, document oficial dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Donator comunitar. Consemnări de arhivă. **(R.S.R.)**.

NEGULICI, Ion D. (Câmpulung, Muscel, 1812 – Constantinopol, Turcia, 5 aprilie 1851). Artist plastic, *pictură*, literat, militant politic. Studii la Câmpulung și București: Colegiul *Sfântul Sava*, Institutul *Karol Buholtzer* (1826, cursuri libere). Format în atelierele: *Maria Rosetti*, București (artă decorativă); *Niccolo Livaditti*, Iași (1830-1833), *Leon Cogniet* și *Michel Martin Drolling* (1833 -1837), Paris, Franța (*pictură*). Ateliere proprii: Pitești (1837-1838), prima expoziție oficială din reședința Argeșului, deschidere, 5 februarie 1837; București (1838-1839). Specializări (1840-1845): Franța, Grecia, Imperiul Habsburgic, Turcia. Creații renumite: portretele *Constantin D. Aricescu* (v.), *Dumitru C. Brătianu* (v.), *Nicolae Bălcescu*, *Vasile Alecsandri*, *Drăghici Budișteanu* (clucer, Pitești); peisajul *Flămânda*, Câmpulung; acuarela *Femeia în albastru*, desenul *Tezaurul de la Pietroasa/Cloșca cu puii de aur* (premieră, 1837). Litografii, crochiuri, ilustrații. Preocupări literare: proză, teatru, lingvistică. Volum important: *Vocabular român* (1848, neologisme). Traduceri din autori francezi, publicate în *Curierul românesc* și *Curier de ambe sexe*, București. Participant la Revoluția Română din 1848, prefect de Prahova. Expulzat în Imperiul Otoman, domiciliu temporar, Brussa (1849). Diverse atestări documentare. Eponimii: stradă în Câmpulung, Argeș, saloane de artă, concursuri tematice. Valoroase aprecieri publice antume și postume. **(S.N.)**.

NEGULICI, Marius (Călinești, Muscel, 24 ianuarie 1892 – Călinești, Argeș, 18 aprilie 1952). Arhitect, proprietar funciar, militant politic. Studii de specialitate, Zürich,

Elveția. Combatant, Primul (1916-1918) și Al Doilea Război Mondial (1941-1945), căpitan. Membru marcant, Paridul Național Țărănesc: președinte, plasa Podgoria, Muscel; primar, Gorganu, Călinești, Muscel. Colaborator important al liderului Ion Mihalache (v.). Opozant al colectivizării agriculturii, reținut de Securitatea Raionului Topoloveni, Argeș, cercetat, torturat, găsit și transportat de săteni la Spitalul Călinești, Argeș. Deces premeditat. Proprietăți confiscate, devenite sediul Gospodăriei Agricole Colective din localitate. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

NEGUȘ, Aurel (Secolului XX). Parlamentar, proprietar urban. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Ocupațiuni Intellectuale*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Interesat de creșterea rolului monarhiei, evoluția spiritualității și vieții politice autohtone. Aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

NELIM, Friederich (A doua jumătate a secolului XIX-Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Supus elvețian, domiciliat în România. Întinse suprafețe de teren în localitatea Păuleasca, Mălureni, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. **(I.I.Ș.)**.

NENOVICI, Nicolae (Secolul XIX). Profesor, ziarist, militant politic. *Propagandist la 1848 în județul Argeș*. Pregătirea și desfășurarea adunării publice din centrul orașului Pitești, finalizată cu: arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei/Condica rangurilor boierești*; depunerea *Jurământului pe Noua Constituție/Proclamația de la Islaz*; deplasarea liderilor urbani la sate. Îndepărtat din învățământ după înfrângerea Revoluției Române. Redactor responsabil, gazeta *Patria*, București (1851).

Adept al Unirii Principatelor și aplicării **programului** reformator prezentat de domnul Alexandru Ioan Cuza. Consemnări documentare. Aprecieri publice. (R.S.R.).

NET, Simina Fl. (n. Merișani, Dobrotești, Teleorman, 28 ianuarie 1948). Jurist, publicist, manager. *Stabilită în Argeș din 1975*. Liceul Teoretic, Roșiori de Vede, Teleorman (1966), Facultatea de drept, Universitatea din București (1971). Doctorat, *dreptul muncii*, București (1986). Redactor, ziarul **Unirea**, Alba Iulia (1971-1972), Consilier juridic, Consiliul Popular al orașului Roșiori de Vede (1972-1975). Procuror: Procuratura Locală, Curtea de Argeș (1975-1985); Procuratura Județeană Argeș (1985-1993); inspector (1991-1993); Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, Pitești, șefă, secția judiciară (1993-2003); Parchetul Național/Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial, Pitești, Argeș, procuror șef (2003-2004). Președintă, Asociația Magistratilor din România, Filiala Argeș (2002-2006). Preocupări constante pentru cunoașterea și aplicarea legilor țării. Diverse inițiative comunitare. Studii, articole, comentarii, emisiuni *media*, interviuri, reuniuni tematice naționale. Membră, importante foruri profesionale în domeniu, alte recunoașteri publice. (A.A.D.).

NETZLER, Iosef A./TRIVALE, Ion A. (Pitești, Argeș, 13 mai 1889 – Zimnicea, Teleorman, 11 noiembrie 1916) Critic literar, traducător. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1907), Facultatea de Litere, București (1911). Stagi: Universitatea din Jena, Germania (1912). Activitate redacțională, București și Pitești. Combatant, Primul Război Mondial, sublocotenent de rezervă (1916), căzut la datorie, consemnat în **Argeș. Cartea Eroilor** (1984). Volume importante: **Cronici literare** (1915), reeditare postumă (1971); **Vina războiului de azi. Dialog între Teutofilus Gallomanus** (1915). Colaborări, revistele: **Junimea** (Pitești); **Convorbiri critice, Noua revistă română** (București). Traduceri din

scriitorul american Mark Twain (1835-1910). Eponime: stradă în Pitești (*Ion Trivale*). Alte aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

NICA, Cornel (n. Crângurile, Dâmbovița, 2 octombrie 1956). Fizician, Cercetător științific, parlamentar, militant politic om de afaceri. *Activitate și domiciliu în Argeș (1982-1997)*. Facultatea de fizică, București (1982). Specialist, Institutul de Reactori Nucleari Electrici, Colibași/Mioveni, Argeș (1982-1989). Atitudine publică în *Organizația de Bază* (19 septembrie 1989), contrară propunerii privind realegerea lui Nicolae Ceaușescu la Congresul al XIV (1989), ca Secretar General al Partidului Comunist Român. Participant, în Pitești și București, la evenimentele revoluționare din decembrie 1989. Lider fondator, Partidul Socialist Democratic Român (1989), Pucioasa, Dâmbovița (15 ianuarie 1990), fuziune cu Frontul Democrat al Salvării Naționale, București (2 iulie 1993). Vicepreședinte fondator, Partidul Democrației Sociale din România, București (25 august 1993). Deputat de Argeș în Adunarea Constituant (1990-1992), reprezentând Partidul Socialist Democratic Român. Expert guvernamental (1993-1994). Director, Societatea de Investiții Financiare IV *Muntenia* (1994-1997). Vicepreședinte, *Muntenia Invest*, București (1997~). Lucrări științifice elaborate sub egida Agenției Naționale Nucleare Române. Inițiative legislative, interviuri, comemorări memoriale. Diverse recunoașteri publice. (C.D.B.).

NICA, Nicolae M. (n. Chilia, Făgețelu, Olt, 7 februarie 1917). Creator popular, *sculptură*, folclorist, publicist. *Domiciliu tradițional în Ștefănești, Argeș*. Școala Populară de Artă, Pitești, Argeș (1963). Succesiv: tâmplar, Muzeul *Dimitrie Gusti*, București (1936-1938); combatant Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1943); prizonier, Uniunea Sovietică (1943-1948). Activități ocupaționale agricole (1948~). Fondator, Muzeul sătesc Chilia (1979), filială a Muzeului Județean Slatina, Olt, peste 300 de

pieșe personale (lemn, os, metal, piatră, sticlă). Volume importante (memorii): *Cioplitorul de gânduri* (2002); *Cronică în tăcere* (2008). Membru, asociații și academii de artă tradițională. Exponate de valoare în instituții specializate din: București, Golești (Argeș), Pitești, Sibiu, Slatina. Diverse aprecieri comunitare. (C.G.C.).

NICA, Petre P. (Brăduleț, Argeș, 17 septembrie 1934) Economist, diplomat, relații economice externe. Școala medie/Liceul Mihai Viteazul, București (1955), Facultatea de Comerț Exterior, Academia de Studii Economice, București (1960). Activitate permanentă în domeniu, Centrala Ministerului Comerțului Exterior, București: economist (1963-1968); secretar economic II, Secția Economică, Ambasada României la Haga, Olanda (1968-1969); șef serviciu, Direcția Relații cu Europa de Vest, București, compartimentul Germania, Austria, Elveția (1969-1976); secretar economic II, șef, Secția Economică din cadrul Consulatului General al României în Berlinul de Vest, Germania Federală (1976-1986); Consilier economic, Direcția Relații Economice cu Europa de Vest, București, Compartimentul Uniunea Europeană, (1986-1993); Consilier economic, Secția Economică, Ambasada României la Bonn, Germania Federală (1993-1997). Numeroase demersuri pentru: diversificarea schimburilor comerciale cu Europa Occidentală; stabilitatea unui curs favorabil leu-marcă germană; obținerea de credite avantajoase; semnarea de acorduri bilaterale. Membru asociații profesionale în domeniu. Studii, analize, rapoarte. Aprecieri publice. (I.M.M.).

NICA, Stelian (n. Brăduleț, Argeș, 5 iunie 1931). Inginer horticol, cercetător, funcționar de stat, manager. Școala Medie Tehnică de Horticultură, Curtea de Argeș (1952), Academia de Științe Agricole Timireazev, Moscova (1957). Inginer/cercetător principal: Stațiunea Experimentală Pomicolă, Voinești, Dâmbovița (1957-1964); Consiliul

Superior al Agriculturii, București (1964-1965). Expert, Secretariatul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc (Bulgaria, 1965-1966; Federația Rusă, 1966-1969). Șef compartiment, Comisia de Stat pentru Încercarea și Omologarea Soiurilor, Ministerul Agriculturii, București (1969-1977), director, Stațiunea Pomicolă Băneasa, București (1977), consilier, Departamentul Agriculturii de Stat, Ministerul Agriculturii (1977-1992). Distinct: *coautor* al noului soi de prun *Record*. Contribuții la: înființarea plantațiilor de pomi în bazinele pomicole Voinești, Dâmbovița și Muscel, Argeș (1960-1964); organizarea internațională a încercării soiurilor de plante hortiviticele (1965-1969). Numeroase articole, studii, reuniuni hortiviticele naționale și internaționale. Preocupări redacționale: reviste de specialitate (București, 1977-1997). Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

NICHIFOR, Teodor T. (n. Pitești, Argeș, 17 august 1933). Economist, funcționar public și de stat, manager, auditor. Școala Medie Tehnică de Comerț / Colegiul Economic Maria Teiuleanu, Pitești (1950), Academia de Studii Economice, București (1955). Documentări externe. Activitate specializată: Secția Planificare, Sfatul Popular Regional Argeș (1955-1968, șef compartiment); Trustul de Construcții Industriale, Pitești (1973-1990). Expert, *bilanțuri contabile* (1990-~). Distinct: prim-vicepreședinte, Consiliul Popular Municipal/Primăria Pitești (1969-1973), responsabilitate apărută conform *Legii Nr. 2*, din 16 februarie 1968, privind reorganizarea administrativă a României. Succese urbane importante ale etapei: înființarea și dotarea Șantierului de Drumuri, Valea Mare, Ștefănești; edificarea cartierelor *Războieni*, *Trivale I*, *Centru* (parțial); modernizarea Bulevardului *Nicolae Bălcescu* (patru benzi de circulație); extinderea considerabilă a rețelelor de apă, canalizare, gaze, telefonie, electricitate; reabilitarea *tramei* stradale. Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale, interviuri. Aprecieri comunitare. (I.T.B.).

NICHITOVICI, George (Secolul XX). Arhitect, publicist. Studii liceale la Pitești, Argeș, Institutul de Arhitectură, București. Documentări externe. Proiecte finalizate prin construcții: instituții, locuințe, străzi, rețele de interes comunitar, sistematizări zonale, parcuri. Volum important: *Pitești. Mic îndreptar turistic* (1969, în colaborare), prima prezentare postbelică a facilităților de această natură oferite de reședința județului Argeș. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Aprecieri publice antume și postume. (A.M.).

NICHT, Goldwald (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Industriaș, manager. Patron fondator (1910), Atelier Mecanic, Turnătorie Fontă și Metal, *Bariera Prundu*, Pitești, Argeș. Unitate aflată sub administrație militară germană de ocupație (1916 – 1918), capital investit, 44 321 lei aur, capacitate instalată, 20 HP, 42 de lucrători (1927); 3 100 000 lei, 34 HP, 56 de lucrători (1939). Membru activ, Camera de Comerț și Industrie Argeș, supleant, Consiliul Comunal Pitești (1930), reprezentând Partidul Național Liberal. Contribuții la dezvoltarea economică a urbei în perioada interbelică. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (T.C.A.).

NICOLA, Pavel/Paul (Micești, Muscel, 20 februarie 1916 – ?). Militar de carieră, militant politic. Subofițer, Regimentul 3 Infanterie Muscel. Membru activ, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*. Arestat, anchetat, torturat, Securitatea din Pitești, judecat, Tribunalul Militar, București, Secția a II-a, *lotul celor 36 de inculpați*, condamnat, 11 decembrie 1950, la 10 ani închisoare corecțională. Deținut, penitenciarele: Jilava, Ilfov; Aiud, Alba. Deces premeditat. Soția sa, Nicola Maria, deținută, doi ani, închisorile: Pitești, Argeș; Jilava, Ilfov; Mislea, Prahova. Aprecieri publice. (I.I.P.).

NICOLAE (Secolul XVIII). Pictor de biserici, *zugrav ot Pitești*, artă brâncovenească.

Ucenicul preotului Simion (v.), colaborator al diaconului Ioan ot Pitești/Ioan din Pitești. Contribuții la realizarea picturii murale în așezăminte ortodoxe din Transilvania: Micănești (1761); Runcșor (1761); Gurasada (1765); Ghelari (1770); Lesnic (1772); Prislop. Diversificarea modalităților de promovare a valorilor spirituale de la sud de Carpați în teritoriile aflate sub stăpânire străină. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.)

NICOLAE (Secolul XIX). Ierarh, iconom eparhial. Implicat direct în evenimentele de la 1848 din Câmpulung, Muscel. Participant la adunarea publică desfășurată în ziua de 6 august 1848: arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica rangurilor boierești)*; Jurământ pe *Noua Constituție (Proclamația de la Izlaz)*. Arestat după înfrângerea Revoluției Române. Judecat și întemnițat, Mănăstirea Văcărești, București (18 ianuarie – 17 martie 1949). Înscris în documentele oficiale ale timpului. Promovarea conceptelor moderne în parohiile din Muscel. Aprecieri publice. (R.S.R.).

NICOLAE ALEXANDRU (Secolul XIV). Domn al Țării Românești (1352 – 16 noiembrie 1364), *primul urmaș direct al Dinastiei Basarabilor* (v.), *reședințe oficiale, Câmpulung (Muscel) și Curtea de Argeș*. Asociat, la tron (1342), cu tatăl său, voievodul Basarab I *Întemeietorul* (v.). Stabilirea, după victoria de la Posada (1330), noilor relații cu Transilvania și Ungaria (10 februarie 1355), conform principiilor independenței statale medievale. Înființarea Mitropoliei Ortodoxe a Ungrovlahiei, Câmpulung și Curtea de Argeș, acceptul Patriarhiei din Cosntantinopol (mai 1359), conlucrarea cu Iachint de la Vicina (v.), înscăunat ca mitropolit. Ridicarea Bisericii Mănăstirii *Negru Vodă*, Câmpulung, înzestrată cu satul Bădești (Pietroșani, Muscel); pictarea, parțial, a Bisericii *Sfântul Nicolae Domnesc*, Curtea de Argeș. Inaugurarea ajutoarelor românești pentru așezămintele creștine de la *Locurile Sfinte*, contribuție nemijlocită la edificarea turnului principal al Mănăstirii

Cutlumuz, de pe Muntele Athos. Acordarea unor privilegii comerciale negustorilor din Brașov (28 iunie 1358). Înhumat (1364), *Ctitoria Basarabilor de la Câmpulung*, necropolă voievodală, document epigrafic original, lespeda sa funerară. Demersuri pentru: consolidarea rolului zonei Argeș – Muscel în istoria timpului, diversificarea relațiilor externe, prevalarea ortodoxiei în sud – estul Europei. (V.N.).

NICOLAE, Constantin I. (Lăcrița, Dolj, 12 decembrie 1912 – Pitești, Argeș, 5 aprilie 1995). Inginer agronom, cercetător științific I, funcționar de stat, manager. *Stabilit în Argeș din 1947*. Liceul *Carol I*, Craiova, Dolj (1930), Academia de Înalte Studii Agronomice, Cluj (1935). Doctorat, *științe agricole*, București (1969). Inginer, ocoalele agricole: Segarcea, Dolj, Turnu Severin, Mehedinți, Bucium, Iași (1935-1941). Combatant, Frontul de Est (1942-1947), prizonier de război, Uniunea Sovietică. Activitate specializată de conducere în Argeș: Ocolul Agricol Stâlpeni (1947-1950), Secția Agricolă, Raionul Topoloveni (1950-1952), Centrul Experimental Agricol Oarja, (1952-1962). Cercetător, șef secție: Stațiunea de Cercetare Agro-Horti-Viticolă, Ștefănești (1962-1970), Stațiunea de Cercetare Agricolă, Albota (1970-1977). Volume importante (autor, coautor): *Agrotehnica solurilor podzolice din Nord-Vestul Câmpiei Române* (1961); *Cercetări privind agrotehnica solurilor podzolice și podzolite dintre Olt și Dâmbovița* (1968); *Sisteme de agricultură specifice solurilor argiloiluviale cu deficite hidrice* (1978); *Ameliorarea profundă a solului* (1969). Numeroase studii și cercetări, articole, loturi experimentale, reuniuni științifice naționale și internaționale. *Reprezentant recunoscut al tehnologiilor agricole pe solurile podzolice argiloase din România*. Aprecieri publice. (C.D.B.).

NICOLAE, Constantin I. (Câmpulung, Muscel, 2 mai 1924 – Câmpulung, Argeș, 3 mai 1972). Lucrător

industrial, *mecanică minieră*, înalt funcționar public. Școala Medie/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, (1961), Facultatea de Științe Politice, București (1966). Activitate productivă: Bazinul Carbonifer Schitu Golești, Muscel (1941~1957). Instructor, Partidul Muncitoresc Român, comitetele Regional Argeș (1957-1962) și Orășenesc Câmpulung (1962-1965). Lider, Organizația Câmpulung, Partidul Comunist Român (1965-1968), Primar al orașului Câmpulung, Argeș (1968-1969), funcții unificate în 1968. Coordonarea programului activităților edilitar-gospodărești pentru: realizarea stației de epurare cu două trepte; continuarea canalizării în zonele periferice; extinderea rețelei de electrificare urbană. Analize, rapoarte, studii de impact, interviuri, reuniuni naționale pe diverse teme. Aprecieri publice antume și postume. (M.B.)

NICOLAE, Eugen Viorel Gh. (n. Pitești, Argeș, 22 decembrie 1961). Inginer mecanic, profesor universitar, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1980), Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1985). Doctorat, *științe tehnice*, Brașov (2000). Activitate în domeniu: Întreprinderea de Transporturi Auto Argeș (1985-1993); Universitatea din Pitești (1993~). Director, Departamentul pentru Cercetare Științifică (2002-2008), decan, Facultatea de Mecanică și Tehnologie (2008-2012). Volume importante (în colaborare): *Repararea automobilelor* (1996); *Combustibili, lubrifianți și materiale speciale pentru automobile* (1999); *Ingineria calității. Aplicații practice* (2000); *Fabricarea și repararea industrială a autovehiculelor* (2001); *Fabricarea automobilelor și control dimensional* (2003). Studii, articole, reuniuni naționale și internaționale pe teme adecvate. *Granturi/contracte de cercetare finalizate*. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic din Pitești. Aprecieri publice (M.C.S.).

NICOLAE, Gheorghe I. (Buzău, 20 ianuarie 1930 – Pitești, Argeș, 29 aprilie 2004).

Inginer mecanic, manager, înalt funcționar public. *Stabilit la Pitești din 1961*. Liceul Teoretic, Buzău (1949), Institutul de Căi Ferate, București (1955). Activitate în domeniu: inginer șef, Întreprinderea Reparații Utilaje Comerciale, Cluj (1955 – 1961); director, Întreprinderea Poduri Metalice și Prefabricate de Beton, Pitești (1961 – 1972; 1978 – 1982). Invenții și inovații brevetate. Îmbunătățirea tehnologiei realizării traverselor din beton armat, extinderea, conform **Programului Național**, a producției de poduri pentru noile căi rutiere și feroviare din România, dotarea secțiilor specializate în montarea macaralelor de mare tonaj, diversificarea exportului. Funcții publice: secretar, Comitetul Județean Argeș al Partidului Comunist Român, președintele Comisiei Economice, vicepreședinte Consiliului Popular Județean (1972 – 1978); prim - vicepreședinte: Consiliul Popular Județean Argeș (1982 – 1987); Consiliul Popular Județean Sălaj (1987 – 1989). Distinct: coordonarea activității industriale și administrative în etapa dezvoltării intensive a zonei Argeș - Muscel, urmărirea riguroasă a îndeplinirii obiectivelor de stat în profil teritorial, stimularea inițiativelor cetățenești. Articole, studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Importante recunoașteri publice antume și postume. **(I.T.B.)**.

NICOLAE, Gheorghe I. (Rucăr, Muscel, 1 iulie 1945) Profesor gradul I, *istorie*, publicist. Liceul Teoretic Băneasa, Constanța (1965), Universitatea București (1972). Activitate didactică: școlile Alimanu (1975-1974) și Viile/Beilic (1974-1977, director), Constanța; Liceul Industrial, Rucăr, Argeș, (1977-2000); Școala nr. 1 Rucăr (2000 –). Volume importante (semnate **Gheorghe Nicolae – Podișor**): *Gheorghe Pârnuță. Omul și fapta* (2000, în colaborare); *Tăifăsuind coacerea în scorburii* (2002); *Jurnal american, I* (2004); *II* (2010); *Cerul ca o furie în azur* (2007, poezii); *Sanhira* (2010). Articole, reportaje, studii, reuniuni tematice naționale. Proză scurtă, versuri: *Dobrogea nouă, Viața*

studentească, Amfiteatru, Gazeta de Muscel, Viața militară, premii pentru creație. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, Aprecieri publice. **(V.P.)**.

NICOLAE, Ion M. (Secolul XX – Prima jumătate a secolului XXI). Inginer, militant politic, demnitar, diplomat, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin activități economice și sociale*. Membru marcant, Partidul Comunist Român. Ministru secretar de stat, ministerele: Chimiei, Comerțului, Cooperării Economice Internaționale (1971 – 1981). Viceprim-ministru al Guvernului (1982 – 1986). Ambasador al României în Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice (1986 – 1987). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Nr. 4, Câmpulung (1985 – 1989), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Inițiative legislative. Contribuții la evoluția economiei în Argeș-Muscel. Diverse aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

NICOLAE, Maria (n. Roești, Vâlcea, 1 septembrie 1926). Profesor gradul I, *științe naturale*, manager, publicist. Școala Normală Ion Oteteleșanu, Măgurele, București (1946), Universitatea Constantin I. Parhon, București (1960). Activitate didactică: Liceul Lădești, Vâlcea (1946-1952); Școala Medie Mixtă/Liceul Nr. 3/Colegiul Alexandru Odobescu, Pitești, Argeș (1952-1963; 1966-1971; director 1958-1963); Liceul cu Predare în Limba Germană/Liceul Ion Barbu, Pitești (1971; director fondator); Liceul Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești (1975-1983). Activitate publică: inspector-șef Secția Învățământ-Cultură a Orașului Pitești (1963-1966); vicepreședinte, Comitetul Județean pentru Cultură și Educație Socialistă Argeș (1971-1975). Studii, articole, comunicări științifice în domeniile biologiei, protecției mediului, ecologiei, publicate în reviste de specialitate. Interviuri pe teme culturale. Călătorii documentare externe. Succese deosebite în pregătirea participanților la olimpiadele naționale și internaționale.

Aprecieri comunitare (R.G.).

NICOLAE/NAIA, Leonard C. (Galați, 13 decembrie 1886 – Câmpulung, Muscel, 24 decembrie 1928). Artist liric, *solist de operă și operetă*, tenor. *Domiciliu tradițional: Curtea de Argeș, Câmpulung*. Studii de specialitate, Institutul *Otescu*, București (1904). Talent actoricesc și calități muzicale excepționale. Cunoscut sub numele **Nicu Leonard**. Activitate în domeniu, campaniile: *Nicolae Poenaru* (1903); *Constantin Grigoriu* (1906), București. Considerat *prințul operetei românești*. Roluri de referință în: *Pericola*, de Jacques Offenbach; *Liliacul*, de Johann Strauss; *Văduva veselă*, de Franz Lehár; *Mascota*, de Edmond Audran. Numeroase spectacole în Capitală și pe alte scene din țară. Turnee externe: Paris, Marsilia, Lyon (Franța). Discografie. Considerat cel mai mare interpret român de operetă. Volume monografice, busturi, evocări. Eponimie: stradă la Câmpulung, Argeș. Importante aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

NICOLAE/NICOLAU, Vasile C. (Câmpulung, Muscel, 30 septembrie 1895 – Capul Midia, Constanța, 8 septembrie 1953). Ofițer de carieră, *cavalerie*, colonel, militant politic, sportiv de performanță, *echitație*. Școala de Cavalerie, Saumur (Franța). Activitate în domeniu: Școala de Cavalerie, Sibiu; Academia Militară, București; Marele Stat Major, București. Combatant, Primul Război Mondial (1916-1918). Component al echipei naționale de călărie, *medalia de aur*, Olimpiada din Germania (1938). Prefect al județului Alba (1950). Arestat (6 iunie 1950), anchetat, torturat, judecat, condamnat, încarcerat, lagărele de muncă forțată: Cernavodă, Dobrogea; Capul Midia, Constanța. Deces premeditat. Aruncat în groapa comună, recunoscut oficial, 26 octombrie 1956. Ordine și medalii militare, alte recunoașteri publice antume și postume. (I.I.P.).

NICOLAESCU, Ion (Poenarii de Muscel, 1867 – Câmpulung, Argeș, 1958).

Profesor, *geografie – istorie*, manager, editor, publicist. Liceul *Sfântul Sava*, București (1892), Universitatea din București (1896). Activitate didactică permanentă: gimnaziile Tulcea (1896 – 1898) și Câmpulung, Muscel (1898 – 1902), director 1901 – 1902); Școala Normală *Carol I*, Câmpulung (1902 – 1931). Donator: colecții de roci, diapozitive, hărți, consemnări, alte materiale documentare pentru cabinetele școlare. Colaborări (semnate **Ion Nicolaescu - Bugheanu**), revistele locale: *Prietenul nostru, Muscelul nostru*. Girant – responsabil, publicația bilunară *Liberalul*, Câmpulung (1935 – 1937). Studii în *Buletinul Societății Regale Române de Geografie*, București (1910). Recunoscut în domeniul educației ecologice prin folosirea excursiilor sau expedițiilor geografice. Diverse aprecieri comunitare antume și postume (I.M.D.).

NICOLAESCU, Ion G. (Valea Popii, Mihăești, Muscel, 9 noiembrie 1885 – Mățău, Mioarele, Argeș, 1973). Învățător, editor, publicist. Școala Normală/Colegiul Pedagogic *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1905). Activitate didactică: unități de învățământ din Câmpulung și Mățău, Muscel (1905-1922). Militant politic, Partidul Țărănesc/Partidul Național Țărănesc, susținător al *Programului* prezentat de Ion Mihalache (v). Revizor școlar pentru județul Muscel. Președinte, Asociația Învățătorilor din Muscel (1922-1942), director fondator, revista *Muscelul nostru*, Mățău (1929-1942). Volume importante (semnate **Ion Nicolaescu-Mățău**): *Codin* (1926); *Biografiile învățătorilor din Muscel morți pentru întregirea neamului* (1929). Numeroase studii, articole recenzii, comentarii, reuniuni tematice naționale. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

NICOLAESCU, Mihai Gh. (n. Pitești, Argeș, 8 noiembrie 1931). Inginer, *electromecanică*, manager. Școala Medie Tehnică de Comerț, Pitești (1950), Institutul de Mine, București (1954). Activitate în domeniu (tehnolog, șef serviciu, inginer șef, expert): unități specializate din Arad și Hunedoara (1954 – 1957); Inspectoratul Teritorial de

Control Mine și Geologie, Pitești (1963 – 1964); comisiile economice ale Orașului Pitești (1964 – 1965) și Regiunii Argeș (1965 – 1968); Banca de Investiții, Sucursala Argeș (1968 – 1969); Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș (1977 – 1982). Distinct: inginer șef, secția de profil, Sfatul Popular Regional Pitești – Argeș (1957 – 1963); director tehnic, Întreprinderea din Pitești (1969 – 1977); director, Întreprinderea de Producție Industrială și Prestări Servicii Argeș (1982 – 1990). Preocupări constante pentru: valorificarea resurselor naturale din Argeș – Muscel; sporirea importanței *industriei mici* în ansamblul economiei autohtone; afirmarea unităților proprii pe piața externă. Colaborări comunitare la: reabilitarea *Porții Eroilor* din Pitești (1971); redimensionarea *Memorialului de Război Mateias*, Valea Mare Pravăț (1979 – 1984). Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale. Diverse aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

NICOLAU, Constantin (Secolul XX). Proprietar urban, mic întreprinzător, militant politic. Imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș. Membru marcant, Partidul Social Democrat, lider, Organizația Argeș, alături de: Radu Poiacevschi (v.), Ion Betle(v.), Emil Diaconescu (v.), Nicolae Constantin (v.). Adept al susținerii *Proiectului Platformei Frontului Național Democrat* (26 septembrie 1944), instaurării guvernului condus de Petru Groza (6 martie 1945), obținerii victoriei *forțelor de stânga* în alegerile parlamentare (19 noiembrie 1946), abolirii monarhiei (30 decembrie 1947), unificării cu Partidul Comunist Român (februarie 1948). Reprezentant oficial din partea socialiștilor argeșeni la : mitingul consacrat proclamării Republicii Populare Române (Pitești, 31 decembrie 1947); Congresul de constituire a Partidului Muncitoresc Român (București, 21-24 februarie 1948). Consemnări în presa timpului, alte atestări documentare. Diverse aprecieri publice antume și postume. **(I.I.Ș.)**.

NICOLAU, Costache (A doua

jumătate a secolului XIX-Începutul secolului XX). Proprietar urban, înalt funcționar public, donator comunitar. Primar al orașului Câmpulung, Muscel (1891-1894). Realizări ale etapei: continuarea lucrărilor pentru amenajarea grădinii din zona centrală; redimensionarea *tramei* stradale; alinierea clădirilor. Contribuții financiare personale pentru întreținerea instituțiilor de interes general. Gestionarea pregătirilor și primirea vizitei, din 1891, a monarhului Carol I (v.), în vederea amplasării pe dealul Flămânda, a castelului regal, inițiativă neaprobată de Obștea Moșnenilor din Câmpulung. Viitoarea locație: Peleş, Sinaia, Prahova. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. **(M.B.)**.

NICOLAU, Eftimie (Secolul XIX). Proprietar urban, militant politic. Imobile, terenuri, *instalații* prelucrătoare în Pitești, Argeș, *povarnagiu*. Membru marcant, Sfatul Orașenesc, deputat, Circumscripția *Sfântul Nicolae*, Pitești. Adept al Unirii Moldovei cu Muntenia. Delegat oficial, din partea locuitorilor urbei, ceremonia sosirii, în București (7 februarie 1859), a Domnului Alexandru Ioan Cuza (1859-1866). *Mesaj* de felicitare și susținere, prezentat principelui, împreună cu deputatul local Nicolae Coculescu (8 februarie 1858). Înscris în istoria municipiului Pitești (1988). Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(R.S.R.)**.

NICOLAU, Eugeniu E. (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Buzoești, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. **(I.I.Ș.)**.

NICOLAU, Ionel (Sfârșitul secolului XIX-Începutul secolului XX). Proprietar urban, înalt funcționar public, donator comunitar. Primar al orașului Câmpulung, Muscel (august 1925-februarie 1929). Realizări ale etapei: extinderea rețelei electrice; edificarea Școlii

Primare Vișoi; împrejmuirea și ridicarea porții de intrare, grădina zonei centrale, arhitect, Dimitru Ionescu-Berechet (v.), lucrări în piatră de Albești, sculptor, Dimitrie Mățăuanu (v.). Contribuții financiare la întreținerea instituțiilor de interes general. Gestionarea aspectelor specifice începutului crizei economice din 1929-1933, manifestate în reședința județului Muscel. Diverse atestări documentare. Aprecieri antume și postume. **(M.B.)**.

NICOLAU, Nicolae D. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban și rural din Muscel, înalt funcționar de stat, donator comunitar. Studii liceale și superioare în Capitală. Documentări externe. Membru marcant, Partidul Național Liberal. Prefect de Muscel (26 ianuarie 1922 – octombrie 1926; iulie – noiembrie 1927; ianuarie – aprilie 1932; 15 noiembrie 1933-11 iulie 1936), reprezentând guvernele conduse de: Ion I. C. Brătianu, Alexandru Averescu, Barbu Știrbei, Ion Gheorghe Duca, Constantin Angelescu, Gheorghe Tătărăscu. Activitate constantă pentru: evoluția economică a zonei Muscel; extinderea colaborării cu forurile autohtone din Transilvania după Marea Unire (1918); dezvoltarea urbanistică a reședinței Câmpulung. Distinct: inaugurarea Palatului Administrativ al Județului Muscel (1934) și a clădirii Liceul de Fete (1934); reabilitarea căilor rutiere spre Brașov, Târgoviște, Pitești, Curtea de Argeș. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume sau postume. **(M.B.)**.

NICOLAU, Ștefan R. (Pitești, Argeș, 7 aprilie 1879-?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Școala Superioară de Război, București (1906). Combatant: *Campania balcanică* (1913, căpitan); Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul Carpatic* (1916, maior), *Frontul din Moldova* (1917, locotenent-colonel). Remarcat în luptele de la Mărășești și Panciu, Vrancea (1917). Comandant de regiment și de brigadă. Oratorie. Importante distincții militare române și ruse, alte aprecieri publice antume sau postume. **(G.I.N.)**.

NICOLĂESCU, Sergiu I. (n. Totești de Sus, Tomșani, Vâlcea, 27 ianuarie 1942). Profesor, *limba și literatura română*, critic și istoric literar, editor. *Stabilit la Pitești din 1965*. Școala Medie, Horezu, Vâlcea (1959), Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Iași (1964). Doctorat, *filologie*, București (1985). Activitate didactică: Școala Brezoi, Vâlcea (1964-1965); Universitatea din Pitești (2000 ~), fondator, specializarea *Jurnalism*. Succesiv la Pitești: metodist, Palatul Culturii (1965-1967); referent literar, Teatrul *Alexandru Davila* (1967-1968); redactor, secretar general de redacție, ziarul *Secera și ciocanul* (1968-1972); redactor-șef adjunct, redactor-șef, revista *Argeș* (1972-1990); redactor-șef, revista *Cultura* (1990-1995). Cercetător, Muzeul Județean Argeș (1995-2007). Volume importante: **Solaritatea poeziei românești** (1997); **Literatura văzută de la Pitești** (1999); **Rugăciunile poezilor** (2000, în colaborare); **Local și național** (2001); **Introducere în istoria culturii românești** (2003). Numeroase studii, articole, cronici, recenzii, reuniuni specializate, colaborări cu edituri și publicații din Argeș – Muscel. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești, alte aprecieri publice **(M.S.)**.

NICOLESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Mihăești, Muscel. Proprietari funciari, mici întreprinzători, lucrători industriali, ingineri, cadre didactice, economiști, ofițeri de carieră, medici, militanți politici, funcționari publici și de stat, demnitari, parlamentari. Mai cunoscuți: **Nicolae N.**, căsătorit cu **Aritica N.**, 11 copii; **Ion N. N.** (colonel); **Valeriu N. N.** (v.); **Constantin N. N.** (v.); **Nicolae N. N.** (economist); **Marioara N. N.** (învățătoare); **Viorica N. N.** (profesoară, *Educație fizică*); **Rodica N. N.** (informatician); **Adrian N. N.** (economist); **Petre N. N.** (colonel). Diverse atestări documentare. **(F.P.)**.

NICOLESCU, Aurel D. (n. Glodeanu-Siliștea, Buzău, 5 mai 1932). Inginer mecanic, manager, inventator. Stabilit la Câmpulung, Argeș, din 1958. Liceul *Bogdan Petriceicu*

Hasdeu, Buzău (1957), Institutul Politehnic, Brașov (1957). Stagiu în Statele Unite ale Americii (1970-1971). Inginer, Autobaza Râmnicu Vâlcea (1957-1958). Activitate productivă și de cercetare permanentă (1958-1989), Uzina Mecanică Muscel/ Întreprinderea de Autoturisme, Câmpulung: proiectant; șef, Serviciul Constructor-Șef; inginer-șef, Compartimentul Concepție; director general (1989-1992). Contribuții directe la: proiectarea automobilelor *M 461*, *Aro 24*, *Aro 32*, *Aro 10*; organizarea liniilor tehnologice de asamblare; selecționarea prototipurilor pentru licență; cercetarea dinamicii reperelor; reducerea poluării. Brevete de inventator în domeniile enunțate. Colaborări didactice, Institutul de Subingineri, Câmpulung (1972-1980). Studii, analize, rapoarte, interviuri. Diverse aprecieri publice. **(I.D.P.)**.

NICOLESCU, Constantin N. (n. Mihăești, Muscel, 1 septembrie 1945). Inginer mecanic, economist, manager, militant politic, înalt funcționar de stat, parlamentar. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1968), Facultatea Tehnică, Pitești (1973), Academia de Științe Economice, București (1978). Doctorat, *relații internaționale*, București (1998). Activitate productivă, unități industriale din Brașov și Argeș (1962-1973). Șef, Reprezentanța *Dacia-Renault*, Columbia (1973-1974). Șef atelier (1974-1978), șef secție (1978-1979), director general (1979-1985; 1990-1995; 1996-2000), Întreprinderea de Asistență Tehnică *Service Auto*, Ștefănești, Argeș. Director comercial, Centrala Industrială de Autoturisme, Pitești (1985-1990). Membru marcant, Partidul Social Democrat din România: prefect de Argeș (1995-1996), reprezentând guvernul condus de Nicolae Văcăroiu; senator de Argeș (2000-2004); președinte, Consiliul Județean Argeș (2004 – 2008; 2008 – 2012; 2012 ~); lider, Organizația Argeș (2005 ~). Colaborări didactice: Liceul Industrial Nr. 1, Pitești (1975-1980); Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (1998 ~). Volum important: ***Tehnici promoționale*** (2001, în colaborare). Distinct:

organizarea, conducerea și privatizarea unităților *Service Dacia* din România; promovarea exportului de autoturisme; exprimarea factorilor democrației actuale. Finalizarea unui amplu program de investiții: Autostrada ocolitoare a municipiului Pitești (Căteasca-Bascov); pasajul rutier subteran, Bascov; extinderea zonei urbane Mioveni; realizarea traseului rutier dintre *DN 73 - DN 73D* (inaugurare, 4 decembrie 2012), adiacent Companiei *Dacia-Renault*, Colibași/Mioveni, Argeș; locuințe sociale; amenajări turistice; atragerea de fonduri europene; inițierea manifestărilor anuale *Sărbătorile Argeșului și Muscelului* (2007 ~). Contribuții la evoluția generală a zonei Argeș-Muscel în etapele enunțate. Diverse aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

NICOLESCU, Dumitru N. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Parlamentar, proprietar funciar. Membru marcant: Partidul Țărănesc, Partidul Național Țărănesc. Deputat de Argeș (1928-1931, 1932-1933), reprezentând Partidul Național Țărănesc. Interesat de evoluția economiei agrare și dezvoltarea rurală în România interbelică. **(C.D.B.)**.

NICOLESCU, Filofteia (Jupânești, Coșești, Muscel, 25 martie 1880 – ?). Institutoare. Școala de Fete Nr. 2, Pitești, Argeș (1891), Școala Centrală Normală de Fete, București (1899). Activitate didactică permanentă: Școala de Fete, Slănic, Prahova (1899 – 1900); Școala de Fete, Hârlău, Botoșani (1900 – 1904); Școala de băieți Nr. 2, Turnu Măgurele, Teleorman (1904-1905). Distinct: Școala de Băieți Nr. 1, Pitești (1905-1921); Școala de Fete Nr. 3, Pitești (1921-1924). Diverse implicări metodice sau obștești. Membră, comisii de absolvire a școlilor primare din Argeș, alte îndatoriri publice sau profesionale. Aprecieri comunitare antume și postume. **(I.M.D.)**.

NICOLESCU, Gheorghe I. (n. Pietroșani, Muscel, 21 iulie 1946). Profesor universitar, *istorie*, ofițer de carieră, *arhivele*

militare, manager. Școala Medie Mixtă/*Colegiul Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1964), Universitatea din București (1969). Doctorat, *științe istorice*, Craiova, Dolj (2003). Activitate specializată: Muzeul Golești, Argeș (1970-1973); Depozitul de Arhivă al Ministerului Apărării Naționale/Centrul de Cercetare și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice, Pitești (1973-2001), comandant (1988-2001); Universitatea din Pitești (2001- 2011), secretar științific (2004-2008), prodecan (2008-2011), Facultatea de Științe Socio-Umane. Volume importante (în colaborare): ***Documente privind istoria militară a poporului român. 1944-1945, I-V*** (1980-1985); ***Tratate, convenții militare și protocoale secrete. 1934-1939*** (1994); ***Relații politico-diplomatice și militare româno-italiene. 1914-1947*** (1999); ***Relații româno-franceze în timpul Primului Război Mondial. Misiunea Henri Mathias Berthelot*** (2005); ***Șefii Statului Major General Român. 1859-2000*** (2001, coordonator). Numeroase articole, studii, referate, reuniuni tematice. Inițiator: Filiala Argeș a Comisiei de Istorie Militară (1988); buletinul științific ***Studii istorice***, Facultatea de Istorie, Filosofie, Jurnalism/Facultatea de Științe Socio-Umane, Pitești (2002). Documentări în state ale Uniunii Europene. Membru, diverse foruri științifice interne și externe în domeniu. Contribuții distincte la: organizarea și promovarea imaginii arhivelor militare din reședința Argeșului; diversificarea activității facultății de profil din Pitești; stimularea cercetării științifice interdisciplinare. Aprecieri publice. (M.C.S.).

NICOLESCU, Gheorghe V. (n. Bălilești, Muscel, 18 februarie 1920). Medic primar, *chirurgie*, manager. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1938), Facultatea de Medicină, București (1944). Doctorat, *științe medicale*, București (1972). Mobilizat, Ambulanța 81 de război (1944 - 1945). Specializări, *ortopedie*, *traumatologie*, *chirurgie*, clinici din Capitală (1945-1947). Activitate permanentă: Spitalul Câmpulung, Argeș (1948-1983), șef, Secția Chirurgie (1962-1983). Primariat în 1959. Studii de caz,

rapoarte, analize, comunicări, reuniuni tematice naționale. Profesor: Școala *Surori de Cruce Roșie* (1949-1953); Universitatea Populară, Câmpulung (1953-1983). Președinte, Subfiliala Câmpulung, Societatea de Științe Medicale din România (1954-1958). Renumit în domeniu, *Cetățean de Onoare al Municipiului Câmpulung* (2006), alte valoroase aprecieri publice. (C.C.).

NICOLESCU, Ilie I. (Ciumești, Mărăcineni, Muscel, 7 august 1902 – Pitești, Argeș, 1979). Medic militar, *boli interne*. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1922), Institutul Sanitar Militar, București (1927). Doctorat, *medicină*, București. Activitate specializată în domeniu, spitalele militare: Turnu-Severin, Mehedinți (1928-1929); Arad (1929-1930; 1939); Pitești (1939-1941). Mobilizat, unitățile militare: Regimentul 1 Roșiori (1930-1931); Regimentul 4 Dorobanți, Argeș (1931-1937); spitalele de campanie Nr. 5 și 15, Ambulanța Nr. 2 Divizionară (1941-1945). Grade militare succesive. Trecut în rezervă (maior). Medic civil: Fabrica de Încălțăminte, Pitești (1950-1951); Spitalul *Nicolae Bălcescu* Pitești (1951-1960). Studii de caz, rapoarte, analize, comunicări, reuniuni tematice naționale. Membru, Asociații profesionale în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

NICOLESCU, Ioan D. (Berislăvești, Vâlcea, 27 iulie 1932 - Mărăcineni, Argeș, 26 decembrie 1987). Inginer, *instalații hidro-edilitare*, manager, inovator, inventator. *Stabilit în Argeș din 1956*. Școala Medie, Râmnicu Vâlcea (1950), Institutul de Construcții, București (1956). Activitate specializată: Trustul de Construcții Argeș (1956 - 1974); Consiliul Popular Județean Argeș (1974 - 1987). Șef șantier, gestionarea unor programe investiționale importante, avize tehnice, lucrări de amploare în Pitești. Distinct, canalele colectoare: *Calea București - Popa Șapcă* (1956); *Bulevardul Republicii* (1971); *Trivale - Smeurei* (1974); *Războieni - Rosetti* (1974); rezervoarele de apă și stațiile de pompare:

Războieni I - IV (1966 ~ 1982); *Găvana* (1973); *Smeurei II* (1976). Consultanță pentru: Stația de Tratare Apă Budeasa (1971); Stația de Epurare *Prundu II* (1974); Galeria vizitabilă (352 m.) *Schitului* (1974). Preocupat constant de: alimentarea cu apă potabilă, Platforma Cotmeana; prelungirea duratei de exploatare a rezervorului *Smeura I* (1962); producerea de energie din surse neconvenționale. Invenții importante brevetate: *Cofraje metalice folosite la castelele de apă* (1977); *Instalații mici de biogaz* (1983); *Generator de biogaz* (1987). Accident mortal în timpul unui experiment propriu, Stațiunea de Mecanizarea Agriculturii, Mărăcineni, Argeș (26 decembrie 1987). Numeroase studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale. Aprecieri publice antume și postume. **(I.T.B.)**.

NICOLESCU, Ioan Liviu M. (n. Ciocești, Bârla, Argeș, 7 ianuarie 1947). Inginer mecanic, manager. Liceul Nr. 3/ Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1966), Institutul Politehnic, Timișoara (1971). Activitate specializată, Trustul pentru Instalații și Automatizări, București; Șantierul Slatina, Olt (1971-1973); Șantierul Pitești, șef lot (1973-1990), inginer șef (1990-1992); Sucursala Pitești, director (1990-). Coordonarea executării unor lucrări distincte pentru: Combinatul Petrochimic/*Arpechim*; Centrala Termoelectrică, Fabrica de Stofe/*Argeșana*, Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc/*Rolast*, Pitești; Întreprinderea de Autoturisme/Compania *Dacia – Renault*, Colibași/Mioveni, Argeș; Întreprinderea *ARO*, Câmpulung, Argeș; Fabrica de Zahăr, Drăgășani, Vâlcea; Centrala Electrotermică, Slatina, Olt. Studii, analize, rapoarte, comandamente de investiții, reuniuni tematice. Contribuții la evoluția industrială a zonei Argeș-Muscel. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. **(G.P.)**.

NICOLESCU, Ioan T. (Săpata, Argeș, 1884- Pitești, Argeș, 19 ianuarie 1930). Preot, profesor, *limba și literatura română, istoria Bisericii Ortodoxe Române*. Hirotonit, Biserica

Mărăcineni, Muscel. Paroh, bisericile: *Sfântul Ilie* și *Mavrodolu*, Pitești. Director, Școala de Cântăreți Bisericești, Pitești (1923-1925). Protopop al Argeșului (1921-1922; 1927-1929). Studii, articole, reuniuni tematice. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume. **(S.P.)**.

NICOLESCU, Ion I. (n. Valea Mare-Pravăț, Muscel, 1 august 1922). Inginer, *chimie industrială*, manager, expert internațional. Liceul Comercial, Pitești, Argeș (1941), Institutul *Gheorghe Asachi*, Iași (1946). Activitate productivă: Rafinăria Teleajen, Prahova (1946-1965). Șef serviciu, Ministerul Petrolului și Industriei Chimice, București (1965-1969). Reprezentant guvernamental: Comisia pentru aplicarea Acordului Economic România-Pakistan (1963-1972); Agenția Economică a României de la Tripoli, Libia (1972-1981). Contribuții directe la: diversificarea tehnologiilor în vederea realizării de combustibili speciali și a altor produse superior rafinate; derularea programelor de pregătire a inginerilor indieni pentru activități specifice prelucrării petrolului în capacități construite de România în această țară; elaborarea studiilor preliminare privind amplasarea noilor rafinării din Pitești (Argeș) și Năvodari (Constanța); promovarea imaginii industriei autohtone peste hotare. Diverse recunoașteri publice. **(I.D.P.)**.

NICOLESCU, Manole I. (Ciumești/Argeșelu, Mărăcineni, Muscel, 21 iunie 1896 –București, 2 ianuarie 1947). Ofițer de carieră, *artilerie, infanterie, stat major*, general. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu* (1914), Școala Superioară de Război, București (1916). Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918, sublocotenent); *Campania de pe Tisa* (1919, locotenent); Al Doilea Război Mondial (1941-1945); *Frontul de Est* (1941-1944, locotenent-colonel); *Frontul de Vest* (1944-1954, colonel). Activitate în domeniu: Șef de stat major, Divizia *14 Infanterie* (1941-1942); specialist, Marele Stat Major al Armatei Române/Direcția Secretariat General,

Ministerul Apărării Naționale (1942-1944); comandant, Regimentul 4 Artilerie Grea (1944); Șef stat major, Inspectoratul Pregătirii Premilitare (1944-1945); comandant, Regimentul 15 Artilerie, Curtea de Argeș (1945-1946); Șef de stat major, Corpul 4 Armată (1946-1947). General de brigadă (1946). Importante ordine și medalii române, alte aprecieri publice antume sau postume. (G.I.N.).

NICOLESCU, Maria I. (Coșești, Muscel, 26 august 1922 – Pitești, Argeș, 22 octombrie 1978). Farmacist principal, manager. Liceul de Fete, Câmpulung, Muscel (1943), Institutul Medico-Farmaceutic, Cluj (1950). Activitate specializată: Policlinica I, Cluj (1950-1951); Spitalul Unificat, Cluj (1951-1952); Spitalul de Pediatrie, Sibiu (1953-1956); Spitalul de Adulți, Pitești, șef serviciu (1961-1963); Oficiul Farmaceutic Argeș, director adjunct (1964-1978). Farmacist principal din 1962. Studii, articole, reuniuni tematice naționale în domeniu. Contribuții la: redimensionarea rețelei farmaceutice de stat din Argeș, Olt, Vâlcea; înființarea unităților integrate noilor zone industriale sau rezidențiale, Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș; elaborarea temei de proiectare pentru organizarea sistemică a Complexului *Centrofarm*, Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

NICOLESCU, Marius (n. Pitești, Argeș, 28 februarie 1961). Inginer, diplomat de carieră, funcționar ministerial. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1980), Institutul Politehnic, București (1985). Activitate în domeniu: Întreprinderea *Electrocentrale*, Curtea de Argeș (1986-1990); Institutul de Cercetări și Proiectări Sticlă, București (1990-1992). Specializare, *relații internaționale*, Haga, Olanda (1992). Secretar III, Centrala Ministerului Afacerilor Externe, București (1992 ~). Misiuni speciale în mai multe țări ale lumii. Contribuții la adaptarea continentală a diplomației autohtone în contextul consolidării forurilor Uniunii

Europene. Analize, rapoarte, studii de impact, comentarii, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, asociații profesionale distincte, alte aprecieri publice. (I.M.M.).

NICOLESCU, Mihai C. (n. Domnești, Argeș, 12 iunie 1958). Inginer mecanic, cercetător științific I, publicist. Liceul Domnești, Argeș (1977), Institutul Politehnic, București (1983), Universitatea Politehnică, Timișoara (1999). Doctorat, *științe tehnice*, București. Inginer, Stațiunea de Mașini Agricole, Domnești, Argeș (1983-1985). Șef laborator: Institutul pentru Mecanizarea Agriculturii, București (1985-1991), Institutul de Testare și Cercetare-Dezvoltare pentru Mecanizarea Agriculturii, București (1991-2004). Secretar științific, Secția de Mecanizare, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București (1995~). Volume importante (autor, colaborator): *Tehnologii de mecanizare a lucrărilor zootehnice* (2003); *Managementul sistemelor de producție vegetale și animale* (2008); *Îndrumător utilaje agricole* (1995). Numeroase proiecte, studii, expoziții de mașini agricole și industrie alimentară. Membru corespondent, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București (2006), alte recunoașteri publice. (C. D. B.).

NICOLESCU, Nicolae Gr. (Valea Mare, Dâmbovița, 8 iulie 1910 – Leordeni, Argeș, 1991). Ierarh, dirijor, publicist. *Stabilit la Leordeni din 1936*. Seminarul Teologic *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (1930), Facultatea de Teologie, București (1935). Doctorat, *teologie*, București (1981). Paroh, Biserica Ortodoxă, Leordeni, Argeș (1935–1991). Protoiereu, inspector cultural pentru județul Muscel (1941-1951). Dirijor, corul parohial și al Căminului Cultural, Leordeni (1938-1958), numeroase spectacole, concerte, premii locale și naționale, la concursurile artistice în domeniu. Reținut la Securitatea din Pitești pentru cercetări (1948). Studii articole comentarii în publicații periodice din țară. Inițiator, lucrări de reabilitare a construcțiilor

parohiale (1941-1962). Amfitrion, vizita patriarhului Iustinian al Bisericii Ortodoxe Române, arhiepiscopului de Canterbury, primatul Angliei, Michael Ramsey, episcopului de Gibraltar, Elei Stanley (5 iulie 1965). Consemnări în presa timpului. Iconom stavrofor, alte aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

NICOLESCU, Otilia (Drăghici, Mihăești, Muscel, 10 ianuarie 1932 - Pitești, Argeș, 29 septembrie 1993). Chimist, asistent de farmacie, scriitoare. Studii liceale (1951) și post – liceale (1963), Pitești, Argeș. Activitate permanentă în domeniu: farmacii din Pitești; temporar, redactor, revista *Argeș*, Pitești. Volume importante (versuri): *Lumea care nu moare* (1970); *Colinele somnului* (1976); *Cămășile vieții* (1980); *Spectacol imaginar* (1985); *Poeme* (1987). Colaborări, revistele: *Lucafărul* (București); *Argeș* (Pitești). Cronici, recenzii, note de lector, referiri critice favorabile. Reuniuni pe diverse teme. Membră, Uniunea Scriitorilor din România, Asociația București (1971), alte aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

NICOLESCU, Ștefan G. (Secolul XX). Proprietar urban, jurist, militant politic. Terenuri, case, cabinet individual de avocatură, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș. Membru marcant, Partidul Național Țărănesc *Anton Alexandrescu*, secretar fondator, Organizația Argeș (1945–1948). Inițial, adept al: monarhiei constituționale, parlamentului unicameral, sporirii rolului puterii judecătorești. Colaborator, ziarul *Dreptatea nouă*, București (1945-1947). Apropiat *Platformei Blocului Partidelor Democratice din România* (1946). Implicări în campania electorală pentru alegerile de deputați din 19 noiembrie 1946. Coordonarea activității structurilor teritoriale proprii din Argeș, dizolvate prin fuziunea cu Frontul Plugarilor (ianuarie 1948). Nominalizat în Baroul Argeș (1936). Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (A.A.D.).

NICOLESCU, Valeriu N. (n. Mihăești, Muscel, 4 octombrie 1933). Economist, înalt funcționar public, manager. Școala Medie Tehnică de Mecanizarea Agriculturii, Câmpulung, Argeș (1952), Academia de Științe Social-Politice, București (1963). Membru marcant, Partidul Comunist Român. Succesiv: secretar, organizațiile de tineret, Topoloveni, Curtea de Argeș, Drăgănești-Olt (1956-1968); primar, municipiul Slatina, Olt (1968-1971); vicepreședinte (1971-1973), prim-vicepreședinte (1973-1974), președinte/primar (1974-1982), Consiliul Popular Municipal Pitești; lider, organizațiile municipale de partid Slatina (1968-1971) și Pitești (1974-1982). Vicepreședinte, municipiul Brăila (1982-1984), prim-vicepreședinte, județul Olt (1984-1985). Director, Baza de Aprovizionare a Agriculturii Argeș (1985-1990). Consilier municipal, Pitești (2000-2007). Stabilizat în Capitală. Distinct la Pitești: demolarea și reconstrucția parțială a zonelor *Victoriei-Teiuleanu-Calea Craiovei*; amenajarea intrărilor dinspre București, Craiova, Râmnicu Vâlcea; edificarea Bazinului Olimpic de Înot. Fondator, *Simfonia Lalelelor*, organizarea edițiilor I-IV (1978-1981); extinderea cartierelor *Petrochimiștilor/Prundu, Nord, Craiovei, Găvana*; construirea Azilului de Bătrâni. Diversificarea relațiilor cu orașele înfrățite: Kragujevač (Serbia); Sumgait (Azerbaidjan). Numeroase studii, articole, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Aprecieri publice. (T.M.).

NICOLESCU STAIKU, Ioan (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mic industriaș, patron fondator, manager, Fabrica Sistematică de Ape Gazoase (Strada Băilor), Pitești, prima cu acest profil din Argeș. Naționalizare în 1948. Activitate continuată în cadrul Întreprinderii de Industrie Locală *Progresul*, Pitești, imobile existente și astăzi. Diverse inițiative publice. (T.C.A.).

NICOLOPOL (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Argeș. Proprietari funciari, cadre didactice, juriști, funcționari ai statului. Întinse suprafețe de teren, case, alte

bunuri cu valoare deosebită, Pitești și în localități apropiate. Mai cunoscut: **Ion N.** (v.). Donații publice, inițiative cetățenești, ctitori, Școala Primară *Nicolopol* (Nr. 4), în prezent, sediul Liceului de Arte *Dinu Lipatti*, Pitești. Diverse atestări documentare. (**N.P.L.**).

NICOLOPOL, Ion (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar urban și rural, slujbaș al Curții Domnești de la București, *pitar*, negustor. Imobile în Pitești, Argeș. Întinse suprafețe de teren, Dobrogea, Argeș, stăpânite anterior de obștea orașului Pitești. Dorința testamentară (1874): edificarea Școlii de Fete *Nicolopol*, din Pitești, prin folosirea sumelor obținute ca urmare a vânzării bunurilor agrare enunțate, clauză finalizată în anii imediat următori. Clădire existentă și astăzi, sediul Liceului de Arte *Dinu Lipatti*, Pitești. Diverse atestări documentare. Aprecieri comunitare antume și postume. (**I.I.S.**).

NICOREȘTEANU, Pandele (Secolul XX). Medic, militant politic. *Familie tradițională din Pitești, Argeș*. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Facultatea de Medicină, București. Activitate specializată, unități sanitare din Argeș – Muscel. Director, Direcția Sanitară și de Asistență Socială, Pitești. Membru marcant: Uniunea Patrioților (1942-1946); Partidul Național Popular (1946-1949), lider, organizația locală, condus, la București, de Mitiță Constantinescu, Petre Constantinescu - Iași, George Călinescu. Articole și informații în cotidianul *Națiunea* din Capitală. Adept al constituirii consiliilor județene reprezentând: Blocul Partidelor Democratice (1946); Frontul Democrației Populare (1948). Gestionarea inițiativelor specifice campaniilor electorale pentru alegerile parlamentare din 19 noiembrie 1946 și 28 martie 1948. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională (1948-1952), reprezentând Frontul Democrat Popular. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (**C.C.**).

NICULA, Ion D (n. Popești, Argeș, 20

iulie 1946). Ziarist. Școala Medie *Gheorghe Șincai*, București (1964), Institutul Pedagogic, Pitești (1967), Facultatea de Ziaristică, București (1979). Redactor, cotidianul *Oltul*, Slatina (1968–1982), șef-complex, Direcția Comercială Argeș (1982 – 1985), instructor, Comitetul Județean Argeș al Partidului Comunist Român (1985 -1989). Redactor, *Argeșul liber* (1989), secretar general de redacție, *Argeșul* (2000–2011). Numeroase studii, articole, reportaje, interviuri, reuniuni tematice. Aprecieri publice. (**I.I.B.**).

NICULESCU, Constantin (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Medic, parlamentar, întreprinzător urban. Societar, Camera de Comerț și Industrie Argeș (1914-1940). Membru fondator, Uniunea Națională *Nicolae Iorga*, București, președinte Organizația Pitești. Deputat de Argeș (1931-1932), reprezentând alianța electorală amintită. Interesat de evoluția economiei interbelice, promovarea progresului social, adaptarea legislației muncii la sensurile europene. Aprecieri publice. (**C.D.B.**).

NICULESCU, Cornelia Gh. (n. Râmnicu Vâlcea, 19 septembrie 1967). Actriță de teatru, film, radio, televiziune. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1997*. Liceul Industrial Nr. 7, Râmnicu Vâlcea (1986), Universitatea *Hyperion*, București, Facultatea de Teatru (1995), *Clasa Ion Cojar, Gelu Colceag*. Activitate în domeniu: Teatrul Național *Ion Luca Caragiale*, București (1995-1996); Teatrul Evreiesc, București (1996-1997); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1997~). Roluri de referință: *Collete (Gaițele, Alexandru Kirițescu)*; *Clara (Stele pe cerul dimineții, Alecsandr Galin)*; *Vittoria (Trilogia vilegiaturii, Carlo Goldoni)*; *Nicole (Burghezul gentilom, Molière)*. Colaborări, case de film, emisiuni radio, studiouri de televiziune din Capitală. Referințe critice favorabile. Membră, Uniunea Teatrală din România/*UNITER*, alte aprecieri publice. (**P.A.D.**).

NICULESCU, Dumitru B. (Ștefănești,

Muscel, 12 martie 1863 -?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Combatant, Primul Război Mondial (1916-1918): *Frontul Carpatic* (1916, maior), evidențiat în luptele de la Gheorghieni și din Sectorul Oituz-Slănic, Transilvania; comandant, Brigada 37, Divizia 8 Română. Prizonier (26 noiembrie 1916-1918). Participant la *Campania de pe Tisa* și ocuparea orașului Budapesta, Ungaria (1919). Importante distincții militare române, alte aprecieri publice antume sau postume (**G.I.N.**).

NICULESCU, Dumitru G. (București, 21 noiembrie 1929 – Pitești, Argeș, 22 octombrie 2004). Actor de teatru și film. *Stabilit la Pitești din 1954*. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Institutul de Artă Cinematografică, București, *Clasa Marcel Anghelescu* (1954). Activitate în domeniu, teatrele: *Odeon*, *Maria Filotti*, *Național*, București (1947-1954). Distinct, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1954-2004), nume de scenă, **Michi/Dem Niculescu**. Roluri de referință: *Răzvan (Răzvan și Vidra*, Bogdan Petriceicu Hasdeu), *Mircea (Io, Mircea Voievod*, Dan Tărchilă); *Wurm (Intrigă și iubire*, Friedrich Schiller); *Actorul (Azilul de noapte*, Maxim Gorki); *Knurov (Fata fără zestre*, Aleksandr Nicolaevici Ostrovski). Filmografie (selectiv): *Frații*; *Războiul de Independență*. Preocupări regizorale: spectacole profesionale și de amatori, scene în aer liber, stadioane, parcuri. Diverse implicări comunitare, articole de presă, interviuri. Cronici favorabile, medalioane, prezentări în volume specializate, alte aprecieri publice antume și postume (**I.F.**).

NICULESCU, Ionela (n. Căldăraru, Argeș, 1 februarie 1971). Profesor universitar, *educație fizică și sport*, manager. Căsătorită cu **Spiridon Horațiu Mugurel N.** (v.). Liceul/Grupul Școlar de Chimie Industrială *Costin D. Nenițescu*, Pitești, Argeș (1989), Universitatea din Pitești (1996). Doctorat, *educație fizică*, Pitești (2005). Documentări externe. Activitate didactică și de cercetare, Universitatea din Pitești (1996~), director,

departament specializat (2012~). Profesor universitar (2009). Volume importante: *Evaluarea motrică și simeto-funcțională* (2006); *Istoria educației fizice* (2006); *Psihomotricitatea în jocul de volei* (2006); *Evaluarea în educația motrică* (2009), *Fenomenul sportiv de-a lungul timpului* (2009). Studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale, *granturi*/contracte de cercetare finalizate, coordonator programe europene în domeniu. Aprecieri publice. (**M.C.S.**).

NICULESCU, Marin (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Dobrogostea, plasa Pitești, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (**I.I.Ș.**).

NICULESCU, Spiridon Horațiu Mugurel (n. București, 14 decembrie 1948). Profesor universitar, sportiv de performanță, *volei*, antrenor, manager. *Stabilit în Pitești, Argeș, din 1971*. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1966), Institutul de Educație Fizică și Sport, București (1971). Specializare: Franța (1992). Doctorat, Chișinău, Republica Moldova (1999). Activitate didactică, Institutul Pedagogic/Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1971~). Decan, Facultatea de Educație Fizică și Sport, Pitești (2004-2011). Conducător de doctorat (2004~). Volume importante: *Metodica predării jocului de volei* (1995); *Volei. Tehnică și tactică* (1997); *Știința pregătirii musculare* (1999); *Contribuții privind aprofundarea liniilor metodice în jocul de volei* (2002); *Optimizarea în voleiul performant* (2002). Studii, articole, interviuri, reuniuni, tematice interne și internaționale. Antrenor, Echipa națională de volei feminin (1981-1988; 1996-2000). Definirea rolului educației fizice în învățământul superior argeșean, dezvoltarea suportului logistic pentru domeniul enunțat, conexarea Universității din Pitești la sistemul sportiv continental. Aprecieri

publice. (M.C.S.).

NICULESCU DUVĂZ, Bogdan Nicolae (n. București, 14 decembrie 1948). Arhitect, demnitar, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin preocupări sociale și politice*. Institutul de Arhitectură Ion Mincu, București (1977). Activitate în domeniu: Institutul de Proiectări, Tulcea (1977-1978); Centrul de Cercetări pentru Articole Casnice, București (1978-1984); Trustul *Carpați*, București (1984-1989). Membru marcant, Partidul Social Democrat din România. Ministru: Turism și Sport (1990-1991), Relații cu Parlamentul (1996-1998), delegat pentru Relații cu Partenerii Sociali. Consilier, Primăria Municipiului București (1992-1996). Deputat de Argeș: Colegiul Uninominal Nr. 7 (2008-2012), reprezentând Alianța Partidul Social Democrat + Partidul Conservator. Proiecte legislative, interpelări, discursuri, declarații politice, emisiuni *media*. Inițiator și coordonator, Forumul Constituțional Român. Membru, asociații profesionale, sportive, cetățenești. Recunoașteri publice. (C.D.B.).

NICUȚ, Gheorghe I. (n. Domnești, Muscel, 1 iulie 1945). Profesor gradul I, *limba și literatura franceză*, înalt funcționar public, manager. Școala Normală, Câmpulung, Argeș (1965), Institutul Pedagogic, Pitești, Argeș (1973), Facultatea de Limbi Romanice Clasice, București (1976). Stagii: Franța (1979), Italia (1997), Anglia (1998), Danemarca (1998), Germania (2000), Statele Unite ale Americii (2001). Activitate didactică: institutor, Valea Iașului, Argeș (1964-1970; 1973-1974); profesor, Curtea de Argeș: Școala Nr. 4 (1974-1980, director adjunct); Liceul *Electroargeș* (1980-1990); director adjunct, elevi străini, (1983-1986); Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă* (1990-1996), director adjunct (2008-2009). Primar al municipiului Curtea de Argeș (1996-2008), director adjunct/director, Oficiul pentru Protecția Consumatorilor, Pitești (2009-2010). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Preocupat de: creșterea calității învățământului mediu și

promovarea valorilor francofoniei; stimularea adaptării administrației și economiei la cerințele Uniunii Europene; reabilitarea/extinderea rețelelor urbane de folosință generală; aplicarea programului privind construirea locuințelor sociale; redimensionarea piețelor comerciale. Distinct: înființarea Centrului Informativ Cetățenesc; edificarea sălii de sport, Colegiul *Vlaicu Vodă*; amplasarea bustului *Mihai Viteazul* (2001) și a *Monumentului Veteranilor* (2006). Amfitrion fondator: Festivalul Internațional *Noaptea de Poezie de la Curtea de Argeș* (1979); Expoziția Națională de Icoane. Membru, diverse foruri specializate în domeniile amintite. Importante aprecieri comunitare. (N.I.M.).

NICUȚ, Valeriu I. (n. Domnești, Argeș, 17 noiembrie 1956). Ofițer de carieră, *vânători de munte, stat major*, general. Frate cu **Gheorghe I. N.** (v.). Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, Breaza, Prahova (1974), Școala Militară de Ofițeri de Infanterie, Sibiu (1977), Universitatea Națională de Apărare, București (1993). Specializări: state ale Uniunii Europene (1998-2005). Doctorat, *științe militare*, București (2008). Activitate de comandă, unități din: Brașov, Curtea de Argeș, București (1977-1991; 1994-2001). Locțiitor, Șef Secție Cooperare; consilier/reprezentant al Armatei Române, Statul Major Militar Internațional/Cartierul General *NATO*, Belgia (2002-2009). Locțiitor al șefului Statului Major General pentru Operații și Instrucție, București (2009~) Volume importante: *Dimensiunea militară a globalizării; Influențele globalizării militare asupra misiunilor Armatei României*. Studii, analize, rapoarte, informații, reuniuni tematice naționale și internaționale în domeniu. Numeroase misiuni continentale. Decorații române și străine. General de brigadă (2004), general maior (2009), general locotenent (2011). Aprecieri publice. (G.I.N.).

NISTOR, Iulian (n. Drobeta-Turnu Severin, Mehedinți, 28 iunie 1954). Economist, parlamentar, om de afaceri. *Activitate la Pitești, Argeș în perioada 1979-2000*. Facultatea de

Științe Economice, Timișoara (1979). Inspector principal, Secția Financiară/Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș (1979~1992). Membru fondator (1989), Organizația Pitești a Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat. Deputat de Argeș (1992-1996), reprezentând Partidul Democrației Sociale din România. Inițiative legislative, interviuri, emisiuni *media*. Diverse activități economice în Capitală (2000~). Recunoașteri publice (**C.D.B.**).

NISTOR, Marian (n. Stolnici, Argeș, 4 decembrie 1943). Dirijor, *muzică ușoară*, București (1962), *Clasa Fănică Luca, Matei Jurubiță*. Activitate permanentă în Capitală (1965~). Fondator, formațiile: *Stele 23 August* (1965); *Savoy* (1969); *Savoy Junior* (1980); *Grupul Folk/Etno-Pop Savoy* (1998). Colaborări: teatre, ansambluri, studiouri, case de discuri din Capitală. Albume importante: *Iscălitura de lumină* (1977); *Apa trece pietrele rămân* (1981); *Eu sunt ca viața* (1986); *Domnișoară, domnișoară* (1995); *Biblia și pușca* (1999). Promovarea unor soliști renumiți din România. Turnee externe. Premii internaționale, festivalurile de la: Berlin (1973) și Rostock (1986), Germania; Moscova (1985, 1986), Federația Rusă. Formator de talente. Consemnări critice favorabile. Diverse aprecieri comunitare. (**L.P.**).

NISTOR, Marian M. (n. Suhaia, Teleorman, 23 martie 1938). Inginer, *chimie industrială*, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1966*. Școala Medie, Turnu-Măgurele, Teleorman (1955), Institutul de Petrol și Gaze, București (1959). Stagii în: Azerbaidjan (1961), Germania Federală (1966, 1968), Japonia (1977). Activitate productivă: Combinatul Chimic, Onești, Bacău (1959-1966); Combinatul Petrochimic, Pitești, șef secție, șef serviciu, inginer șef (1966-1974), director comercial, (1974-1976). Președinte, Societatea Mixtă Româno - Japoneză *Roniprot*, Curtea de Argeș (1976-1982), director general, Fabrica *Bioproteine*, Curtea de Argeș (1982-1988), director tehnic, Centrala Industrială de Rafinării și Petrochimie, Pitești (1988-1990),

colaborator *CAER* (1981-1988). Inovator și inventator. Vicepreședinte, Camera de Comerț și Industrie Argeș (1990), președinte (1990-1991), fondator, Oficiul Registrului Comerțului Argeș. Șef, Departamentul Management SC *Arpechim* SA, Pitești (1991-1996), director executiv, Asociația Română de Siguranță și Funcționare Industria Chimică și Petrochimică (1996~). Contribuții la dezvoltarea industriei chimice din Argeș, reorganizarea instituțională a coordonării economiei locale de piață. Diverse aprecieri publice. (**I.D.P.**).

NISTOR, Mihai P. (n. Uda, Argeș, 15 iunie 1954). Actor de teatru, militant politic. Liceul Teoretic, Găești, Dâmbovița (1974), Facultatea de Științe Juridice, Administrative și ale Comunicării, Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești, Argeș (2007). Activitate în domeniu: Școala Populară de Artă, Giurgiu (1978-1981); Casa de Cultură Geoagiu, Hunedoara (1981-1984); Teatrul *Ion Vasilescu*, Giurgiu (1984-1986); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1968 ~). Roluri, de referință: *Culai (Soacra cu trei nurori*, George Vasilescu, după Ion Creangă); *Groza Moldoveanul (Vlaicu Vodă*, Alexandru Davila); *Crăcănel (D'ale carnavalului*, Ion Luca Caragiale); *Gini Lambordini (Încurcături la discotecă*, Mihai Popescu); *Sarsailă Diabolic show*, Ion Popa). Colaborări regizorale, formații de amatori, premii în domeniu. Participant direct la evenimentele revoluționare din decembrie 1989 în Pitești, președinte, Consiliul Frontului Salvării Naționale (22 decembrie 1989-8 ianuarie 1990). Gestionarea administrației urbane pentru etapa amintită. Membru: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică din România/*ATM*, Filiala Pitești (1987); Uniunea Teatrală din România/*UNITER* (1990). Alte aprecieri publice. (**P.A.D.**).

NISTORESCU, Teodor C. (n. Breaza, Prahova, 16 iulie 1951). Inginer mecanic, manager. *Stabilit în Argeș din 1975*. Liceul *Aurel Vlaicu*, Breaza (1970), Universitatea din Brașov (1975). Stagiul, Franța (2000).

Specializare, *industria de automobile*. Exprimări externe, state ale Uniunii Europene. Activitate permanentă, Întreprinderea de Autoturisme / SC Automobile SA, Colibași / Mioveni, Argeș (1975-2002): tehnolog, șef birou, inginer șef, director, departamentele *Controlul calității, Comerț exterior, Cercetare, Service, Desfacere*. Contribuții directe la: realizarea programului general de fabricație a autoturismelor din gama *Dacia* și derivate; asimilarea după licența *Renault*, Franța; diversificarea relațiilor de cooperare internă și internațională. Analize, rapoarte, reuniuni tematice autohtone sau continentale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (**M.T.D.**).

NIȚĂ, Marin R. (n. Crețulești, Mătășaru, Dâmbovița, 24 septembrie 1940). Inginer, *construcții civile, industriale, agricole*, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1966*. Școala Medie *Ion Neculce*, București (1958), Institutul Politehnic, Timișoara (1966). Activitate în domeniu: tehnolog, șef lot, șef serviciu, director adjunct, Grupul de Șantiere Pitești, Trustul de Construcții Industriale Argeș (1966-1991); director adjunct, SC *Conarg SA*, Pitești (1991-1994); director tehnic, SC *Argecom SA*, Pitești (1997-2000). Contribuții directe la: realizarea unor importante capacități productive, Platforma Industrială *Pitești – Sud* (Polietilenă, Piroliză II, Rafinărie III); edificarea Campusului Universitar *Târgu din Vale*, Pitești, Băncii Comerciale, Pitești, Școlii cu 16 săli de clasă, Costești, Argeș. Promovarea unor tehnologii moderne în construcții. Diverse colaborări comunitare. Aprecieri publice. (**G.P.**).

NIȚESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Rădești, Stâlpeni, Muscel. Proprietari rurali și urbani, cadre didactice, combatanți și veterani de război, ingineri, medici, juriști, economiști. Mai cunoscuți: **Ion I. N.** (15 august 1880-9 februarie 1951), învățător; Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1902); activitate didactică: Dobra, Romanai (1902-1908); Valea Stâinii, Țițești

(1907-1908); Rădești, Muscel (1908-1933), ctitor, Școala Primară Nr. 2, Rădești; colaborator apropiat al lui Ion C. Petrescu (v.); **Florin I. N.** (15 martie 1908-22 februarie 1993), învățător; Școala Pedagogică, Alexandria, Teleorman (1925), activitate didactică : Rahova, Durostor/Dobrogea de Sud (1925-1940); Rădești (1945-1965); implicări permanente în activitatea comunitară; **Avida II. N.** (Dragoslavele, Muscel, 18 februarie 1911-Rădești, 22 decembrie 1994), învățătoare, soția lui **Florin I. N.**; Școala Normală *Carol I*, Câmpulung (1929); activitate didactică: Rahova, Durostor / Dobrogea de Sud (1930-1940); Rădești (1941-1966); rezultate performante, recunoscute în domeniu; **Tiberiu F. N.** (v.), **Florica N.** (n. Redea, Olt, 8 aprilie 1939), inginer silvic, soția lui **Tiberiu F. N.**; Liceul de Fete, Caracăl, Olt, (1956), Institutul Politehnic, Brașov (1964); activitate specializată, Târgu Jiu, Gorj: Întreprinderea Forestieră (1964-1981), Cooperația Meșteșugărească, vicepreședinte (1981-1994); Fondul Proprietății de Stat, inspector (1994-2000); **Gabriela Viorela T.N.** (n. Baia de Aramă, Gorj, 5 martie 1966), medic primar, *pediatrie*, fiica lui **Tiberiu F. N.**; Liceul *Tudor Vladimirescu*, Târgu Jiu, Gorj (1985), Facultatea de Medicină, Craiova, Dolj (1991), doctorat, *științe medicale*, București (2007); *primariat în 1992*; activitate specializată, Spitalul *Grigore Alexandrescu*, București (1992~); **Monica Maria T.N.** (n. Baia de Aramă, Gorj, 27 mai 1967), medic primar, *oftalmologie*, fiica lui **Tiberiu F. N.**; Liceul *Tudor Vladimirescu*, Târgu Jiu, Gorj (1985), Facultatea de Medicină, Timișoara (1992); activitate specializată, Spitalul Militar Central, București (1992~); **Cornelia F.N.** (n. Câmpulung, Argeș, 14 septembrie 1953), juristă, fiica lui **Florin I. N.**; Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș (1972), Facultatea de Drept, București (1986); activitate specializată Liceul/Colegiul Economic *Maria Teiuleanu*, Pitești (1986-1994), Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (1994~); studii, articole, reuniuni tematice în domeniu. Conexiuni cu familiile:

Pietrăreanu (Dragoslavele, Muscel); **Prișcă** (Redea, Olt); **Armengioiu** (București); **Savu** (Mărăcineni și Curtea de Argeș). Numeroase atestări documentare. Aprecieri publice. **(F.P.)**.

NIȚESCU, Dan Liviu I. (n. București, 9 mai 1952). Inginer, *automatizări*, manager. *Stabilit în Argeș din 1961*. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1971), Institutul Politehnic, București (1976). Doctorat, *științe tehnice*, București (2003). Expresii externe. *Specializare, industria de automobile*. Activitate permanentă, *Întreprinderea de Autoturisme / SC Automobile SA / Compania Dacia-Renault*, Colibași / Mioveni, Argeș: șef secție / inginer șef, Fabrica de Mașini Unelte (1982 - 1993); director departamentele *IT & C* (1993 - 1998), *Informatică și Organizare* (1998 - 1999), *Organizare și Sisteme Informaționale* (1999 - 2002), *Consultanță în Organizare* (2000 - 2004), *Consultanță în Management / BMT 2004 SRL*, București (2004 ~). Inovații și invenții brevetate. Contribuții la: implementarea automatizării pentru creșterea performanței operaționale; introducerea tehnologiilor de sudură multipunct la caroserie; integrarea sistemului informatic în gestiunea generală a unității. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice. Membru diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(M.T.D.)**.

NIȚESCU, Ion C. (Pițigaia, Stâlpeni, Muscel, 30 septembrie 1914 - ?). Profesor gradul I, *limba română-istorie*, manager, publicist. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1934), Universitatea din București (1961). Activitate didactică: școli din Muscel (1935-1941; 1946-1948); inspectoratul plasei Câmpulung (1948-1950); instituții de învățământ mediu, Câmpulung (1950-1977). Director: Școala de Aplicație (1950-1957); Școala Nr. 3 (1953-1964); Liceul Nr. 2 cu Program Sportiv (1964-1977). Funcționar ministerial, București (1977). Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944), prizonier în Uniunea Sovietică, Lagărul

74 *Ornanki*, Siberia (1944-1946). Distinct: gestionarea fondurilor de investiții pentru noile localuri destinate Școlii Nr. 3, liceelor Sanitar, Chimic și Sportiv, Câmpulung, Argeș. Volume metodice, studii, articole, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Aprecieri comunitare. **(V.P.)**.

NIȚESCU, Tiberiu F. (Rahova, Cadrilater/Dobrogea de Sud, Bulgaria, 20 noiembrie 1936 – Târgu Jiu, Gorj, 21 iunie 2003). Inginer silvic, manager. Familie tradițională din Rădești, Stâlpeni, Muscel. Școala Medie/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1959), Institutul Politehnic, Brașov (1964). Activitate specializată în domeniu: *Întreprinderea Forestieră*, Baia de Aramă, Gorj (șef serviciu, inginer șef, director, 1965-1972); *Întreprinderea Forestieră*, Târgu Jiu, Gorj, (director tehnic, director, 1972-1994); *SC Robur SA*, Târgu Jiu (director general, director tehnic, 1994-1998). Coordonator, lucrări complexe, Bazinul Forestier Gorj: drumuri, căi ferate, capacități productive, plantări. Adaptare la economia de piață, retrocedarea unor suprafețe proprietarilor inițiali. Studii, rapoarte, comunicări, interviuri, reuniuni tematice naționale. Membru, importante asociații profesionale din România. Aprecieri antume și postume. **(I.D.P.)**.

NIȚESCU, Voicu (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Parlamentar, jurist. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Ocupațiunii Intelectuale*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Adept al sporirii rolului monarhiei în modernizarea României. Diverse aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

NIȚU, Elvira Elena V. (n. Tighina, Basarabia, 26 decembrie 1939). Inginer, *construcții hidrotehnice*, funcționar de stat, manager. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1963*. Școala Medie Nr.1, Târgoviște, Dâmbovița

(1957). Institutul de Construcții, București (1963). Activitate specializată: Uzina de Apă, Mărăcineni, Argeș (1963); Trustul de Construcții, Argeș (1963 – 1969). Șef, Serviciul Investiții (1969 – 1974), director (1974 – 1991), Secția Tehnică Investiții, Consiliul Popular Județean Argeș. Gestionarea realizării unor importante edificii social- culturale: spitalele din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș; centrele stomatologice Pitești și Câmpulung; internatele liceelor *Nicolae Bălcescu*, Pitești, *Dinicu Golescu*, Câmpulung; *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș; atelierile și depozitele Muzeului Golești; reabilitarea clădirii Teatrului *Alexandru Davila*, Pitești; școli, grădinițe, creșe din mediul urban. Demersuri pentru folosirea surselor de energie neconvențională și redimensionarea stațiilor de epurare biologică. Vicepreședintă, Asociația *Pro Basarabia*, Filiala Pitești (1991 ~). Rapoarte, analize, reuniuni tematice naționale. Diverse aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

NIȚU, Nicolae Gh. (Pietroșani, Muscel, 20 iunie 1900 – Jilava, Ilfov, 18/19 iulie 1959). Învățător, căpitan în rezervă, proprietar rural, militant politic. Membru activ, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Mușcelului*. Arestat (decembrie 1949), torturat, Securitatea din Pitești, Argeș, judecat, condamnat (5 mai 1950), patru ani detenție, executați parțial. Reluarea anchetei, Tribunalul Militar, Regiunea II, București, deplasat la Pitești. Condamnat la moarte, 4 iunie 1959, executat, 18/19 iulie 1959, Penitenciarul Jilava (*Valea Piersicilor*), Ilfov, împreună cu alți 15 *partizani*. Soția, Nițu Roza, arestată, anchetată, torturată, Securitatea din Pitești. Recunoașteri publice postume. **(I.I.P.)**.

NIȚU, Vasile N. (n. Retevoești, Pietroșani, Muscel, 20 iunie 1950). Inginer, *energetică*, înalt funcționar de stat, parlamentar, om de afaceri. Liceul Nr. 3/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1969), Institutul Politehnic, București (1975). Activitate specializată: Întreprinderea *Electrocentrale*, Borzești, Bacău (1975-1976); Întreprinderea

Județeană de Gospodărie Comunală și Locativă Argeș (1980-1983, șef secție, șef atelier); Consiliul Popular Județean Argeș (1983-1989, șef sector tehnic). Participant direct la evenimentele revoluționare din 1989 la Pitești: vicepreședinte, Consiliul Județean Argeș al Frontului Salvării Naționale (22 decembrie 1989-5 ianuarie 1990), *primar* al județului (ianuarie-iulie 1990). Membru fondator, Frontul Democrat al Salvării Naționale / Partidul Democrației Sociale din România, Organizația Argeș (1992), senator (1990-1992), deputat (1992-1993). Prefect de Argeș (1992-1995), reprezentând guvernul condus de Nicolae Văcăroiu (v.), inspector guvernamental (1995-1996). Inițiative private (1996 ~). Contribuții importante la: restructurarea instituțiilor rurale și urbane locale; înființarea Universității din Pitești; promovarea investițiilor pentru edificarea Bibliotecii Județene și extinderea Muzeului Județean; aplicarea prevederilor legislative referitoare la privatizarea în Argeș-Muscel; dezvoltarea orașului Mioveni. Misiuni externe. Studii, analize, rapoarte, interviuri, emisiuni *media*. Diverse aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

NIȚULESCU, Stelian (Secolul XX). Parlamentar, lucrător industrial. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Câmpulung (1952-1956), reprezentând Frontul Democrației Populare. Preocupări privind dezvoltarea economiei postbelice în zona Muscel. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

NIȚULESCU, Vasile C. (n. Topoloveni, Muscel, 2 aprilie, 1922). Artist plastic, *pictură ecleziastică și civică*. Liceul *Gheorghe Șincai*, București (1938), Școala de Pictură Bisericească și Monumentală, București (1941), *Clasa Ion D. Ștefănescu, Arthur Verona*. Ucenicie pe lângă pictorii Constantin Nițulescu și Dumitru Belizarie (v.). Ample lucrări, singur sau în colaborare, parohii din: Alba (1956~1987); Arad (1963~1996); Argeș (1939 ~1953); Bacău (1973); Bihor (1983); Brașov (1955~1957); Buzău (1937);

Dâmbovița (1937 ~1967); Dolj (1940); Hunedoara (1954~ 2005); Iași (1954~1957); Mureș (1957~1994); Prahova (1938~1939); Sibiu (1955~1986); Vaslui (1942~1943). Studii, articole, analize, referate, rapoarte pe teme adecvate. Documentări naționale sau internaționale. Aprecieri publice. (S.N.).

NORDCO/ANTREPRIZA/ȘANTIER DE CONSTRUCȚII Nr. 2 PITEȘTI (1975~). Unitate economică reprezentativă pentru Argeș-Muscel, specializată în executarea de obiective civile și hidrotehnice. Succesiv: Șantierul Nr. 2, Trustul de Construcții Argeș (1975-1981); Antrepriza de Construcții Nr. 2, Pitești (1981-1992). Privatizare pe bază de acțiuni (1992): SC *Nordco SA*, Pitești. Numeroase edificii publice în Pitești: Spitalul de Pediatrie, Procuratura, Muzeul Județean Argeș (extindere, pavilion administrativ, planetariu, observator astronomic); liceele *Alexandru Odobescu* și *Ion Barbu*; școlile Nr. 3, 18, 19; blocurile *P2*, *P3*, beneficiar, Trustul Petrolului, Pitești. La Curtea de Argeș: Spitalul Municipal; Hotelul *Posada*; Complexul Comercial *Zara*; blocul *E4*. Distinct, canalizări și stații de epurare: Pitești, Mioveni, Costești, Topoloveni; sediile primăriilor: Costești, Topoloveni, Bascov. Colaborări cu arhitecți din Argeș și București. Locații proprii în Pitești: *Războieni* (1975-1976); *Găvana II* (1976-1985); *Depozitelor* (1985). Manageri cunoscuți: Adrian Chirea, Mircea Georgescu (v.). Atestări documentare. Implicări comunitare permanente. (D.I.G.).

NOROCEA, Dumitru I. (Bolboși, Gorj, 12 octombrie 1880 – Curtea de Argeș, 1 iunie 1964). Artist plastic, pictură, restaurator. *Stabilit la Curtea de Argeș din 1914*. Liceul *Traian*, Turnu Severin, Mehedinți (1899), Școala Națională de *Bele-Arte*, București, *Clasa Ipolit Strâmbu* (1907). Specializări, *pictură bizantină*: Italia; Muntele Athos, Grecia (1909 – 1913); Paris, Franța. Restaurări inedite, valoroase picturi ortodoxe la: Biserica Domnească *Sfântul Nicolae*, Curtea de Argeș (1914), descoperirea frescei originale din

secolul XIV și datarea morții, la Câmpulung, Muscel, a voievodului Basarab I *Întemeietorul* (v.); Mănăstirea Tismana, Gorj; Biserica Mărgineni, Prahova, identificarea portretului lui Pârnu Mutu (v.). Scene biblice: mănăstirile Govora, Vâlcea (1908) și Stâlpu, Buzău; bisericile: *Sfântu Gheorghe*, Hârlău, Iași; *Madona Dudu*, Craiova, Dolj; *Stavropoleos*, București; Oești, Corbeni, Argeș. Decorațiuni cu mozaic italian, premieră pentru România, catedralele: Alba Iulia (Alba); Sulina (Tulcea); București; Muzeul din Ploiești, Prahova. Donator comunitar: Casa și Colecția de Artă *Norocea*, Curtea de Argeș, astăzi, Secția Etnografie și Artă Populară, Muzeul Municipal, Curtea de Argeș. Săli dedicate special vieții și operei pictorului, alte atestări documentare. Eponimii: stradă la Curtea de Argeș, ateliere de creație, saloane tematice. Valoroase aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

NOROCEA, Ioan/Ivan (Secolul XVI). Mare proprietar funciar, demnitar medieval. *Nominalizat, documentar, ca fiind din Pitești*. Logofăt, vornic (1593), diplomat, comandant militar, strateg al voievodului Țării Românești, Mihai Viteazul (v.). Dregătorii în Muntenia, Moldova, Transilvania, împuternicit la *Înalta Poartă* și pe lângă Sigismund Báthory, principele Ardealului (1581~1601). Primul și singurul reprezentant de la sud de Carpați participant, efectiv, la conducerea Principatelor Române, unite în 1600-1601. Ctitor, Biserica *Buna Vestire Greci/Sfântul Mina*, Pitești (1564). Contribuții speciale la amplificarea rolului reședinței Argeșului în perioadă amintită. Diverse atestări documentare. Studii dedicate, stradă în Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

NOVAC, Elisaveta N. (n. Modoia, Cernișoara, Vâlcea, 18 octombrie 1943). Profesoară gradul I, *limba română*, scriitoare, editor. *Stabilită în Argeș din 1963*. Studii liceale, Curtea de Argeș (1965), Universitatea din București (1973). Documentări externe: state din Europa și America de Nord. Redactor, revista *Argeș* (1971-1973). Activitate didactică

permanentă, școli, licee, facultăți din Pitești, Argeș (1973-2000). Volume importante (versuri, proză): *Mona-Lisa* (1973); *Ochiul de basm* (1981); *Grădina Salamandrei* (1987); *Copii în sat de basm* (2004); *Nămăești. Apostolul Andrei pe tărâmul lupilor* (2010). Inițiative/mijloc de acțiune familială (2000): Editura *Nova Internațional* (președinte executiv); revista *Satul natal* (redactor șef). Implicări comunitare. Demersuri pentru: înființarea Filialei Pitești a Uniunii Scriitorilor, coordonatorul proiectului (1995); consolidarea rolului ortodoxiei; stimularea creației infantile. Promovarea imaginii urbei Pitești în Canada, atragerea de resurse oportune reabilitării zonelor verzi din localitate. Colaborări, numeroase publicații din România: cronici, recenzii, note de lector. Referiri critice favorabile, premii, reuniuni tematice, membră, Uniunea Scriitorilor din România, Asociația București (1990), alte aprecieri publice. (M.S.).

NOVAC, Vasile Gh. (Ciuperceni, Gorj, 9 martie 1938). Cadru didactic universitar, istorie, cercetător principal I, manager, editor. *Stabilit în Argeș din 1965*. Școala Medie, Târgu Jiu, Gorj (1954), Universitatea din București (1959). Doctorat, istorie, București (1979). Documentări externe. Activitate specializată: Școala Medie, Baia de Aramă, Mehedinți (1959-1965); facultăți din Pitești (1979-1985, 1998-2005); Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș, muzeograf (1965-1967), director (1969-1990); Muzeul Județean Argeș (1967-1968, 1992-2008); Muzeul Satului, București (1991-1992). Inspector (1968-1969), consilier/consilier șef (1990-1991), Comitetul/ Inspectoratul pentru Cultură Argeș. Volume importante: *Generali câmpulungeni, I* (1996, în colaborare), *II* (2002); *Mari personalități politice argeșene, I* (2000); *Generali argeșeni, I* (2001), *II* (2006); *Județul Muscel. 1831-1939* (2008); *Regimentul 18 Gorj* (2011). Numeroase studii, articole, comunicări, referate, reuniuni tematice. Fondator: Editura *Nova Internațional*, Pitești (2000); revistele *Museum* (1974); *Dor* (1990); *Satul natal* (2001). Contribuții la: reorganizarea și extinderea Muzeului Golești;

înființarea caselor memoriale Bălcești (Vâlcea), Domnești, Galeș, Mușătești, Retevoești, Teiu (Argeș); cunoașterea personalităților din familiile Golescu (v.) și Brătianu (v.). Membru, asociații profesionale în domeniu. Diverse aprecieri publice. (S.I.C.).

NOVACOVICI (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Argeș. Proprietari urbani, mici întreprinzători, militanți politici, oameni de cultură, funcționari. Mai cunoscuți: **Petre N.**, atelier tipografic și librărie, Pitești; **Rovin N.**, legătorie de cărți, cartonaje, atelier pentru confecționat rame; fondatori, *Casa Novacovici*, Pitești (1852); **Traian P. N.** (v.); **Nicolae P. N.**, inginer, *construcții civile*, București; **Doru Constantin N.** (1933 – 2011), expatriat în Franța, memorialist; volum important: *Din România după gratii – spre libertate* (2001). Activități agreate de forurile economice, administrative, judiciare ale orașului Pitești și județului Argeș. Atestare documentară: *Anuarul general urban* (1936); *Istoria municipiului Pitești* (1988). Donații financiare pentru Teatrul Comunal din Pitești. Aprecieri publice. (N.P.L.).

NOVACOVICI, Traian P. (Pitești, Argeș, 1 mai 1900 - București, 7 mai 1952). Proprietar urban, editor, militant politic. Imobile, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, zona centrală a orașului Pitești. Moștenitor, *Casa Novacovici* (tipografie, legătorie, încadrări în rame, cartonaje), fondată de **Petre și Rovin N.** (1852). Reprezentant pentru Argeș (1836): Societatea de Asigurare *Adriatica* și Colectura *Lozul Norocos*, din Capitală. Activități agreate de Camera de Comerț și Industrie, Pitești. Colaborări la presa timpului. Membru marcant: Partidul Social Democrat, lider, Organizația Argeș. Adept al constituirii Frontului Național Democrat, Consiliul Județean Argeș (23 octombrie 1944), împreună cu delegați ai Partidului Comunist Român, Uniunii Patrioților, Sindicatelor, Frontului Plugarilor. Consemnat în: *Anuarul general al orașului Pitești și Județului Argeș* (1936); *Istoria municipiului Pitești* (1988).

Arestat (10 martie 1952), anchetat, torturat, Securitatea din Pitești, ca opozant față de Reforma monetară și susținător al **Programului** Partidului Social Democrat *Constantin Titel Petrescu*, contrar unificării cu Partidul Comunist. Decedat, Lagărul de muncă forțată, Ghencea, București. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

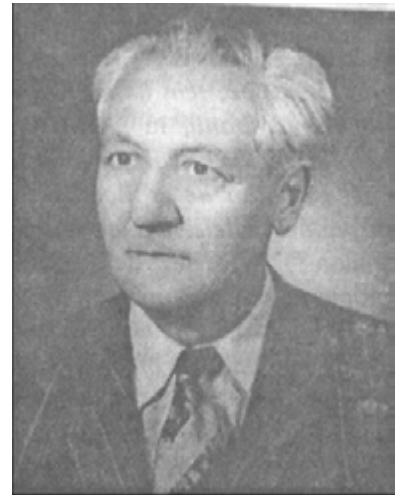
NUCȘOARA (Secolul XVI ~) Comună din județul Argeș, pe Râul Doamnei, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: Nucșoara, Gruiu, Sboghițești, Slatina. Suprafață: 437,1 km². Locuitori: 5000 (1971); 1555 (2008). Atestare documentară: Nucșoara (1532); Slatina/Slatuni (1526): Biserici: Nucșoara (1890); Slatina (1990-1995); Sboghițești (1991- 1993); cruci de piatră: Grui (secolul XVIII); Nucșoara (1729; 1759). Monument al eroilor: Nucșoara (1877;1916-1918;1941-1945). Școală (1838); Cămin Cultural (1948); Bibliotecă publică (1958). Baraj, lac de acumulare, galerie de aducțiune din Râul Doamnei, pentru Complexul Hidroenergetic *Vidraru* (Arefu). Areal montan

și subcarpatic, activități forestiere, zootehnice, meșteșugărești. Artă populară tradițională, folclor literar, vocal, coregrafic la interferență cu spiritualitatea Transilvaniei. Turism de performanță sau de agrement. Trasee rutiere spre: lacul *Învârtita* (780 m altitudine, 2,2 ha); masivul Făgăraș, municipiile Curtea de Argeș, Câmpulung, Pitești. Zonă cunoscută pentru activitatea grupurilor de rezistență armată anticomunistă din România postbelică, locuri memoriale. Înfrățire cu localitatea Diamante din Italia. Târg anual, Sboghițești. **Scieri monografice:** Ioana Raluca Arnăuțoiu (1997); Constantin Cârstoiu (2002); Ion Oprescu, Valentin Retevoi, Lica Retevoi (2007). Importante consemnări de arhivă. **(G.C.)**.

NUMIAN, Constantin (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Parlamentar, proprietar urban și rural. Senator de Argeș, Colegiul I, ales la scrutinul din 7-9 februarie 1905, reprezentând Partidul Conservator. Diverse inițiative legislative. Contribuții la diversificare economiei și administrației locale. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

Victor Naghi

Dumitru Al. Nanu

Ioan Nanu-Muscel

Neagoe Basarab

Ion Negulici

Marius Negulici

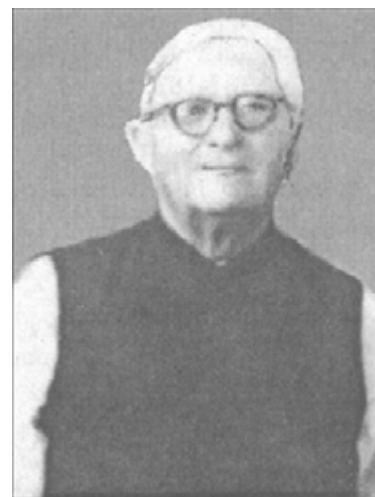
Nicolae Alexandru Basarab

Leonard Nicolae/Naia

Ion Nicolaescu-Bugheanu

Ion G. Nicolaescu-Mățău

Dumitru G. Niculescu

Traian Novacovici

O

OANĂ, Gabriel V. (n. Ploiești, Prahova, 4 august 1950). Arhitect. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1980*. Liceul *Ion Luca Caragiale*, Ploiești (1969), Institutul de Arhitectura *Ion Mincu*, București (1975). Activitate în domeniu: Institutul Județean de Proiectare Argeș/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1980 ~). Proiecte pentru edificii reprezentative finalizate: instituții publice, sedii private, zone rezidențiale. Adept al stilului funcționalist contemporan. Membru: Uniunea Arhitecților din România (1975); Ordinul Arhitecților din România (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Contribuții la evoluția arhitecturii argeșene actuale. (A.M.).

OANCEA, Dorin I. (n. Cerbureni, Valea Iașului, Argeș, 20 septembrie 1943). Maestru coregraf, *dansuri populare, balet*, culegător de folclor, publicist. Școala Medie Mixtă / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1961), Școala Populară de Artă, Pitești, Argeș (1963), *clasele: canto Maria Dohatcu; coregrafie, Leonte Socaciu, Teodor Vasilescu; Școala Sanitară, Pitești* (1964). Stagii interne (1963 ~ 1990) și internaționale, Belgia, *Cursul Maurice Bejart* (1974). Activitate permanentă: funcționar, Sfatul Popular Raional, Pitești (1964-1968); Circumscripția Sanitară, Bradu, Argeș (1968-1970); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1970-2008); director artistic, ansamblurile folclorice *Doina* (1964-1978) și *Dorul* (1978 ~). Fondator, ansamblurile folclorice: *Doina* (1964), *Dorul* (1978), *Poiana* (1983), alte formații importante ale sindicatelor. Turnee artistice, state din Europa (1969-2012) și Asia (1973-2012). Volum important: *Doină de dor... dorul de doină* (2007). Partituri scenice, realizator de spectacole, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești,

șef, Secția de Estradă *Constantin Zărnescu*. Roluri de referință în spectacolele de revistă: *Încurcă lume; Fratele meu Charles* (dublu rol); *Un ginere de milioane; O fată imposibilă; Serenada din Trivalea Soarelui*. Implicări constante în viața *Cetății*. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri publice. (C.G.C.).

OANCEA, Dumitru I. (Vulturești, Muscel, 26 ianuarie 1941). Cercetător științific, *chimie*, profesor universitar. Școala Medie Nr. 1/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1959), Universitatea din București (1964). Doctorat, *chimie*, București (1972). Stagi: Statele Unite ale Americii (1973 – 1974). Activitate didactică și de cercetare, Facultatea de Chimie, București (1964 –): șef catedră, secretar științific, decan. Profesor universitar din 1974. Colaborări externe: Germania (1990 – 1996, 1999). Volume, studii, articole, referate, comunicări, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri continentale în domeniu. Premiul *Gheorghe Spacu* al Academiei Române (1987), alte aprecieri publice. (E.H.).

OANCEA, Gheorghe, I. (n. Câmpulung, Muscel, 30 ianuarie 1933). Lucrător industrial, militant politic, înalt funcționar public. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1968), Academia de Studii Economice, București (1978). Activitate productivă: Uzina Metalurgică Muscel/Întreprinderea de Autoturisme *ARO*, Câmpulung (1950-1953; 1956-1966). Responsabilități distincte: secretar, Comitetul Comunal al Partidului Comunist Român Cetățeni, Argeș, președintele Consiliul Popular Local (1968-1979); președinte, Consiliul Orașenesc al Sindicatelor Câmpulung (1979-1982); prim-secretar, organizațiile orașenești ale Partidului, președintele consiliilor populare urbane, Câmpulung (1982-1987), Arad (1987-1990); primar al orașului/municipiului Câmpulung (1992-1996); consilier local (1996-2000). Preocupări constante pentru: reabilitarea/extinderea rețelelor urbane de

folosință generală; continuarea programului privind construcția de locuințe; implicarea în realizarea indicatorilor specifici unităților economice; inaugurarea Memorialului de Război *Mateiaș* (1984); stimularea creației tehnice, literare, plastice. Succese importante: transformarea orașului Câmpulung în municipiu (1994); adaptarea administrației la practicile Uniunii Europene; diversificarea relațiilor externe. Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice. Diverse aprecieri comunitare. **(M.B.)**.

OANȚĂ, Nicolae (București, 1 iulie 1934 – București, 20 iulie 2010). Ziarist, editor, manager. *Activitate redacțională permanentă la Pitești, Argeș (1965-1994)*. Pregătire de specialitate în Capitală. Documentări externe: Bulgaria, Cehia, Federația Rusă, Polonia. Redactor, redactor-șef adjunct, redactor-șef, cotidianul *Secera și ciocanul*, Pitești (1965-1989); redactor, *Argeșul liber*, Pitești (1989-1990). Fondator, ziarul *Glia argeșeană*, Pitești (1991). Numeroase studii, articole, reportaje, analize, comentarii, note, interviuri pe teme politice, economice, sociale, urbanistice, spirituale. Colaborări, publicații din: București, Râmnicu Vâlcea, Slatina (Olt), Târgoviște (Dâmbovița). Implicări comunitare permanente. Membru, Uniunea Ziariștilor din România (1965), alte aprecieri publice antume și postume. **(I.I.B.)**.

OANȚĂ, Voicu N. (Sfârșitul secolului XIX-prima jumătate a secolului XX). Jurist. Studii liceale la Pitești, Facultatea de Drept, București. Activitate specializată în Argeș. Prim-președinte, judecător, Tribunalul Pitești. Președinte, Biroul Electoral Județean Argeș pentru alegerile parlamentare de la 19 noiembrie 1946. Studii, rapoarte, analize interviuri. Contribuții la prezentare și aplicarea prevederilor legislative postbelice în Argeș-Muscel. Aprecieri comunitare. **(I.F.B.)**.

OARJA (Secolul XVII ~). Comună din județul Argeș, pe râul Neajlov, satele **Oarja** și Ceaușești. Suprafață: 38,6 km². Locuitori: 3 400

(1971); 2 919 (2008). Atestare documentară: 1692. Biserici: Ceaușești (1880-1881); Oarja (1875); Stănilăvești (1886; 1922-1923); cruci de piatră: Ceaușești (1791); Oarja (1814). Monumente ale eroilor (1916-1918; 1941_1945). Școală (1838); cămin cultural (1939); bibliotecă publică (1958). Banca Populară *Sfântul Ștefan* (1901-1946); Asociația Cooperatistă *Valea Neajlovului* (1956). Rezerve și extracție de petrol; rețele electrice; conducte subterane, alte instalații specifice Platformei Industriale *Pitești-Sud*. Cooperativă Agricolă de Producție (1950-1989), ferme și complexe zootehnice de stat (1952-1989), activități și asociații familiale (1991), antrepozite. Arhitectură tradițională, folclor literar, vocal sau coregrafic proprii interferenței cu sudul Argeșului. Areal cerealier, legumicol, zootehnic. Turism rural. Trasee rutiere spre : București (*Autostrada A1*); Pitești, Slatina. Înfrățire cu localitatea San Donato di Ninea (Italia). *Scriere monografică* (2008): Radu Albu (v.). Importante consemnări de arhivă. **(G.C.)**.

OBIECTIV ARGEȘEAN (2007~). Publicație apărută la Pitești, subintitulată, inițial, *Săptămânal de anchete, informații, comentarii* (2007-2011), ulterior, apariție cotidiană (28 februarie 2011~). Director și redactor-șef, Luminița Nicolae. Editor SC *Eural Oil SRL*, Pitești. Articole, reportaje, analize, dezbateri, cronici, note, răspunsuri la întrebări, culegeri. Imprimare, *Graficprint Industries SRL*, Pitești. Volum editat: *Oameni care au schimbat destinele Argeșului* (2011). Implicări comunitare permanente. **(M.D.S.)**.

OBOGEANU, Veronica (n. Boteni, Muscel, 30 octombrie 1900 – București, 15 august 1987). Profesoară, *limba română*, scriitoare. Studii liceale în București, Facultatea de Litere și Istorie, Cluj. Complementar: Seminarul Pedagogic; secțiile *Canto* și *Dramă*, Conservatorul din Cluj. Licență în litere, echivalată la Universitatea *Sorbona*, Paris, Franța. Cronici, recenzii, note de lector, referiri critice favorabile. Reuniuni pe diverse teme. Colaborări, reviste de profil din România și

Franța. Membră fondatoare, Uniunea Scriitorilor din România, București (1949). Volume importante (versuri): *Freamăt* (1944), *Corabia de lumină* (1946), *Poezii* (1968), *Aici, pe ramul meu* (1970), *Strigăt prin lume* (1973). Aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

OBȘTEA MOȘNENILOR CÂMPULUNGHI (Secolul XIII – 1948). Asocieră tradițională autonomă a proprietarilor de pământ, recunoscuți ca *oameni liberi*, pentru exploatarea în comun a suprafețelor agrare din *vatra* așezării sau din alte zone geografice (teren arabil, păduri, pășuni, munți, dealuri, ape). Drepturi conferite prin porunci și hrisoave domnești. Norme funcționale specifice, atribuite *Sfatului bătrânilor*, acceptate de oficialitățile timpului. Vot inițial *egalitar*, exprimat de membrii obștii, condiționat, ulterior, prin *dramurile* fiecărui proprietar. Conflictele prelungite cu *magistratura*/primăria Câmpulung, privind: autenticitatea actelor, achitarea impozitelor, contribuția la dezvoltarea urbană. Clarificări prin: *Obșteasca învoire* (6 aprilie 1841); *Așezământul obștii* (27 ianuarie 1846), *Hotărnicia obștii* (1872-1874); *Noul așezământ al obștii* (mai 1915). Patrimoniu preluat de stat (1948). Administratori cunoscuți: Grigore Andreescu, Mathei Drăghiceanu (v.), Ion Anastasescu Ghica. Numeroase atestări documentare. Aspecte asemănătoare pentru: Nămăești, Bădeni, Berevoești, Rucăr, Dragoslavele (Muscel). Studii, articole, monografii, reuniuni științifice, dezbateri contemporane pe teme adecvate. (M.B.).

OBȘTEA MOȘNENILOR DRAGOLOVENI (Secolul XIV – 1948; 2000 ~). Formă tradițională de asocieră economică a locuitorilor din comuna Dragoslavele, așezare cunoscută a Muscelului, astăzi, în Argeș. Stăpânirea indiviză și exploatarea pădurilor, golurilor alpine, islazurilor. Proprietăți acordate, inițial, ca danie, din partea domnilor Țării Românești. Organizare pe principii legislative moderne (1888), conexiuni cu prevederile *Codului silvic* (1881). Consiliu de

conducere (șapte membri), președinte cu activitate îndelungată (1888-1924), Nicolae Catrinu. *Amenajament silvic* (1907), privind: delimitarea și valorificarea patrimoniului, ajuns, în 1935, la 8 792,60 ha (pădure curată, goluri și poieni, terenuri neproductive). Venituri gestionate, anual, în raport cu *dramurile/suprafețele devălmășite* aparținând fiecărui *scriptic* din obște. Contribuții la realizarea unor inițiative de interes general. Încetarea activității sub incidența *Legii naționalizării* (11 iunie 1948). Redobândirea personalității juridice, 7 aprilie 2000: adunare generală, consiliu din cinci membri, președinte, Marcel Mogoș (v.); ocol silvic propriu (23 mai 2002); amenajamentul reînnoit; exploatare forestieră distinctă, bilanțare profitabilă. Structuri asemănătoare în alte zone colinare sau montane. Scriere monografică: *Obștea moșnenilor dragosloveni*, de Marcel Mogoș, Viorel Irimie, Marian Frigură (2010). Valoroase consemnări documentare. (I.D.P.).

OCÂRMUIREA JUDEȚULUI ARGEȘ (1831–1864). Instituție publică, înființată conform prevederilor *Regulamentului Organic* al Țării Românești, adoptat de Adunarea Obștească Extraordinară, București, aplicat începând cu 1/13 iulie 1831. Denumită uneori *Cârmuire*. Continuarea activității *Capitanatului și Ispravnicatului* Argeș. Atribuții administrative și judecătorești. *Ocârmuitor/cârmuitor*, numit de domn pentru trei ani; sfat administrativ; cancelarie; funcționari plătiți de stat. *Ocârmuitori* cunoscuți: Alexandru Ciocârdia, Constantin/Dincă Brătianu (v.), Ion Socolescu (v.), Teodor Brătianu (v.), Nicolae Simonide (v.), Ioan Hristopol (v.), Radu D. Rosetti, Constantin Solomon. Sediul la Pitești. Aplicarea, în județul Argeș, a *hotărârilor* transmise de forurile centrale, organizarea vizitelor voievodului, coordonarea activității structurilor locale, inițiative și *decizii* proprii. Distinct: organizarea școlilor sătești, pe baza *Poruncii Departamentului Treburilor din Lăuntru* emisă la 14 ianuarie 1838, acțiune națională coordonată de Eforia Școalelor și

Marea Logofeție a Treburilor Bisericești, București. La plase, *subocârmuitori/administratori*, aleși pentru trei ani, subordonați *ocârmuitorului*. După 1864, Prefectura de Argeș, Consiliul General Județean, *preturi* (la plase), primării ale comunelor urbane și rurale. Numeroase atestări documentare. **(I.T.B.)**.

OCÂRMUIREA JUDEȚULUI MUSCEL (1831 – 1864). Instituție publică, înființată conform prevederilor **Regulamentului Organic** al Țării Rmânești, adoptat de Adunarea Obștească Extraordinară, București, aplicat începând cu 1/13 iulie 1831. Denumită uneori *Cârmuire*. Continuarea activității *Capitanatului și Ispravnicatului* Muscel. Atribuții administrative și judecătorești. *Ocârmuitor / cârmuitor* numit de domn pentru trei ani; sfat administrativ; cancelarie; funcționari plătiți de stat. *Ocârmuitori* cunoscuți: Iorgu Bibescu (v.), Manolache / Costache Facca (v.), Alexandru Conduratu (v.), Gheorghe Baldovin (v.), Manole Crețulescu, Ștefan Belu (v.), Dimitrie Jianu (v.), Iancu Moscu (v.). Sediul în orașul Câmpulung, inițial casele Chilișoiu (închiriate). Aplicarea în județul Muscel a **hotărârilor** transmise de forurile centrale, organizarea vizitelor domnului, coordonarea activității structurilor locale, inițiative și **decizii** proprii. Distinct: organizarea școlilor sătești pe baza **Poruncii Departamentului Treburilor din Lăuntru**, emisă la 14 ianuarie 1838, acțiune națională coordonată de Eforia Școalelor și Marea Logofeție a Treburilor Bisericești, București. La plase, *subocârmuitori / administratori*, aleși pentru trei ani, subordonați *ocârmuitorului*. După 1864: Prefectura de Muscel, Consiliul General Județean, *preturi* (la plase), primării ale comunelor urbane și rurale. Numeroase atestări documentare. **(M.B.)**.

OCOLUL AGRICOL PITEȘTI (1939-1949). Organ executiv de specialitate, funcțional la nivelul plasei Pitești, Argeș, agreat de Camera de Agricultură a județului Argeș, for tehnic exterior al Ministerului

Agriculturii și Domeniilor, București (1948-1950). Activitate pentru: promovarea progresului tehnic; respectarea reglementărilor specifice cultivării plantelor, exploatarea pășunilor, creșterii animalelor, arendării terenurilor rezervă de stat; aplicarea prevederilor Reformei Agrare din 1945; culegerea de date, întocmirea dărilor de seamă privind starea agriculturii din raza de responsabilitate. Colaborări cu celelalte instituții agricole de pe teritoriul aferent: ferme, pepiniere, școli, centre și comitete locale. Structuri asemănătoare la nivelul tuturor plaselor din Argeș și Muscel. Implicări comunitare permanente. Diverse atestări documentare. **(C.D.B.)**.

OCOLUL SILVIC EXPERIMENTAL MIHĂEȘTI (1893 ~). Unitate de cercetare științifică, organizată în urma **Rezoluției** adoptate de Congresul Silviculturii de la Viena, Imperiul Austro-Ungar (1890). Fondator: Iuliu Moldovan (v.); inspector-șef, Inspectia Regională Silvică, Pitești, Nicolae G. Popovici (v.). Suprafață pilot: de la 56 ha (1893), la 423 ha (2011), Priorități: cultivarea speciilor lemnoase autohtone; sporirea productivității și valorii economice a pădurilor; aclimatizarea unor specii exotice. Instituție distinctă (1893-1942), *patron spiritual* Carol I (v.). Coordonare gestionată de: Institutul de Cercetări Forestiere, București (1942-1967); Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, București, Filiala *Sud-Carpatică*, Pitești (1976 ~). Diversificarea preocupărilor conform legislației actuale în domeniu: asumarea responsabilității pentru conservarea pădurilor statului și ale proprietarilor individuali din zona arondată (13 652 ha); menținerea atribuțiilor de cercetare, șef colectiv, Gheorghe Guiman (v.). Atestări documentare: **Cartea de Onoare** (1925); studii monografice; rapoarte anuale. Periodic, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții la sporirea eficienței în domeniile enunțate. Alte ocoale silvice reprezentative din Argeș-Muscel: Aninoasa, Costești, Câmpulung, Cotmeana, Curtea de Argeș, Domnești,

Mușătești, Pitești, Rucăr, Șuici, Topoloveni, Vidraru. Diverse implicări comunitare. **(I.D.P.)**.

ODOBESCU, Ioana A. (26 iulie 1856-Pitești, Argeș, 4 aprilie 1942). Proprietar urban și rural, memorialist. Fiica scriitorului **Alexandru O.** (1834-1895) și a **Sașei O.** (v.). Imobile, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită și domiciliu: Curtea de Argeș (1891-1906); Pitești (1906-1942). Căsătorită succesiv cu: Theodor Damian (v.), Petre Gr. Demetrescu (v.). Patrimoniu preluat parțial de Alexandru Dumitrescu (v.). Consemnări personale referitoare la viața cotidiană, creația literară a timpului, evenimente politice, sociale ori culturale, întâmplări comunitare, fenomene ale naturii. Corespondență. Nominalizată în referiri sau amintiri familiale. Alte atestări documentare antume și postume. **(M.S.)**.

ODOBESCU, Sașa (Imperiul Țarist, 1840-Pitești, Argeș, 17 iunie 1922). Proprietar urban și rural, memorialist. Soția scriitorului **Alexandru O.** (1834-1895). Domiciliată la Curtea de Argeș (1895-1906) și Pitești (1906-1922). Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită: Poieni/Glavacioc, Ștefan cel Mare, Argeș; Curtea de Argeș; Pitești. Consemnări personale referitoare la viața cotidiană, evenimente comunitare, fenomene ale naturii. Corespondență. Înhumată, inițial, în Cimitirul *Sfântul Gheorghe* din Pitești, oseminte depuse ulterior (1963) la Cimitirul *Bellu*, București. Nominalizată în numeroase referiri sau amintiri familiale. Alte atestări documentare antume și postume. **(M.S.)**.

OFICIUL DE AMELIORARE ȘI REPRODUCȚIE ÎN ZOOTEHNIE ȘTEFĂNEȘTI (1964 ~). Unitate specializată integrată Agenției Naționale de profil, locație, Ștefănești, Argeș. Preocupări privind: aplicarea metodologiilor de selecție, conservare, reproducție și administrare a resurselor genetice la animale, în cadrul programelor generale de ameliorare genetică. Inițial, stațiune de însămânțări, reproducție la taurine,

ovine, porcine, centre la Câmpulung, Costești, Curtea de Argeș, Pitești, Poiana Lacului, puncte comunale de montă. Activitate redimensionată după 1990. Patrimoniu: sediu administrativ, laboratoare, echipamente speciale, depozite de conservarea materialului biologic, spații pentru adăpostirea și întreținerea reproducătorilor. Atribuții prioritare: autorizarea organizațiilor și unităților implicate în activitățile domeniului, a centrelor teritoriale, operatorilor economici; avizeazarea import-exportului de animale vii și material biologic pentru reproducție; organizarea cursurilor de perfecționare a personalului specializat; acordarea consultanței tehnice crescătorilor de animale cu efective cuprinse în programele domeniului. Rase promovate: *Brună de Maramureș*, *Holstein*, *Friză*, *Bălțată Românească* la bovine; *Coridalle*, *Merinos de Palas*, la ovine în zona de sud; *Marele Alb*, *Landras*, *Duroc*, la porcine. Directori cunoscuți: Ion Budică, Alexandru Ciuculete, Ion Dalu, Dorel Ene (v.), Nicolae Cotescu, Teodor Matea. Implicări comunitare permanente. Diverse atestări documentare. **(C.D.B.)**.

OFICIUL DE STUDII PEDOLOGICE ȘI AGROCHIMICE PITEȘTI (1970 ~). Instituție specializată de stat, inițial, laborator (1970-1974). Program și indicatori economici proprii. Patrimoniul (2012): sediu administrativ (1989), laboratoare, aparatură specifică, instrumentar, colecții cartografice, eșantioane, *bancă de date*. Responsabilitate în județele: Argeș, Dâmbovița, Olt, Vâlcea. Preocupări strategice privind cunoașterea caracteristicilor și răspândirea teritorială a solurilor pentru: direcționarea planurilor de fertilizare; fundamentarea proiectelor îmbunătățirilor funciare; organizarea și sistematizarea arealului agricol; întocmirea cadastrului funciar; înființarea de plantații viti-pomicole; redarea în exploatare a terenurilor neproductive sau supuse degradării și poluării; realizarea și reactualizarea în profil teritorial, a datelor din sistemul național de monitorizare a solurilor și suprafețelor

optimizate; încadrarea terenurilor în clase de calitate; completarea documentațiilor necesare bilanșurilor de mediu; analize speciale sol-plantă. Activitate diminuată semnificativ după 1990, urmare a desființării fermelor statului și cooperatiste, revitalizată treptat. Directori: Virgil Furdui, Sava Costache (v.), Stan Diaconu, Vasile Zarioiu (v.), Marian Grigore, Ion Creangă (v.). Diverse atestări documentare. Implicări comunitare permanente. **(C.D.B.)**.

OFICIUL JUDEȚEAN DE TURISM ARGEȘ (1970 – 1991). Instituție specializată, subordonată forurilor centrale de resort și structurilor administrative județene. Anterior, la Pitești, *Birou de Turism* aparținând Oficiului Național de Turism *Carpați*, București (1950 – 1970). Relații naționale și internaționale în domeniu. Organizarea de excursii, vizite documentare, stagii tematice, manifestări culturale și de divertisment. Program investițional de stat pentru dezvoltarea și consolidarea patrimoniului propriu. Diverse publicații promoționale. Coordonarea prestațiilor realizate la: agențiile distincte, din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș; complexe hoteliere *Muntenia* și *Argeș* (Pitești), *Muscelul* (Câmpulung), *Posada* (Curtea de Argeș); Băile Bughea; cabanele turistice montane *Voina*, *Casa Argeșană*, *Valea cu Pești*, *Cumpăna*, *Capra*, *Hanul Albești*, *Dumbrava* (Corbeni); locurile de agrement. Activitate profitabilă. Directori cunoscuți: Ion Popescu, Ion Ciobanu, Ion Coman (v.), Cornel Oprescu, Ana Bratu, Eugeniu Ciobotoiu (v.). Reorganizare după 1991: societăți comerciale, privatizare pe bază de acțiuni (1994), decizii patronale independente. Diverse colaborări comunitare. **(I.T.B.)**.

OFICIUL REGISTRULUI COMERȚULUI ARGEȘ (1932-1949; 1991~). Structură specializată în evidența și autorizarea activității agenților economici din Argeș-Muscel. Suport legislativ: aprobările Parlamentului, promovate la 10 aprilie 1931, respectiv 5 noiembrie 1990. Coordonator metodologic, Oficiul Național al Registrului

Comerțului, București. Inițial (1932-1949): atribuții specifice, acordate birourilor Camerei de Comerț și Industrie Argeș din Pitești și Câmpulung (Muscel), anulate ca efect al naționalizării (11 iunie 1948). Reluarea prestațiilor oficiale după 1991, conform normelor reînființării Camerei de Comerț și Industrie a Județului Argeș (16 iulie 1990), filiale, Câmpulung și Curtea de Argeș (1995). Compartiment instituțional distinct, transferat, ulterior, Ministerului Justiției (2002). Directori cunoscuți: Constantin Criveanu, Daniela Leontina Constantinescu, Tatiana Elena Dicu, Iulia Maria Marinescu. Diverse atestări documentare. **(G.H.)**.

OLARU, Constantin (Secolul XX). Parlamentar, proprietar urban. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Ocupațiuni Intellectuale*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Preocupat de creșterea rolului monarhiei în modernizarea economiei naționale. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

OLĂNESCU, Pană (Secolul XIX). Mare proprietar funciar, demnitar, parlamentar, militant politic, donator comunitar. Slujitor al Curții Domnești și al Divanului de la București, paharnic (1841), pe timpul principelui Munteniei, Alexandru Ghica (1834-1842). Imobile, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită: București, județele Ilfov, Argeș, Dâmbovița. Participant la acțiunile revoluționare de la 1848 din Capitală. Arestat (24 octombrie 1848), cercetat, întemnițat, mânăstirile Plumbuita și Văcărești, București, eliberat pe cauțiune. Deputat în Cameră (1866), din partea grupării conservatorilor. Prefect de Argeș (1870), reprezentând guvernele Alexandru G. Golescu (v.) și Emanoil/Manolache Costache Epureanu. Întinse suprafețe agricole la: Teiu, Argeș, moștenite de succesori, supuse reformelor agrare ulterioare; Găești, Dâmbovița (conac, parc sistematic, vii, păduri). Ctitorii civile sau eclesiastice, inițiative economice, sociale,

culturale. Contribuții la sporirea rolului acestui areal în perioada amintită. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

OLĂRESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Stroești, Mușătești Argeș. Proprietari funciari, meseriași preoți, juriști, medici, ingineri, cadre didactice, funcționari. Mai cunoscuți: **Ion N. O./Popa Onu** (1857-1918), *patronimic*, preot, învățător; **Apostol N. O.** (1919-1999), mic întreprinzător, morar; **Angela V. Gh. O.** (v.); **Georgeta V. Gh. O.** (1949 –), medic veterinar; **Gabriela V. Gh. O.** (1951 –), Facultatea de Drept, București, (1973), avocat; **Gabriela N. I. O.** (1963 –), medic veterinar. Genealogie amplă. Conexiuni cu familiile Stroescu, Anca, Duțescu, Deaconu, Lis. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. **(N.P.L.)**

OLENIUC, Nicolae P. (n. Criscăuți, Republica Moldova, 6 decembrie 1922). Inginer silvic, manager. *Stabilit în Argeș din 1948*. Liceul *Ștefan cel Mare*, Soroca (1939), Școala Politehnică, București (1948). Inginer, Întreprinderea pentru Exploatarea și Industrializarea Lemnului, Stâlpeni, Muscel (1948-1950), șef serviciu, Trustul Lemnului, Pitești (1950-1951), șef serviciu, inginer șef, Întreprinderea Forestieră de Exploatare și Transport, Rucăr, Argeș (1951-1959), inginer principal *Ocolul Silvic*, Rucăr (1960-1961), șef serviciu, Întreprinderea Forestieră de Exploatare și Transport, Jiblea, Vâlcea (1962-1965), inginer șef, Ocolul Silvic, Rucăr, Argeș (1966-1982). Dezvoltarea bazinelor forestiere Valea Superioară a Dâmboviței, înființarea pepinierelor cantonale, sporirea efectivelor de capră neagră, cerb carpatin și urs în munții Argeșului. Preocupări ecologice pentru vânătoare, pescuit și medicină naturistă. Studii și articole publicate în reviste de specialitate, colecție și expoziții de trofee. **(I.D.P.)**.

OLTEANU, Constantin Gh. (Pitești, Argeș, 5 februarie 1929 - Pitești, Argeș, 15 august 2005). Inginer, construcții civile și industriale, manager. Liceul Industrial Pitești

(1947), Institutul de Construcții, București (1952). Activitate în domeniu: *Sovrom Cuarțit*, Beiuș, Bihor (1952-1958); director, Grupul de Șantiere, Pitești, (1958-1963); inginer-șef (1963-1970), director (1971-1990), trustul de Construcții Argeș. Director Institutul de Proiectare, Pitești (1970-1971). Coordonator, multiple programe investiționale pentru Argeș-Muscel. Contribuții deosebite la redimensionarea contemporană a localității Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Costești, Topoloveni, Mioveni; introducerea unor tehnologii pe șantierele de construcții; adoptarea de soluții avansate în proiectare; dezvoltarea învățământului profesional și liceal de specialitate; reabilitarea monumentelor istorice. Numeroase analize, rapoarte, interviuri, reuniuni naționale pe diverse teme. Documentări externe. Membru importante foruri administrative municipale sau județene, alte valoroase aprecieri publice antume și postume. **(D.I.G.)**.

OLTEANU, Gheorghe (Secolul XX). Parlamentar, lucrător industrial. Deputat al Regiunii Pitești în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Câmpulung (1957-1961), reprezentând Frontul Democrației Populare. Preocupări privind de evoluția economiei, diversificarea serviciilor administrative și îmbunătățirea vieții sociale locale. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

OLTEANU, Gheorghe C. (n. Șuici, Argeș, 1 august 1946). Inginer, *electrotehnică*, funcționar de stat, cercetător, manager. Școala Medie/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1964), Facultatea de Electrotehnică, București (1969). Stagii în Anglia, Elveția, Franța. Tehnolog, șef serviciu (1969-1977), director (1977-1990), Întreprinderea *Electroargeș*, Curtea de Argeș. director general, Ministerul Economiei, București (1990-1997;2001-2004), director tehnic, SC *Luxten SA*, București (1997-2001), director general, Institutul de Cercetări și Modernizări Energetice, București (2004 ~). Volum important (autor-coordonator): *Energia în epoca post petrol* (2008). Articole,

studii tehnice, proiecte, reuniuni naționale sau internaționale. Invenții, inovații. Vicepreședinte, Patronatul *Energia*, București. Membru, foruri europene mondiale preocupate de resursele emergente. Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

OLTEANU, Ion S. (n. Pitești, Argeș, 6 august 1930). Artist plastic, *pictură, sculptură, grafică*. Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1960). Călătorii documentare: Republica Democrată Germană/Germania de Est (1968); Cehoslovacia (1970). Participări la : *anualele municipale*, București; *bienalele de pictură și sculptură* ale Uniunii Artiștilor Plastici din România; diverse expoziții colective. Stabilite în Franța. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri publice. (S.N.).

OLTEANU, Nicolae (n. Șuici, Argeș, 24 iulie 1951). Jurist, demnitar, diplomat, parlamentar. Facultatea de Drept, București (1975). Magistrat, procuraturile Curtea de Argeș și Pitești (1975-1990). Avocat, barourile Argeș (1990-1995), București (1995-2004). Responsabilități politice și administrative: primarul Municipiului Pitești (1990); prefect, Argeș (1990); secretar general, Guvernul României, București (1991); ambasador în Republica Ecuador (1991-1995). Activitate specializată, domeniul bancar din București: director, Direcția de Control și Revizie, *Credit Bank*, București (1996-1997); director general, Direcția Juridică, Banca Română de Comerț Exterior (1997-1999); președinte director general, *World Trade Center*, (1999-2001). Asistent, Cabinetul Președintelui *World Trade Center*, New York (2001-2004). Consilier, șef reprezentanță, Banca Comercială Română și *Erste Bank* Viena, la Moscova, Federația Rusă (2004~). Volum important: *Nicolae Titulescu. Viața și opera* (1995). Membru, Comitetul de Inițiativă și Susținere a Candidaților pentru *Premiul Nobel pentru Pace*, Oslo, Norvegia (2000-2004). Deputat de Argeș (1991-1995), reprezentând inițial Frontul Salvării Naționale. Contribuții la reluarea

principiilor moderne în administrație, justiție, sistemul financiar bancar din România. Recunoașteri publice. (C.D.B.).

OLTEANU, Octav Cristian P. (n. Pitești, Argeș, 1950). Profesor universitar, cercetător științific, *matematică*. Liceul /Colegiul *Gheorghe Lazăr*; București (1969), Universitatea din București (1974). Doctorat, *matematică*, București (1982). Activitate didactică permanentă: Institutul Politehnic, București (1974~). Volume importante (în colaborare): *Analiză matematică* (1998, 1999); *Calcul diferențial. Analiză matematică, I* (1999); *Funcții trigonometrice. Teorie și aplicații* (2001). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Membru, asociații profesionale continentale. Aprecieri publice. (G.R.).

OLTEANU, Pandele P. (Bascov, Argeș, 5 septembrie 1908 – București, 18 decembrie 1995). Profesor universitar, *limbi slave*, traducător. Liceul/Colegiul Vlaicu Vodă, Curtea de Argeș (1930), Universitatea din București (1934). Activitate didactică permanentă : Liceul *Matei Basarab*, București (1935-1938); Liceul Pedagogic Iași (1938-1942); Universitatea *Comenius*, Bratislava, Slovacia (1942-1949); Facultatea de Limbi Slave, București (1949-1953). Doctorat, *filologie slavă și romanică*, Bratislava (1960). Docent (1965), profesor universitar (1967). Conducător de doctorat (1968). Volume importante: *Cultura română și slavismul* (1947); *Raporturi lingvistice străvechi ale românilor cu slavii de apus* (1968); *Limba poveștilor despre Vlad Țepeș* (1961); *Slava veche și slava românească* (1975, în colaborare); *Floarea Darurilor sau Fiore di Virtu* (1992). Numeroase studii, articole comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Editor fondator revista *Romanoslavica* (1948, în colaborare), membru, importante foruri științifice în domeniu. Vicepreședinte, Societatea *Getica*, București, alte aprecieri publice antume și postume (M.C.S.).

OLTEANU RAICU, Ion George Crinu (n. Ștefănești, Argeș, 3 mai 1974). Sportiv de performanță, *box*, antrenor, profesor gradul I, *educație fizică*. Studii liceale (1994) și universitare (2002) la Pitești, Argeș. Campion național, șase titluri, juniori și seniori, Categoria *cocoș* (54 kg), pregătit de Gheorghe Preda. Campion mondial (seniori), Houston, Statele Unite ale Americii (1999). Component, Lotul României, Jocurile Olimpice de la Atlanta, Statele Unite ale Americii, locul V (1996) și Sydney, Australia, locul VII (2000). Profesionist, *Interbox*, Canada (2000-2001). Colaborări didactice, Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (2001-2003), antrenor, Clubul Sportiv Municipal, Pitești (2003-2007). Stabilizat în Canada (2007). Aprecieri publice. **(N.M.)**.

OMUL LIBER (1935-1936). Publicație periodică (lunară) editată la Pitești, șase numere (noiembrie 1935-martie 1936), Tipografia Română, Ștefan Voiculescu. În program: promovarea ideilor antifasciste și democratice; combaterea șovinismului și a rasismului; susținerea libertății presei. Director-editorialist: Constantin Stănescu (avocat). Rubrici cu conținut politic și social. Articole, analize, dezbateri privind: dreptul la muncă; oportunitatea constituirii Frontului Popular; derularea Procesului antifasciștilor din România; educația tineretului. Extrase din scrieri elaborate de: Romain Rolland, Petre Constantinescu-Iași, Octavian Goga, Petre Andrei. Texte semnate de: Teodor Simionescu (v.), Iuliu Valerian, Sandu Nicoară. Influențe tematice de stânga. **(I.I.B.)**.

ONCESCU, Anton (1825 - Pitești, Argeș, 2 martie 1891). Institutur. Originar din Transilvania. *Stabilit definitiv la Pitești în 1851*. Activitate didactică: Școala Primară Națională Domnească, Pitești (1851-1856, director). Reorganizarea instituției, închisă în perioada 1848-1851 datorită tensiunilor politice postrevoluționare. Distinct: înființarea, ca premieră, a clasei a IV-a (1852/1853), ciclul primar complet, noi obiecte de studiu (*citirea*

slobodă, aritmetica, elemente de geografie și de gramatică; prințipe de geometrie, desen liniar, istorie naturală). Administrarea unității în timpul transferării și funcționării într-o altă clădire din Pitești, decizie motivată prin instalarea Spitalului Militar Rus de Campanie (50 de locuri), pentru răniții din Războiul Crimeii (1853-1856). Activitate didactică, alte unități de învățământ public din Argeș-Muscel (1856-1885). Colaborări permanente cu *Maghiștratul/* Primăria din Pitești. Aprecieri comunitare antume și postume. **(I.M.D.)**.

ONCESCU, Dumitru A. (Săpata, Argeș, 1 decembrie 1931-Pitești, Argeș, 22 februarie 1969). Profesor gradul I, *matematică*, manager. Liceul Teoretic, Alexandria, Teleorman (1950), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1954). Activitate didactică permanentă: Școala Albota, Argeș (1954-1957); Școala Medie *Nicolae Bălcescu/* Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1957-1962); Școala Medie Nr. 2/ Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1962-1966). Director fondator: Școala Profesională de Chimie, Pitești (1962); Liceul Nr. 4 de Chimie, Pitești (1966-1969). Contribuții directe la: dezvoltarea instituțională a învățământului *vocațional* din localitate; amenajarea și extinderea bazei materiale (săli de clasă, laboratoare, terenuri sportive); organizarea practicii productive pe Platforma Industrială *Pitești-Sud*; gestionarea susținerii primului bacalaureat în domeniu. Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Implicări comunitare permanente. Colaborator, *Gazeta Matematică*, București. Exprimări externe, Bulgaria. Membru, diverse foruri științifice autohtone, alte aprecieri publice antume și postume. **(D.I.G.)**.

ONCICĂ, Dumitru I. (Pitești, Argeș 19 decembrie 1920-?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918), Frontul Carpatic (1916, sublocotenent), evidențiat în luptele de la Bran, Făgăraș, Homorod, Brașov (Transilvania), *Frontul din Moldova* (1917, locotenent, remarcat în confruntările de la Mărășești și

Soveja, Vrancea; Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944, colonel); comandant *Gruparea de Nord* (23-28 august 1944). General de Brigadă (1944). Importante distincții române, ruse, germane, sovietice. Implicări în viața *Cetății*: contribuții directe la amenajarea ștrandului și stadionului din Parcul Argeș, Pitești (1935-1936). Diverse aprecieri publice antume sau postume. (G.I.N.).

ONCIULESCU, Nicolae Marcel A. (n. Bălilești, Muscel, 24 iulie 1944). Jurist, manager, publicist. Școala Medie Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești, Argeș (1962). Facultatea de Drept, Universitatea din București, (1967). Documentări externe: Elveția (1994); Statele Unite ale Americii (1997). Activitate în domeniu, judecător: Tribunalul Popular al raionului Mediaș, Sibiu/Judecătoria Mediaș (1967-1968; 1968-1976); Judecătoria Pitești, Argeș, (1976-1980); Tribunalul Județean Argeș (1980-1993), președinte de secție (1982-1985), vicepreședinte (1985-1993). Primul președinte, Curtea de Apel, Pitești (1993-2007); președinte de secție (1997-2002), vicepreședinte (2002-2006). Volume importante (în colaborare): *Buletinul jurisprudenței Curții de Apel Pitești* (1998-2004). Studii analize, interviuri, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Distinct: pregătirea instalării primei Curți de Apel din Pitești (1993) în clădirea fostului Tribunal Argeș (1914). Membru, foruri științifice și profesionale în domeniu. Alte aprecieri publice. (A.A.D.).

ONEA, Gheorghe I. (Mușătești, Argeș, 26 ianuarie 1913 – București, 26 august 2007). Jurist militar, publicist. Liceul Militar Craiova, Dolj (1931); facultățile de Drept, București, și de Construcții, Timișoara. Activitate specializată în domeniu. Volume importante (versuri, proză, teatru): *Cheile uriașilor* (1984); *Întoarcere în timp* (1990); *Poveste de iarnă* (1995), *Confruntarea zeilor* (1999); *Icoana vie* (2003). Cronici, recenzii, note de lector, consemnări, diverse reviste de profil. Reuniuni pe

teme adecvate. Membru, Uniunea Scriitorilor și Uniunea Artiștilor Plastici din România. Referiri critice favorabile, alte aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

ONEA, Ion Gh. (n. Stroești, Mușătești, Argeș, 28 septembrie 1930). Inginer horticol, economist, cercetător științific principal, manager. Școala Medie Tehnică de Horticultură/Grupul Școlar Agricol *Constantin Dobrescu-Argeș*, Curtea de Argeș (1950), Institutul Agronomic *Cuban*, Krasnodar, Federația Rusă (1955), Institutul Politehnic, *inginerie economică*, București, (1963). Stagii documentare: Austria, Bulgaria, Polonia, Ungaria. Activitate specializată în Argeș: întreprinderile agricole de stat Stolnici (șef de secție, 1955-1956); Clucereasa (inginer șef, director, 1956-1963); Ștefănești (tehnolog șef, 1967-1969). Distinct: Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni (1969-1990). Volume, studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții la extinderea culturii nucului altoit în România, creator, șapte noi soiuri. Premii în domeniu. Inovator. Membru, diverse organizații profesionale autohtone, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

ONICA, Margareta Doina (n. Pitești, Argeș, 19 iulie 1945). Biochimist, cercetător științific, memorialist. Liceul *Lațcu-Vodă*, Siret, Suceava (1963), Universitatea din București (1968). *Doctorat, chimie*, București (1976). Activitate specializată: Institutul de Biochimie al Academiei Române, București (1968-1973); Institutul *Victor Babeș* al Academiei de Științe Medicale, București (1973-1984); Departamentul de Chimie Clinică, Spitalul *Södersjukhuset*, Stockholm, Suedia. Volume importante (*semnate Doina M. Teris*): *Dicționar de imunologie* (1981, în colaborare); *O sută de ani în Bucovina. Cronică de familie* (2003); *Cu Ștefan prin lume, I* (2003), *II* (2004), Numeroase studii, articole. Stabilită în Suedia (1984). Diverse reuniuni tematice naționale sau internaționale. Recunoașteri publice. (S.P.).

ONOFRE, Cristina (n. Stâlpeni, 7 februarie 1969). Chimist, *tehnologie industrială*, scriitoare. Studii liceale în Argeș (1987), Facultatea de Tehnologie Chimică, Universitatea din București (1992). Activitate productivă: SC *Automobile SA/Compania Dacia-Renault*, Colibași/Mioveni, Argeș (1972~). Volume importante (versuri): *Pavilionul de ceai* (1993); *Între vitralii* (1994); *Generalul sau o iarbă înaltă până la cer* (2005); *Autoportret* (2007, ediție bilingvă, franceză-italiană); *Templierii lucrurilor simple* (2011). Colaborări, revistele: *Argeș*, *Cafeneaua literară*, *Convorbiri literare*, *România literară*, *Tomis*. Exprimări externe: Franța, Italia. Referiri critice favorabile. Membră, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2008), alte aprecieri comunitare. (M.M.O.).

ONOFREICIUC, Traian C. (Câmpulung, Muscel, 19 martie 1930-Câmpulung, Argeș, 4 ianuarie 2011). Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1964). Activitate productivă, Întreprinderea Mecanică Muscel (1949-1962). Maestru fotograf, reporter (1962-1995). Specializări în Capitală. Activitate specifică: *Făclia hidrocentralei*, Corbeni, Argeș (1962-1964); *Secera și ciocanul*, Pitești, (1964-1980); revista *Argeș*, Pitești (1966-1980); Uzina *ARO*, Câmpulung (1980-1990). Colaborator, ziare apărute după 1990. Imagini în volume importante: *Municipiul Pitești pe noi coordonate* (1969); *Pitești. 1966-1970. Microalbum*. (1970). Acreditări de presă: reuniuni naționale și internaționale; protocol oficial; vizite la nivel înalt. Numeroase peisaje, facsimile, portrete, diapozitive, panoramări, oferite muzeelor, școlilor, agenților economici, forurilor politice și administrative din Argeș, Dâmbovița, Olt, Vâlcea. Aprecieri publice antume și postume. (M.B.).

OPERETA DIN PITEȘTI (1927~1980). Ansamblu artistic cu activitate intermitentă. Suport managerial: Ateneul

Popular *Gheorghe Ionescu-Gion*, Palatul Culturii, Sindicatul Învățăământ, Casa Pionierilor, Garnizoana Militară, Școala Populară de Artă, Liceul de Muzică și Arte Plastice, Teatrul *Alexandru Davila*, Casa de Cultură a Sindicatelor, Pitești, Argeș. Spectacole importante: *Crai Nou*, de Ciprian Porumbescu (1927); *La șezătoare*, de Tiberiu Brediceanu (1928); *Ana Lugojana*, de Filaret Barbu (1962); *Casa cu trei fete*, de Franz Schubert (1963); *Sărutul Cianitei*, de Iurii Miliutin (1964); *Pasărea măiastră*, de Ioan Puiu Stoicescu și Tiberiu Potoceanu (1971); *Văduva veselă*, de Franz Lehár. Dirijori: Nicolae N. Brânzeu (v.), Nicolae N. N. Bobancu (v.), Wilhelm Bruckner (v.), Emanoil Popescu (v.), Vasile Constantin (v.). Coregrafie: Natalia Petreanu (v.), Sidonia Miclăuș. Colaborări cu interpreți cunoscuți din Capitală. Numeroase spectacole și turnee. Consemnări critice favorabile. Diverse atestări documentare. (L.P.).

OPREA, Dumitru D. (Merișani, Argeș, 1924 – București, 1979). Inginer horticol, profesor universitar. Studii liceale, Curtea de Argeș (1948), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1953). Doctorat, *științe agricole*, București (1956). Activitate didactică permanentă: Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1953-1979). Volume importante: *Folosirea rațională a polarității în cultura viței de vie* (1956); *Tăierea și conducerea viței de vie* (1967); *Viticultura. Memorator pentru producția vegetală* (1974); *Viticultura cu baze de anatomie și fiziologie, I, II* (1974); *Viticultura practică* (1975). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

OPREA, Eremia Șt. (Secolul XX). Parlamentar, proprietar funciar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Agricultură și Muncă Manuală*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, adept al politicii național-țărănișt. Susținător al

creșterii rolului monarhiei și promovarea economiei și vieții sociale moderne. Aprecieri publice. (C.D.B.).

OPREA, Florea (n. Vedeia, Argeș, 19 iulie 1953). Economist, diplomat de carieră, funcționar ministerial. Liceul Teoretic, Vedeia (1971), Academia de Studii Economice, București (1975). Activitate în domeniu: Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești, Argeș (1975-1985); Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, București (1985-1990). Specializare, relații internaționale, Germania (1990). Secretar III, Centrala Ministerului Afacerilor Externe, București (1990-1994); Secretar II (1994~). Misiuni speciale în mai multe țări din lume. Contribuții la adaptarea continentală a diplomației autohtone în contextul consolidării forurilor Uniunii europene. Analize, rapoarte, studii de impact, comentarii, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, asociații profesionale distincte, alte aprecieri publice. (I.M.M.).

OPREA, Ion D. (n. Curtea de Argeș, 7 ianuarie 1934). Inginer, *instalații tehnologice*, manager, inovator. Școala Medie/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1952), Institutul Politehnic, București (1957). Dispecer, șef secție, șef serviciu, inginer-șef (1957-1963), director general (1963-1970), Fabrica de Ciment, Stânca, Brăila. Director adjunct (1970-1990), consilier (1990-1996), Combinatul de Lianți/*Cimus*, Câmpulung, Argeș. Specialist recunoscut în domeniul montării, exploatarei, recondiționării utilajelor din industria materialelor de construcții. Invenții brevetate: curățirea automată a depunerilor pe schimbătoarele de căldură; arderea clincherului prin folosirea cărbunelui inferior din bazinul Muscelului. Implicări comunitare distincte: reabilitarea Mănăstirii *Negru Vodă*, Câmpulung; extinderea Memorialului de Război *Mateiaș*, Valea Mare-Pravăț; amenajarea unor trasee rutiere urbane. Studii, analize, rapoarte, reuniuni pe diverse teme. Aprecieri publice. (M.B.).

OPREA, Marian (n. Pitești, Argeș, 6 iunie 1982). Sportiv de performanță, *triplusalt*. Studii liceale la Pitești și universitare la Craiova, Dolj. Activitate în domeniu, cluburile: Liceul cu Program Sportiv, Pitești; *Rapid*, București; *Dinamo*, București. Antrenor: Doina Anton (v.). Succese importante, campionatele naționale, europene, mondiale de juniori (1998~2001), record personal, *aer liber*, 17,11 m. Numeroase competiții pentru seniori. *Locul I*: Campionatul Național de Atletism (2002~2012); Cupa Europei (2001~2005); Cupa Mondială (2006); Campionatele Europene (2002~2012); Campionatele Mondiale (2004~2010). Distinct, Jocurile Olimpice: *Locul II*, Atena, Grecia (2004); *Locul V*, Beijing, Republica Populară Chineză (2008). Record personal, seniori, *aer liber*, 17,81 m. Medalii, ordine, alte valoroase aprecieri publice. (N.M.).

OPREA, Nicolae I. (n. Optași, Olt, 30 iunie 1950). Profesor universitar, *limba și literatura română*, scriitor. Liceul *Gheorghe Barițiu*, Cluj-Napoca (1969), facultățile de Filologie (1973) și Istorie-Filosofie (1981), Universitatea *Babes-Bolyai*, Cluj-Napoca. Doctorat, *filologie*, Cluj-Napoca (1999). Activitate didactică: școli și licee din Mehedinți (1973-1981); Institutul Pedagogic/Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1981-1984; 1991~). Muzeograf, Muzeul Județean Argeș (1984-1990). Redactor-șef, revistele: *Argeș* (1990-1991), *Calende*, Pitești (1991-1995). Volume importante (critică literară): *Provinciile imaginare* (1993); *Alexandru Macedonski între romantism și simbolism* (1993); *Ion D. Sârbu și timpul romanului* (2000); *Literatura română postbelică între impostură și adevăr* (2000, în colaborare); *Opera și autorul* (2001). Numeroase studii, articole, cronici, comentarii, reuniuni naționale pe diverse teme. Emisiuni *media*. Contribuții la divesificarea preocupărilor culturale în Argeș-Muscel. Membru, Uniunea Scriitorilor din România (1999), fondator, Filiala Pitești (2002),

președinte (2005~). Diverse premii în domeniu, alte aprecieri publice. (M.C.S.).

OPREA, Victor (n. Cocu, Argeș, 14 septembrie 1951). Jurist, diplomat de carieră, funcționar ministerial. Liceul Industrial Construcții de Mașini, Pitești, Argeș (1970), Facultatea de Drept, București (1977). Activitate specializată: Combinatul de Oțeluri Speciale, Târgoviște, Dâmbovița (1972-1977); Întreprinderea *Semănătoarea*, București (1977-1980); Consiliul Culturii și Educației Socialiste, București (1980-1982). Distinct, Ministerul Afacerilor Externe: secretar II, Ambasada României la Ankara, Turcia (1988-1990; 1994~), Centrala Ministerului (1990-1994). Misiuni speciale în mai multe țări din lume. Contribuții la adaptarea diplomației autohtone în contextul consolidării Uniunii Europene și extinderii relațiilor internaționale. Analize, rapoarte, studii de impact, comentarii, reuniuni tematice. Membru, diverse asociații profesionale, alte aprecieri publice. (I.M.M.).

OPREI, Ion N. (n. Rucăr, Muscel, 12 decembrie 1934). Profesor universitar, economist. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu* Câmpulung, Argeș (1952), Facultatea de Economie Generală, București (1957). Doctorat, *științe economice*, București (1968). Stagii în Franța (1992), Germania Federală (1993, 1996), Portugalia (1996). Activitate didactică, permanentă, Universitatea *Transilvania*, Brașov (1959~), decan, Facultatea de Științe Economice. Volume importante: *Conducerea întreprinderilor constructoare de mașini* (1983); *Sisteme informatice și analiza activității economice* (1994); *Diagnosticul firmei* (1996). Numeroase articole, studii, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, asociații profesionale în domeniu. Contribuții la evoluția învățământului superior autohton. Aprecieri publice. (I.A.B.).

OPRESCU, George (Câmpulung, Muscel, 27 noiembrie 1881 – București, 14 august 1969). Membru corespondent al

Academiei Române (27 mai 1938), membru titular onorific (12 august 1948). Profesor universitar, manager, istoric și colecționar de artă. Liceul *Matei Basarab*, București (1899), Facultatea de Litere și Filosofie, București (1904). Doctorat, *istoria artei*, București (1922). Activitate didactică liceală, Giurgiu (1904-1907) și Turnu Severin (1907-1919), Universitățile din Cluj (1919-1923) și din București (1930-1948). Secretar, Comisia de Cooperare Intelectuală a Ligii Națiunilor, Geneva (1923-1930), funcționar internațional (1930-1938). Director, Muzeul *Toma Stelian* (1930-1944), Muzeul de Artă al României (1948), fondator, Institutul de Istoria Artei al Academiei Române (director, 1949-1969), mentor, Galeria de Artă Universală, Muzeul Național, București. Volume importante: *Gheorghe Petrașcu* (1931), *Probleme românești de artă țărănească* (1940), *Maestrul picturii românești în secolul XIX* (1947), *Brâncuși* (1964), *Scieri despre artă* (1966). Numeroase studii, articole, conferințe, apărute în publicații de specialitate, coordonator, Revista *Analecta* (1943-1947). Membru corespondent, Academii de *Belle-Arte*, Madrid și Paris, numeroase funcții civile oficiale, recunoașteri naționale și internaționale, Galeria de Artă *George Oprescu*, București (1946-1978), *Casă Memorială*, Câmpulung. Contribuții deosebite privind înființarea instituțiilor muzeale de artă plastică din România postbelică, stimularea creației în domeniu, realizarea unor valoroase colecții și monografii ale unor opere de pictură. (S.D.V.).

OPRESCU, Gheorghe (n. Bărăști, Olt, 13 martie 1931). Profesor gradul I, *matematică*, inspector școlar, manager. *Stabilit în Argeș din 1956*. Liceul de Băieți Nr. 1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1956). Activitate didactică permanentă: Școala Profesională, Ștefănești, Argeș (1956-1958); Școala Medie Nr. 3/Liceul de Matematică și Fizică Nr. 1/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1958-1964; director, 1974-1980);

inspector, Inspectoratul Școlar al Regiunii/Județului Argeș (1964-1974; 1980-1993). Succese cu elevii la olimpiadele naționale și internaționale în domeniu. Preocupări științifice și literare. Volum important: **Dan Barbilian-Ion Barbu, matematician și poet argeșean** (2008). Studii, articole, rapoarte, referate reuniuni pe diverse teme. Contribuții la dotarea laboratoarelor și extinderea unității școlare amintite; pregătirea elevilor în domeniile electronicii, electrotehnicii, fizicii, prin colaborare directă cu Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș. Aprecieri publice. (I.M.D.).

OPRESCU, Ileana Doina Al. (n. Pitești, Argeș, 15 septembrie 1954). Arhitectă, funcționar public. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1973), Institutul Politehnic Timișoara (1976), Institutul de Arhitectura *Ion Mincu*, București (1979). Stagii: Italia, Germania, Franța. Activitate în domeniu: Institutul Județean de Proiectare/ SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1979–2005); Consiliul Județean Argeș, arhitect-șef (2005~). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: sediul Finanțelor Publice Argeș; Complexul Multifuncțional, Topoloveni, Argeș; Centrul Medical *Dr. Luca*, Pitești; zone rezidențiale; instituții publice. Premiu în domeniu (1982). Coordonare, **Planul de Amenajarea Teritoriului Județului Argeș** (2005~). Articole, interviuri, comentarii, preocupări în domeniile *design* și *amenajări interioare*. Membră, Uniunea Arhitecților din România (1980), Ordinului Arhitecților din România (1996), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Contribuții la evoluția arhitecturii funcționale contemporane. Aprecieri publice (A.M.).

OPRESCU, Nicolae N. (Pitești, Argeș, 18 noiembrie 1894-?). Ofițer de carieră, *cavalerie*, general, profesor, *tactică militară*, publicist. Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul Carpatic* (1916, sublocotenent), evidențiat în luptele de la Voila (Brașov) și Porumbacu (Sibiu); Al Doilea Război Mondial (1941-1945), *Frontul de Est*

(1941-1944, colonel), remarcat în luptele din Basarabia, Crimeea, Transnistria (Federația Rusă). Activitate didactică, Școala Superioară de Război, București. Colaborator, **Revista Cavaleriei**, editată în Capitală. General de brigadă (1946). Prestații sportive, *echitație*. Importante distincții militare române, alte aprecieri publice antume sau postume. (G.I.N.).

OPRESCU, Nicolae V. (n. Dobrești, Muscel, 10 februarie 1924). Jurist, economist, cercetător, *pedagogie*, publicist. Școala Normală/Colegiul *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1944), facultățile de Drept, Economie, Psihologie, București. Doctorat, *pedagogie*, București, (1973). Activitate didactică și științifică, universitățile: *Constantin I. Parhon*, *Spiru Haret*, *Dimitrie Cantemir*, București. Volume importante: **Din istoria gândirii pedagogice universale** (1959, în colaborare), **Modernizarea învățământului matematic în ciclul primar** (1974); **Sinteze de didactică modernă** (1986); **Psihopedagogie** (1996); **Pedagogie. Bazele teoretice** (1999). Numeroase studii, articole, referate, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu. Aprecieri publice. (O.M.S.).

OPRIȘAN, Gheorghe Dănuț (n. Pitești, Argeș, 14 februarie 1944). Profesor universitar, cercetător științific, *matematică*. Școala Medie/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1962), Universitatea din București (1967). Doctorat, *matematică*, București (1975). Activitate în domeniu, institute și facultăți din Capitală. Volum important (în colaborare): **Semi-Markov systems and reliability**, Boston, Statele Unite ale Americii (2001). Numeroase studii, articole, referate, privind: analiză matematică, algebră și ecuații diferențiale, teoria probabilităților, procese stochastice, metode numerice, publicate în țară și străinătate. Diverse reuniuni tematice. Membru, asociații profesionale continentale. Aprecieri publice. (R.G.).

ORĂȘANU TRICĂ, Adriana (n.

Topoloveni, Argeș, 3 noiembrie 1957). Medic veterinar, cercetător principal, manager. Liceul Industrial/*Ion Mihalache*, Topoloveni (1976), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1986). Doctorat, *medicină veterinară*, București (2001). Activitate specializată, unități de stat și societăți comerciale, Brăila (1986-1992). Șef secție, șef birou, șef serviciu, *ofițer biosecuritate*, Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, București (1992~). Volume importante (autor, în colaborare): *Manual de metode hematologice omologate; Manual de biosecuritate veterinară; Patologia embrionului; Diagnostic de laborator în hemostază*. Numeroase studii, proiecte europene. reuniuni științifice naționale și internaționale. Membră, Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România, Filiala II, București (președintă), alte foruri profesionale în domeniu. Aprecieri publice. (C.D.B.).

ORCHESTRA DOINA ARGEȘULUI PITEȘTI (1955 ~) Formație profesionistă, reprezentativă pentru etalarea valorilor specifice folclorului zonei Argeș-Muscel. Succesiv: instituție distinctă (1955-1970); secție, Teatrul *Alexandru Davila* (1970-2009); Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș (2009 ~). Administrator fondator, Ilie Dinu (v.). Dirijori cunoscuți: Alexandru Busuioc (v.), Gheorghe Moreanu, Ionel Budișteanu, Emil Tănase (v.), Dorel Manea (v.), Marin Mihalcea. Soliști vocali cu activitate îndelungată la Pitești: Tita Bărbulescu (v.), Daniela Cernea (v.), Valentin Grigorescu, Nicolae Martin, Cornelia Mihai, Ioana Modan, Viorica Muscalu, Iulian Mutu, Ecaterina Negoescu, Ion Păun, Iosefina Preda Popa, Constantin Sorescu (v.), Hermina Stănușecu, Elisabeta Ticuță (v.), Cristina Turcu Preda, Nicolae Vitomireanu. Soliști instrumentiști: Valeriu Cintilică (v.), Gheorghe Floroiu, Ion Ionescu, Aurel Lăutaru, Constantin Mihalcea, Ion Mihalcea, Ion Muscel, Florea Netcu, Florea Pascu, Florea Rizea. Numeroase prezențe pe scenele României, turnee europene, stagioni permanente, spectacole estivale,

protocol oficial. Discografie. Colaborări constante cu alți soliști vocali și instrumentiști, ansambluri coregrafice din Pitești, Curtea de Argeș, Topoloveni, Colibași/Mioveni, instituții specializate ale Capitalei. Diverse atestări documentare. (C.G.C.).

ORCHESTRA SIMFONICĂ PITEȘTI (1961~1988). Formație instrumentală constituită din cadre didactice, suflători de la Fanfara Militară a Garnizoanei, elevi, studenți, medici, ingineri. Dirijori (succesiv): Wilhelm Bruckner (v.), Marius Giura (v.), Vasile Constantin (v.). Suport managerial: Palatul Culturii, Sindicatul Învățământ, Liceul de Muzică și Arte Plastice, Școala Populară de Artă, Pitești, Argeș. Repertoriu variat. Creații din patrimoniul național și internațional: simfonii, piese camerale, partituri scenice (operă, operetă). Numeroase spectacole. Colaborări cu formații asemănătoare din alte centre urbane, înregistrări radio, concursuri, festivaluri. Consemnări *media* favorabile. Diverse atestări documentare. (L.P.).

ORDESSOS. Hidronim istoric, folosit de învățatul elen antic Herodot (484-425 Î.Hr.), pentru descrierea actualului râu Argeș. Denumire derivată, după arheologul român Vasile Pârvan (1882-1927), din cuvântul *Ardessos*. Prin extensie: titlul unor publicații, volume, creații muzicale, artere de circulație din deceniile contemporane. (I.S.B.).

ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA – FILIALA ARGEȘ (2001 ~). Organizație profesională autonomă și independentă distinctă, înființată conform *Legii Nr. 184*, din 18 aprilie 2001. Personalitate juridică de drept privat și de interes comunitar. Reprezintă, promovează, protejează, la nivel național și internațional, imaginea calității de arhitect. Filiale teritoriale cu atribuții în județul de reședință și în cele limitrofe, subordonate forului național din București. Pentru Argeș: sediul în Pitești (2001 ~); consiliu teritorial. Președinți (succesiv): Anton Staicu (v.), Valentin Tomescu (2006 ~). Secretar executiv,

Iuliana Liliana Coroș (2002 ~). În 2010: peste 80 de membri. Interferențe cu Uniunea Arhitecților și Registrul Urbaniștilor din România. Implicări în viața *Cetății*. Diverse atestări documentare. **(I.T.B.)**.

ORGANIZAȚIA DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE – CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ (1980 -1989). Asociație cu caracter de masă, formată din cetățeni care nu erau membri ai Partidului Comunist Român, integrată Frontului Unității Socialiste. Structură piramidală. Consilii: comunale, orașenești, municipale, județene, național. Pentru Argeș: birou executiv, plenare trimestriale, dezbateri publice. Președinte: Marina Pandrea (v.). Implicare în realizarea obiectivelor economice stabilite așezărilor urbane și rurale, desemnarea unor candidați proprii în campaniile electorale, susținerea *programelor* adoptate de forurile politice sau administrative locale. Colaborări cu instituțiile de învățământ, știință, cultură, artă, eclesiastice, obștești. Diverse atestări documentare. **(P.P.)**.

ORIZONT XXI (2005 ~). Revistă de istorie, editor, Fundația *Valeriu Florin Dobrinescu*, Pitești. În cuprins: studii și comunicări de istorie; memorii, amintiri, jurnale; debut publicistic; semnale editoriale. Inițiator, Cornel Carp (v.). Director onorific, Gheorghe Buzatu; director executiv, Petrișor Florea; director adjunct Cornel Tucă. Redacția: Centrul de Studii și Păstrarea Arhivelor Militare Istorice, Pitești; redactor – șef, Iulian Boțoghină; redactor-șef adjunct, Leontin Stoica. Colaborări constante cu foruri științifice și universitare, instituții de cultură din Argeș, alte publicații locale, având conținut apropiat. Sponsorizări. Imprimare: *Delta Cart Educațional*, Pitești. Apariție periodică, difuzare națională. Sursă importantă pentru cercetarea în domeniu. **(I.I.B.)**.

ORIZONTUL (1931-1934). Publicație periodică, editată bilunar la Câmpulung, Muscel (25 ianuarie 1931-25 decembrie 1934). Subtitlu: *Organ de publicitate al Cercului Comercial și Industrial din Câmpulung; pus în*

serviciul cauzelor drepte ale tuturor profesiunilor. Analize, dezbateri, cronici, eseuri, informații, foiletoane, reflecții pe teme economice, financiare, sociologice, politice, școlare, edilitare, familiale. Texte semnate de: Ilie Patraulea (v.), George Ulieru (v.), Petre Ionescu-Muscel (v.), Gheorghe N. Vlădescu (v.). Contribuții la evoluția vieții spirituale urbane. **(I.I.B.)**.

OSIAC, Ștefan S. (n. Malovăț, Mehedinți, 5 mai 1951). Inginer mecanic, economist, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1974*. Liceul Teoretic Nr. 3, Turnu Severin, Mehedinți (1969), Institutul Politehnic, Timișoara (1974), Academia de Studii Economice și Politice, București (1981). Specializări: *comerț exterior, management instituții financiare, asigurări și bănci*. Activitate în domeniu: tehnolog (1974-1978), șef atelier (1978-1981), șef secție (1981-1984), șef serviciu Mecano-Energetic și Investiții (1984-1987). Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni, Argeș; director, Fondul Proprietății de Stat, Sucursala Argeș (1994-1999); expert, SC *Allianz Țiriac Asigurări*, Sucursala Pitești (1999 ~). Contribuții la: punerea în funcțiune a noi capacități de producție; diversificarea livrării pieselor de schimb; adaptarea industriei din Argeș- Muscel la economia de piață. Studii, rapoarte, analize, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări în viața *Cetății*. Aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

OSIPOV, Horia Cornelui Gr. (n. Iași, 19 decembrie 1938). Inginer mecanic, manager. *Stabilit în Argeș din 1964*. Școala Medie Nr.1, Iași (1955), Institutul Politehnic, Iași (1966). Stagii: Germania de Vest (1968); Franța (1970). *Specializare, industria de automobile*. Proiectant, Uzina Tractorul *Ernst Thälmann*, Brașov (1960-1964). Activitate permanentă, Uzina *Vasile Tudose* / Întreprinderea de Autoturisme / SC *Automobile SA*, Colibași/Mioveni, Argeș: tehnolog (1964-1965); Serviciul Tehnic de Calitate/adjunct (1965-1973), șef (1973-1991); director program,

Automobil Dacia-Star (1991-1994); consilier tehnic, *Asigurarea Calității* (1994-2000); șef program coordonator, Servicul *Formare Calitate* (2000-2001). Expert, firme private (2001-2010). Contribuții directe la: diversificarea producției de piese auto; fabricarea autoturismelor din gama *Dacia* și derivate; asimilarea, după licența *Renault* (Franța); implementarea criteriilor europene în sectorul controlului calității; certificarea externă a unității conform normelor continentale. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(D.D.I.)**.

OSTĂȘESCU, Samoil (1806-?). Inceptor, proprietar urban, funcționar de stat. Originar din Transilvania. *Domiciliu și activitate la Curtea de Argeș (1841-1857)*.

Inițiator: școli particulare (1841-1850) și biblioteci cu acces public, în localitatea enunțată. Revizor școlar pentru județul Argeș (1857). Temporar: profesor, Școala Națională Domnească, Pitești (1864). Colaborare constantă cu foruri administrative pentru asigurarea spațiilor de învățământ și cuprinderea salariilor cadrelor didactice în bugetul anual. Diverse atestări documentare. Aprecieri antume și postume. **(N.I.M.)**.

OTIC. Areal montan din nordul județului Argeș, înălțime dominantă (2 044 m), *culoar* și depresiune alungite, marcând, distinct, confluența dintre masivele Făgăraș și Iezer-Păpușa. Vegetație alpină, faună specifică. Trasee, cabane, alte amenajări proprii turismului performant sau de agrement. Diverse consemnări geografice, istorice, literare. **(I.S.B.)**.

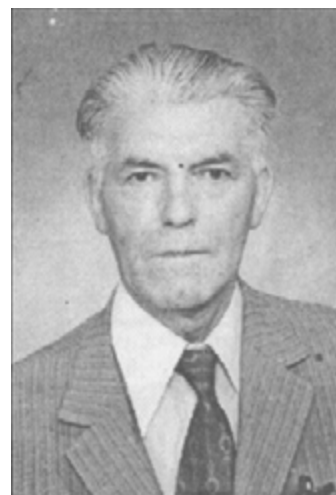
Nicolae Oanță

Veronica Obogeanu

Constantin Olteanu

Pandele Olteanu

George Oprescu

Orizont XXI

P

PACEA, Gheorghe (n. Caterina, Macedonia, 25 iulie 1920). Inginer horticol, *peisagist*, manager. *Stabilit în Argeș din 1945*. Școala de Horticultură, Herăstrău, București (1938), Institutul Agronomic, București (1944). Activitate specializată: Ministerul Agriculturii și Domeniilor, București (1945-1952); șef sector, Sfatul Popular Regional Argeș (1952-1966); inginer șef, Administrația Serelor, Pitești, Argeș, (1966-1979); șef secție, Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș (1979-1982). Contribuții distincte la: înființarea pepinierelor și a marilor plantații pomi-viticole din Argeș-Muscel (1952-1966); definirea principalele spații verzi din Pitești (*Calea București, Expo-Parc, Lumina, Bulevardul Petrochimistilor, Zona centrală urbană*); inițierea *Simfoniei Lalelelor*, Pitești (1978), organizare expozițională, primele două ediții. Distinct: proiectarea și amenajarea standului dendro-floricol al României, Parcul Internațional *Sadat*, Cairo, Egipt (1984). Studii, comunicări, reuniuni tematice naționale. Membru diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

PAHONȚU, Lucian Silvian (n. Lerești, Argeș, 2 noiembrie 1964). Ofițer de carieră, *servicii speciale*, general. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1982), Școala Militară Ofițeri Activi, *transmisiuni*, București (1987), Universitatea Națională de Apărare, București (1994). Doctorat, *științe militare*, București. Documentări externe. Activitate permanentă în Capitală, Ministerul Administrației și Internelor (1987 ~). Distinct: șef, Statul Major, Brigada *II Mobilă Jandarmi* (1999-2002); comandant, Brigada Specială de Intervenție a Jandarmeriei Române *Vlad Țepeș*

(2002-2005); director, Serviciul de Protecție și Pază (2005 ~). Studii, analize, rapoarte, reuniuni pe diverse teme. Contribuții directe la desfășurarea unor evenimente importante naționale și internaționale. General de Brigadă (2003), general-locotenent (2011). Implicări în realizarea unor proiecte specifice zonei Argeș-Muscel. Aprecieri publice. **(G.I.N.)**.

PALAGHIAN, Liviu C. (n. Pitești, Argeș, 23 iunie 1946). Inginer mecanic, profesor universitar. Școala Medie *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1964), Institutul Politehnic, București (1969). Doctorat, *științe tehnice*, București (1984). Activitate didactică și de cercetare permanentă: Facultatea de Mecanică din Galați (1969 ~). Volum important: *Atlas. Reductoare cu roți dințate* (1981). Numeroase articole, studii, referate, comunicări, *granturi* / contracte de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale interne și externe în domeniu, alte aprecieri publice. **(I.I.V.)**.

PALATUL ADMINISTRATIV AL JUDEȚULUI ARGEȘ (1899 ~). Edificiu reprezentativ al municipiului Pitești, ridicat în 1898-1899, arhitect-antreprenor, Dimitrie Maimarolu, prefect, Mihail Manolescu (v.). Teren preluat din patrimoniul Schitului *Buliga*. Împrumut, Casa de Depuneri și Consemnațiuni, București (140 000 lei), garant, Guvernul României (2 ianuarie 1898), prim-ministru, Dimitrie A. Sturdza. Stil eclectic, integrat academismului de *școală franceză*, plan simetric, în formă de *U*, demisol, parter, etaj, poziție dominantă în zona centrală urbană. Coloane ionice și compozite, caneluri, front triunghiular deasupra intrării, basoreliefuri simbolice, acrotere, cornișe cu denticuli, ove, meandre, balustrade decorative, goluri semicirculare, bosaje puternic reliefate, medalioane neutre. Plafonul de la casa scării pictat de Iosef Materna (v.). Sediul oficial pentru: Prefectura de Argeș (1899-1950); Sfatul Popular Regional/Consiliul Popular Județean Argeș (1950-1970); Muzeul Județean Argeș

(1970~). Monument istoric. Anexe tradiționale: locuința prefectului, instituții publice specializate; birourile funcționarilor. Reabilitări periodice. Importante *decizii* politice, economice, culturale, adoptate în clădire de personalități marcante ale timpului. Vizite externe. Diverse atestări documentare. **(A.M.)**.

PALATUL ADMINISTRATIV AL JUDEȚULUI MUSCEL (1934 ~). Edificiu reprezentativ din Câmpulung, zona centrală, sediul instituțiilor oficiale județene sau urbane. Finanțare centrală și comunitară. Arhitect, Dimitrie Ionescu - Berechet (v.). Lucrări realizate în 1928-1934. La inaugurare: prefect, Nicolae D. Nicolau (v.); primar, Gheorghe Gh. Isbășoiu (v.). Monument istoric. Succesiv: Prefectura Muscel (1934-1950); Sfatul Popular al Raionului Muscel (1950-1968); Muzeul Orășenesc (1968-1979); Consiliul Orășenesc (1979-1990); Primăria și Consiliul Local Câmpulung (1990-1994), ulterior foruri municipale. Clădire impunătoare, trepte ample de acces din piața civică, stil neoclasic românesc, demisol, parter, etaj, zidărie din cărămidă, piatră de Albești, calcar de Mateiaș. Elemente artistice decorative: arcade, arcuri, ogive, logii, scară interioară cu balustradă, sculpturi, picturi, feronerie. Constructori din așezări apropiate. Locul adoptării unor decizii importante pentru contemporaneitatea autohtonă. **(M.B.)**.

PALATUL COMUNAL CÂMPULUNG (1907~). Edificiu reprezentativ al Muscelului, zona centrală urbană, arhitect, Constantin N. Simionescu (v.). Demisol, parter, etaj, plan simetric în formă de U, curte interioară. Trepte ample de acces, intrare principală studiată. Arc cu acoladă frântă, flancată de două coloane duble (piatră de Albești), terasă descoperită la nivel median, stil neoromânesc. Hol de onoare, scară monumentală, rampe principală și secundare spre partea superioară, inspirație eclectică. Foișor folosit ca *belvedere* și turn de pază al pompierilor, demolat în urma cutremurului de pământ din 10/11 noiembrie 1940. La

inaugurare: prefect de Muscel, Tiberiu Cocăneanu (v.); primar, Alexandru Mușatescu (v.). Monument istoric. Sediul unor importante instituții publice: Prefectura de Muscel (1907-1934); Primăria Câmpulung Muscel (1907-1950). Casa orășenească/ Municipală de Cultură *Tudor Mușatescu*, Câmpulung, Argeș (1950 ~). În fața clădirii: bustul *Negru Vodă*, sculptor, Dimitrie D. Mirea (v.). Importante atestări documentare. **(M.B.)**.

PALATUL COMUNAL PITEȘTI (1886 ~). Edificiu reprezentativ al reședinței Argeșului, zona centrală urbană, ridicat în 1885 – 1886, arhitect-antreprenor, Ion N. Socolescu. Stil eclectic, inspirat de *școala franceză*, parter și etaj, intrare principală studiată, patru coloane dorice, terasă superioară deschisă, flancată prin patru coloane angajate, capiteli corintice. Hol central, scară amplă, spații interioare innobilate cu stucaturi și alte elemente decorative. Sala consiliului, plafon pictat de Iosef Materna (v.). Inaugurare: 30 octombrie 1886, primar, Nicolae Constantinescu (v.). Locații pentru: Primăria Pitești (1886-1970); Galeria de Artă a Muzeului Județean Argeș (1970 ~). Numeroase activități specifice. Reabilitări succesive. Diverse atestări documentare. **(A.M.)**.

PALATUL COPILOR / CASA PIONIERILOR PITEȘTI (1954 ~). Instituție de învățământ cu caracter complementar activităților formative din unitățile școlare preliceale. Locație proprie (1962), la intrarea în Pădurea *Trivale*, oferită de forurile silvice ale Argeșului. Primar: Marin Teodorescu (v.). *Actuala denumire din 1995*. Preocupări specifice copiilor: accesul la informație, socializare, cultivarea interesului pentru creativitate, dezvoltarea spiritului civic, protecția mediului înconjurător, stimularea performanței, carierei de succes. Cercuri, cenacluri, tabere, formații artistice, echipe sportive. Comisii metodice, laboratoare, sală de spectacole, terenuri pentru antrenamente. Participări la concursuri și festivaluri, succese importante în reuniunile din domeniu, colaborări externe. Directori cu activitate

îndelungată: Desdemona Slavic, Constantin Fulgeanu (v.), Constanța Corbu, Emil Plăpceanu (v.), Stănel Badea, Ștefania Dragnea (v.), Sevastița Vișan, Vergil Calciu (v.), Ecaterina Popescu, Daniela Georgescu. Coordonare metodică: Inspectoratul Școlar al Județului Argeș. Unități asemănătoare la: Câmpulung, Curtea de Argeș, Costești, Mioveni, Topoloveni, Rucăr, Vedea. Implicări permanente în viața comunitară. (A.L.).

PALATUL CULTURII PITEȘTI (1955-1998). Instituție reprezentativă pentru spiritualitatea românească postbelică, existentă, oficial, de la 2 octombrie 1955, prin acordarea clădirii Tribunalului Argeș. Edificiu realizat în 1912-1914, arhitecți Eracle Lăzărescu, Arghir Culina; antreprenori, Giuseppe Rosazza, Emil Șicaru. Fațada neoclasică, scări și coloane masive, fronton. Imobil folosit permanent (1955-1993). În aceeași incintă: Casa Orașenească/Municipală de Cultură; Biblioteca Regională/ Județeană Argeș; Școala Populară de Artă; Casa Creației; orchestra *Doina Argeșului*; Comisia pentru Răspândirea Științei și Culturii; Universitatea Populară; Stația de Radioficare. Prestigioase formații artistice de amatori (operetă, coruri, teatru, grupuri instrumentale, ansambluri folclorice), festivaluri, concursuri, turnee interne și externe, titluri de laureat. Cercuri, cenacluri, cursuri, expoziții; reuniuni științifice, literar educative, muzicale, civice. Directori: Ion Teodorescu, Constantin Dinu (v.), Ion Vlădescu (v.), Valeriu Dobrin (v.), Dorel Ștefan/ Ștefănescu (v.). Retrocedarea spațiului pentru Curtea de Apel, Pitești (1993). Continuarea activității la *Casa Cărții* (1993-1998), transformare în Centru Cultural Pitești. Diverse consemnări documentare și implicări comunitare. (A.L.).

PALATUL DE JUSTIȚIE CÂMPULUNG (1907 ~). Edificiu reprezentativ al Muscelului, folosit de unitățile specializate ale ministerului de resort. Finanțare centrală și comunitară. Proiect elaborat de Gheorghe N. Maxentian (v.). Lucrări realizate în 1904-1907: prefect, Tiberiu Cocăneanu (v.);

arhitect-șef al orașului, Constantin N. Simionescu (v.); responsabilități investiționale, Ion Pamfilie (v.); sediul Tribunalului Muscel (1907-1950), instituțiilor judiciare raionale (1950-1968), orașenești (1968-1994), municipale (1994 ~). Clădire solitară în stil neoclasic, zona centrală urbană, subsol, parter, etaj, zidărie din cărămidă și piatră, fațadă impunătoare; coloane, fronton, stucaturi. Deteriorări majore în urma seismului din 4 martie 1977, reabilitare ulterioară. Locul desfășurării unor importante procese de răsunet pentru societatea românească. (M.B.).

PALATUL DE JUSTIȚIE PITEȘTI (1914 ~). Clădire reprezentativă pentru reședința Argeșului, zona centrală urbană, edificată în 1912-1914. Surse bugetare: Ministerul Justiției, București, ministrii de resort, Mihail G. Cantacuzino, Victor Antonescu. Contribuții financiare: avocați și judecători din localitate. Arhitecți: Eracle Lăzărescu, Arghir Culina (București). Stil neoclasic, aparținând eclectismului de *școală franceză*. Trepte monumentale, coloane ionice, fronton cu linii frânte, hol amplu, luminator, curte interioară, spații funcționale adecvate. La inaugurare: prefect, Nicolae Brânzeu (v.); primar, Alexandru Fostiropol (v.). Succesiv: Tribunalul Argeș (1914-1955); Palatul Culturii, Pitești (1955-1993); Biblioteca Județeană Argeș (1955-2007); Curtea de Apel Pitești (1993 ~). Reabilitări constructive: 1919, 1955, 1975, 1993, 2011-2012. Diverse atestări documentare. (A.A.D.).

PALATUL EPISCOPAL CURTEA DE ARGEȘ (1890 ~). Edificiu reprezentativ pentru ortodoxia românească, piatra de temelie, 13 octombrie 1886. Episcop: Ghenadie Petrescu (v.). Proiect (1885), André Lecomte de Noüy (v.), elaborat concomitent cu executarea amplelor lucrări de reabilitare a Catedralei Episcopale Curtea de Argeș. Paraclis, clopotniță, Sala *Manole*, pictura Jean Lecomte de Noüy, fratele arhitectului, spații rezidențiale, anexe gospodărești. Finalizarea lucrărilor exterioare: 20 iunie 1890. Aducerea moaștelor

Sfintei Filofteia de la Biserica Domnească *Sfântul Nicolae* din localitate. Reședință temporară pentru regele Carol I (v.), regina Elisabeta (v.), episcopii Argeșului și Muscelului. Stil inspirat din tradiția autohtonă și europeană, bibliotecă, expoziție permanentă, scrieri monografice. Vizite, importante personalități ale lumii. Valoroase repere documentare. (N.I.M.).

PALEOLOGU, Alexandru (București, 14 martie 1919 – București, 2 septembrie 2005). Jurist, scriitor, diplomat, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin acțiuni politice, administrative, culturale*. Liceul *Spiru Haret*, București (1937), Facultatea de Drept, București (1942). Membru marcant, Partidul Național Liberal. Referent, Comisia Română de Aplicare a Armistițiului cu Națiunile Unite (1944). Atașat de legăție, Ministerul Afacerilor Externe, București (1946-1948). Urmărit de Securitate, domiciliu clandestin, Câmpulung, Muscel (1948-1956). Arestat, judecat, condamnat, 14 ani muncă silnică (1959), grațiat (1964). Activitate în Capitală: Institutul de Istoria Artei (1964-1967); Teatrul *Constantin I. Nottara* (1967-1970); Editura *Cartea Românească* (1870-1976). Volume importante: *Spiritul și litera. Eseuri critice* (1970); *Treptele lumii sau calea către sine a lui Mihail Sadoveanu* (1978); *Ipoteze de lucru. Studii și eseuri literare* (1980); *Alchimia existenței. Eseuri și portrete* (1983,1992); *Moștenirea creștină a Europei* (2003). Ambasador al României în Franța (1990). Senator de Argeș (1992-1996), reprezentând Partidul Alianței Civice. Președinte, Fundația *Societatea Civică*, București (1992). Inițiative legislative, dezbateri, interpelări, emisiuni *media*. Contribuții la relansarea democrației în viața cotidiană după 1990. Membru, Uniunea Scriitorilor din România (1970). Premii, alte recunoașteri antume și postume. (C.D.B.).

PALEOLOGU, Ioan (Secolul XIX). Înalt funcționar de stat, militant politic, jurist. Inițiator, organizator, participant activ la evenimentele anului 1848 din Câmpulung,

Muscel. *Administrator/ prefect al districtului/ județului Muscel* pe timpul revoluției, împreună cu Ioan C. Bălăceanu (v.). Depunerea și semnarea *Jurământului*, Mănăstirea *Negru Vodă*, Câmpulung, arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei / Condica rangurilor boierești*, aplicarea *Noii Constituții / Proclamația de la Islaz*. Arestat după intrarea trupelor străine în Țara Românească, închis la Mănăstirea Văcărești, București, cercetat, judecat, condamnat (noiembrie 1848-februarie 1849). Președinte, Tribunalul de Argeș (1851). Susținerea sistemului reformator din timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza (1859-1866), promovarea *principiilor europene* expuse de Carol I (v.). Stimularea mișcării teatrale din Pitești și Câmpulung, aprecierea creațiilor dramatice semnate de Constantin D. Aricescu (v.), prezentate pe scenele naționale, încurajarea administrațiilor locale pentru finanțarea inițiativelor culturale. Diverse eponimii, mărturii documentare, aprecieri publice antume și postume. (V.P.).

PALEOLOGU, Mihail (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar, parlamentar. Membru marcant: Partidul Țărănesc; Partidul Național Țărănesc. Deputat de Argeș (1932-1933), reprezentând Partidul Național Țărănesc. Interesat de legislația agrară și rurală interbelică. Aprecieri publice. (C.D.B.).

PALERU, Gheorghe If. (n. Pitești, Argeș, 1 iulie 1934). Inginer, *metalurgie*, manager. Liceul de Băieți Nr. 1/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952), Institutul Politehnic, București (1957). Activitate productivă permanentă, Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose / Întreprinderea de Autoturisme, Colibași / Mioveni, Argeș*: proiectant (1957-1962); șef secție adjunct, Turnătorie (1962-1966); șef serviciu, Proiectare Prelucrare la Cald (1966-1972); șef atelier, Proiectare Tehnologii pentru Turnătorii (1972-1974); inginer-șef / director adjunct, Fabrica Semifabricate Turnate-Forjate (1974-1978). Distinct, Platforma Colibași: director general,

Întreprinderea de Autoturisme (1978-1979), director adjunct, Centrul de Cercetare Științifică și Inginerie Tehnologică pentru Autoturisme / *CCSITA* (1979-1985); director, Plan-Producție, Centrala de Autoturisme (1985-1991); director general, SC *Segmont SA* (1991-1994). Contribuții directe la: proiectarea, omologarea, fabricarea reperelor turnate și forjate pentru realizarea autoturismelor românești; coordonarea producerii primelor autocamionete *Dacia 1302-1304*; introducerea în producție a seturilor de motoare auto și tractoare. Invenții în domeniile pistoanelor bimetalice și transportul aliajelor de aluminiu în stare lichidă. Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Aprecieri publice. **(I.D.P.)**

PALLY, Andrei Gh. (Temeleuți, Soroca, Basarabia, 4 iulie 1921- Pitești, Argeș, 5 decembrie 2001). Maestru fotograf, fotoreporter. *Stabilit la Pitești din 1955*. Specializare în Capitală. Activitate specifică: ziarul *Munca*, București (1953-1955); cotidianul *Secera și ciocanul*, Pitești (1955-1977); Spitalul Județean Argeș (1977-1983). Numeroase imagini *alb-negru* și *color*; apărute în presa timpului, devenite documente istorice. Inițiator, fototeca ziarului *Secera și ciocanul*, astăzi, în patrimoniul redacției *Argeșul*. Exponate regăsite în: muzee, biblioteci, alte instituții de cultură. Acreditare, reuniuni, locale, naționale, internaționale. Aprecieri publice antume și postume. **(I.E.C.)**

PALLY, Filofteia C. (n. Curtea de Argeș, 13 februarie 1952). Sociolog, muzeograf, cercetător științific, manager. Căsătorită cu **Mircea A.P.** (v.). Liceul / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1971), Facultatea de Filosofie, București (1975). Doctorat, *etnografie*, Târgoviște, Dâmbovița (2010). Inițial, sociolog, Combinatul Metalurgic, Câmpia Turzii, Cluj (1975-1978). Activitate specializată, Muzeul Viticulturii și Pomiculturii, Golești, Ștefănești, Argeș: muzeograf / muzeograf principal (1978-1992); șef secție / șef serviciu (1992-2000); director

general adjunct (2000 – 2005); director general (2005 ~). Numeroase proiecte de anvergură finalizate: investigații sociologice în Argeș-Muscel; valorificarea muzeistică a unor gospodării tradiționale de viticultori și pomicultori din România; reabilitări pavilionare, expoziționale și peisagiste, integrate patrimoniului Familiei Goleșcu (v.); extinderea colaborării autohtone și continentale. Articole, comunicări, recenzii, evaluări, programe, reuniuni tematice naționale și internaționale. Coordonator, Colegiul redacțional: *Fiii Argeșului, I-V*, Consiliul Județean Argeș (2007~); culegerea *Studii și comunicări de istorie și etnografie*, Muzeul Golești (2005 ~). Prezență activă în viața *Cetății*. Aprecieri publice. **(O.M.S.)**

PALLY, Mircea A. (n. Pitești, Argeș, 8 ianuarie 1952). Jurnalist, manager. Fiul lui **Andrei Gh. P.** (v.). Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1971). Facultatea de Ziaristică, București (1978). Documentări externe. Director, Casa de Cultură a Științei și Tehnicii pentru Tineret, Pitești (1978 – 1987); corespondent, Radio România Actualități în județul Argeș (1987 ~). Colaborări de presă, publicații din Argeș-Muscel. Numeroase informații, comentarii, reportaje, analize, interviuri. Volum important: *Un ban de lumină* (1990). Prezentarea audio-vizuală a realităților din această parte a țării în deceniile amintite. Aprecieri publice. **(I.I.B.)**

PAMFILIE, Ion (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Arhitect, manager. Director, Serviciul Tehnic Orașenesc, Primăria Câmpulung, Muscel. Demersuri (noiembrie 1900-martie 1901) pentru aprobarea *Proiectului privind construirea Tribunalului Muscel* în zona centrală, urmărirea realizării edificiului (1906-1907) conform *Planului de urbanism*. Contribuții la dezvoltarea localității în primele decenii ale secolului XX. Aprecieri publice antume și postume. **(A.M.)**

PAMOF CURTEA DE ARGEȘ (1990-2004). Societate comercială profilată pe industrializarea și prelucrarea lemnului, detașată, administrativ din Întreprinderea Forestieră Curtea de Argeș. Capital mixt, de stat și particular. Program prioritar: fabricarea de plăci aglomerate, mobilă, panel. Privatizare în 1996. Divizare prin vânzarea, parțial, a activelor (2004). Diminuarea drastică a producției, reprofilare, închirierea spațiilor. Manager cunoscuți: Vasile Chițu și Vasile Minciună. Diverse implicări comunitare. **(I.D.P.)**

PANAITESCU, Iulian M. (n. Valea Stâniei, Țițești, Argeș, 18 august 1931). Cercetător științific, inginer electronist. Institutul Politehnic, București (1955). Doctorat, *defectoscopie nedistructivă* (1970). Activitate specializată: Institutul de Fizică Atomică, București (1955-1994); secretar științific, Academia Română (1995). Volume importante: *Performance evolution of radiographic system / Evoluția performanței în sistemul radiografic* (1977), *Dezimetria și ecranarea radiațiilor röntgen și gamma* (1992). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale în domeniu. Membru diverse foruri științifice autohtone și europene. Premiul *Gheorghe Lazăr* al Academiei Române (1963), alte aprecieri publice. **(R.G.)**

PANĂ, Ioan (n. Pietrari, Vâlcea, 31 octombrie 1943). Economist, profesor universitar, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 2002*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1961), Facultățile de Agronomie (1966) și de Științe Economice, Universitatea din Craiova, Dolj (1972). Doctorat, *conomie generală*, București (1978). Activitate didactică: Universitatea din Craiova (1966-2002); Universitatea din Pitești (2002~), director, Departamentul Învățământ Frecvență Redusă (2002-2004); șef, Catedra, Contabilitate și Informatică de Gestiune (2004 ~). Volume importante (autor, coautor): *Analiza economico-financiară a unităților agricole*

(1976, 1983); *Analiza economico-financiară a întreprinderilor industriale* (1978); *Analiza economico-financiară* (1996); *Analiza economico-financiară a agenților economici* (2001); *Activitatea de producție și comercializare, costurile, rentabilitatea și situația financiar-patrimonială în unitățile economice* (2005). Numeroase studii, articole, comunicări, *granturi* / contracte de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări comunitare. Diverse aprecieri publice. **(M.C.S.)**

PANDELE, Ion (n. Oarja, Argeș, 28 septembrie 1951). Artist plastic, *pictură*, profesor *desen*. Institutul *Nicolae Grigorescu*, București (1973). *Clasa Dinu Șerban*. Activitate didactică, școli din Capitală (1973 – 1983). Documentări externe, țări din Uniunea Europeană. Expoziții personale sau de grup: București (1984 ~ 1994), Cehia, Polonia, Republica Moldova, Serbia, Slovacia. Lucrări în muzee din București, Pitești (Argeș), Slobozia (Ialomița), Tulcea și în colecții particulare din Belgia, Canada, Franța, Germania, România, Ungaria. Stabilit în Statele Unite ale Americii. Diverse aprecieri publice. **(S.N.)**

PANDELE, Nicolae (Sfârșitul secolului XVIII- prima jumătate a sec. XIX). Psalt. *Activitate didactică în Câmpulung, Muscel*. Profesor, *muzică bisericească*, Școala de Psaltichie, Câmpulung (1830-1848). Copist, antologii eclesiastice, alte texte importante ale timpului. Diverse colaborări parohiale. Suport documentar: Vasile Alexandrescu Urechia, *Istoria Școalelor de la 1800-1864, I* (1892), Nicolae M. Popescu, *Viața și activitatea dascălului de cântări Macarie Ieromonahul*, (1908). Contribuții la diversificarea spiritualității urbane în perioada amintită. **(L.P.)**

PANDELE, Radu Anton (Recea, Argeș, 11 august 1939 – București, 24 decembrie 1989). Gestionar, piața „Fortuna”, București. Împușcat în abdomen, zona

Televiziunii Române, 24 decembrie 1989, decedat în sala de reanimare a Spitalului de Urgență „Floresca” după ce a fost împușcat a doua oară. **(R.P.C.)**.

PANDELE, Sorin Andi (n. Pitești, Argeș, 22 februarie 1966). Jurist, manager, parlamentar. Facultatea de Drept, Sibiu (1998). Activitate specializată: șef birou, Regia Autonomă *Regotrans*, Pitești (1996-2000); director general, SC *Salubritate 2000 SA*, Pitești (2000-2001); consilier juridic, SC *Building Astrom SRL*, Pitești (2001-2006); director, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Argeș (2006-2008). Deputat de Argeș (2008-2012), Colegiul Uninominal Nr. 4, reprezentând Partidul Democrat Liberal. Dezbateri legislative, interviuri, emisiuni *media*. Interesat de evoluția economiei și administrației locale. Diverse aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

PANDELICĂ, Bogdan (Sfârșitul secolului XX- Prima jumătate a secolului XXI). Economist, inginer, manager, om de afaceri. Studii liceale și universitare la Pitești, Argeș. Activitate productivă, diverse unități industriale. Importante inițiative particulare, adaptate criteriilor Uniunii Europene. Deputat de Argeș (2008-2012), Colegiul Nr. 9, *Pitești-Sud, comunele Bradu și Oarja*, reprezentând Partidul Social Democrat. Studii, analize, rapoarte, interviuri, emisiuni *media*, interpelări. Interesat de conținutul legislației autohtone privind libera circulație a capitalului, persoanelor, serviciilor. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

PANDREA, Marina (n. Sinaia, Prahova, 23 septembrie 1944). Inginer mecanic, parlamentar. *Stabilită la Pitești din 1978*. Liceul Central, București (1962), Facultatea Tehnologia Construcțiilor de Mașini, București (1967). Doctorat, *științe tehnice*, Pitești (2000). Căsătorită cu Nicolae P. (v.). Activitate didactică permanentă: Institutul de Învățământ Superior/ Universitatea din Pitești (1978-2009). Volum important *Mecanica*

(2001, în colaborare). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Contribuții la dezvoltarea învățământului tehnic superior din Argeș. Președintă, Organizația Democrației și Unității Socialiste Argeș. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, circumscripțiile electorale *Domnești* (1980-1985) și *Pitești-Nord* (1985-1989), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Preocupată de evoluția economică, socială și spirituală autohtonă. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

PANDREA, Nicolae (n. Suvorov, Vrancea, 22 septembrie 1937). Inginer mecanic, profesor universitar, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș din 1978*. școala Medie *Unirea*, Focșani, Vrancea (1954), Institutul Politehnic București (1960). Doctorat, *științe tehnice*, București (1973). Activitate didactică și de cercetare permanentă: Institutul Politehnic, București (1962-1978); Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1978-2007), șef, Catedra Mecanică Aplicată (1978-2002). Conducător de doctorat (1993 ~). Volume importante (autor, coautor): *Vibrații mecanice cu aplicații în construcția de mașini* (1979); *Mecanisme* (1985); *Mecanică* (1995); *Motoare termice adaptive* (1995); *Elemente de mecanica solidelor în coordonate Pluckeriene* (2000). Numeroase studii, articole, comunicări, *granturi/* contracte de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, Academia de Științe Tehnice din România, al altor foruri profesionale interne și externe în domeniu. Contribuții distincte la evoluția învățământului tehnic superior din Argeș. Valoroase aprecieri publice. **(M.C.S.)**.

PANETH (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mic industriaș, manager. Cofondator, Fabrica de Talpă, Pitești, Argeș (1896), capital de exploatare, 500 000 lei, capacitate instalată, 25 HP, 50 de salariați (1900), asociat și colaborator Schich (v.). Contribuții la dezvoltarea economică a urbei în etapa amintită. Atestări documentare. **(T.C.A.)**.

PANTELIE, Gheorghe Gh. (Pitești, Argeș, 25 decembrie 1941 – Pitești, Argeș, 18 februarie 2008). Artist plastic, *pictură, grafică*, profesor gradul I, *desen*, funcționar de stat. Școala Medie nr. 3/ Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1963), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București (1971), *Clasa Octav Angheluță*. Documentări în țări ale Uniunii Europene. Activitate didactică: Liceul Pedagogic, Câmpulung (1971); Școala de Artă/Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești (1971~2008). Responsabilități publice (în Argeș): muzeograf, Muzeul Județean (1972-1975), contribuții la organizarea Galeriei de Artă Naivă (1972); metodist, Centrul de Îndrumare a Creației Populare (1977-1990); inspector-șef, Direcția pentru Cultură (1990); inspector, Inspectoratul Școlar (1997-2001). Rezydent temporar în Germania (1991 – 1993). Numeroase expoziții personale sau de grup: Pitești (1971 ~ 2007), București (1973~2006), Cluj-Napoca (1978), Râmnicu Vâlcea (1987, 1996, 1997). Exprimări externe: Polonia (1973, 1986), Germania (1990-1993). Lucrări în muzee și colecții particulare din: Canada, Italia, Israel, România, Statele Unite ale Americii. Studii, articole, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni tematice. Membru fondator (la Pitești): Galeria de Artă *Metopa* (1975); Filiala Uniunii Artiștilor Plastici din România (1976); inițiator, Cenaclul *Ioan Andreescu* (1976). Mentor, diverse cercuri, tabere de creație, simpozioane, retrospective în domeniu. Formator de opinie. Premiul Național pentru Pictură (1974), alte importante recunoașteri comunitare antume și postume. (S.N.).

PANTELIMON (Sfârșitul secolului XVIII – Prima jumătate a secolului XIX). Pictor, *artă sacră*. Semnat: *zugrav ot Argeș; Pantelimon dascălu Argeșului* (1835). Lucrări realizate în biserici din Argeș: Glâmbocu, Bascov (1808); Piscu Calului, Morărești. Distinct, Biserica Domnească *Sfântul Nicolae*, Curtea de Argeș (1827). Formator de talente în domeniu. Atestări documentare antume și postume. (S.N.).

PANTILIE (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș, origine autohtonă. Proprietari urbani și rurali; funcționari, cadre didactice și artiști plastici; manageri. Mai cunoscuți: **Gheorghe P.** (v.), activitate economică și editură la Pitești; **Gheorghe Gh. P./ Pantelie** (v.); **Ion Gh. P.** (v.); **Andrei P.** (manager, firmă de calculatoare); **Alexandru P.** (manager firmă de publicitate). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (N.P.L.).

PANTILIE, Ion Gh. (n. Pitești, Argeș, 27 martie 1945). Artist plastic, *pictură, artă monumentală*, profesor gradul I, *desen*, funcționar de stat. Frate cu **Gheorghe Gh. Pantelie** (v.). Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1967), Institutul Pedagogic, București, Facultatea de Arte Plastice (1971), *Clasa Mihai Rusu*, Institutul *Nicolae Grigorescu*, București, Secția *Muzeografie* (1982). Documentări în țări ale Uniunii Europene. Activitate didactică permanentă: Școala de Artă/Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești (1971-2010), director (19989-2001); asociat, Universitatea din Pitești (1998-2004). Distinct: Inspector general adjunct, Inspectoratul Școlar Județean Argeș (2005-2007). Numeroase expoziții personale sau de grup: Pitești (1971 ~), București (1973 ~ 2008), Cluj-Napoca (1977, 1978), Brașov (1979), Râmnicu Vâlcea (1986). Exprimări externe: Polonia (1973, 1986), Germania (1990, 2001, 2005), Franța (1992, 1993). Lucrări în muzee și colecții particulare din: Belgia, Canada, Grecia, România, Statele Unite ale Americii. Mozaicuri (Pitești): *Imagini argeșene* (1978, în colaborare); *Mircea cel Bătrân* (1978); *Iisus* (1989); *Sigla Bancorex* (1995); *Ansamblul Memoria* (2002, în colaborare). Fondator (la Pitești): Galeria *Metopa* (1975); Filiala Uniunii Artiștilor Plastici din România (1976), președinte (1976 ~). Studii, articole, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni tematice. Formator de opinie. Implicări constante în viața comunității. Premii interne și externe, alte aprecieri publice. (S.N.).

PAPADOPOL, Gheorghe (Secolul XIX). Proprietar urban, înalt funcționar public. Imobile, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș. Primar al reședinței Argeșului (1859; 1862; 1864; 1865; 1869; 1870), președintele Consiliului Comunal. Gestionarea unor evenimente importante: Unirea Principatelor Române (1859); aplicarea sistemului reformator inițiat de Alexandru Ioan Cuza (1859-1866); vizitele unor oficiali de la București; aducerea monarhiei străine (1866). Succese ale administrației locale: cuprinderea orașului în traseul serviciului național de diligențe; reabilitarea unor străzi; începerea lucrărilor la Grădina Publică; trasarea și amenajarea, parțial, a Bulevardului *Elisabeta*, din zona centrală, până la Gară; aprobarea extinderii perimetrului central construibil; recondiționarea clădirilor civile și eclesiastice. Statistic (1865), la Pitești: 7 259 de locuitori, poziția a noua, din 38 de orașe ale Munteniei. Diverse atestări documentare. Aprecieri comunitare antume și postume. (T.M.).

PAPAHAGI, Teja P. (Siliștră, Bulgaria, 4 iunie 1919 – Domnești, Argeș, 21 iunie 1988). Medic primar, *chirurgie*, manager. *Stabilit în Argeș din 1945*. Liceul de Băieți, Constanța (1938), Facultatea de Medicină, București (1944). Activitate specializată: Spitalul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1945 – 1947); șef, Secția Chirurgie, director, Spitalul Domnești, (1947-1984). Primariat, București (1949). Contribuții distincte la reorganizarea și dezvoltarea Spitalului Rural Domnești: edificarea noilor pavilioane; creșterea capacității de la 25 de paturi, la 130 de paturi; înființarea laboratorului, farmaciei, serviciului de ambulanță; dotări cu aparatură specifică. Studii, articole, referate, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Implicări constante în viața comunității. Președinte fondator, Societatea Culturală *Luca Paul*, Domnești (1971 – 1985). Eponimie: Centrul Medical din Domnești, alte importante aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

PAPAIANI, Sebastian (n. Pitești, Argeș, 25 august 1936). Actor de teatru, film, televiziune. Școala Medie Nr. 1/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1955), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Beate Fredanov* (1960). Activitate permanentă în domeniu: Teatrul de Stat, Sibiu (1960-1971); Teatrul *Giulești*, București (1971-1998). Colaborări, teatrele: *Lucia Sturdza Bulandra*, *Național*, *de Comedie*, București; *George Ciprian*, Buzău; *Ovidiu*, Constanța. Roluri de referință: *Ion Sorcovă (Domnișoara Nastasia)*, George Mihail Zamfirescu); *Pompierul (Răzbunarea sufletului)*, Victor Ioan Popa); *Nae Girimea (D'ale carnavalului)*, Ion Luca Caragiale); *Pericle* (William Shakespeare); *Liola* (Luigi Pirandello). Filmografie (selectiv): *Balul de sâmbătă seara; Păcală; Un surâs în plină vară; Nea Marin miliardarul; Daria*. Turnee externe. Partituri radio și televiziune. Membru: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ATM; Uniunea Teatrală din România / UNITER. Eponimie: sală de cinematograful la Pitești (2013). Alte aprecieri publice. (I.F.).

PAPASTATE/PAPASTATOPOL, Constantin D. (Pitești, Argeș, 26 februarie 1907 - Craiova, Dolj, 21/22 august 1992). Profesor, *limba franceză*, scriitor, traducător. Liceul/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1926), Universitatea din București (1929). Stagiul, Dijon, Franța (1929-1930). Doctorat, *literatură franceză*, București (1946). Activitate didactică permanentă: liceele: *Dimitrie Sturdza*, *Frații Buzești*, *Comercial*, *Nicolae Bălcescu*, Craiova (1930-1962); Institutul Pedagogic/ Universitatea din Craiova (1962-1972). Volume importante (versuri, proză): *Trepte* (1944); *Anotimpuri* (1946); *Vasile Alecsandri și Elena Negri* (1947); *Traian Demetrescu* (1967); *Elena Farago* (1972). Studii, articole, comunicări pe teme literare. Colaborator, revistele: *Foaia tinerimii*, *Universul literar*, *Familia Ramuri*, *Ateneu*. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Premiul *Bogdan Petriceicu Hasdeu* al Academiei Române (1947), alte aprecieri

publice antume și postume. (M.S.).

PARASCHIV, Florin (n. Câmpulung, Muscel, 5 noiembrie 1943). Eseist, publicist, traducător. Liceul *Unirea*, Focșani, Vrancea. Universitatea din București (1968). Activitate redacțională: *Viața studentescă*, *Amfiteatru*, *Ateneu*, *Viața românească*. Volum important: *Trei Europe în rosturi și rostiri* (1998). Traduceri din Friederich Nietzsche. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri comunitare. (M.S.).

PARASCHIVESCU BĂLĂCEANU, Constantin (Secolul XX). Proprietar urban și rural, parlamentar. Membru marcant, Partidul Național Popular. Deputat de Argeș (1948-1952), reprezentând Blocul Democrat Popular/Frontul Democrației Populare din România. Inițiative privind: reconstrucția economică postbelică; diversificarea vieții politice și sociale autohtone; evoluția generală a zonei Argeș-Muscel. Aprecieri publice. (C.D.B.).

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL PITEȘTI (1993 ~). Autoritate publică teritorială, cu personalitate juridică, aflată în structura Ministerului Justiției, subordonată Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, București, având competențe asupra parchetelor aferente tribunalelor Argeș și Vâlcea. Suport organizatoric: *Legea Nr. 92*, din 4 august 1992, aplicată de la 1 iulie 1993; *Legea Nr. 304*, din 28 iunie 2004. Instituție independentă în relațiile cu instanțele judecătorești și celelalte foruri publice. Atribuții principale: efectuarea urmăririi penale, obligatoriu de procurori, în cazul infracțiunilor date prin competența de soluționare, în primă instanță, a Curții de Apel Pitești; conducerea și controlul nemijlocit al activității de cercetare penală a poliției judiciare și a altor organe de cercetare specială; sesizarea Curții de Apel Pitești pentru judecarea cauzelor penale; exercitarea acțiunii civile, în cazurile prevăzute de lege; reprezentare la ședințele de judecată și executarea căilor de atac. Patrimoniu propriu

zona centrală urbană. Procurori și procuror general, numiți de președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, București. Procurori generali cunoscuți: Alexandru Toma, Teodor Trancă, Ion Ristea, Teodor Teodorescu, Simina Net (v.), Aurel Gogoci, Mihai Iustin, Dinu Dumbrovă. Diverse implicări comunitare. (A.A.D.).

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA PITEȘTI (1993 ~). Autoritate publică locală, fără personalitate juridică, aflată în subordinea Parchetului de pe lângă Tribunalul Argeș, din structura Ministerului Justiției. Suport organizatoric: *Legea Nr. 92*, din 4 august 1992, aplicată de la 1 iulie 1993; *Legea Nr. 304*, din 28 iunie 2004. Instituție independentă în relațiile cu instanțele judecătorești și celelalte foruri publice. Atribuții principale: efectuarea urmăririi penale, obligatoriu de procurori, în cazul infracțiunilor date prin competența de soluționare, în primă instanță, a Judecătoriei Pitești, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe; conducerea și controlul nemijlocit al activității de cercetare penală a poliției judiciare locale și a altor organe de cercetare speciale; sesizarea judecătoriei teritoriale pentru judecarea cauzelor penale; exercitarea acțiunii civile, în cazurile prevăzute de lege; reprezentarea la ședințele de judecată și exercitarea căilor legale de atac. Patrimoniu propriu, zona centrală urbană. Continuarea activității Procuraturii Pitești (1950-1993). Procurori și prim-procuror, numiți de președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, București. Autorități identice la Câmpulung, Curtea de Argeș, Costești, Topoloveni. Diverse implicări comunitare. (A.A.D.).

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL ARGEȘ (1993 ~). Autoritate publică teritorială, aflată în structura Ministerului Justiției, cu personalitate juridică, subordonată Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești, având în subordine judecătoriile Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Costești,

Topoloveni. Suport organizatoric: **Legea Nr. 92**, din 4 august 1992, aplicată de la 1 iulie 1993; **Legea Nr. 304**, din 28 iunie 2004. Instituție independentă în relațiile cu instanțele judecătorești și celelalte foruri publice. Atribuții principale: efectuarea urmăririi penale, obligatoriu de procurori, în cazul infracțiunilor date prin competența de soluționare, în primă instanță, a Tribunalului Argeș; conducerea și controlul nemijlocit al activității de cercetare penală a poliției judiciare sau a altor organe de cercetare speciale; sesizarea Tribunalului Argeș pentru judecarea cauzelor penale; exercitarea acțiunii civile, în cazurile prevăzute de lege; reprezentarea la ședințele de judecată și exercitarea căilor legale de atac. Patrimoniu propriu zona centrală urbană. Continuarea activității Procuraturii Argeș (1950-1993). Procurori și prim-procuror, numiți de președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, București. Prim-procurori cunoscuți: Lucian Popină, Ion Tufeanu, Teodor Teodorescu, Daniel Vișan. Diverse implicări comunitare. (A.A.D.).

PARCUL CURȚII DOMNEȘTI DE LA CURTEA DE ARGEȘ (Secolul XIV~). Spațiu ambiental urban, aproximativ un hectar, aflat în incinta Complexului Feudal *Curtea Domnească de la Argeș*. Locație importantă a voievozilor și episcopilor Țării Românești. Suport documentar: stampa din 1862, Muzeul Municipal Curtea de Argeș, detalii privind cadrul natural, înființarea, modificările și dimensiunile arealului invocat. Plantări sistematice (1882-1885): tei (*Tilia cordata*, *Tilia tomentosa*), nuc (*Juglans regia*), molid (*Picea excelsa*). Reabilitări periodice (1911, 1965, 2000). Ocrotit conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Consemnări istorice, spirituale, literare, turistice, memoriale. (V.F.A.).

PARCUL DE LA SCHITUL DRAGOSLAVELE (1925~). Suprafață adiacentă așezământului monahal (2,5 ha), aparținând reședinței estivale a patriarhului

României. Puncte de referințe: clădirea oficială, edificată în stilul arhitecturii naționale; Biserica de lemn *Sfântul Gheorghe* (secolul XVII), executată la Borșa, Maramureș; pavilionul din lemn de mesteacăn; livada cu pomi fructiferi. Vegetația arborescentă tradițională cuprindea specii autohtone și exotice: molid (*Picea abies*), tei (*Tilia cordata*), pin (*Pinus sylvestris*), castan (*Aesculus hippocastanum*), plop alb (*Populus alba*), plop negru (*Populus nigra*), mesteacăm (*Betula pendula*), salcie (*Salix sp.*), întâlnite, astăzi, accidental. Arie ocrotită conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Suport documentar: arhiva parohială Dragoslavele, Argeș. Consemnări istorice și literare. (V.F.A.).

PARCUL FÂNTÂNA LUI MANOLE DIN CURTEA DE ARGEȘ (1890~). Areal natural, amenajat spre sfârșitul secolului XIX, proprietatea domeniului public local, aproximativ cinci hectare. Adiacent zăvoiuil râului Argeș. În imediata apropiere, Catedrala Episcopală, ridicată din inițiativa voievodului Neagoe Basarab (v.). Puncte de referință: *Fântâna Meșterului Manole*, amenajată, inițial, în 1804; rezervația zoologică; lacul de agrement (200 m²). Suport documentar: stampa din 1900, Muzeul Municipal Curtea de Argeș. Exemplare arborescente: molid (*Picea excelsa*), tei (*Tilia cordata*), pin (*Pinus sylvestris*), castan (*Aesculus hippocastanum*), plop (*Populus alba*, *Populus nigra*), mesteacăm (*Betula pendula*). Ocrotit conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Consemnări istorice, spirituale, literare, turistice, memoriale. (V.F.A.).

PARCUL FLORICA DIN ȘTEFĂNEȘTI (1869~). Suprafață bine delimitată, integrată proprietăților Familiei Brătianu (v.). În imediata apropiere, *Vila Florica*, Ștefănești, Muscel. Inițiativă distinctă a lui Ion C. Brătianu (v.). Alei în serpentine, străjuite de esențe autohtone și exotice de arbori, plantație sistematică relizată sub îndrumarea lui Alexandru C. Golescu/Albu (v.). Suport documentar: amintirile Sabrinei I.

Cantacuzino (v.). Exemplare de excepție: brad (*Abies alba*, *Abies nordmanniana*, *Abies concolor*), pin (*Pinus nigra*, *Pinus sylvestris*), molid (*Picea abies*, *Picea pungens*), arborele pagodelor (*Ginkgo biloba*), tisa (*Taxus baccata*), arborele cu lalele (*Liriodendron tulipifera*), chiparoși de baltă (*Taxodium distichum*), oțetari (*Rhus typhina*), maclură (*Maclura pomifera*); castani comestibili (*Castanea sativa*). Complex preluat de stat în perioada postbelică, diverse folosințe comunitare. Retrocedat, parțial, urmașilor după 1990, acțiune finalizată, prin consens cu Consiliul Județean Argeș, (martie 2012). Ocrotit conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Astăzi, administrator, Centrul Cultural *Brătianu*, Florica, Ștefănești. Numeroase atestări științifice, scrieri tematice, consemnări memoriale și turistice. (V.F.A.).

PARCUL KRETZULESCU DIN CÂMPULUNG (Secolul XIX ~). Suprafață amenajată special pe malul drept al Râul Târgului, Câmpulung Muscel, inițiator, Nicolae Kretzulescu / Crețulescu (v.). Izvor de apă minerală, pavilion balnear (1897), lac de agrement (800m²); specii arborescente autohtone și exotice, chioșcuri romantice, fântâni arteziene, statui. Suport documentar: Muzeul Municipal, Câmpulung, Argeș. Proprietar actual domeniul public local. Reabilitări periodice. Ocrotit conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Diverse consemnări memoriale, imagini tradiționale, recomandări turistice. (V.F.A.).

PARCUL LUNCA ARGEȘULUI DIN PITEȘTI (2011 ~). Spațiu ambiental urban, amenajat în zăvoiul din amonte de podul peste râul Argeș, 24 de hectare. Investiții: 30 milioane de lei, fonduri europene, și din bugetul local sau național. Inițiativă integrată **Programului Operațional Regional Axa 1**. Licitație, aprilie 2011, câștigată de un grup de societăți comerciale asociate din Pitești, specializate în construcții. Primar, Tudor Pendiuc (v.). Zonă de agrement, peluze, alei pietonale, fântâni, grupuri arborescente,

terenuri sportive, terase, restaurante, lac de pescuit. Diverse atestări documentare. (V.F.A.).

PARCUL MĂNĂȘTIRII CURTEA DE ARGEȘ. (Secolul XVI-). Spațiu ambiental urban, zece hectare, delimitat, tradițional, pe timpul voievodului Neagoe Basarab (v.). Modificări esențiale (1875-1890), adaptate redimensionării Catedralei Episcopale și construirii Palatului Episcopal. Îmbunătățiri peisagistice ulterioare, inițiative eparhiale sau monahale. Specii arborescente autohtone ori exotice de referință: brad (*Abies alba*), molid (*Picea excelsa*), stejar (*Quercus robur*), arborele cu lalele (*Liriodendron tulipifera*); arborele vieții și biota (*Thuja orientalis*, *Thuja occidentalis*), carpen (*Carpinus betulus*), tei (*Tilia cordata*, *Tilia tomentosa*), castan (*Aesculus hippocastanum*), arțar (*Acer platanoides*), jugastru (*Acer campestre*), paltin (*Acer pseudoplatanus*), arin (*Alnus incana*), alun (*Corylus avellana*), tisa (*Taxus baccata*). Numeroase exemplare floricole, anuale sau perene. Ocrotit conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Importante atestări documentare, consemnări istorice, culturale, spirituale, turistice, memoriale. (V.F.A.).

PARCUL NAȚIONAL PIATRA CRAIULUI. (1938~). Arie protejată, aparținând Carpaților Meridionali: 14 773 ha suprafață, din care, 6 967 ha în Argeș-Muscel; 25 km lungimea crestei calcaroase, singulară pentru România; peste 2000 m altitudine. Regiune puternic fragmentată, învecinată cu depresiunea Bârsei, culoarul Rucăr-Bran, masivele Făgăraș, Iezer-Păpușa, Bucegi, Leaota. Elemente naturale caracteristice: relief spectacular; 161 de peșteri catalogate; complexul cheilor râului Dâmbovița, cea mai mare zonă carstică din țară; specii de floră și faună, unice în Europa; habitat rural tradițional. Distinct: garofița Pietrei Craiului (*Dianthus callizonus*), element endemic particular, vegetează pe *brânele* și stâncile înierbate, prevalentă în fitogeografia continentală. Legislație autohtonă specifică (28 martie 1938), adaptată criteriilor universale contemporane.

Valoroase consemnări științifice, literare, geografice, turistice. (V.F.A.).

PARCUL PODIȘOR DIN RUCĂR.

(1912~). Spațiu amenajat de comunitate, pe malul drept al Râușorului, pentru înnobilitarea monumentului eroilor din Războiul Independenței României (1877-1878). Teren terasat, vegetație arborescentă, exemplare de brad (*Abies alba*), molid (*Picea abies*), pin (*Pinus sylvestris*), fântână naturală, peluze naturale de iarbă și flori. Ocrotit conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Consemnări istorice, literare, turistice. (V.F.A.).

PARCUL SÂN NICOARĂ DIN CURTEA DE ARGEȘ (Secolul XIV~). Spațiu natural (1,2 ha), adiacent bisericii tradiționale *Sfântul Nicoară*, din zona centrală orășenească, aflat, inițial, în perimetrul Curții Voievodale. Delimitare (1886), prin amenajarea principalului bulevard urban. Vegetație arborescentă autohtonă și exotică: molid (*Picea excelsa*), tei (*Tilia cordata*), pin (*Pinus nigra*, *Pinus sylvestris*), plop (*Populus alba*, *Populus nigra*). Dotări minime, reabilitări periodice. Ocrotit conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Suport documentar, Muzeul Municipal, Curtea de Argeș. Consemnări geografice, istorice, literare, turistice. (V.F.A.).

PARCUL ȘTEFĂNESCU DIN CÂMPULUNG (Începutul secolului XX~). Zonă de agrement urban, amenajată din inițiativa proprietarului, Nicolae Th. Ștefănescu (v.). Inițial, suprafață tradițională împădurită, înnobilită, special, cu vegetație arborescentă autohtonă și exotică. Peisagist, Vasile A. Golescu (v.). Exemplare de: pin negru (*Pinus nigra*), molid (*Picea abies*), fag (*Fagus sylvatica*), jugastru (*Acer campestre*), tei (*Tilia cordata*), pin (*Pinus sylvestris*), mesteacăm (*Betula pendula*), castan (*Aesculus hippocastanum*). Numit, temporar, *Parcul Libertății*. Dotări comunitare, reabilitări periodice, administrat de domeniul public local. Ocrotit conform prevederilor **Legii**

Patrimoniului Național. Suport documentar: Muzeul Municipal Câmpulung, Argeș. Consemnări istorice, literare, turistice. (V.F.A.).

PARCUL ȘTRAND DIN PITEȘTI

(1935~). Suprafață recuperată din lunca inundabilă, malul drept al râului Argeș (3,5 ha), sistematizare adecvată. Decizie adoptată în Consiliul Comunal, 15 mai 1935, primar, Cornel Zamfirescu (v.): pepinieră silvică, terenuri sportive, instalații de agrement. Inițiative susținute de Divizia 3 Infanterie, cu sediul la Pitești, comandant, Ioan/Ion Antonescu (v.). Îndiguiri, desecări, plantări de arbori; amenajarea stadionului, bazinului descoperit, lacului pentru întreceri nautice. Demersuri finalizate parțial. Relansarea postbelică și amplificarea proiectului, activități voluntare, donații. Inaugurare oficială, 2 august 1953, primar, Ion A. Dumitru (v.). Denumiri succesive: *Zăvoi*, *Vasile Roaită*, *Argeș*. Repere principale: stadion (atletism, fotbal, rugby), pistă de carting, ștrand (dezafectat după 1970), punct zoologic (astăzi, în Pădurea Trivale), teatru de vară, restaurant, ambarcațiuni, lebede, vegetație autohtonă și exotică, lucrări sculpturale, trenuleț mecanic. Îmbunătățiri constante, gestionate de: Administrația Serelor, Parcurilor și Pepinierelor; Administrația Domeniului Public, Pitești. Arie ocrotită conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. În imediata vecinătate: Pădurea *Zăvoi*; Baza Sportivă *Voința* (1960), Bowling-ul (1982), Bazinul Olimpic de Înot (1984). **Consemnări monografice**, Radu Gava (v.), alte atestări istorice, geografice, turistice. (V.F.A.).

PARCUL TINERETULUI DIN CURTEA DE ARGEȘ (1929 ~).

Spațiu ambiental urban amenajat în fosta zonă a pieței comerciale, însumând, aproximativ 2 000 m². Puncte de referință: Chioșcul fanfarei militare, statuia domnului Țării Românești, Vlaicu Vodă/Vladislav I (v.), vegetația arborescentă plantată în 1929-1933. Exemplare de: molid (*Picea excelsa*), tei (*Tilia cordata*), pin (*Pinus sylvestris*), castan (*Aesculus hippocastanum*). În imediata apropiere: hala orașului; Casa

Goangă, monument de arhitectură (începutul secolului XIX); imobile din perioada interbelică. Ocrotit conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Suport documentar: Muzeul Municipal Curtea de Argeș. Diverse consemnări istorice, geografice, literare, turistice. (V.F.A.).

PARCUL VILEI GOLESCU DIN CÂMPULUNG (1909~). Amenajare peisagistă realizată de Vasile A. Golescu (v.), integrată proprietăților tradiționale urbane, însumând, aproximativ, 5 000 m². Colecție botanică în aer liber, plante exotice aclimatizate, aduse din America, Japonia, China, Federația Rusă. Exemplare aparținând speciilor: arbore cu lalele (*Liriodendron tulipifera*), arbore pagodă (*Ginkgo biloba*), duglas verde (*Pseudotsuga taxifolia*), duglas albastru (*Pseudotsuga glauca*), salcâm japonez (*Sophora japonica*), molid caucazian (*Picea orientalis*). Punct de referință: Vila Ștefan Golescu (v.), monument istoric, arhitectură cu specific autohton. Complex ocrotit conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Suport documentar: Muzeul Municipal, Câmpulung, Argeș. Diverse consemnări istorice, geografice, literare, turistice. (V.F.A.).

PARHON, Constantin I. (Câmpulung, Muscel, 15/28 octombrie 1874 - București, 9 august 1969). Membru corespondent al Academiei Române (26 mai 1928), membru titular (22 mai 1939), membru titular activ (12 august 1948), președinte de onoare al Academiei Române (12 august 1948 - 9 august 1969). Medic, *endocrinologie*, înalt demnitar de stat, manager, profesor universitar. Întemeietorul Școlii Naționale de Endocrinologie. Liceul *Petru și Pavel*, Ploiești, Prahova (1893), Facultatea de Medicină, București (1899). Doctorat, *neurologie*, București (1900). Specializări: Germania (1906); Olanda (1907); Franța (1909); Belgia (1912); Anglia (1935). Activitate didactică, facultățile de Medicină, Iași (1913-1933) și București (1933-1957). Activitate specializată: instituții din Dâmbovița și din Capitală (1899-

1913); director, Spitalul *Socola*, Iași (1917-1930); Institutul pentru Boli Nervoase, București (1933-1940). Fondator: Institutul de Endocrinologie (director 1949-1957); Institutul de Geriatrie, București (director 1952-1957). Volume importante: **Secrețiile interne** (în colaborare), **primul Tratat de endocrinologie din lume** 1909; **Epilepsia** (1921); **Psihozele afective** (1925); **Bătrânețea și tratamentul ei. Problema reîntineririi** (1948); **Opere alese, I-V** (1954~1962). Membru de onoare, academiile de științe din: Berlin (Germania); Budapesta (Ungaria); Moscova (Federația Rusă); Sofia (Bulgaria); *Doctor Honoris Causa*, Universitatea *Carolină*, Praga (Cehoslovacia). Inițiator, societățile naționale de Anatomie, Biologie, Neurologie, Psihiatrie, Psihologie, Endocrinologie; coordonator, alte foruri științifice. Membru marcant, Partidul Țărănesc (1918-1926). Președinte: Parlamentul României (1946); Prezidiul Republicii Populare Române (9 ianuarie 1948 - 13 aprilie 1948); Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române (13 aprilie 1948 - 2 iunie 1952). Vizite oficiale în diverse țări europene. Contribuții speciale privind: fundamentarea endocrinologiei universale; creșterea prestigiului medicinei autohtone; definirea sistemului legislativ imediat postbelic al României. Numeroase recunoașteri publice. Expoziție memorială, bust, stradă, Câmpulung, Argeș, alte aprecieri antume și postume. (S.D.V.).

PARNIA, Cornelia (n. Roșiori, Bacău, 29 iunie 1932). Inginer horticol, cercetător științific principal. *Stabilită în Argeș din 1969*. Liceul Economic, Roman, Neamț (1953), Facultatea de Horticultură, Iași (1957). Doctorat, *științe agricole*, București (1978). Activitate de cercetare permanentă: Stațiunea Experimentală Pomicolă Suceava (1957-1969); Institutul de Cercetări pentru Pomicultură Pitești-Mărăcineni (1969-1993). Volume importante (autor, colaborator): **Stabilirea factorilor ecologici, biologici și agrotehnici care condiționează rodirea vișinului** (1978); **Refacerea potențialului de rodire a livezilor de**

cireș și vișin (1984); *Tehnologia culturii cireșului și vișinului* (1989). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Contribuții la amenajarea terenurilor și elaborarea sistemelor tehnologice moderne pentru cultura pomilor. Aprecieri publice. (C.D.B.).

PARNIA, Pârvan C. (n. Cândești, Dâmbovița, 1 martie 1932 – Pitești, Argeș 30 august 2007) Inginer horticol, cercetător științific I, manager. *Stabilit la Pitești din 1969*. Liceul *Enăchiță Văcărescu*, Târgoviște, Dâmbovița (1951), Institutul Agronomic, Iași (1957). Doctorat, *științe agricole* (1968). Stagiul în Italia. Activitate specializată în domeniu: Stațiunea Experimentală Fălțiceni, Suceava (1957-1969); șef laborator (1969-1978); (1986-1990), director științific (1978-1980), director (1980-1986), director general (1990-2004), cercetător (2004-2007), Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni. Volume importante: (redactor responsabil, autor, coautor) *Portaltorii principalelor specii pomicole* (1974); *Tehnologii moderne de producere a materialului săditor pomicol* (1978); *Cultura nukului* (1983); *Pepiniera pomicolă* (1984); *Producerea, pastrarea și valorificarea materialului săditor pomicol și dendrologic* (1992). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. Exponent al ameliorării și producerii materialului săditor pomicol în România, contribuții la crearea și omologarea a noi portaltorii la păr, piersic, migdal, cireș, nuc, măr. Membru titular (1994), vicepreședinte (2001-2007), Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București. Conducător de doctorat. Membru, Consiliul Societății Internaționale de Științe Horticole, al altor foruri profesionale. Premii în domeniu. Valoroase recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

PAROLEA MOGA, Alexandru (n. Pitești, Argeș, 19 iunie 1951). Jurnalist, editor, publicist. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1964), Facultatea de Litere și Jurnalism, București.

Activitate productivă: șef sector, Unitatea Forestieră, Brezoi, Vâlcea (1975-1989). Fondator: Săptămânalul de opinii și Editura *Reporter*, Râmnicu Vâlcea (1990 ~). Realizator, *radio-televiziune*, emisiunea *Deșteaptă-te române!* (1993-2002), studiouri din Râmnicu Vâlcea. Volum important: *Pelerin prin Elada* (2003). Colaborări redacționale: *România literară*, *Tribuna*, *Vatra românească*, *Orizont*, *Scânteia tineretului* (proza scurtă, versuri, reportaje). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (I.I.B.).

PARTIDA ȚĂRĂNEASCĂ – ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1895-1899). Formațiune politică existentă, oficial, după Congresul de la București (4 octombrie 1895). Inițiatori: Constantin Dobrescu-Argeș (v.), Alexandru Valescu (v.), Dincă Schileru, Ioan Rădoi (v.). În Argeș, preocupări constante pentru: respectarea *Constituției*; introducerea *votului direct* (știutorii de carte) și a celui *indirect* (1:10); elaborarea unei noi legi privind învoielile agricole; arendarea marilor proprietăți funciare numai la obștile sătești; înființarea de bănci populare, cooperative, cercuri culturale; combaterea cametei; acordarea de credite ieftine. Aspecte asemănătoare specifice județului Muscel. Implicări comunitare. Publicație proprie: *Gazeta țăranilor* (1892 ~ 1930), Curtea de Argeș, Pitești, Mușătești (Argeș), București, Câmpulung (Muscel). Susținerea candidaților din 12 județe ale Munteniei și Olteniei pentru alegerile parlamentare (1895), doi deputați în *Cameră*. Suspendarea activității (1899). Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN – ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1921-1948; 1965-1989). Structură politică teritorială, existentă, oficial, după transferarea Partidului Socialist în Partidul Socialist-Comunist, prin *Hotărârea* Congresului General de la București (8-12 mai 1921). Delegat din Argeș, Radu Vochin (v.). Susținerea documentelor programatice adoptate de forurile centrale, reprezentare la reuniunile regionale și din Capitală, inițierea unor

manifestări propagandistice, demonstrații, greve, întruniri, dezbateri, adapate condițiilor locale. Activitate ilegală (1924-1944), *celule* în Pitești și Curtea de Argeș. Aspecte asemănătoare la Câmpulung, Muscel. Ulterior (1944-1948, 1965-1989): *organizații de bază* (unități economice, instituții, sate); comitete comunale, orașenești, municipal, regional/județean; ședințe ordinare, plenare, delegați la conferințe și congrese naționale. Exprimare publică distinctă la constituirea Consiliului Județean Argeș al Frontului Național Democrat, Pitești (23 octombrie 1944), prin: Alexandru Vaida, Constantin Frântu, Petre Năstăsescu (v.). În 1946 (informal): 6 044 de membri (1 540 muncitori, 3 211 țărani, 694 comercianți, 95 intelectuali, 483 funcționari, 21 militari); în 1989 peste 80 000 de membri, majoritatea muncitori. Candidați pe listele electorale comune ale: Blocului Partidelor Democratice (1946-1948); Frontul Democrației Populare (1948-1968); Frontului Unității Socialiste (1980-1989). Intersectare cu structurile Partidului Muncitoresc Român (1948-1965). Unificarea funcțiilor politice și administrative importante (1968), expresie a puterii *partidului unic*. Lideri cunoscuți: Florea Ispas (v.), Radu Ionescu (v.), Petre Năstăsescu, Nicolae Bădescu (v.), Petre Duminică (v.), Gheorghe Năstase (v.), Ion Dincă (v.), Ion Sîrbu (v.). Preocupări economice, sociale, ideologice. Implicări comunitare. Publicații proprii: *Secera și ciocanul* (1965-1989); *Carnetul agitatorului*. Încetarea activității în contextul evenimentelor din decembrie 1989. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL CONSERVATOR-CLUBUL PITEȘTI (1880-1925). Structură politică teritorială, constituită din mari proprietari funciari în urma oficializării, la București, a Partidului Conservator (februarie 1880), prin fuziunea unor grupări anterioare; președinte fondator: Emanoil Costache Epureanu (v.), ulterior, Alexandru Marghiloman. În Argeș, lideri cunoscuți: Dumitru N. Micescu (v.), Ion P. Comăneanu

(v.), Ion Raicoviceanu, Emanuel Antonescu (v.), Petre Cicropide (v.); reprezentări parlamentare, în consiliile județene, orașenești sau comunale; primari; alte funcții publice. Dezbateri privind: participarea României la Primul Război Mondial (1916-1918); oportunitatea legiferării reformei agrare (1917-1921); tendințele evoluției economiei locale. Implicări comunitare. Publicații proprii: *Argeșul* (1883); *Luptătorul* (1888); *Piteștii* (1910~1913). Autodizolvare (1925). Activități asemănătoare în Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL CONSERVATOR DEMOCRAT-CLUBUL PITEȘTI (1908-1921). Organizație politică teritorială, constituită, în principal, din foști membri ai Partidului Conservator. Oficializare națională a noii grupări: București, 3/16 februarie 1908; inițiator, Dumitru/Tache Ionescu. În Argeș: mari proprietari funciari, negustori, funcționari. Lider local cunoscut: Dumitru Nae Micescu (v.). Reprezentări parlamentare, în consiliile județene, orașenești sau comunale; primari; alte funcții publice. Tranzitoriu: Democrat, Conservator Naționalist, Conservator Unionist. Colaborări cu structurile administrative pe timpul participării României la Primul Război Mondial (1916-1918), adoptării (1917) și aplicării *Legii pentru definitivarea Reformei Agrare* (1921). Implicări comunitare. Publicații proprii: *Luptătorul* (1911); *Curierul Argeșului* (1911-1913). Fuziune, parțial, cu Organizația Pitești a Partidului Poporului (1921). Activități asemănătoare în Muscel, lideri cunoscuți: Petre Popescu, Nicolae Rizeanu. Publicație proprie: *Democrația Muscelului* (1912-1914), editată la București. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL MUNCITORESC ROMÂN- ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1948-1965). Structură politică teritorială, formată prin unificarea structurilor Partidului Comunist Român și Partidului Social – Democrat, aprobată la Conferința Județeană comună, Pitești, 25 ianuarie 1948. *Expuneri de motive:*

Constantin Nicolau (Partidul Social – Democrat); Marin Neacșu (Partidul Comunist); Vasile Ionescu (reprezentant, Comisia Centrală pentru unificare). Documente adoptate: **Hotărârea comună**; **Programul direcțional**; **Mandatul** acordat delegaților de la Congresul general de la București (21-24 februarie 1948). Din Argeș: Constantin Radu, Ion Chițan, Stan Arsene (v.), Paula Bănică (Partidul Comunist Român); Constantin Nicolau (v.), Ilie Purcel (v.), Dumitru Bogdănescu (Partidul Social – Democrat). Instalarea Comitetului Județean Argeș al Partidului Muncitoresc Român: 1 februarie 1948. Aspecte asemănătoare în Muscel. Din 1950, comitete: regional, raionale, orășenești, comunale, în unități productive și militare, instituții, cartiere. Lideri cunoscuți: Marin Neacșu (v.), Dumitru Cristescu (v.), Ștefan Matei (v.). Preocupări esențiale, împreună cu factorii administrativi pentru: sporirea potențialului industrial în Argeș-Muscel; cooperativizarea agriculturii; generalizarea învățământului de șapte clase; redimensionarea activității culturale. Distinct: mărirea numărului membrilor de partid; asigurarea controlului politic la toate nivelurile; aplicarea principiilor *luptei de clasă*. Implicări comunitare. Publicație proprie: **Secera și ciocanul** (1951-1965); **Carnetul agitatorului**. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL - ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1875-1947; 1990 ~). Structură politică teritorială, subordonată forurilor centrale din București, conduse, prioritar, de: Ion C. Brătianu (v.), Dimitrie A. Sturdza, Ion I.C. Brătianu (v.), Constantin I.C. Brătianu (v.), Radu Câmpeanu, Mircea Ionescu – Quintus, Călin Popescu Tăriceanu, Crin Antonescu. Suport ideologic, **programele** din: 1875, 1888, 1892, 1907, 1921, 1930, 1933; 1990; **constituțiile** anilor 1866, 1923. Adepți în Argeș: întreprinzători industriali, comercianți, proprietari agrari, funcționari, avocați, ingineri, medici, cadre didactice, meseriași, intelectuali de la sate. Succese electorale și guvernamentale de excepție: 1876, 1901, 1922, 1933. Susținerea ministeriatelor

proprii, contribuții la adoptarea **legilor** modernizării României. Activități majore favorabile: Războiului de Independență (1877-1878); Marii Uniri (1918); combaterii efectelor crizei economice (1929-1933); detașării față de continuarea războiului antisovietic dincolo de Nistru (1941); intrării în Consiliul Județean al Blocului Național Democrat (20 iunie 1944), afirmării opoziției contrare executivului după 1945. Liste distincte pentru alegerile parlamentare de la 19 noiembrie 1946, rezultate neconcludente, reducerea numărului de membri, informal, 2 200 de persoane. Lideri cunoscuți: Honoriu Bănescu (v.), Vasile I. Vâlsănescu (v.), Constantin Zamfirescu (v.). Ziare locale: **Cetățeanul**, **Dorința Argeșului**, **Văitorul Argeșului**. Încetarea activității pe țară, 6 noiembrie 1947, vot de neîncredere al Adunării Deputaților. Arestări, detenții prelungite, victime ale reeducării prin tortură (*Experimentul Pitești*), deposedare de bunuri. Aspecte asemănătoare specifice Muscelului. Reînființarea Organizației Județene Argeș: 14 ianuarie 1990, președinte, Victor Mărtoiu (v.), ulterior, Ioana Brătianu (v.), Adrian Miuțescu (v.), Ion Popa (v.). Senatori, deputați, miniștri, prefect, consilieri, primari, alte funcții publice. Implicări comunitare. Înțelegeri electorale conjuncturale, conform deciziilor adoptate în Capitală. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL GHEORGHE TĂTĂRĂSCU-ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1944-1948). Structură politică teritorială, subordonată forurilor centrale din București, anunțate public la 15 decembrie 1944, coordonate de Gheorghe Tătărăscu și Petre N. Bejan. Detașare din Partidul Național Liberal condus de Constantin/Dinu I.C. Brătianu (v.). Suport ideologic: **programele** din 1944 și 1947. În Argeș: adepți din rândurile întreprinzătorilor urbani mici și mijlocii, industriașilor, locuitorilor satelor, intelectualilor. Susținerea inițiativelor guvernamentale oficiale după 1945, aderarea la Consiliul Județean al Blocului Partidelor Democratice, privind strategia alegerilor parlamentare de la 19

noiembrie 1946, candidați pe liste comune, succese notabile. Informal: 2 400 de membri. Difuzarea ziarului *Drapelul*, editat în Capitală. Întrunire pe țară la Pitești: 6 septembrie 1947. Lideri cunoscuți: Ion Naumescu (v.), Romulus Teodorescu (v.), Nicolae Popa. Relansarea priorităților în decembrie 1947: susținerea formei republicane de stat; liste proprii de candidați pentru Marea Adunare Națională la alegerile din 28 martie 1948; adaptarea doctrinei liberale tradiționale la realitățile timpului. Implicări comunitare. Încetarea activității: mai 1948. Orientări spre alte exprimări politice, arestări, procese prelungite, deposedare de bunuri. Aspecte asemănătoare în Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL NAȚIONAL POPULAR-ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1946-1949). Structură politică teritorială, existentă, oficial, de la 12 ianuarie 1946, subordonată forurilor centrale din București, conduse de Mitiță Constantinescu, Petre Constantinescu - Iași, George Călinescu. Preluarea și amplificarea preocupărilor Uniunii Patrioților, înființată la 19 noiembrie 1942. Suport ideologic, *programele* din: ianuarie 1946; martie 1948. Adepți în Argeș: intelectuali, liber-profesioniști, locuitori ai satelor, funcționari, mici negustori și întreprinzători; comitet și birou executiv; susținerea inițiativelor guvernului condus de Petru Groza; acceptarea *rezoluțiilor* superioare privind aderarea la Blocul Partidelor Democratice, pentru alegerile din 19 noiembrie 1946, și Frontul Democrației Populare, campanie parlamentară finalizată cu succes, 28 martie 1948. Implicări comunitare. Difuzarea ziarului central *Națiunea*. Informal: 6 500 de membri în 1946, lider cunoscut, Pandele Nicoreșteanu (v.), participare pe liste comune cu grupările politice de stânga la alegerile parlamentare din 1948. Încetarea activității: 21 martie 1949, conform *Hotărârii* Plenarei Comitetului Central al Partidului Național Popular, (6 februarie 1949). Integritatea majorității demersurilor în conceptul *recunoașterii rolului conducător al clasei muncitoare și al partidului său*. Diverse atestări

documentare. (P.P.).

PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC ANTON ALEXANDRESCU – ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1945-1948). Structură politică teritorială, subordonată forurilor centrale din București, anunțate public la 23 februarie 1945, coordonator, Anton Alexandrescu. Dizidență a Partidului Național Țărănesc, condus de Iuliu Maniu. Suport ideologic: *Programul anului 1945*. În Argeș: adepți din rândurile intelectualilor, liber-profesioniștilor, categoriilor rurale. Exprimări privind: eficientizarea colaborării dintre monarhie, parlament unicameral, putere judecătorească; etatizarea marilor unități economice; organizarea cooperatistă a satelor; industrie specializată pentru dotarea agriculturii. Participare la alegerile parlamentare din 19 noiembrie 1946, pe liste comune în cadrul Blocului Partidelor Democratice. Informal: 3 500 de membri, susținători ai guvernului instalat la 6 martie 1945. Implicări comunitare. Difuzarea ziarului *Dreptarea nouă*, editat în Capitală. Lideri cunoscuți: Teodor Simionescu (v.) prefect de Argeș (19 martie 1944-27 februarie 1945), Ștefan Nicolescu-Toto. Unificare cu organizația Argeș a Frontului Plugarilor (30 ianuarie 1948). Aspecte asemănătoare în Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC-ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1926-1947; 1989 ~). Structură politică teritorială, subordonată forurilor centrale din București, conduse de Iuliu Maniu, Ion Mihalache (v.), Cornelii Coposu, Ion Diaconescu (v.). Suport ideologic, *programele* din: octombrie 1926; aprilie 1935; ianuarie 1990. Adepți în Argeș: locuitori ai satelor, întreprinzători urbani mici și mijlocii, intelectuali. Succes electoral de excepție: decembrie 1928. Susținerea guvernelor proprii din etapa următoare. Detașarea față de războiul antisovietic dincolo de Nistru (1941), acceptarea formării Consiliului Județean al Blocului Național Democrat (20 iunie 1944),

atitudine contrară inițiativelor *executivului* exprimate în Argeș după 1945. Informal: 3 600 de membri. Liste distincte, ample reuniuni pentru alegerile din 19 noiembrie 1946, întrunire publică la Pitești (9 august 1946), confruntări directe cu adversarii politici, victime, Gheorghe Matei, Constantin/Tică Popescu (v.); susținerea lui Ion Mihalache în perioada procesului politic intentat de regimul comunist; atragerea de noi simpatizanți; rezultate notabile la urne, neacceptate oficial. Lideri argeșeni cunoscuți: Nicolae Penescu (v.), Marin Pițigoi (v.). Încetarea activității conform prevederilor *Jurnalului* Consiliului de Miniștri din 29 iulie 1947. Arestări, detenții prelungite, victime ale reeducării prin tortură (*Experimentul* Pitești), deposedarea de bunuri. Aspecte asemănătoare în Muscel. Reînființarea Organizației Județene Argeș (29 decembrie 1989), președinte de onoare, Aristide Ionescu (v.), publicație temporară, *Glasul dreptății*. Deputați, senatori, consilieri, primari, alte funcții publice. Implicări comunitare. Noua denumire: Partidul Național Țărănesc – Creștin Democrat. Diminuarea influenței civice după 2000. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL NAȚIONALIST

DEMOCRAT- ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1910 ~1946). Structură politică locală, afiliată forurilor centrale din București, conduse de: Nicolae Iorga, Alexandru C. Cuza, Petre Topa. Organ de presă: *Neamul românesc* (1906-1940). Inițial, în Pitești, *Comitetul de propagandă* (1910-1918). Aderenți: funcționari, învățători, preoți, negustori, proprietari funciari, susținători ai spiritului național și democratizării societății autohtone. Exprimare intermitentă. Lider cunoscut, Alexandru Dumitrescu (v.). Implicări comunitare. Publicație proprie, *Coasa* (1925-1926). Încetarea activității prin decizia transmisă din Capitală (23 februarie 1946), fuziune, parțial, cu Partidul Național Liberal *Gheorghe Tătărăscu*. Aspecte asemănătoare pentru Muscel. Implicări comunitare. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL POPORULUI – SECȚIA ARGEȘ (1918-1938). Organizație politică teritorială, competențe la nivelul orașelor Pitești, Curtea de Argeș, comunelor și satelor. Inițial, *Liga Poporului* (1918-1920). Activități în consens cu îndeplinirea *Programului* adoptat de Guvernul *Alexandru Averescu* (1920-1921; 1926-1927), special, realizarea *Legii pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*. Difuzarea ziarului național *Îndreptarea* (1919-1923); editarea publicațiilor proprii: *Îndrumarea* (1919-1923); *Steaua* (1923~1926). Pentru Argeș (1929): comitet județean, birou executiv (39 de persoane); președinte, Emanuel Antonescu (v.), vicepreședinti, Nicolae D. Popescu (v.), Pion Constantinescu. Președinte, Curtea de Argeș, Mihail Ștefănescu-Goangă (v.). Reprezentanți în structurile centrale din Capitală. Aspecte asemănătoare pentru Muscel (1929): comitet județean, birou executiv (29 de persoane); președinte, Christian Musceleanu (v.), vicepreședinte Ion N. Iorgulescu. Implicări comunitare. Formațiuni desființate la 30 martie 1938, consecință a deciziilor forurilor superioare și constituirii Frontului Renașterii Naționale. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT AL MUNCITORILOR DIN ROMÂNIA- CLUBUL PITEȘTI (1897-1899). Grupare politică teritorială, înființată conform *programului* adoptat de conducerea centrală din București (1893). Anterior, în Argeș (1877-1897), *Cercul Socialist*, inițiator, medicul Nicolae Codreanu, afiliat structurilor naționale (1 ianuarie 1897). Lider local cunoscut: Dionisie Popescu. Reprezentant la congresele partidului din 1897 și 1898: Achile Ioanid. Dizolvare în 1899. Ulterior (1908-1910), la Pitești, *Cercul România Muncitoare*, coordonatori: Ștefan Boiangiu, Marin Ionescu, Dumitru Manda. Implicări comunitare. Difuzarea de materiale propagandistice, demonstrații de stradă, inițiative pentru dezvoltarea industriei, învățământului,

urbanismului. Din 1911: Secțiunea Partidului Social Democrat. Activități asemănătoare în Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT DIN ROMÂNIA - ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1927-1948). Structură politică teritorială, subordonată forurilor centrale din București, coordonate de George Grigorovici, Constantin/Titel Petrescu, Ștefan Voitec, Lotar Rădăceanu. Suport ideologic: *Programul* din 7 mai 1927. În Argeș adepți din rândurile micilor întreprinzători, intelectualilor, lucrătorilor industriali, funcționarilor; colaborări aferente consiliilor județene ale formațiunilor înființate în Capitală: Frontului Unic Muncitoresc (1 mai 1944), Blocului Național Democrat (20 iunie 1944), Frontului Național Democrat (26 septembrie 1944). Informal: 5 000 de membri (1946); candidați pe listele comune ale Blocului Partidelor Democratice (17 mai 1946), pentru alegerile din 19 noiembrie 1946; deputați în parlament; delegați la Congresul unificării cu Partidul Comunist (21-23 februarie 1948). Lideri cunoscuți: Emil Diaconescu (v.), Traian Novacovici (v.), Ion Betle (v.), Constantin Georgescu. Implicări comunitare. Difuzarea publicațiilor editate în Capitală: *Socialismul* (1927-1933); *Lumea nouă* (1933-1940); *Libertatea* (1944-1948). Detașarea *grupării independentilor*, formată de Constantin/Titel Petrescu. Aspecte asemănătoare în Muscel, lideri cunoscuți, Gheorghe Stănescu, Gheorghe Dinculescu. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT DIN ROMÂNIA -SECȚIUNEA PITEȘTI (1911-1921). Organizație politică teritorială, afiliată structurilor centrale din București, conduse de Ioan C. Frimu, Dimitrie Marinescu, Ilie Moscovici. Suport ideologic: *Programul anului 1910*. În Argeș: adepți din rândurile muncitorilor, micilor întreprinzători, intelectualilor. Reluarea activității Clubului Partidului Social Democrat al Muncitorilor din România (1897-1899) și a Cercului *România Muncitoare* (1908-1910). Preocupări comune

cu sindicatele existente la Pitești sau Curtea de Argeș. După 1914, exprimare publică distinctă, inițiative sociale, economice electorale, antirăzboinice. Delegați la congresele periodice acceptarea denumirii de Partidul Socialist din România (28 noiembrie 1918 - 8 mai 1921), susținerea candidaților proprii pentru alegerile parlamentare (mai 1920), mobilizare grevistă generală (octombrie 1920). Lideri cunoscuți: Alexandru Bezdedeanu, Dumitru Manda, Dumitru Nicolescu, Ion Grigorescu. Implicări comunitare. Decizie favorabilă integrării în Partidul Comunist Român (mai 1921) și afilierei la Internaționala Comunistă. Aspecte asemănătoare în Câmpulung, Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT INDEPENDENT CONSTANTIN/TITEL PETRESCU- ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1946-1948). Structură politică teritorială, subordonată forurilor coordonatoare din București, conduse de Constantin / Titel Petrescu, Adrian Dimitriu, Romulus Dan. Suport ideologic: *Manifestul* adoptat la 16 martie 1946. În Argeș, opinii favorabile păstrării tradițiilor social-democrate; contracarării influenței Partidului Comunist, Blocului Partidelor Democratice, guvernului instaurat la 6 martie 1945; susținerii *Acordului Opoziției Unite* (21 octombrie 1946), împreună cu organizațiile locale ale Partidului Național Țărănesc și Partidul Național Liberal. Liste proprii de candidați pentru alegerile parlamentare (19 noiembrie 1946), rezultate neconcludente. Informal: 115 membri, lider cunoscut, Iona Grigorescu (v.). Implicări comunitare. Autodizolvare: martie 1948. Aspecte asemănătoare în Muscel. Reactivare după 1996, inițiator, Gheorghe Rizescu (v.). Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL ȚĂRĂNESC DEMOCRAT – ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1946-1948). Structură politică teritorială, subordonată forurilor centrale din București, oficializate la 20 ianuarie 1946, lider, dr.

Nicolae Lupu. Suport ideologic: **Programul din 25 ianuarie 1946**, având, ca idee principală, sintagma: *Satul este Statul!* Adepți în Argeș: locuitori rurali interesați de *industriile agricole*, etatizarea Băncii Naționale, colaborarea cu celelalte categorii producătoare. Implicare solitară în campaniile electorale pentru alegerile parlamentare de la 19 noiembrie 1946 și 28 martie 1948, rezultate modeste. Informal: 182 de membri activi. Lider cunoscut: Gheorghe A. Costea. Implicări comunitare. Disoluție în Frontul Plugarilor sau alte orientări civice. Aspecte asemănătoare în Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL ȚĂRĂNESC - ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1918-1926). Structură politică teritorială, subordonată forurilor centrale din Capitală, conduse de Ion Mihalache (v.). Adepți în Argeș: învățători, preoți, membri ai cooperativelor rurale și băncilor populare, alți locuitori. Suport doctrinar: **Declarația de principii** (octombrie 1919); **Programul reformat** (noiembrie 1921; octombrie 1924). Succese electorale parlamentare: șase mandate adjudecate în Argeș (noiembrie 1919) și trei deputați aleși (mai 1920). Lideri locali cunoscuți: Grigore T. Coandă (v.), Armand Călinescu (v.). Implicări comunitare. Difuzarea publicațiilor editate la București: **Țara nouă** (1919-1921); **Aurora** (1921-1926). Încetarea activității: 10 noiembrie 1926, conform **hotărârii** superioare privind fuzionarea cu Partidul Național. Aspecte asemănătoare în Muscel: patru parlamentari (noiembrie 1919), trei deputați (mai 1920). Climat favorabil afirmării lui Ion Mihalache și Constantin I. Parhon (v.). Diverse atestări documentare. (P.P.).

PARTIDUL ȚĂRĂNESC RADICAL - ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1932-1938). Structură politică teritorială, subordonată forurilor centrale din București, conduse de Grigore Iunian, Radu Olteanu, Ion Gheorghe Maurer. Suport ideologic: **Programul din 20 noiembrie 1932**. În Argeș: adepți din rândurile locuitorilor satelor cu proprietăți mici și

mijlocii; întreprinzători urbani având potențial economic modest; intelectuali orientați spre democratizare reală; alți cetățeni dornici de consolidarea *statu-quo*-ului teritorial. Opoziție deschisă împotriva exprimării doctrinei național-țărăniste, promovate de Iuliu Maniu, mișcării fasciste și legionare. Fuziune cu disidența reprezentând Partidul Țărănesc-Democrat, sugerată prin **decizia** adoptată în Capitală (13 februarie 1933). Lider cunoscut: Alexandru Mătă (v.). Difuzarea ziarului **Deșteptarea**, editat la nivel central (1933-1937). Colaborări cu alte grupări locale din cadrul Comitetului Național Antifascist. Dispersie în organizații ale Partidului Național Țărănesc și Partidului Social Democrat (după 1938). Aspecte asemănătoare pentru județul Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

PASCAL, Traian (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Săpata de Sus, plasa Pitești, expropriate, parțial, prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

PASCAL, Traian I (Pitești, Argeș, 19 decembrie 1875 - ?). Ofițer de carieră (1894), *artilerie*, diplomat, general. Școala Superioară de Război, București (1897). Combatant: **Campania balcanică** (1913, maior); Primul Război Mondial (1916-1918, locotenent-colonel). Comandant: regimente de artilerie, Arsenalul Armatei, Direcția Ministerială de Armament, București. Președinte, Comisia Militară Română din Franța (1919-1922, colonel). General de brigadă (1928). Importante distincții militare autohtone și străine. Aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

PASCALOPOL (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș, origine elenă, proprietari funciari, inițiative economice de factură industrială. Mai importanți: **Dumitru P.**; **Mihail P.**, patroni fondatori (1919), Moara din Prundu, Pitești, capacitate

instalată, 80 HP (1927). Contribuții la evoluția generală a zonei în primele veacuri ale modernității. Diverse atestări documentare. (T.C.A.).

PAȘCANU, Elena (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Căteasca, plasa Dâmbovnic, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

PATRAULEA, Ilie (Câmpulung, Muscel, 3 august 1892- Câmpulung, Argeș, 22 iulie 1951). Profesor, *pedagogie și psihologie*, manager, jurist, parlamentar. Școala Normală/Colegiul Pedagogic, Câmpulung (1912), facultățile de Litere și Drept, București (1925). Activitate didactică: Școala Acadâlnar, Cadrilater, Dobrogea (1913-1916); Școala *Cuibul cu Barza*, București (1918-1925); Școala Normală, Ismail, Basarabia (1925-1926); Școala Normală *Carol I*, Câmpulung (1926-1947), director (1939-1940; 1942-1947). Combatant, Primul Război Mondial (1916); prizonier, Lagărul Düsseldorf, Germania (1916-1918). Senator și deputat de Muscel în perioada interbelică, reprezentând Lga / Partidul Poporului. Director politic, ziarul *Steaua poporului*, Câmpulung (1927), editor, Secția Muscel a Partidului Poporului. Volum important: *Introducere în psihologie* (manuscris). Studii articole, interviuri, interpelări și inițiative legislative pe diverse teme. Implicare permanentă în viața *Cetății*. Contribuții distincte la sporirea rolului Școlii Pedagogice din Câmpulung în sistemul național specializat. Importante aprecieri comunitare antume și postume. (M.B.).

PATRAULEA, Nicolae I. (Secolul XX). Ziarist. *Originar din Muscel*. Activitate redacțională, publicații din Câmpulung: *Glasul țării* (1922); *Muguri* (1922-1923); *Idealul nostru* (1928); *Vestea* (1928-1930; director politic, 1930); *Curentul Muscelului* (1929, redactor-șef); *Știrea* (1931, director). Analize,

reportaje, comentarii, interviuri, cronici, note informale pe diverse teme, dezbateri, alte rubrici specifice presei interbelice. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (I.I. B.).

PAUL (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Muscel și Argeș. Mari proprietari urbani și rurali, militanți politici, înalți funcționari publici și de stat. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, București, Câmpulung, Curtea de Argeș sau așezări apropiate. Mai cunoscuți: **Nicolae N.P.** (v.); **Anton N.P.**, **Paul N.P.**, **Lucia P.** Domeniu funciar, sate din localitatea Brătieni/Brăduleț, plasa Argeș, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. Numeroase atestări documentare. (N.P.L.).

PAUL, Nicolae N. (1877-1967). Mare proprietar urban și rural, militant politic, înalt funcționar de stat. *Integrat realităților tradiționale din Muscel prin preocupări economice, administrative, spirituale*. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel și localități apropiate. Distinct: *Vila Paul*, Câmpulung (1910), monument istoric; viile și vila de la Vrănești, Muscel (1914), preluate de stat (1949). Membru marcant, Partidul Național Liberal, prefect de Muscel (1918 ~ 1919), reprezentând guvernul condus de Ion I.C. Brătianu (v.). Contribuții financiare pentru reabilitarea bisericii *Sfântul Gheorghe*, Drăghicești, Călinești, Muscel (1941), afectată de cutremurul din 1940. Diverse consemnări documentare. (M.B.).

PAULIAN, Gheorghe I. (n. București, 30 aprilie 1936). Artist plastic, *pictură*, profesor, *desen*, manager. *Stabilit la Câmpulung, Argeș, din 1961*. Școala Normală, Câmpulung (1954), cursuri libere, Facultatea de Arte Plastice, Iași (1960), Școala Populară de Artă, Pitești, Secția Câmpulung (1964). Activitate didactică specializată: Școala

Populară de Artă Pitești, secția Câmpulung (1964-1977), director (1968-1977). Mentor: cercuri și tabere de creație, simpozioane, alte reuniuni tematice. Numeroase expoziții personale sau de grup, centre urbane din România. Fondator: Cenaclul de Arte Plastice *Ion D. Negulici*, Câmpulung (1970); Sala *Arta Câmpulung* (1980). Lucrări în colecții muzeale sau particulare din state europene. Ilustrații și grafică de carte, colaborări editoriale. Corespondent, Televiziunea Română (1975-1990), redactor șef, publicația *Infractorul* (1990-2007), București. Contribuții la evoluția spiritualității în zona Muscelului. Diverse aprecieri comunitare. (S.N.).

PAVEL, Marcel (n. Independența, Galați, 4 decembrie 1959). Solist, *muzică ușoară*, compozitor. *Familie tradițională din Câmpulung, Argeș* (1966). Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești, Argeș (1978), Academia de Muzică, București, (2010). Activitate permanentă în Capitală (1978 ~). Colaborări: teatre, orchestre, ansambluri, studiouri, case de discuri. Creații proprii importante: *Te vreau lângă mine* (2001); *Dacă mă iubești* (2004); *Spune-mi orice vrei* (2004), *Pentru o seară cu tine* (2007). Numeroase albume. Turnee externe, reprezentantul României la *Eurovizion* (2002). Consemnari critice favorabile. Diverse aprecieri comunitare. (L.P.).

PAVELESCU, Alexandru (A doua jumătate a secolului XIX-Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șerbănești, plasa Dâmbovnic, expropriate, parțial, prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

PAVELESCU, Floarea I. Al. (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șerbănești, plasa Dâmbovnic, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

PAXIMADE, Ernest (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban și rural, funcționar de stat, parlamentar. Deputat de Argeș, Colegiul II, ales la scrutinul electoral din 12 noiembrie 1912. Adept al *junimismului*. Preocupări pentru dezvoltarea economiei autohtone și democratizarea vieții sociale. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

PĂDURE, Luminița Liliana I. (n. Rătești, Argeș, 22 noiembrie 1955). Medic primar, *pediatrie*, publicistă. Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș (1974), Institutul de Medicină și Farmacie, București (1980). Stagii: Franța (1996, 1999). Doctorat, *științe medicale* (2002). Activitate specializată: Spitalul Județean Argeș (1980-1993); Spitalul *Brâncovenesc*, București (1983-1986); Spitalul de Pediatrie, Pitești (1986-1995); Spitalul *Marie Curie*, București (1995 ~), șefă de secție. Primariat în 1991. Volum important: *Toxina botulinică în tratamentul spasticității la copii* (2003). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră, diverse foruri profesionale în domeniu. Aprecieri publice. (C.C.).

PĂDUREA - PARC TRIVALE DIN PITEȘTI (Sfârșitul secolului XIX ~). Arie silvică naturală, însumând, total, 1 809 ha, din care, 750 ha integrate zonei urbane, diferența, perimetre ale comunelor apropiate Bascov, Băbana, Moșoaia. Rezervație forestieră (484,30 ha), delimitată prin *Hotărârea Nr. 18*, din 1994, adoptată de Consiliul Județean Argeș, președinte, Nicolae Mihăilescu (v.), primar, Tudor Pendiuc (v.). Amenajări dendrologice și pietonale anterioare: sfârșitul secolului XIX, inițiator, prefectul Mihail Manolescu (v.); 1903, cumpărarea unor arbori ornamentali, livrați de contele austriac, Thedeus Graf Lubenschi, primar, Nicolae Constantinescu (v.), arhitect peisagist, Edouard Redont (Franța); 1913, ample lucrări structurale (căi de acces, alei, terase, eleșteu), arhitect, Jean Pinard (București), primar, Alexandru Dumitrescu

(v.); 1952, mobilier stradal, extinderea iluminatului public, scenă pentru spectacole, teren sportiv, reabilitarea dotărilor ambientale, primar, Ion A. Dumitru (v.); 1971, rețele de apă canalizare, restaurante, grupuri statutare, primar, Alexandru Popescu (v.). Vegetație arborescentă autohtonă și exotică, peluze, colecții floricole în aer liber. Exemplare de ienupăr (*Juniperus virginiana*), molid (*Picea excelsa*, *Picea pungens* subspecia *argentea*), chiparosul de California (*Chamaecyparis lawsoniana*), arborele vieții și biota (*Thuja orientalis*, *Thuja occidentalis*), tisa (*Taxus baccata*), arborele prințesei (*Pawlonia imperialis*), arborele cu lalele (*Liriodendron tulipifera*). Punct de referință : Schitul *Trivalea* secolul XV. Areal ocrotit conform prevederilor **Legii Patrimoniului Național**. Suport documentar: Muzeul Județean Argeș. **Consemnări monografice**: Radu Gava (v.). Alte importante informații istorice, geografice, literare, memoriale, turistice. (V.F.A.).

PĂDUREȚ (1498 – 1609). Județ medieval din Țara Românească, aflat, teritorial, între Argeș și Muscel. Toponimie: *codru dens și întins*. Atestat oficial: 19 iulie 1498, voievod, Radu cel Mare (v.), act referitor la proprietățile Mănăstirii Râncăcirov, localitate aflată, astăzi, în Călinești, Argeș. Unit cu județul Muscel, denumire comună, *Muscel – Pădureț* (23 ianuarie 1609), consemnare documentară a timpului. Amintit în fonduri arhivistice și lucrări de sinteză. (V.P.).

PĂLTINEANU, Cristian S. (n. București 1 ianuarie 1950). Pedolog, cercetător științific I, manager. *Activitate în Argeș (1975-1984; 1996-2008)*. Liceul Nr. 23, București (1967), Facultatea de Geografie și Geologie, București (1972). Doctorat, *științe agricole*, București (1993). Stagii în: Austria, Anglia, Grecia. Activitate specializată: Oficiul de Pedologie și Agrochimie, Pitești (1975-1984); Institutul de Cercetare pentru Irigație și Drenaj, Băneasa, Giurgiu (1984-1996); Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești, Mărăcineni (1996-2008). Director, Stațiunea de

Cercetare pentru Pomicultură, Constanța (2008~). Colaborări didactice, Universitatea *Ovidius*, Constanța (1999 ~). Volume importante: *Mișcarea apei și a soluțiilor în solurile vertice* (1998); *Consumul și necesarul apei de irigație în Bazinul hidrografic Argeș-Vedea* (1999); *Dobrogea. Consumul și necesarul apei de irigație* (2000); *Utilizarea nămolului urban ca fertilizant în cultura pomilor* (2008). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Activitate redacțională, Pitești (2000-2008). Membru, Organizația Internațională de Știință a Solului, al altor foruri științifice sau profesionale. Premii în domeniu. Recunoașteri publice. (C.D.B.).

PĂLTINEANU, Gavril I. (n. Curtea de Argeș, 3 mai 1942). Cercetător științific, *matematică*, profesor universitar. Școala Medie/ Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1960), Universitatea din București (1965). Doctorat, *matematică*, București (1977). Activitate permanentă: Institutul de Matematică al Academiei Române, București (1973-1975); Academia Tehnică Militară (1975-1979); Universitatea Tehnică de Construcții, București (1966-1973; 1979 ~). Volume importante: *Elemente de teoria aproximării funcțiilor continue* (1982); *Clase de mulțimi interplane în raport cu un spațiu de funcții continue* (1992); *Bazele analizei numerice* (2001); *Analiză matematică. Calcul diferențial* (2002), *Analiză matematică. Calcul integral* (2004). Numeroase articole, studii și comunicări reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri specializate în domeniu. Contribuții la evoluția învățământului superior românesc contemporan. (I.A.B.).

PĂLTINEANU, George D. (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Proprietar funciar și urban, medic, parlamentar. Senator de Argeș (1901-1905), Colegiul I, reprezentând Partidul Conservator. Stimularea participării cetățenilor la consolidarea vieții sociale, economice,

administrative. Diverse inițiative legislative. Aprecieri publice. (C.D.B.).

PĂPUȘA. Culme muntoasă în Munții Făgăraș, Masivul Iezer, aflată între cursurile de apă Dâmbovița (la Est) și Râul Târgului (la Vest). Formată din: șisturi cristaline, relief diversificat, urme glaciare. Înălțime dominantă: vârful Păpușa (2 379 m.). Obârșie pentru râul Argeșel, cu albie inițială suspendată. Vegetație alpină, faună specifică. Trasee, cabane, alte amenajări proprii turismului performant sau de agrement. Numeroase descrieri geografice, istorice, literare. Diverse eponimii. (I.S.B.).

PĂSTORUL ORTODOX (1904-1947; 1995 ~). Publicație periodică, editată lunar la Pitești, subintitulată *Organ al Societății Frăția a Clerului din Județul Argeș*. Inițial (ianuarie-aprilie 1904): *Păstorul*. Director (din ianuarie 1911): Platon Ciosu (v.); secretar de redacție: Marin D. Preoțescu (v.). Analize, dezbateri, recomandări, informații, cronici, reflecții pe teme eclesiastice. Încetarea apariției în 1947. *Serie nouă* (1995), sub *patronajul* Episcopiei/Arhiepiscopiei Argeșului și Muscelului, binecuvântare acordată de Calinic Argeșeanul (v.). Difuzare națională și internațională. (I.I.B.).

PĂTRAȘCU CEL BUN (Sfârșitul secolului XV – Prima jumătate a secolului XVI). Domn al Țării Românești (martie 1554 – 26 decembrie 1557), *notificarea orașului Pitești ca loc de emitere și datare a patru importante acte voievodale* (1555-1557). Conservarea rolului tradiționalității argeșene în existența feudalității din Muntenia. (C.N.).

PĂTRAȘCU, Ioan C. (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Cornățelu, plasa Teleorman, expropriate, parțial, prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

PĂTRAȘCU, Ion C. (n. Galeșu, Brăduț, Argeș, 1 iulie 1936). Economist, *diplomat de carieră*, publicist. Liceul *Dimitrie Cantemir*, București (1954), Academia de Studii Economice, București (1958). Activitate specializată permanentă, Ministerul Afacerilor Externe al României (1958-1998): Centrala Ministerului (1958-1960; 1963-1965; 1969-1972; 1978-1990). Distinct, ambasadele României din: Uniunea Sovietică (1960-1963); Republica Populară Chineză (1965-1969); Olanda (1972-1978); Siria (1990-1993); Grecia (1995-1998). Misiuni temporare: Haga (Olanda), însărcinat cu afaceri *ad-interim* (1984); Nicosia (Cipru), consul (1985); Cairo (Egipt), funcționar superior (1987); Alexandria (Egipt), consul general (1988). Împuternicit oficial al României, numeroase delegații în state din Africa, America, Europa. Volume importante: *Peregrinările unui diplomat* (2008); *Mozaic diplomatic* (2011). Convorbiri cu personalități de seamă ale secolului XX, documentări în locuri de rezonanță istorică universală, inițiative favorabile promovării imaginii României în lume. Colaborări, revistele: *Curtea de la Argeș* (Curtea de Argeș) și *Pietrele Doamnei* (Domnești, Argeș); Asociația de Prietenie România-Republica Populară Chineză; bibliotecile publice din Pitești. Emisiuni *media*. Membru, diverse asociații profesionale naționale și internaționale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.M.M.).

PĂTRAȘCU, Viorel N. (n. Pitești, Argeș, 21 august 1946). Medic primar, *dermato-venerice*, manager, scriitor. Școala Medie Nr. 2 / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1964), Facultatea de Medicină, București (1970). Doctorat, *științe medicale*, București (1997). Activitate în domeniu: dispensarele Filipeni, Bacău (1970-1973) și Cornățel, Buzoiești, Argeș (1973-1977); Clinica Dermatologică *Șerban Vodă*, București (1977-1980); Policlinica din Costești, Argeș (1980-1991); Policlinica *I Mai*, Pitești (1991 ~), șeful instituției (1995 ~). Primariat în 1991. Colaborări didactice: Liceul Sanitar, Pitești; Colegiul de Medicină, Universitatea din Pitești.

Valoroase studii de specialitate, publicate în periodice cu profil adecvat. Preocupări literare. Volume importante: *Jurnalul de la Filipeni* (2000); *De la Erevan la Cabo da Roca* (2004); *Atenție, Europa, sosim* (2005); *Moara cu nenoroc* (2007); *Sindromul Santorini* (2008). Numeroase comentarii, eseuri, interviuri, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Rubrici și emisiuni *media* în Pitești: cotidianul *Argeșul*; studioul de televiziune *Antena 1*, Pitești (1999 ~). Membru: Uniunea Scriitorilor din România (2006); Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România (2008), filialele Pitești. Vicepreședinte/secretar general, Colegiul Medicilor Argeș, alte aprecieri publice. (C.C.).

PĂTROI, Ion (n. Ciofrângeni, Argeș, 16 iunie 1941). Profesor universitar, *istorie*, editor. Școala Medie/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1959), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1964). Doctorat, *istorie*, București (1976). Stagii în Statele Unite ale Americii (1982, 1987). Activitate didactică permanentă, Institutul Pedagogic/Universitatea din Craiova, Dolj (1964-2011). Profesor universitar (1993), conducător de doctorat (1994). Volume importante (în colaborare): *Contribuția Olteniei la Războiul pentru Independență* (1977); *Teroarea horthysto-fascistă în nord-vestul României. Septembrie 1940-octombrie 1944* (1985); *Republica în România. De la idee la faptă* (1988); *Anglia și România între anii 1939-1947* (1992); *Relații militare româno-germane. 1939-1944* (2000). Coautor tomuri de documente privind *Răscoala din 1907*; *23 August 1944*; *Românii în istoria universală*; *Istoria militară a poporului român*; *Carol al II-lea în exil*. Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Redactor șef: *Analele Universității din Craiova. Seria istorie*; *Revista pentru studiul relațiilor internaționale*; *Anuarul Centrului de Studii și Cercetări ale Istoriei, Culturii și Civilizației Evreilor din Sud-Estul Europei*. Membru, cunoscute societăți științifice europene în

domeniu. Premiul Academiei Române, Secțiunea *Istorie* (1983), director, centre de cercetare Universitatea din Craiova. Medalia de Aur a Academiei de Științe și Arte din Brazilia, alte aprecieri publice. (S.I.C.).

PĂTROIU, Nicolae (Ciofrângeni, Argeș, 16 februarie 1911 – ?). Inginer agronom, funcționar de stat, manager. Școala de Horticultură, Herăstrău, București (1929), Institutul Agronomic, București (1944). Activitate specializată: inspector, Camera de Agricultură / Secția Agricolă, Pitești (1945-1950); șef serviciu, director, Ministerul Agriculturii, București (1950-1957), șef secție (1957-1961); șef adjunct (1961-1962), inginer principal (1962-1966), Secția Agricolă, Sfatul Popular Regional Argeș. Director, Administrația Serelor și Parcurilor, Pitești (1966-1970); director adjunct, Întreprinderea pentru Legume și Fructe Argeș (1970-1976). Contribuții distincte la înființarea marilor plantații de pomi și viță de vie în Argeș, Muscel, Vâlcea, Olt (1957-1963; 44 000 de hectare). Reuniuni în domeniu, normative tehnice, interviuri, articole. Recunoașteri publice antume și postume. (C.D. B.).

PĂTRU, Ion Fl. (n. Mareș, Albota, Argeș, 3 iunie 1951). Maestru fotograf. Specializare în Capitală (1969), perfecționare, Ministerul Culturii și Cultelor, București (1991). Activitate în domeniu: Cooperativa *Deservirea*, Pitești, Argeș (1969-1974); Muzeul Județean Argeș (1974 ~), amenajarea laboratoarelor specializate ale instituțiilor. Numeroase exponate pentru: secțiile *Istorie*, *Ecologie*, *Sport*; fondul documentar special, diverse publicații despre Argeș – Muscel; presa locală și centrală. Acreditare: vizitele șefilor de stat și de guvern, delegațiilor parlamentare, reprezentanților ambasadelor. Colaborări editoriale (imagini foto): *Președintele României Socialiste Nicolae Ceaușescu și Argeșul* (1983); *Mausoleul / Memorialul Mateiaș* (1984, 2009); *Pitești 600. Studii și comunicări* (1986). Aprecieri comunitare. (I.E.C.).

PĂUN, Constantin C. (n. Perșani, Zărnești, Brașov, 7 august 1948). Medic primar, *anestezie-terapie intensivă*, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1975*. Liceul Codlea, Brașov (1966), Facultatea de Medicină, București (1972). Doctorat, *științe medicale*, București (2009). Activitate specializată: dispensarul Optași-Măgura, Olt (1972-1975); Spitalul Județean Argeș (1975-1979; 1982 ~), șef, Secția Anestezie- Terapie Intensivă/ATI (1994 ~), director adjunct (1994-1998), director general (2001-2005). Adaptarea structurilor instituției la criteriile europene. Temporar, Spitalul Districtual Garian, Libia (1979-1982), contract guvernamental bilateral. Primariat în 1991. Studii, analize, rapoarte, interviuri, articole, emisiuni *media*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, importante asociații profesionale în domeniu. Implicare permanentă în viața comunitară, consilier județean (2009 ~), reprezentând Organizația Argeș a Partidului Social Democrat. Diverse aprecieri publice. (C.C.).

PĂUN, Gheorghe I. (Bradul, Argeș, 23 septembrie 1934 - Bradul, Argeș 20 iunie 2011). Inginer, *construcții căi ferate*, manager, literat. Școala Medie nr. 1 Iași (1959), Facultatea de Transporturi Feroviare, București (1959). Activitate specializată, Căile Ferate Române: Stația Pitești, Argeș, inginer principal (1964-1965), adjunct șef gară (1965-1978); stația Golești, Ștefănești, Argeș, inginer principal (1978-1983), adjunct șef gară (1983-1990), șef secție coordonator (1990-1994). Inovații în domeniu. Volume importante: *Un secol de activitate feroviară la Pitești. Monografie* (1972, în colaborare); *Nostalgie-n Valahorum* (2002). Versuri în mai multe culegeri și antologii de profil. Membru Cenaclul literar/Fundația *Liviu Rebreanu*, Pitești. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice regionale și naționale. Implicat direct în organizarea sărbătoririi Centenarului Căii Ferate București-Pitești și a stației Pitești (30 septembrie 1972). Recunoașteri publice. (G.P.).

PĂUN, Gheorghe V. (n. Cicănești, Argeș, 6 decembrie, 1950). Membru corespondent al Academiei Române (24 octombrie 1997), matematician, cercetător, scriitor. Liceul/ Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1969), Universitatea din București (1974). Doctorat, *matematici*, București (1977). Stagii: China, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Olanda, Spania. Cercetător științific principal *gradul I*, Institutul de Matematică al Academiei Române (1994 ~). Volume importante: *Gramatici matriciale* (1981); *Paradoxurile clasamentelor* (1987); *Marcus Contextual Grammars* (Londra, 1997); *DNA Computing New Computing Paradigms* (1998, în colaborare). Numeroase arii de cercetare informatică, special, cofondator, *Secvențele Păun-Salomaa*. Membru, Academia de Științe din New York (1995), Asociația Europeană de Informatică Teoretică (1991), Academia Europei (2006). Membru, Uniunea Scriitorilor din România (1990), romanele *Oglinzi mișcătoare* (1994), *Hotel Anghila* (1994), Premiile *Gheorghe Lazăr* al Academiei Române (1983), *The Best Paper Award* (Viena, 1994). Colaborări cu mediile universitare și culturale din Pitești, forurile administrative din Curtea de Argeș. Contribuții importante la evoluția matematicilor informatizate, diversificarea prozei literare, promovarea imaginii României în contemporaneitate. (S.D.V.).

PĂUNA, Ion Gh. (n. Retevoești, Pietroșani, Muscel, 25 octombrie 1933). Învățător, artist plastic, *pictură naivă*. Școala Normală, Câmpulung, Argeș (1954), Școala Populară de Artă Pitești, Argeș (1986). Activitate didactică permanentă, școli din Argeș: Valea Danului (1958-1959); Retevoești (1962-1984); Vărzăroaia /Pietroșani (1984-1993). Expoziții personale sau de grup: Curtea de Argeș (1964~2011), Pitești (1974 ~2011), București (1977~1987), Câmpulung (1981, 2005, 2009). Exprimări externe: Canada, Germania, Israel, Japonia, Statele Unite ale Americii, Suedia. Lucrări în colecții muzeale sau particulare din mai multe țări europene.

Referate metodice, interviuri, reuniuni zonale și naționale pe teme adecvate. Aprecieri critice favorabile, alte recunoașteri comunitare. (S.N.).

PĂUNESCU, Aurelia N. (Mașloc/Bleumenthall Timiș, 15 martie 1924 - București, 26 septembrie 2012). Profesoară, desen, artist plastic, pictură, donator comunitar. *Domiciliu și activitate în Argeș (1963-1993)*. Căsătorită cu **Nicolae P.** (v.). Școala Centrală, București (1943), Academia de Bele-Arte, București (1948), *Clasa Jean Alexandru Steriadi*. Preocupări didactice permanente: Liceul Corbeni, Argeș (1970-1974); Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1974); Liceul Economic și Grupul Școlar al Ministerului Industriei Ușoare / Colegiul Tehnic *Armand Călinescu*, Pitești (1975-1990); Expoziții personale sau de grup: București (1971-1973), Curtea de Argeș (1971), Pitești (1971 ~). Exprimări externe. Lucrări în colecții muzeale sau particulare din mai multe țări europene. Studii, articole, referate, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale, emisiuni *media*. Comentarii critice favorabile. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri comunitare antume și postume. (S.N.).

PĂUNESCU, Constantin I. (Toploveni, Muscel, 20 iunie 1925 – București, 6 februarie 1999). Cercetător științific, psihologie, cadru didactic uninversitar. Liceul *Matei Basarab*, București (1945), Facultatea de Litere și Filosofie (1949), Facultatea de Drept, București (1949). Doctorat, psihologie, București (1968). Activitate specializată în Capitală: Institutul de Științe Pedagogice (1966-1972); Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice (1972-1990), șef, Catedra de Pedagogie. Colaborări, Universitatea *Pro Humanitas*, București (1991-1999). Exprimări externe; Elveția. Volume importante: *Tulburări de vorbire la copil* (1965), *Limba și intelect* (1975), *Introducere în psihologia handicapților* (1982), *Agresiunea și conduita umană* (1995), *Psihopedagogia specială integrată* (1998). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și

internaționale. Exponent *terapia complexă a tulburărilor de vorbire ale copilului*, membru, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (O.M.S.).

PĂUNESCU, Cornel L. (n. Curtea de Argeș, 7 aprilie 1953). Inginer, geodezie, profesor universitar. Liceul / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1972). Institutul de Construcții, București (1979). Doctorat, științe tehnice, București (1997). Documentări externe. Activitate specializată în Capitală: Institutul de Prospekțiuni Geologice (1979-1991); Facultatea de Geografie și Geologie, Universitatea din București (1991 ~), profesor (2006). Volume importante: *Geodezie, I* (1992); *II* (1997); *III* (2005); *Broderia* (1997, proză scurtă). Studii, analize, rapoarte, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, contracte de cercetări / *granturi*. Distinct: cartografierea bazinului carbonifer Valea Jiului (Hunedoara); observații permanente în zona Barajului *Vidraru* (Argeș); implementarea preocupărilor din domeniu în economia de piață (București). Membru, diverse foruri științifice autohtone sau continentale. Aprecieri publice. (I.D.P.).

PĂUNESCU, Ion D. (n. Câmpulung, Muscel, 7 aprilie 1923). Radiotelegrafist, inovator și inventator, manager. Liceul Militar *Mănăstirea Dealu*, Târgoviște, Dâmbovița (1939); Școala Militară *Maiștri Radiotransmisiuni*, București (1943). Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1943-1944), *Frontul de Vest* (1944-1945). Activitate specializată: Unitatea Militară *Transmisiuni Aero*, București (1946-1947); atelier radio (1947-1948); conducător tehnic, Cooperativa *19 Noiembrie*, Curtea de Argeș (1948-1952); Trustul de Construcții Argeș, Pitești (1952-1971); Liceul de Construcții, Pitești (1971-1975). Inițiativă privată, SC *Clap SRL*, Pitești (1990 ~). Peste 30 de ani de învățământ și invenții brevetate în domeniul instalațiilor termice, sanitare, electrice. Distinct: *cazane pentru apă caldă, abur, ulei diatermic*, circa 6 600 de unități proiectate și

instalate în locuințe, instituții publice întreprinderi din România. Studii, articole, rapoarte, interviuri, emisiuni *media*. Diverse aprecieri comunitare. (I.T.B.).

PĂUNESCU, Marin (Călinești, Muscel, 12 septembrie 1912- București, 30 august 1986). Profesor gradul I, *pedagogie*, manager, publicist. Școala Pedagogică, Buzău (1932), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1954). Activitate didactică (1932-1941), unități din: Valea Seacă (Trei Scaune); Traian-Vechi (Ismail); Târnova (Caraș). Combatant, Al Doilea Război Mondial (1941-1945). Titular în Pitești școlile: Nr. 6 (1945-1954); Nr.7 (1954-1956), director; *Medie Mixtă Nr.3 / Liceul/ Colegiul Alexandru Odobescu* (1956-1958), director; Nr. 4. (1958-1960; 1964-1966); *Medie nr. 1/Liceul Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu* (1960-1964), director adjunct. Fondator, Școala Nr.11 /*Mihai Eminescu*, Pitești (1966-1974), director. Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse foruri științifice din România. Contribuții la diversificarea preocupărilor instructiv-educative în instituțiile amintite. Titlul de *Profesor emerit*, alte aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

PĂUNESCU, Marin V. (n. Bârla, Argeș, 8 august 1922). Inginer constructor, profesor universitar, inovator. Institutul Politehnic, Timișoara (1956). Stagii: Cehia (1957); Federația Rusă (1973); Germania Federală (1974). Doctorat, *științe tehnice*, București (1963). Activitate didactică și de cercetare permanentă: Facultatea de Construcții Civile și Industriale, Timișoara (1956 - 1997). Volume importante: *Geotehnică și fundații* (1967, 1973); *Geologie, geotehnică și fundații* (1982); *Mecanizarea lucrărilor de îmbunătățire a terenurilor de fundare* (1992). Numeroase articole, studii, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, *granturi/* contracte de cercetare finalizate. Membru, diverse foruri profesionale interne sau externe în domeniu, expert guvernamental.

Premiul *Traian Vuia* al Academiei Române (1979), alte aprecieri publice. (I.I.V.).

PĂUNESCU, Mihail (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban și rural, militant politic, înalt funcționar de stat. Imobile, suprafețe de teren, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș și localități apropiate. Membru marcant, Partidul Poporului. Succesiv: subprefect de Argeș (1926-1927), colaborator direct al prefectului Ovidiu Rădulescu (22 iulie 1926 - 5 iunie 1927); prefect de Argeș (5 - 22 iunie 1927). Reprezentant în teritoriu al guvernelor conduse de Alexandru Averescu și Barbu Știrbei. Invitație nominală onorată pentru participarea la inaugurarea *Porții Eroilor* din Pitești (26 septembrie 1926). Diverse consemnări în presa timpului. Aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

PĂUNESCU, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitățile Găleşești și Valea Mărului, plasa Pitești, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

PĂUNESCU, Nicolae A. (Glâmbocel, Bogați, Argeș, 8 iulie 1919 – București, 21 februarie 2000). Inginer, *construcții rutiere și hidroenergetice*, om de cultură, manager. Liceul *Dr. Ion Meșotă*, Brașov (1941), Institutul Politehnic, București (1947). Activitate specializată: Fabrica de Poduri *Vulcan*, Hunedoara (1946-1947); Fabrica *Goldenberg&Nacht*, București (1947-1948); Întreprinderea pentru Lucrări Speciale, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, București (șef șantier, 1948-1963). Distinct: inginer-șef (1963-1965), director (1965-1986), Grupul de Șantiere *16 Februarie*, Corbeni/ Antrepriza de Construcții Hidroenergetice, Pitești, Argeș, integrate Întreprinderii/Trustului de Construcții Hidroenergetice din Capitală. Contribuții

directe la: refacerea podurilor de la Dolhasca (peste Siret) și Partoș (peste Mureș), distruse de război (1948-1949); amenajarea Portului Militar Mangalia, Constanța (1955); sistematizarea drumurilor din perimetrul Hidrocentralei de la Bicaz, Neamț (șef șantier, 1959-1963). Coordonarea amplelor lucrări hidroenergetice de pe Argeș, Vâlsan, Topolog, Dâmbovița Superioară, Râul Târgului, Olt (baraaje, lacuri de acumulare, galerii, tunelul *Bâlea-Capra*, căi de transport, stații de transformare, colonii rezidențiale). Implicare în proiecte edilitare și gospodărești (Curtea de Argeș, Câmpulung, Pitești, Râmnicu Vâlcea, Slatina), conlucrări cu foruri patrimoniale pentru restaurarea unor cunoscute monumente istorice din Argeș-Muscel (Cetatea Poenari, Biserica Domnească de la Curtea de Argeș, Memorialul de Război Mateiaș, Reședința Patriarhală din Dragoslavele, Complexul *Florica*, Ștefănești). Colecționar de artă. Pasionat de muzică, teatru, film, bibliofilie. Inițiativa realizării și amplasării lucrării plastice de mari dimensiuni, ***Electrificarea***, autor, Constantin Popovici, spațiu amenajat în imediata apropiere a barajului *Vidraru*, Arefu, Argeș. Studii, analize, rapoarte, reuniuni naționale sau internaționale pe diverse teme. Contribuții speciale la evoluția zonei Argeș-Muscel în ultimele decenii ale secolului XX. Importante aprecieri publice antume și postume. **(G.P.)**.

PĂUNESCU, Ovidiu Gh. (n. Lunca de Sus, Harghita, 23 octombrie 1952). Inginer, *industrializarea lemnului*, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1979*. Liceul Teoretic, Cugir, Alba (1971), Universitatea *Transilvania*, Brașov (1979). Activitate productivă: tehnolog/proiectant (1979-1991), șef, Departamentul Import-Export (1991-1999), Combinatul de Prelucrarea Lemnului/ SC *Alprom SA*, Pitești; director Departamentul Lemn-Mobilă, SC *Grivco SA*, București (1999-2005); director, Compartimentul Comerț Exterior, Agenția *Grivco* Hong-Kong, Republica Populară Chineză (2005-2006); director Comercial, SC *Jhon SRL*, Pitești (2006

~). Preocupat constant de promovarea mobilei și a altor repere fabricate în România pe piețe externe. Contribuții directe la organizarea standurilor autohtone în cadrul expozițiilor de profil din Belgia (1994, 1996), China (1999), Federația Rusă (2000, 2001). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Diverse aprecieri comunitare. **(I.D.P.)**.

PÂRLAC, Sebastian Th. (n. Făurești, Vâlcea, 24 decembrie 1958). Inginer, *transporturi auto*, profesor universitar. *Stabilit în Argeș din 1985*. Liceul Industrial Nr.1, Craiova, Dolj (1978), Institutul Politehnic, București (1985). Doctorat, *științe tehnice*, București (1998). Activitate specializată: Întreprinderea *ARO*, Câmpulung, Argeș (1985-1989); Centrul de Studii pentru Autovehicule, București (1992-1995); Trustul de Instalații și Automatizări, București, Antrepriza Pitești (1995-1998). Preocupări didactice: Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1989-1992; 1998 ~). Secretar științific, Facultatea de Mecanică și Tehnologie (2004-2012), prorector (2112~). Volume importante (autor, coautor): ***Vibrații mecanice. Teorie și aplicații în domeniul autovehiculelor rutiere și în domeniul prelucrărilor mecanice*** (2000); ***Modele pentru studiul vibrațiilor automobilelor*** (2001); ***Combaterea zgomotelor și vibrațiilor*** (2004). Numeroase studii, articole, comunicări, *granturi/contracte* de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale specializate în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic din Pitești. Aprecieri publice. **(M.C.S.)**.

PÂRNUȚĂ, Gheorghe I. (Rucăr, Muscel, 31 mai 1915-București, 18 iulie 2009). Profesor, *limba și literatura română*, cercetător științific, om de cultură. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1944), Facultatea de Litere și Filosofie, București (1948). Doctorat, *pedagogie*, București (1969). Activitate

didactică: învățător, școli din Muscel, Dâmbovița, Harghita (1935-1939; 1947-1948); profesor Școala Normală/Colegiul Pedagogic Carol I, Câmpulung (1948-1950); școala Medie de Bibliotecari, București (1950-1952); Grupul Școlar *Galvanii-Tei*, București (1954-1964); lector/conferențiar, Institutul Pedagogic de 3 ani, București (1968-1972). Temporar: subrevizor școlar, Câmpulung (1946-1947); bibliotecar Așezămintele Culturale, București (1950); cercetător, Institutul de Științe Pedagogice, București (1964-1968). Volume importante (în colaborare): **Gângirea pedagogică a generației de la 1848** (1968); **Câmpulung-Muscel ieri și azi. Istoria orașului** (1974); **Istoria învățământului din România, I** (1983), **II** (1993); **Oameni din Cetatea de scaun. Personalități și figuri muscelene** (1995); **Învățământul și cultura în județele istorice Argeș și Muscel. Secolul XIII-1864, I** (1996). Coautor: monografiile școlare (Argeș, Vâlcea, Dolj); **tomuri de documente**, istoria pedagogiei și învățământului românesc. Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Membru de onoare, cunoscute foruri profesionale în domeniu. Premiul *George Barițiu* al Academiei Române (2000), expoziție personalizată la Rucăr, alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

PÂRVAN, Gabriel Octavian Gh. (n. Râmnicu Vâlcea, 12 august 1947). Cadru didactic universitar, *franceză-spaniolă*, traducător. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1969*. Liceul *Vasile Roaită*, Râmnicu Vâlcea (1964), Universitatea din București (1969). Stagiu: Franța (1983). Doctorat, *literatură franceză*, Timișoara (1998). Activitate în domeniu: liceele/colegiile *Alexandru Odobescu* (1969-1971) și *Nicolae Bălcescu/Ion C.Brătianu* (1985-1990), Pitești; Institutul Pedagogic / Institutul de Învățământ Superior/ Universitatea din Pitești (1971-1985; 1990 ~), șef, Catedra Limbi Romanice (1999 ~). Volume importante: **Traductions dirigées/Traduceri dirijate** (1997); **Poètes français du XXe siècle/ Poeti francezi ai secolului XX** (1999, 2004); **Le Théâtre**

français au XXe siècle/ Teatrul francez în secolul XX (2005); **Romanciers français du XXe siècle/ Romancierii francezi ai secolului XX** (2006); **Macrotextul simbolist** (2007). Numeroase studii, articole, comentarii, reuniuni tematice naționale și continentale. Director, Institutul Internațional de Traduceri *Liviu Rebreanu*, Pitești (2000 ~); director fondator, revista **Studii și cercetări filologice, Seria-Limbi romanice**, Facultatea de Litere, Pitești (2005). Implicări în derularea mai multor programe europene (1996 ~). Contribuții la dezvoltarea învățământului superior din Pitești. Membru, diverse foruri culturale în domeniu, distinct, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2008), alte aprecieri publice. (M.C.S.).

PÂRVANOVICI (secolul XIX). Familie tradițională din Pitești, Argeș. Proprietari urbani, negustori, *Corporația a II a*; donatori comunitari. Activitate specifică, agreată de Camera de Comerț și Industrie Pitești, Primăria locală, Prefectura Argeș. Imobile rezidențiale, antrepozite, spații de desfacere, terenuri, zona *Teiuleanu – Mavrodolu – Târgu din Vale*, administrate în *condominiu* de patru frați. Mai cunoscuți **Ivancea P.**(v.). Contribuții la diversificarea activității economice și spirituale cotidiene. Implicări în viața *Cetății*. Diverse atestări documentare. (N.P.L.).

PÂRVANOVICI, Ivancea (Secolul XIX). Proprietar imobiliar, negustor, donator comunitar. Clădiri, terenuri, magazine în Pitești, Argeș, membru marcant, *Corporația a II-a*. Afaceri cu produse manufacturiere sau alimentare, activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie, Pitești, Primaria Urbană, Prefectura Argeș. Obiecte de cult oferite Bisericii *Mavrodolu*, din localitate; confecționarea, pentru Biserica Domnească *Sfântul Nicolae*, Curtea de Argeș, a ușilor de aramă de la intrarea principală, inscripționate nominal, astăzi, piese de patrimoniu. Adept al dezvoltării învățământului național și pregătirii superioare, în Europa Occidentală, a tinerilor

din România. Contribuții la diversificarea preocupărilor economice și spirituale cotidiene. Implicări constante în viața *Cetății*. Importante aprecieri publice antume și postume. (N.P.L.).

PÂRVU MUTU (Câmpulung, Muscel, 12 octombrie 1657-Robaia, Mușătești, Argeș 1735). Pictor, *artă sacră*, iconar, portretist. *Formator de școală în domeniu*. Ucenicie: Mănăstirea *Negru Vodă*, Câmpulung; parohii din Bucovina. Valoroase compoziții murale, bisericile mănăstirilor: Cotroceni, București (1682); Mărgineni, Prahova, tablou votiv de amplitudine, *60 de personaje* (1694); Sinaia, Prahova, *Cina de la Mamvri* (1695-1696); Aninoasa, Muscel; locașurile de cult: Filipeștii de Pădure, Prahova, scenă distinctă în pronaos, *55 de personaje* (1692); Râmnicu Sărat, Buzău (1697); *Sfântul Gheorghe Nou*, București (1707). Precursor al portretului în Muntenia, lucrări dedicate: boierii Vlădescu (v.), Constantin Brâncoveanu (v.), familia Cantacuzino. Autoportret reprezentativ: Mănăstirea Mărgineni, descoperit de Dumitru Noroceca (v.). *Tălmăcirea* în limba română a unor cărți religioase și documente medievale. Volum romanțat personalizat, ***Culorile sângelui***, de Mihail Diaconescu (v.), alte valoroase consemnări și recunoașteri publice antume sau postume. (S.N.).

PÂRVU, Radu Gabriel P. (n. Pitești, Argeș 29 ianuarie 1956). Cadru didactic universitar, *filosofie*, manager. Liceul German, Pitești (1975), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1980). Stagii: Germania (1979,1996); Austria (1994). Doctorat, *filosofie*, București (2001). Activitate în domeniu: instituții de învățământ mediu din Argeș (1998-2001); Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (2001 ~), decan, Facultatea de Științe Juridice, Administrative și Comunicare. Volume importante: ***Fichte. Doctrina științei*** (1995); ***Schelling.Sistemul idealismului transcendentar*** (1995); ***Teme filosofice*** (2001, în colaborare). Editor. Studii, articole, traduceri. Contribuții la evoluția învățământului argeșean. Implicări comunitare.

Aprecieri publice. (I.I.V.).

PÂRVU, Viorel I. (n. Dragoslavele, Muscel, 6 mai 1942). Inginer, *drumuri și poduri*, cercetător științific principal I, publicist. Școala Medie / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1960), Institutul de Construcții, București (1969). Doctorat, *științe tehnice*, București (1995). Activitate permanentă în domeniu: Institutul de Cercetări în Transporturi, București, șef/director, Laboratorul/Departamentul Național Betoane de Ciment Rutiere și Aeropurtate (1969-2003); Search Corporation, București, director, Departamentul Aeroporturi (2003-2012). Expert tehnic în domeniu, inventator. Distinct: coordonarea studiilor privind capacitatea portantă reală, pistele aeroporturilor Satu Mare, Oradea (Bihor), Boboc (Buzău), Tulcea. Standarde, normative, ghiduri, instrucțiuni, aflate în vigoare, pentru domeniul betoanelor de ciment rutiere și aeroportuare (1995~2004). Contribuții tehnologice directe la realizarea programelor investiționale pentru construirea sau repararea căilor de rulare, aeroporturile internaționale Timișoara, Otopeni și Băneasa (București), Mihail Kogălniceanu (Constanța), prevăzute în ***Legea Nr. 10***, din 1995. Referate, comunicări, dezbateri, reuniuni științifice naționale și continentale (1970~2005). Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.D.P.).

PÂRVULESCU, Viorica I. (n. Pitești, Argeș, 31 ianuarie 1955). Cercetător științific principal I, *chimie*, publicistă. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Medgidia, Constanța (1974), Institutul Politehnic, București (1978). Doctorat, *chimie tehnologică*, București (1995). Stagi: Belgia (1999-2001). Activitate specializată: Întreprinderea Chimică *Dudești*, București (1979-1980); Rafinăria *Vega*, Ploiești, Prahova (1980-1981); Institutul de Cercetări Chimice / ***ILECHIM***, București (1981-1990); Institutul de Chimie-Fizică, Academia Română (1990 ~). Colaborări didactice, Universitatea din București (1990-1999). Conducător de doctorat (2003). Volum

important: *Contribuții la bazele teoretice ale preparării catalizatorilor bimetalici pe suport* (1989). Numeroase studii, articole, rapoarte, comunicări, reuniuni tematice internaționale în domeniu. membră, diverse foruri profesionale autohtone sau continentale. Premiul *Nicolae Teclu* al Academiei Române (1990), alte aprecieri publice. (E.H.).

PECINEAGU. Culme din Masivul Făgăraș, obârșie pentru pârâul eponim, lac de acumulare și baraj pe cursul superior al Dâmboviței, șantier specializat, integrate Complexului Hidroenergetic Clăbucet (1970 ~). Vegetație alpină, faună specifică. Trasee, cabane, alte amenajări proprii turismului performant sau de agrement. Numeroase descrieri geografice, istorice, literare, economice. (I.S.B.).

PELEARCĂ, Ion I. (n. Boțești, Muscel, 19 mai 1932). Compozitor, dirijor, publicist. Școala Militară de Muzică, București, (1955), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1971) *Clasa Viorel Cosma, Petre Brâncuși, Emilia Comișel*. Șef, Muzica Militară: unități speciale din Timiș (1955-1958); Academia Militară, București (1975-1976). Activitate didactică în Capitală: Academia Militară (1958-1961), Școala Militară de Muzică, (1968-1972); Inspectoratul General al Muzicilor Militare, (1976-1984); Liceul Militar Muzical, (1984- 1990). Numeroase creații proprii: muzică de fanfară, religioasă, pentru copii. Volume, studii, articole, recenzii, reportaje, cronici, interviuri. Membru: Uniunea Ziariștilor din România; Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România. Colaborări constante cu instituții culturale din Argeș. Aprecieri publice. (L.P.).

PELINESCU, Claudiu Gh. (n. Băiculești, Argeș, 26 februarie 1950). Jurist, înalt funcționar public, magistrat. Liceul / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1973), Universitatea din București (1978). Activitate specializată: consilier juridic, Întreprinderea de Produse Electronice și Electrotehnice

Electroargeș, Curtea de Argeș (1979-1989); primar al orașului (1990-1991); secretar al Primăriei urbane (1992); procuror, Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeș (1993-2008). Inițiativă și proiecte administrative: edificarea Serviciului de Ambulanță; amenajarea canalului colector *Axa Nord-Sud*; reabilitarea punctelor termice; amplasarea statuii *Basarab I* (v.); modernizarea iluminatului public pe bulevardul principal; înfrățirea localității Curtea de Argeș cu orașul Nevers, Franța (1991). Distinct: demersuri constante, în calitate de magistrat, pentru aplicarea legislației adoptate după 1990. Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, interviuri, emisiuni *media*. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu. Aprecieri publice. (A.A.D.).

PENCIU GORUNESCU Gheorghe (Cerbureni, Valea Iașului, Argeș, 26 ianuarie 1926-București, 2 aprilie 2011). Proiectant *complexe agricole*, militant politic, literat, publicist. Liceul Industrial, Curtea de Argeș (1948), Facultatea de Educație Fizică și Sport, București (cursuri libere). Activitate anticomunistă. Arestat, cercetat, torturat, Securitatea din Capitală, judecat (1948). Condamnat, opt ani temniță grea, detenție, penitenciarele: Târgșor (Prahova), Jilava (Ilfov), Peninsula (Canalul Vechi Dunăre-Marea Neagră, Dobrogea), Târgu Ocna (Bacău), Aiud (Alba). Eliberat, 7 iunie 1956. Reîncarcerat (10 august 1958), muncă silnică pe viață, tratament *educațional*, penitenciarele Târgu Ocna și Aiud. Grațiat (1964). Lucrător în construcții, proiectant, Institutul de Studii și Proiectări Agricole, București (1964-1988). Versuri, proză, reportaje, interviuri, comentarii. Volume importante: *Popasuri umoristice, Medici în recluziune; Candidați pentru Eternitate*. Colaborări, revistele: *Contemporanul, Urzica, Albina, Luceafărul, Meridiane*, București. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

PENDIUC, Tudor A. (n. Balș, Olt, 5

august 1954). Informatician, înalt funcționar public și de stat, cadru didactic universitar. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1978*. Liceul Teoretic, Balș (1973), Facultatea de Științe ale Naturii, Craiova, Dolj, secțiile *Informatică* (1978), *Matematică* (1981). Specializări, discipline complementare administrației publice. Doctorat, *relații economice internaționale*, București (2002). Activitate permanentă în domeniu. Șef: Oficiul de Calcul, Întreprinderea de Motoare Electrice/ SC Ana IMEP SA, Pitești (1986-1988); Atelierul de Proiectare, Trustul de Construcții Argeș (1988-1990). Membru marcant: Frontul Salvării Naționale; Partidul Democrat; Partidul Social Democrat. Viceprimar al municipiului Pitești (1990-1991), subprefect de Argeș (1991-1992). Distinct: primar al Municipiului Pitești, succese electorale concludente (1992-1996; 1996-2000; 2000-2004; 2004-2008; 2008-2012; 2012 ~). Numeroase realizări edilitare: redimensionarea zonei centrale urbane; finalizarea autostrăzii ocolitoare, a cvartalelor *Tudor Vladimirescu*, *Popa Șapcă*, *Nord*, *Găvana III*; instalarea *nocturnei* Stadionului *Trivale/Nicolae Dobrin*; ridicarea statuilor *Mircea cel Bătrân*, *Ion C. Brătianu*; înființarea Centrului Cultural, Filarmonicii, Festivalului *Zavaidoc*; continuarea *Simfoniei Lalelelor*; înfrățirea localității cu așezări din Olanda, Statele Unite ale Americii, Suedia. Titular: Universitatea din Pitești; Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești. Volume importante (în colaborare): *Managementul administrației publice* (1999, 2001, 2003, 2004); *Pitești. 20 de ani de istorie. 1989-2009* (2009). Studii, articole, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni interne și externe pe teme adecvate. Lider, diverse foruri naționale și internaționale cu profil adecvat. Valoroase aprecieri comunitare. (T.M.).

PENESCU, Fulvia (12 martie 1906 – București, 14 martie 1962). Mare proprietar urban și rural. Căsătorită cu **Nicolae P.** (v.). Întinse suprafețe de teren, localitatea Teiu, plasa Dâmbovnic, Argeș, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza.

Arestată (14 iulie 1947), Tămădău Mare, Ilfov, împreună cu fruntașii Partidului Național Țărănesc, tentativă de expatriere în Occident. Cercetată, judecată formal, eliberată (3 martie 1949). Confiscarea și evacuarea din locuința de la București, domiciliu obligatoriu, Bărăgan, Ialomița (1953-1961). Deces survenit la puțin timp după restabilirea în Capitală. Diverse atestări documentare. (I.I.Ș.).

PENESCU, Mircea N. (n. Pitești, Argeș, 1 iulie 1951). Medic primar *interne* și *nefrologie*, manager, publicist. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1970), Facultatea de Medicină, București (1976). Stagiu: Belgia (1991,1996). Doctorat, *științe medicale*, București. Activitate permanentă: Spitalul Clinic de Nefrologie *Dr. Carol Davila*, București (1976 ~), șef, Secția *Nefrologie I* (2003 ~), director general (2003 ~). Primariate: *medicină internă* (1991); *nefrologie* (1997). Competență, *endoscopie digestivă* (1992). Colaborări didactice, Universitatea de Medicină și Farmacie, București. Numeroase volume (în colaborare), studii, articole, rapoarte, analize, interviuri, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Redactor șef, revista *Nefrologie*, București (2006 ~). Membru, importante foruri continentale în domeniu. Implicări comunitare. Aprecieri publice. (C.C.).

PENESCU, Nicolae (Pitești, Argeș 28 februarie 1897 – Paris, Franța, 3 februarie 1981). Mare proprietar urban și rural, jurist, militant politic, parlamentar, demnitar. Studii liceale, București (1915), Facultatea de Drept, Paris (1919). Activitate permanentă în Capitală, avocat, președinte, Uniunea Barourilor din România. Scrieri în domeniu. Întinse suprafețe de teren, localitățile Bârlogu, Buta, Teiu, plasa Dâmbovnic, Argeș, expropriate, parțial, prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu, și *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, inițiată de executivul format de Petru Groza. Membru marcant, Partidul Național Țărănesc: secretar general al

Partidului; deputat de Argeș (1928-1931; 1932-1933); ministru de Interne, guvernul *remaniat* Constantin Sănătescu (4 noiembrie-6 decembrie 1944); președinte / președinte de onoare, Organizația Argeș (1945-1947). Implicat în: confruntarea electorală de stradă cu opoziției (Pitești, 9 august 1946), îngrijire medicală prelungită; tentativa de expatriere a liderilor Partidului în Occident (Tămădău Mare, Ilfov, 14 iulie 1947). Arestat, cercetat, torturat, Securitatea din București, judecat, condamnat, detenție corecțională (1947-1955), domiciliu forțat, Bărăgan, Ialomița (1955-1959), redeschiderea *cauzei*, o nouă sentință, Penitenciarul Jilava, Ilfov (1959-1964), amnistie generală. Exilant în Franța (1968-1981). Fondator, Consiliul Național Român, Paris, filiale: țări europene, Australia, Canada, Statele Unite ale Americii. Atentat premeditat, pachet cu bombă artizanală, rănit grav, spitalizat, deces la Paris. Contribuții la: consolidarea *pluripartidismului* interbelic; revigorarea opoziției externe față de regimul comunist din România; promovarea imaginii zonei Argeș - Muscel în contemporaneitate. Reabilitat (1998), alte aprecieri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

PENESCU, Nicolae T. (Pitești, Argeș, 1 mai 1869 - ?). Instructor, proprietar urban. Școala Normală, București, (1891). Activitate didactică permanentă, școli primare din: Turnu Măgurele, Teleorman (1891-1892); Pitești (1892 ~ 1913); Curtea de Argeș (1913 ~). Suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești și localități apropiate. Orientare politică țărănistă. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(I.M.D.)**.

PENITENCIARUL CÂMPULUNG (1862-1950). Loc de detenție preventivă a persoanelor arestate până la judecare și pronunțarea sentinței, sau pentru executarea pedepselor penale private de libertate. Închisoare a județului Muscel. Suport legislativ inițial: reforma sistemului penitenciar (1 octombrie 1862), din timpul domniei lui

Alexandru Ioan Cuza (1859-1866). Numeroase reglementări ulterioare. Autoritate succesivă: Ministerul din Lăuntru/de Interne (1862-1874; 1929-1936; 1945-1950); Tribunalul Muscel (1874-1929, arest preventiv); Ministerul de Justiție (1936-1945). Integrat Inspectoratului I al penitenciarelor din România. Edificiu propriu, capacitate variabilă. Temporar: penitenciar corecțional (adulți sau minori); institut de siguranță (azil) pentru condamnate cu anormalități fizice și vârstă înaintată. Încetarea activității (1950), preluarea atribuțiilor, Penitenciarul din Pitești, Argeș, secția teritorială (1950-1977). Diverse atestări documentare. **(A.A.D.)**.

PENITENCIARUL COLIBAȘI (1980 ~). Închisoare corecțională, Mioveni, Argeș, deținuți de drept comun, pedepse de până la zece ani. Edificii proprii. Secții pentru bărbați și femei, capacitate variabilă. Activitate productivă (1980-1989): șantier de construcții, ferme agricole, prestații comunitare. Autoritate administrativă: Ministerul de Interne (1980-1990); Ministerul de Justiție (1990 ~). Unitate specială, aferentă județelor Argeș, Giurgiu, Teleorman, Vâlcea. Adaptarea la normele Uniunii Europene: asistență medicală și religioasă (biserică ortodoxă, 1998); consiliere juridică, școlară, psihologică; reuniuni cultural-sportive; calificări, reconversii profesionale; libertatea de opinie a condamnaților, relaxarea condițiilor de viață. Comandanți cunoscuți: Mihai Toma, Ion Cârciu, Gheorghe Liță, Viorel Marinescu (ofițeri). Directori: Marinel Nemoianu, Gheorghe Bălășoiu, Ionel Claudiu Dinea (v.), Mihaela Focică (magistrați); Alin Irimia, Valentin Sorescu, Viorel Dinișor, Dumitru Cârjan (comisari). Diverse atestări documentare. **(A.A.D.)**.

PENITENCIARUL PITEȘTI (1851-1977). Loc de detenție preventivă a persoanelor arestate până la judecare și pronunțarea sentinței, sau pentru executarea pedepselor penale private de libertate. Închisoare a județului Argeș. Suport legislativ inițial: prevederile *Regulamentului Organic* al Țării

Românești (1831). Numeroase reglementări speciale ulterioare. Clădire proprie, acuala stradă *Negru Vodă*, nr. 30, ridicată pe terenul (2 400m²) oferit *magistratului* localității de cetățeanul Ion Melciot (1851). Autoritate succesivă: Primăria Pitești (1851-1874); Ministerul din Lăuntru/de Interne (1874-1936; 1945-1977); Ministerul de Justiție (1936-1945). Integrat Inspectoratului II al Penitenciarelor din România. Capacitate variabilă. Reabilitare, extindere considerabilă, adaptare la normele timpului (1938), ministru de interne, Armand Călinescu (v.). Deținuți politici (1942-1964), aplicarea *Experimentului Pitești* (1949-1952), reeducare prin tortură. Înființarea secțiilor: *Combinatul Petrochimic*, Pitești (1966); *Colibași*, Argeș (1967); *Câmpulung*, Argeș (1970). Deținuți de drept comun, pedepse până la zece ani, expertiză medicală oficială, folosirea ca forță de muncă pe șantierele de construcții, importante obiective industriale și agricole. Încetarea activității (1977), preluarea atribuțiilor, Penitenciarul Râmnicu Vâlcea. Comandanți cunoscuți: Ioan Gh. Stănescu (v.), Vasile Stănescu, Alexandru Dumitrescu, Victor Savu, Petre Mandrieș, Ștefan Ivașcu, Sebastian Cârstoiu, Mihai Toma. Sediul transferat provizoriu Întreprinderii de Gospodărire Comunală și Locativă Argeș, ulterior Trustului de Construcții Industriale, Pitești. (**Ordinul Ministrului de Interne, Nr.1 150**, din 14 septembrie 1977 semnat de Teodor Coman, 23 723 m² teren, 7 545 m² clădiri). Diverse folosințe după 1990. Din 2009: *Ansamblu Memorial Pitești* (monument istoric). Numeroase evocări, studii, articole, comentarii, reuniuni tematice naționale și internaționale. Importante atestări documentare. (A.A.D.).

PENITENCIARUL SPITAL COLIBAȘI (1999 ~). Unitate specială din sistemul medical, Mioveni, Argeș, autoritate administrativă, Ministerul de Justiție, Direcția Națională a Penitenciarelor, București. Edificiu propriu. Secții distincte: interne, boli cronice, psihiatrie, diabet, nutriție, metabolism (unicat în domeniu). Activitate circumscrisă penitenciarelor și inspectoratelor Județene de

Politie Arad, Argeș, Caraș-Severin, Dâmbovița, Dolj, Gorj, Hunedoara, Mehedinți, Olt, Timiș, Vâlcea. Medici, chimiști, biologi, asistenți. Colaborări cu institute de prestigiu din Capitală. Participare la derularea programelor centralizate pentru: depistarea tuberculozei; prevenirea HIV-SIDA; combaterea consumului de droguri. Suport financiar: Casa de Asigurări de Sănătate a Armatei, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești din România. Adaptare la criteriile Uniunii Europene. Directori (medici militari): Cristian Marian Burea (v.), Adrian Iancu, George Enculesei, Constanța Cernat, Mirela Chirciu. Diverse implicări comunitare. (A.A.D.).

PERCIAC, Vladimir (n.Vyborg, 27 martie 1917). Arhitect, urbanist, manager. *Stabilit la Pitești în 1969*. Academia de Arhitectură, București (1946). Adept al stilului de orientare funcționalistă națională. Activitate specializată: Hunedoara, Sibiu, București, Argeș. Edificii reprezentative finalizate prin construcții: zone rezidențiale, Hunedoara (1948), Călan (1950), Roman (1955 -1956); centralele telefonice, Sibiu, Roman (1949); Centrul Sportiv *Floreasca*, București (1950). Preocupări complexe pentru elaborarea planurilor și schițelor de sistematizare, proprii localităților urbane: Hunedoara (1952), Călan (1953), Roman (1956), Deva (1960), Lacul Sărat, Brăila (1960), Colibași/ Mioveni, Argeș (1971–1978), Pitești (1971 – 1980). Distinct: director Institutul de Proiectare Argeș, coordonarea realizării edificiului propriu (1977, în colaborare). Membru fondator: Uniunea Arhitecților din România (1952). Premii în domeniu. Contribuții importante la redefinirea ambientală a reședințelor județelor Hunedoara și Argeș în perioada postbelică. Aprecieri publice. (A.M.).

PERIETEANU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Muscel. Proprietari urbani și rurali, militanți politici, filantropi. Intinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Conțești, Davidești, Muscel. Distinct: conac de tip întărit

(1869/1939), monument de arhitectură, influențe stilistice populare. Preluată de stat după 1949. Retrocedări parțiale către urmași (1991). Ctitorie eclesiastică (Ștefan Periețeanu), școală, diverse construcții de interes civic, donații comunitare. Adepți ai **Programului politic**, prezentat de Partidul Țărănesc/ Partidul Național Țărănesc. Implicare în afirmarea societății românești moderne. Diverse atestări documentare. (F.P.).

PERTICARI (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Țara Românească, origine franceză. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Izvoru, Argeș. Mai cunoscuți: **Ioan P.**, ofițer de carieră, cavalerie; **Elena P. C./ Davila** (v.); **Ioana P./ Deniau**, stabilită în Franța. Proprietăți distincte la Izvoru: conac (1924-1927), edificat pe fundațiile unei clădiri din 1877-1878, distrusă de incendiu (1910); parcul adiacent, arhitect Edmond Redont (1904); pământ cultivabil; păduri. Intrate sub incidența prevederilor **Reformei agrare** din 1945 și a decretelor ulterioare, întreprindere agricolă de stat (1949-1991); retrocedări, parțiale către urmași (1991). Diverse donații comunitare. Contribuții la evoluția activităților economice și spirituale naționale, stimularea relațiilor Capitalei României cu alte reședințe europene, dezvoltarea localității Izvoru. Importante atestări documentare. (N.P.L.).

PERTICARI / DAVILA, Elena C. (1865-1951). Cărturar, filantrop, mare proprietar funciar. Întinse suprafețe de teren, conac, parc sistematic, păduri, Izvoru, Argeș. Fiica lui **Carol D.**(v.), soră cu **Alexandru D.** (v), căsătorită cu **Ioan P.**, ofițer de carieră (1882), origine franceză. Cursuri libere, *geografie și medicină*, Stuttgart, Germania. Valoroase donații și inițiative comunitare la: Golești, Muscel, casele, parcul și grădina, pentru muzeu (1910); Izvorul de Sus, Spitalul **Carol Davila** (1912), Școala de Arte și Meserii, Monumentul Eroilor (1922); găzduirea unui grup numeros de copii din Moldova (1941-1947); cinematograf; Recea, dispensar pediatru

(1932), grădiniță (1939). Mentor, principesa Elisabeta și prințul Carol II (v.), Casa Regală a României. Volume importante: **Amintiri din copilărie** (1905); **Le general Dr. Carol Davila / Generalul Dr Carol Davila...**(1930). Traduceri din scrierile Principesei Maria: **Crinul vieții; Regina cea rea**. Bunuri mobile sau imobile intrate sub incidența prevederilor **Reformei agrare din 1945** și a decretelor ulterioare. Retrocedări parțiale către urmași (1991). Aprecieri publice antume și postume. (N.P.L.).

PERTICARI, Grigore (A doua jumătate a secolului XIX-Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Izvoru de Sus, plasa Teleorman, expropriate, parțial, prin **Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921**, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

PEȘTERA DÂMBOVICIOARA. Cavități naturală montană, aflată în Masivul Piatra Craiului, valea râului Dâmbovicioara, integrată sistemului speologic național. Localitate eponimă, zona tradițională Muscel, posibilități de vizitare tot timpul anului. Grotă modelată în calcare jurasice, datorită infiltrării apei, dizolvării calcarului, eroziunii rocilor. Lungime, 244 metri; galerie uscată; lățime, trei-patru metri; înălțime variabilă, de la cinci metri, la 80 de centimetri; horn, 12 metri înălțime; faună redusă. Diverse formațiuni geologice. Studii științifice în domeniu. Atestare documentară, Johannes Fridvalsky (1767); reproducere artistică de excepție, pictorul Nicolae Grigorescu. Plan topografic, Traian Constantinescu (1973); electrificare (1980). Administrare cotidiană actuală, Primăria Dâmbovicioara, Argeș. Explorări sistematice. Importante consemnări istorice, geografice, literare, memoriale, turistice. (R.G.).

PEȘTERA DE LA COLȚUL SURPAT / PEȘTERA URȘILOR. Cavități naturală montană, aflată în Masivul Piatra Craiului, Cheile Superioare ale râului

Dâmbovița, 850 metri altitudine, integrată sistemului speologic național. Descoperită în 1951, localitatea Podu Dâmboviței, Dâmbovicioara, zona tradițională Muscel. Posibilități de vizitare tot timpul anului, traseu accesibil. Dimensiuni medii, 367 metri, grotă modelată în calcare jurasice, datorită infiltrării apei, dizolvării calcarului, eroziunii rocilor. Cercetări sistematice începând din 1956, Institutul de Speologie *Emil Racoviță*, București (Elena Terzea, Constantin Rădulescu, Petre Samson, Traian Constantinescu). Distinct, *Galeria Largă*, concrețiuni degradate în cea mai mare parte, divizată, după 130 metri, în: *Galeria cu Șanț*, lată și înaltă; *Galeria cu Nisip*, redusă ca dimensiuni, înălțime sub un metru. Numeroase coloane cu aspect de *pilieri*. Faună cavernicolă actuală săracă. Importanță paleozoologică: numeroase schelete de *Ursus spelaeus* și *Capra ibex*. Puncte asemănătoare în zona Muscel, peșterile: *Dracilor*, *Uluce*, *Fulga*, *Plai*, *Valea Rea*. Distinct, *avenele* din Masivul Piatra Craiului, *Grind* (1936), versantul sudic; *Vlădușca* (1944), versantul estic. Consemnări științifice, geografice, turistice. **(R.G.)**

PETERMANN (? – 1439). Mare negustor din Câmpulung, Muscel, reprezentant de seamă al patriciatului sașilor. Colaborator al domnilor Țării Românești, Dan II (v.) și Alexandru I Aldea. Comerț cu mirodenii, aduse din zonele adiacente. Pelerin la Roma (13 iulie 1433): *Patermannus de Longo Campo*. Indulgențe din partea papei Eugeniu IV pentru biserica romano-catolică din localitate. Servicii aduse regelui maghiar Sigismund de Luxemburg (1433), primire, ca donație, satul iobăgesc Noul Român din Transilvania, stăpânit împreună cu satele Cacova și Vale, din ținutul Amlaș. Donator testamentar întreaga avere pentru Mănăstirea Cozia, Vâlcea (17 iulie 1425). Urmași stabiliți la Sibiu (Petermann cel Tânăr și Iacov). Atestări documentare. **(S.I.C.)**

PETICĂ ROMAN, Doina Viorica (n. Sibiu, 26 iunie 1938). Jurist, profesor universitar, manager. *Activitate didactică la Pitești, Argeș din 2002*. Școala Medie Nr. 3,

Sibiu (1955), Universitatea din București (1959). Doctorat, *științe juridice*, București (1987). Stagii în: Barea Britanie (1998); Germania (2000). Activitate specializată: Arbitrajul Interjudețean Hunedoara (1959-1975); Institutul de Învățământ Superior/Universitatea *Lucian Blaga*, Sibiu (1975-1987; 1990-2002), prorector (1996), șef catedră (2001); Liceul Economic, Sibiu (1987-1990); Universitatea din Pitești (2002-2008). Colaborări ulterioare. Volume importante: *Legislație economică* (1983); *Elemente de drept* (1988); *Organizarea și statistica unităților comerciale* (1988); *Dreptul finanțelor publice* (2001); *Contractul transportului de mărfuri pe Căile Ferate Române* (2002). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Membră, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(M.C.S.)**

PETRACHE, Mitu C. (Brăila, 4 august 1894- Pitești, Argeș, 18 aprilie 1969). Tipograf, editor, mic întreprinzător. *Stabilit la Pitești din 1923*. Școala de Poligrafie *Papastagioglu*, Brăila (1912), specializare, Serviciul Cartografic al Armatei, București (1916-1922). Brevet, *mașinist rotative*, acordat de Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale. Lucrător (1922-1923), Tipografia *Transilvania*, Pitești condusă de Iosif P. Scheier (v.). Patron fondator (1923), Institutul de Arte Grafice *Artistica*, Pitești: editură, tipografie, librărie, zona centrală urbană, dotări tehnice avansate (1938). Numeroase volume, reviste, ziare, articole de papetărie. Asociați: Matilda Petrache (1901-1980), Bebe Petrache (1931-1984). Activitate publică: vicepreședinte, Comisia *Politici Comerciale*, Camera de Comerț și Industrie Argeș, delegat al Școlii de Meserii Pitești; membru, Comitetul Director, Cercul Comercial și Industrial Pitești. Patrimoniu preluat de stat în 1948. Maistru, Întreprinderea Poligrafică *Argeș*, Pitești (1948-1959), colaborări ulterioare. Contribuții la diversificarea preocupărilor culturale locale în perioada interbelică. Aprecieri comunitare antume și postume. **(C.S.)**

PETRE (secolul XIX ~). Familie tradițională din Teiu, Argeș. Proprietari rurali și urbani, funcționari, cadre didactice, ziariști, medici, publiciști. Mai cunoscuți: **Șerban P.** (23 decembrie 1884-25 ianuarie 1973), Teiu Deal, combatant, Primul Război Mondial, *Frontul Carpatic* (1916); **Stan Ș.P.**, militar de carieră, Jandarmeria Română, Comenduirea Buzău; **Maria S.P.**, consilier administrativ, județe din Transilvania; **Liliana S.P.**, economistă, Primăria Buzău; **Gheorghe Ș.P.**, (8 decembrie 1911-6 noiembrie 1995), învățător, inspector școlar; Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1932); activitate în domeniu, instituții de învățământ din: *Cadrilater/ Dobrogea de Sud* (1934-1940); Rociu, Argeș (1940-1941; 1945-1948); Teiu (1948-1956; 1961-1973, director); șef, Secția Învățământ-Cultură, Raionul Topoloveni, Argeș (1956-1961); combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944), *Frontul de Vest* (1944-1945); fondator: cooperativă de consum, grădiniță, gimnaziu unic, bibliotecă, Teiu Deal; **Cristina P.** (24 septembrie 1912-23 martie 1975), învățătoare; Școala Normală *Elena Doamnă*, București (1931); activitate didactică permanentă, instituții din *Cadrilater/ Dobrogea de Sud* (1931-1940) și Argeș (1940-1968); **Livia Gh.P.** (4 iulie 1936-23 ianuarie 2001), profesoară gradul I, *limba română*, manager, publicist; Liceul de Fete/ Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș, (1954), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1959); documentări externe, Austria, Bulgaria, Cehia, Federația Rusă, Germania; activitate specializată: Școala Medie/ Liceul *Ion Mihalache*, Topoloveni (1959-1961); Școala Nr. 4, Pitești (1961-1962); Școala Medie Nr. 2 / Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1962-1983; director adjunct, 1963-1978); Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1983-1989); membră Consiliul de Conducere, Ministerul Educației și Învățământului, București (1973-1978); inițiative distincte: Cenaclul literar *Nicolae Labiș* (1966); *Buletinul de informare științifică și didactică al județului Argeș* (1986); volume importante

(postum): *Aduceri aminte...*, **I** (2002); **II** (2006); studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale; **Emilian Gh. P.** (n. Teiu Deal, 3 ianuarie 1938), profesor gradul I, *biologie*, manager; Școala Medie Nr.1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1954), Institutul Pedagogic, Craiova, Dolj (1962); căsătorit cu **Georgeta P.** (învățătoare); activitate didactică, școli din Curtea de Argeș (1962-1998), director; **Sorin E.P.** (n. Curtea de Argeș, 14 martie 1966), profesor gradul I, *matematică*; Liceul / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1984), Facultatea de Științe, Cluj Napoca (1995); activitate didactică, școli din Argeș (1995 ~); **Gabriela E.P.** (n. Curtea de Argeș, 12 noiembrie 1967), medic primar, *medicina de urgență*; Liceul/ Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1986), Facultatea de Medicină, Târgu Mureș (1993); activitate specializată, Spitalul Cluj Napoca (1993 ~); **Lucian Gh. P.** (n. Teiu Deal, 16 iunie 1941), profesor gradul I, *geografie*, manager; Liceul/ Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1960), Institutul Pedagogic, Craiova, Dolj (1965); căsătorit cu **Ioana P.** (profesoară); activitate specializată, școli și instituții culturale din Argeș (1965-2003), director adjunct, Școala Nr. 2 / *Ion Minulescu*, Pitești; **Irina L.P.** (n. Pitești, Argeș, 23 mai 1968), medic primar, *medicină generală*; Liceul/ Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1986), Facultatea de Medicină, București (1992); activitate specializată permanentă în Capitală; **Cristina L.P.** (n. Pitești, 27 mai 1976), economistă, manager; Liceul/ Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1994), Facultatea de Științe Economice, București (1999); activitate în domeniu, societăți comerciale din Capitală, responsabilități financiare; **Marin Ș.P.** (v.); **Irina M.P.** (n. București), medic primar, *medicină generală*, competență, *obstetrică-ginecologie*; studii medii și universitare în București; activitate specializată, dispensare, policlinici, spitale din Buzău; **Alice M.P.** (n. Buzău), medic rezident, *oftalmologie*; studii medii, Buzău, Institutul de Medicină și Farmacie *Carol Davila*, București; activitate în domeniu, spitale și cabinete din Capitală; **Constantin Ș.P.** (19 aprilie 1919-14

aprilie 1945), combatant Al Doilea Război Mondial (1944-1945), *Frontul de Vest*, erou căzut la datorie, Nitro-Pravno, Cehoslovacia. Conexiuni cu numeroase familii din Argeș, București, Buzău, Cluj, Vâlcea, alte județe ale țării. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice (N.P.L.).

PETRE, Aurel I. (Ocnița, Dâmbovița, 1 septembrie 1924 - Ocnița, Dâmbovița, 11 ianuarie 2006). Inginer *electoenergetică*, manager. *Domiciliu și activitate în Argeș* (1959-1989). Liceul industrial, Moreni, Dâmbovița (1949), Institutul Politehnic, București (1956). Documentări externe. Prestații productive, electrician, Schela Ochiuri, Gura Ocniței (1943-1949), maistru (1949-1951). Succesiv: director, Întreprinderea *Electromontaj* Bascov, Argeș (1959-1960); director general, Direcția de Poștă și Telecomunicații Argeș (1960-1989). Studii, analize, rapoarte, expertize tehnice, reuniuni specializate interne și internaționale, interviuri. Preocupări constante pentru: gestionarea unui important program investițional; extinderea considerabilă a serviciilor poștale și telefoniei din Argeș-Muscel; adaptarea domeniului la ritmul dezvoltării economice, extinderilor instituționale, creșterii numărului de locuitori; redimensionarea capacităților tradiționale conform cerințelor etapei invocate; intrarea în funcțiune a noilor centrale telefonice integrate sistemului european; edificarea localităților proprii din multe așezări urbane sau rurale; pregătirea resurselor umane. Implicări comunitare permanente. Aprecieri publice antume și postume (I.D.P.).

PETRE, Marin Ș. (n. Teiu, Argeș, 12 septembrie 1925). Funcționar de stat, ziarist, jurist. Școala Silvică, Brănești, Ilfov (1946), cursuri intensive, *jurnalism*, București (1957), Facultatea de Drept, Universitatea din București (1964). Preocupări temporare: învățător, școlile Leșile (Teiu) și Rociu, Argeș (1949 - 1950); Organizația Regională de Tineret Argeș (1950-1952). Activitate redacțională în Capitală: *Scânteia tineretului*

(1952 - 1963); *Informația Bucureștiului* (1963 - 1974, șef secție); *Gazeta Cooperăției* (1974 - 1988, redactor șef). Colaborări externe, corespondent de presă, publicații din Albania (1957-1974), Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, Republica Democrată Germană, Ungaria (1958 ~ 1982). Numeroase reportaje, analize, informații, interviuri, cronici, note de călătorie. Diverse reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, Uniunea Ziariștilor din România (1953). Alte aprecieri publice. (C.S.).

PETREANU, Natalia C. (Târnova, Basarabia, 1 septembrie 1914 - Pitești, Argeș, 10 iunie 2004). Profesoară, *educație fizică, coregrafie*. Sora actorului Colea Răutu. Liceul de Fete *Regele Ferdinand*, Chișinău, Basarabia (1935), Școala *Elena Doamna*, clasă specială de coregrafie, Chișinău (1938), Facultatea de Sport, București (1951). Activitate didactică permanentă, instituții din: Chișinău, Alexandria (Teleorman), Pitești. Colaborare permanentă, Palatul Culturii, Casa de Cultură a Sindicatelor, Școala Populară de Artă, Pitești. Formator de talente, succese importante, *balet, librete tematice, dansuri populare*. Montări lirice, filmografie, ansambluri folclorice. Distinct: *partiturile* pentru operele *Ana Lugojana*, de Filaret Barbu (1962); *Casa cu trei fete*, de Franz Schubert (1963); colaborare constantă cu dirijorul **Emanoil Popescu** (v.). Ulterior: pelicula *Un surâs în plină vară*, de Geo Saizescu (1963); poemele *Radu lui Anghel* (1970) și *Haiducii* (1970). Fondatoare, Ansamblul *Doina/ Dorul*, Pitești. Numeroase spectacole, festivaluri, concursuri, turnee naționale, premii de excelență în domeniu. Consemnări critice favorabile. Aprecieri comunitare antume și postume. (L.P.).

PETRESCU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș, origine autohtonă. Proprietari urbani și rurali, agricultori, meșteșugari, negustori, plasticieni, arhitecți, donatori comunitari. Mai cunoscuți: **Petre**, *patronimic*, zugrav, *artă sacră*, atelier, formator de talente, notificat deseori, **Petre Gheață**; **Ilie P.** (v.); **Constantin/Costin I.P.P.**

(v.); **Radu C. P.**, arhitect, colecționar de artă, stabilit în Capitală. Amintiți în numeroase acte oficiale și alte surse documentare ale timpului. Implicări comunitare. Aprecieri publice antume sau postume. **(N.P.L.)**.

PETRESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Rădești, Stâlpeni, Muscel. Proprietari funciari și urbani, cadre didactice, funcționari publici, demnitari, actori, publiciști. Mai cunoscuți: **Constantin P.**, primul învățător cu diplomă de stat din Școala Rădești, cinci copii; **Ion C.P.** (v.); **Victoria P.**, profesoară în București, consemnări memoriale; **Irina P.** (v.). Genealogie, manuscrise, fotografii, cărți, obiecte personale: punctul documentar eponim (1983-1990), amenajat de Muzeul din Câmpulung, Argeș, în clădirea fostei primării din Rădești, reorganizat, ulterior în spațiile școlii din imediata apropiere. Contribuții distinte la evoluția spiritualității contemporane românești. Aprecieri comunitare antume sau postume. **(N.P.L.)**.

PETRESCU, Aurica F. (n. Godeni, Muscel, 11 august 1938). Lucrător industrial, funcționar de stat, parlamentar. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1970), Academia de Științe Social-Politice, București (1982). Activitate productivă, Întreprinderea *Textila*, Pitești, Argeș (1954-1959). Responsabilități publice, Curtea de Argeș: instructor, Uniunea Tineretului Muncitor (1959-1962); președintă, Comitetul Raional al Femeilor (1962-1968); secretar tehnic, Liceul *Vlaicu Vodă* (1968-1972); inspector, Biroul Personal, Întreprinderea de Porțelan *Arpo* (1972-1977); secretar, Comitetul Orășenesc al Partidului Comunist Român (1977-1982). Distinct: secretar, Comitetul Județean de Partid Argeș, vicepreședintă, Consiliul Popular Județean (1982-1989). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Stâlpeni (1985-1989), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Inițiative în domeniile economic, social, cultural, gospodăresc. Aprecieri comunitare. **(C.D.B.)**.

PETRESCU, Cecilia I. (n. Sibiu, 26

ianuarie 1931). Profesoară gradul I, *istorie*, manager, funcționar ministerial. Căsătorită cu **Dumitru D. P.** (v.). *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1945*. Liceul de Fete/ Colegiul *Zina Golescu*, Pitești (1949), Universitatea *Victor Babeș*, Cluj (1953). Activitate specializată la Pitești: Cabinetul Pedagogic Regional Argeș (1953-1954); Școala Normală de Fete/ Școala Medie Mixtă Nr.3/ Liceul/ Colegiul *Alexandru Odobescu* (1954-1956), director (1955-1956); Școala Medie Nr.1 *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brătianu* (1956-1960); Școala Medie Nr.2 /Liceul/ Colegiul *Zinca Golescu* (1960-1979), director adjunct (1963-1968), director (1968-1978). Distinct: inspector general, Ministerul Educației și Învățământului, București (1979-1986). Rezidență temporară Statele Unite ale Americii (2005~2010). Volum important: *Monografia Liceului de Fete Zinca Golescu Pitești* (1971, în colaborare). Studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale, interviuri. Contribuții la diversificarea preocupărilor instructiv - educative în instituțiile amintite. Profesor emerit (1974), alte aprecieri comunitare. **(I.M.D.)**.

PETRESCU, Constantin (? - Pitești, Argeș, 1950). Proprietar rural și urban, mic întreprinzător. Terenuri, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Găvana/ Pitești, Argeș. Patron fondator, Fabrica de Tăbăcănie și Sandale, Găvana: capital investit, 102 500 lei aur; capacitate instalată, 25 HP; 35 de lucrători; producție anuală, 85 tone (1927). Ulterior: 5 000 000 lei; 55 HP; 80 de lucrători (1939). Unitate industrială preluată de stat prin *Legea naționalizării* (11 iunie 1948), denumită, succesiv, *Proletarul*, *Căprioara*, *Fabrica de Încălțăminte*, Pitești. Clădirea administrativă (1938), acordată: Tipografiei *Argeș*; Redacției ziarului *Secera și ciocanul*, Pitești. Retrocedări către urmași după 1990, achiziționate de agenți imobiliari, demolate (2004-2005). Edificarea (2009) unor spații comerciale. Contribuții la dezvoltarea economică a Argeșului în perioada interbelică. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(T.C.A.)**.

PETRESCU, Constantin / Costin I. (Pitești, Argeș, 11 mai 1872 – București, 4/14 octombrie 1954). Artist plastic, *pictură*, arhitect, profesor universitar. Fiul lui **Ilie P.** (v.). Gimnaziul de Băieți / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1891), Școala de Arte Frumoase, București (1896), *Clasa George D. Mirea* (v.), Școala de Arhitectură, București. Specializări: Franța (1902~1904), Austria, Germania. Activitate didactică în domeniu: academiile de Bele-Arte, București (director) și Lyon, Franța (1924-1926); Academia de Arhitectură, București. Volum important: *L'art de la fresque / Artă frescei* (Paris, 1931). *Pictură sacră*, biserici importante din Capitală (*Sfântul Silvestru, Mihai Vodă, Sfântul Dumitru, Plevnei, Cuțitul de Argint*) și din mai multe județe ale țării. Distinct (Argeș): Tutana (Băiculești), Stănișlăvești (Oarja), Miroși. Ample lucrări murale, frescele din: Catedrala Încoronării, Alba Iulia (1922); Palatul Patriarhal, București; Biserica Episcopală, Constanța; Catedrala din Galați; Casa Universitarilor, Cluj; Palatul *Cantacuzino* / Muzeul *George Enescu*, București. Capodoperă: *Marea Frescă a Neamului*, Ateneul Român, București (1933-1937). Numeroase portrete. Mai cunoscute: **Gheorghe Lazăr, Demetru Dobrescu, Misitul, Sergentul Alexandru Tilică** (Regimentul 4 Argeș, Pitești). Schițe celebre: bastonul regelui Ferdinand (v.) și coroana reginei Maria (v.). Conferențiar, invitat al istoricului Nicolae Iorga la Universitatea Populară, Vălenii de Munte, Prahova (1929-1938). Sărbătorire oficială, Pitești 20 noiembrie 1938, *laudatio*, Tatiana Bobancu (v.). Membru, diverse foruri ministeriale (Culte și Arte, Agricultură și Domenii). Documente originale, Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș. Valoroase aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

PETRESCU, Dorel M. (Vedea, Argeș, 11 aprilie 1935- Pitești, Argeș, 16 noiembrie 2005). Inginer construcții civile și industriale. Liceul *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C.*

Brătianu, Pitești, Argeș (1952). Institutul de Construcții, București (1957). Activitate în domeniu: Institutul de Proiectare Argeș (1957-1958; 1964-1968; 1970-1994, șef Atelier Rezistență); Consiliul Popular Regional Argeș (1958); Trustul *Gostat* Argeș (1958-1962); Trustul *I Construcții*, București (1962-1964, șef lot, Șantierul Combinatului de Industrializarea Lemnului, Pitești); Întreprinderea de Construcții-Montaj, Pitești (1968-1969, șef șantier). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: sală de sport, Școala Nr. 11 *Mihai Eminescu*, Pitești; Stația de Tratare Deșeuri Radioactive Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Colibași/Mioveni Argeș; Complexul Comercial *Capra Neagră*, Curtea de Argeș; extinderea Stadionului *Nicolae Dobrin*, Pitești; reabilitare imobile după cutremurul din 1977. Consfătuiri, simpozioane, conferințe în domeniul folosirii betonului armat. Expert, *rezistența construcțiilor, blocuri glisante și din panouri mari*, colaborări cu instanțe judecătorești în domeniu. Contribuții la dezvoltarea urbanistică a zonei Argeș-Muscel în cea de a doua jumătate a secolului XX. (G.P.).

PETRESCU, Dumitru D. (Slatina, Olt, 10 septembrie 1924 – Pitești, Argeș 28 aprilie 2007). Economist înalt funcționar public și de stat, demnitar, parlamentar. *Stabilit la Pitești din 1950*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina (1945), Academia de Studii Economice, București (1948). Documentări externe. Activitate în domeniu: profesor, Școala Tehnică de Administrație Economică, Slatina (1948-1949); specialist, centrele Județene de Planificare Olt (1949-1950) și regional Pitești (1950-1954); șef, Secția Planificare, Sfatul Popular Regional Argeș (1954-1968); prim-vicepreședinte, Consiliul Popular Județean Argeș (1968-1979). Ministru adjunct, Ministerul Comerțului Exterior și al Cooperării Economice Internaționale (1979-1980), prim-adjunct al ministrului, Ministerul Comerțului Interior (1980-1984), București. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Rociu, Argeș (1982-

1986), reprezentând Frontul Democrației și Unității Socialiste. Distinct: membru, Consiliul de Stat al României (1982-1986). Rezidență temporară în Statele Unite ale Americii (2005~2007). Studii, articole, rapoarte, reuniuni tematice, interviuri. Contribuții directe la evoluția postbelică a zonei Argeș-Muscel, diversificarea preocupărilor economice autohtone, adaptarea relațiilor comerciale la cerințele europene. Aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

PETRESCU, Ghenadie/ Gheorghe (București, 1836- București, 31 august 1918). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române. *Activitate ecleziastică în Argeș* (1875-1893). Școlile teologice *Stelea* și *Domnița Bălașa*, București, (1854). *Frate*, Mănăstirea Căldărușani, Ilfov (1854-1857), călugăr (1858). Succesiv: ierodiarh (1858), protosinghel (1870), arhimandrit (1873), Mitropolia București. Arhiepiscop-vicar, Episcopia Argeșului, cu titlul *Piteșteanul* (1875); locțiitor de episcop (1875-1876); episcop (1876-1893). Arhiepiscop și mitropolit al Ungrovlahiei, exarh al plaiurilor, *primat* al României (1893-1896). Stareț pe viață, Mănăstirea Căldărușani. Distinct în Argeș: gestionarea lucrărilor pentru reabilitarea Bisericii Episcopale (1875-1886) și edificarea Palatului Episcopal, Curtea de Argeș (1886-1890), arhitect, Emile André Lecomte du Noüy (v.); pictarea, dotarea noilor așezăminte, sistematizarea zonei înconjurătoare; introducerea obligativității prediciei în toate parohiile; repararea schiturilor și mănăstirilor din eparhie; reorganizarea activității Seminarului Curtea de Argeș; executarea unui nou sicriu din argint pentru moaștele sfintei mucenițe Filoftea. Implicări constante în viața comunitară. Contribuții la editarea colecției *Documente privitoare la istoria modernă a României, I-XI*. Monografie personalizată, Gheorghe I. Ghibescu (1940), alte valoroase aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

PETRESCU, Gheorghe (secolul XIX). Proprietar urban, jurist. Imobile, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș. Avocat. Participant activ la pregătirea și

desfășurarea evenimentelor de la 1848 din Pitești. Jurământ pe *Noua Constituție / Proclamația de la Islaz*, difuzarea materialelor propagandistice, organizarea adunării populare pentru arderea *Regulamentului Organic*, precum și a *Arhondologiei /Condica rangurilor boierești*, Grădina publică a orașului. Arestat după înfrângerea revoluției, cercetat, judecat, reținut, Mănăstire Văcărești, București (28 septembrie - 4 decembrie 1848). Susținerea, în continuare, a programelor pentru dezvoltarea modernă a țării. Aprecieri comunitare. (R.S.R.).

PETRESCU, Gheorghe D. (Glodeni, Dâmbovița, 21 aprilie 1935 – Pitești, Argeș, 8 octombrie 1997). Profesor universitar, *matematică*, manager. *Stabilit în Pitești din 1961*. Școala Medie *Enăchiță Văcărescu*, Târgoviște, Dâmbovița (1954), Universitatea din București (1958). Stagiul în Ucraina (1972). Doctorat *matematică*, București (1973). Activitate didactică: Liceul *Aurel Vlaicu*, Breaza, Prahova (1958-1961); Liceul *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1961-1963); Institutul Pedagogic/Institutul de Învățământ Superior/ Universitatea din Pitești (1963-1997), șef catedră, prodecan, decan, Facultatea de Matematică. Volume importante: *Mecanică teoretică* (1970); *Astronomie* (1976); *Algebră liniară, geometrie analitică și geometrie diferențială, I* (1979); *II* (1981); *Matematici superioare* (1979, în colaborare), *Algebră liniară și geometrie* (1993). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Președinte: Clubul Sportiv Universitar, Pitești (1970-1974); Societatea de Științe Matematice din România, Filiala Pitești (1975-1997). Organizator, Balcaniada de Matematică, Pitești (1982). Contribuții distince la evoluția învățământului superior din Argeș. Aprecieri publice antume și postume. (M.C.S.).

PETRESCU, Gheorghe F. (Broșteni, Costești, Argeș, 8 octombrie 1925 – București, 2001). Economist, demnitar, parlamentar. Membru marcant, Partidul Comunist Român.

Liceul Industrial, Pitești (1946), Facultatea de Administrație, București. Șef *economat*, Depoul Căilor Ferate: Pitești, Argeș (1946-1947); Roșiorii de Vede, Teleorman (1947-1948). Șef serviciu, Sfatul Popular Regional, București (1948-1952). Responsabilități politice: prim-secretar, Comitetul Raional de Partid, Drăgănești, Olt (1952-1956); secretar, Comitetul Regional de Partid, Argeș (1957-1963); instructor, șef secție, Comitetul Central, București (1963-1971); prim-secretar, Regionala de Partid, Craiova, Dolj (1971-1979). Ministru Secretar de Stat, Ministerul Construcțiilor de Mașini (1979-1981); ministru, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini-Unelte și Electrotehnice (1981-1982); viceprim-ministru al Guvernului (1982-1987). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, circumscripțiile electorale Drăgănești, (1957-1961) și Crâmpoia, Olt (1961-1965), reprezentând Frontul Democrației Populare. Studii, rapoarte, analize, interviuri, reuniuni tematice în domeniu. Contribuții directe la evoluția generală a zonei Argeș-Muscel. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

PETRESCU, Gheorghe N. (n. Budești, Vâlcea, 7 noiembrie 1942). Inginer mecanic, manager. *Stabilit în Argeș din 1967*. Școala Medie Nr. 1/Nicolae Bălcescu, Râmnicu Vâlcea (1960), Institutul Politehnic, București, (1965). Activitate productivă permanentă: tehnolog, Uzina de Mașini Agricole 7 noiembrie, Craiova, Dolj (1965-1967); tehnolog (1967-1972), șef atelier, șef secție adjunct/șef secție Montaj General (1972-1979), șef atelier/șef secție Proiectare Tehnologii Prelucrare la Rece (1979-1988), șef, Serviciul Programarea și Urmărirea Producției (1988-1989), Întreprinderea de Autoturisme Pitești, Argeș. Distinct: director, Fabrica Montaj Autoturisme (1989-1991), director Tehnologii Fabricate (1991-1992), tehnolog șef, Concepție (1992-1995), consilier, Asigurarea Calității (1995-1997; 1999-2005), șef, Departamentul Audit și Expertize Economice (1997-1999), Întreprinderea de Autoturisme/ SC Automobile Dacia-Renault, Colibași / Mioveni, Argeș.

Documentări externe, promovarea autoturismelor românești în state europene, asiatice, americane. Numeroase studii, proiecte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții la dezvoltarea Platformei Industriale *Pitești-Est*. Implicări comunitare. Aprecieri publice. (M.T.D.).

PETRESCU, Ilie P. (Bascov, Argeș, 1836 – 23 august 1889). Proprietar urban, artist plastic, *pictură*, donator comunitar. Fiul lui **Petre Gheață/Zugravul**. Studii libere, Viena, Austria. Formator de talente. Fresce importante, teme religioase, biserici din Argeș: Turculești, Călinești (1872); *Sfântul Ioan*, Pitești (1888); Văleni, Sălătrucu (1888, în colaborare); icoane pentru parohiile *Sfântul Gheorghe*, *Maica Precista*, *Sfântul Ilie*, Pitești; alte lucrări în județele Muscel și Vâlcea. Compoziție istorică distinctă: *Mihai Viteazul după lupta de la Călugăreni* (1867). Considerat *meșter prima*, ales staroste al breslei zugravilor din Pitești (1864), autoportret (1875). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

PETRESCU, Ion C. (Valea Popii, Mihăești, Muscel, 26 ianuarie 1892 – București, 1967). Domiciliu tradițional la Rădești, Stâlpeni, Muscel. Profesor universitar, *pedagogie socială*, demnitar, traducător. Școala Normală Carol I, Câmpulung, Muscel, (1912), Facultatea de Litere și Filosofie (1922), Facultatea de Drept (1923), București. Doctorat, *pedagogie*, București (1924). Stagii: Franța, Germania (1927~1936). Activitate didactică: învățător, Mihăești (1912-1916) și Rădești, Muscel (1918-1919); Universitatea din București (1924~1947). Profesor din 1939. Colaborări: Școala Normală Superioară, Academia de Înalte Studii Agronomice, Școala Militară de Geniu, București. Volume importante: *Școala activă* (1926); *Principiile de bază ale pedagogiei lui Pestalozzi* (1929), *Școala și viața* (1930), *Muzeul școlii și al satului* (1936); *Herbard în pedagogia românească* (1941). Numeroase studii, articole, bibliografii adnotate, reuniuni tematice

naționale și internaționale. Preocupări redacționale, publicațiile: *Atheneum*; *Revista generală* (București). Traduceri din literatura germană. Exponent, *Școala pedagogică de la București*, afirmată, continental, în perioada interbelică. Membru, diverse foruri științifice din țară și străinătate, premii în domeniu. Subsecretar de Stat, Ministerul Educației Naționale, Cultelor și Artelor (5 decembrie 1941- 23 august 1944), guvern condus de Ioan/Ion Antonescu (v.); ulterior, deținut politic temporar, reeditat. Eponimii: placa memorială, expoziție documentară, grup școlar, Stâlpeni, Argeș, alte aprecieri publice antume și postume. (O.M.S.).

PETRESCU, Ion C. (secolul XX). Proprietar urban, militant politic, mic întreprinzător. Patron fondator Fabrica de Tăbăcărie, Găvana, Pitești, activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie Argeș. Capacitate productivă intrată sub incidența prevederilor *Legii pentru naționalizarea principalelor mijloace de producție* (11 iunie 1948). Adept al constituirii alianțelor democratice locale din 1944-1945. Președinte: Organizația Argeș a Uniunii Patrioților (1942-1946), devenită Partidul Național Popular (1946-1949). Colaborări cu lideri din Capitală. Inițiative cetățenești. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (A.T.C.).

PETRESCU, Ion D. (secolul XIX). Profesor, istorie, publicist, colecționar. Activitate didactică la Câmpulung, Muscel. Volume importante: *Martirii crucii din ambele Dacii* (1856) prefață de Constantin D. Aricescu (v.); *Descălicarea lui Negru Vodă și cetatea sa după Dâmbovița* (1894). Studii, articole, informații pe diverse teme, apărute în presa timpului. Bibliotecă de factură enciclopedică (volume în limbile română, franceză, germană, cărți vechi, ilustrate, ziare, reviste), renumită în localitate, consemnată în monografiile orașului Câmpulung. Aprecieri publice antume și postume. (V.P.).

PETRESCU, Ion I. (n. Coșești, Muscel, 26 noiembrie 1929). Inginer, silvicultură, înalt funcționar de stat, manager. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1950), Facultatea de Silvicultură, Brașov (1956), Academia de Studii Economice, București (1975). Activitate specializată: Întreprinderi Forestiere de exploatare și transport din Suceava: Dorna Candreni (1956-1958, inginer principal, șef, Serviciul Producție, inginer-șef), Iacobeni (1959-1960, inginer șef). Expert: Comisia Economică Suceava (1960-1965); Consiliul Economic, București (1965-1982). Ministru adjunct, Ministerul Silviculturii (1982-1986). Inspector general, Comitetul pentru Problemele Consiliilor Populare, București (1986-1989). Consilier: Guvernul României (1989-1997); Ministerul Administrației Publice și Internelor (1997-2004); Contribuții la: extinderea și valorificarea patrimoniului forestier autohton; elaborarea de legi, decrete, hotărâri, acte oficiale în domeniu; stabilirea normelor privind retrocedarea pădurilor către proprietarii tradiționali. Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Diverse aprecieri comunitare. (I.D.P.).

PETRESCU, Ion Gheorghe I. (n. București, 2 noiembrie 1951). Economist, traducător, publicist. *Familie originară din Stoenești, Muscel. Domiciliat la Câmpulung, Argeș (1953 - 1964)*. Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1970), Academia de Studii Economice, București (1976). Activitate specializată: Întreprinderea de Comerț Exterior *Romelectro*, București (1976 - 1996), misiuni distincte, Iran și Irak (1982 - 1985); inspector de asigurări și șef serviciu, societăți de profil din Capitală (1996 - 2006). Interpret atestat, *limba engleză*, ghid la Oficiul Național de Turism *Carpați*, București (1973 - 1990). Volume traduse și editate: *Ziduri misterioase*, de Susan Howatchel (1994); *Sfidare*, de Barbara Cartland (1994); *Amanta*, de Amanda Quick (1995); *Inimă neagră, I, II*, de Eric Van Lustbader (1995). Studii, articole, analize, dezbateri, revistele: *Biserica Ortodoxă*

Română, Historia, Magazin istoric, Memoria (București), **Argeș** (Pitești); ziarele **Cotidianul, România liberă** (București), **Evenimentul mușcelean, Realitatea mușceleană, Timpul mușcelenilor** (Argeș). Contribuții în colecția de volume **Nicolae Iorga 1871-1940. Studii și documente** (2009). Cercetări permanente în fonduri arhivistice importante. Aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

PETRESCU, Irina Carmen C. (n. 19 iunie 1941, București). Actriță de teatru, film, radio, televiziune. *Domiciliu și familie tradiționale, Rătești, Stâlpeni, Argeș*. Studii liceale, București (1959), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Ion Sahighian* (1963). Activitate permanentă: Teatrul *Lucia Sturza Bulandra*, București (1963-2003). Colaborări cu alte instituții de spectacole și case de film din România. Roluri de referință: *Lena (Leonce și Lena*, Georg Buchner); *Cecilia (Casa cea nouă*, Carlo Goldoni); *Ines (Cu ușile închise*, Jean Paul Sartre); *Celimene (Mizantropul*, Molière); *Arina (Căsătoria*, Nikolai Vasilievici Gogol). Filmografie: *Valurile Dunării* (1959); *Șeful sectorului suflete* (1967); *Prin cenușa Imperiului* (1975); *Castelul din Carpați* (1981); *Domnișoara Christina* (1996). Numeroase cronici și comentarii critice favorabile, premii naționale sau internaționale, turnee externe. Memorii editate. Membră: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ *ATM* din România; Uniunea Teatrală din România/ *UNITER*; alte foruri profesionale în domeniu. Importante aprecieri publice. **(I.F.)**.

PETRESCU, Nicolae C. (Curtea de Argeș, 20 iunie 1926 - Pitești, Argeș, 7 iulie 2008). Ofițer de carieră, *marină*, muzeograf, publicist. Școala Militară Ineu, Arad (1949), Școala Militară Ofițeri de Marină, Constanța, Dobrogea (1958), Facultatea de Istorie, București (1970). Activitate în domeniu: Comandamentul Marinei Militare; Comandamentul Flotei de Dunăre; Institutul de Marină *Mircea cel Bătrân*, Constanța.

Comandor (1975). Director, Muzeul Marinei Române, Constanța (1975-1987): reabilitare, extindere, reorganizare expozițională, permanentizarea activităților științifice. Volume importante: *Marinari prin ploii de foc* (1978); *Cu tricolorul la catarg* (2002); *Marina Militară Română în războiul pentru întregirea României* (2004); *Ofițeri de marină-eroi și martiri ai României* (2006); *Marina Română în războiul antisovietic* (2008). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice în domeniu. Colaborări revistele: *Anuarul Muzeului Marinei Militare, Buletinul Marinei Militare, Flota patriei, Tehnicum, Tomis*. Ordine și medalii române, alte recompense publice. Aprecieri comunitare antume și postume. **(N.P.L.)**.

PETRESCU, Nicolae M. (n. Aninoasa, Dâmbovița, 1 noiembrie 1936). Profesor gradul I, *matematică*, publicist. Școala Medie *Ienăchiță Văcărescu*, Târgoviște, Dâmbovița (1954), Institutul Pedagogic/Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1960). *Stabilit la Pitești, Argeș din 1964*. Activitate didactică permanentă: Școala Medie, Târgu Cărbunești, Gorj (1960-1964); Școala Nr. 8 (1964-1965), Liceul/Colegiul *Zinca Golescu* (1965-1971), Liceul Industrial Construcții de Mașini (1971-1999), Pitești. Membru, Cenaclul Epigramiștilor *Cincinat Pavelescu*, București (1975); membru fondator: Uniunea Epigramiștilor din România (1990); Liga Scriitorilor, Filiala Pitești (2007). Volume importante: *Joc fecund* (1996); *Distihuri și catrene din vremi oligofrene* (2001); *Femeia te ridică, femeia te coboară* (2001); *Vrem, nu vrem, defilăm cu ei* (2005); *Epigrame românești. 1493-1900. Antologie* (2008). Semnături în numeroase almanahuri, culegeri, alte publicații din centre urbane ale țării. Consemnări critice favorabile. Participant la evenimentele revoluționare din decembrie 1989 în Pitești. Diverse implicări în viața *Cetății*. Aprecieri comunitare. **(M.S.)**.

PETRESCU, Nicolae Ș. (1752 - ?). Mare proprietar funciar, demnitar medieval.

Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, localitățile: Pitești, Argeș; Izvorani, Ștefănești, Muscel. Moștenitor, prin căsătorie, al zestrei provenite din partea preotului Lamba (1777). Slujitor al Curții Domnești, București, *sluger*, pe timpul domniei lui Alexandru Ipsilanti (1774-1782). Contribuții la dezvoltarea zonei Argeș-Muscel în perioada amintită. (S.I.C.).

PETRESCU, Petre (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, jurist, înalt funcționar public și de stat. Imobile, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș. Membru marcant: Partidul Țărănesc; Partidul Național Țărănesc; Frontul Românesc. Prefect de Argeș (1919-1920), reprezentând Guvernul condus de Alexandru Vaida –Voievod. Deputat de Argeș (1920-1922; 1928-1931), din partea Partidului Național Țărănesc. Distinct: primar al orașului Pitești (1938-1939), președintele Consiliului Comunal Urban. Succese ale etapei: finalizarea construcției Penitenciarului din localitate (1938), colaborarea cu Ministerul Muncii pentru construirea Căminului de Ucenici (strada Mircea Vodă); inaugurarea lucrărilor pentru edificarea Cercului Militar/ Casa Armatei; acordarea titlului de *Cetățean de Onoare* al orașului Pitești pentru Armand Călinescu (v.), conferit la 1 iunie 1938; reactualizarea evidenței populației (1 iulie 1939), la Pitești: 19 525 de locuitori. Diverse atestări documentare. Aprecieri comunitare antume și postume. (C.D.B.).

PETRESCU, Rodica Aleksandra (n. Pitești, Argeș, 26 ianuarie 1952). Artist plastic, *pictură, design*. Studii liceale în domeniu. Institutul Nicolae Grigorescu, București (1976), *Clasa Corneliu Baba, Gheorghe Șaru*. Documentări continentale. Activitate specializată în Capitală: Centru de Producție Cinematografică, Buftea, Ilfov, schițe pentru decoruri și costume (1977-1984); atelier propriu (1984 ~). Expoziții personale sau de grup: Republica Populară Chineză (1989); Austria, Germania, Italia (1991), Elveția (1991,

1992), Canada (1993). Lucrări în colecții de stat sau particulare, țări din Asia, America de Nord, Europa. Premiu internațional, Olanda (1990). Membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România, Filiala București. Comentarii critice favorabile, alte aprecieri publice. (S.N.).

PETRESCU, Theodor A. (Secolul XX). Artist plastic, *pictură eclesiastică, restaurator. Originar din Tutana, Băiculești, Argeș*. Lucrări murale sau pe suport de lemn, în Argeș: bisericile mănăstirilor Tutana (1942), Bascovele/Ursoaia, Cotmeana (1948-1950); Robaia, Mușătești (1951) și ale parohiilor Cicănești (1960) sau *Maica Precista*, Pitești (1968). Activitate agreată de Patriarhia Română. Diverse atestări documentare. Aprecieri comunitare. (S.N.).

PETRICĂ, Dumitru N. (n. Pitești, Argeș, 20 martie 1923 – București, 2000). Artist plastic, *grafică, design, publicist*. Cursuri libere în domeniu. Documentări externe: Bulgaria (1949), Germania de Est (1962, 1964, 1967). Expoziție retrospectivă, București (1963). Colaborări cu diverse edituri, case de comerț, tipografii din Capitală: ilustrație de carte pentru copii, imagini publicitare, afișe, timbre, coperte și anvelope literare. Comentarii critice favorabile, alte aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

PETROIANU, Ioan I. (Câmpulung, Muscel, 20 iulie 1889 - ?). Ofițer de carieră, *artilerie*, general. Școala Superioară de Război, București (1912). Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul Carpatic* (1916, căpitan), evidențiat în luptele de la Dragoslavele, (Muscel), *Frontul din Moldova* (1917, maior), remarcat în bătălia de la Mărășești și pe *Linia Momâia-Irești* (Vrancea). General de Brigadă (1924). Importante distincții române și ruse. Aprecieri publice antume sau postume. (G.I.N.).

PETROȘANU, Ion N. (Bădești, Pietroșani, Muscel, 29 septembrie 1902 – București, noiembrie 1983). Medic primar, *chirurgie*, universitar, publicist. Liceul/

Colegiul *Ion.C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1921), Facultatea de Medicină, București (1927). Stagii: Hamburg (Germania), Viena (Austria), Clinica *Demal și Denis*. Activitate permanentă în Capitală: Spitalul *Brâncovenesc* (1927~1949); Spitalul *Filantropia* (1949-1977), fondator, Institutul de Oncologie. Prestații didactice specializate. Numeroase volume, studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții distincte la formarea școlii românești de chirurgie oncologică, membru, importante asociații profesionale continentale. Renumit în domeniu. Valoroase aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

PETROVICI, Ecaterina (Pitești, Argeș, 14 iunie 1915 -?). Artist plastic, grafică, design, modelator. Studii liceale în domeniu, Institutul *Nicolae Grigorescu*, București (1950). Documentări externe: Federația Rusă (1963), Germania de Est (1967), Franța (1968). Atelier propriu în București. Colaborări cu diverse edituri, case de comerț, tipografiile din Capitală: ilustrație de carte, desene picturale, crochiuri, obiecte de podoabă, metaloplastie, fier forjat, mozaic, afișe, coperte și anvelope literare. Expoziții personale sau de grup: centre urbane, județele Botoșani, Bacău, Iași, Vaslui; anualele de stat din Capitală. Lucrări în colecții particulare și muzee din țară sau străinătate. Comentarii critice favorabile, alte aprecieri publice. (S.N.).

PHEREKYDE, Mihai (București, 14 noiembrie 1842 – București, 24 ianuarie 1926). Jurist, diplomat, demnitar, parlamentar. Membru marcant fondator, Partidul Național Liberal *Activități politice, administrative, electorale în Argeș*. Colegiul *Sfântu Sava*, București (1960), Liceul *Louis-le-Grand*, Paris, Franța, licență *litere*, Universitatea *Sorbona*, Paris (1862). Doctorat, *științe juridice*, Franța (1866). Ministru la: Justiție (1876,1881); Război (1881); Lucrări Publice (1878-1879); Externe (1885-1888); Interne (1897-1899); fără portofoliu (1916-1919). Delegat oficial, Conferința de Pace, Berlin, Germania (1878).

Ambasadorul României în Franța (1881-1884). Președinte, *corpurile legiuitoare* de mai multe ori. Deputat de Argeș, *Colegiul I*, alegerile pentru *Constituantă*, (20-26 aprilie 1883). Contribuții la evoluția generală a spațiului nostru tradițional spre modernitate. Atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

PIATRA CRAIULUI. Masiv muntos din estul Carpaților Meridionali, în sud-vestul Depresiunii Bârsei, format din calcar și conglomerate cretacice (2 239 m altitudine maximă), apropiat de Piscul Baciului și Vârful Omu. Conuri impunătoare de grohotiș (punct distinct, *Marele Grohotiș*), prispe înguste de-a lungul pereților stâncoși (*brâne/ brâie*). Rezervație floristică, faună alpină. Trasee, cabane, alte amenajări specifice sportului performant sau turismului de agrement. Numeroase descrieri geografice, istorice, literare. Diverse eponimii. (I.S.B.).

PIATRA CRAIULUI (1928-1929). Publicație periodică, apărută la Dragoslavele, Muscel. Primul număr: aprilie 1928. Subtitlu: *Foaie pentru luminarea poporului*, folosit anterior de *Facla Muscelului* (1926-1927). Director-proprietar: George Ulieru (v.); redactori: Iosif Catrinescu, Ion Răuțescu (v.); imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu* (v.), Câmpulung, Muscel. Istorie, literatură, folclor, îndemnuri religioase, recomandări pentru mame, reflecții. Fragmente din volumul *Însemnările unui medic de plasă* (George Ulieru). Diverse sfaturi adresate locuitorilor zonei. (I.I.B.).

PIATRA CRAIULUI (2011 ~). Revistă editată tridimensional de *Cenaclul, literar Mihail Lungianu* (v.) din Rucăr, Argeș, președinte Tudor Vlad. Redactor-șef , Adelina Mihaela Vorovenci; redactor-șef adjunct, Gheorghe Nicolae – Podișor (v.); secretar, Constantin Moiceanu. Finanțare: Consiliul Local Rucăr, primar Ion Dulamă; sponsorizare permanentă, Ion Pietrăreanu (v.). Imprimare: S.C. *Sedna Print SRL*, Câmpulung, Argeș.

Evocări istorice, literatură, didactică, artă plastică, muzică, folclor, religie, tradiții. Difuzare națională. (I.I.B.).

PIATRA DRAGOSLAVELOR. Vârf alpin (1 334 m), integrat masivului Piatra Craiului, denumire conferită, tradițional, așezării rurale de pe culoarul spre Bran. Conexiuni naturale cu pârâul Rucăr, depozitul calcaros Vârtoapele, punctul convențional Fundul Neagului. Vegetație specifică. Trasee, cabane, alte amenajări turistice. Consemnări geografice, istorice, literare. (I.S.B.).

PICUI, Sebastian N. (n. Cotmeana, Argeș, 19 noiembrie 1947). Medic veterinar, manager, om de afaceri. Liceul/ Grupul Școlar *Constantin Dobrescu-Argeș*, Curtea de Argeș (1966), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1978). Stagiul: Germania (1996). Activitate specializată în Argeș: Întreprinderea Agricolă de Stat, Leordeni (1978-1981); Întreprinderea Agricolă de Stat, Ștefănești (1981-1983; 1987-1997), șef, Complex Zootehnic (1987-1990), director general (1990-1997); Trustul Întreprinderilor Agricole de Stat, Pitești (1983-1987, medic șef); SC *Agropit SA*, Ștefănești (1997-1998, manager general). Inițiativă particulară, SC *Alexandra Oil Market SRL*, Pitești (1998 ~). Studii, articole, rapoarte, analize, reuniuni tematice naționale. Contribuții la: diversificarea preocupărilor pentru creșterea și îngrijirea animalelor în Argeș-Muscel. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

PIECA, Vasile (n. Pădureți, Lunca Corbului, Argeș, 20 aprilie 1957). Actor de teatru. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești, Argeș (1975), Academia de Teatru și Film, București (1991). Activitate permanentă, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1990 ~). Roluri de referință: *Tonino (Cum se jefuiește o bancă)*, Sammy Fayad); *Toffolo (Gâlcevile din Chioggia)*, Carlo Goldoni); *Milică (Visul unei nopți de iarnă)*, Tudor Mușatescu); *Costi Rufilă (Lichidarea)*, Paul Everac); *Alfred Doolittle (Pygmalion)*, George Bennard Shaw).

Comentarii critice favorabile. Membru Uniunea Teatrală din România/ *UNITER*. Preocupări picturale, lucrări în expoziții temporare colective din Argeș. Aprecieri publice. (I.F.).

PIELEANU, Radu D. (Pietrișu, Găujani, Giurgiu, 8 aprilie 1934 – București, 5 august 2009). Inginer *hidrotehnie*, manager, expert autorizat în construcții. *Stabilit la Pitești, Argeș din 1960*. Liceul *Ion Măiorescu*, Giurgiu (1953). Institutul de Construcții, București (1958). Documentări externe. Activitate permanentă în domeniu: proiectant, Întreprinderea de Rețele Electrice Argeș (1960-1966); specialist, Comisia Economică a Regiunii Argeș (1966-1968) și a Municipiului Pitești (1968-1972). Distinct: director general Întreprinderea Județeană de Gospodărie Comunală și Locativă Argeș (1973-1990). Lucrări speciale coordonate direct: termoficare, alimentare cu apă, canalizare, cartierele *Craiovei*, *Trivale*, *Găvana*, *Petrochimiștilor* (Pitești), *Grui* (Câmpulung), *Centru* (Colibași/Mioveni); dublarea capacității Stației de Apă Budeasa; extinderea Stației de Epurare a Apelor, Pitești; realizarea rețelelor subterane Campusul *Târgul din vale*, Universitatea din Pitești; supravegherea edificării unor biserici, bănci, hoteluri, complexe comerciale din Pitești, (după 1990). Studii, articole, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice în domeniu. Colecționar de artă. Contribuții la redimensionarea zonelor urbane din Argeș-Muscel în ultimele decenii ale secolului XX. Aprecieri publice antume și postume. (G.P.).

PIELMUȘI, Ion I. (n. Ștefănești, Argeș, 10 decembrie 1955). Inginer mecanic, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1974), Institutul Politehnic *Traian Vuia*, Timișoara (1980). *Specializare, industria de automobile*. Exprimări externe, state din Europa și Orientul Apropiat. Fiul lui **Ion N. P.** (v.). Activitate permanentă, Întreprinderea de Autoturisme / SC *Automobile SA*, Colibași / Mioveni, Argeș: tehnolog (1980-1983); sculer șef (1983-1985); inginer șef, *Producție* (1985-1988); șef secție

Presaj-Profilate (1988-1989), *Cutii Viteze Olcit* (1989-1990), *Caroserie* (1990-1994); director program, *Industrializare Nova* (1994-1995); inginer șef, *Producție-Cooperare* (1995-1998); șef departament, *Logistică* (1998-2001). Ulterior, SC *Anaelectronic SA* / Fabrica de Motoare Electrice, Pitești, șef secție, *Componente* (2001-2008). Contribuții directe la realizarea programului de fabricație a autoturismelor din gama *Dacia* și *Olcit*. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale, contracte de import-export. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(M.T.D.)**.

PIELMUȘI, Ion N. (n. Văleni Podgoria, Călinești, Muscel, 18 octombrie 1927-Colibași, Mioveni, Argeș, 4 august 1980). Inginer mecanic, manager, inovator, inventator. Liceul Industrial, Pitești, Argeș (1949), Institutul Politehnic, București (1954). Exprimări externe: Franța, Germania de Est, Italia, Marea Britanie. *Specializare, industria de automobile*. Activitate permanentă, Uzina *Vasile Tudose* / Întreprinderea de Autoturisme, Colibași / Mioveni: proiectant (1954-1969); șef atelier (1969-1977); șef, Secția Autoutilări (1977-1980). Contribuții directe la: diversificarea prelucrării metalelor; fabricarea autoturismelor *Dacia 1100* și *Dacia 1300*; asimilarea după licența *Renault* (Franța). Inovații și invenții brevetate: mașină de frezat portală carcase cutii viteze (1970); mașină de strunjit oval pistoane (1971); mașină de profilat bară ornament *Dacia 1300* (1972); mașină de sertizat uși *Dacia 1300* (1976); mașină de curbat și retezat bare parașoc *Dacia 1300* (1978). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(M.T.D.)**.

PIEMONTUL GETIC. Unitate amplă a reliefului de la sudul Carpaților Meridionali, determinată, geografic, între Subcarpații Getici, Râul Dâmbovița, Câmpia Română, Fluviul Dunăre, incluzând, totalitar, zona Argeș-Muscel. Depozite de prundișuri, nisipuri,

marne, argile, transgresiv peste fundamentul scufundat al cristalinelui carpatic. Structurat în: *sectorul nordic* deluros (500-600 m altitudine); *sectorul sudic*, dominantă, câmpia colinară (200-300 m altitudine). Prin raportare la râul Olt: spre vest, *Piemontul Getic oltean*; spre est *Piemontul Getic muntean*, clima temperată, păduri de gorun, fag, stejar, faună specifică, suprafețe cultivabile. Numeroase cursuri de apă, amenajări sistematice, *poldere*, așezări rurale și urbane, căi rutiere sau feroviare, turism de agrement. Valoroase consemnări istorice, economice, literare, spirituale. **(I.S.B.)**.

PIETRĂREANU, Ion D. (n. Dragoslavele, Muscel, 24 august 1932). Inginer silvic, manager, parlamentar. Școala Medie Tehnică de Administrație, Câmpulung, Argeș (1951), Institutul Politehnic, Brașov (1956). Activitate productivă: Întreprinderea Forestieră, Rucăr, Argeș (1956-1963), șef sector, șef serviciu, inginer șef; Combinatul de Prelucrarea Lemnului, Pitești, Argeș: director comercial (1967-1969), director tehnic (1969-1973), director general (1973-1990), unitate etalon pe țară (1984). Temporar, specialist Comisia Economică, Regiunea Argeș (1963-1967). Acționar, SC *Alpex SA*, Pitești (2002). Membru, Comandamentul Central pentru construcția *Drumului Național Transfăgărășan*, Sectorul Cumpăna – Bâlea Lac. Distinct: deputat în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Nr. 8, Mușătești, Argeș (1975-1980). Colaborări didactice, Institutul Politehnic, Brașov, Secția Serală de Subingineri, Pitești (1972-1979). Contribuții la: extinderea Combinatului de Prelucrarea a Lemnului, Pitești (fabricile Mobilă II-III, Drojdie Furajeră, Furfurol, Plăci Aglomerate); modernizarea unităților de profil din Curtea de Argeș, Rucăr, Stâlpeni (Argeș), Caracal, Corabia (Olt), Pucioasa (Dâmbovița); diversificarea exportului și investițiilor directe în state din Africa, America, Asia, Europa; dotarea cu mobilier, *Satul Olimpic*, Moscova, Federația Rusă (1976). Studii, rapoarte, comunicări, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni interne și internaționale pe diverse teme.

Aprecieri publice. (G.P.).

PIETROȘANI (Secolul XIV ~). Comună din județul Argeș, pe Râul Doamnei, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Pietroșani**, Bădești, Gănești, Retevoești, Vărzăroaia. Suprafață: 49,9 km²; locuitori: 5 700 (1971); 5 937 (2008). Atestare documentară medievală: Bădești (1351); Gănești (1567); Pietroșani (1568); Rătivoeștii Vechi (1526). Biserici: Retevoești (1795); Gănești (1834, 1998); Pietroșani (1876-1879); Vărzăroaia (1891-1894); Bădești (1896-1902); cruci de piatră: Retevoești (XVII, 1720, 1740, 1759); Bădești (XIX), Monumente ale eroilor: Bădești (1916-1918); Pietroșani (1916-1918; 1941-1945); Retevoești (1916-1918; 1941-1945); Vărzăroaia (1916-1918; 1941-1945); placă memorială, Școala Pietroșani (1916-1919). Monument de arhitectură: cula Drugănescu (1822), construită de Gheorghe Drăgulescu (v.). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1960). Areal subcarpatic, activități pomicole, forestiere, zootehnice. Artă populară tradițională, textile de interior, costume, folclor literar, muzical, coregrafic. Pictori naivi. Muzeu sătești. Arhitectură specifică zonei de interferență dintre deal și câmpie. Turism rural. Căi rutiere spre: Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș. **Scrieri monografice**: Petre P. Stănescu (1974); Eugeniu Drăgușanu (v.); Vasile Popescu (2002, 2003, 2004). Valoroase consemnări geografice, istorice, economice, literare, spirituale. (G.C.).

PILLAT, Ion I. (București, 31 martie 1891 - București, 17 aprilie 1945). Membru corespondent al Academiei Române (26 mai 1936). Scriitor, editor, traducător, mare proprietar funciar, Drăcești, Dorohoi. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin originea familiei, proprietăți, domiciliu (Florica, Ștefănești)*. Mama, **Maria I.C. Brătianu**, fiica lui **Ion C. Brătianu** (v.) și a **Piei Brătianu**. Liceul *Sfântul Sava*, București, Colegiul *Henri IV*, Paris, Franța, cursuri universitare, *științe juridice și istorice*, Paris (1913). Combatant: Campania Balcanică (1913); Primul Război Mondial

(1916-1918). Misiune diplomatică, Conferința de Pace, Paris (1919), colaborări cu Alexandru Vaida Voievod. Deputat în Parlamentul României, legislaturi succesive. Activitate literară permanentă. Volume importante (versuri): *Eternități de o clipă* (1914); *Pe Argeș în sus* (1923); *Limpezimi* (1928); *Țărnuș pierdut* (1937); *Împlinire* (1942). Distinct, ediție definitivă, *Poezii I, II, III* (1944). Dramaturgie, Teatrul Național din București: *Dinu Păturică*, după romanul *Ciocoi vechi și noi*, de Nicolae Filimon (1925); basmul *Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte*, după Petre Ispirescu (1926). Editor (în colaborare): operele scriitorilor Alexandru Macedonski și George Bacovia; *Antologia poezilor de azi, I* (1925); *II* (1928); revistele *Flacăra* (1916), *Cugetul Românesc* (1922), București. Tălmăcirii din limbile franceză și germană din autori cunoscuți Francis Jammes (1927), Charles Baudelaire (1937), Paul Claudel (1939); Johann Christoph Friedrich von Schiller (1942); Johann Wolfgang Goethe (1942). Conferențiar, prelegeri reunite în *portrete lirice* (1936). Numeroase eseuri, comentarii, cronici pe diverse teme. Component al Cercului *Gândirea*, București. Apropiat proiectelor spirituale din Pitești și Câmpulung în perioada interbelică. Atestări documentare, Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș. Premiul Național în domeniul creației poetice (1936), alte valoroase aprecieri publice antume și postume. (S.D.V.).

PINTE, Florina Gh. (n. Pitești, Argeș, 29 martie 1963). Medic primar, *cardiologie pediatrică*, publicistă. Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, (1982), Institutul de Medicină și Farmacie, București (1988). Stagiul: Slovacia (1997); Italia (2000). Doctorat, *științe medicale*, București (2000). Activitate specializată: Spitalul Județean Bistrița-Năsăud (1988-1990); Institutul de Cardiologie *Dr. Constantin C. Iliescu*, București (1990-1998); Centrul Clinic de Urgență Boli Cardiovasculare al Armatei, București (1998 ~). Primariat în 1998. Volume importante (în colaborare): *Noi concepte în cardiologie* (1998); *Manual de*

pediatrie (2001); *Manual de cardiologie* (2004). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Aplicarea unor tehnici avansate în efectuarea cateterismului cardiac. Membră diverse foruri profesionale autohtone sau continentale în domeniu. Aprecieri publice. (C.C.).

PINTILIE, Dan Ovidiu G. (n. Sighișoara, Mureș, 17 august 1955). Cercetător științific, istorie, arhivist. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1974*. Fiul lui **Gică P.** (v.). Liceul Teoretic Râmnicu Sărat, Buzău (1974), Universitatea din București (1978), specializare, *Arhivistică*. Doctorat istorie, Iași (2006). Activitate în domeniu, Arhivele Naționale, Direcția Județeană Argeș: arhivist principal (1978-2000); director (2000 ~). Distinct: reprezentantul Arhivelor Naționale Române la Corpul Arhivelor Uniunii Europene, Bruxelles, Belgia (2005-2007). Volume importante (în colaborare): *Îndrumător în Arhivele Statului Județului Argeș* (1984); *Pitești. Mărturii documentare. 1388-1944, I* (1988); *Instituția arhivelor în județele Argeș, Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt și Vâlcea* (2006). Distinct: *Istoricul Societății Concordia. 1907-1948* (2007). Studii, articole, comunicări, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale, emisiuni *media*. Colaborator reviste editate de arhive, muzee, alte instituții culturale. Contribuții la: organizarea fondurilor speciale din arhivele civile ale județului; implementarea sistemului informatic în evidența dosarelor; valorificarea unor documente de excepție privind viața economică și politică din Argeș-Muscel. Implicări în viața *Cetății*. Aprecieri comunitare. (S.I.C.).

PINTILIE, Gică I. (Erbiceni, Iași, 15 august 1928- Pitești, Argeș, 21 februarie 2012). Ofițer de carieră, *infanterie, arhivistică*, publicist, general. *Stabilit definitiv la Pitești din 1973*. Liceul *Gheorghe Lazăr*, Iași (1947), Școala Militară Sibiu (1951). Activitate specializată în domeniu: Școala de Ofițeri și Uzina Mârșa, Sibiu (1951-1967). Distinct: comandant, Arhivele Ministerului Apărării

Naționale, Râmnicu Sărat, Buzău (1967-1973); Pitești (1973-1987). Volume importante (în colaborare): *Documente privind istoria militară a poporului român, VI* (1980), *VII* (1984), *VIII* (1985), *IX* (1985); *Urmașii arcașilor de la Rovine* (2005, în colaborare). Studii, articole, rapoarte, comunicări, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni științifice naționale. Implicări comunitare permanente. Ordine și medarii române. Președinte: Asociația Națională a Veteranilor de Război (MApN) Filiala Argeș; președinte fondator, Asociația Națională *Cultul Eroilor*, Filiala Argeș (1991), alte aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

PISCANU (secolele XV-XVII). Familie tradițională de boieri din Țara Românească. Întinse suprafețe de teren, curte feudală, ctitorii eclesiastice, Piscani, Dârmănești, Muscel. Demnitari medievali, slujitori ai Curții Domnești din Capitală. Privilegii acordate de voievozii: Radu de la Afumați (v.), Basarab cel Tânăr (v.), Alexandru II Mircea, Vlad Vintilă de la Slatina (v.), Radu Paisie (v.), Mircea Ciobanul (v.). Mai cunoscuți: **Pătru** (? – 1526), postelnic; **Vlaicu I** (? – 1544), clucer, logofăt, mare logofăt; **Mihnea I** (? – 1568), stolnic, pârcălab; **Badea** (? – 1568), sluger; **Vlaicu II** (? – 1568), logofăt; **Mihnea II** (? – 1583), postelnic, armaș, vătaf; **Hristodor** (?), diacon; **Dumitru** (? – 1603), logofăt. Pietre tombale: Biserica Mănăstirii Valea (1525 – 1535); Schitul Pisculești (1534- 1536). *Scrieri tematice*: Cristina Mihaela Dina (1999); Teodor Dina (2001); daniel Ștefan (2010). Valoroase atestări documentare. (S.I.C.).

PISCUL BACIULUI. Înălțime dominantă (2 258 m), aflată în apropierea Vârfului Omu (2 507 m), cel mai înalt din masivul Bucegi, integrată Carpaților Meridionali. Amplă perspectivă spre culoarul Rucăr – Bran sau zonele adiacente. Alpinism performant. Trasee, cabane, alte amenajări adaptate turismului de agrement. Descrieri geografice, istorice, literare. (I.S.B.).

PISPIRIS (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș, *origine elenă*. Aredași, proprietari urbani și rurali, comercianți, funcționari, cadre didactice, ingineri, donatori comunitari. Domiciliu, case, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești și localități apropiate. Mai cunoscuți: **Teofan/Ștefan P.** (1877-1949), administrator, domeniul Familiei **Perticari** (v.), Izvoru, Argeș; acționar, *exploatări forestiere*, Arefu, Argeș; agent imobiliar inițial, actualul edificiu *Casa Căsătoriiilor*, Pitești, vândut după 1922; nominalizat în *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936); **Erifili P.** (1887-1922); **Ecaterina P.; Costache Șt. P.** (Roșiori de Vede, Teleorman, 28 octombrie 1918-Pitești, Argeș, 8 iunie 1990), activitate permanentă la Pitești (1940-1984), farmacist diriginte / farmacist principal (1946-1984), Pitești, Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1938), Facultatea de Farmacie, București (1943), activitate permanentă în Pitești, combatant Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Vest* (1944-1945); **Ștefana Corina P.** (n. Pitești 28 aprilie 1960), inginer *automatizări*, Camera de Comerț și Industrie Argeș (1993 ~), director, Direcția Informatică (1995 ~). Conexiuni cu familia **Diaconeasa** (v.), **Crișcotă**, din Pitești. Diverse atestări documentare. (N.P.L.).

PISTOL, Petru (n. Scundu, Vâlcea, 23 iunie 1944). Profesor universitar, *limbi clasice*, scriitor. *Activitate didactică la Pitești din 1993*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1962), Facultatea de Limbi Romanice, Clasice și Orientale, Universitatea din București (1967). Doctorat, București (1999). Cadru didactic: licee din Galați și Râmnicu Vâlcea (1967-1993); Universitatea din Pitești (1993 ~), șef, Catedra Limbi Străine Aplicate (2004 ~). Conducător de doctorat (2007 ~). Volume importante: *Limba elină* (2002); *Etimologicon* (2004); *Limba latină ilustrată în maxime și proverbe* (2002, în colaborare); *Civilizația romană și limba latină* (2004, în colaborare); *Contexte clasice* (2005). Studii, articole, reuniuni tematice naționale. Texte de autor, revista **Argeș**, Pitești. Membru Uniunea

Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2006), alte aprecieri publice. (M.C.S.).

PITBER / FABRICA DE BERE PITEȘTI (1969-2002). Unitate economică reprezentativă, Platforma Industrială *Pitești-Nord*, realizată din fondurile statului (1967-1969). Proiectant: Institutul de Cercetări și Proiectări pentru Industria Alimentară, București; antreprenor general, Întreprinderea de Construcții-Montaj, Pitești, Argeș, director, Traian Bigan, șef de șantier, Ion Iordănescu; coordonatorii lucrărilor speciale: Nicolae Boambeș (v.), Ion Maria, Ștefan Teodoru (v.). Atingerea parametrilor proiectați în 1972. Sortimente recunoscute de bere: *Blondă, Trivale, Primăvara, Porter, Zimbru, Brună*. Surse de apă și alte materii prime cu calități superioare, linii tehnologice autohtone, activitate profitabilă. Privatizare pe bază de acțiuni (1995), societate comercială integrată Grupului *Ursus* (1996), adjudecată de investitori din Africa de Sud (2000). Directori cunoscuți: Ion Stanciu, Gheorghe Zgândăr, Daniel Gologan, Petre Frigioiu. Încetarea producției (2002), dezafectarea utilajelor, preluarea terenului de agenți imobiliari din Argeș, demolare (2008). Diverse atestări documentare. (I.D.P.).

PITEA/PITUL/PITA (secolul XIII). Căpitan în oastea legendarului Negru Vodă (v.), fondator prezumtiv al așezării Pitești, concomitent cu Târgoviște, București, Câmpulung, Sân Giorgio. Consemnare avansată de cronicarul Mihai Cantacuzino, istoricii Mihail Kogălniceanu, Constantin D. Aricescu (v.). Origine antroponimică a toponimului Pitești, susținută constant, de Nicolae Iorga și Constantin C. Giurescu. Eponimi cvasiacceptat în contrapondere cu apelativul *pitit/loc ascuns*, privind explicarea denumirii **Pitești** pentru reședința Argeșului. (S.I.C.).

PITEȘTEANUL (1882, 1894, 2008~). Publicație periodică, apărută în reședința Argeșului, trei serii: 1. *Pitescianul* (4 noiembrie 1882-6 ianuarie 1883), *bisăptămânal*.

Prioritate: promovarea principiilor național-liberale. Imprimare la *Noua Tipografie Nișă Rădulescu* (Pitești). Informații, reportaje, analize, cronici: starea județului, situația țărănimii, rolul presei; 2. **Piteșteanul** (31 august-7 septembrie 1894), primul *cotidian* din localitate: articole, anunțuri, apeluri, manifeste electorale; 3. **Piteșteanul** (2008~). Săptămânal subintitulat *Ziarul tău de weekend!* Director, Ion Valentin Roșu; redactor-șef, Denis Meraru. Editor: SC *Media Set Image SRL*, imprimare, SC *Argeș News SRL*, Pitești. Informații economice, platforme electorale, interviuri, cultură, istorie locală, sport, turism. Diverse implicări comunitare. **(I.I.B.)**.

PITEȘTEANUL, Nicolae M. (a doua jumătate a secolului XVIII- Începutul secolului XIX). Copist de manuscrise. Activitate integrată Cancelariei oficiale temporare din reședința Argeșului, grupului de orășeni interesați de spiritualitatea urbană, preocupărilor specifice domeniului. Fiul comisului **Manuel Piteșteanul**. Lucrare importantă finalizată la 22 august 1782: *Istoria lui Dumitrache stolnicul*. Relatări asupra unor evenimente din etapa noiembrie 1769-februarie 1775, aferente noului conflict militar ruso-turc, având consecințe asupra zonelor danubiene. Suport informal: *Copiști de manuscrise românești până la 1800*, de Gabriel Strempele (1959). Alte atestări documentare. **(P.P.)**.

PITEȘTI (Secolul XIV ~). **1. Centru urban tradițional din Muntenia**, la interferența Râului Doamnei cu Argeșul. Suprafață: 40,7 km² (2002), locuitori: 3 914 (1832); 22 000 (1925); 28 110 (1936); 117 400 (1971); 168 774 (2008). Atestare documentară medievală scrisă: 20 mai 1388, act semnat de Mircea cel Bătrân (v.). Reședință domnească temporară: Basarab cel Tânăr (v.), Vlad cel Tânăr (v.), Neagoe Basarab (v.), Vlad Înecatul (v.), Pătrașcu cel Bun (v.), Matei Basarab (v.), Constantin Brâncoveanu (v.). Patroni spirituali: Sfinții *Constantin și Elena*. Centru meșteșugăresc și comercial (XIV-1948). Sediul administrativ al *căpitănatului/ județului/*

regiunii Argeș (sfârșitul secolului XVIII ~). Integrare, comunele suburbane Găvana (2 505 locuitori, în 1925; 1 690 locuitori, în 1936); Prundu (1 962 locuitori, în 1925; 1 155 locuitori, în 1936). *Municipiu* (16 februarie 1968), împreună cu localitățile apropiate Bradu, Bascov, Colibași/Mioveni, Mărăcineni, Ștefănești (detașate administrativ în 1990). Sediul plasei Pitești, 37 de comune (1936) și al raionului Pitești (1952-1968). Monumente eclesiastice ortodoxe de arhitectură, bisericile: *Buna Vestire-Greci/Sfântul Mina* (1564), *Domnească/rol de Catedrală* (XVI, 1656), *Maica Precista* (XVI), *Sfânta Treime/Beștelei* (XVIII), *Meculești* (1752), *Mavrodolu* (1818), *Sfântul Ilie* (1828), *Sfânta Vineri* (1817, 1909); *Sfântul Ioan* (1888); Schitul *Buliga* (XVIII-XIX); Mănăstirea *Trivalea* (XVIII); cruci de piatră (XVII-XIX). Sediul Episcopiei Argeșului (1793 – 1868). Monumente ale eroilor: Pitești (1877- 1878), Prundu / Bulevardul *Petrochimiștilor* (1916- 1918, 1941); Găvana (1916-1919); Poarta Eroilor (1877- 1878, 1916-1918); cimitire ale eroilor (1920,1945). Edificii publice reprezentative: Primăria Veche / Galeria de Artă (1886); Prefectura / Muzeul Județean (1899); Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu* (1899); Spitalul de Adulți (1906), Teatrul Comunal / *Alexandru Davila* (1913); Tribunalul/ Curtea de Apel (1914); Liceul/ Colegiul *Zinca Golescu* (1925); Administrația Financiară/Primăria Nouă (1934); Sediul Politico – Administrativ / *Casa Albă* (1970); Casa de Cultură a Sindicatelor (1971); Casa Cărții (1988); Casa Artelor (1990); Direcția Generală a Finanțelor Publice (1997); Inspectoratul Județean de Poliție (2008). Mari platforme industriale: *Pitești-Sud*, *Pitești-Nord*, *Pitești-Est*. Baraj, lac de acumulare, hidrocentrală (7,5 MW), integrate sistemului *Argeșul Mare*. Institute de cercetare specializate: construcții de autoturisme, chimie, electrotehnică, prelucrarea lemnului, țesături (1952-1992); societăți comerciale pe acțiuni (1992 ~). Zone rezidențiale compacte, piețe publice modernizate. Școala Națională (1833), Gimnaziu de Băieți (1866), Liceul de Fete (1921), Centru universitar (1962). Regiment

(1877). Biblioteca Publică (1880), Expoziție muzeală (1928), Ateneul Popular *Gheorghe Ionescu-Gion* (1928), palat/centru cultural (1955), stadion (1964), spital de urgență (1973). Filarmonică (2007). Filiale ale uniunilor de creație, cenacluri literare și plastice, cluburi sportive, ziare, reviste, edituri, studiouri de radio și televiziune, parcuri, fântâni. Statui: *Nicolae Bălcescu* (1969), *Mircea cel Bătrân* (1998), *Ion C. Brătianu* (2007); monumente, busturi, sculpturi ambientale. Nod feroviar (1872), căi ferate direcționale: București, Slatina (Olt), Curtea de Argeș; confluente rutiere spre: București (șoseaua veche și Autostrada A1), Alexandria și Roșiorii de Vede (Teleorman), Slatina, (Olt), Drăgășani (Vâlcea), Râmnicu Vâlcea, Curtea de Argeș, Câmpulung. Facilități turistice. Distinct: *Simfonia Lalelelor* (1978 ~); Zilele Municipiului (1988 ~), festivaluri, concursuri, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Înfrățire: Kragujevač, Serbia (23 octombrie 1971); alte centre urbane continentale. Numeroase vizite oficiale (șefi de stat și guvern, diplomați, oameni de afaceri). **Scieri monografice:** Dumitru Butculescu (1883); Ioan Gh. Athanasiu, Ioan A. Vasiliu (1925); Tatiana Bobancu (1933), Vlad Furtună (1936); Mihai Cristescu, George Nichitovici (1969); Eugenia Greceanu (1982); Petre Popa, Paul Dicu, Silvestru Voinescu (1983, 1985, 1986, 1988, 2008); Teodor Mavrodin (1988, 1996); Ovidiu Moț (2008); Tudor Pendiuc, Cornel Carp (2009). **2. Regiune** teritorial-administrativă temporară a României (1952-1961), subordonând localități din fostele județe Argeș, Muscel, Olt, Vâlcea. Suprafață: 15 800 km² (1960); locuitori: 1 158 130 (1 iulie 1959). Organizare raională: Băbeni-Bistrița, Costești, Curtea de Argeș, Drăgănești Olt, Drăgășani, Găești, Horezu, Muscel, Pitești, Potcoava, Râmnicu Vâlcea, Slatina, Topoloveni, Vedea (31 decembrie 1959). Instituții publice adecvate. Redevenită regiunea Argeș (1961-1968). Numeroase consemnări în lucrări naționale și internaționale. (G.C.).

PITEȘTI - COORDONATE ÎN TIMP

(1980-1989). Generic al activităților polivalente, organizate în reședința Argeșului la începutul primăverii. Ediție inaugurală: 26 aprilie - 9 mai 1980. Simpozioane tematice, spectacole artistice, întreceri sportive, consacrate sărbătorilor tradiționale de la 1 Mai (*Ziua Muncii*), 2 Mai (*Ziua Tineretului*), 9 Mai (*Ziua Independenței de Stat a României și Victoriei împotriva fascismului*), 20 Mai (*Ziua atestării documentare a municipiului Pitești*), expoziții plastice, lansări editoriale, gale de film. Colaborarea tuturor forurilor cu atribuții în domeniu, sub egida Comisiei municipale a Festivalului Național *Cântarea României* și a Competiției Naționale *Daciada*. Consemnări în presa vremii. (C.G.C.).

PITEȘTII (1884~1913). Publicație apărută în reședința Argeșului. Două serii: **1.Piteștii** (noiembrie 1884-ianuarie 1885), amintită în periodicele *Voința națională*, *România liberă* (București), *Familia* (Oradea); **2.Piteștii** (septembrie 1910~decembrie 1913), bisăptămânal, subintitulat *Organul Partidului Conservator din Argeș*. Tipografii: *Mihail R. Fărcășanu*; *Mihai Lazăr-Fiu* (v.). Colaboratori permanenți: *Mihail Mihăileanu* (v.), *Florian I. Becescu* (v.). Informații, evocări, reportaje, portrete politice, maxime și cugetări, versuri satirice, dezbateri electorale. (I.I.B.).

PITICĂ, Gheorghe (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar funciar, parlamentar. Membru marcant, Partidul Țărănesc. Deputat de Argeș (1919-1920), succes electoral obținut în urma scrutinului din 2-4 noiembrie 1919. Implicat în evoluția economică și dezvoltarea rurală din perioada interbelică. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

PITIGOI (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Broșteni, Costești, Argeș. Proprietari rurali, cadre didactice, juriști, ingineri, militanți politici, parlamentari. Mai cunoscuți: **Athanasie P.** (n. 28 mai 1861), învățător, școli din Broșteni (1879), Costești (1882); **Pârvu Roșu** (1883), **Roșani** (1885);

Marin A. P. (v.); **Barbu M. P.** (v.). Inițiative gospodărești, demersuri intelectuale, donații comunitare, ctitorii civile și eclesiastice. Atestări documentare: genealogie, domeniu funciar, responsabilități publice. (N.N.).

PIȚIGOI, Barbu M. (n. Broșteni, Costești, Argeș, 17 noiembrie 1931). Inginer mecanic, militant politic, parlamentar. Fiul lui **Marin A. P.** (v.). Liceul de Băieți Nr.1/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1950), Institutul Politehnic, Timișoara (1956). Doctorat, *științe tehnice*, București (1973). Cercetător, șef colectiv, Institutul de Mecanica Fluidelor, București (1956-1973); activitate didactică, Institutul Politehnic, București (1973-1984), și productivă, *Întreprinderea Ascensorul*, București (1984-1989). Invenții brevetate. *Medalia de Bronz*, Salonul Internațional de Inventică, Bruxelles, Belgia (1975). Volume importante: *Pompe hidraulice* (1968); *Aționări hidraulice în metalurgie* (1970); *Prese hidraulice* (1976); *Sisteme hidraulice de înaltă precizie* (1985); *Întoarcere în Europa* (2000). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Membru fondator, Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat, secretar general adjunct (1989~). Deputat de Argeș (1992-1996; 1996-2000), reprezentând Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat. Importante inițiative legislative, interpelări, interviuri, emisiuni *media*, sesiuni memoriale. Diverse recunoașteri publice. (C.D.B.).

PIȚIGOI, Marin A. (Broșteni, Costești, Argeș, 30 mai 1900 – Broșteni, Costești, Argeș, 4 august 1988). Mare proprietar funciar, învățător, jurist, militant politic, parlamentar. Membru marcant Partidul Național Țărănesc. Școala Normală *Carol I*/ Colegiul Pedagogic, Câmpulung, Muscel (1918), facultățile de Drept și de Filosofie, București (1923). Activitate didactică, Broșteni, (1918-1923); avocat, Baroul Argeș (1923-1948; 1964-1988). Întinse suprafețe de pământ, construcții, alte bunuri cu valoare deosebită, Broșteni, Costești și localitățile

apropiate. Lider Organizația Argeș, Partidul Țărănesc (1920-1926), Partidul Național Țărănesc (1926-1947). Colaborator al lui Armand Călinescu (v.) și Nicolae Penescu (v.). Deputat de Argeș (1928-1931), reprezentând Partidul Național Țărănesc. Terenuri expropriate, Broșteni, plasa Teleorman, Argeș, conform prevederilor din *Reforma Agrară* (23 martie 1945), adoptată de guvernul condus de Petru Groza. Arestat de Securitate, anchetat, judecat, condamnat, detenție în mai multe penitenciare din țară, grațiat. Diverse inițiative economice și spirituale în etapa interbelică. Importante recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

PIȚIGOI, Niculina (n. București 4 aprilie 1941). Lucrător industrial, economist, înalt funcționar public. *Domiciliu permanent la Pitești, Argeș*. Liceul/ Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1963), Academia de Științe Politice, București (1980). Activitate productivă și publică, la Pitești: *Întreprinderea Textila* (1956-1969); *Întreprinderea de Stofe Argeșeana* (1969-1974), secretar, Comitetul Partidului Comunist Român (1979-1982); Consiliul Municipal al Sindicatelor, Pitești (1974-1977). Secretar, Comitetul Municipal de Partid, Pitești (1977-1986) vicepreședinte, Consiliul Popular Municipal (1982-1986); prim-secretar și primar, Curtea de Argeș (1986-1989). Preocupări pentru diversificarea activităților în domeniile administrativ, social, cultural, urbanistic. Distinc la Curtea de Argeș: insistențe privind finalizarea investiției la Fabrica de Panel, *Întreprinderea Forestieră* (octombrie 1988); deschiderea secției *Istorie* în noul sediu al Muzeului Orășenesc (1988); colectarea bronzului pentru turnarea statuii *Basarab I Întemeietorul* (1989). Încetarea mandatului în contextul evenimentelor revoluționare din 22 decembrie 1989. Diverse aprecieri comunitare. (M.B.).

PÎSLARU, Serafim (Câmpulung, Muscel, 1 iulie 1911- ?). Medic primar, *medicină generală*, militant politic, literat. Liceul Teoretic, Cluj (1930), Facultatea de

Medicină, București (1936). Activitate specializată în Capitală (1936-1957; 1964-1973). Colaborator Grupul de Rezistență Armată Anticomunistă *Haiducii Muscelului*. Arestat, cercetat, torturat, Securitatea din Pitești, judecat, Tribunalul Militar București, deplasat la Pitești (octombrie 1957). Condamnat, 15 ani muncă silnică. Detenție, penitenciarele: Pitești (Argeș), Jilava (Ilfov), Caransebeș (Caraș-Severin), Gherla (Cluj). Eliberat, 3 august 1964. Versuri publicate în colecția *Poezii după gratii I*, Arhiva Asociației Foștilor Deținuți Politici din România/ *AFDPR*, București (1993). Studii, articole, interviuri, comunicări, reuniuni tematice naționale. Membru importante foruri publice, alte aprecieri comunitare antume și postume. (I.I.P.).

PLANETARIUL DIGITAL PITEȘTI

(2008 ~). Reper distinct în cadrul Muzeului Județean Argeș, spațiu proiectat de Alexandru Muțescu (v.) și Maria Muțescu (v.); după tema avansată de Radu Stancu (v.) și Radu Gava (v.). Echipamente *Cosmos*, Franța. Premieră tehnologică europeană și națională în domeniul planetariilor educaționale (șapte metri diametru), finanțator Consiliul Județean Argeș, președinte Constantin Nicolescu (v.). Sală multifuncțională 40 de locuri, efecte optice speciale, costuri totale 270 000 Euro. Inaugurare: 3 septembrie 2008, director, Spiridon Cristocea (v.); șef secție Daniela Ileana Stancu; muzeograf coordonator Remus Petre Cârstea. Acțiune finalizată în Anul Astronomiei din România, consemnat, pentru întâia oară în 2008. Activitate atractivă permanentă: vizionări electronice, simpozioane tematice, lecții și prelegeri deschise pentru elevi sau studenți; demonstrații științifice, dezbateri, emisiuni *media*. În aceeași clădire, viitorul Observator astronomic. Diverse consemnări documentare. (V.F.A.).

PLATFORMA INDUSTRIALĂ CÂMPULUNG (1885 ~). Spațiu urban și adiacent plurivalent, rezervat, prin detalii de sistematizare, amplasării obiectivelor

productive în raport cu strategia economiei locale sau naționale. Distinct, pentru Câmpulung, Muscel-Argeș, conturarea unor convergențe temporare. **Zona Nord** (selectiv): **Fabrica de hârtie** (1885-1933), capital privat, reducerea capacităților pe timpul crizei mondiale din 1929-1933; **Fabrica de Elice Pentru Avioane** (1944-1945), activitate conjuncturală, adiacentă unității de profil din Brașov (folosirea spațiilor fostei fabrici de hârtie); reprofilare, **Fabrica de Lacăte și Bunuri de Larg Consum** (1945-1948), devenită, succesiv: **Întreprinderea Metalurgică de Stat/ IMS** (1948-1960), relizarea de utilaje pentru industria textilă, motociclete, autoturisme de teren (noutate pentru România); **Întreprinderea Mecanică Muscel/ IMM** (1960-1972), diversificarea producției de autoturisme de export, activitate profitabilă; **Întreprinderea ARO** (1972-1993), programe de anvergură peste 12 000 de salariați; inadaptare după 1990, la: regimul societăților comerciale, cerințelor specifice economiei de piață, perspectiva privatizării, schimbarea eventuală a profilului; diminuarea drastică a producției și a numărului de muncitori, închiderea secțiilor, conservarea patrimoniului; menținerea în activitate a **Fabricii de Matrițe**, inițial (1976) investiție de stat, privatizare separată, redimensionare după 2004; **Combinatul de Lianți**, Valea-Mare Pravăț (1972), investiție de stat, unitate reprezentativă pentru industria cimentului și materialelor de construcții din România; materie primă în imediata apropiere, transformare în Societatea Comercială *Cimus* (1990), adaptare la economia de piață, privatizare atractivă (1996), capital majoritar occidental, re tehnologizare și ecologizare, activitate profitabilă; **Combinatul de Fibre Sintetice**, platoul *Grui* (1980), investiție guvernamentală, program productiv dependent de materia primă livrată de Combinatul Petrochimic/ *Arpechim*, Pitești, transport rutier special; parteneriat neconvingător la solicitările fabricilor de textile din țară; Societatea Comercială *Grulen* (1990), privatizare pe bază de acțiuni (1996), incertitudine în aprovizionare

cu *dimetiltereftalat*, oprirea instalațiilor, șomaj generalizat (2 000 de salariați), conservarea temporară a patrimoniului (2008), lichidarea gestiunii. **Zona Sud** (selectiv): **Societatea Lignitul** (1902), incluzând minele de la Schitu-Golești, Poenari, Jidava, Godeni, Berevoești, Jugur, Boteni; Cooperativa *Bătaia* (Berevoești), naționalizare, 11 iunie 1948, Societatea Anonimă *Concordia* (Poenari, Schitu-Golești, Godeni), funcționale, în perioada interbelică, **Întreprinderea Carboniferă de Stat Berevoești** (1948-1954), denumită, ulterior, **Întreprinderea Carboniferă/ Minieră Câmpulung** (1954-1997); program investițional și productiv important, noi fronturi de lucru, mecanizare; societate comercială (1990) continuarea aprovizionării Termocentralei Doicești (Dâmbovița); diminuarea treptată a comenzilor și producției, închiderea minelor (1997), plăți compensatorii pentru salariați, conservarea patrimoniului; **Centrala Termoelectrică** Schitu-Golești (1935-1979), aparținând, până în 1948, Societății Anonime *Concordia*, profilată pe extragerea lignitului din acest areal; tehnologizare (1948-1954), resurse ale statului, integrată Întreprinderii Miniere, Câmpulung, desființată în contextul programului de rentabilizare a domeniului; **Fabrica de Piese și Subansamble Auto** (1977-1993), anterior (1948-1977), secție a Întreprinderii de Industrie Locală Pitești, bunuri de larg consum; evoluție raportată nemijlocit la dinamica fabricației de autoturisme în Câmpulung sau Pitești; menținerea după 1990 a unui număr limitat de salariați, privatizare separată ca societate comercială, patrimoniu conservat temporar, insolvență financiară, lichidare juridică. Numeroase atestări documentare. (M.B.).

PLATFORMA INDUSTRIALĂ CURTEA DE ARGEȘ (1903 ~). Spațiu urban, adiacent plurivalent, rezervat, prin detalii de sistematizare, edificării obiectivelor productive de mare capacitate, extins sau diminuat în raport de strategia economică internă ori externă. Distinct, **Zona Nord: Societatea Emil Lessel pentru exploatarea lemnului** (1903),

cale ferată *Decauville* (75 cm lățime), Curtea de Argeș-Cheile Argeșului (40 de km lungime), fabrică de cherestea (18 gater); **Societatea Ariful**, preluată de Casa Autonomă a Pădurilor Statului/ *CAPS* (1933-1948), naționalizată; noile unități cu profil diversificat, investiții guvernamentale (1960-1988): mobilă, pal, parchet, furnire, binale; privatizare pe bază de acțiuni (1992); reducerea programului direcționărilor specifice; **Zona Sud**: secție pentru confecții, transferată de la Administrația Publică Autonomă de Confecții a Armatei/*APACA*, București (4 noiembrie 1939), naționalizată (1948); redenumită **Fabrica 6 Martie** (22 februarie 1949), ulterior întreprindere complexă (1971-1975); privatizare pe bază de acțiuni (1994), activitate profitabilă; **Zona Vest: Întreprinderea de Porțelan Menaj Arpo** (1971), investiție guvernamentală, extinderi și noi dotări tehnice (1980-1985); societate comercială (1991), privatizare pe bază de acțiuni (1994); **Întreprinderea de Bioproteine Roniprot** (1980), colaborări cu firme din Japonia, societate comercială (1991), privatizare pe bază de acțiuni (1994), patrimoniu dezafectat; **Zona Nord-Est: Întreprinderea Electro-Argeș** (1973), bunuri de folosință îndelungată, unelte de mână, motoare cu capacitate mică; **Întreprinderea de Produse Electrice și Electrotehnice Pasive** (1974), piese radio, televiziune, mașini de calcul; unificarea celor două unități, societate comercială (1991), privatizare pe bază de acțiuni (1995), reprofilare. Numeroase influențe pozitive comunitare în etapele benefice: promovarea industriilor nepoluante, calificarea muncitorilor, zone rezidențiale, școli profesionale, licee de specialitate, sporirea contribuției localității la dezvoltarea economiei naționale. Diverse atestări documentare (D.B.).

PLATFORMA INDUSTRIALĂ PITEȘTI-EST (1952 ~). Structură economică teritorială periurbană, formată din unități productive apropiate ca profil: prelucrări metalice, construcții de mașini, repere electrotehnice, energie nucleară. 1. Inițial

(1937-1938), proiectarea halelor de montaj pentru Întreprinderea de Avioane, Brașov, arhitect, Octav Doicescu, inginer, Nicolae Caranfil; ulterior (1943-1944), amenajări sumare, depozite de armament. **2.** Prin *Hotărârea Consiliului de Miniștri Nr. 2 211*, din 1952, înființarea **Uzinei Vasile Tudose, Colibași, Argeș**; secții reprezentative: sculărie, agregate auto, turnătorii, prototipuri; **Uzina de Piese Auto, Colibași** (1963); sectoare importante: prelucrări mecanice, I,II; **Uzina de Autoturisme, Colibași** (1968), flux productiv: caroserie, vopsitorie, montaj general; **Întreprinderea de Autoturisme, Colibași** (1 iulie 1969), constituită prin unificarea unităților amintite anterior, capacități noi: motor, punți, transmisie, integrată municipiului Pitești (1969-1990); **SC Automobile SA Colibași Mioveni** (1990), reorganizare managerială pe fabrici; **Compania Dacia-Renault, Mioveni** (1999), activitate privatizată profitabilă, rețehnologizare, peste 20 000 de salariați; emplingia sediului administrativ, deteriorat în urma seismelor (14 februarie 2009). **3.** **Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești, Argeș** (1967), secții pentru motoare universale, monofazate și trifazate cu inducție, alte tipuri folosite în industria auto, bunuri electrocasnice, serviciilor; **SC IMEP SA** (1990), menținerea standardelor productive; **SC Ana IMEP SA** (1990), privatizare, reducerea treptată a cifrei de afaceri, exportului, numărului de salariați; **4.** **Institutul de Reactori Energetici Nucleari, Mioveni, Argeș** (1976): laboratoare, stații pilot, standuri de probă, secții și sectoare speciale; **Institutul de Cercetări Nucleare** (1990), conservarea preocupărilor anterioare **Fabrica de Combustibil Nuclear** (1992), integrată Regiei Naționale; **Sucursala de Cercetări Nucleare** (1998), subordonată forurilor științifice din Capitală, păstrarea profilului, dezvoltarea unor programe proprii. Numeroase atestări documentare. Implicații comunitare majore. (M.T.D.).

PLATFORMA INDUSTRIALĂ PITEȘTI-NORD (1904 ~). Perimetru configurat, inițial, în fosta comună suburbană Găvana, limitrofă reședinței Argeșului, pentru

activități economice integrate sistemului național plurivalent. În succesiune (selectiv): **Fabrica de Tăbăcărie și Pielărie Constantin/Titu Dumitrescu** (1904), după naționalizare (1948), secție a Întreprinderii de Industrie Locală *Progresul*, astăzi, desființată, clădiri în conservare; **Fabrica de Tăbăcărie și Sandale Constantin Petrescu** (1913), la naționalizare (1948), Întreprinderea de Încălțăminte *Proletarul / Căprioara*, redimensionare după 1950, activitate prelungită până în 1991, imobile retrocedate urmașilor, astăzi, demolate, teren cumpărat de rețeaua comercială; **Fabrica Textila Românească** (1914), capital mixt, țesături diverse, după naționalizare (1948), *Unitatea A, Întreprinderea Textila 11 Iunie*, menținerea profilului, extinderi, modernizări, etalon pe țară de mai multe ori, export; după 1990, societate comercială, apoi privatizare pe bază de acțiuni, diminuarea producției, dezafectarea parțială a utilajelor, spații cu altă destinație; **Fabrica de Tananți Argeșul** (1951), prima investiție postbelică a statului în zonă, extinderi și dotări ulterioare, astăzi, desființată; **Combinatul de Prelucrarea Lemnului** (1963), activitate complexă, profitabilă, extinderi (1974), export, protocol internațional; după 1990, Societatea Comercială *Alprom*, privatizare autohtonă, reducerea capacității productive și a numărului de salariați, adaptare la cerințele economiei de piață; **Întreprinderea de Stofe Argeșana** (1969), obiectiv important în domeniu, capacitate productivă sporită ulterior, conexiuni cu fabricile de confecții din țară, export; după 1990, societate comercială, privatizare pe bază de acțiuni, restructurare totală în anii următori, dezafectarea utilajelor, spații închiriate/vândute unor firme străine, încasarea dividendelor; **Fabrica de Bere** (1969), capacitate reprezentativă pentru industria alimentară, tehnologie avansată, bilanț pozitiv; după 1990, Societatea Comercială *Pitber*, privatizare pe bază de acțiuni, cumpărată, succesiv, de agenți economici străini și români, demolată (2008), teren conservat pentru alte destinații; **Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc** (1970), dotare occidentală, extinderi pentru realizarea

reperelor necesare industriei carbonifere și de autoturisme, export; după 1990, Societatea Comercială *Rolast*, privatizare pe bază de acțiuni, inadaptare la concurența mondială, reducerea drastică a producției și a numărului de salariați, dezafectarea utilajelor, demolarea principalelor clădiri (2008), închirierea terenului pentru rețeaua comercială, încasarea dividendelor de actualii beneficiari; **Întreprinderea de Încălțăminte** (1973), locație nouă, investiție guvernamentală profitabilă, reutilări ulterioare; după 1990, Societatea Comercială *Argesin*, privatizare benefică; **Întreprinderea Subansamble Auto** (1977), construită prin extinderea secțiilor industriale locale, gestiune proprie, contracte avantajoase în domeniu; după 1990, societate comercială, privatizare conjuncturală favorabilă, reorientarea producției, extinderi, mărirea numărului de salariați, utilaje performante; constituirea **Grupului Industrial Componente Auto** (1995), diversificarea profitului, relații contractuale ferme cu fabricanții de autoturisme din mai multe state ale Uniunii Europene sau de pe alte continente; **Societatea Comercială Lisa Drăxlmaier Autopart** (1998), preluarea spațiilor fostei Întreprinderi de Stofe *Argeșana*, reorganizare tehnologică, extindere, recalificări de personal, cablaje și alte componente auto, export cvasitotal, state europene și asiatice, module în diverse țări ale lumii, activitate profitabilă. Complementar: **Unitatea de Mecanizare și Transport Forestier** (1963-1991); **Întreprinderea Poligrafică Argeș** (1963-1991); **Centrala Termoelectrică** (1964); **Fabrica de Pâine** (1969); **Fabrica de Preparate din Carne** (1969); **Întreprinderea Vinalcool** (1969, noul amplasament); antrepozite (1970). Adiacențe: cartierele *Nicolae Bălcescu*, *Nord*, *Găvana I, II, III*; instituții și servicii publice. Rețele comune de apă, canalizare, gaze, electricitate, energie termică, transport rutier și feroviar. Obiective executate, prevalent, după 1966, de Trustul de Construcții Industriale, Pitești (antreprenor general) și subantreprizele din Argeș ale trusturilor specializate cu sediul în București.

Numeroase atestări documentare. (I.D.P.)

PLATFORMA INDUSTRIALĂ PITEȘTI-SUD (1872 ~). Zonă economică importantă a României, formată din obiective cu profil polivalent, extinsă, după 1965, inclusiv pe teritoriul localităților periurbane Bradu, Oarja, Căteasca. În succesiune (selectiv): **Complexul feroviar** (1872), aferent *magistralei* București-Craiova (Dolj) și *traseului secundar* Pitești-Curtea de Argeș (1899); stație, depou de locomotive, întreținere linii, regulator circulație; **Fabrica de Reparații Mecanice și Turnătorie Goldwald Nicht** (1900), după naționalizare (1948), Secția *Metalurgică*, Întreprinderea de Industrie Locală *Progresul*, Pitești, demolată (1980); **Țesătoria Română** (1907), capital belgian, după naționalizare (1948), *Unitatea B*, **Întreprinderea Textila 11 Iunie**, Pitești, menținerea profilului, extinderi, modernizări, export, societate comercială distinctă (1990), privatizare, schimbarea programului productiv, re tehnologizare; spații administrate de firme occidentale; **Atelierul de Poduri** (1915), compania statului, denumită, ulterior, **Întreprinderea de Poduri Metalice și Prefabricate din Beton / IPMPB**, convergentă solicitărilor căilor ferate sau rutiere din România; extinderi, dotări performante, activitate profitabilă, export; Societatea Comercială *Metabet* (1990), privatizare, menținerea profilului, adaptare la cerințele concurențiale de piață; **Abatorul urban** (1930), reamplasat ulterior în zona *Prundu* (1983); **Fabrica de Negru de Fum** (1965), prima investiție din noul perimetru al platformei, amplasată în localitatea Bradu, instalații dezafectate după 1990; **Centrala Termoelectrică I** (1967), combustibil gazos și păcură, activitate permanentă conexată unităților prelucrătoare de petrol din imediata apropiere, conexată solicitărilor contractuale urbane, cerințelor formulate de alți beneficiari; societate comercială/regie autonomă după 1990; **Combinatul Petrochimic** (1969), investiție de amploare în domeniu, peste 70 de secții și instalații complexe, resurse umane înalt

calificate, colaborare cu firme occidentale, amplificarea experienței anterioare din România, cercetare științifică, asistență tehnică acordată altor unități similare din diverse state ale lumii; dependență cvasitotală de materiile prime obținute prin prelucrarea țițeiului importat; Societatea Comercială *Arpechim* (1990), privatizare cu numeroase inconveniente, afiliere la diferite structuri manageriale și financiare naționale sau continentale, reducerea drastică a producției și a numărului de salariați, dezafectarea mai multor capacități fundamentale, conservarea minimă a patrimoniului tradițional; **Rafinăria de Petrol** (1969), unitate reprezentativă pentru prelucrarea inițială a țițeiului cu conținut mare de sulf, importat din state ale Orientului Apropiat și Mijlociu; suport de materii prime pentru majoritatea instalațiilor din Combinatul Petrochimic, unificare administrativă (1973), dublarea capacităților productive, export (benzină, motorină, ulei), activitate profitabilă; efecte negative majore datorate: crizei petrolului, interferării după 1990, în sistemul concurențial mondial, privatizării ineficiente; dezafectarea sau conservarea instalațiilor, producție minimă; integrare economică în SC *Oltchim SA*, Râmnicu Vâlcea, astăzi *Divizia Bradu*; **Centrala Termoelectrică II** (1983-1996), combustibil solid, investiție nefinalizată, patrimoniu demolat. După 1966, obiective realizate exclusiv de **Întreprinderea de Construcții Montaj**, Pitești cu sediul administrativ pe această platformă, ulterior, **Trustul de Construcții Industriale** (1970), antreprenor general; **Trustul de Montaj Utilaj Chimic**; **Trustul de Instalații și Automatizări**, **Trustul de Lucrări Speciale**, **Trustul de Construcții Montaj și Reparații în Industria Chimică**, subantreprize ale unor trusturi specializate, cu sediul în București, devenite, prin privatizare, societăți comerciale cu gestiune proprie; **Stația de Utilaj Greu și Transport, Ploiești, Prahova**. Construcții recente: **Vama Pitești**; **Tipografia și Editura Tiparg Argeș**; antrepozite; diverse spații comerciale periurbane. Numeroase influențe pozitive comunitare: Cartierul rezidențial

Prundu/Petrochimiștilor, instituții publice, unități comerciale, transport rutier sau feroviar, rețele de apă, canalizare, gaze, energie electrică și termică. Numeroase atestări documentare. **(G.P.)**.

PLAVICIOSU, Ion Alexandru . (n. Pitești, Argeș, 22 februarie 1938). Inginer, *mașini termice*, manager, demnitar, cercetător științific, publicist. Școala Medie Nr.2, Craiova, Dolj (1954), Academia Tehnică Militară, București (1960). Doctorat, *științe tehnice*, București (1985). Documentări externe. Activitate specializată: *marina militară*, funcții executive (1960-1968); șef, Laboratorul *Armament*, Centrul de Cercetări al Marinei Militare (1968-1971); loțiitor șef, Secția *Exploatare Nave*, Direcția Tehnică a Marinei Militare (1971-1973); profesor, Academia Navală *Mircea cel Bătrân*, Constanța (1973-1981; 1999-2010); loțiitor tehnic al comandantului, Comandamentul Marinei Militare (1981-1985); prim-loțiitor al șefului, Departamentul pentru Producția de Apărare și Înzestrare a Armatei (1985-1989); adjunct al ministrului, Ministerul Transporturilor (1990); consilier ministerial, comandant, Agenția de Cercetare pentru Tehnică și Tehnologii Militare, Ministerul Apărării Naționale (1990-1998); cercetător Institutul de Geodinamică al Academiei Române, București (1998-2006). Numeroase studii, articole, analize, rapoarte, contracte de cercetare/ *granturi*, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Invenții brevetate. Membru, importante foruri autohtone sau continentale. Implicări în diverse programe europene. Aprecieri publice. **(R.G.)**.

PLĂPCEANU, Emil Șt. (n. Episcopia Bihorului/ Oradea, Bihor, 18 august 1928). Profesor, *istorie geografie*, manager. Liceul Teoretic, Craiova, Dolj (1949), Institutul Pedagogic, București (1953). *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1954*. Activitate specializată: Școala Potcoava, olt (1953-1954); șef, Secția Școli, Organizația Reginală de Tineret Argeș (1954-1958); Casa Pionierilor/ Clubul Copiilor, Pitești (1964-1972, director; 1980-1990). Director

fondator: Casa Tineretului/Casa Studenților (1958-1964); Casa Științei și Tehnicii pentru Tineret/ Tehnic-Club (1972-1980), Pitești, Clubul de Drumetrie Montană *România Pitorească* (1974-1980); Pitești. Numeroase proiecte și programe educaționale în domeniu: cercuri, cenacluri, spectacole, concursuri, festivaluri, expoziții, cinecluburi, tabere, inventică. Studii, articole, rapoarte, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții directe la înființarea, dotarea și evoluția instituțiilor culturale pentru copii și tineret din reședința Argeșului. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

PLEȘA, Vasile V. (n. Văleni Podgoria, Călinești, Muscel, 11 septembrie 1950). Economist, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1969), Academia de Studii Economice, București (1974). *Specializare, industria de automobile*. Exprimare externă, Ungaria (1987-1988). Activitate prioritară, Întreprinderea de Autoturisme / SC *Automobile SA*, Colibași / Mioveni, Argeș: funcționar (1974-1978); șef birou / șef serviciu *Desfacere* (1978-1985); director adjunct, *Export* (1985-1986); șef serviciu / director / șef departament *Import* (1990-1997). Inițiative private (1997- ~). Contribuții la realizarea programului fabricației de autoturisme din gama *Dacia* și derivate; diversificarea exportului; implementarea fondurilor europene în proiecte de investiții. Analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Preocupări culturale, *coregrafie*, ansambluri folclorice de amatori din București și Argeș. Diverse aprecieri publice. **(M.T.D.)**.

PLEȘIȚĂ, Nicolae (Curtea de Argeș 16 aprilie 1929 - București 28 septembrie 2009). Ofițer de carieră, *servicii speciale*, general, demnitar. Membru marcant, Partidul Comunist Român. Studii liceale în Pitești, Argeș (1953), Facultatea de Istorie, Cluj-Napoca (1968). Stagiul: Uniunea Sovietică (1958). Activitate productivă, Fabrica de Cherestea, Curtea de Argeș (1947-1948).

Temporar, Organizația de Tineret Argeș (1948). Succesiv, direcțiile Securității Statului: Pitești (1948-1951; 1952-1953; șef secție: 1956-1961, locțiitor șef serviciu); Arad (1951); Vâlcea (1951-1952, șef secție); Cluj (1961-1967, șef direcție); Ilfov (1972-1973, șef sevicu). Distinct, Ministerul de Interne, București: șef serviciu (1953-1956); șef, Direcția *Gardă* (1967-1972); șef, Direcția I *Informații Interne* (1972), locțiitor (1973-1974); secretar general (1974-1975); prim-adjunct al ministrului (1975-1978); comandant, școlile *Ofițeri Activi*, Băneasa, Ilfov (1978-1980) și *Cadre în Rezervă*, Grădiștea, Ilfov (1984-1990); șef, Centrul *Informații Externe / CIE* (1980-1984). Implicat în: neutralizarea grupurilor de rezistență anticomunistă din Argeș-Muscel (1956-1958); reprimarea grevei minerilor din Valea Jiului, Hunedoara (1977); atentatul cu bombă de la Radio *Europa Liberă*, München, Germania (1981). General maior (1972), general locotenent (1977). Contribuții la realizarea unor proiecte specifice zonei Argeș-Muscel. Analize, rapoarte, reuniuni tematice, emisiuni *media*. Aprecieri controversate. Diverse atestări documentare antume și postume. **(G.I.N.)**.

PLEȘOIANU, Gheorghe (n. București, 8 mai 1939). Inginer, *mecanică agricolă*, profesor universitar. *Activitate la Pitești, Argeș din 2002*. Școala *Medie Frații Buzești*, Craiova, Dolj (1956), Institutul Agronomic Craiova (1962). Doctorat, București (1972). Activitate specializată: unități agroindustriale din județele Ilfov și Ialomița (1962-1966); Ministerul Agriculturii, București (1966-1973). Cadru didactic: Institutul Central pentru Pregătirea Cadrelor de Conducere din Economie, București (1973-1986), Academia de Științe Economice/Institutul Politehnic, București (1986-2002); Universitatea din Pitești (2002~). Volume importante (autor, coautor): *Analiza diagnostic a unităților economice* (1975); *Enciclopedia conducerii întreprinderii* (1982); *Analiza-diagnostic în unitățile agricole* (1982); *Evaluarea întreprinderii* (2002); *Diagnosticul și strategia firmei* (2003).

Numeroase studii, articole, comunicări științifice, reuniuni naționale și internaționale. Membru fondator, diverse foruri profesionale în domeniu. Aprecieri publice. **(M.C.S.)**.

PLOP (ARNĂUȚOIU), Maria (Prisăcani, Iași, 14 octombrie 1927 – Miercurea-Ciuc, 31 ianuarie 1962). Țărancă stabilită în Nucșoara, Mușcel, soție nelegitimă a lui Toma Arnăuțoiu. Membru activ 10 ani, Grupul de rezistență armată anticomunistă "Haiducii Mușcelului" (v.). Născut o fetiță, Oana (1956), grotă de la Râpa Galbenă, Poenărei, Argeș. Arestată la grotă, 20 mai 1958, împreună cu Oana și frații Toma și Petre Arnăuțoiu (v.), Tică Jubleanu (v.), sinucis. Fetița Oana internată în Leagănul de copii, Câmpulung Mușcel, Maria Plop și ceilalți, anchetați, torturați la Securitatea din Pitești. Judecată în lotul Arnăuțoiu de Tribunalul Militar al Regiunii a II-a Militare București, deplasat la Pitești, condamnată, 25 ani muncă silnică, sentința nr. 107/19 mai 1959. Încarcerată la Jilava, Ilfov și Miercurea-Ciuc, Harghita. Decedată, tuberculoză pulmonară. Importante recunoașteri și aprecieri publice postume. **(I.I.P.)**.

POARTA EROILOR PITEȘTI (1926~). Monumente evocator, reprezentativ pentru reședința Argeșului, ridicat, din inițiativa colonelului Barbu Pârâianu, în memoria ostașilor Regimentului Nr. 4 Dorobanți, căzuți la datorie în timpul participării României la Primul Război Mondial (1916-1918). Sugerează, prin construcție și imagine artistică, sensurile arcului de triumf. Deschiderea bolții, șase metri. Texte proeminente: *Poarta Eroilor* (fațada principală); *Totul pentru țară, pentru glorie și drapel* (arcada anterioară); *Bran, Homorod, Mărășești, Mohu* (localizarea celor mai importante bătălii purtate de regiment); *peste 1100 de nume ale eroilor* (morți pentru apărarea patriei și înfăptuirea unității naționale). Inaugurare oficială: 26 septembrie 1926, precedând sărbătorirea, la 1 februarie 1927, a semicentenarului înființării

unității militare amintite. Primar: Ștefan Martinescu (v.); prefect, Ovidiu Rădulescu. Reabilitări periodice după 1971. Diverse atestări documentare. **(P.P.)**.

PODEANU. Areal montan din nordul Argeșului, vârf dominant (1 928 m), aflat pe stânga râului Topolog, integrat Masivului Făgăraș. Vegetație alpină, faună specifică. Trasee, cabane, alte amenajări proprii turismului performant sau de agrement. Consemnări geografice, istorice, literare. **(I.S.B.)**.

PODGOREANUL (1907-1912). Publicație editată lunar în reședința Argeșului (ianuarie 1907-decembrie 1912), *Organ al Societății Regionale de Viticultură Sfântul Ștefan din Pitești. Viticultură. Vinificație. Arboricultură*. Printre fondatori: Ion Posescu (v.). Tipografii: *Mihai Lazăr-Fiu* (v.), *Socec* (1908), *Universala* (1912), București. Fuziune redacțională (1913) cu *Progresul viticol* (Iași). Conținut tematic adecvat. **(I.I.B.)**.

PODGORIA ȘTEFĂNEȘTI-ARGEȘ. Areal viticol tradițional, situat pe colinele care prelungesc *Platforma Cândești* spre lunca Râului Argeș, de la Pitești (Argeș) până la Găești (Dâmbovița). Centre distincte: **Ștefănești**, aflat între Râul Doamnei și Cârčinov, 24 de comunități din Ștefănești și Călinești; **Topoloveni**, așezat între Râul Cârčinov și valea Ciolcești, 34 de localități din Topoloveni, Priboieni, Leordeni, Bogați; **Valea Mare**, plasat la extremitatea estică a podgoriei spre *Câmpia Română*, 14 sate din Valea Mare, Crângurile, Dragodana, Mătăsaru (Dâmbovița). Peste 3 500 ha plantate cu viță de vie (1956-1990), proprietate de stat, cooperatistă, individuală. Stațiune de cercetare viti-vinicolă și combinat de specializat (Ștefănești), pepiniere (Călinești), terase amenajate, crame. Sortimentele recunoscute de vinuri: *Fetească regală*, *Fetească albă*, *Riesling italian*, *Sauvignon*, *Muscat Ottonel*, *Tămâioasă Românească*, *Fetească neagră*, *Merlot*. Direcții de producție: vinuri de calitate superioară albe,

roșii, arome și pentru distilate. Numeroase distincții la concursurile naționale sau internaționale, export continental. Diplome de campion: *Tămâioasă Românească*; *Muscat Ottonel*. Restructurare după 1990: diminuarea suprafețelor și capacităților de vinificație, restrângere tehnologiilor performante. Numeroase atestări documentare. **(C.D.B.)**.

PODRAGU. Areal montan din nordul Argeșului, înălțime dominantă, 2 462 m, integrată creștelor Masivului Făgăraș; șă distinctă în zona amintită; lac glaciar/ *Podragul Mare*: 2,8 ha suprafață; 15,5 m adâncime maximă. Vegetație alpină, faună specifică. Trasee, cabane, alte amenajări adaptate turismului performant sau de agrement. Consemnări geografice, istorice, literare, economice. **(I.S.B.)**.

POENARU, Corneliu T. (n. Todireni, Botoșani, 27 iulie 1933). Actor de teatru și film. *Domiciliat la Pitești, Argeș (1961-1982)*. Școala Medie de Construcții Hidroenergetice, Piatra Neamț (1950), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, (1961), *Clasa Dina Cocea*. Activitate specifică: unități economice din județul Neamț (1950-1955); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1961-1982). Roluri de referință: *Figaro (Bărbierul din Sevilla)*, Pierre Augustin Caron de Beaumarchais); *Ianke (Tache, Ianke și Cadâr)*, Victor Ion Popa); *Bubnov (Azilul de noapte)*, Maxim Gorki); *Otavio (Mincinosul)*, Carlo Goldoni); *Ștefan cel Mare (Moartea lui Vlad Țepeș)*, Dan Tărchilă). Volum evocator, *Decebal* (1978, în colaborare). Conlucrări cu: case de film din Capitală; Școala Populară de Artă, Pitești; presa timpului. Preocupări regizorale, formații artistice de amatori, premii în domeniu. Stabilite în Germania Federală (1982). Membru, Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică / *ATM*, București. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri comunitare. **(P.A.D.)**.

POENARU, Petrache (Bunești, Vâlcea, 1799 – București, 1875); Pedagog

luminist, inventator (*stiloul*), traducător. *Integrat zonei Muscel prin activitate didactică și comunitară*. Cursuri libere Universitatea *Sorbona*, Paris, Franța; primul absolvent român, Școala Politehnică; Paris (1830). Brevet de invenție al Academie Franceze pentru: *condei portăreț fără sfârșit, alimentându-se însuși cu cerneală / toc rezervor* (25 mai 1827). Institut, Școala Slobodă Obștească de la Golești Muscel, promovarea metodei *Lancaster*; profesor, Liceul *Sfântul Sava*, București; director, Eforia Școlilor Naționale (1832-1848), îndrumarea directă a unităților deschise la Câmpulung (14 martie 1832) și Pitești (5 februarie 1833). Traducător, *limbă franceză*, tipografie, primele *manuale pentru geometrie* (1837) și *algebră* (1841), folosite în învățământul autohton. Editor, periodicul *Învățătorul satului* (1 octombrie 1843 -19 decembrie 1852), intitulat, temporar, *Foaia satului* (1848-1849). Implicat în evenimentele revoluționare de la 1848, arestat, cercetat, eliberat pe *chezășie*, locul întâi al listei aprobate de Comisia specială privind faptele *capilor mișcării*, București, 24 octombrie 1848. Membru permanent, Comisia Tehnică pentru introducerea telegrafului în Țara Românească (1850-1859), demersuri favorabile extinderii rețelei în Argeș-Muscel. Eponime: stradă în municipiul Pitești. Alte aprecieri publice antume și postume. **(I.M.D.)**.

POIACEVSCHI, Radu (Secolul XX). Proprietar urban, lucrător industrial, militant politic. Activitate productivă, unități feroviare din Pitești, Argeș, lider, Sindicatele Unite (1944-1948), împreună cu Stan Arsene (v.) și Nicolae Voinea. Reprezentant oficial în: Consiliul Județean Argeș al Frontului Național Democrat (28 octombrie 1944); Sfatul Central, Partidul Social Democrat, București (10-11 decembrie 1944). Participant la Congresul de constituire a Confederației Generale a Muncii din România, București (26-30 ianuarie 1945), *raport* privind organizarea celor peste 6 400 de membri ai structurilor locale aferente. Susținerea Blocului Partidelor Democratice în alegerile parlamentare de la 19 noiembrie 1946

și a demersurilor guvernamentale pentru redresarea economiei naționale. Înscris în diverse surse documentare ale timpului. **Aprecieri comunitare. (I.I.Ș.).**

POIANA LACULUI (Secolul XVIII~). Comună din județul Argeș, pe râurile Cotmeana și Teleorman, satele: **Poiana Lacului**, Cătunași, Cepari, Dealu Orașului, Dealu Viilor, Dinculești, Gălețeanu, Gărdinești, Gâlcești, Metofu, Păduroi din Deal, Păduroi din Vale, Sămara. Suprafață: 58,5 km²; locuitori: 7 100 (1971); 6 858 (2008). Atestare documentară medievală: Sămara (1621). Biserici: Păduroi (1737); Cepari (1789); Dinculești (1861); Poiana Lacului (1885-1892;1998); Valea Satului (1888); Sămara (1888-1889). Monumente ale eroilor: Dealu Viilor (1916-1918); Păduroi Vale (1916-1918); Poiana Lacului (1916-1918); Sămara (1941). Școală (1838); Cămin Cultural (1948); Bibliotecă Publică (1958). Resurse de țiței și gaze, exploatare, schelă de extracție (1955 ~); zona rezidențială pentru specialiști; Clubul *Flacăra* (1959); bază sportivă (1958-1990). Cooperativă agricolă de producție (1961-1989); complex avicol (1982-1991); fabrică de cărămidă; complex comercial (1977 ~). Areal colinar, activități în domeniile producțiilor vegetale, pomicole, forestiere, zootehnice. Artă populară tradițională: textile de interior, costume, folclor literar, muzical, coregrafic. Ansamblu de cântece și dansuri (1980-1990), turneu artistic în Polonia; muzeu etnografic (1974-1990). Turism rural. Căi rutiere spre: Pitești, Drăgășani (Vâlcea), Slatina (Olt). **Scrieri monografice:** Constantin Florea (1976); Sevestian Tudor (1995); Gheorghe C. Negoescu (2003, 2010). Valoroase surse geografice, istorice, literare. **(G.C.).**

POIENARII DE ARGEȘ (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe râul Topolog, satele **Poienari**, Ceaurești, Ioanicești, Tomulești. Suprafață: 21,3 km², locuitori: 1 500 (1971); 1 148 (2008). Atestare documentară medievală: Poienari (1542-1543); Mindilești (1575). Biserici: Ioanicești (1810), Poienari (1830), Găbrieni (1849); Ceaurești (1856),

Boncești (1868). Monumente ale eroilor: Poienari (1916-1918; 1941-1945); Ceaurești (1916-1918). Școală (1838); cămin cultural (1948) bibliotecă publică (1957); Cooperativă agricolă de producție (1962-1989). Areal colinar, activități în domeniile vegetal, pomicol, forestier, zootehnic. Artă populară tradițională: textile de interior, costume, folclor literar, muzical, coregrafic; arhitectură specifică zonei de interferență dintre munte și câmpie. Turism rural. Căi rutiere spre: Râmnicu Vâlcea, Curtea de Argeș, Pitești. Valoroase surse geografice, istorice, literare. **(G.C.).**

POIENARII DE MUSCEL (Secolul XV ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Poienari**, Groșani, Jugur, Șerbănești, Valea Îndărăt. Suprafață: 38,6 km²; locuitori 4 700 (1971), 3 565 (2008). Atestare documentară medievală: Jugur/Jugourul (1452); Poienari/Poinari (1573). Biserici: Jugur (1854); Groșani (1857-1860); Poienari (1885-1890); cruci de piatră: Jugur (1724; XIX); Poienari (1818, XIX). Monumente ale eroilor: Groșani (1916-1918); Jugur (1916-1918; 1941-1945); Poienari (1916-1918; 1941-1945). Școală (1838), cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1962). Resurse carbonifere, exploatări de lignit, Poienari și Jugur. Cooperativă agricolă de producție (1962-1989). Areal colinar, activități în domeniile forestier, zootehnic, pomicol. Artă populară tradițională: textile de interior, costume, folclor literar, muzical, coregrafic. Ansamblu artistic instrumental (fluier). Arhitectură specifică interferenței dintre munte și câmpie. Turism rural. Căi rutiere spre: Câmpulung și Pitești. Valoroase surse geografice, istorice, literare. **(G.C.).**

POLEACU, Virgil V. (Rădăuți, Suceava, 12 iunie 1939- Ștefănești, Argeș, 11 decembrie 2005). Grafician, critic de artă, muzeograf. *Stabilit la Pitești, Argeș*. Studii liceale, Rădăuți, Facultatea de Arte Plastice, Timișoara (1965). Activitate specializată permanentă în Pitești: Combinatul Petrochimic / *Arpechim*, realizarea siglei industriale și

comerciale; Muzeul Județean Argeș (1969-1979), contribuții la organizarea Galeriei de Artă *Rudolf Schweitzer-Cumpăna* și Expoziției Naționale de Artă Naivă. Colaborator Galeria de Artă *Farmazon*, Pitești (1999-2005). Articole, cronici, note, comentarii pe teme adecvate, publicații locale sau naționale. Implicări în viața *Cetății*. Diverse aprecieri comunitare antume și postume. (S.N.).

POLEXE, Ion D. (Lerești, Muscel, 10 septembrie 1912 - Pitești, Argeș 3 noiembrie 1986). Preot, coregraf, publicist. Facultatea de Teologie, București (1939). Activitate eclesiastică: București, Câmpulung și Boteni (Muscel). Preocupări artistice, echipele culturale ale societăților de joc și cântec *Tinerimea română* și *Liga culturală*. Dedicat artei coregrafice. Specialist: Casa Regională a Creației Populare / Centrul de Îndrumare a Creației Populare și a Mișcării Artistice de Masă / Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș; Uniunea Județeană a Cooperăției Meșteșugărești Argeș, Școala Populară de Artă, Pitești. Formator de instructori în domeniu. Culegeri folclorice, coregrafice, muzicale din zona Argeș-Muscel. Studii, articole, comunicări, interviuri. Spectacole de amploare pe importante scene din țară. Premii naționale, Aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

POLICLINICA URBANĂ PITEȘTI (1948 ~). Instituție sanitară polivalentă, consultații și tratamente ambulatoriu, activitate integrată sistemului specializat al județului Argeș. Domenii prioritare: *interne, cardiologie, obstetrică-ginecologie, ORL, ortopedie, dermatologie, venerologie, urologie, laborator, farmacie*. Locații succesive: Casa Corporațiilor / Casa Asigurărilor Sociale (1948-1981); spații proprii, zona rezidențială centrală (1981 ~). Clădiri adiacente pentru: *pediatrie, stomatologie, medicină sportivă, policlinică cu plată*. Directori cunoscuți: Constantin T. Baltazar (v.), Neculai Becescu (v.), Viorel Pătrașcu (v.). Reorganizări administrative după înființarea policlinicilor aferente Spitalului

Județean de Adulți Argeș (1973), Spitalului de Copii din Pitești (1984), cabinetelor private (1990). Structuri asemănătoare la: Câmpulung, Curtea de Argeș, Colibași/ Mioveni, Costești, Topoloveni. Implicări comunitare. Diverse atestări documentare. (C.C.).

PONTBRIANT, Petre (A doua jumătate a secolului XIX-Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Valea Mărului, plasa Pitești, expropriate, parțial, prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

POP, Petru (n. Marca, Sălaj, 1 martie 1939). Inginer chimist, manager, parlamentar. *Stabilit la Pitești, Argeș din 1970*. Școala Medie Nr. 1, Oradea, Bihor (1957), Institutul Politehnic, Timișoara (1962). Activitate productivă: Întreprinderea *Carom*, Timișoara (1962-1966); Combinatul Chimic, Ișalnița, Dolj (1866-1970). Șef secție, director uzină, director general, Combinatul Petrochimic, Pitești, Argeș (1986-1990, inginer-șef, *Olefine, SC Arpechim SA*, Pitești (1992-2000). Studii, articole, analize, rapoarte tehnice. Senator de Argeș în *Adunarea Constituantă* (1990-1992), reprezentând Frontul Salvării Naționale. Dezbateri legislative, interviuri, emisiuni *media*. Contribuții la dezvoltarea și privatizarea Platformei Petrochimice Pitești-Sud. Diverse recunoașteri publice. (C.D.B.).

POP, Valeriu Eugen I. (n. Ploiești, Prahova, 14 august 1939). Inginer *mecanică și energetică*, manager, demnitar, diplomat. *Stabilit în Argeș din 1961*. Școala Medie, Târgoviște, Dâmbovița (1956), Institutul Politehnic, București, facultățile *Mecanică* (1961), *Energetică* (1968). Stagiul în Franța (1970). Activitate specializată: proiectant, Întreprinderea *ARO*, Câmpulung, Argeș (1961-1964); șef lot, Hidrocentrala *16 Februarie/Vidraru, Arefu* (1964-1969); *inginer-șef* Hidrocentrala Lotru, Vâlcea (1968-1974); expert, Ministerul Energiei Electrice, București

(1974-1979); director, Direcția Apelor Argeș-Vedea, Pitești (1979-1990). Ministru, Ministerul Mediului, București (1990-1991). Ambasador al României în Canada (1991-1995). Inițiative private, *Protecția mediului*, Pitești și București (1995-2007). Contribuții la: proiectarea primului motor românesc pentru autoutilitara *M 461*; exploatarea agregatelor inițiale din Sistemul *Argeșul Mare*; amenajarea bazei Sportive *Caiac-Canoe*, Bascov (1983-1984); construirea nodului hidroenergetic Golești, Argeș; îmbunătățirea alimentării cu apă a Capitalei (1990-1991). Medierea colaborării româno-canadiene pentru realizarea Centralei Nucleare Cernavodă, Constanța. Studii, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Președinte, Federația Română de Caiac-Canoe (1990-1993), alte aprecieri publice. **(I.D.P.)**.

POPA, Alexandru D. (n. Ungheni, Argeș, 24 aprilie 1929). Horticultor, peisagist, manager. Școala Medie Tehnică de Horticultură, Curtea de Argeș (1953). Cursuri libere în domeniu. Șef sector: Secția Agricolă Raională, Vedea, Argeș (1953-1957); Întreprinderea Regională Agrozootehnică Argeș (1957-1960); Stațiunea Experimentală Hortivitică Ștefănești, Argeș (1960-1966). Tehnolog (1966-1970), director (1970-1990), Administrația Serelor, Pepinierelor și Parcurilor, Pitești. Coordonator, ample lucrări de redimensionare a spațiilor verzi Pitești: *Grădina publică*, *Parcul Ștrand*, *Expo-Parc*, *Grădina zoologică*, *Pădurea Trivale*. Fondator, *Simfonia Lalelelor*, Pitești (1978), organizator principal, expozițiile edițiilor I-XII (1978-1989). Aclimatizarea de noi soiuri aduse din Olanda și alte state ale lumii. Studii, articole, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări în viața Cetății. Membru, Comisia Centrală pentru Dendrologie și Floricultură București. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

POPA, Alin Gabriel A. (n. Pitești, Argeș, 24 august 1975). Arhitect. Liceul *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brătianu*,

Pitești (1993), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1999). Arhitect, SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1999 ~). Edificii reprezentative finalizate prin construcții: zone rezidențiale, sedii private, instituții publice. Adept al stilului funcționalist. Preocupări în domeniul restaurării clădirilor tradiționale. Membru: Uniunea Arhitecților (1999), Ordinului Arhitecților din România (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Contribuții la redefinirea mediului ambiantal din Argeș-Muscel. Aprecieri publice. **(A.M.)**.

POPA, Badea C. (Cornățel, Buzoiești, Argeș, 23 iunie 1933). Inginer, *electroenergetică*, publicist, cercetător principal I. Liceul de Băieți Nr. 1/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1951). Institutul Politehnic, București (1956). Doctorat, *științe tehnice*, București (1975). Activitate specializată în domeniu: Institutul de Cercetări și Modernizări Energetice al Academiei Române, București (1956-2003). Volume importante: *Producția instalațiilor electroenergetice contra supratensiunilor atmosferice* (1964); *Supratensiuni interne în sisteme electroenergetice* (1975). Numeroase studii, articole, rapoarte, comunicări, contracte de cercetare/ *granturi*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru diverse foruri științifice autohtone sau continetale. Implicări în proiecte comunitare. Aprecieri publice. **(R.G.)**.

POPA, Constantin Gh. (n. Pitești, Argeș, 24 februarie, 1943). Inginer, profesor universitar. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1961), Institutul de Petrol, Gaze și Geologie, București (1966). Doctorat, *sisteme stratificate*, București (1971). Activitate didactică permanentă: Universitatea *Petrol-Gaze*, Ploiești, Prahova (1972~). Volume importante: *Ingineria zăcămintelor de hidrocarburi* (1981); *Modelarea și simularea asistată de calculator în industria petrolieră* (1986). Numeroase studii, comunicări, articole, reuniuni naționale și internaționale, contracte de cercetare/*granturi*, invenții brevetate.

Membru, Academia de Științe din New York, Statele Unite ale Americii, alte foruri profesionale interne și externe în domeniu. Aprecieri publice. **(I.I.V.)**.

POPA, Constantin N. (n. Pleșoiu, Olt, 21 mai 1937). Inginer, *transporturi rutiere*, manager. *Stabilit în Pitești, Argeș din 1966*. Liceul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1955), Institutul Politehnic, București (1960). Doctorat, *optimizarea transporturilor*, București (1975). Activitate în domeniu, Autobaza Râmnicu Vâlcea, inginer de întreținere (1960-1962), șef serviciu tehnic (1962-1964), șef autobază (1964-1966). Distinct: Întreprinderea de Transporturi Auto Argeș, Pitești, inginer șef (1966-1967), director (1967-1990), Ministerul Lucrărilor Publice Transporturilor și Amenajării Teritoriului, București, expert, consilier, director general-adjunct, cercetător științific (1990-1994). Membru, Comandamentul de Investiții, Canalul Dunăre – București. Numeroase studii și articole în reviste de specialitate. Participant, *Simpozionul Internațional pentru Transporturi și Teoria Traficului*, Olanda (1986). Inovator și inventator. Colaborări didactice, facultățile tehnice din Pitești, preocupări artistice, muzică instrumentală. Contribuții deosebite la organizarea transportului rutier de stat în județele Vâlcea și Argeș, autototarea tehnică, integrarea sectorului amintit în economia contemporană de piață. Implicări constante în viața cetății. Aprecieri publice. **(I.D.P.)**.

POPA, Dan Gabriel P. (n. Călinești, Argeș, 22 aprilie 1961). Medic primar, *medicină generală*, parlamentar, manager. Fiul lui **Petre P.** (v.). Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș (1980), Institutul *Carol Davila*, București (1987). Stagii documentare, state din Europa și Africa. Activitate specializată: Spitalul Județean Argeș, *dispensare urbane*, Pitești (1987-1997); cabinet individual, *medic de familie* (1997 ~). Primariat în 1997, București. Responsabilități publice, director: Direcția Sanitară Argeș (1997-1999, interimar; adjunct); Casa de

Asigurări de Sănătate Argeș (1999, fondator); Centrul de Diagnostic și Tratament, Pitești (1999-2001); Spitalul Județean Argeș (2010, medical); Serviciul Județean de Ambulanță Argeș (2011-2013). Consilier local, Pitești (2000-2004). Senator de Argeș (2004-2008), reprezentând Partidul Democrat / Partidul Democrat Liberal / Alianța *Dreptate și Adevăr*. Secretar: Grupul Parlamentar al Partidului Democrat (2007); Comisia pentru Cultură a Senatului (2004-2008). Președinte, Grupul Parlamentar de Prietenie cu Portugalia. Inițiative finalizate legislativ în domeniul sanitar, dezbateri, interpelări. Numeroase studii, analize, rapoarte, articole, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni științifice naționale și internaționale. Implicări permanente în viața *Cetății*. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri comunitare. **(C.C.)**.

POPA, Dinel (n. Pitești, Argeș, 28 noiembrie 1958). Inginer mecanic, profesor universitar. Liceul de Matematică și Fizică Nr. 1 / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1978), Institutul de Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1984). Doctorat, *științe tehnice*, București (1997). Tehnolog, Întreprinderea de Autoturisme Colibași / Mioveni, Argeș (1984-1991). Activitate didactică, Universitatea din Pitești (1991~), secretar științific, Facultatea de Mecanică și Tehnologie (2000-2004), șef, Catedra Mecanică Aplicată (2004~). Volume importante (în colaborare): *Motoare termice adaptive* (1995, în colaborare), *Mecanisme. Teorie și aplicații CAD* (2000); *Modele pentru studiul vibrațiilor automobilelor* (2001); *Proiectarea în ingineria mecanică* (2003); *Geometrie descriptivă* (2003). Numeroase studii, articole, comunicări științifice, reuniuni naționale și internaționale, contracte de cercetare/*granturi*. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior în Argeș. Aprecieri publice. **(M.C.S.)**.

POPA, Eugen (n. Pitești, Argeș, 24 decembrie 1961). Inginer, *construcții hidroenergetice*, manager. Liceul *Nicolae*

Bălcescu/ Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești (1980), Institutul de Construcții, București (1987). Documentări externe. Activitate specializată, antreprizele de construcții hidrotehnice: *Porțile de Fier 2*, Mehedinți, (1987-1988; 1989-1994; inginer-șef, 1994-1996); *Argeș*, Pitești (1988-1989). Distinct, S.C. *Hidroconstrucția*, București: director, Sucursala *Cernavodă*, Constanța (1996-1998); director, *Calitatea Producției* (1998-1999); *Contracte în Germania* (1999-2001); inspector, *Platforma Pertoșani*, Hunedoara (2001-2002); *Centrala societății*, director, *Resurse Umane* (2002-2004); director tehnic (2007 ~). Contribuții speciale la realizarea proiectelor: *Ecluza iugoslavă / Porțile de Fier 2; Aducțiunea principală subterană Sătic-Rucăr* (Argeș); *Centrala suplimentară Gogoșu* (Mehedinți); *Iradiatorul în scopuri multiple, Platforma de Fizică Nucleară, Măgurele* (București); *Acumulare OGREZENI* (Ilfov). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Implicări comunitare permanente. Membru diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (G.P.).

POPA, Ilie I. (n. Lunca Corbului, Argeș, 12 martie 1949). Inginer, cercetător științific gradul I, *electrotehnică*, profesor universitar. Liceul *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1967), Universitatea din Craiova, Dolj (1972). Doctorat, *sisteme robot*, Brașov (1997). Stagiul în Statele Unite ale Americii (1979-1980). Activitatea specializată: Centrul de Cercetări Științifice și Inginerie Tehnologică pentru Autoturisme, Colibași/Mioveni, Argeș (1972-1975); Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Pitești (1975-1998); Universitatea din Pitești (1998 ~): secretar științific, Facultatea de Electronică și Electromecanică (2000-2004); decan Facultatea de Electronică, Comunicații și Calculatoare (2004-2008). Conducător de doctorat, (2005~). Volume importante: *Bazele teoriei informației și a codurilor în comunicații* (2001); *Roboți și manipolatoare. Sisteme de conducere* (2001); *Elemente de știința calculatoarelor și teoria*

sistemelor (2003); *Introducere în calculul paralel și distribuit. Algoritmi* (2005); *Scurtă prezentare a materialelor inteligente. Polimeri electroactivi* (2008). Redactor: *Medalioane universitare. Dicționar* (2002). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale, brevete de invenții și inovații, premii la simpozioane din Capitală, contracte de cercetare sau proiectare/*granturi*. Membru, diverse foruri științifice interne și externe. Colaborator, Ministerul Învățământului, București, Comisia pentru Atestarea Titlurilor Didactice și de Cercetare Universitară. Implicări în viața Cetății, președinte, Fundația Culturală *Memoria*, Filiala Argeș (2001~). Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic și diversificarea activităților de cercetare aplicativă la Universitatea din Pitești. Aprecieri publice. (M.C.S.).

POPA, Ion (Vernești, Valea Danului, Argeș, 5 iunie 1941-Pitești, Argeș 29 decembrie 2001). Profesor *limba și literatura română*, militant politic, scriitor. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1969), Institutul Pedagogic, Pitești (1972). Activitate în domeniu: Revista *Argeș*, Casa Corpului Didactic, Pitești. Participant direct la evenimentele revoluționare din decembrie 1989 în Pitești. Președinte fondator, Uniunea *Vatra Românească*, Filiala Argeș (1990); vicepreședinte Partidul Unității Naționale Române, Organizația Argeș (1992). Implicări electorale. Volume importante (semnate, **Ion Popa Argeșanu**, versuri): *Subțire trecere* (1977); *Mirabile ninsori* (1985); *Apocalipsa iubirii* (1994); *Tranziție romantică* (1998); *Sub roțile Ursei* (2001). Creații în numeroase antologii și periodice literare din țară sau străinătate. Consemnări critice favorabile. Membru Uniunea scriitorilor din România, Asociația București. Eponimie, casă memorială, Vernești, alte aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

POPA, Moise (Secolul XX). Proprietar urban, parlamentar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii

Naționale, Categoria *Comerț și Industrie*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, susținător al politicii liberale. Adept al creșterii rolului monarhiei în modernizarea României, evoluției economiei locale în perioada interbelică, promovării conceptelor europene. Aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

POPA, Nicolae (n. Crețeni, Vâlcea, 11 septembrie 1949). Inginer mecanic, profesor universitar. *Stabilit în Argeș din 1974*. Liceul Teoretic Drăgășani, Vâlcea (1969), Institutul Politehnic, Iași (1974). Doctorat *științe tehnice*, București (1996). Activitate specializată: Întreprinderea de Motoare Electrice/SC *Ana IMEP SA*, Pitești (1974-1981); Institutul de Învățământ Superior/ Universitatea din Pitești (1981~); secretar științific al Senatului (1992-1996); directorul Editurii (1997-2001); prodecan, Facultatea de Științe Economice, Juridice și Administrative (2000-2008). Conducător de doctorat (2005 ~). Volume importante (autor, coautor): *Organe de mașini. Elemente de teorie pentru proiectare I* (1999); *II* (2001); *Modelări matematice în teoria lubrificației la etanșările frontale* (1999); *Elemente de tribologie* (2005); *Transmisii mecanice cu roți dințate. Construcție. Calcul* (2007); *Organe de mașini* (2007). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, contracte de cercetare și proiectare tehnologică/*granturi*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale interne și externe în domeniu. Implicări comunitare. Contribuții la dezvoltarea Universității din Pitești. Aprecieri publice. **(M.C.S.)**.

POPA Nicoleta F. (n. Pitești, Argeș, 6 decembrie 1973). Informatician, ziarist, scriitor. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1992), Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (2005). Activitate specializată în domeniu (2006 ~). Volume importante (versuri): *Autorul este plecat în weekend* (1997); *Fragmente din inima mea* (2009); *Animal de povară* (2010). Creații în diverse antologii. Colaborări,

revistele: *Calende*, *Contrapunct*, *Argeș*, *Interval*. Consemnări critice favorabile. Diverse implicări comunitare. Membră Uniunea Scriitorilor din România (2003), alte aprecieri publice. **(M.M.O.)**.

POPA, Petre N. (n. Măciuca, Vâlcea, 16 august 1935). Profesor universitar, istorie, publicist, manager. *Stabilit în Argeș din 1958*. Școala Medie Tehnică de Comerț, Craiova, Dolj (1953), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1958). Doctorat, *științe istorice*, București (1974). Activitate didactică permanentă (1958-2008), instituții de învățământ din Argeș și Vâlcea. Temporar: director, Casa de Cultură, Topoloveni, Argeș (1959-1961) și Biblioteca Regională Argeș (1961-1964); viceprimar, Municipiul Pitești (1968-1979); președinte, Comitetul Județean pentru Cultură Argeș (1979-1990). Decan fondator, Facultatea de Istorie, Filosofie, Jurnalism, Universitatea din Pitești (2002-2004). Documentări: țări din Europa și Asia. Volume importante: *Istoria municipiului Pitești* (1988, în colaborare); *Istoriografie universală* (1998, 2001, 2013); *Ion Ionescu de la Brad. Enciclopedist român* (2000); *Statele Uniunii Europene* (2009); *Trei secole de istorie modernă universală. 1618-1918* (2010). Inițiator: *Plaiuri argeșene. Album* (1982); *Pitești. Memento* (1983, 2008); *Argeș. Cartea Eroilor* (1984); *Medalioane universitare. Dicționar* (2002). Numeroase lucrări metodice, articole, studii, interviuri, monografiile, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri autohtone în domeniu. Scriere dedicată: *Biobibliografie*, de Dana Stana, Doru Stan (2005). Implicări comunitare permanente. Aprecieri publice. **(M.C.S.)**.

POPA, Vasile (Mândrești, Basarabia, 1 martie 1909 – București, 15 septembrie 1975). Inginer agronom, cercetător științific I, manager. *Activitate în Argeș 1955-1975*. Facultatea de Agronomie, Chișinău, Basarabia (1936). Activitate specializată în domeniu: Ministerul Agriculturii, București (1937-1953, inginer, șef serviciu). Gospodăria Agricolă de

Stat, Bistrița-Năsăud (1953-1955, inginer șef). Activitate distinctă la Bilcești, Valea Mare-Pravăț, Argeș: cercetător, Centrul Experimental Pomicol (1955-1958); director, Stațiunea Experimentală Pomicolă (1958-1962); șef, Secția/Bază Experimentală Pomicolă (1962-1975), aparținând instituțiilor de profil din Ștefănești sau Mărăcineni, Argeș. Volume importante: *Sistemul agropomicol în județul Argeș* (1967); *Cercetarea științifică în pomicultură* (1971); *Metode agrotehnice de combatere a eroziunii solului în livezi* (1973). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice, loturi demonstrative pentru valorificarea terenurilor în pantă și modernizarea pomiculturii premontane. Fondator, Școala Profesională de Pomicultură, Bilcești (1960-1965). Premii acordate de foruri științifice, alte aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

POPA, Victor N. (n. Sebeș, Alba, 21 ianuarie 1923). Medic primar, *neuro-psihiatric*, publicist. *Stabilit în Argeș din 1949*. Liceul *Moise Nicoară*, Arad (1941), Facultatea de Medicină, Cluj (1949). Activitate specializată în Argeș: Circumscripția Sanitară Aninoasa (1949-1952); Dispensarul Uman Berevoești (1952-1955), Spitalul Câmpulung (1955-1989), fondator, Secția Neuro-Psihiatrie (1958), locație proprie. Inițiator: Casa de Nașteri și Staționatul pentru Copii, Vlădești; coordonator, Centrul *Salvamont* Câmpulung (1969 ~). Studii, articole, analize, rapoarte, colaborări *media*, reviste și ziare ale timpului, Societatea de Științe Medicale, Filiala Câmpulung. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri comunitare. (C.C.).

POPA, Viorel (n. Bunești, Mălureni, Argeș, 8 mai 1930- Pitești, Argeș 19 septembrie 2011). Profesor universitar, *matematică*, manager. Liceul de Băieți Nr.1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1949), Universitatea *Constantin I Parhon*, București (1953). Doctorat, *matematică*, București (1978). Activitate didactică și de cercetare: Liceul de Fete Nr.3, Drobeta Turnu Severin, Mehedinți (1953-1958); Școala de Construcții,

Pitești, Argeș (1958-1959); Școala Medie Nr. 1/Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1959-1962); Școala Superioară de Ofițeri, Pitești (1962-1969); Institutul de Subingineri/ Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1969-2001). Profesor universitar (1991), prorector (1992). Volume, studii, referate, comunicări, reuniuni științifice naționale. Colaborări publicistice externe. Președinte, Clubul Sportiv Universitar (1983-1984). Membru, foruri profesionale în domeniu. Succese importante în: pregătirea participanților din Argeș la olimpiadele internaționale de matematică; aprofundarea cercetării în hidrodinamica mediilor poroase. Contribuții la dezvoltarea învățământului liceal și superior din Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (I.A.B.).

POPA BRAN, Romulus N. (n. Rucăr, Muscel, 28 noiembrie 1933). Profesor, gradul I, *istorie*, arheolog, manager, publicist. Școala Pedagogică de Băieți, Câmpulung, Argeș (1952), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1957). Documentări externe. Activitate specializată: Institutul de Arheologie al Academiei Române, București (1957-1958); Muzeul de Istorie al Dobrogei, Constanța (1958-1959). Participant la campanii arheologice din județele Neamț, Tulcea, Constanța. Prestații didactice la Constanța: Școala Nr.14 (1959-1961, director); Secția Orășenească de Învățământ – Cultură (1961, inspector); Liceul *Mihai Eminescu*, director adjunct (1961-1970); profesor (1980-1989, 1990), director (1990-1996); Liceul Nr.4 (1970-1980, director); Liceul Nr. 9 (1989-1990, director); colaborări, Facultatea de Istorie – Geografie (1964-1974). Studii, articole, reuniuni tematice naționale. Membru, importante foruri metodice în domeniu, Președinte Societatea de Științe Istorice din România, Filiala Constanța (1972-1986). Contribuții la dezvoltarea învățământului mediu și superior din Dobrogea. Implicări permanente în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (V.P.).

POPESCU, Alexandru (Secolul XIX). Psalt. Seminarul Teologic, Curtea de Argeș. *Activitate la Pitești, Argeș*. Cantor, Biserica *Sfântul Nicolae* din localitate (1862 ~). Caligraf, *Antologia de cântări psaltice* (1842), texte eclesiastice semnate de autori români și greci. Suport documentar: Gabriel Srempel, *Catalogul manuscriselor românești* (1987); Gheorghe Ionescu, *Muzica bizantină în România* (2003). Contribuții la diversificarea spiritualității urbane în perioada amintită. (L.P.).

POPESCU, Alexandru Alfons (Tânganu, Stoenești, Ilfov, 6 octombrie, 1912 – Domnești, Argeș, 30 iulie, 1978). Profesor, muzică și filozofie, dirijor, cor, compozitor. *Stabilit în Argeș-Muscel din 1944*. Studii liceale în Capitală (1930), Conservatorul de Muzică și Teatru, Cernăuți, Bucovina (1938), *Clasa George Onciul, George Georgescu, Alexandru Zirra*; Facultatea de Filozofie, Cernăuți (1938). Activitate didactică: Liceul *Mihai Viteazul*, București (1939-1941; 1943-1947), Liceul/ Colegiul *Ion C.Brătianu*, Pitești, Argeș (1941-1943); Seminarul Teologic, Curtea de Argeș și Gimnaziul Unic, Domnești, Muscel (1947-1949); Liceul *Sfântul Sava*, București (1949-1957); Liceul/ Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1957-1974). Dirijor, corurile mixte de amatori din: Domnești (1947~1974), Rucăr, Boteni, Lerești (Argeș); Scornicești, Vitomirești (Olt); Vișina (Dâmbovița). Dirijor reprezentativ al zonei Argeș-Muscel la mijlocul secolului XX. Creații proprii: *Balada ciobănească; De la Domnești mai la vale; Balada haiducească; Suita musceleană; Cântecul hidrocentralei de pe Argeș*. Numeroase premii și turnee naționale. Eponimie, bust la Domnești (2011), alte aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

POPESCU, Alexandru T. (Merei, Buzău, 29 august 1928- Pitești, Argeș, 18 noiembrie 1982). Tipograf, militant politic, înalt funcționar public, manager. *Stabilit la Pitești din 1946*. Școala de Poligrafie, Craiova, Dolj (1946), Școala Medie Nr. 2/Colegiul *Zinca*

Golescu, Pitești (1960); Institutul de Științe Economice, București (1966). Activitate productivă: tipografii din Pitești (1946-1950); secretar, Organizația de Tineret a Regiunii Argeș (1950-1961). Lider, Comitetul Orășenesc / Municipal Pitești al Partidului Comunist Român (1964-1968; 1968-1974), primar al municipiului Pitești (1968-1974, funcții unificate în 1968). Succese ale etapei: inaugurarea Combinatului Petrochimic / *Arpechim*, Rafinăriei, Combinatului de Articole Tehnice din Cauciuc / *Rolast*, Stației de Apă Budeasa, Spitalului de Adulți, Casei de Cultură a Sindicatelor, complexelor comerciale *Trivale, Fortuna, Muntenia I*; deschiderea Institutului de Subingineri, dezvelirea statuii *Nicolae Bălcescu*; semnarea primului protocol de înfrățire cu orașul Kragujevač (Serbia). Președinte: Comitetul Județean pentru Cultură Argeș (1974-1976), Consiliul Județean al Sindicatelor Argeș (1976-1981). Director, Întreprinderea de Revalorificare a Materialelor, Pitești (1981-1982). Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice interne sau externe. Membru, importante foruri naționale. Diverse aprecieri comunitare antume și postume. (T.M.).

POPESCU, Alexandru Dan C. (n. Ungheni, Argeș, 17 august 1949). Inginer, *metalurgie*, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1967), Institutul Politehnic, București (1972). Exprimări externe: Cehia, Franța, Statele Unite ale Americii. *Specializare, industria de automobile*. Activitate permanentă, Întreprinderea de Autoturisme / SC *Automobile SA* / Compania *Dacia-Renault*, Colibași / Mioveni, Argeș: tehnolog (1972-1976); șef atelier, *Tratamente Termice* (1976-1986), șef serviciu / inginer șef, *Fabrica Turnate și Forjate* (1986-2001); șef program / șef serviciu / șef proiect, *Plan Progres și Sistem de Producție / Logistică Renault* (2011-2011). Contribuții directe la: realizarea programului fabricației de autoturisme din gama *Dacia-Renault* și derivate; modernizarea Atelierului *Tratamente Termice (supape motor)*;

transferarea procedeelelor specifice la Întreprinderea de Supape și Bolțuri / *ISB*, Topoloveni, Argeș; implementarea sistemelor productive franceze în sectoarele amintite. Analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(M.T.D.)**.

POPESCU, Ana Mirela M.T. (n. București, 25 noiembrie 1966). Actriță de teatru, film, radio, televiziune. Stabilită la *Pitești, Argeș, din 1997*. Liceul *Dimitrie Cantemir*, București (1985), Academia de Teatru și Film, București (1997), *Clasa Mircea Albulescu*. Activitate în domeniu, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1997 ~). Roluri de referință: *Ana (Stelele pe cerul dimineții* Alecsandr Galin); *Doamna Clara (Vlaicu Vodă*, Alexandru Davila); *Didina (D'ale carnavalului*, Ion Luca Caragiale); *Agafia Tihonovna (Căsătoria*, Nikolai Vasilevici Gogol). Colaborări, case de film, emisiuni radio, studiouri de televiziune din Capitală. Referințe critice favorabile. Premii: *Cea mai bună actriță*, Festivalul Academiiilor de Teatru din România (1995); Festivalul Internațional al Teatrelor de Studio, Pitești (2008). Membră, Uniunea Teatrală din România / *UNITER*, alte aprecieri publice. **(P.A.D.)**.

POPESCU, Andrei V. (n. Retevoești, Pietroșani, Muscel, 12 aprilie 1948). Jurist, profesor universitar, demnitar. Școala Medie Nr. 3/ Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1966), Universitatea București (1971). Stagii: Elveția (1973-1974), Franța (2001). Doctorat, *științe juridice*, București (1980). Activitate didactică și de cercetare în Capitală: Facultatea de Drept (1971-1990); Institutul Național al Muncii și Protecției Sociale (1990-1997), Școala Națională de Științe Politice și Administrative (1997-2010). Profesor universitar (2010). Concomitent: șef departament, Consiliul Legislativ (1996-2000, 2005-2009); secretar de stat, Ministerul Integrării Europene (2001-2005); agent guvernamental, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (2009-2010); Judecător, Tribunalul

Uniunii Europene (2010 ~). Volume importante (în colaborare): *Dicționar juridic* (1985); *Visa pour la Roumanie* (1994); *Tratate esențiale ale Consiliului Europei* (2002); *Organizații europene și euroatlantice* (2005, 2009); *Dreptul internațional și european al muncii* (2008). Co-fondator: *Revista Română de Drept a Muncii*; *Revista Română de Drept European* (director); Societatea Română de Drept European (președinte). Distinct: negociator, documentele finale privind dezvoltarea socială, Organizația Națiunilor Unite, New York, Statele Unite ale Americii, și Copenhaga, Danemarca (1995). Reprezentantul României: Comitetul de Angajare în Muncă al Consiliului Europei (1994-1997, vicepreședinte); Consiliul de Administrație (1994-1996) și Comisia de Industrie (1995, președinte), Organizația Internațională a Muncii. Numeroase studii, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru marcant, diverse foruri specializate interne sau externe în domeniu, alte aprecieri publice. **(A.A.D.)**.

POPESCU, Augustin Z. N. (București, 30 august 1910 - București, 1 aprilie 1988). Profesor universitar, *limba și literatura română*, scriitor, manager. *Prestații didactice în Muscel și Argeș (1950-1973)*. Studii liceale și universitare în Capitală. Doctorat, *literatură*, Cluj. Activitate didactică (1931- 1955), instituții școlare din Brașov, Cernăuți (Bucovina), Timișoara, Predeal (Prahova), Campulung (Muscel), București. Cercetător principal, Biblioteca Academiei Române, Secția Manuscrise (1955-1963), Institutul Pedagogic Pitești, Argeș (1963-1971): șef, Catedră Literatură Română (1968-1973), decan, Facultatea de Filologie (1966-1968). Rector (1968-1971). Volume importante (semnate **Augustin Z.N. Pop**): *Glosări la opera lui Dosoftei* (1943); *Bibliografie românească veche* (1961, în colaborare); *Contribuții documentare la biografia lui Mihai Eminescu* (1965, 1973); *Mărturii. Eminescu-Veronica Micle* (1969,1973); *Mărturii documentare românești. De la*

vechile tiparnițe la Nicolae Labiș (1985). Distinct: *Din istoria culturii argeșene* (1965); *Unirea în Argeș* (1965); *Scriitori din Argeș* (1969). Numeroase aricole, analize, cronici, recenzii, interviuri, reuniuni științifice pe diverse teme. Colaborări, reviste literare din: Bacău, Brașov, București, Cluj, Iași, Oradea, Pitești. Redactor fondator, publicația *Tribuna școlii argeșene*. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, alte foruri profesionale în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior din Argeș. Eponimie: stradă în Municipiul Pitești. Alte aprecieri publice antume și postume. (M.C.S.).

POPESCU, Aurel N. (n. Cocu, Argeș, 24 octombrie 1956). Cercetător științific genetică și ameliorare, cadru didactic universitar, biologie, manager. Liceul Nicolae Bălcescu/ Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești, Argeș (1975), Universitatea din București (1980). Stagiu: Marea Britanie. Doctorat, biologie, București (1998). Activitate specializată: Institutul de Cercetare și Producție pentru Pomicultură Pitești-Mărăcineni, Argeș (1981-2000); Facultatea de Științe, Universitatea din Pitești (2000 ~), decan (2008-2012). Volume importante: *Metode de cercetare în ameliorarea plantelor pomicole* (1989, în colaborare); *Evoluționism. Evoluția vieții între imaginație și realitate* (2004); *Genetică. Metode de laborator* (2005); *A guide to some in vitro techniques. Small fruits/Ghid pentru câteva tehnici in vitro. Fructe mici* (2009). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și continentale. Expert evaluator în domeniu. Membru, diverse foruri profesionale internaționale, alte aprecieri publice. (M.C.S.).

POPESCU, Aurelia T. (n. Poiana Lacului, Argeș, 26 iunie 1935). Ziaristă, profesoară gradul I, limba și literatura română, manager. Căsătorită cu profesorul ziarist Ion I.P. (v.). Liceul de Fete/ Colegiul Zina Golescu, Pitești, Argeș (1953), Facultatea de Filosofie-Ziaristică, Universitatea Constantin I. Parhon, București (1958). Activitate didactică: licee și

gimnazii din Pitești (1958 - 1962; 1966 -1993), director, Școala Nr. 14, Pitești (1984 - 1991). Corespondent de presă pentru Argeș, Muscel, Olt, Vâlcea, cotidianul *Scânteia tineretului*, București (1962 -1966). Numeroase studii, articole, referate, interviuri, cronici, reuniuni tematice naționale. Aprecieri publice. (I.I.B.).

POPESCU, Carmen Florentina F. (n. București, 18 noiembrie 1956). Biolog, cercetător științific principal I, manager. *Stabilită la Pitești, Argeș din 1984*. Liceul Mihai Eminescu, București (1975), Universitatea din București (1980). Doctorat, științe naturale, București (1999). Stagii: Anglia, Italia, Suedia. Biolog, Fabrica de Ulei, Țândărei, Ialomița (1981-1983). Activitate specializată: Stațiunea de Cercetare Agricolă, Albota, Argeș (1984-2005), secretar științific (1998-2005); Stațiunea de Cercetare Viti-Vinicolă/ Institutul Național de Cercetare pentru Biotehnologii în Horticultură, Ștefănești, Argeș. (2005~), șef laborator (2005-2007), director științific (2007~). Volume importante (autor,coautor): *Recuperarea in vitro a embrionilor din hibridarea genotipurilor apirene și pirene, pentru crearea noilor soiuri de struguri fără semințe* (2004); *Regenerarea in vitro la vița de vie cu aplicații în ameliorarea sortimentului* (2004); *Elaborarea de sisteme alternative de regenerare in vitro pentru ameliorarea genetică a soiurilor de viță de vie* (2005). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe teme adecvate. Director, contracte și proiecte de cercetare/ granturi europene. Membră, diverse foruri profesionale continentale în domeniu. Aprecieri publice. (C.D.B.).

POPESCU, Cezar Mihai A. (n. Pitești, Argeș, 19 august 1954). Medic primar interne, manager, publicist. Liceul Gheorghe Lazăr, București (1973), Institutul de Medicină Militară, București (1979). Stagii: Italia (1991, 2002), Statele Unite ale Americii (1998). Activitate specializată în Capitală, spitalele: Militar Central (1979-1982); Clinic Nicolae

Gh. Lupu (1982-1985), Căile Ferate *Witting* (1994); institutele de cercetări: Medico-Militar (1990); Problemele Sportului (1993-1994); director, Direcția Medicală, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor (2004 ~). Temporar: Spitalul Militar, Craiova, Dolj (1985-1990), director policlinică (1987-1989); Spitalul Căilor Ferate, Ploiești, Prahova (2002-2003, director general). Primariat (1995). Preocupări didactice universitare: București (1984-1985; 1993 ~); Italia (1990-1993); Statele Unite ale Americii (1998). Scrieri importante: *Actualități în studiul prostaglandinelor* (1983, 1986); *Diagnosticul diferențial al infecției HIV în medicina internă* (1998); *Aritmiile cardiace* (2005). Volume literare: *Poeme* (2002); *Crochiuri* (2005); *El* (2006). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Fondator: *Buletinul informativ medical*, Craiova (1987); Societatea Națională de Studii Interdisciplinare în Medicina Internă, București. Colaborări redacționale. Membru, diverse foruri științifice autohtone sau continentale. Aprecieri publice. (C.C.).

POPESCU, Chiril N. (Cerbureni, Valea Iașului, Argeș, 7 octombrie 1897 – București, 24 ianuarie 1992). Protopsalt, profesor *muzică sacră*, compozitor. Școala de Cântăreți Bisericești, Curtea de Argeș (1917), *Clasa Ioan Zmeu* (v.), Conservatorul din București (1928), Academia de Muzică Religioasă, București (1932). Protopsalt, Mănăstirea Curtea de Argeș (1917-1922). Activitate didactică: Școala de Cântăreți, Curtea de Argeș (1922-1942). Școala de Cântăreți, Râmnicu Vâlcea (1942-1949, director); Seminarul Teologic, Craiova, Dolj (1949-1954); Institutul Teologic, București (1954-1955, 1956-1960); Seminarul Teologic, *Negru Vodă*, Curtea de Argeș (1955-1956), Seminarul Teologic, București (1971-1976). Diverse colaborări parohiale în Capitală. Volume importante: *Prohodul Domnului* (1936); *Cântări din Slujbele Sfintelor Taine și ale ierurgilor principale* (1964); *Cântările din Slujba Sfintelor Paști* (1966, în colaborare);

Slujba Sfântului Cuvios Dimitrie Basarabov (1977); *Doxologie. Glasul V* (1986). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice în domeniu. Contribuții la promovarea muzicii de tradiție bizantină în România. Aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

POPESCU, Constantin (A doua jumătate a secolului XIX-Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitățile Gruiu și Căteasca, plasa Dâmbovnic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

POPESCU, Constantin (Broșteni, Costești, Argeș, 1895-Pitești, Argeș, 9 august 1946). Învățător militant politic. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1913). Activitate didactică, instituții de învățământ din Argeș (1913-1946). Membru marcant Partidul Național Țărănesc, apropiat idealurilor lui Nicolae Penescu (v.). Participă la întrunirea electorală a Organizației Argeș, sala Cinematorafului *Aquila*, astăzi *Modern*, Pitești (9 august 1946), implicat în confruntarea violentă cu opoziția comunistă. Rănit mortal, deces survenit la Spitalul *Ion C. Brătianu*, din localitate. Urmări asemănătoare pentru Mihai Gheorghe (v.). Placă memorială (9 august 1990), fixată pe clădirea de atunci a Tribunalului Argeș, ulterior, Curtea de Apel, Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

POPESCU, Constantin A. (Beleți Negrești, Muscel, 1872- Beleți Negrești, Muscel, 1935). Institut, publicist. Școala Normală, București (1890). Activitate didactică permanentă, Priboieni, Muscel (1899-1935). Volum important: *Școala și Oștirea. Jurămintele strâmbe. Doctorul de plasă și logofătul Călin* (teatru, în colaborare, 1904). Susținător al *doctrinei cooperatiste*. Membru fondator: Banca Populară *Priboieni* (1902); Cooperativa *Forestieră Priboieni*, revista

Prietenul nostru, apărută la Priboieni, Vișoi, Câmpulung. Articole pe diverse teme. Contribuții la diversificarea activității economice și spirituale rurale în etapa interbelică. Aprecieri comunitare antume și postume. (I.M.D.).

POPESCU, Constantin Gh. (Cornești, Dâmbovița, 8 septembrie 1893 – ?). Ofițer de carieră, *artilerie*, general, demnitar, parlamentar. *Activitate economică, politică, administrativă în Argeș-Muscel*. Școala Militară Ofițeri de Artilerie și Geniu (1914), Școala Superioară de Război, București (1922). Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918); al Doilea Război Mondial, Fronturile *de Est* (1941-1944) și *de Vest* (1944-1945). Preocupări didactice, Școala de Aplicație de Artilerie, Timișoara (1925-1936). Comandant, unități militare operative (1936-1945), Comendurii Pieței, București (1945-1946). Distinct: secretar general, Secretariatul General pentru Trupe, Ministerul de Interne (1946-1948); șeful Statului Major General al Armatei Române (1948-1950); ministru adjunct, Ministerul Construcțiilor, București (1950-1952). General de divizie (1945). Membru marcant, Frontul Plugarilor. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională (1948-1952), reprezentând Frontul Democrației Populare. Înalte distincții militare române sau străine, alte recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

POPESCU, Constantin I. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Editor. Patron fondator, revista bilunară **Cronica Argeșului**, Pitești, acord pentru tipografie, 18 ianuarie 1927, asociat, Ion Al. Glonțescu (v.). Colaborator, publicația **Spicul**, Pitești (1929~1931). Membru activ, Camera de Comerț și Industrie Argeș, Comisia Comerțului Interior. Demersuri privind evoluția învățământului economic în Pitești. Contribuții la diversificarea presei locale în perioada interbelică. Aprecieri publice. (I.E.C.).

POPESCU, Constantin N. / POPA

DINCĂ (Mușătești Argeș, 1818-Mușătești Argeș, 29 mai 1863). Proprietar rural, cantor bisericesc, învățător, preot, militant politic, literat. Fiul lui **Nicolae P.**, grămătic al episcopului de Argeș, Ilarion (v.). Activitate didactică, Mușătești (26 aprilie 1839-1847; 29 octombrie 1857-29 mai 1863): *bucoavna, catehismul, gramatica, pravila, ceaslovul, istoria, aritmetica*. Hirotonit preot (8 iunie 1847). Ctitor: școala de învățătură, trei ani, prima de pe Valea Vâlsanului (1836); biserica satului (1855-1857). Implicat direct în evenimentele revoluționare de la 1848 din Pitești, Argeș, membru activ, *Comisia de inițiativă protestatară constituțională*. Anatemizarea și arderea **Regulamentului Organic**, precum și a **Arhondologiei /Condica rangurilor boierești**, Grădina publică a orașului (începutul lunii septembrie 1848). Jurământ pe **Noua Constituție (proclamația de la Islaz)**. Reținut după înfrângerea mișcării, cercetat, judecat, condamnat la închisoare (1848-1849), reabilitat. Bunicul lui Constantin Dobrescu-Argeș (v.). Scrieri pe diverse teme, bibliotecă de factură civică sau religioasă. Considerat *tribun al poporului*, alte aprecieri antume și postume. (N.P.L.).

POPESCU, Constantin V. (Vlădești, Muscel, 12 octombrie 1908 – Câmpulung, Argeș, 1996). Inginer agronom, cercetător științific principal, manager. Liceul *Sfântu Sava*, București (1928), Academia de Înalte Studii Agronomice, București (1935). Doctorat, *științe agricole*, București (1979). Stagii: Germania (1946), Franța (1947). Activitate specializată: Stațiunea Horti-Viticolă, Istrița, Buzău (1935-1937); șef, Camera Agricolă, Buzău (1937-1939), Institutul de Cercetări Agronomice al României, București (1939-1940). Director, Stațiunea Experimentală Agricolă, Strehaia, Mehedinți (1940-1950). Șef secție (1950-1976), Centrul Experimental / Stațiunea Pomicolă, Bilcești, Valea Mare-Pravăț, Argeș. Volume importante (autor, coautor): **Pomologia României, I, II, III** (1963-1966); **Recoltarea rațională a fructelor** (1965); **Producții mari de mere pe solurile**

brune și brune podzolite (1966); *Lucrările de îngrijire în livezile de pomi* (1969); *Recoltarea, transportul și păstrarea fructelor în condițiile județului Argeș* (1970). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții distincte la organizarea și înființarea livezilor din Bazinul pomicol Muscel (10 000 ha, 1958-1962). Aprecieri publice antume și postume. (C.D. B.).

POPESCU, Cosma/ Cozma Mihail (? – București, 3 septembrie 1792). Monah, înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, cărturar. *Originar din localitatea Flămânzești, Argeș*. Călugăr, Mănăstirea Colțea, București; eclesiarh, protosinghel / vicar, Mitropolia Bucureștilor. Episcop de Buzău (1763-1787), mitropolit al Ungrovlahiei (1787-1792). Preocupări constante pentru organizarea învățământului eclesiarh din Țara Românească. Editor, valoroase cărți de cult: *Psaltirea* (1767); *Liturghierul* (1768); *Catavasierul* (1768); *Octoihul* (1792). Cțitor: biserica din satul natal Flămânzești, astăzi, în Curtea de Argeș; alte așezăminte religioase. Aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

POPESCU, Dan Gh. (n. Pitești, Argeș, 13 mai 1921). Profesor, *istorie*, publicist. Liceul *Coriolan Brediceanu*, Lugoj, Timiș (1942), Universitatea din București (1947), Seminarul Pedagogic, București (1948). Activitate didactică permanentă: Gimnaziul Mixt, Nădrag, Timiș (1948-1952); Liceul *Coriolan Brediceanu*, Lugoj, (1952-1981). Asociat, Facultatea de Istorie-Geografie, Timișoara (1959-1964). Documentări și colaborări externe: Austria, Bulgaria, Franța, Germania, Grecia, Italia, Spania. Volume importante: *Uzina Oțelul Roșu (1796-1971)*. *Studiu monografic* (1971, în colaborare); *Ghid turistic. Lugoj și împrejurimi* (1993); *Mic dicționar de istorie a românilor* (1996); *Articole și studii de istorie* (1997); *Strămoșii* (1999). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Cercetări distincte privind relațiile locuitorilor

din Banat cu zonele balcanice adiacente. Membru, cunoscute asociații științifice în domeniu. Profesor emerit (1967), premiul Societății de Științe Istorice din România, alte aprecieri publice. (S.I.C.).

POPESCU, Daniel I. (n. Bălcești, Vâlcea, 11 decembrie 1937). Medic primar, *neurologie*, manager. *Stabilit în Argeș din 1967*. Școala Medie Nr. 1, Craiova, Dolj (1954), Facultatea de Medicină, Timișoara (1960). Doctorat, *științe medicale*, București (1980). Activitate specializată: Circumscripția Sanitară, Berislăvești, Vâlcea (1960 – 1963); Spitalul *Gheorghe Marinescu*, București (1963 – 1967); Policlinica Departamentală a Căilor Ferate Române, Pitești (1967 – 1973); Spitalul Județean Argeș (1973 – 2008), fondator, șef, Secție neurologie (1980 – 2008); cabinet privat (2008 ~). Coordonatorul rețelei de profil pentru zona Argeș – Muscel. Volum important: *Tratat de epidemiologia sclerozei multiple* (1980, în colaborare). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări comunitare permanente. Membru, diverse foruri profesionale interne sau externe în domeniu, alte aprecieri publice. (C.C.).

POPESCU, Denisa R. (n. Pitești, Argeș, 31 octombrie 1967). Jurist, realizator *media*, scriitoare. Studii liceale în Pitești (1985), Facultatea de Drept, București (1995). Activitate didactică la Pitești: Liceul/Colegiul Economic *Maria Teiuleanu*, Grupul Școlar Industrializarea Lemnului (1995-1997). Redactor, *Terra Sat*, Pitești (1997-2000), referent, Centrul Cultural, Pitești (2000-2005), documentarist, Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu*, Argeș (2006 ~). Volume importante (versuri): *Dincolo de ochii mei* (1999); *Adamantin* (2004); *Laminaria. Catrinel* (2005); *Scheletul meu de muselină* (2005); *Cele mai frumoase depresii* (2007). Creații în antologii și reviste literare, colaborări frecvente la publicații din Argeș-Muscel, moderator, emisiuni săptămânale de televiziune, Pitești. Contribuții la diversificarea vieții spirituale a *Cetății*. Consemnări critice favorabile. Diverse

implicări comunitare. Membră Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2007), alte aprecieri publice. **(M.S.)**.

POPESCU, Dimitrie (Pitești, Argeș, 1863-București, 1925). Medic, *chirurgie*, publicist. Studii liceale în Capitală (1881), Facultatea de Medicină, București (1887). Doctorat, *științe medicale*, București (1892). Activitate specializată în domeniu, circumscripții și spitale din: Teleorman, Vâlcea, Olt, Bacău, Mehedinți, Dolj, București (1887~1925). Volume importante: *Geografia sanitară a orașului Calafat din județul Dolj* (1906); *Echivalența socială a profesiunii medicale* (1910); *Poliglot or idist* (1915). Studii, articole, analize, rapoarte pe teme adecvate. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(C.C.)**.

POPESCU, Dimitrie D. (n. Râmnicu Vâlcea, Vâlcea, 16 mai 1942). Inginer mecanic, inovator, inventator, manager. *Stabilit la Pitești Argeș, din 1965*. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1960), Institutul Politehnic, București (1965). Stagiul: Franța (1997). Activitate specializată permanentă, Combinatul Petrochimic/*Arpechim*, Pitești: șef Atelier, fabrica *Negru de Fum* (1965-1969); șef Serviciul Mecanic (1969-2001); expert sector *diagnoză*, Centrul de Siguranță (2001-2002). Ulterior: tehnolog, SC *Energo Util Contact SA*, București, Șantier Pitești (2002-2007); SC *Teli SRL*, Pitești (2007-2008). Inovații și invenții brevetate pentru domeniile: întreținere, reparații, exploatare, utilaje sau instalații petrochimice (în colaborare). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru diverse foruri profesionale autohtone. Aprecieri publice. **(G.P.)**.

POPESCU, Doina I. (n. Onești, Bacău, 6 februarie 1965). Juristă, cadru didactic universitar, activist umanitar. *Stabilită la Pitești, Argeș în 1989*. Liceul *Vasile Alecsandri*, Bacău (1983), Universitatea din București (1987). Doctorat, *științe juridice*, București

(2005). Activitate specializată: Bacău (1987-1989), Argeș (1989-1990). Directoare, Societatea Română de Crucea Roșie, Filiala Argeș (1990 ~). Preocupări didactice, Universitatea din Pitești (2003 ~). Volume importante: *Sănătatea publică în Regatul Unit al Marii Britanii* (2004); *Sănătatea publică-serviciu de interes public național în dreptul românesc și comparat* (2005); *Deontologia funcționarului public* (2005). Studii, articole, comunicări, rapoarte, reuniuni tematice în domeniu. Membră, diverse foruri juridice și sociale naționale sau internaționale, reprezentanta Înalțului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite privind asistența refugiaților în Romania (2000). Aprecieri publice. **(I.F.B.)**.

POPESCU, Dumitru (Țițești, Muscel, 1867 - Viena, Imperiul Austro-Ungar, 1905). Inventaror, *mecanică*, desenator. Gimnaziul de Băieți/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1881), investigații și experimente, ateliere din Curtea de Argeș, Câmpulung (Muscel), București, Viena. Proiecte tehnice: moara perfecționată; zăvorul/lacătul cu cifre, patent brevetat, Expoziția de la București; aparat cu înălțare aproape verticală. Distinct: cârma pentru balon, interes special, constructorul dirijabilelor, Ferdinand, conte de Zeppelin (1938-1917). Adjudecarea prevalenței invenției, la concurență cu ceasornicarul francez Jullien, însușită apoi (1912) de aerosierii din Berlin, Germania. Preluarea postumă a ideii de elicopter, Dumitru Brumărescu (1872-1925), aparat realizat în 1909. Primele încercări, București (1911). Diverse atestări documentare. Eponimie: stradă în Municipiul Pitești. Alte aprecieri publice antume și postume. **(N.P.L.)**.

POPESCU, Dumitru (Moșoaia, Argeș, 1874-București, 1949). Preot, profesor *doctrine teologice*, publicist. Facultatea de Teologie București (1901). Activitate eclesiastică și didactică: Biserica *Popa Chițu*, București; director, Seminarul Teologic *Nifon*, București (1905-1907, 1911-1915); Biserica Ortodoxă

Română, Paris, Franța (1927-1928); Facultatea de Teologie, Chișinău, Basarabia, (1928-1940). Apărător fervent al drepturilor clerului în viața publică și pastorală. Volume importante (semnate **Dumitru Popescu-Moșoaia**): *Studiu istoric exegetic asupra Epistolei către Coloseni* (1901); *Șase cuvântări despre război* (1916); *Crăciunul bucuriei* (1925). Aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

POPESCU, Elena Viola Gh. (n. Pitești, Argeș, 1 mai 1955). Medic primar, *infecto-contagioase*, manager, publicist. Liceul/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1974), Facultatea de Medicină, București (1980). Doctorat, *științe medicale*, București (2000). Activitate specializată: Institutul de Geriatrie și Gerontologie *Ana Aslan*, București (1980-1983); Clinica de Boli Infecțioase *Colentina*, București (1983-1986); Centrul Sanitar Antiepidemic, Pitești (1986-1988); Spitalul Județean Argeș (1988 ~), șef, Secția Contagioase Copii (1992 ~). Primariat în 1992, București. Competențe / supraspecializări: parazitologie clinică (2003); gastroenterologie. Colaborări didactice, Universitatea din Pitești, Colegiul de Medicină. Volume importante: *Cefalosporinele în terapia infecției* (2006); *Boli infecțioase*. Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră, cunoscute asociații profesionale în domeniu. Aprecieri comunitare. (C.C.).

POPESCU, Emanoil A. (Vrănești, Călinești, Muscel, 22 februarie 1926 – Pitești, Argeș, 10 august, 2007). Profesor gradul I, *muzică*, dirijor, *cor*, *orchestră*, *operetă*, memorialist. Seminarul Teologic, București (1946), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1952), *Clasa Ioan D. Chirescu, Dumitru D. Botez*. Activitate dirijorală: Corul mixt, Sindicatul Combinatului Siderurgic, Hunedoara (1952-1955); Corul mixt (1955-1968), Corul de copii (1955-1996), Corul bărbătesc (1967-2001), Corul de cameră (1968-1996), Grupul vocal clasic feminin (1970-1996), Palatul Culturii, Pitești; formații mixte,

Căminul Cultural Leordeni, Argeș, sindicatele *Textila, Petrol, Învățăământ, Spitalul Unificat*, Pitești; operetele: *Ana Lugojana*, de Filaret Barbu (1962); *Casa cu trei fete*, de Franz Schubert (1963). Fondator Corala (1967) și Festivalul (1970) *Dumitru Georgescu Kiriac*, Pitești. Numeroase spectacole, concursuri, premii, interviuri, comunicări, reuniuni în domeniu. Turnee externe: Cehoslovacia (1968), Ungaria (1970), Lituania, Franța, Bulgaria. Înregistrări radio și televiziune, promovarea consecventă a repertoriului autohton, armonizări. Cel mai important dirijor din Argeș-Muscel în ultimele decenii ale secolului XX. Preocupări didactice: Școala Medie Nr. 2/ Colegiul *Zinca Golescu* (1957-1960), ulterior, Școala Nr. 1/ *Nicolae Simonide*, Pitești. Implicări comunitare permanente. Volum memorial: *O viață dăruită muzicii* (2001). Importante aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

POPESCU, Filofteia (Furești, Dobrești, Muscel, 1885- Furești, Dobrești, Muscel, 1935). Solistă, *muzică de operă*, profesoară. Conservatorul de Muzică și Teatru, București (1906). Specializări, Italia. Colaborări artistice, Școala de Canto *Elena Teodorini*, București. Interpretări de excepție, rolurile principale din operele: *Manon*, de Jules Massenet; *Carmen*, de Georges Bizet; *Gioconda*, de Amilcare Ponchielli; *Rigoletto*, de Giuseppe Verdi. Numeroase spectacole în România și în alte țări europene. Distinct, Italia (1909-1916): Roma, Milano, Torino, Napoli, Bari, Pavia. Activitate didactică, Școala Profesională de Fete, Târgoviște, Dâmbovița (1930-1932). Consemnări critice favorabile în publicații importante ale timpului. Eponimie: stradă în Municipiul Pitești, Argeș. Alte aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

POPESCU, Florian G. (n. Optași, Olt, 29 septembrie 1930). Economist, funcționar public și de stat, publicist. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1949). Academia de Studii Economice, București (1953). Documentări externe. Activitate specializată în

domeniu: Consiliul Popular Argeș (1953 – 1956); secretar Sfatul Popular Orășenesc, Pitești, Argeș (1956 – 1968). Primvicepreședinte (1974 – 1979), vicepreședinte Consiliului Popular Județean Argeș (1968 – 1973), director, Direcția Administrației Locale, Consiliul Popular Județean Argeș (1979 – 1990). Studii, articole, referate, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale, note de călătorie. Contribuții în domeniile: construcții de locuințe, amenajări urbane și rurale, dezvoltarea bazei materiale pentru învățământ, cultură, sănătate, comerț, turism. Unul dintre inițiatorii *Simfoniei Lalelelor*; Pitești (1978). Implicări permanente în viața *Cetății*. Rezident temporar în Statele Unite ale Americii. Aprecieri comunitare. **(I.T.B.)**.

POPESCU, Gabriela (Călinești, Argeș, 29 septembrie 1968 – București, 23 decembrie 1989). Muncitoare, Cooperativa „Cartonajul” București, studentă. Împușcată în cap în zona Sala Palatului, București. Declarată Erou martir al Revoluției. **(R.P.C.)**.

POPESCU, Gheorghe (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Artist plastic, *pictură murală monumentală*, restaurator. *Originar din Pitești, Argeș*. Lucrări cunoscute, biserici din Muscel: Conțești (Davidești), Golești (Ștefănești), Leordeni, Priboieni. Distinct: pictarea Capelei Cimitirului *Sfântul Gheorghe* (1904-1906) și a bisericilor *Sfântul Gheorghe*, *Sfântul Ilie*, *Sfântul Ioan*, Pitești. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie Argeș. Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(S.N.)**.

POPESCU, Gheorghe (Beleți – Negrești, Muscel, 3 ianuarie 1911-București 10 august 1972). Coregraf, *dansuri populare*, culegător de folclor, colecționar, publicist. Seminarul Teologic *Nifon*, București (1929), Facultatea de Teologie, Cernăuți, Bucovina (1934). Activitate didactică: școli din Ilfov (1934~1946). Coregraf fondator Ansamblul

Ciocârlia al Armatei, București (1946~1972), suport inițial, formația de jocuri populare *Alunelul*. Numeroase turnee naționale și internaționale. Colaborări în domeniu: Ansamblul *Rapsodia Română*, București; Ansamblul *Călușul*, Scornicești, Olt (1968-1969). Cercetări intensive pentru descoperirea, cunoașterea, studierea, conservarea, promovarea dansurilor populare din România (1949-1967). Volume importante (semnate **Gheorghe Popescu-Județ**): *Jocuri populare românești*, I-X (1959); *Jocuri populare din Regiunea Argeș* (1963); *Jocuri populare din Muscel –Bran* (1965). Studii, articole, reuniuni tematice, interviuri. Consemnări critice favorabile, considerat coregraf reprezentativ al țării la mijlocul secolului XX. Diverse implicări comunitare. *Maestru Emerit al Artei*, alte aprecieri publice antume și postume. **(C.G.C.)**.

POPESCU, Gheorghe C. (Ștefănești, Mușcel, 13 decembrie 1905 – Botoșani, 18 mai 1961). Magistrat, București, militant politic anticomunist. Arestat, judecat și condamnat, 1959, 25 de ani muncă silnică pentru „apartenență la o organizație antistatală” și pentru acordat ajutor material și financiar doamnei Niculina Mihalache, cu domiciliul obligatoriu în Bărăgan, soția fruntașului țărănist Ion Mihalache. Încarcerat, penitenciarul Botoșani, decedat, înregistrat deces, 8 aprilie 1964. Recunoașteri publice postume. **(I.I.P.)**.

POPESCU, Gheorghe Gh. (Corbi, Mușcel, 12 aprilie 1902 – Jilava, Ilfov, 18/19 iulie 1959). Învățător, Poenărei, Corbi, Argeș, militant politic anticomunist. Arestat, condamnat pentru sprijin acordat Grupului de rezistență anticomunistă ”Haiducii Mușcelului” (v.), 1950. Deținut, penitenciarele Pitești, Jilava, eliberat, 1956, domiciliu obligatoriu, Olaru, Călărași. Arestat din nou, 1958, după arestarea grupului Toma Arnăuțoiu, anchetat, torturat, judecat în lotul Toma Arnăuțoiu (v.), condamnat la moarte, executat împreună cu alți 15 membri ai grupului. Arestări, anchetări, condamnări (1958) membri familiei: Popescu

Gh. Gheorghe, fiu, 8 ani muncă silnică; Popescu Maria, 8 ani muncă silnică. Recunoașteri publice postume. **(I.I.P.)**.

POPESCU, Gheorghe Gh. (Davidești, Muscel, 12 iunie 1903-1975). Artist plastic, pictură, restaurator, profesor. Fiul lui **Gheorghe P.** (v.). Școala Națională de Bele Arte, București (1927). Documentări externe: Elveția (1960), Israel și Grecia (1964), Cehia (1966), Albania (1970), Federația Rusă (1971). Preocupări didactice, *pictură murală monumentală*: Institutul de pe lângă Patriarhia Română (1945-1948); Institutul *Nicolae Grigorescu*, București (1963-1968). Lucrări importante cunoscute, *fresce*, bisericile: *Sfântul Ioan Botezătorul* (1930) și *Kretzulescu* (1938-1939); București; Căpățâneni/Arefu, Argeș (1932); Bărbătești, Vâlcea (1946), Giurgiu (1952); Catedrala din Constanța (1960-1963); Capela românească de la Ierusalim, Israel (1964). Activitate agreată de forurile ecleziastice din România. Distinct (în colaborare): mozaicul din clădirea *UNESCO*, Geneva, Elveția (1965); fresca de la Primăria Constanța (1966). Membru Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București, premiul Uniunii (1966). Alte aprecieri publice antume și postume. **(S.N.)**.

POPESCU, Gheorghe Gh. (n. Beleți-Negrești, Muscel, 17 ianuarie 1924). Inginer mecanic, profesor universitar, ofițer de carieră, colonel. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1942), Academia Militară Tehnică, București (1954). Doctorat, *armament strategic*, București (1972). Activitate didactică permanentă, Academia Militară Tehnică din Capitală (1954-1999). Volume importante: *Proiectarea materialului de artilerie, I* (1972); *II* (1974); *Culegere de probleme pentru calculul probabilităților și statistică matematică* (1973); *Îndrumar pentru proiectarea legăturilor elastice* (1973). Invenții brevetate, studii, articole, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Contribuții la evoluția învățământului și a cercetării din *segmentul* militar al

României postbelice. Aprecieri publice. **(I.A.B.)**

POPESCU, Gheorghe I. (Stănești, Vâlcea, 21 aprilie 1927- ?). Inginer silvic, manager. *Stabilit în Argeș din 1958*. Liceul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1950), Institutul Politehnic, Brașov (1956). Documentări externe, Olanda. Activitate specializată în domeniu: șef, *Cazierul Judiciar*, Sibiu (1950-1951); Ocolul Silvic, Râmnicu Vâlcea (1956-1957); șef serviciu, Intreprinderea Forestieră Brezoi, Vâlcea (1957-1958); șef compartiment, Direcția Silvică Argeș, (1958-1962); director, Intreprinderea de Mecanizare și Transporturi Forestiere, Pitești (1965-1968); inspector șef, Inspectoratul Silvic Județean Vâlcea (1968-1978); director, Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, Pitești (1978-1990). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale pe teme adecvate. Implicări comunitare. Președinte, Organizația Argeș, Partidul Umanist Român (1993-2005), consilier județean (1996-2000). Contribuții la: asigurarea logisticii necesare preocupărilor științifice silvice în Argeș – Vâlcea; ameliorarea speciilor de rășinoase; promovarea tehnologiilor cultivării plopului folosit în industria celulozei, hârtiei, plăcilor aglomerate; înființarea loturilor semincere; mecanizarea încărcării lemnului de lungi dimensiuni. Aprecieri publice antume și postume. **(I.D.P.)**.

POPESCU, Gheorghe M. (Priboieni, Muscel 27 martie 1925 - Budișteni, Leordeni, Argeș, 15 martie 2003). Profesor gradul I, *matematică*, manager, animator cultural. Căsătorit cu **Georgeta Fântâneru** (v.). Școala Normală *Spiru Haret*, Târgu Jiu, Gorj (1945), Universitatea din București (1973). Activitate didactică permanentă, Școala Budișteni (1949-1987), director (1952-1980). Pregătirea unui mare număr de elevi, extinderea spațiului didactic (1965), înființarea și dotarea laboratoarelor, cabinetelor metodice, atelierelor, internatului. Preocupări artistice, formații de amatori, Căminul Cultural

Budeșteni: *muzică, dramaturgie, coregrafie*. Premii naționale de interpretare (1956, 1958, 1967), laureat cu medalii de aur, *teatru*, Festivalul Bienal *Ion Luca Caragiale*, București, autori și regizori din Capitală. Contribuții distincte la dezvoltarea învățământului și vieții spirituale din Argeș-Muscel. Aprecieri publice antume și postume. (I.S.B.).

POPESCU, Gheorghe N. (n. Aninoasa, Argeș, 17 martie 1953). Economist, *informatică*, profesor universitar. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1972), Academia de Studii Economice, București (1977). Documentări externe. Doctorat, *analiză financiară*, București (1998). Programator, Ministerul Apărării Naționale, București (1977-1991). Activitate didactică, Academia de Științe Economice, București (1991 ~), profesor (2004). Volume importante: *Procedurile controlului intern și auditul financiar* (1997); *Contabilitate și fiscalitate asistate de CIEL* (1999, în colaborare); *Programarea calculatoarelor în limbajul Visual Basic* (2001); *Contabilitatea conformă cu directivele europene* (2006, în colaborare); *Auditul și controlul sistemelor informaționale* (2007, în colaborare). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice interne și externe. Membru, diverse foruri științifice continentale, alte aprecieri publice. (A.S.).

POPESCU, Gheorghe T. (Ciumești/Argeșelu, Mărăcineni, Muscel 17 iulie 1846-Pitești, Argeș, 27 decembrie 1908). Preot, profesor, om de cultură. Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1868). Activitate eclesiastică și didactică: iconom stavrofor, Biserica *Sfântul Gheorghe*, Pitești; Gimnaziul/Liceul *Ion C.Brătianu*, Pitești, (1873-1879; 1880-1901), director (1873-1877); Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1879-1880), titular, *Religie, Teologie, Morală pastorală, Liturgică*. Distinct: inițierea și conducerea Școlii Primare de Băieți, Biserica *Mavrodolu*, Pitești, în colaborare cu Ioan Petculescu (v.). Îndrumător spiritual, diverse acțiuni sociale și

administrative, Pitești sau alte localități. Consilier orășenesc. Demersuri privind amplasarea Cimitirului *Sfântul Gheorghe*, Pitești, pe terenul actual. Mormânt străjuit de un obelisc din marmură neagră, în prim-plan, bust personalizat. Aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

POPESCU, Grigore N. (n. Șomănești, Telești, Gorj, 1 septembrie 1933). Inginer constructor, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș din 1962*. Școala Medie Tehnică Financiară, Târgu Jiu, Gorj (1952), Institutul de Construcții, București (1957), Institutul Politehnic, București (1964). Documentări externe. Activitate specializată în domeniu: Trustul de Construcții Locale, Craiova, Dolj (1957-1958); diriginte de șantier, Combinatul de Industrializarea Lemnului, Târgu Jiu (1958-1961); șef, Serviciul Investiții, Combinatul de Prelucrarea Lemnului, Pitești (1961-1963), președinte, Comisia Economică Orășenească, Pitești (1963-1968); inginer șef, director tehnic, Întreprinderea de Construcții-Montaj, Pitești (1968-1972); șef, Serviciul Investiții, Combinatul Petrochimic, Pitești (1972-1977). Distinct: director, Antrepriza de Construcții-Montaj și Reparații în Industria Chimică, Pitești (1977-1990). Expert tehnic judiciar, evaluator autorizat (1990), colaborări cu instituții judiciare din țară. Comandamente centrale de investiții, interviuri, reuniuni științifice de specialitate. Contribuții la evoluția economico-industrială a municipiului Pitești. Implicări constante în viața Cetății. Aprecieri publice. (I.D.P.).

POPESCU, Honorius A. (n. Deaguri, Recea, Argeș, 16 august 1932). Farmacist, profesor universitar. Școala Medie Nr. 1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1950), Facultatea de Farmacie, Cluj (1956). Doctorat, *farmacognostia plantelor*, Cluj-Napoca (1971). Specialist: Spitalul Bran, Brașov; Întreprinderea de Plante Medicinale, Orăștie, Hunedoara; Oficiul Farmaceutic, Deva, Hunedoara (1956-1968). Activitate

didactică și de cercetare, Facultatea de Farmacie, Cluj-Napoca (1968-2002). Volume importante: *Analiza chimică a produselor naturale medicinale* (1981); *Resurse medicinale în flora României* (1984); *Medicamente de biosinteză și extracție* (1985). Numeroase studii, articole, invenții brevetate, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Contribuții la dezvoltarea farmacologiei contemporane românești. Aprecieri publice. (C.C.).

POPESCU, Ioan A. (n. Văleni, Dâmbovița, 20 februarie 1944). Decorator, *pictură murală monumentală*, restaurator. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1962*. Școala *Populară de Artă, Pitești* (1966). Atestat în domeniu (1988). Activitate permanentă, unități comerciale din Pitești (1966-1984). Reabilitări murale cunoscute, biserici din Argeș, Brașov, Mureș, Olt. Exprimări externe: Statele Unite ale Americii. Numeroase icoane pe lemn, expoziții tematice: România (1968 ~); Franța (1994, 1996, 2000). Lucrări în colecții particulare din: Canada, Franța, Germania, Italia, România, Statele Unite ale Americii. Preocupări agreate de Patriarhia Română și Arhiepiscopia Argeșului. Membru fondator, Cenaclul de Artă Plastică *Ion Andreescu*, Pitești (1977). Diverse aprecieri comunitare. (S.N.).

POPESCU, Ioan Gh. (n. Mănăstioara/Siret, Suceava, 13 septembrie 1934). Profesor universitar, *limba și literatura română*, etnolog, scriitor. *Domiciliu tradițional la Pitești, Argeș*. Școala Medie nr. 1, Oradea, Bihor (1953), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1958). Doctorat, *filologie*, Iași (1976). Documentări externe, țări din Uniunea Europeană. Activitate didactică permanentă: Școala Drăgușeni, Iași (1958-1961), Inspectoratul Școlar Bârlad, Iași (1961-1962), Facultatea de Filologie, Iași (1962-2004). Profesor universitar (1994). Volume importante (semnate **Ion Popescu-Sireteanu**): *Limbă și cultură populară* (1983, 2008); *Păcală și ai săi* (1994, 1999, 2002, 2008, 2011); *Cuvinte*

românești fundamentale (1995, 2011); *Memoria limbii române, I* (1997), *II* (1998), *III* (2003), *IV* (2003), *V* (2006); *La porțile norocului. Roman autobiografic* (2002, 2003, 2010). Referințe critice favorabile. Numeroase studii, articole, cronici, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Colaborări: ziare, reviste, anuare, anale. Emisiuni *media* specializate. Membru, diverse foruri științifice și obștești în domeniu. Președinte, Societatea pentru Cultura și Literatura Română în Bucovina, Filiala Iași (1990-2002). Implicări constante în viața Cetății. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, filialele Iași (2005), ulterior Pitești (2009). Volum dedicat, Silvia Popescu (2010). Aprecieri publice. (M.C.S.).

POPESCU, Ioan I. (Câmpulung Muscel, 27 aprilie 1866- ?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Soldat voluntar în Armata României (1884-1889). Combatant, *Campania Balcanică* (1913, locotenent-colonel); Primul Război Mondial (1916-1918, colonel), remarcat pe *Frontul din Moldova* (1917), comandant, *Divizia 13 Infanterie*, bătălia de la Mărășești, Vrancea (400 de prizonieri), *Campania de pe Tisa*, general de brigadă (aprilie 1919), general de divizie (decembrie 1919); Al Doilea Război Mondial (1941-1945), fronturile *de Est* (1941-1944) și *de Vest* (1944-1945). General de Corp de Armată (1945). Planuri tactice și strategice, rapoarte, studii în domeniu. Importante distincții române, ruse, germane, sovietice. Aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

POPESCU, Ioan I. (n. Azuga, Prahova, 31 ianuarie 1950). Inginer, *industria lemnului*, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1975*. Liceul Teoretic, Bușteni, Prahova (1969), Universitatea *Transilvania*, Brașov (1975). Activitate specializată, Combinatul de Prelucrarea Lemnului/ SC *Alprom SA* Pitești: tehnolog (1975 – 1977); șef atelierele *mobilitate de artă* (1977 – 1980); *concepție – prototipuri* (1980 – 1989); *proiectare* (1989 – 2009). Director, marketing și comerț exterior (2009 – 2010); șef adjunct, Serviciul vânzări (2010 ~).

Preocupări distincte pentru: diversificarea producției, fabricarea unor repere unicat, sporirea competitivității pe piața mondială, organizarea de expoziții interne și externe. Participant la târguri internaționale în domeniu. Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice, interviuri. Vicepreședinte, Asociația Producătorilor de Mobilă din România (2006 – 2010), alte aprecieri publice. (**I.D.P.**)

POPESCU, Ion (Piscu, Dolj, 1 septembrie 1909 - Câmpulung, Argeș, 21 iunie 1978). Profesor gradul I, *limbi clasice*, publicist, traducător. *Stabilit în Muscel din 1938*. Liceul *Frații Buzești*, Craiova, Dolj (1927), Universitatea din București (1931). Activitate didactică permanentă, licee din: Calafat, Dolj și Craiova (1931-1938), *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1938-1974). Recunoscut în domeniu. Combatant Al Doilea Război Mondial (1941-1945). Volum important (semnat **Ion Popescu-Piscu**): *Viața mea, aceasta* (1979, postum). Versuri în culegerile literare: *Flori muscelene* (1967), *Numele țării* (1972), *Marama* (1974), *Flori pentru tine, țară* (1976). Colaborări, periodicele: *Gazeta literară, Argeș, Orizont, Tribuna școlii argeșene, Îndrumătorul cultural*. Membru fondator, Cenaclul literar *Tudor Mușatescu* din Câmpulung. Traduceri, limba elină, *Cuvânt către greci* (Tițian Asirianul). Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume. (**M.S.**)

POPESCU, Ion (n. Uda, Argeș, 18 ianuarie 1954). Preot, profesor universitar, manager. Seminarul Teologic, Craiova, Dolj (1974), Facultatea de Teologie, Universitatea din București (1979). Doctorate: *teologie* (1997); *filosofie* (2004), București. Preot, parohii din Argeș: Vedea, Uda, Pitești (1978~). Activitate didactică, Seminarul Teologic Liceal, Pitești (1991-1992); Universitatea din Pitești (1991 ~), șef, Catedra Teologie Ortodoxă (1994-2004), decan, Facultatea de Teologie (2004-2012). Inspector bisericesc, Episcopia Argeșului și Muscelului (1992-2002). Volume importante: *Ortodoxia în fața*

erezilor contemporane (1996); *Metodica predării religiei* (1997); *Cunoaștere și comunicare* (1999); *Teologia trinitară ortodoxă. Expresia ei în teologia românească* (2000); *Ortodoxie și postmodernism* (2005). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse foruri eclesiastice sau comunitare. Contribuții distincte la înființarea și dezvoltarea Facultății de Teologie Ortodoxă din Pitești. Valoroase recunoșteri pastorale și civice, alte aprecieri publice. (**M.C.S.**)

POPESCU, Ion A. (n. Stoenеști, Vâlcea, 11 decembrie 1936). Inginer, *construcții civile*, manager, antreprenor. *Stabilit la Pitești, Argeș din 1965*. Școala Medie Tehnică de Centrale Electrice, Craiova, Dolj (1955), Institutul de Construcții, București (1965). Activitate productivă Trustul de Construcții Argeș: tehnolog (1966-1967); inginer-șef (1967-1969); director, Intreprinderea de Prefabricate (1969-1974); șef șantier (1974-1984); director antrepriză (1984-1990); director general (1990). Manager general fondator, acționar, SC *Secona SA*, Pitești (1990 ~), șef filială, Germania (1990-1992). Director executiv, SC *Ital Ro*, Pitești (1994-1997). Președinte, Uniunea Pensionarilor Argeș (2002-2006), președinte, Consiliul Județean al Persoanelor Vârștnice Argeș (2004 ~). Participare directă la edificarea cartierelor: *Găvana, Petrochimiștilor, Banatului* (Pitești); *Vișoi* (Câmpulung); *Centru* (Curtea de Argeș); *Sud München* (Germania). Contribuții deosebite în domeniul industrializării construcțiilor civile. Studii, articole, referate, reuniuni tematice naționale și internaționale, interviuri. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (**G.P.**)

POPESCU, Ion C. (n. Mălureni, Argeș, 29 octombrie 1932). Economist, diplomat de carieră, publicist. Școala Medie Tehnică de Administrație, București (1951), Institutul Economic Leningrad/Sankt-Petersburg, Federația Rusă (1955). Activitate în domeniu: structuri guvernamentale din Capitală

(1955-1963). Distinct, Ministerul Afacerilor Externe al României (1963-1995): Centrala Ministerului (1963-1964, 1967-1969, 1975-1983, 1988-1995); funcționar internațional, Departamentul Social-Economic, Secretariatul Națiunilor Unite, New York, Statele Unite ale Americii (1964-1967), adjunct al Reprezentantului României, Agenția Internațională pentru Energie Atomică și Organizația Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Industrială, Viena, Austria (1969-1975); director, Secretariatul Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, New York (1983-1988). Împuternici oficial al României la numeroase foruri continentale specializate (șef delegației, raportor, președinte de reuniune). Volume importante: *România la Organizația Națiunilor Unite* (1995, în colaborare); *România. Member of the United Nations Security Council/România. Membru în Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite* (2010). Studii, articole, traduceri pe teme referitoare la cooperarea economică și mondială, publicate în Statele Unite ale Americii și România. Susținătorul unor proiecte privind dezvoltarea zonei Argeș-Muscel. Membru, prestigioase asociații profesionale naționale și internaționale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.M.M.).

POPESCU, Ion D. (n. Cocu, Argeș, 12 februarie 1947). Jurist militar, ofițer de carieră, poliție, manager. Liceul / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1966), Școala Superioară de Poliție, București (1969), Facultatea de Drept, București (1971). Specializare, *drept penal*, București (1982). Activitate în domeniu, Ministerul de Interne: Inspectoratul Județean Prahova (1969-1972); Inspectoratul General al Miliției / Poliției, București (1972-1992; 1999-2001), Direcția Ordine Publică, șef adjunct (1988-1992), șef (1999-2001), director adjunct (2001); Liga Profesioniștilor de Box, București (1992-1998, vicepreședinte); Clubul Sportiv *Dinamo*, București (1998-1999, președinte, Secția Handbal). Distinct: președinte, Asociația Română a Profesioniștilor în Pază și Protecție /

Patronatul Societăților de Securitate, București (2001 ~). Volum important: *Manualul european de pregătire de bază și securitate* (2006). Ordine și medalii militare române, alte aprecieri publice. (A.A.D.).

POPESCU, Ion Gh. (n. Slănic, Aninoasa, Argeș, 1 ianuarie 1954). Jurist, profesor universitar, magistrat. Liceul Pedagogic/Colegiul *Carol I*, Câmpulung, Argeș (1974), facultatea de Drept, București (1979). Stagii: Germania (1996); Spania (1996); Danemarca (1998); Franța (1999-2000), Elveția (2002). Doctorat, *drept administrativ*, București (1999). Învățător, Școala Enculești, Valea Mare, Ștefănești, Argeș, (1974-1975). Activitate în domeniu: procuror, Procuratura Locală, Câmpulung (1979-1982); jurisconsult, Centrala de Autoturisme, Pitești (1982-1984); judecător, Judecătoria Pitești (1984-1990) și Curtea Militară de Apel, București (2002-2008); avocat Baroul București (1994-1995, 1997-2001, 2010 ~). Expert, consilier, inspector, director: Ministerul Justiției (1990, 2001-2002); Guvernul României (1990-1994); Ministerul Muncii (1995-1997). Profesor universitar (2001). Preocupări didactice: director Școala Națională de Studii Politice și Administrative, București (2000-2004); Universitatea din Pitești (2000-2010); Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (2010 ~). Volume importante (semnate **Ion Popescu Slăniceanu**), în colaborare: *Drept Constituțional și instituții publice, I,II* (1996); *Drept penal* (1997); *Funcția publică* (2000); *Drept civil. Partea generală. Persoanele* (2009); *Drept administrativ* (2010). Studii, articole, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Membru, diverse foruri specializate autohtone. Aprecieri comunitare. (A.A.D.).

POPESCU, Ion I. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, comerciant, parlamentar. Membru fondator Liga Poporului (1918). Deputat de Argeș (1926-1927), reprezentând Partidul Poporului, succes electoral, scrutinul

din 25 mai 1926. Ales, de drept, în Consiliul de Administrație, Camera de Comerț și Industrie Pitești, Argeș (1925-1927). Implicat în evoluția economiei locale din etapa interbelică. Aprecieri publice. (C.D.B.).

POPESCU, Ion I. (n. Bălănești, Gorj, 16 mai 1926). Economist, funcționar de stat, manager. *Stabilit în Argeș din 1948*. Liceul Comercial, Târgu Jiu, Gorj (1948), Academia de Științe Economice, București (1951). Activitate specializată în sistemul Băncii Naționale a României: Agențiile Teiu (1948), respectiv Șuici (1949-1950); inspector principal (1950-1954), contabil-șef (1954-1957), revizor-șef (1960-1964), director, Direcția Orășenească, Pitești (1964-1968). Distinct, banca Agricolă a României: director Filiala Pitești (1957-1960); director adjunct, Sucursala Regională Argeș (1968-1994). Studii, articole, rapoarte, reuniuni tematice, interviuri. Implicări în viața Cetății. Contribuții la asigurarea resurselor financiare pentru dezvoltarea economiei postbelice în Argeș-Muscel. Aprecieri comunitare. (C.D.B.).

POPESCU, Ion I. (n. Vlădești, Argeș, 22 iulie 1927). Profesor, *limba și literatura română*, ziarist, manager cultural. Școala Normală de Învățători, Câmpulung, Muscel (1947), Bacalaureat, Liceul de Băieți nr.1, Pitești, Argeș (1948), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1952). Documentări externe. Specializare, *presă*, București (1954-1957). Director fondator, Căminul Cultural Vlădești (1948); referent literar, Editura *Tineretului*, București (1951-1952). Activitate didactică la Pitești: Liceul de Fete/Colegiul *Zinca Golescu*, (1952-1953); Școala Ștefănești/clase de elevi greci (1953-1954); Grup Școlar Construcții Civile (1994-1995); Grupul Școlar *Astra*, (1995-1996). Jurnalist, cotidianul *Secera și ciocanul*, Pitești: secretar literar (1954-1956); șef, Secția Învățământ și Cultură (1956-1965, 1967-1989). Director, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1965-1967). Colaborator, publicațiile: *România Liberă* (1963-1965), corespondent permanent,

Regiunea Argeș, și *Gazeta învățământului*, București; revista *Argeș*, Pitești. Numeroase studii, articole, reportaje, cronici, recenzii, interviuri pe teme adecvate. Implicări constante în viața Cetății. Contribuții la: asigurarea suportului material pentru școli, cămine culturale, case de cultură; integrarea învățământului cu cercetarea și producția, promovarea conceptelor științifice în rândurile cititorilor; amplificarea mișcării artistice de amatori. Distinct: creșterea calității repertoriale și a interpretării scenice, teatrul din localitate. Diverse aprecieri publice. (I. I. B.).

POPESCU, Ion I. (n. Vaideeni, Vâlcea, 14 martie 1933). Profesor gradul I, *educație fizică*, sportiv de performanță, *hochei pe iarbă*, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1957*. Liceul *Timotei Cipariu*, Dumbrăveni, Sibiu (1952), Institutul de Cultură Fizică și Sport, București (1957); Component Echipa Națională de *hochei pe iarbă*, turneu în India. Activitate didactică: Școala Medie Mixtă/ Liceul nr. 3/ Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1957-1962; 1969-1970; 1976-1978; 1980-1996). Director: Școala nr. 2 Pitești (1970-1974); Liceul *Alexandru Odobescu* (1990-1996). Vicepreședinte, Consiliul Regional Județean Argeș pentru Cultură Fizică și Sport (1962-1969); președinte Clubul de Fotbal *Argeș*, Pitești (1974-1976; 1978-1980); succes de prestigiu, câștigarea Campionatului Național (1979). Deplasări în Cehoslovacia, Germania, Polonia. Antrenor, echipele de handbal (băieți și fete), Liceul *Alexandru Odobescu*, rezultate importante în competiții oficiale. Atragerea de investiții pentru: edificarea sălii sport, dotarea laboratoarelor și atelierelor, sărbătorirea celor trei sferturi de veac de la înființarea instituției preuniversitare amintite (1919-1994). Studii, articole, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice interne și externe. Diverse aprecieri publice. (E.H.).

POPESCU, Ion I. (Vulturești, Muscel, 25 februarie 1935 – Câmpulung, Argeș, 6 ianuarie 2004). Profesor universitar, *geografie*, cercetător științific. Școala Normală/Colegiul

Pedagogic *Carol I*, Câmpulung, Argeș (1953), Universitatea din București (1961). Doctorat, *geografie*, Cluj-Napoca (1972). Activitate didactică și de cercetare permanentă în Argeș: Școala Dedulești (1953-1956); Liceul Rucăr (1961-1962); Casa Pionierilor și Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1962-1966), Liceul Pedagogic, Câmpulung (1989-1990;1991-1996). Distinct, preocupări universitare: Institutul de Geologie-Geografie al Academiei Române, București (1966-1970); Institutul Pedagogic/ Universitatea *Ștefan cel Mare*, Suceava (1970-1986, 1990-1991); Universitatea *Spiru Haret*, București, Filiala Câmpulung (1991-1996); Universitatea din Sibiu (1996-2005). Profesor universitar (1996). Volume importante (semnate **Ion Popescu-Argeșel**): *Rădăuți* (1978, în colaborare); *Școala Normală Carol I Câmpulung. 1867-1992* (1992, în colaborare); *Mănăstirile și bisericile din Muscel la cumpăna dintre milenii* (2000). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Colaborări, reviste editate de biblioteci, muzee, centre culturale. Implicări constante în viața comunității. Membru, cunoscute asociații științifice în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. **(R.G.)**.

POPESCU, Ion V. (n. Drăgănești, Olt, 7 noiembrie 1939). Arhitect, funcționar public și de stat. *Stabilit la Pitești, Argeș din 1966*. Liceul Teoretic Drăgănești (1958), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1965). Arhitect, Institutul de Proiectare Argeș/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1966 - 1969, 1973 ~). Primul arhitect șef, Municipiul Pitești (1968 - 1973). Edificii reprezentative finalizate prin construcții: zone rezidențiale (*Centru, etapele II și III*), sediile *Romtelecom, Vama*, Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești; Spitalul Curtea de Argeș; sală de sport, Complexul Nautic Național, Budeasa Argeș; investiții private. Coordonator, *Planul de Sistematizare a teritoriului Municipiului Pitești* (1969-1973); *Schița de amplasare a statuii Nicolae Bălcescu* (1969). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice

naționale și internaționale, interviuri. Premii în domeniu. Membru, Uniunea Arhitecților (1966), Ordinul Arhitecților (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Contribuții la definirea personalității urbanistice a reședinței Argeșului. Aprecieri comunitare. **(A.M.)**.

POPESCU, Ion Grigore I. (n. Câmpulung, Muscel, 23 noiembrie 1945). Artist plastic, *pictură*, restaurator. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1965), Facultatea de Arte Plastice, Timișoara (1969), *Clasa Ion Sulea-Gorj*. Stagiu, Institutul Catolic Regensburg, Germania (1987, 1991). Documentări externe, State ale Uniunii Europene. Preocupări didactice, *pictură murală monumentală*, Institutul de pe lângă Patriarhia Română, București. Lucrări importante eclesiastice restaurate (în colaborare): Catedralele din Brăila(1983), București (1983), Alba Iulia (1993); schitul Vărativ, Neamț (1967-1969); bisericile mănăstirilor Tismana, Gorj (1984-1985, 1992) și Cozia, Vâlcea (1986); lăcașuri de cult din: Cipru, Franța, Germania, Grecia, Ungaria; numeroase parohii din Capitală și din alte județe ale țării. Distinct, în Argeș: paraclisul Mănăstirii Curtea-de-Argeș (1966); biserica apostolică *Sfântul Anton*, Pitești (1976-1977); bisericile Conțești / Davidești (1978) și Cîndești / Albeștii de Muscel. Activitate agreată de Patriarhia Română. Decorațiuni interioare: Palatul Administrativ, Târgu Jiu, Gorj (1970). Studii, articole, crochiuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri specializate. Aprecieri publice. **(S.N.)**.

POPESCU, Laurențiu Mircea (n. Câmpulung, Muscel, 15 aprilie 1944). Membru corespondent al Academiei Române (20 iunie 1995), membru titular (2001). Medic primar, *cardiologie*, profesor universitar, manager. Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1961), Facultatea de Medicină, București (1967). Doctorat, *științe medicale*, București, (1972). Stagii: Olanda (1977), Statele Unite ale Americii (1981). Activitate didactică (1971~),

Universitatea *Carol Davila*, București, șef de catedră, Biologie Celulară și Histologie (1980-1992), rector (1992-2000), director, Institutul *Victor Babeș*, București (1993~). Volume importante: ***Biologie celulară*** (1971), ***Histologie medicală*** (1987), ***Tratat de medicină internă. Bolile cardiovasculare*** (1991, în colaborare), ***Cardioprotecția în ischemie*** (1994). Numeroase articole, studii, conferințe, publicate în reviste de profil. Conducător de doctorat. Membru, Academia Polonă de Științe Medicale, Academia de Științe din New York, Asociația Americană pentru Științele Avansate, vicepreședinte, Academia de Științe Medicale din România. Medalia de Argint, Academia din Paris, Universitatea *René Descartes* (1993), Premiul *Victor Babeș* al Academiei Române (1995). Contribuții privind evoluția învățământului și cercetării științifice medicale, diversificarea activității clinice din România, extensia colaborării cu instituții din Argeș-Muscel. Valoroase recunoașteri publice. (S.D.V.).

POPESCU, Luigi (n. Craiova, Dolj, 8 octombrie 1964). Economist, profesor universitar. *Activitate la Pitești, Argeș din 2002*, Liceul Economic și de Drept Administrativ, Craiova (1983), Universitatea din Craiova (1988). Doctorat, *conomie*, Craiova (1998). Activitate didactică permanentă: Universitatea din Craiova (1990-2002); Universitatea din Pitești (2002 ~). Volume importante (autor, coautor): ***Perfecționarea sistemului de impozite și taxe în România*** (1998); ***Fiscalitate*** (2000); ***Gestiunea financiară a instituțiilor publice*** (2000); ***Gestiunea financiară*** (2002); ***Gestiunea portofoliului de valori imobiliare la bursele de valori*** (2004). Studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru diverse foruri științifice în domeniu. Aprecieri publice. (M.C.S.).

POPESCU, Margareta, C. (n. Curtea de Argeș, 19 octombrie 1946). Artist plastic, *pictură*, profesor, *desen*. Liceul/Colegiul *Vlaicu*

Vodă, Curtea de Argeș (1965), Institutul Pedagogic, București, Facultatea de Arte Plastice (1968), *Clasa Virgil Demetrescu-Duval*. Activitate didactică permanentă, școli din Argeș (1968-2003). Expoziții personale sau de grup: Pitești, Argeș (1971 ~), București (1975 ~ 2006), Constanța (1985), Râmnicu Vâlcea (1997 ~ 2005), Craiova, Dolj (1998), Curtea de Argeș (2002, 2006). Exprimări externe: Polonia (1985), Franța (1992, 1994), Olanda (2001, 2006), Italia (2002), Belgia (2004, 2006). Lucrări în colecții muzeale sau particulare din: Germania, Grecia, Republica Moldova, România, Statele Unite ale Americii. Studii, articole, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Diverse implicări comunitare. Aprecieri critice favorabile. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1976), alte recunoașteri publice. (S.N.).

POPESCU, Marian (n. Bradu, Argeș, 20 iunie 1949). Inginer mecanic, profesor universitar. Liceul Industrial Nr. 1, Pitești, Argeș (1968), Institutul Politehnic, București (1980). Doctorat, *științe tehnice*, București (1999). Activitate productivă, Întreprinderea de Autoturisme Colibași/Mioveni, Argeș (1968~1985). Preocupări didactice: Grupul Școlar Construcții de Mașini, Colibași/Mioveni (1985-1999); Universitatea din Pitești (1999 ~); șef, Catedra Management și Marketing, Facultatea de Științe Economice (2008 ~). Volume importante: ***Management modern în sisteme neconvecționale*** (2000); ***Decizii în management și marketing*** (2000); ***Marketing*** (2000); ***Management public*** (2001); ***Marketing. Noțiuni fundamentale*** (2001). Studii, articole, comunicări, referate, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Aprecieri publice. (M.C.S.).

POPESCU, Marian Gh. (Pitești, Argeș, 1951). Profesor, *educație fizică*, sportiv de performanță, *aeromedelism*, antrenor. Liceul *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1979); Universitatea din Pitești (2007).

Activitate didactică permanentă: Casa Pionierilor/ Palatul Copiilor, Pitești (1979 ~). Component, Echipa de Aeromodelism a României (1985 ~). Campion: mondial (cinci ediții); european (șase titluri); național (numeroase participări). Antrenor emerit (1996). Studii, articole, interviuri, reuniuni tematice autohtone și continentale. Membru, diverse foruri în domeniu, alte aprecieri comunitare. (N.M.).

POPESCU, Marin V. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Jurist, proprietar imobiliar, înalt funcționar de stat, parlamentar. Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1918), Facultatea de Drept (1922), Avocat, Baroul Argeș (1922-1948). Membru marcant, Partidul Național Liberal. Președinte, Comisia Interimară, Pitești (1922-1923; 1926). Primar al orașului Pitești (1924-1925; 1927-1928), președinte, Consiliul Comunal Urban. Delegat al Camerei de Comerț și Industrie Argeș, Congresul Camerelor din România Mare, Constanța (28-30 septembrie 1922). Realizări ale etapei în Pitești: așezarea pietrei fundamentale pentru localul Școlii Normale de Învățători *Alexandru Odobescu* (1922), astăzi campusul Universitar *Gheorghe Doja*, inaugurarea Halei Comerciale/*Hala Mare* din zona centrală (1922), astăzi, demolată; finalizarea lucrărilor de canalizare, *Centru-Gară* (1923); edificarea parțial, a clădirii Liceului de Fete/ Colegiul *Zinca Golescu* (1925-1928); organizarea unei noi expoziții economice (14-18 septembrie 1927, deschisă în prezența primului ministru, Ion I.C. Brătianu (v.); reabilitarea Cimitirului *Eroilor* (1927); contracte cu Compania Bretto Domenico, antreprenor din Pitești, pentru extinderea rețelelor subterane (1928). Deputat de Argeș (1934-1937), reprezentând Partidul Național Liberal, succes electoral, *scrutinul* din 20 decembrie 1933. Adept al evoluției industriale în perioada interbelică. Aprecieri publice antume și postume. (T.M.).

POPESCU Mihai B. (Pitești, Argeș, 1793 - ?). Proprietar rural și urban, slujitor al Curții Domnești de la București, *vistier*. Imobile, suprafețe de teren, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești și localități apropiate, venit anual 1 000 lei. Nominalizat în *Arhondologie/Condica rangurilor boierești* (1829), document dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Atestări de arhivă. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

POPESCU, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar, mic industriaș. Patron fondator, Fabrica de Cherestea, Șuici, Argeș, capital investit, 26 000 lei aur, capacitate instalată, 40 HP, 36 de lucrători, producție anuală, 4 000 mc (1927). Întinse suprafețe de teren în localitatea Dobrogostea, plasa Pitești, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. Preocupări pentru diversificarea activităților economice în zona nord a județului Argeș. Aprecieri publice (I.I.Ș.).

POPESCU, Nicolae D. (Pitești, Argeș, 10 noiembrie 1869 - ?). Jurist, mare proprietar urban și rural, înalt funcționar de stat. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești sau localitățile apropiate. Facultatea de Drept, București (1891). Stagiul în Franța (1893). Judecător de Ocol (1894-1900): Novaci (Gorj), Ghergani (Dâmbovița), Șuici (Argeș); procuror, Tribunalul Argeș (1900-1901). Avocat, Baroul Argeș (1901 ~). Membru marcant: Partidul Conservator, Partidul Naționalist Democrat, Liga/ Partidul Poporului. Prefect de Argeș (9 decembrie 1910 - 17 octombrie 1912; 21 aprilie 1918 - 27 octombrie 1918), reprezentând guvernele conduse de Petre P. Carp, Titu Maiorescu, Alexandru Marghiloman. Gestionarea aspectelor specifice participării unităților militare locale la *conflictul balcanic* din 1913 și în etapa finală a Primului Război Mondial (1916-1918). Deputat

de Argeș (1926-1927), succes electoral obținut de Partidul Poporului, *scrutinul* din 25 mai 1926. Ales, de drept, în Consiliul de Administrație, Camera de Comerț și Industrie Pitești (1925-1927). Realizări ale etapei: aprobarea studiului pentru concesionarea iluminatului electric în Pitești; deschiderea Băncii Populare de Credit *Albin*; reconstrucția podului de peste Râul Doamnei, din apropierea reședinței Argeșului; reabilitarea unor căi rutiere spre județele limitrofe. Volum important: ***Inalienabilitatea fondului dotal***. Articole, interviuri, reuniuni pe diverse teme. Importante aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

POPESCU, Nicolae I. (n. Arefu, Argeș, 16 iulie 1949). Ofițer de carieră, *apărare chimică, biologică, nucleară*, general publicist. Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, Breaza, Prahova (1967), Școala de Ofițeri Activi, Sibiu (1970), Academia Militară București (1979). Doctorat, *științe militare*, București (1998). Activitate permanentă la Câmpulung, Argeș (1971~): comandant de pluton, companie, companie independentă (1971-1975); instructor, Biroul Învățământ și Pregătire de Luptă (1979-1981); șef de Stat Major, Centrul de Instruire al trupelor Chimice (1981-1986); comandant, structuri speciale de apărare (1986-2002); comandant, Școala de Aplicație pentru Apărare (2002-2005). Distinct: comandant, Garnizoana Militară, Câmpulung (1989-2005). Succesiv: general-locotenent (1986), general colonel (2002), general de brigadă (2005). Volum importante: ***Istoria chimiei militare. 1917-2005*** (2005, în colaborare). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice în domeniu. Contribuții privind adaptarea pregătirii trupelor specializate în domeniu la cerințele continentale actuale. Implicări permanente în viața *Cetății*. Ordine și medalii militare, alte aprecieri publice. (M.B.).

POPESCU, Nicolae S. (1752 - ?). Mare proprietar funciar din Argeș și Muscel, demnitar medieval, *sluger*. Întinse suprafețe de

teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, primite ca *danie*, cumpărate sau moștenite prin căsătorie: Pitești (Argeș); Izvorani, Ștefănești (Muscel). Slujitor al Curții Domnești de la București pe timpul lui Alexandru Ipsilanti (1774 – 1782). Nominalizat în mai multe acte oficiale. Preocupat de evoluția spre modernitate a Țării Românești. Colaborări cu Sfatul Administrativ al orașelor Pitești și Câmpulung, alte atestări documentare. (S.I.C.).

POPESCU, Nicolae Ș. (Pitești, Argeș, 1759 - ?). Proprietar imobiliar, slujitor al Curții Domnești din Capitală, *sluger*, donator comunitar. Case și han la Pitești, suprafețe de teren în localități apropiate, Nominalizat (1829), în ***Arhondologie/ Cronica rangurilor boierești***, document dezavuat și ars de revoluționarii din Țara Românească (1848). Atestări de arhivă. Aprecieri publice. (S.I.C.).

POPESCU, Niculăiță (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Corbeni, plasa Argeș, expropriate, parțial, prin ***Reforma Agrară din 23 martie 1945***, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

POPESCU, Pandele (1800 - ?). Proprietar urban și rural din Argeș, slujbaș onorific al Curții Domnești de la București, *postelnic*. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Neagră*) și localități apropiate. Nominalizat în ***Cartografia Orașului Pitești din 1838***, origine autohtonă, titlurile de *boier* și *arendaș*, avere potrivită, slugi. Diverse atestări documentare antume sau postume. (S.I.C.).

POPESCU, Petre (Albești, Argeș, 16 iulie 1910 – Gherla, Cluj, 22 mai 1951). Căpitan, inginer electronist la Legația Franței din București. Arestat, 21 mai 1950, împreună cu cetățeni francezi, preoți și elevi ce frecventau Biblioteca Franceză. Anchetat pentru acte de spionaj cu caracter militar, judecat și condamnat, Tribunalul Militar

București, sentința nr. 562/1951, 20 de ani muncă silnică. Deținut („Experimentul Pitești”) la Gherla (camera 102 - „camera morții”), Cluj, torturat de Aristide Popescu și Grigore Romanescu, decedat. Recunoașteri publice postume. (I.I.P.).

POPESCU, Sanda I. (n. Pitești, Argeș, 10 decembrie 1949). Profesoară gradul I, *muzică*, dirijor, *cor*. Școala Medie de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1968), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1972), *Clasa Felicia Saegiu*. Activitate didactică permanentă la Pitești: Școala Populară de Artă, (1972-1973); Liceul de Muzică și Arte Plastice/Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1973-2007), Inspectoratul Școlar Județean Argeș (2007). Dirijor, corurile: Școala Nr.11; sindicatele Textila și Combinatul de Prelucrarea Lemnului (1973-1989); *Allegretto*, Liceul *Dinu Lipatti*, (1989-2007). Corepetitor, Corul *Ars Nova* (1972-1980), turnee externe. Succese importante cu formațiile de elevi (festivaluri și concursuri internaționale): Franța (2000), Bulgaria (2001), Italia (2007). Numeroase spectacole, concerte, reuniuni în domeniu, jurizări. Formator de talente. Consemnări critice favorabile în presa timpului. Diverse aprecieri comunitare. (L.P.).

POPESCU, Silvia P. (n. 9 noiembrie 1950, Pielești, Dolj). Profesor, *limba română*, *limba engleză*, bibliotecar, publicist. *Domiciliu tradițional în Pitești, Argeș*. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1969). Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1973). Activitate didactică, școli din: Târgu Frumos (1973-1974), Iași (1974-1988). Bibliolog, gradul I, Biblioteca Universității Tehnice *Gheorghe Asachi*, Iași (1988-2007). Căsătorită cu **Ioan Popescu/ Sireteanu** (v). Volume importante: *Amintiri despre George Topîrceanu. Antologie și prefață*, (1987; 2006); *Tărâmul tăcerii. Cimitirul Sfântul Gheorghe, din Pitești*, (2008, în colaborare); *Preotul Marin Drăgușin. Pagini de portret* (2009, 2012); *Lingvistul și scriitorul Ion-Popescu-Sireteanu. Articole, cronici și recenzii publicate pe seama cărților*

sale (2010). Ediții îngrijite: preot profesor Valeriu Drăgușin, *Marea vieții* (1999); preot profesor Valeriu Drăgușin, *Trepte spre cer. Morală creștină*, (2002); Eugenia Aglaia Iacob, *Oameni și datini din Roșcanii Sucevei* (2006, în colaborare). Numeroase articole, studii, recenzii, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Aprecieri publice. (P.P.).

POPESCU, Stelian C. (n. Boteni, Muscel 21 septembrie 1938). Profesor, *istorie*, cercetător științific, publicist. Liceul/ Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1958), Universitatea din București (1963). Doctorat, *relații internaționale*, București (1977). Activitate specializată în capitală: muzeograf, Muzeul de Istorie al Partidului Comunist, a Mișcării Revoluționare și Democratice din România (1963-1977). Preocupări didactice: Institutul Politehnic (1976-1990); Academia de Studii Social Politice (1977-1990), Liceul *Victor Babeș* (1990-1999); Universitățile particulare *Fortuna* și *Emil Racoviță* (2000-2008). Volume importante: *Relațiile dintre România și Statele Unite ale Americii până în 1914* (1980); *Românii și nord-americanii* (2000). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Colaborări, revistele: *Magazin istoric*, *Anale de istorie*, *Tribuna*, *Apulum*. Membru, cunoscute asociații în domeniu, alte aprecieri publice. (S.I.C.).

POPESCU, Șerban I. (n. Pitești, Argeș, 30 martie 1957). Artist plastic, *pictură*, *grafică*. Liceul de Muzică și Arte Plastice Pitești (1976), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București (1983). Stagiul, Olanda (1992). Activitate permanentă în Pitești: școli gimnaziale (1983-1991); Liceul de Arte *Dinu Lipatti*, Pitești (1991 ~). Expoziții personale sau de grup: Pitești (1983 ~); Slatina, Olt (1983); București (1984, 1985, 1987); Arad (1992); Râmnicu Vâlcea (1996, 1997). Exprimări externe, Olanda (1992). Lucrări în colecții muzeale sau particulare din Olanda, România, Spania. Studii, articole, interviuri,

reuniuni tematice, naționale și internaționale. Aprecieri critice favorabile. Diverse implicări comunitare. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1992), președinte (2003 -2006), alte recunoașteri publice. (S.N.).

POPESCU, Toma (Secolul XIX). Preot, militant politic. Implicat direct în pregătirea și desfășurarea evenimentelor revoluționare de la 1848 din Pitești, Argeș. Anatemizarea și arderea **Regulamentului Organic**, participare la adunarea din Grădina publică, (începutul lunii septembrie 1848), depunerea jurământului pe **Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)**. Nominalizat, în ancheta ulterioară, ca membru al *Comisiei de inițiativă protestatară din Argeș*. Difuzarea ideilor novatoare ale timpului prin activități civile sau eclesiastice. Atestări de arhivă. Diverse aprecieri comunitare. (R.S.R.).

POPESCU, Traian N. (A doua jumătate a secolului XIX- Începutul secolului XX). Proprietar imobiliar, înalt funcționar public. Primar al orașului Curtea de Argeș (1901-1906). Preocupări pentru evoluția urbană a localității, stimularea investițiilor economice productive, reabilitarea unor străzi, cumpărarea terenului pentru construirea Școlii de Băieți. Succese ale etapei: deschiderea Școlii de Meserii (1901), devenită, ulterior, Gimnaziul Industrial, astăzi, Liceul Agricol; diversificarea exprimării Societății Naturaliștilor; inaugurarea Institutului de Hidroterapie (15 august 1902), inițiator, Constantin Dobrescu- Argeș (v). Dinstinct: conturarea *Platformei Industriale Curtea de Argeș*, 1903; înființarea Societății *Emil Lessel*, specializată în exploatarea, transportul și prelucrarea lemnului; amenajarea căii ferate sistem *Decauville* (75 cm lățime), între Curtea de Argeș și Cheile Argeșului (40 de km lungime); construirea Fabricii de Cherestea, dotată cu 18 gater. Activități agreate de Camera de Comerț Pitești, Prefectura Argeș, Guvernul României. Importante aprecieri publice antume și postume. (N.I.M.).

POPESCU, Tudorică Gh. (n. Uda, Argeș, 16 noiembrie 1929). Inginer mecanic, cercetător științific, profesor universitar. Liceul de Băieți Nr. 1/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1949), Facultatea de Mecanizarea Agriculturii, București (1953). Doctorat, *mașini agricole*, București (1976). Activitate didactică permanentă, Facultatea de Mecanizare a Agriculturii, București (1954-2000). Volume importante: **Tractoare, mașini și utilaje pentru horticultură** (1967); **Motoare și tractoare** (1998); **Baza energetică pentru horticultură** (2006). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale de specialitate. Director, cursuri distincte pentru profesorii de agricultură din învățământul rural (1961-1964). Invenții brevetate. Conducător de doctorat (1990-2009). Membru de Onoare, Academia de Științe Agricole și Silvicultură din România (2000), alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

POPESCU, Valerian C. (n. Negrești, Beleți-Negrești, Muscel, 26 octombrie 1912). Membru corespondent al Academiei Române (21 martie 1963), retragerea titlului (1986), repus în drepturi (3 iulie 1990). Medic primar, *stomatologie*, cercetător științific, profesor universitar. Liceul *Matei Basarab*, București (1931), Facultatea de Medicină, București (1937). Stagii în țări europene. Doctorat, *osteosinteză*, București (1939). Activitate specializată în Capitală: Eforia Spitalelor (1937-1939); Spitalele *Filantropia, Colentina, Colțea* (1939-1949), Clinica Stomatologică, Institutul de Medicină și Farmacie (1949-1986). Volume importante: **Tehnici curente în chirurgia stomatologică** (1961); **Chirurgia buco-maxilo-facială. Tratat, I,II** (1964); **Urgențe în stomatologie** (1971); **Unele principii de bază în tratamentul tumorilor maligne buco-maxilo-faciale** (1974); **Radiografie stomatologică** (1985). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale pentru domenii prioritare: anestezia în stomatologie; traumatologia feței și a maxilarelor; malformațiile și tumorile buco-maxilo-faciale;

acțiunea fluorului în combaterea cariei dentare; depistarea, diagnosticarea și tratarea cancerului bucal. Titular, academiile de Științe Medicale din Franța (1965); Statele Unite ale Americii (1965); Marea Britanie (1966); Belgia (1968); România (1969); Societatea Internațională de Chirurgie Maxilo-Facială, Paris (1970). Președinte: Uniunea Societăților de Științe Medicale din România (1969-1973); Asociația Stomatologică Internațională (1975). Premii acordate de: Academia Română (*Gheorghe Marinescu*); Academia de Medicină din Paris (*Magitot*); Asociația Stomatologică Internațională (*Filmul dentar*). Stabilite în Franța (1986). Contribuții distincte la: înnoirea tehnicilor operatorii stomatologice; permanentizarea colaborării științifice continentale; difuzarea spiritualității autohtone în lume; realizarea unor proiecte pentru zona Argeș-Muscel. Valoroase aprecieri publice antume. (S.D.V.).

POPESCU, Vasile (Găești, Dâmbovița, 26 septembrie 1927 – Pitești, Argeș, 29 august 1997). Ofițer de carieră, *vânător de munte*, general. Liceul Teoretic, Găești (1947), Școala Militară de Infanterie (1949), Academia Militară Generală, Facultatea de Arme și Servicii, București (1958). Doctorat, *istorie militară*, București. Misiuni în domeniu: Liceul Militar *Mihai Viteazul*, Craiova, Dolj (1958-1960); șef, Secția de învățământ, Școala de Subofițeri Infanterie și Intendență (1960-1964); locțiitorul comandantului, Brigada 2 Vânători de Munte (1964-1969); comandant, Brigada 4 Vânători de Munte, Curtea de Argeș (1969-1987). Exprimări externe. Implicare în realizarea unor *programe* specifice zonei Argeș-Muscel: construirea și inaugurarea Drumului Național *Transfăgărășan*; refacerea perdelelor protectoare de conifere; reabilitarea monumentelor eroilor; extinderea Memorialului de Război, *Mateiaș*, Valea Mare-Pravăț. Membru fondator: Societatea de Științe Istorice Militare din România, președinte, Filiala Pitești; Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră *Alexandru Ioan Cuza*, București, președinte, Filiala Argeș

Basarab I (1991). Analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice autohtone sau continentale. Succesiv: general maior; general de brigadă. Importante aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

POPESCU, Verona (? – Pitești, Argeș, 1948). Proprietar rural, militant politic. Arestată, noiembrie 1948 (însărcinată, luna a șaptea), pentru legături cu grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*. Torturată, Securitatea din Pitești, decedată la naștere, copilul supraviețuind doar trei luni. Arestări, anchetări, condamnări, membrii familiei: Eugen Popescu, soț, șase ani muncă silnică; Maria Jubleanu (v.), mama, și Tică Jubleanu (v.), fratele, împușcați în confruntarea cu trupele de Securitate; Titu Jubleanu (v.), tatăl, executat la Jilava, Ilfov. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice postume. (I.I.P.).

POPESCU, Victor N. (n. Corbi, Muscel, 22 octombrie 1944). Inginer horticol, cercetător științific, profesor universitar, manager. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1962), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1967). Doctorat, *științe agricole*, București (1978). Stagii: Japonia (1973, 1974, 2006); Belgia (1992); Franța (1997); Egipt (1999); China (2000); Canada (2002); Federația Rusă (2007); Maroc (2008). Activitate didactică permanentă: șef catedră, secretar științific, director, Colegiul Agricol, decan, Facultatea de Horticultură, București (1967-2008). Volume importante (autor, coautor): *Grădina de legume* (1995); *Legumicultura, I, II, III* (1996-2002); *Tratat de legumicultură* (2003); *Tratat de fiziologie vegetală, IV* (2001); *Horticultura României de-a lungul timpului* (2008). Numeroase studii, articole, comunicări, *granturi* / contracte de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Creator, noi soiuri de tomate, recunoscut în domeniu. Profesor universitar (1996), conducător de doctorat. Membru corespondent, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București (2003),

vicepreședinte, Societatea Română a Horticultorilor. Premiul *Gheorghe Ionescu-Șisești* al Academiei Române (2003), alte aprecieri publice. (I.A.B.).

POPESCU, Viorica (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Cornățel, plasa Teleorman, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

POPESCU DRAGOMIR, Maria Gh. (n. Rădești, Stâlpeni, Argeș, 18 ianuarie 1954). Artist plastic, *artă sacră*, restaurator, *pictură murală*, icoane. Căsătorită cu pictorul **Grigore Popescu-Muscel**. Liceul *Ion Măiorescu*, Giurgiu (1978). Stagiul: Germania (1994,1996); alte documentări externe (Austria, Bulgaria, Federația Rusă, Franța, Grecia, Macedonia, Serbia). Atestare Patriarhia Română, București (1979, 1980,1985,1988). Activitate specializată (în colaborare), parohii din: Alba, Argeș, Brăila, București, Caraș-Severin, Călărași, Cluj, Dâmbovița, Giurgiu, Gorj, Ilfov, Prahova, Tulcea, Vâlcea, Vrancea. Distinct: mobilier vechi (Germania), expoziții pictură pe lemn: România (1990-2012), Germania (1995,1996), Franța (1996). Complementar, machetare albume de artă: *Borzești. Frescă și istorie* (2008); *Nürnberg. Frescă și istorie* (2009); *Lainici. Capodoperă a artei românești și europene* (2010). Consemnări critice favorabile. Diverse aprecieri comunitare. (S.N.).

POPESCU OPREA, Adelina N. (n. Otopeni, București, 15 octombrie 1941), inginer agronom, manager, demnitar. *Domiciliu tradițional în Argeș*. Școala Medie, Găești, Dâmbovița (1959), Facultatea de Agricultură, Craiova, Dolj (1963). Stagii în: Canada, Franța, Germania, Statele Unite ale Americii. Activitate specializată întreprinderi agricole de stat din Argeș: Curtea de Argeș (1963-1966); Oarja (1966-1967); Leordeni (1967-1971, inginer șef); Pitești (1971-1977, director tehnic,

director); Trustul Întreprinderilor Agricole de Stat, Pitești (1977-1981, director). Director general, Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară Argeș (1981-1984). Ministru adjunct, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, București (1984-1990); inspector general (1990-1992), director Departamentul Agriculturii de Stat, București, (1992-1995); vicepreședinte, Asociația Fermierilor din România (1995). Contribuții la evoluția agriculturii din Argeș-Muscel în etapele amintite. Studii, articole, interviuri, reuniuni tematice. Membru, diverse foruri și organizații profesionale naționale și internaționale în domeniu. Aprecieri publice. (C.D.B.).

POPEȘTEANU, Claudiu (București, 1 aprilie 1924 – București, 25 iunie 2008). Arhitect, manager. *Domiciliat la Pitești, Argeș 1947-1964*. Activitate în domeniu: Direcția Sistematizare, Arhitectură și Proiectare Construcții/ Institutul de Proiectare Argeș (1947 – 1964), director (1955- 1964), Coordonarea realizărilor primei schițe de redimensionare postbelică a orașului Pitești, aprobată guvernamental în 1961. Ulterior: director, Pavilionul Expoziției Economice Naționale, București (1964-1970); expert, Camera de Comerț și Industrie a Capitalei (1970 – 1982); cercetător principal, *Centrocoop*, București (1982 – 1990). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni, interne sau externe. Diverse aprecieri publice antume și postume. (A.M.).

POPEȘTI (Secolul XVI ~). Comună din sudul județului Argeș, în câmpia Burdea, pe râul Teleorman, satele: **Popești**, Palanga, Purcăreni, Slobozia. Integrată, temporar, județului Teleorman. Suprafață 51,7 km²; locuitori: 7 400 (1971); 2 290 (2008). Atestare documentară medievală: Popești (1532). Biserici: Palanga (1836); Slobozia-Trăznitu (1860-1863), Popești (1875); Bucov (1911-1920); cruci de piatră: Popești (1821), Bucov (1863). Monument al eroilor: Slobozia (1916-1918; 1941-1945). Școală (1838); cămin

cultural (1948); bibliotecă publică (1940). Resurse și exploatare de țiței și gaze. Cooperativă agricolă de producție (1961-1989). Areal de câmpie, activitate în domeniile: vegetal, legumicol, zootehnic. Artă populară tradițională: textile de interior, costume, folclor literar, muzical, coregrafic. Arhitectură specifică zonei de câmpie; distinct, conacul *Bellu* (1900). Turism rural. Căi rutiere spre Pitești (Argeș) și Alexandria (Teleorman). Diverse informații în lucrări de sinteză și arhive. (G.C.).

POPOVICI (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Topoloveni, Muscel. Proprietari funciari, întreprinzători, specialiști în diferite domenii. Mai cunoscuți: **Maximilian P.** (v.), **Mircea P.**, arhitect, antreprenor, fiul lui **Maximilian P.**, coordonator pentru edificarea zonei centrale rezidențiale din localitate (1936-1938), considerată model în etapa invocată. Complex format din: Școala de Gospodărie, Casa Sănătății, Judecătoria de Ocol, Baia Populară, Hanul Pieței, Hala de Carne și Pește. Distinct: spații comerciale și culturale, târg săptămânal, căi rutiere modernizate. Repere existente, parțial, și astăzi. Diverse consemnări documentare și aprecieri publice antume și postume. (F.P.).

POPOVICI, Alexandru C. (A doua jumătate a secolului XIX- Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Humele, plasa Teleorman, expropriate, parțial, prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

POPOVICI, Dan Ion Cristian (Craiova, Dolj, 6 decembrie 1946 – Pitești, Argeș, 23 aprilie 1996). Inginer agronom, parlamentar, manager. *Stabilit în Argeș din 1971*. Institutul Agronomic, Craiova (1971). Activitate specializată: Cooperativa Agricolă de Producție, Rătești, Argeș (1971-1974), președinte (1988-1990). Director, Fabrica de Conserve, Topoloveni, Argeș (1984-1985). Șef

fermă: Asociația Economică Intercooperatistă, Topoloveni (1985-1987); Întreprinderea Agricolă de Stat, Leordeni, Argeș (1987-1988). Președinte: Casa Județeană Autonomă de Pensii a Țărănimii Argeș (1990-1991); Casa Națională, București (1991-1992). Președinte fondator, Uniunea Județeană Democratică a Țăranilor Liberi (1990). Deputat de Argeș (1990-1992; 1992-1996), reprezentând, sucesiv, Frontul Democrat al Salvării Naționale, Partidul *România Mare*, lider de grup parlamentar. Importante inițiative legislative, interpelări, interviuri, emisiuni *media*. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

POPOVICI, Maximilian (Dumbrăvița, Brașov 1861 – Basarabia, 31 martie 1918). Mare proprietar funciar, inginer agronom, înalt funcționar de stat. *Integrat realităților din Muscel prin: moșia de la Inuri, Topoloveni; înființarea unor instituții de credit; stimularea industriei casnice*. Școala de Agricultură, Herăstău, București (1981), Școala Superioară de Agricultură, Berlin, Germania (1985). Activitate specializată: Regia Monopolului de Stat, București (1896-1908), subdirector, *Casa Rurală*, București (1908-1918). Volume importante: *Podgoriile noastre* (1899); *Viile vechi și viile noi* (1899); *Industrializarea fructelor* (1900); *Grădinile școlare* (1904); *Fabricarea, păstrarea și întrebuințarea legumelor și fructelor* (1916). Numeroase studii, articole, analize. Inițiază în colaborare cu Ion Mihalache (v.), la Topoloveni: Banca Populară *Cârcinovul* (1904); primul *cuptor bosniac* pentru uscarea fructelor; fabrica de marmeladă; prima societatea cooperatistă pentru valorificarea prunelor. Fondator, Laboratorul de Chimie a Tutunului, București. Recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

POPOVICI, Mihai B. (Pitești, Argeș, 1793 - ?). Proprietar imobiliar, înalt funcționar public, slujitor al Curții Domnești din Capitală. Case la Pitești, terenuri în localități apropiate, venit anual 1 000 lei. Nominalizat, la 1829, în *Arhondologia (Cronica rangurilor boierești)*,

document dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Notificat, uneori, **Mihai B. Popescu/Popovici**. *Vistier*. Deputat comunal, *prezident/președinte*, Sfatul Orășenesc și *Magistratul/* Primăria Pitești (1831 – 1832; 1839 – 1840), ales pe criterii constituționale, conform prevederilor **Regulamentului Organic**. Administrarea reședinței Argeșului în perioada elaborării primelor legiuri moderne. Atestări de arhivă. Aprecieri publice antume și postume. (T.M.).

POPOVICI, Nicolae C. (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Cepari, plasa Argeș, expropriate, parțial, prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

POPOVICI, Nicolae Gh. (Mănăstirea, Găiseni, Dâmbovița, 9 noiembrie 1862- Topoloveni, Muscel, 25 iulie 1932). Inginer hotarnic, *silvicultură*, profesor, parlamentar. *Domiciliul și proprietăți, prin căsătorie, Leordeni, Muscel* (1892). Liceul *Sfântul Sava*, București (1881), Școala Superioară *Des Eaux et Forests*, Nancy, Franța (1883). Activitate permanentă, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, București: șef, Biroul Tehnic (1884-1886); șef circumscripții silvice teritoriale (1886-1892), distinct, *Circumscripția XIV Pitești*, aferentă județelor Argeș, Muscel, Teleorman (1891-1892), și regiuni silvice (1893-1901), special, *Regiunea V Pitești*, suprapusă județelor Argeș, Muscel, Teleorman, Olt, Vâlcea, Dâmbovița (1893 – 1899); direcții ale Serviciului Pădurilor (1901-1905). Preocupări didactice: Școala Superioară de Silvicultură, București (1883-1886); Școala Silvică, Brănești, Ilfov (1904-1912), director (1907-1912). Membru marcant, Comitetul Executiv, Partidul Național Liberal (1904), senator de Muscel. Peședinte de Onoare, Liga Culturală, Secția Câmpulung. Fondator: ocoalele silvice Pitești, Argeș și Topoloveni, Muscel (1896); parcul dendrologic, conacul Nicolae Gussi (v.), Leordeni; patrimoniul

forestier, mănăstirile Glavacioc, Ștefan cel Mare (Argeș), Gorgani, Călinești (Muscel). Studii privind:masivele de rășinoase și fag din România; pădurile Sloveniei, Elveției, Franței (1904); organizarea școlilor silvice în Austria, Saxonia, Prusia, Franța, Italia, Germania (1920). Membru, importante asociații profesionale în domeniu. Volum dedicat: **Petre Ioan** (1932). Bust și stradă, Topoloveni, Argeș. Alte aprecieri publice antume sau postume. (I.D.P.).

POPOVICI, Vavila (n. Noua Suliță, Hotin, Bucovina, 24 ianuarie 1935). Inginer chimist,publicistă, traducătoare. *Stabilită la Pitești Argeș din 1968*. Liceul *Unirea*, Tg. Mureș (1953), Institutul Politehnic, Galați (1960). Activitate productivă: Combinatul Chimic, Borzești, Bacău (1960-1968); Combinatul Petrochimic, Pitești (1968-1972). Temporar: profesor matematica fizică, valea rea, Bacău (1957-1960). Complementar studii libere, pian,balet,limbi străine (engleză, rusă).Volume importante (versuri): **Noapte de iarnă** (1993); **Dragostea mea cea mare** (1998); **Suspine strigate** (2005); **Cartea mamei** (2006); **Fulgurații** (2012). Colaborări, culegeri, anuare, reviste, tipărite de cenacluri literare și edituri consacrate. Rezidentă în Statele Unite ale Americii (2010). Aprecieri comunitare. (M.M.O.).

PORUȚIU, Emil (1889- Pitești, Argeș, 1975). Ofițer de carieră, *infanterie*, profesor, *tactică militară*, înalt funcționar public și de stat. *Stabilit la Pitești din 1944*. Studii militare în domeniu, activitate didactică, Academia Militară, București. Prefect de Năsăud, Bistrița (1940), primar al orașului Pitești (1943-1944), prefect de Argeș (februarie-octombrie 1944), reprezentând guvernele Ioan/Ion Antonescu (v.), Constantin Sănătescu. Gestionarea administrației locale în timpul unor momente dificile din Al Doilea Război Mondial (1941-1945): insuccesul operațiunilor naționale strategice de pe *Frontul de Est* (1943-1944); stabilirea în zonă a unui mare număr de refugiați din Basarabia și Bucovina (1944);

bombardamentele aviației americane asupra orașului Pitești (mai-iunie 1944); întoarcerea armelor împotriva Germaniei (23 august 1944); intrarea trupelor sovietice în Argeș (31 august 1944); plecarea pe *Frontul de Vest* (1944-1945) a ostașilor din Pitești (5 octombrie 1944). Diverse realizări edilitare. Distinct: trasarea Bulevardului Eroilor din Pitești (1943), demers inițiat de comandantul Diviziei 3 Infanterie, generalul Ioan/Ion Antonescu. Importante informații de arhivă sau din presa timpului. Aprecieri comunitare antume și postume. **(I.T.B.)**.

POSESCU, Ion (Târgu Neamț, 28 aprilie 1858 – Pitești, Argeș, 1 martie 1951). Proprietar urban, înalt funcționar de stat, parlamentar. *Stabilit în Argeș din 1898*. Seminarul Teologic, Iași. Specializări: transport feroviar, viticultură, Franța (1890). Subinspector, Căile Ferate Române, București (1880-1897). Președinte: Cercul Impiegaților Feroviari (1896); Cooperativa Viticolă *Cârcinovul*, Topoloveni, Muscel (1915-1918); Comisia Interimară a Orașului Pitești (1921-1922); Sindicatul Viticultorilor din Argeș și Muscel (1923-1926). Membru corespondent, Camera de Comerț și Industrie Pitești. Deputat de Argeș (1926-1927), reprezentând Partidul Poporului, succes electoral, *scrutinul* din 25 mai 1926. Volum important: *Chestiunea funcționarilor căilor ferate ale statului* (1898). Fondator, revistele: *Calea Ferată*, București (1897-1899); *Podgoreanul*, Pitești (1907-1912). Contribuții la organizarea lucrătorilor feroviari din România și refacerea potențialului viticulturii în perioada interbelică. Aprecieri comunitare antume și postume. **(C.D.B.)**.

POSTELNICESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Moșoaia, Argeș, origine transilvăneană. Proprietari funciari, cadre didactice, preoți, ingineri, ofițeri, militanți politici. Mai cunoscuți: **Nae P., Irimia P.**, fii de dregător, *postelnic*, veniți de peste Carpați, stabiliți la Moșoaia (1830); **Ion N.P.** (1849-1933), preot, Slătioarele; **Vasile N.P.**

(1851-1935), preot, Moșoaia; **Dumitru / Boeru, N.P.** (1870-1942), învățător, Slătioarele; **Marin I.P.** (1881-1917), preot, Smeura; **Alexandru I.P.; Marin / Neagoe I.P.** (1874-1943), învățător, Moșoaia; **Ion V.P.** (v); **Marin A.P.** (1896-1917), învățător, combatant, primul Război Mondial, *erou*; **Paraschiv/ Liță A.P.** (1898-1979), profesor, *limba română și istorie*, București; **Vasile A.P.** (1902-1988), latifundiar, expropriat în 1945; **Ion M.P.**(v); **Maria V.P.** (n. 1928), profesoară, directoare de școală, Găești, Dâmbovița; **Marius Dorel I.V.P.** (v); **Alin D.G.P.** (n. 1974), avocat, decan, Baroul Argeș (2011). Diverse atestări documentare. **(F.P.)**.

POSTELNICESCU, Ion M. (Moșoaia, Argeș, 18 decembrie 1922-Pitești, Argeș, 6 mai 1985). Profesor gradul I, *geografie*, manager, publicist. Liceul/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1943), Universitatea din București (1950). Activitate didactică permanentă (1950-1961): Școli din Poiana Lacului, Băbana, Pitești; Școala Pedagogică de Învățătoare, Pitești; Liceul/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (director adjunct). Inspector școlar: Secția Orășenească de Învățământ, Pitești (1961-1968); Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1968~1985). Volum important: *Contribuții la istoria forajului sondelor de petrol și gaze în județul Argeș* (1971, în colaborare). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice, excursii documentare. Contribuții directe la: sărbătorirea Semicentenarului Liceului / Colegiului *Alexandru Odobescu*, Pitești (22 februarie 1970); diversificarea exprimării Societății de Științe Geografice; sporirea prestigiului învățământului din Argeș-Muscel în context național. Aprecieri publice antume și postume. **(I.M.D.)**.

POSTELNICESCU, Ion (Moșoaia, Argeș, 13 martie 1884 – Sighetu-Marmației, Maramureș, 1959). Licențiat în teologie și drept. Diacon, Biserica *Sfântul Gheorghe*, Pitești. Preot, Biserica *Sfânta Vineri*, Pitești. Protopop de Pitești (1932-1934; 1939-1940).

Profesor, *teologie*, Liceul de Fete *Ion și Sevastița Vasilescu* / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești. Membru fondator, Societatea Culturală *Argeșul*, Pitești. Membru, Partidul Național Țărănesc, consilier, Consiliul Comunei Urbane, Pitești (1930). Arestat, 13 august 1952, anchetat, torturat, Securitatea din Pitești pentru *aprecieri dușmănoase la adresa regimului comunist*, eliberat după trei luni. Redeschiderea *cauzei* (1959), judecat și condamnat, 22 de ani muncă silnică. Deținut, penitenciarele Jilava, Ilfov și Sighetu-Marmației, Maramureș. Decedat după câteva luni de izolare și înfometare. Recunoașteri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

POSTELNICESCU, Marius Dorel I. (n. Moșoia, Argeș, 20 noiembrie 1961). Inginer, *elecrotehnică*, înalt funcționar de Stat, manager. *Liceul Nicolae Bălcescu* /Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1980), Institutul Politehnic, București (1986). Stagii: Germania (1998), Italia (1999). Activitate specializată: Schela Petrolieră Titu, Dâmbovița (1986-1990); șef, Serviciul Tehnic, Regia de Gospodărie Comunală/*REGOCOM*, Pitești (1990-1997); coordonator, centrul pentru *Gestiune și Profil*, Regia de Gospodărire și Transport, *REGOTRANS*, Pitești (1997-2000); șef Atelier Proiectare SC *Apă-Canal 2000 SA*, Pitești (2000-2005). Director, Direcția Apelor *Argeș-Vedea*, Pitești (2005-2007); director general, Administrația Națională *Apelor Române*, București (2007-2008). Administrator, SC *Aqua Proiect General SRL*, Pitești (2009 ~). Membru marcant, Partidul Național Liberal, lider Organizația Municipală Pitești, consilier local și județean. Inițiative privind: înființarea Filarmonicii Pitești; Edificarea statuii *Ion C. Brătianu* în zona centrală urbană: adaptarea strategiei comunitare la cerințele europene. Gestionarea inundațiilor din 2007-2008. Studii, analize, rapoarte, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni tematice pe diverse teme. Aprecieri publice. **(D.B.)**.

POȘOIU, Gheorghe Gh. (Câmpulung, Muscel, 4 mai 1891- ?). Ofițer de carieră,

infanterie, general. Școala Superioară de Război, București. Combatant: *Campania Balcanică* (1913, gradat); Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul Crapatic* (1916, locotenent), evidențiat/rănit, confruntarea de la Baranicut (Transilvania); *Frontul din Moldova* (1917, căpitan), remarcat în luptele de la Răcoasa, Dealu Porcului, Irești, Valea Sării (Vrancea); Al Doilea Război Mondial (1941-1945), *Frontul de Est* (1941-1944, colonel), comandant Regimentul *18 Dorobanți*, rănit în confruntările din Crimeea (Federația Rusă), *Frontul de Vest* (1944-1945, general de brigadă), succese în bătălia pentru Transilvania. General de Divizie (1946). Importante distincții militare autohtone și străine. Eponimie: stradă în Câmpulung, Argeș. Alte aprecieri publice antume sau postume. **(G.I.N.)**.

POȘTA DIN PITEȘTI (1862 ~). Instituție tradițională de stat, subordonată, inițial, Direcției Centrale din București, organizată conform *Hotărârii guvernamentale din 23 iulie/4 august 1862*. Anterior, activități specializate: poștă cu cai și diligențe pentru persoane sau mărfuri, concesionate de agenți străini. În reședința Argeșului, punct confluent, traseele rutiere de la București spre: Slatina (Olt); Râmnicu Vâlcea; Curtea de Argeș; Câmpulung (Muscel). Unificarea serviciilor județene de poștă și telegraf: *Legea din 3/15 decembrie 1865*. Prestații intermediare, la Pitești, după 1872, de Căile Ferate Române. Locație distinctă, edificiu reprezentativ, zona centrală urbană (1948;1953); administrație, ghișee, cabine telefonice, ateliere. Oficii comunale și orășenești în teritoriu. Extindere, centrala telefonică (1959,1964,1980). Reorganizare națională și regională după 1990: departajarea managerială a poștei de telefoane (1 iulie 1991), integrare funcțională în Regionala Ploiești (Prahova). Privatizare recomandată expres de forurile europene. Directori cunoscuți: Ion Micudă, Aurel Petre (v.), Mihai Dina, Gabriel Chiriță, Alexandru Nica. Construirea noii clădiri pentru *Romtelecom* (1995). Diverse atestări documentare. **(I.T.B.)**.

POȘTOACĂ, Apostol N. (Câmpulung, Mușcel, 27 aprilie 1882 – Câmpulung, Argeș, 1962). Proprietar funciar, militant anticomunist. Arestat, 1 februarie 1960 împreună cu colonelul Gheorghe Arsenescu (v.) pe care îl găzduia. Anchetat, torturat la Securitatea din Pitești, judecat și condamnat de Tribunalul Militar, Regiunea a II-a București, deplasat la Pitești, sentința nr. 107/11 februarie 1962, 5 ani temniță grea. Deținut la Gherla, Cluj, eliberat, 1964, prin decretul de amnistie generală. Decedat la scurtă timp. Arestări, anchetări, condamnări membri familiei: Poștoacă Ion, fiu, 15 ani muncă silnică; Floarea, fiică, 5 ani muncă silnică; Elisabeta, fiică, 16 ani muncă silnică. Recunoașteri publice postume. **(I.I.P.)**.

POȘTOACĂ, Aurel (Bughea de Jos, Muscel, 4 februarie 1929- Pitești, Argeș, 3 martie 2000). Jurist, profesor, *științe economice și sociale*, funcționar de stat. Facultatea de Drept, București (1963). Activitate didactică: Școala Profesională Nr. 2 Metalurgie, Făgăraș, Brașov; Liceul Economic, Pitești; temporar, director, Palatul Culturii, Sibiu. Specialist, *administrație publică*: secretar, comitetele executive Făgăraș (Brașov), Cisnădie (Sibiu), Pitești (1968-1971); Întreprinderea Județeană de Gospodărie Comunală Argeș și Locativă (1971-1980); Direcția Județeană Administrație de Stat, Consiliul Popular Județean Argeș (1958-1968; director adjunct, 1980-1994). Studii, articole, analize, rapoarte, colaborări de presă, materiale documentare pe teme adecvate, reuniuni naționale în domeniu. Distinct: contribuții la aplicarea prevederilor **Constituției din 1991** în profil teritorial. Rezident temporar în Statele Unite ale Americii. Aprecieri comunitare antume și postume. **(I.F.B.)**.

POȚINCU, Gheorghe (Moeciu, Brașov, 17 septembrie 1933 – Pitești, Argeș, 18 decembrie 2002). Inginer mecanic, profesor universitar, manager. *Stabilit în Argeș din 1957*. Liceul Industrial, Brașov (1952), Institutul Politehnic, Brașov (1957). Doctorat, *științe*

tehnice, București (1986). Activitate specializată: Întreprinderea ARO, Câmpulung, Argeș (1957-1966); expert Comisia Economică a Regiunii/ județului Argeș (1966-1969); Preocupări didactice: fondator, Institutul de Subingineri, Pitești (1969); prodecan (1969-1970); decan (1970-1974); primul rector, Institutul de Învățământ Superior Pitești (1974-1981); Facultatea de Inginerie Tehnologică, Universitatea din Pitești (1990-2002). Temporar: președinte, Consiliul Județean Argeș de Control al Activităților Economice și Sociale (1981-1986); director general, Centrala Industrială de Autoturisme Colibași Pitești (1986-1988); director, Întreprinderea de Asistență Tehnică și Service pentru Autoturisme, Ștefănești, Pitești (1988-1990). Volume importante (autor, coautor): *Automobile* (1980); *Dinamica autovehiculelor pe roți* (1981); *Calculul și construcția autovehiculelor* (1982); *Dinamica autovehiculelor I, II* (1998). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, contracte/*granturi*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri științifice și publice, interne și externe, în domeniile enunțate. Eponime: Amfiteatrul *Gheorghe Pojincu*, Universitatea din Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. **(M.C.S.)**.

POVARNĂ, Ion F. (n. Văleni, Olt, 7 februarie 1950). Inginer agronom, cercetător științific I, manager. *Stabilit în Argeș din 1983*. Liceul Văleni, Olt (1974), Facultatea de Agronomie, București (1983). Doctorat, *științe agricole*, București (1993). Cercetător, secretar științific (1983-1994), director (1994-2000), Stațiunea de Cercetări Agricole, Albota, Argeș. Director general SC *Extra Global SRL*, Pitești, Argeș (2000-2006), director adjunct, Direcția Pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Argeș (2006-2009). Contribuții importante la: testarea agrochimică a solurilor acide, optimizarea nutriției plantelor pe solurile podzolice, elaborarea unui indice statistic de estimare a evoluției fertilității solurilor argiloiluviale. Numeroase studii, articole, reuniuni tematice

naționale și internaționale. Preocupări didactice, Universitatea din Pitești (2008~). Aprecieri comunitare. (C.D.B.).

POVESTIRI ALESE (1912-1913). Publicație editată la Curtea de Argeș, subintitulată *Revistă periodică având ca scop dezvoltarea gustului de citit...* Primul număr: martie 1912. Apariție lunară. Din ianuarie 1913, supliment literar săptămânal pentru **Gazeta țaranilor**, Mușătești, Argeș și Curtea de Argeș, Tipografia *Alexandru Valescu*. Texte cu pronunțat caracter popular. (I.I.B.).

PREDA, Marin Gh. (n. Bradu, Argeș, 3 noiembrie 1946). Inginer, *automatică*, inventator, manager. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1964), Institutul Politehnic, București (1969). Stagii: Austria, Canada, Franța. Doctorat, *științe tehnice* Brașov (2005). Activitate specializată: tehnolog/proiectant (1969-1971), șef sector, sisteme de comandă (1971-1972), Combinatul Petrochimic/*Arpechim*, Pitești; șef atelier (1972-1976), șef exploatare/coordonator, Reactorul *TRIGA* (1976-2010), Institutul de Reactori Nucleari Energetici/Sucursala de Cercetări Nucleare, Mioveni, Argeș. Colaborări didactice, Universitatea din Pitești (2003 ~). Volume importante: **Managementul deșeurilor radioactive** (2005); **Securitatea nucleară la reactorii TRIGA** (2006); **Managementul calității proceselor și produselor energonucleare** (2006). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Inovații brevetate. Acreditat, specialist în domeniul nuclear/*operativ reactor*, calitate și securitate nucleară, alte competențe. Diverse apreciericomunitare. (E.H.).

PREDAN, Florian Fl. (n. Cocu, Argeș, 24 ianuarie 1934). Inginer, cercetător științific, *electroenergetică*, publicist. Școala medie Nr.1/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1953), Institutul Politehnic, București (1958). Doctorat, *surse de energie reactivă* (1973). Activitate în domeniu: Institutul de Cercetări și

Modernizări Energetice, București(1973-2004). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, invenții brevetate. Aprecieri comunitare. (R.G.).

PREDESCU, Gheorghe Gh. (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Cepari, plasa Argeș, expropriate, parțial, prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

PREDESCU, Marin T. (n. Recea, Argeș, 12 iulie 1932). Artist plastic, *pictură, artă monumentală*, universitar. Liceul de Băieți Nr.1/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1949), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București (1955), *Clasa Ștefan Constantinescu*. Documentări periodice, țări din Asia și Europa. Activitate didactică permanentă, facultăți din Capitală (1960~1992). Numeroase expoziții personale sau de grup: București (1954 ~ 2000); Pitești (1968, 1978, 2006), Focșani, Vrancea (1976), Timișoara (1988), Craiova, Dolj (1989), Dej, Cluj (2004). Exprimări externe: Anglia, Elveția, Finlanda, Germania. Lucrări în colecții muzeale sau particulare din: Franța, Israel, România, Spania, Statele Unite ale Americii. Cicluri tematice reprezentative (pictură de șevalet): **Pământ, cer și apă; Pământul și cerul Spaniei; Câmpul; Notații cromatice**. Valoroase peisaje, ilustrații editoriale, cinematografice, publicitare. Distinct: mozaicul **Imagini argeșene**, realizat pe silozul Fabricii de Pâine, Pitești-Nord, *teracotă glazurată*, 400 m² (1978, în colaborare). Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale și internaționale, tabere de creație, emisiuni *media*. Comentarii critice favorabile. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București (1955), mentor, Filiala din Pitești (1976). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (S.N.).

PREDESCU, Ovidiu - Vasile N. (n. Pitești, Argeș, 18 martie 1956). Jurist, profesor universitar, literat, editor. Liceul *Nicolae*

Bălcescu/ Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești (1975), Facultatea de Drept, București (1981). Stagii: Statele Unite ale Americii (1995), Italia (1999). Doctorat, *drept penal*, București (1998). Activitate specializată, procuraturile: Locală, Pitești (1982-1987); Județeană Argeș (1987-1989); Locală, Câmpulung (1989-1991, procuror șef). Consilier juridic, Ministerul Muncii, București (1991-1992); director, departamente guvernamentale, București (1992-1997). Director general (1997-1998), secretar general (1999-2000), Primăria Municipiului București. Avocat, Baroul Capitalei (1995-2006). Volume importante: *Elemente de drept penal și de procedură penală* (1998); *Drept penal al afacerilor* (2000); *Convenția europeană a drepturilor omului și dreptul penal român* (2006); *De la Dumnezeu la Om și înapoi* (2008); *Dialogul continuu* (2010). Colaborări didactice, facultăți din București și Brașov, prorector, Universitatea George Barițiu, Brașov (2000 ~). Preocupări editoriale (2006 ~), revistele: *Dreptul și Drept penal*, București. Numeroase studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. Premii în domeniu. Implicări comunitare. Diverse aprecieri publice. (A.A.D.).

PREDESCU, Titică B. (n. Schitu, Olt, 2 iunie 1928). Jurist, universitar, publicist. *Stabilit în Pitești, Argeș, din 1952*. Liceul/Colegiul Radu Greceanu, Slatina, Olt (1947), Facultatea de Drept, București (1951). Doctorat, *științe juridice*, București (1978). Activitate specializată: Baroul Olt (1951–1952); Colegiul de Avocați/ Baroul Argeș (1952-2009). Renumit în domeniu. Colaborări didactice, instituții particulare din București, filialele Pitești: *Hyperion*, (1991-1994), *Pygmalion* (1993-1995), *Româno-Franceză* (2000-2001). Distinct: specializarea *Drept*, Universitatea din Pitești (1996-1997). Volume importante: *Istoria Baroului Argeș* (2003); *Istoria Baroului Vâlcea* (2005); *Procesele reeducării. 1952-1960* (2008, în colaborare); *Statul și dreptul, instrumentele de presiune ale dictaturii comuniste* (2010); *Avocatura în*

cămașă de forță (2011). Studii, articole, interviuri, prelegeri, reuniuni tematice. Implicări în viața *Cetății*. Membru, diverse foruri profesionale naționale și internaționale specializate. Aprecieri publice. (A.A.D.).

PREDESCU, Vasile I. (Hârtiești, Muscel, 1 ianuarie 1926-București, 12 martie 2002). Medic primar, *psihiatrie*, manager, publicist. Liceul/ Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1947), Institutul de Medicină, Leningrad/ Sankt Petersburg, Federația Rusă (1954). Stagii: Uniunea Sovietică (1956-1960), Franța (1964). Doctorat, *psihiatrie*, Moscova, Federația Rusă (1960). Activitate specializată: Ministerul Sănătății, București (1960), Institutul de Medicină și Farmacie, București (1960-1996), prorector (1965-1976). Primariat în 1964. Profesor universitar (1968). Șef secție, Spitalul *Dr. Gheorghe Marinescu*, București (1967-1996). Volume importante: *Terapia psihotropă* (1968); *Psihiatrie* (1976, 1989); *Urgențe în psihiatrie* (1983); *Sănătatea mentală în lumea contemporană* (1986). Numeroase studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Conducător de doctorat. Președinte, Colegiul Central al Medicilor și Farmaciștilor din România (1973-1990), membru, diverse foruri autohtone și continentale în domeniu. Colaborator, Organizația Mondială a Sănătății. Redactor responsabil adjunct: *Revista Neurologie, Psihiatrie, Neurochirurgie; Revue Roumaine de Neurologie et Psihiatrie*. Titular, Academia de Științe Medicale din România (1969), alte aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

PREDEȚEANU, Gheorghe I. (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Ciobani, plasa Teleorman, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

PREDOIU, Ion Dan (Câmpulung,

Muscel, 2 martie 1937). Inginer, *construcții hidroenergetice*, proiectant, publicist. Școala Medie de Construcții, Sibiu (1954), Institutul de Construcții, București (1961). Doctorat, *științe tehnice*, București (1978). Documentări externe. Activitate specializată: șef lot, Șantierul Baia Mare (1961-1964); șef, Serviciul Proiectare, Porțile de Fier I, Mehedinți (1964-1971); expert, Inspectoratul General de Stat pentru Investiții-Construcții/ *IGSIC*, București (1971-1986); proiectant, Institutul de Studii și Proiectări Hidroenergetice, București (1986-1987); șef birou, Trustul de Construcții Hidroenergetice, București (1987-2002). Volume importante: *Transilvania. Inima eternei Dacoromânii* (1999); *Imblânzirea Dunării. Porțile de Fier I. 1964-1972. Mărturiile vremii* (2000). Studii, analize, rapoarte, reuniuni naționale, colaborări *media*, ziare și reviste din România. Membru diverse foruri profesionale în domeniu. Aprecieri comunitare. (G.P.).

PREDUȚ, Dumitru Daniel M. (n. Șerbănești, Olt, 10 august 1961). Artist plastic, *pictură*, profesor, *desen*, documentarist. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1976*. Liceul Industrial Nr.1 / Grupul Școlar *Dacia*, Pitești (1980), Universitatea de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (2000), *Clasa Horia Paștină*. Activitate didactică, instituții de învățământ din Pitești (2000 ~). Expoziții personale sau de grup: Pitești (1984 ~), București (1995, 2006). Exprimări externe: Austria (1998), Belgia (2005). Comentarii critice favorabile. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (2001), fondator, Gruparea tinerilor artiști plastici din Argeș (2002). Aprecieri publice. (S.N.).

PREFECTURA JUDEȚULUI ARGEȘ (1864-1949; 1990 ~) Instituție administrativă de stat, reprezentând puterea executivă/gubernamentală în teritoriu. Anterior: *capitanat, ispravnicat, ocărmuire*, la nivelul Județului Argeș. Suport legislativ: *Reforma administrativă a Principatelor Unite* (10

martie 1864), publicată în *Monitorul Nr. 75*, București (1/13 aprilie 1864), modificări ulterioare (1892, 1925, 1938,1940,1949). Prefect, subprefect, secretar general, consiliu, delegație permanentă (for consultativ al prefectului). Reședință, orașul/ municipiul Pitești, sediul propriu (1899): direcții, servicii, birouri, funcționari specializați. Încetarea activității: 1949-1990. Reînființare, legislație distinctă (1990). Prefecți cu *mandate* mai îndelungate: Mihalache Vasilescu (v.), Constantin Racoviță (v.), Mihail Manolescu (v.), Ion Comăneanu (v.), Nicolae Brânzeu (v.), Honoriu Bănescu (v.), Ion D. Ghinescu (v.), Nicolae Constantin (v.), Nicolae Olteanu (v.), Ion Cîrstoiu (v.), Vasile Nițu (v.), Aurel Teodorescu (v.), Constantin Tămagă (v.), Gheorghe Davidescu (v.), Cristian Soare. Responsabilități polivalente. Importante decizii în domenii specifice. Numeroase atestări documentare. (I.T.B.).

PREFECTURA JUDEȚULUI MUSCEL (1864-1949). Instituție administrativă de stat, reprezentând puterea executivă/gubernamentală în teritoriu. Anterior: *capitanat, ispravnicat, ocărmuire*, la nivelul județului Muscel. Suport legislativ: *Reforma administrativă a Principatelor Unite* (10 martie 1864), Publicată în *Monitorul Nr. 75*, București (1/13 aprilie 1864), modificări ulterioare (1892, 1925, 1938, 1940, 1949). Prefect, subprefect, secretar general, consiliu, delegație permanentă (for consultativ al prefectului). Reședință, orașul/ Câmpulung, sediu propriu (1934); direcții, servicii, birouri, funcționari specializați. Încetarea activității conform prevederilor *Legii Nr. 17*, din 11 ianuarie 1949. Desființarea județului Muscel (1950). Prefecți cu *mandate* mai îndelungate: Ilie Iacovache (v.), Tiberiu Cocăneanu (v.), Ioan Giurculescu (v.), Nicolae D. Nicolau (v.), Ioan Napotescu (v.). Responsabilități polivalente. Importante decizii în domenii specifice. Numeroase atestări documentare. (M.B.).

PREJBĂIANU, Ioan (n. 1797-?)

proprietar urban și rural din Argeș, slujitor al Curții Domnești de la București, *serdar*. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopsea Galbenă*) și localități apropiate. *Ocârmuitor/cârmuitor/prefect* al județului Argeș (1834-1842), reprezentând voievodul Țării Românești, Alexandru Ghica. Nominalizat în *Catagrafia orașului Pitești din 1838*, origine elenă, titlu de boier, avere puțină, slugi și robi țigani. Caligrafiat *Ion Prejbeanu, paharnic*, în *Istoria municipiului Pitești* (1988). Diverse atestări documentare antume sau postume. (S.I.C.).

PREOȚESCU, Marin D. (1882 – Pitești, Argeș, 1943). Preot, iconom, profesor, om de cultură, parlamentar. Activitate eclesiastică în mai multe parohii urbane. Preocupări didactice, Liceul/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1914 ~1941), alte instituții școlare (*istorie, geografie, religie*). Președinte: Societatea Filantropică *Frăția*, Eparhia Argeșului (1912-1936); Federala *Argeș* a Băncilor Populare, Pitești (1936). Senator de Argeș, reprezentând Partidul Național Liberal (1913; 1922; 1933). Adept al *Programului guvernamental*, elaborat de liderul Ion Gheorghe Duca. Redactor responsabil *Adevărul bisericesc*, Pitești (1913-1916, 1923-1925). Importante contribuții la evoluția spiritualității locale în perioada interbelică. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

PRESA (1928~1947). Publicație săptămânală/bilunară apărută la Pitești, Argeș, subintitulată (succesiv): *Organ independent; Organ independent pentru apărarea intereselor argeșene; Organ independent politic, cultural, social*. Directori - proprietari: Vlad Furtună (v), Gheorghe P. Martinescu (v), Iosefina-Bernadetta Martinescu (1944-1946). Redactori-șefi: Iulian Ionescu, Ioachim Moruzzi. Tipografiile: *Liga Poporului*, Pitești; *Gutenberg*, Râmnicu Vâlcea. Texte din opera lui Mihail Sebastian. Colaboratori: Nestor Badea, Romulus Dianu, Mișu Dona, Dumitru

Ghimpa (v), Mihail Lungianu (v), Banu Udrea, Dionisie Vlahu. Din conținut: știri, articole, social – politice, cronici, note, reportaje; literatură, artă, știință, istorie, reflecții. Implicări comunitare. (I.I.B.).

PRESA (1930-1945). Publicație bilunară, apărută la Câmpulung, Muscel (25 ianuarie 1930~5 august 1945). Subtitlu: *Ziarul liber al opiniei publice*. Directori-proprietari: Constantin Codescu, Ion C. Jinga. Imprimare: Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*. Colaboratori permanenți: Viorica Lăzărescu, Ion Popescu-Dragu, Ion Pravaț, George Ulrieru (v.). Analize pe teme politice, documente istorice, versuri consacrate, literatură populară, informații de interes general și comunitar. (I.I.B.).

PRETORIAN, Andrei (Secolul XIX). Profesor, *limba română*, militant politic. Implicat direct în pregătirea și desfășurarea evenimentelor revoluționare de la 1848 din Pitești, Argeș. Comisar de propagandă. Nominalizat în ziarul *Pruncul Român*, București, 6 iulie 1848 ca orator și fervent colaborator al forurilor centrale. Inițiator la Pitești: arderea *Regulamentului Organic*, și *Ahondologiei (Cronica Rangurilor Boierești)*; depunerea jurământului pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*; organizarea adunării din Grădina publică, începutul lunii septembrie 1848. Urmărit după intrarea trupelor străine în Țara Românească, deslocate la Pitești. Refugiat în Capitală, arestat, cercetat, privat de libertate (21 decembrie 1848 - 24 martie 1849). Îndepărtat din activitatea didactică, bibliotecar, Colegiul *Sfântul Sava*, București. Scrieri tematice. Diverse atestări documentare. Aprecieri antume și postume. (R.S.R.).

PRETORIAN, Florea (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Găujani, plasa Teleorman, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

PRETORIAN, Florin Traian F. (n. Bălcești, Vâlcea, 26 august 1944). Actor de teatru, film, televiziune, textier, *muzică ușoară*, publicist. *Domiciliu și activitate la Pitești, Argeș (1975-1995)*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Craiova, Dolj (1961), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografie *Ion Luca Caragiale*, București (1973), *Clasa Moni Ghelerter*. Inițial (1964-1965, 1966-1969), tehnician, *electromecanică*, Direcția de Poștă, Craiova. Actor profesionist: Teatrul de Stat *Valea Jiului*, Petroșani, Hunedoara (1973-1975); Școala Populară de Artă, Pitești (1975-1976); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1976-1995); Teatrul *Fantasio*, Constanța (1995-2001). Roluri de referință: *Tarzan (Nota zero la purtate*, Virgil Stoenescu); *Șeful gării (Steaua fără nume*, Mihail Sebastian); *Jeppe (Jeppe de la munte*, Ludwig Helberg); *Duchotel (Soția amantului soției mele*, Georges Faydeau). *Jupân Dumitrache (Noaptea furtunoasă*, Ion Luca Caragiale). Creații literare: versuri, scenarii revuistice, libretul primei opere pentru copii, *Pădurea albastră* (2009). Consemnări critice favorabile. Membru: Asociația Oamenilor de Teatru și Film/ATM (1972-1990); Uniunea Teatrală din România/ *UNITER* (1990 ~). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (P.A.D.).

PRIBOIANU, Emil (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Frate cu **Mihail P.** (v.). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Pădureți, plasa Teleorman, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

PRIBOIANU, Mihai P. (Pitești, Argeș, 10 februarie 1848- ?). Ofițer de carieră, *infanterie, artilerie, stat major*; general. Combatant Războiul de Independență (1877-1878, locotenent). Funcții succesive de comandă, regimentele: *Vânători Călări; 1 Roșiori; 1 Artilerie; 4 Artilerie; 2 Artilerie*. Distinct, atribuții în: Administrația Centrală a Războiului; Statul Major Regal; Corpul 2

Armată. General de Brigadă (1902). Importante distincții militare române, ruse, germane. Distinct (9 mai 1903): conferirea dreptului de a purta *cifra și eghileții* de adjutant ai Regelui Carol I (v.). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

PRIBOIANU, Mihail (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar urban și rural, militant politic, înalt funcționar de stat, parlamentar. *Integrat realităților din Argeș-Muscel prin domeniu funciar, activitate administrativă, inițiative comunitare*. Studii liceale și superioare în Capitală. Membru marcant, Partidul Țărănesc/ Partidul Național Țărănesc. Prefect de Argeș (1929-1930), reprezentând guvernul condus de *Iuliu Maniu*; deputat de Argeș (1930-1931; 1932-1933); ministru, *Înzestrarea Armatei* (4 iulie-4 septembrie 1940), executiv condus de Ion Gigurtu. Gestionarea urmărilor tragice ale incendiului de la biserica din Costești, Argeș (18 aprilie 1930, *Prohodul Domnului*): ajutoare umanitare; înmormântarea victimelor (20 aprilie 1930, *Sfintele Paști*); degajarea locului catastrofei; organizarea parastasului oficial (4 mai 1930); primirea oficialităților din București; colaborări cu Episcopia Argeșului, Divizia 3 Infanterie, Procuratura Pitești. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, localitatea Pădureți, plasa Teleorman, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

PRIBOIENI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Priboieni**, Albotele, Paraschiveni, Pitoi, Sămăilă, Valea Mare, Valea Neniei, Valea Popii. Suprafață: 23km²; locuitori: 3 400 (1971); 3 519 (2008). Atestare documentară medievală: Priboieni (1515). Biserici: Priboienii de Jos (1922-1936); Priboienii de Sus (1942-1943). Monumente ale eroilor: Priboieni (1877-1878, 1913). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă

publică (1897). Resurse și exploatare de țitei sau gaze. Cooperativă agricolă de producție (1956-1989). Areal colinar, activități în domeniile: vegetal, pomicol, forestier, zootehnic. Artă populară tradițională: textile de interior, costume, folclor literar, muzical, coregrafic. Formație corală cu activitate îndelungată. Muzeu sătesc. Arhitectură specifică interferenței dintre deal și câmpie. Turism rural. Căi rutiere spre Topoloveni, Pitești, București. **Scrieri monografice:** Constantin Rădulescu - Codin (v.); Ion D. Chiriță (1971). Valoroase informații în lucrări de sinteză și arhive. (G.C.).

PRIETENII CERULUI (1923-1924). Publicație editată de două ori pe semestru, la Câmpulung, Muscel, în colaborare cu Societatea Astronomică Română. Primul număr: noiembrie 1923. Subtitluri: *Revistă pentru popularizarea astronomiei; Buletinul Societății Astronomice Prietenii Cerului*. Obiectiv: continuarea demersurilor inițiate de Victor Anestin (1875-1918). Texte semnate de: Ion Rosetti-Bălănescu, Alexandru Robescu-Pollux, Călin Popovici, Petre Christophor. Imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung. Articole, studii, sfaturi pentru cititori, bibliografie, noutăți în domeniu. Difuzare locală și națională. (I.I.B.).

PRIETENUL COLIBEI (1908~1915). Publicație editată la Mușătești, Argeș, apariție lunară, supliment al *Gazetei țăranilor*. Primul număr: decembrie 1908. Subtitlu: *Foaie pentru gospodăria casei țăranului*. Inclusă în paginația revistei *Hazul satelor* (1914-iulie 1915). Imprimare: Tipografia *Gazeta țăranilor*, Mușătești. Articole, note, informații, sfaturi familiale și cetățenești, divertisment, răspunsuri pe diverse teme. (I.I.B.).

PRIETENUL NOSTRU (1911~1926). Publicație editată în județul Muscel, la Priboieni, Vișoi, Câmpulung. Apariție *bilunară* (15 aprilie 1911-aprilie /mai 1912; 1 septembrie 1912-iunie 1916; 1924-1926) și *lunară* (1923-1924). Subtitluri: *Revistă pentru popor; Revistă*

culturală pentru popor. Director: Constantin Rădulescu-Codin (v.); prim-redactor (ianuarie 1925-februarie 1926), Dumitru Udrescu (v.); în comitetul de direcție: Ioan Gh. Nicolaescu-Mățau (v.); Ioan Răuțescu (v.). Texte din: Vasile Alecsandri, Ion Luca Caragiale, Spiru Haret, Nicolae Iorga, Vasile Voiculescu. Colaboratori permanenți: George Ulieru (v.), Dimitrie Nanu (v.). Imprimare: Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung. Articole, analize, informații, note, îndrumări pe teme culturale, educative, religioase, civice, gospodărești, medicale. Creații folclorice. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

PRIMĂRIA JUDEȚULUI ARGEȘ (11 ianuarie 1990-25 iulie 1990). Instituție administrativă cu statut provizoriu, organizată conform **Decretului-Lege nr.8**, din 7 ianuarie 1990. Primar Vasile Nițu (v.); viceprimar Sorin Bălășoiu; secretar, Ion Stana (v.). Colaborare directă cu forurile Frontului Salvării Naționale și structurile specializate teritoriale, rezultate în urma succesului evenimentelor revoluționare din decembrie 1989. Responsabilități specifice preluate, selectiv, de la Consiliul Popular Județean, transmise ulterior, Prefecturii de Argeș. Diverse atestări documentare. (I.T.B.).

PRIMĂVARA CULTURALĂ PITEȘTEANĂ (1970-1979). Genericul activităților, cu tematică polivalentă, organizate anual, premieră pentru reședința Argeșului, urmărind diversificarea exprimării localității în spiritualitatea contemporană. Ediția I: 20-27 martie 1970; Ediția a VII-a: 15-25 aprilie 1976; Ediția X: 22 aprilie-2 mai 1979. Inițiator: Petre Popa (v.). Debateri publice, reuniuni economice și tehnice, simpozioane științifice, spectacole teatrale profesioniste sau de amatori, concerte (muzică simfonică, ușoară, populară), expoziții plastice, planuri de urbanism, gale cinematografice, vizite documentare la muzee, monumente, locuri istorice, întâlniri cu diverse personalități, competiții sportive. Colaborarea tuturor forurilor municipale cu atribuții în domeniile enunțate. Continuarea demersurilor prin **Pitești**

- *coordonate în timp* (1980-1989). Consemnări în presa vremii. (C.G.C.).

PRIOTEASA, Constantin Gh. (n. Iancu Jianu, Olt, 2 februarie 1939). Inginer, *construcții hidroenergetice*, manager. *Stabilit în Argeș din 1964*. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*, Craiova, Dolj (1957), Facultatea de Căi Ferate, Drumuri și Poduri, București (1964). Doctorat, *științe tehnice*, București (1985). Activitate permanentă: Trustul / Întreprinderea de Construcții Hidroenergetice București, Grupul de Șantiere Argeș (1964-2005), excavații și finisări centrala subterană *Vidraru* (1964-1966); șef lot Șantierul *Aval Barajul Vidraru* (1966-1970), drumul de acces, viaductul de coastă (600 m lungime), Viaductul *Valea lui Stan* (bolta de 90 m deschidere); centralele Albești, Corbeni, Zigoneni; șef șantier Râmnicu Vâlcea (1970-1989), acumulările Dăești, Râmnicu Vâlcea, Râureni, Govora, Băbeni, Ionești, pe râul Olt. Distinct: lucrări speciale pe râul Argeș, în aval de Pitești: Golești, Zăvoiul Orbului. Director, Sucursala *Hidroconstrucția Argeș*, Pitești, (1990-2001), coordonarea executării obiectivelor Vama Giurgiu (cea mai mare din Europa de Sud- Est), reabilitare (61 km.), Drumul Național 7 Pitești-Râmnicu Vâlcea, reconfigurare (55 km și 9 pasaje edificate), Autostrada *A1*, Pitești – București. Consilier probleme tehnice (2002-2005), Sucursala Argeș. Expert, atestat ministerial, construcții polivalente. Adaptare la economia de piață. Volum important: *Ecrane de etanșare în material aluvionar* (1986). Studii, analize, rapoarte, proiecte, reuniuni tematice interne. Documentări externe. Contribuții la realizarea Sistemului Energetic Național din România contemporană. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (M.B.).

PRIOTEASA, Ion Gh. (n. Iancu Jianu, Olt, 28 mai 1950). Inginer, *construcții hidroenergetice*, manager. *Stabilit în Argeș din 1982*. Frate cu **Constantin Gh. P.** (v.). Liceul Teoretic, Iancu Jianu (1969), Facultatea de Căi Ferate, Drumuri și Poduri, București (1975).

Activitate permanentă în domeniu: Grupul de Șantiere Cernavodă, Constanța, Șantierul *Porturi* (1975-1982), șef șantier (1979-1982), terasamente, cheiuri, dane, prefabricate; Trustul/ Întreprinderea de Construcții Hidroenergetice, București, Grupul de Șantiere Argeș, șef lot Centrala Lerești (1982-1983), acumularea Golești (1983-1990). Lucrări speciale: Zăvoiul Orbului, suplimentarea alimentării cu apă a Capitalei, dotări specifice, Stația Grozăvești, București, centrala Dragoslavele, pe râul Dâmbovița. Șef șantier, *Sucursala Hidroconstrucția Argeș*, Pitești (1990-1995), obiective pe râul Olt (Rusănești, Căineni, Lotrioara) și pe râul Argeș (Stația de Epurare Prundu, Pitești). Director tehnic (1995-2002), director (2002 ~), Sucursala Argeș, coordonator: alimentări cu apă, drumuri, edificii civile sau industriale, reparații capitale. Studii, analize, rapoarte proiecte, reuniuni tematice interne. Documentări externe. Expert, atestat ministerial, construcții polivalente. Adaptare la economia de piață. Contribuții importante la realizarea Sistemului Energetic Național din România contemporană. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (M.B.).

PRISLOPEANU/ POSTELNICU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Muscel, origine elenă. Mari proprietari funciari, negustori, funcționari, juriști, medici, donatori comunitari. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, localitățile: Prislop, Vlădești, Bălilești, Poenița, Stâlpeni. Mai cunoscuți: **Ștefan P.**, *patronimic*; **Ioan P.**, ctitor, biserica Prislop, Vlădești (1870-1882); **Ion I. P.**, ctitor biserica Ulita, Bălilești (1912-1926), primar, fosta comună Poenița, membru supleant, Comisiunea Ocolului Agricol Stâlpeni, împuternicită să aplice *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*; **Petre I.P.**, ctitor, dispensarul Poenița; **Aurel Mircea I.I.P.**, avocat; **Alexandru I.I.P.**, medic, **Ion I.I.P.**, ofițer de carieră, *aviație*; **Ioan A.I.I.P.** Conexiuni cu familia **Postelnicu**. Atestări documentare, aprecieri publice. (F.P.).

PRISTAVU, Dumitru N. (Pitești, Argeș, 9 februarie 1897 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918, locotenent), *Frontul din Moldova* (1917), remarcat/rănit în bătălia de la Mărăști (Vrancea); Al Doilea Război Mondial (1941-1945), *Frontul de Est* (1941- 1944, locotenent -colonel); comandant, Regimentul 20 Dorobanți, *Frontul de Vest* (1944-1945, colonel). General de brigadă (1946). Importante distincții autohtone și străine. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume sau postume. **(G.I.N.)**.

PRISTAVU, Ion N.N. (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Oești, plasa Argeș, expropriate,parțial, prin ***Reforma Agrară din 23 martie 1945***, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. **(I.I.Ș.)**.

PROCA, Eugeniu Gh. (Godeni, Muscel, 12 ianuarie 1927 – București, 7 martie 2004). Membru de Onoare al Academiei Române (10 noiembrie 1992). Medic primar, *urologie*, profesor universitar, manager, demnitar. Liceul/ Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1945), Facultatea de Medicină, București (1951). Doctorat, *științe medicale*, București (1957), docent (1969). Stagii: Anglia, Elveția, Germania, Irlanda, Statele Unite ale Americii. Activitate specializată permanentă: Spitalul Comănești, Bacău (1951-1953); aspirant (1953-1956), Institutul de Medicină, București (1956-1973); Clinica de Chirurgie Urologică, București (1973-2002).Preocupări didactice, Institutul de Medicină și Farmacie *Carol Davila*, București, rector (1974-1978). Distinct: ministru Sănătății (1978-1983). Fondator, Centrul de Hemodializă, București. Inițiator: primele transplanturi renale în România (1980); prezentarea patologiei glandelor suprarenale; aplicarea tratamentelor în oncologia urinară. Volume importante: ***Insuficiență renală acută*** (1968); ***Diagnosticul cancerului de prostată*** (1977); ***Tratat de patologie chirurgicală, I-XI***

(1983-1993, redactor responsabil). Numeroase studii în reviste din țară și străinătate. Membru: asociațiile Balcanică, Europeană și Internațională de Urologie; societățile Urologice din Belgia, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii. Distinct:președinte, Societatea Română de Urologie. Membru titular, Academia de Științe Medicale din România. Contribuții directe la: dezvoltarea medicinei contemporane autohtone, promovarea experienței proprii peste hotare, edificarea, în ultimele decenii ale secolului XX, a instituțiilor medicale de stat, reprezentative pentru Argeș-Muscel. Implicări constante în realizarea altor proiecte comunitare din zona amintită. Valoroase recunoașteri publice antume și postume. **(S.D.V.)**.

PROCA, Ion I. (n. Aninoasa, Muscel, 2 septembrie 1930). Inginer agronom, manager. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1951), Institutul Agronomic, Cluj-Napoca (1956). Activitate în domeniu: șef fermă, inginer șef, Gospodăria Agricolă de Stat, Rătești, Argeș (1956-1962); șef secție (1962-1969); director (1969-1980), Întreprinderea Agricolă de Stat, Izvoru, Argeș. Inginer-șef, Trustul Întreprinderilor Agricole de Stat, Pitești (1980-1990). Colaborări cu institutele și stațiunile de cercetare din țară. Studii, rapoarte, analize, interviuri, sinteze economice. Contribuții la extinderea culturii cerealelor, introducerea plantelor tehnice, creșterea animalelor în sistem industrial. Diverse implicări în viața *Cetății*. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

PROCA JINGA, Maria (n. Berevoești, Muscel, 1928). Artist plastic, *pictură*, profesor *desen*, donator comunitar. Studii medii, Câmpulung, Muscel, cursuri postliceale, *artă*, București (1968). Activitate didactică, Școala Populară de Artă, Pitești, Argeș, secția Câmpulung (1964-1985). Expoziții personale sau de grup: Câmpulung (1975 ~ 2002), Pitești (1986, 2002), București (1987 ~ 2002). Restaurare, *pictură murală*, bisericile Valea Satului și Vatra Satului, Berevoești, Argeș

(1996). Membră fondatoare: Cenaclul *Ion D. Negulici* (1970); Sala *Arta*, Câmpulung (1980). Colecție personalizată, oferită pentru Expoziția permanentă *Mihai Tican Rumano*, Berevoești. Contribuții la evoluția spiritualității contemporane în zona Muscel. Cetățean de Onoare al orașului Câmpulung, alte recunoașteri publice. (S.N.).

PROCOPIU, Grigore (Câmpulung, Muscel 2 decembrie 1859 - Râmnicu Vâlcea, 16 octombrie 1930). Jurist, înalt funcționar public, parlamentar, memorialist. Studii liceale (1878) și universitare (1886), București. Activitate în domeniu: magistrat Turnu Măgurele, Teleorman; procuror, Râmnicu Vâlcea; avocat, Baroul Vâlcea (decan). Distinct: primar al orașului Râmnicu Vâlcea (mandate cu intermitență); deputat și senator de Vâlcea (1914-1926), vicepreședinte al Senatului (1922-1926); președinte Liga Culturală, secțiunea Vâlcea. Volum important: *Parlamentul în pribegie (1916-1918). Amintiri, note, impresii* (1920). Analize, rapoarte, propuneri legislative, interpelări, colaborări *media*. Contribuții la dezvoltarea urbană a reședinței județului Vâlcea în perioada invocată. Eponimii stradă și bust în Râmnicu Vâlcea. Alte aprecieri comunitare antume și postume. (A.A.D.).

PROCURATURA RAIONALĂ/ORĂȘENEASCĂ/LOCALĂ PITEȘTI (1952-1993). Organ al puterii de stat, fără personalitate juridică, integrat sistemului național specializat, subordonat Procuraturii Argeș Suport organizatoric: *Legea Nr. 6*, din 19 iunie 1952; *Legea Nr. 60*, din 27 decembrie 1968. Atribuție principală: efectuarea urmăririi penale în cauzele prevăzute de lege, date prin competența de soluționare în primă instanță, de Tribunalul Pitești, Argeș. Procurori, procuror-șef, numiți de președintele țării, la propunerea Ministerului Justiției, București. Patrimoniu propriu, zona centrală urbană. Instituții asemănătoare (raionale, raionale-orășenești, orășenești): Câmpulung/Muscel, Curtea de Argeș, Râmnicu Vâlcea/ Vâlcea, Drăgășani,

Horezu, Găești, Costești, Slatina (1952-1968); Topoloveni (1952-1964); Gura Boului/ Vedeia (1956-1961); Brezoi (1952-1956); Băbeni-Bistrița (1952-1961); Dragănești-Olt (1954-1968); Potcoava (1956-1961). Responsabilități prevăzute de lege, raportate la atribuțiile tribunalelor populare teritoriale. Reorganizare esențială în 1968: desființarea regiunii Argeș, reparația județelor Argeș, Vâlcea, Olt. *Activitate preluată de parchete în 1993*. Diverse atestări documentare. (A.A.D.).

PROCURATURA REGIONALĂ PITEȘTI /PROCURATURA ARGEȘ (1952-1993). Organ al puterii de stat, cu personalitate juridică, integrat sistemului național specializat, subordonat Procurorului General al României. Titulaturi succesive: Procuratura Regională Pitești (1952-1961); Procuratura Regională Argeș (1961-1968); Procuratura Argeș (1968-1993). În subordine, procuraturile locale teritoriale. Suport organizatoric: *Legea Nr. 6*, din 19 iunie 1952; *Legea Nr. 60*, din 27 decembrie 1968. Atribuție principală: efectuarea urmăririi penale în cauzele prevăzute de lege, date prin competența spre soluționare, în primă instanță, de Tribunalul Argeș; avizarea cercetării penale efectuate de miliție/poliție și alte organe de cercetare penală specială; trimiterea infractorilor în instanță; susținerea acuzării înaintea judecătorilor; supravegherea respectării legii în aplicarea hotărârilor judecătorești penale, pe timpul executării pedepselor și aplicării măsurilor de siguranță sau educative. Procurori și procuror-șef, numiți de președintele țării, la propunerea Ministerului Justiției, București. Procurori șefi cunoscuți: Ion Lepșa, Ilie A. Ilie, Victor Raicu (v.), Gheorghe Bălășoiu, Alexandru Toma. *Activitate preluată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș în 1993*. Diverse atestări documentare. (A.A.D.).

PRODESCU, Dan I. (București, 5 august 1933 - București, 28 aprilie 2011). Arhitect. *Domiciliat la Pitești, Argeș* (1950 - 1966). Liceul de Băieți Nr. 1/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1951). Institutul de

Arhitectură *Ion Mincu*, București (1958). Activitate în domeniu: Direcția Sistemizare, Arhitectură și Proiectare Construcții Argeș (1958- 1966); Institutul de Proiectare Construcții de Mașini, București, (1966-1995, șef atelier). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții (la Pitești): Cartierul *Calea București* (1961-1962); Cartierul *Craiovei* (1963-1964, în colaborare). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Preocupări didactice: Liceul/ Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1963-1964); Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București. Sportiv de performanță *rugby*. Desenator, caricaturist, formator de opinie, membru, foruri specializate din România. Premiul de Stat (1962), alte aprecieri publice antume și postume. (A.M.).

PROFIT (~). Publicație periodică, editată la Curtea de Argeș, patron fondator Iulian Uță. Reportaje, analize, dezbateri, investigații, interviuri, portrete, cronici pe diverse teme. Subiecte prioritare din economie, turism, activități urbanistice. Polemici cu nuanță politică, religioasă, culturală. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

PROIECT ARGEȘ / DIRECȚIA REGIONALĂ/INSTITUTUL JUDEȚEAN DE PROIECTARE ARGEȘ (1957 ~). Unitate specializată în: asigurarea documentațiilor pentru sistematizarea așezărilor urbane și rurale din Argeș – Muscel; amplasarea zonelor rezidențiale; edificarea obiectivelor social – culturale; amenajarea spațiilor publice. Succesiv: Direcția de Sistemizare, Arhitectură și Proiectarea Construcțiilor (1957 – 1968); Institutul de Proiectare (1968 -1991). Activitate conexată deciziilor forurilor centrale și locale de stat, programului investițional, cerințelor ritmului dezvoltării generale a României. Reorganizare după 1991: transformarea în SC *Proiect Argeș SA*; privatizarea atelierelor; constituirea de echipe interdisciplinare. Sediul propriu: clădire reprezentativă din perimetrul central municipal Pitești, arhitecți Vladimir Perceac (v.), Maria

Mulțescu (v.), Alexandru Mulțescu (v.); executant Trustul de Construcții Argeș, coordonator, Constantin Olteanu (v.). Directori cunoscuți: Cezar Niculiu, Claudiu Popeșteanu (v.), Emanoil Fotin, Constantin Olteanu, Vladimir Perceac, Emil Inoveanu, Valeriu Manu (v.), Eugeniu Dumitrache (v.). Implicări comunitare permanente. Numeroase atestări documentare. Succese în domeniu. (I.T.B.).

PRONOVICI, Valeriu I. (Kâșla, Zamieva, Federația Rusă, 9 aprilie 1934 – Pitești, Argeș, 22 martie 1996). Inginer, *petrol și gaze*, manager. *Stabilit definitiv la Pitești din 1957*. Liceul Teoretic, Călărași (1952), Institutul de Petrol, Gaze și Geologie, București (1957). Activitate productivă, Schela de Extracție, Moșoaia, Argeș (1957-1983). Director tehnic, Trustul de Extracție, Pitești (1983-1989), director general (1989-1995). Șef șantier Turkmenia (1995-1996). Colaborări externe: Uniunea Sovietică(1982); Statele Unite ale Americii (1994). Aplicarea unor tehnologii avansate în domeniul enunțat. Studii, articole, interviuri, reuniuni științifice interne și internaționale. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume. (I.D.P.).

PROTOPOPESCU, Dimitrie (?- Curtea de Argeș, 1881). Profesor, *muzică sacră*, psalt, caligraf. Seminarul Teologic, Mitropolia București (1847), *Clasa Anton Pann*. Activitate didactică, Seminarul Teologic *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (1851-1866). Transcrieri: *Doamne miluiește/Glasul VIII*, după Anton Pann; *Rânduiala Sfintei și Dumnezeștei liturghii* (1847); *Răspunsurile mari / Glasul VIII; Rugăciunea Amvonului / Glasul VIII*; metoda liniară, preluată în volumul *Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur*, de Traian Vulpescu (1939). Suport documentar: Gheorghe Marinescu, *Seminarul din Curtea de Argeș* (1836-1936); Gheorghe Ionescu, *Muzica bizantină în România* (2003). Contribuții la diversificarea spiritualității eclesiastice urbane în perioada amintită. (L.P.).

PROVINCIA LITERARĂ (1928; 1938). Revistă cu caracter cultural, editată lunar la Câmpulung, Muscel. Primul număr: mai 1928. Subtitlu: *Organ de propagandă al Cercului Cultural Provincia* (mai 1928), *profilurile artistic și social* (august 1928). Director-fondator: Ion C. Jinga. Imprimare: Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu și Fiul/Selecta*, Câmpulung. Texte din Tudor Arghezi, George Bacovia, Eugen Jebeleanu. Colaboratori permanenți: Nicolae Patraulea (v.), Romulus Ionescu, Victor Martinescu, Agatha Grigorescu. Versuri, proză, cronici, recenzii, reflecții, epigrame, traduceri, știri, bibliografie. Difuzată și în Capitală. (I.I.B.).

PRUNOIU, Gavriil I. (n. Boteni, Muscel, 2 martie 1942). Profesor *canto popular*, solist vocal, culegător de folclor. Seminarul Teologic, București (1960), Liceul de muzică Nr. 1, București (1965), *Clasa Mia Braia*, Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1972). Activitate didactică permanentă: Școala de Muzică și Casa de Copii Școlari, Câmpulung, Argeș (1972–1982); Liceul de Muzică *Dinu Lipatti*, București (1982-2007). Colaborări în domeniu: Orchestra *Doina Argeșului*, Pitești, Argeș (1965-1966); Orchestra Radio, București (1973 ~), turnee în mai multe țări europene (1973 ~). Numeroase spectacole, concerte, reuniuni tematice, interviuri, emisiuni *media*. Distinct: înregistrări radio (1964 ~), televiziune (1965~), case de discuri (1972 ~). Cercetări etnografice, inițierea și pregătirea grupurilor vocale bărbătești Boteni, Mihăești, Câmpulung (Argeș), formator de talente. Consemnări critice favorabile. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (C.G.C.).

PUIU, Alexandru Gh. (n. Făgetelu, Olt, 1 octombrie 1933). Profesor universitar, economist, cercetător științific, manager. *Activitate în Argeș din 1991*. Școala Medie Tehnică Financiară, Slatina, Olt (1952), Academia de Studii Economice, București (1957). Doctorat, *relații internaționale*, București (1964). Stagii: state ale Uniunii

Europene. Activitate în domeniu: Institutul de Cercetări Economice al Academiei Române, București (1957-1969). Preocupări didactice, Academia de Studii Economice, București (1974-1990), decan, Facultatea de Comerț (1976-1981) prorector, (1981-1985), rector (1985-1990). Fondator, Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești, rector (1991~). Volume importante: *Evoluții contradictorii în economia mondială* (1983), *Strategii bancare* (2003), *Managementul internațional, I, II* (2004), *Management. Analize și studii comparative* (2004). Conducător de doctorat (1985). Numeroase studii, articole, analize, interviuri, contracte /granturi, reuniuni tematice naționale și internaționale. Premiu *Petre S. Aurelian* al Academiei Române (1983). Contribuții distincte la dezvoltarea învățământului superior autohton, de stat și particular. Membru, diverse foruri specializate autohtone și continentale. Implicări constante în viața *Cetății*. Susținător al proiectelor zonei Argeș-Muscel pentru contemporaneitate. Aprecieri publice. (I.I.V.).

PUIU, Ovidiu Al. (n. București 8 iunie 1969). Profesor universitar, economist, manager. Fiul lui **Alexandru Gh. P.** (v.). *Activitate în Argeș din 1994*. Liceul Economic, București (1987), Academia de Studii Economice, București (1992). Doctorat, *relații internaționale*, București (1996). Stagii: Franța, Germania, Italia, Marea Britanie, Mexic, Spania. Activitate în domeniu, Institutul de Economie Mondială, București (1987-1994). Preocupări didactice, Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (1994 ~), prorector (1999 ~). Volume importante: *Energia, prioritate de interes planetar* (1996); *Marca în economia contemporană* (2001); *Economie mondială* (2001,2005); *Politici economice internaționale* (2004); *Economia și managementul resurselor materiale și energetice* (2004). Numeroase studii, articole, analize, interviuri, contracte/ granturi, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri specializate autohtone și continentale. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior privat din România.

(I.I.V.).

PUIU Ștefan D. (n. Pitești, Argeș 15 ianuarie 1929). Profesor universitar, inginer agronom, cercetător științific, manager. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1947), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1952). Doctorat, *pedologie*, București (1956). Activitate didactică și de cercetare, Institutul Agronomic, București, (1952 ~), prodecan (1966-1969), prorector (1969-1971), rector (1992-1993). Volume importante: *Pedologie* (1972, 1983, 1993, 1997); *Influența condițiilor de mediu asupra creșterii pomilor în România* (1985). Numeroase articole, studii, referate, comunicări, contracte/*granturi*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Conducător de doctorat (1970). Președinte, Comisia Națională pentru elaborarea sistemului român de clasificare a solurilor (1980). Contribuții la dezvoltarea învățământului superior agricol în România contemporană. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (I.I.V.).

PUNGOCI, Mircea (n. Curtea de Argeș, 4 martie 1941). Inginer, *horticultură*, peisagist, manager, publicist. Școala Medie *Nicolae Bălcescu* /Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1959), Facultatea de Horticultură, București (1963). Activitate specializată: Întreprinderea Agricolă de Stat, Leordeni, Argeș (1964-1966); șef secție (1966-1979), inginer șef (1979-2001), Administrația Serelor, Pepinierelor și Parcurilor, Pitești/Administrația Domeniului Public. Contribuții directe la proiectarea, și redimensionarea celor mai cunoscute spații verzi din Pitești: *Grădina publică*, *Parcul Strand*, *Expo-Parc*, *Grădina zoologică*, *Pădurea Trivale*. Component, grupul fondator, *Simfonia Lalelelor*, Pitești (1978), organizator principal, expozițiile edițiilor următoare. Volum important: *Istoria Simfoniei Lalelelor. Pitești* (2009). Pasionat de muzică, film, arte plastice. Înființarea de noi colecții floricole și dendrologice. Studii, articole, interviuri, emisiuni *media* pe diverse teme. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice.

(C.D.B.).

PURCARU, George Emil I. (n. Budișteni, Leordeni, Argeș, 22 martie 1939). Fizician, cercetător științific, seismolog. Studii liceale (1955) și universitare (1960), București. Stabilizat în Germania (1975). Doctorat, *predicții seismice*. Activitate specializată: Observatorul Astronomic al Academiei Române (1961-1968); Institutul de Geologie și Geofizică, București (1968-1974); Institutul de Meteorologie și Geofizică, Oslo, Norvegia (1974-1975); Universitatea Frankfurt pe Main, Germania (1975 ~). Volume, studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, emisiuni *media*, pe teme adecvate. Membru, importante foruri, autohtone și continentale. Implicat în determinarea structurală a seismelor din România, Europa, Statele Unite ale Americii, Japonia. Recunoscut în domeniu. Aprecieri publice. (R.G.).

PURCĂREANU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Argeș. Proprietari urbani și rurali, funcționari de stat, juriști, parlamentari, filantropi, publiciști. Mai cunoscuți: **Ioan T.P.** (v.); **Maria I.P.** (1843-1899); **Ion I.P.** (v.); **Anastase T.P.** (membru, Consiliul de Administrație, Societatea Economică *Argeșul*, Pitești, Argeș, Fondată, 23 aprilie 1879); **Vasile A.P.** (v.); **Lambe T.P.** (consilier local, susținerea donației terenului din proprietate comunală în scopul construirii căii ferate Pitești – Curtea de Argeș, pe malul râului Argeș, 26 iulie 1891; membru activ, Liga pentru Unitate Culturală a Tuturor Românilor, secția Pitești, aprobarea *Programului sărbătoririi Semicentenarului Revoluției de la 1848 în reședința Argeșului*, (11 iunie 1898); **Năstase P.** (membru fondator, Societatea Cooperativă a Meseriașilor din Pitești, 17 august 1882); **Ștefan P.** (titular, Secția *Lucrători*, Camera de Muncă din Craiova, Dolj, Filiala Pitești); **Victor P.** (reprezentant ministerial, inspector, Regiunea II Asigurări Sociale, Pitești; demersuri adresate Primăriei

pentru acceptarea edificării Căminului Meseriașilor și Muncitorilor din Pitești, 31 decembrie 1924, înființarea Filialei Pitești, Camera de Muncă din Craiova, 8 decembrie 1934). Diverse atestări documentare. (N.P.L.).

PURCĂREANU, Ioan T. (1827 - Pitești, Argeș, 1896). Proprietar rural și urban, expert tehnic, funcționar de stat. Terenuri, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești și localitățile apropiate. Consilier, Consiliul Comunal Pitești. Membru fondator, Societatea Cooperativă a Meseriașilor din Pitești (17 august 1882). Reprezentant oficial, din partea Primăriei, recepția clădirilor Garnizoanei Pompierilor din Pitești, (24 octombrie 1887). Clauză testamentară, donație prin urmași: 20 000 lei pentru întreținerea unor paturi în spitalul comunal, ofertă acceptată, **Decret Regal** (27 aprilie 1896). Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.F.).

PURCĂREANU, Ion I. (Pitești, Argeș 1872- Pitești, Argeș 1945). Jurist, mare proprietar urban și rural, parlamentar, memorialist. Fiul lui **Ioan T.P.**(v.). Liceul de Băieți/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1888), Facultatea de Drept, București (1892). Avocat, Baroul Argeș (1892-1945). Oratorie, recunoscut în domeniu. Membru marcant: Partidul Conservator; Partidul Național Liberal, liderul Organizației Argeș. Adept al **Programului guvernamental** elaborat de prim-ministrul Ion Gheorghe Duca. Deputat de Argeș (1901-1909; 1919-1920; 1931-1932; 1932-1933). Senator de Argeș (1922-1926). Ales, de drept, în Consiliul de Administrație, Camera de Comerț și Industrie Argeș, delegat, Banca Pitești (1925-1927). Stimularea dezbaterilor politice și economice de factură constituțională. Edificarea *Căminului Purcăreanu*, zona centrală Pitești, cumpărată de Alexandru Fostropol (v.), locuință, sală de spectacole, ulterior, Restaurantul *Argeș*, astăzi magazine, firme europene. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume.

(C.D.B.).

PURCĂREANU, Ion T. (A doua jumătate a secolului XIX- Începutul secolului XX). Mare proprietar urban și rural, negustor, donator comunitar. Imobile, întinse suprafețe de teren, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș și localitățile apropiate. Relații constante de import-export în Transilvania, numit, dincolo de munți, deseori, *Ion Românul*. Preocupat de evoluția învățământului din Pitești, implicări administrative în domeniu, oferte pecuniare pentru dascăli și locații școlare. Tatăl lui **Ion I. P.**(v.) și al **Anei I.P.**, căsătorită cu Alexandru Fostropol (v.). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

PURCĂREANU, Vasile A. (Sfârșitul secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Ziarist, proprietar urban, editor. Fiul lui **Anastase T.P.** Terenuri, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș. Studii liceale în Pitești, și universitare la București. Membru marcant Camera de Comerț și Industrie Argeș: delegat, Congresul Camerelor din România Mare, Constanța, Dobrogea (28-30 septembrie 1922); ales în Consiliul de Administrație al instituției, reprezentând Categoria VI, *Comerț mic* (21 octombrie 1925), Comisia de Impunere (13 ianuarie 1926), Secția Comercială (ianuarie 1927). Împuternicit să difuzeze informații referitoare la activitatea instituției (1926). Președinte, Societatea *Munții Coți* a Demobilizaților din Argeș (1926), contribuții financiare, din colecte publice, pentru finalizarea *Porții Eroilor*, Pitești. Distinct, activitate jurnalistică: redactor, *Lumea noastră* (1900), *Facla Argeșului* (1913 - 1914).Fondator: *Sentinela Argeșului* (1920 ~1923); director *Tribuna comerțului* (1926 - 1932). Director-proprietar, *Gazeta argeșenilor* (1932). Numeroase atestări documentare. Nominalizat în *Anuarul orașului Pitești din 1936*. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri comunitare antume și postume. (I. I. B.).

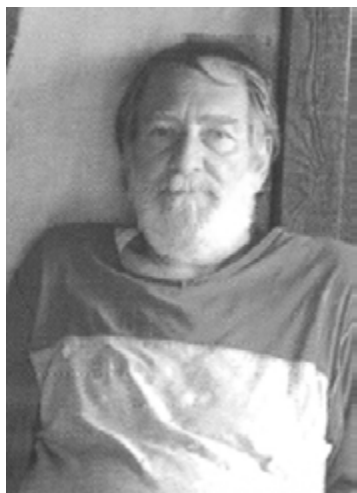
PURCEL, Ilie M. (Teiu, Argeș, 21

ianuarie 1916- Pitești, Argeș, 20 decembrie 2002). Jurist, funcționar de stat, militant politic. Liceul *Dr. Constantin Angelescu*, Găești, Dâmbovița (1935), Universitatea din București (1939). Activitate specializată: avocat, baroul Argeș (1941-1943); funcționar public (1946-1950), consilier juridic (1950-1958), secretar executiv (1958-1968), forurile administrative județene/regionale Argeș. Șef secție / director, Direcția Administrație Locală și Secretariat, Consiliul Popular al Județului Argeș (1968-1979). Președinte, Asociația Pensionarilor Argeș (1979-2002). Anterior: combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1939-1940, 1943-1944), prizonier, Uniunea Sovietică (1944-1946). Membru marcant, Partidul Social-Democrat din România, Gruparea *Ștefan Voitec*, secretar Organizația Argeș. Delegat la Congresul unificării cu Partidul Comunist Român și consituirii Partidului Muncitoresc Român (București, 21-23 februarie 1948). Consemnări memoriale. Studii, articole, analize, rapoarte, interviuri, buletine legislative, reuniuni tematice. Implicări permanente în viața *Cetății*. Aprecieri antume și postume. (I.T.B.).

PURNICHESCU, Constantin N. (n. Câmpulung, Muscel, 20 ianuarie 1919). Inginer, *construcții civile și industriale*, proprietar urban, funcționar de stat. Liceul/ Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1930), Institutul de Construcții, București (1957). Activitate specializată: Sfatul Popular Orășenesc, Pitești, Argeș (1959-1965); Direcția de Arhitectură și Sistemizare Argeș (1965-1966, 1970-1978); Comitetul de Stat al Planificării, București (1966-1970). Contribuții

la coordonarea proiectării și avizării documentațiilor pentru sistematizarea localităților argeșene și muscelene. Implicări în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (G.P.).

PURNICHI, Vintilă N. (n. Cetățeni, Muscel, 30 mai 1942). Profesor gradul I, *istorie*, manager, publicist. Liceul *Constantin Ivănuș*, Pucioasa Dâmbovița (1962), Universitatea din București (1974). Stagii: Franța (Corsica), Elveția. Inițial lucrător industrial, unități economice din Banat, Galați, Brăila, Dâmbovița (1959-1962). Activitate didactică permanentă: școli din județele Sălaj (1970-1972) și Argeș (1972-1986); liceele Pedagogic, Minier, Chimic, Câmpulung, Argeș (1986-2005). Volume importante: *Așezarea de la Cetățeni- Muscel în epoca veche și medie. Meteora românească sau Cetățuia și Schitul Negru Vodă de la Cetățeni. 460 de ani de la prima atestare documentară* (2008); *Cu muza Clio pe drumuri de istorie* (2008, în colaborare). Studii, articole, recenzii, comunicări, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Fondator: Filiala *Muscel* Câmpulung, Societatea de Științe Istorice din România (2006, președinte); Sesiunea anuală de referate a Filialei (2007, președinte, Comitetul de organizare); Revista de istorie *Muscelul*, Câmpulung (2009, redactor șef). Membru diverse foruri științifice autohtone și continentale. Contribuții distincte la: revigorarea cercetării istorice în instituțiile de învățământ din Câmpulung; valorificarea unor fonduri arhivistice; aprofundarea cunoașterii rolului așezării Cetățeni în evoluția arealului de pe Valea Dâmboviței. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (C.V.).

Gheorghe Pantelie

Constantin I. Parhon

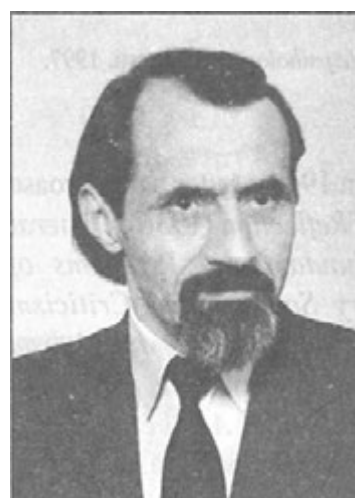
Pârvan C. Parnia

Ilie Patraulea

Pătrașcu cel Bun

Gheorghe V. Păun

Nicolae Păunescu

Gheorghe Pârnuță

Nicolae Penescu

Natalia Petreanu

Dumitru D. Petrescu

Gheorghe D. Petrescu

Ion C. Petrescu

Nicolae C. Petrescu

Radu Pieleanu

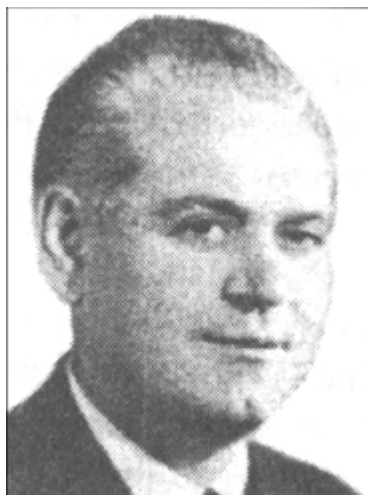
Gică Pintilie

Maria Plop / Arnăuțoiu

Viorel Popa

Alfons Popescu

Augustin Z.N. Popescu/Pop

Constantin-Tică Popescu

Dumitru Popescu-Țițești

Emanoil Popescu

Gabriela Popescu

Gheorghe C. Popescu

Ion Popescu-Argeșel

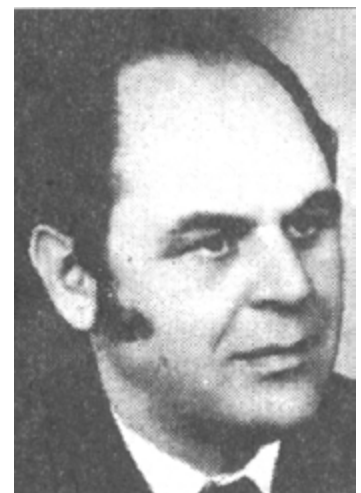
Ion Popescu-Piscu

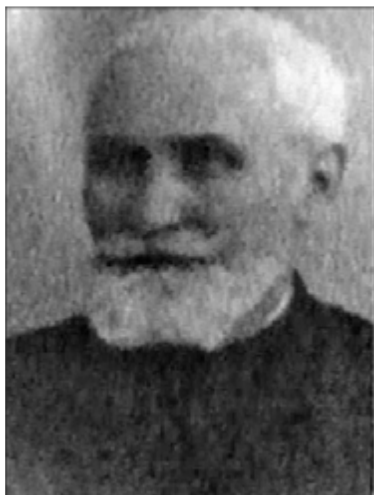
Mircea Laurențiu Popescu

Valerian C. Popescu

Ion M. Postelnicescu

Ion V. Postelnicescu

Gheorghe Poțincu

Eugeniu Gh. Proca

Pârvu Mutu

Alexandru Popescu

Vasile Popescu

R

RACOTĂ, Radu M. (n. Sibiu, 21 octombrie 1950). Inginer mecanic, profesor universitar. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1976*. Liceul Teoretic Nr. 2, Sibiu (1969), Institutul Politehnic, Brașov (1976). Doctorat, *motoare*, Brașov (1999). Specialist, Întreprinderea de Transporturi Auto Argeș (1976-1980). Activitate didactică: Institutul de Învățământ Superior /Universitatea din Pitești (1980~), șef, Catedra de Automobile (2004-2008). Volume importante (autor, coautor): *Motoare pentru autovehicule rutiere. Calcul termic, cinematic, dinamic și de rezistență. Îndrumar de proiectare* (1990); *Calculul rezistenței motoarelor cu ardere internă* (1999), *Calculul și construcția motoarelor pentru automobile, I* (2004); *Procese în motoarele cu ardere internă* (2005). Numeroase studii, articole, referate, contracte de cercetare/*granturi*, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale interne și externe în domeniu. Expert tehnic. Aprecieri publice. (M.C.S.).

RACOVICIANU, Ioan (1786-?). Proprietar urban și rural din Argeș, slujitor al Curții Domnești de la București, *pitar*. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Galbenă*) și localități apropiate. Nominalizat în *Catagrafia orașului Pitești din 1838*, origine autohtonă, titlu de *boier*, avere potrivită, robi țigani. Preocupat de comerțul cu cereale, importul mașinilor agricole, îmbunătățirea relațiilor oficiale comunitare. Înscris în *Istoria municipiului Pitești* (1988). Diverse atestări documentare, antume sau postume. (S.I.C.).

RACOVITĂ (Secolul XVIII~). Familie tradițională din Muscel, origine

moldovenească, mari proprietari rurali și urbani, slujitori ai Curții Domnești din Capitală, militanți politici, oameni de cultură, filantropi. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri de valoare deosebită în localități din Muscel, Argeș, Dolj, București. Mai cunoscuți: **Alexandru R.** (v.); **Ana C. R.** (v.); **Constantin A.R.** (v.); **Anica R.** (n.1834); **Felicia R.** (1838-1906). Conexiuni cu familiile Goleșcu (v.), Davila (v.), Perticari (v.). Numeroase atestări documentare, genealogie, imagini de epocă, obiecte personale, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (F.P.).

RACOVITĂ, Alexandru (Sfârșitul secolului XVIII – Prima jumătate a secolului XIX). Mare proprietar rural și urban, titlu de *boier*. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, localități din Muscel, Argeș, Dolj, București. Influențat de ideile liberale, vehiculate în Țara Românească după Revoluția de la 1821. Slujitor al forurilor centrale din Capitală. Distinct: Ispravnic la Craiova, Dolj (1834-1848), pe timpul domnilor Alexandru Ghica (1834-1842), Gheorghe Bibescu (1842-1848). Implicat direct în aplicarea *Programului revoluționar de la 1848*, președinte, Comisia Proprietății (9-19 august 1848), înființată prin *Decretul Nr. 408*, emis de Locotenența Domnească. Activitate neconcludentă, fără finalitate. Destituit din funcția de ispravnic la ordinul comandantului trupelor țariste de ocupație (septembrie 1848). Diverse atestări documentare, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. Aprecieri publice antume și postume. (F.P.).

RACOVITĂ, Ana C. (1805-?). Proprietar funciar, memorialist. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, localități din Muscel, Argeș, Dolj, București. Fiica lui **Constantin / Dinicu Goleșcu** (v.), soră cu **Ștefan C. Goleșcu** (v.), **Nicolae C. Goleșcu** (v.), **Radu C. Goleșcu** (v.), **Alexandru C. Goleșcu** (v.). Căsătorită cu **Alexandru Racoviță** (v.), zece copii, mai cunoscuți: **Constantin A. Racoviță** (v.), **Anica Racoviță** (n. 1834), soția lui **Carol Davila** (v.),

Felicia Racoviță (1838-1906). Diverse atestări documentare, genealogie, scrisori, imagini, obiecte personale, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(F.P.)**.

RACOVITĂ, Constantin A. (Golești, Ștefănești, Muscel, 1830-1891). Mare proprietar rural și urban, înalt funcționar de stat, militant politic. Fiul lui **Alexandru R.** (v.) și al **Anei R.** (v.). Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, localități din Muscel, Argeș, Dolj, București. Pregătire militară, *iuncăr*. Participant la Revoluția din 1848-1849 în Țara Românească și Transilvania, colaborări cu: Gheorghe Magheru, Avram Iancu, Ioan Buteanu, Ioan Dragoș, Nicolae Bălcescu. Emigrant în: Serbia, Turcia, Italia, Franța (1849-1853). Arestat, la revenirea în țară, din ordinul comandamentului țarist, detenție la Hotin și Kiev, Ucraina (1853-1857). Militant pentru unirea Principatelor Române, membru, Comitetul Central din Muntenia (1857-1859), susținător al sistemului reformelor inițiate de Alexandru Ioan Cuza și Carol I (v.). Prefect de Tecuci (1866). Activități favorabile obținerii independenței de stat a României pe calea armelor: prefect de Argeș (21 septembrie 1876–7 februarie 1879); aprovizionarea trupelor aflate în sudul Dunării, primirea principelui Carol la Pitești (1877, 1878); trecerea în revistă a unităților militare victorioase. Importante atestări documentare, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. Aprecieri publice antume și postume. **(S.T.)**.

RADA (Secolul XV). Doamnă, prima soție a voievodului Țării Românești, Vlad Călugărul (v.), originară din Poienarii de Argeș. Mama domnului muntean, Radu cel Mare (v.), a fraților săi, Vlad și Mircea. Călugărită, *Samonida*. Contribuții la consolidarea așezământului eclesastic de la Glavacioc, Ștefan cel Mare, Argeș. Diverse atestări documentare. **(C.N.)**.

RADOMIR, George (Cocu, Argeș, 1907 - ?). Economist, editor, publicist. Studii

liceale la Pitești, Argeș (1925), Academia de Înalte Studii Comerciale, București (1930). Doctorat, *științe economice*. Activitate specializată în Capitală: Școala Militară de Ofițeri. Director, revista *Luceafărul*. Volume importante: *Instrucțiuni pentru agricultori* (1935); *Economia de război a Germaniei*. Studii, articole, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu. Atestări documentare pentru perioada interbelică. Aprecieri comunitare. **(I.I.B.)**.

RADOSLAVESCU, Angela I. (București, 19 mai 1938-Pitești, Argeș, 11 martie 2004). Actriță de teatru. *Stabilită definitiv la Pitești în 1965*. Școala Medie *Iulia Hasdeu*, București (1956), Institutul de Teatru și Cinematografie *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Dina Cocea* (1961). Activitate în domeniu: Teatrul de Nord, Baia Mare, Maramureș (1961-1965); Teatrul *Alexandru Davilla*, Pitești (1965-1995). Căsătorită cu **Mihai R.** (v.). Roluri de referință: *Antonia (O casă onorabilă)*, Horia Lovinescu); *Oana (Vișorul)*, Barbu Ștefănescu Delavrancea); *Zenobia (Nunta din Perugia)*, Alexandru Kirîțescu); *Armande (Femeile savante)*, Molière); *Domnișoara Cucu (Steaua fără nume)*, Mihail Sebastian). Turnee externe. Membră: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică / *ATM*; Uniunea Teatrală din România / *UNITER*. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri comunitare antume și postume. **(I.F.)**.

RADOSLAVESCU, Mihai Vasile C. (București, 14 iunie 1929-Pitești, Argeș, 27 noiembrie 2008). Regizor de teatru, manager. *Stabilit definitiv la Pitești în 1965*. Liceul *Dimitrie Cantemir*, București (1948), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București, *Clasa Ion Șahighian și Moni Ghelerter* (1955). Activitate în domeniu: Teatrul de Nord, Baia Mare, Maramureș (1955-1965); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1965-1992), director (1974-1976). Spectacole de referință (la Pitești): *Mitică Popescu*, de Camil Petrescu; *Electra*, de Sofocle; *Confrații*, de Gib

Mihăescu; *Ultima oră*, de Mihail Sebastian; *Balul hoșilor*, de Jean Anouilh. Turnee externe. Distinct: coordonarea amenajării sălii *Studio-125*, proiect, actorul Liviu Ciulei, București. Membru: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică / *ATM*; Uniunea Teatrală din România / *UNITER*. Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale pe diverse teme. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri comunitare antume și postume. (I.F.).

RADU (Sfârșitul secolului XVIII - Prima jumătate a secolului XIX). Zugrav, *artă sacră*, diacon. *Originar din Câmpulung, Muscel*. Fiul lui Șerban (v.). Lucrări iconografice recunoscute: *Sfântul Nicolae* (1806), identificată la Schitul Brădet, Argeș; *scene biblice*, compoziții pentru Biserica Domnească și Biserica *Sfântul Ilie*, Câmpulung, aflate, astăzi, în patrimoniul Muzeului de Artă al României, București. Contribuții la perfecționarea picturii eclesiastice de factură bizantină în spațiul autohton. Diverse consemnări antume și postume. (S.N.).

RADU I (Secolul XIV). Domn al Țării Românești (c.1377 - c.1385). *Integrat istoriei tradiționale a zonei Argeș-Muscel*. Continuator al Dinastiei Basarabilor (v.), tatăl lui Mircea cel Bătrân (v.), asociat, la tron (1372), cu fratele său, Vlaicu Vodă (v.). Comandant al oștirii Țării Românești, învinsă de armata Ungariei (7 iunie 1377), eveniment amintit într-o cronică italiană. Redimensionarea Curții Voievodale de la Argeș, lucrări picturale, Biserica *Sfântul Nicolae Domnesc*, întemeierea Episcopiei Catolice (9 mai 1381), emiterea noilor serii de ducați, dinari, bani. Ctitor, Mănăstirea Cotmeana (anterior 1385) și Schitul *Negru Vodă*, Câmpulung, Muscel, danii pentru construirea Schitului Brădet, contribuții semnificative la edificarea așezămintelor eclesiastice Tismana (Gorj), Cozia (Vâlcea) Vratna (Serbia), Severin (Mehedinți), Râșnov (Brașov). Identificat, popular, prin **Negru Vodă** (v.). Înhumat, probabil, Biserica *Sfântul Nicolae Domnesc*, Curtea de Argeș, notificat primul în *Pomelnicul parohial*, identificarea

mormântului prezumtiv (1920). Atestări documentare, muzeele din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș. Contribuții la sporirea importanței arealului Argeș-Muscel pentru structurile statalității laice și religioase medievale românești. (V.N.).

RADU II (Sfârșitul secolului XIV – Prima jumătate a secolului XV). Domn al Țării Românești (mai – noiembrie 1421; vara 1423; 12 decembrie 1424 – mai 1426; ianuarie – primăvara 1427), notificat, frecvent, **Praznaglava**. Fiul lui Mircea cel Bătrân (v.). *Integrat spiritualității argeșene prin dinastie tradițională, reședințe temporare, proprietăți financiare, danii*. Susținut de Imperiul Otoman și de unele grupări boierești interne. Dispute prelungite pentru tron cu voievodul Dan II (v.), alternanțe la conducerea statului, confruntări militare directe (26 februarie 1423; primăvara 1427), succese ale opozantului său. Adept al consolidării rolului instituțiilor eclesiastice ortodoxe în structurile timpului, reconfirmarea drepturilor mănăstirilor Cozia (Vâlcea) și Cotmeana (Argeș), prin actul din 19 iunie 1421, asupra bunurilor oferite anterior de Mircea cel Bătrân, distinct, *două mori la Pitești*. Atestări documentare, muzeele din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș. Alte surse informale. Contribuții la menținerea importanței arealului Argeș-Muscel în structurile statalității laice și religioase medievale românești. (V.N.).

RADU, Adrian Nicolae M. (n. București, 17 iunie 1947). Artist plastic, *sculptură*, profesor, *desen*, publicist. *Stabilit la Câmpulung, Argeș* (1975). Liceul *Nicolae Tonitza*, București (1965), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București, *Clasa Ion Lucian Murnu* (1971). Stagii: Austria, Italia, Statele Unite ale Americii. Doctorat, *arte vizuale*, București (2003). Activitate didactică: Școala Populară de Artă, Pitești, Argeș, Secția Câmpulung (1975-1988). Titular, Universitatea din Pitești, (conferențiar, 2003~). Lucrări reprezentative de for public: basorelieful **Pe aici nu se trece** (56 m²), Memorialul de Război *Mateiaș*, Valea Mare-Pravăț (1984); statuia

Dinicu Golescu, Câmpulung (1994). Numeroase *piese* pentru interior: piatră, lemn, metal. Expoziții personale sau de grup: București, Câmpulung, Focșani (Vrancea), Pitești (1971~1996). Tabere, simpozioane, reuniuni tematice naționale și internaționale. Volume importante: *Arta modelării pietrei prin cioplire* (2003); *Educație plastică pentru orice vârstă* (2006). Colaborări *media*. Membru, Uniunea Artiștilor din România, Filiala București (1991), alte aprecieri comunitare. (S.N.).

RADU CEL MARE (A doua jumătate a secolului XV – Începutul secolului XVI). Domn al Țării Românești (15 septembrie 1495 – 12 martie 1508), fiul lui Vlad Călugărul (v.) și al Radei (v.). *Integrat zonei Argeș-Muscel prin: activitate temporară la Cancelaria din Pitești; vizite la Câmpulung, Muscel și Curtea de Argeș*. Transformarea funcției de Ban al Olteniei în Mare Ban. Legături de rudenie cu Ivanko Cronovici, cneaz sârb, căsătorit cu fiica acestuia, Cătălina. Tatăl viitorilor domni ai Țării Românești: Radu de la Afumați (v.); Vlad Vintilă de la Slatina (v.); Radu Paisie (v.); Mircea Ciobanul (v.). Confirmarea existenței Mănăstirii Râncăcirov, Călinești, Muscel (19 iulie 1498), a altor așezăminte religioase. Atestări documentare, muzeele din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș. Contribuții la menținerea importanței tradiționalității argeșene în vremea realităților timpului său medieval. (C.N.).

RADU, Constantin I. (n. Doba, Olt, 20 aprilie 1927). Ziarist. *Stabilit în Pitești, Argeș, din 1956*. Studii liceale, Slatina, Olt. Școala de Ofițeri, Oradea, Bihor, (1950). Activitate în domeniu: unități militare, Brăila (1950-1956); Organizația de Tineret Argeș (1956-1961); ziarul *Secera și ciocanul*, Pitești (1961-1966). Distinct: redactor-șef gazetele *Forestierul* și *Viața Combinatului* (1966-1989). Numeroase articole, analize, interviuri, dezbateri, reuniuni tematice. Aprecieri comunitare. (I.I.B.).

RADU, Coriolan G. (n. Mehadica, Caraș Severin, 29 aprilie 1930). Actor de teatru și film. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1964*. Liceul Teoretic, Reșița, Caraș Severin (1948), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa George Storin și Ion Talianu* (1955). Activitate în domeniu: Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1964-1990), colaborări ulterioare. Roluri de referință: *Ștefan (Apus de Soare*, Barbu Ștefănescu Delavrancea); *Pastorul (Copacii mor în picioare*, Alessandro Casona); *Doctorul (Mincinosul*, Carlo Goldoni); *Hagi Curti (Bălcescu*, Camil Petrescu); *Ianke (Take, Ianke și Cadâr*, Victor Ion Popa). Contracte cu case de filme din Capitală. Preocupări regizorale, formații de amatori din Argeș, premii naționale. Membru: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ATM; Uniunea Teatrală din România/UNITER. Reuniuni naționale pe diverse teme. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri comunitare. (I.F.).

RADU DE LA AFUMAȚI (Sfârșitul secolului XV – Râmnicu Vâlcea, 2 ianuarie 1529). Domn al Țării Românești (ianuarie 1522 - 2 ianuarie 1529). *Integrat spațialității argeșene prin continuarea Dinastiei Basarabilor* (v.). Căsătorit cu una dintre fiicele voievodului Neagoe Basarab (v.), Ruxandra (v.). Numeroase acțiuni militare împotriva detașamentelor otomane și altor pretendenți la tronul Munteniei, solii diplomatice la principii Transilvaniei și boierii Craiovești. Domenii dincolo de Carpați (Vințul de Jos și Vurpăr). Inițiative culturale, întruniri ale Sfatului Domnesc, acte de Cancelarie la Pitești. Asasinat, Râmnicu Vâlcea, înhumat, Biserica Episcopală, Curtea de Argeș, pictată prin stăruințele sale. Piatră tombală prelucrată sculptural, ipostază ecvestră de cavaler. Atestări documentare, muzeele din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș. Contribuții la implicarea zonei Argeș – Muscel în evenimentele feudalității autohtone. (V.N.).

RADU, Florea (n. Locusteni, Dolj, 25 iunie 1939). Economist, profesor universitar. Activitate în Argeș din 2004. Liceul *Frații Buzești*, Craiova, Dolj (1957), Academia de Studii Economice, București (1963). Doctorat, *statistică*, București (1990). Stagiul: Statele Unite ale Americii (1997). Activitate didactică: Universitatea de Vest, Timișoara (1963-1968); Universitatea din Craiova (1968-2004), șef, Catedra Analiză, Statistică și Previziune Economică, (1990-2004); Universitatea din Pitești (2004~). Volume importante: *Analiza economico-financiară în agricultură* (1976, în colaborare); *Analiza concentrării și specializării producției industriale* (1991); *Analiza și evaluarea întreprinderilor* (1997); *Metode și tehnici de analiză economico-financiară* (1999); *Analiza economico-financiară a firmei* (2001, în colaborare). Numeroase studii, articole, referate, contracte de cercetare/*granturi*, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale interne și externe în domeniu. Contribuții la diversificarea învățământului economic din România contemporană. Aprecieri publice. (M.C.S.).

RADU, Gheoghe M. (Siliștea, Căteasca, Argeș, 9 august 1930-Pitești, Argeș, 29 septembrie 1993). Inginer mecanic, manager. Liceul de Băieți / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1950), Institutul Politehnic, Brașov (1958). Stagiul: Franța (1972-1973). *Specializare, industria de automobile*. Activitate permanentă (1958-1992), Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose* / Întreprinderea de Autoturisme, Colibași / Mioveni, Argeș: tehnolog (1958-1962); șef, Biroul Investiții (1962-1980); șef, Serviciul Desfacere (1980-1992). Analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Contribuții la: extinderea capacităților productive; dotarea noilor secții de fabricație: promovarea imaginii reperelor specifice în state europene. Aprecieri publice antume și postume. (D.D.I.).

RADU, Ion Gh. (Mozăceni, Argeș, 13 august 1915 – Câmpulung, Muscel, iulie, 1964). Ofițer de carieră, militant anticomunist. Căpitan, Regimentul 7 Vânători de Munte, Câmpulung Mușcel. Arestat, 27 martie 1950, pentru legături cu partizanii din Munții Mușcelului, anchetat, torturat de Securitatea din București, judecat și condamnat de Tribunalul Militar București, sentința nr. 1164/1951, 25 ani muncă silnică pentru „crimă de uneltire împotriva ordinii sociale”. Deținut în lagărele de muncă forțată Luciu-Giurgeni, minele de plumb Cavnice și Baia Sprie din Maramureș, penitenciarele Jilava și Uranus din București, eliberat, 26 iunie 1964, prin decretul de amnistie generală. Decedat câteva luni mai târziu. Recunoașteri publice postume. (I.I.P.).

RADU, Ion T. (n. Dragodana, Dâmbovița, 12 iulie 1925). Profesor universitar, *pedagogie*, funcționar de stat. *Activitate și domiciliu la Pitești, Argeș (1950-1964)*. Colaborări ulterioare. Școala Normală, Galați (1944), facultățile de Pedagogie-Psihologie și Drept, Universitatea București (1949). Doctorat, *științe pedagogice*, București (1970). Prestații didactice permanente: Școala Pătroaia-Vale, Dâmbovița (1949-1950); Liceul de Fete/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1950-1962), Institutul Pedagogic, Pitești (1962-1964); Institutul Pedagogic, București (1964-1970), Universitatea din București (1970-1995). Concomitent: director, Cabinetul Pedagogic Regional Argeș (1951 – 1956); șef, Secția Învățământ și Cultură a Regiunii Argeș (1956-1964); inspector general (1964-1989), director general (1989-1991), Ministerul Învățământului, București. Profesor universitar (1991). Contribuții directe la elaborarea și aplicarea legislației în domeniu. Volume importante: *Învățământul diferențiat* (1981); *Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului* (1984); *Didactica pentru școli normale* (1990, în colaborare); *Evaluarea în procesul didactic* (2000), *Pedagogie. Fundamente teoretice* (2001, în colaborare). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe diverse

teme. Conducător de doctorat (1992). Membru, diverse foruri științifice autohtone, alte aprecieri publice. **(O.M.S.)**.

RADU LUI ANGHEL DIN GRECI (Moșteni-Greci, Boțești, Muscel, 1827-Râncăciiov, Muscel, octombrie 1865). Haiduc, erou popular, luptător pentru drepturile locuitorilor satelor. Nesupunere la deciziile autorităților timpului, conducător al unei cete de răzvrățiți, acțiuni pe domeniilor familiilor înstărite. Ucis într-o confruntare cu *potera*: capul, expus în fața Prefecturii la Câmpulung; corpul, înmormântat la Câmpulung. Evocări postume: portret, pictură de Mișu Pop, balade, cântece, dramatizări. Diverse atestări documentare antume și postume. **(S.T.)**.

RADU, Michael (Secolul XIX). Proprietar rural și urban, parlamentar. Deputat de Argeș în Parlamentul României, ales pe baza scrutinul din 22-28 martie 1869. Încetarea mandatului: 31 mai 1870. Orientare liberală. Interesat de evoluția economiei locale și adaptare legislației autohtone la cerințele timpului. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

RADU PAISIE/PETRU DE LA ARGEȘ (Secolul XVI). Domn al Țării Românești (1535-1545), anterior, egumen al Mănăstirii Curtea de Argeș. *Originar din acest areal, continuator al Dinastiei Basarabilor* (v.). Fiu nelegitim al voievodului Radu cel Mare (v.). Gestionarea numeroaselor contradicții dintre marile familii boierești, provocate, prioritar, de Craiovești, acceptarea intervenției otomane în conflictele interne, Brăila, *raia turcească*, implicare diplomatică în Transilvania, militară în Moldova, lucrări constructive de extindere (bolnița) și picturale la Mănăstirea Cozia, Vâlcea. Confirmarea existenței Mănăstirii Valea, Țițești, Muscel. Atestări documentare, muzeele din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș. Contribuții la menținerea zonei Argeș-Muscel în prim-planul preocupărilor specifice veacurilor medievale. **(V.N.)**.

RADU TOMȘA, Ion I. (n. Ionești, Buzoești, Argeș, 8 octombrie 1950). Profesor universitar, *psihologie*, expert militar. Liceul Militar, Breaza, Prahova (1969), Școala Militară Tancuri și Auto *Mihai Viteazul*, Pitești, Argeș (1972), Universitatea din București (1981). Stagii: *psihologie militară*, București (1988, 1989, 1994, 1995). Doctorat, *științe militare*, București (1998). Activitate didactică permanentă, Academia de Înalte Studii Militare, București (1987-2004), profesor (1998). Volume importante: *Probleme filosofice ale științei militare* (în colaborare), *V* (1988); *VI* (1989); *Asigurarea psihologică a acțiunilor militare* (1993); *Pregătirea psihologică a militarilor în luptă* (1996); *Rezonanța motrică - o realitate și un principiu integrator* (2001). Diverse reuniuni tematice. Studii, articole, comunicări publicate în reviste de profil. Contribuții la pregătirea specială a efectivelor române deplasate în Bosnia-Herțegovina, Kosovo, Afghanistan, Irak. Complementar, prestații adecvate: Universitatea Ecologică, București (2004 ~); revista *Ifocom* (redactor). Aprecieri publice. **(O.M.S.)**.

RADU, Vasile N. (Deagu de Sus, Recea, Argeș, 2 august 1925 - Pitești, Argeș, 20 noiembrie 2005). Inginer, *transporturi feroviare*, manager, inovator. Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1943), Institutul de Căi Ferate, București (1950). Documentări externe. Activitate productivă permanentă, Întreprinderea de Poduri Metalice și Prefabricate din Beton / *IPMPB / Metabet*, Pitești (1950-1987): tehnolog, șef secție, inginer-șef. Realizări distincte: instalația de încărcat și transportat fosfați, montată în Siria; antenele parabolice de la Cheia, Prahova (1976); lansatorul de grinzi pentru viaducte; turnurile de televiziune din țară; macarale portuare de mare capacitate. Inovații brevetate. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice autohtone. Aprecieri publice antume și postume. **(G.P.)**.

RADULIAN RĂDESCU, Constantin

I. (Ciumești/Argeșelu, Mărăcineni, Muscel, 9 aprilie 1871-Râmnicu Vâlcea, 3 ianuarie 1936). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Școala Pregătitoare Ofițeri de Infanterie, București (1899). Combatant: *Campania Balcanică* (1913, căpitan); Primul Război Mondial (1916-1918): *Frontul Carpatic*, maior, comandant, Batalionul 3, Regimentul 2 Dorobanți Vâlcea (1916), remarcat în luptele de la Polagos, Cisnădie, Mohu (Sibiu); *Frontul din Moldova*, locotenent-colonel, comandant, Regimentul 3 Dorobanți Olt (1917). Ulterior, colonel, comandant: regimentele 66 Infanterie, 57 Infanterie, 90 Infanterie (1918-1923); Cercul de Recrutare, Satu Mare (1923); Comenduirea Pieței, Sibiu (1923-1929). Consilier, Corpul 6 Armată (1929-1930). General de brigadă (1931). Ordine și medalii române, alte aprecieri publice antume și postume. **(G.I.N.)**

RAFINĂRIA DE PETROL PITEȘTI

(1969 ~). Unitate economică reprezentativă a României contemporane, Platforma Industrială *Pitești – Sud*, Argeș, specializată în prelucrarea țiteiului sulfuros, trei milioane tone/an, import exclusiv, țări din Orientul Mijlociu. Investiție de stat (1965-1985). Suport de materii prime pentru: Combinatul Petrochimic / *Arpechim*, Pitești; Combinatul Chimic/*Oltchim*, Râmnicu Vâlcea; Întreprinderea de Bioproteine / *Roniprot*, Curtea de Argeș; alți beneficiari. Intrare oficială în funcțiune: 16 octombrie 1969. Proiectant general, Institutul de Proiectare Instalații Petroliere, Ploiești, Prahova, directori, Nicolae Mărculescu, Bujor Olteanu. Concepții, tehnologii, dotări autohtone și europene. Executant (antreprenor general), Trustul de Construcții Industriale, Pitești, directori generali (succesiv), Traian Bigan, Nicolae Veza, Tiberiu Carp, Mircea Ioan Moldovan (v.); șefi șantier, Sergiu Nazarie, Nicolae Miloiu (v.); subantreprize, directori, Nicolae Boambeș (v.), Ion Maria, Ștefan Teodoru (v.). **Prima etapă productivă** (1969), directori generali (succesiv), Victor Nica, Vladi Ionel Giura (v.); director tehnic, Titus Alexandrescu. Secții: *Desalinare electrică* / *DE*

– *Distilare atmosferică* / *DA*; *Reformare catalitică* / *RC*; *Hidrofinare motorină* / *HM* – *Desulfurare gaze și recuperare sulf* / *DGRS*; *Amestecuri și formare produse finite* / *AFPE*; șefi secție: Dumitru Jugravu, Gabriel Viciu (v.), Sergiu Temelie, Gheorghe Stanciu (v.), Valeriu Croitoru, Florian Toader, Ștefan Boacă, Teodor Vasiliu, Marin Chirnogeanu, Constantin Matei, Cătălin Ursu, Florin Enăchescu. **Etapa a doua** (1973), secțiile: *Distilare în vid* / *DV*; *Reducere viscozitate* / *RV*; *Cracare catalitică* / *CC*; *Desulfurare gaze și recuperare sulf* / *DGRS*. **Dublarea capacității / Rafinăria Nouă** (1975), secțiile: *Carburanți*; *Lubrifianți*; *Normal parafine*; instalațiile: *Metilmercaptan* și *Etilmercaptan* (1980). Coordonatori: Gheorghe Florea (v.); Vasile Oprița, Vasile Pascu (director de uzină); Viorel Pătru, Ștefan Popescu, Ion Suchiu, Ștefan Hotomega, Victor Netejoru (șefi secție). Secții auxiliare: *Mecanică* (Ovidiu Arsene, Ion Atanasiu, Constantin Săndoiu); *Electrică* (Iulian Florescu, Constantin Geamănu, Constantin Atanasiu); *Automatizare* / *ATM* (Ștefan Popescu, Nicolae Necula, Valentin Bogaciuc); *Termică* (Gheorghe Radu, Ion Stănciulescu). Consultanță, rafinării din Africa și Asia, construite de statul român. Unificare administrativă cu Combinatul Petrochimic / *Arpechim*, Pitești, **Hotărârea Consiliului de Miniștri Nr. 378**, București (1 aprilie 1973). Incendiu (31 octombrie 1978), *Cracare catalitică*, zece victime și trei accidentați cu handicap definitiv. Refacere operativă, monitorizată, direct, de Nicolae Ceaușescu (v.), contribuții naționale, director general, Valentin Ioniță. Integrare ulterioară în Compania Română de Petrol/*Petrom* (1997-1998), achiziționată de Compania *OMV*, Austria (23 iulie 2004). Diminuare drastică a producției, disponibilizări masive de personal, efecte financiare și sociale negative. Instalații în conservare, menținerea celor ce condiționează funcționarea SC *Oltchim* SA, Râmnicu Vâlcea, garanție guvernamentală. Diverse atestări de arhivă. Implicații comunitare majore. **(G.P.)**

RAICOVICEANU (Secolul XVII ~). Familie tradițională din Muscel. Mari proprietari funciari, militari, diplomați, oameni politici și de stat. Mai cunoscuți, **Lucreția**, căsătorită cu **Alessandru Băbeanu** (v.), proprietăți la Budișteni, Leordeni, Muscel. Diverse atestări documentare. **(S.I.C.)**.

RAICOVICEANU, Ecaterina I. (n. Pitești, Argeș, noiembrie 1881 - ?). Scriitoare, ziaristă, traducătoare. Fiica lui **Ion/Iancu R.** (v.). Facultatea de Litere și Filozofie, București. Volume importante (proză): *Scrisori către femei* (1907); *În treacăt* (1909); *Suprema mângâiere* (1916); *Jurnalul unei surori de caritate* (1920); *În Germania de azi* (fără an). Din 1905, colaborări editoriale permanente: *Adevărul*, *Dimineața*, *Facla*, *Realitatea ilustrată*, *Revista scriitoarelor*. Traduceri din literatura franceză (romane, articole de presă, știri). Consemnări critice favorabile. Eponimie, stradă în municipiul Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. **(I.I.B.)**.

RAICOVICEANU, Iancu/Ion (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Proprietar imobiliar, mic întreprinzător. Librărie și tipografie la Pitești, Argeș (1885), activitate agreată de Primăria Urbană. Membru marcant, Camera de Comerț și Industrie Argeș, nominalizat în grupul *sindicilor*, aleși conform **Codului Comercial, Articolul 728**, aprobați în ședința ordinară din 12 ianuarie 1888. corespondent oficial al instituției: servicii editoriale, realizarea și distribuirea publicațiilor cu conținut adecvat, obținerea recomandării pentru contractarea de credite bancare. Președinte, comisia specială pentru elaborarea **Regulamentului privind salariații și ucenicii din magazinele și atelierile aflate în evidența Camerei** (3 martie 1888). Adept al înființării unei școli inferioare de comerț în Pitești (1893). Implicări permanente în viața Cetății. Editor, publicația **Luptătorul** (1888, 1911), inspirată de doctrina Partidului Conservator. Aprecieri comunitare antume și postume. **(I.G.B.)**.

RAICU, Maria Andreea P. (București, 12 mai 1940). Actriță de teatru și film. *Activitate la Pitești, Argeș, din 1971*. Studii liceale în Capitală (1959). Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Radu Beligan* (1966). Activitate în domeniu: Teatrul de Stat din Turda, Cluj (1966-1971); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1971-2005). Colaborări ulterioare. Roluri de referință: *Clara (Armistițiul cu Diavolul)*, Paul Everac); *Doamna de onoare (Cuza-Vodă)*, Ion Luca); *Beatrice (Efectul razelor gamma asupra anemonelor)*, Paul Zindal); *Judecătoarea (E vinovată Corina?)*, Laurențiu Fulga); *Natașa (Azilul de noapte)*, Maxim Gorki). Contracte cu case de film din București. Reuniuni pe diverse teme. Membră: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ATM; Uniunea Teatrală Română/UNITER. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri comunitare. **(I.F.)**.

RAICU, Victor I. (Slatina, Olt, 23 octombrie 1926 – Pitești, Argeș, 13 ianuarie 2004). Jurist, funcționar public, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1957*. Liceul *Gheorghe Șincai*, București (1945), Universitatea din București (1950). Activitate specializată permanentă. *Procuror*: instituții raionale din Capitală (1957-1968); procuror șef-adjunct, Procuratura Regională Argeș (1968-1971); procuror șef: Procuratura Județeană Vâlcea (1968-1970) și Procuratura Județeană Argeș (1973-1989). Temporar: secretar executiv, Consiliul Popular Municipal, Pitești (1971-1973); judecător, Judecătoria Pitești (1973); director juridic, societăți comerciale, Pitești (1992-1999). Preocupat constant de cunoașterea și respectarea legilor, apărarea drepturilor cetățenești, conservarea proprietății statului, aplicarea riguroasă a reglementărilor oficiale în vigoare. Distinct: președinte, Comisia Județeană Argeș pentru Răspândirea Științei și Culturii; reamenajarea Cimitirului Eroilor din Pitești; diversificarea relațiilor cu orașele înfrățite. Studii, articole, interviuri, reuniuni tematice naționale. Aprecieri comunitare antume și postume.

(A.A.D.).

RALLET, Dumitru (Sfârșitul secolului XIX – prima jumătate a secolului XX). Proprietar imobiliar, parlamentar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Ocupațiuni Intellectuale*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Adept al consolidării societății românești în perioada interbelică. Aprecieri publice. (C.D.B.).

RASTI, Nicolae (Sfârșitul secolului XVIII – Prima jumătate a secolului XIX). Boier tradițional, proprietar urban, slujitor al Curții Domnești de la București, agent diplomatic. Imobile, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș. Trimis al principelui Țării Românești, Ioan Gheorghe Caragea (1812-1818), la Viena, Imperiul Habsburgic. *Ispravnic de Argeș (1820-1821)*. Primirea la Pitești (23 noiembrie 1821) a contelui von Schladen, ambasadorul Prusiei în Imperiul Otoman, călătorind spre Austria. Inițiative pentru cunoașterea culturii occidentale, vorbitor de limbă germană, colaborator la traducerea lui Molière din franceză în limba română. Diverse atestări documentare autohtone și continentale. Aprecieri comunitare antume și postume. (I.T.B.).

RAȚĂ, Valerian C. (n. Bravicea, Orhei, Republica Moldova, 7 ianuarie 1930). Inginer energetician, inovator, inventator. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1955*. Liceul *Gheorghe Lazăr*, Sibiu (1950), Institutul Politehnic, București (1955). Activitate productivă: Trustul de Foraj, Pitești (1955-1958); Trustul de Industrializare a Lemnului, Pitești (1958-1961); Combinatul de Industrializare a Lemnului (1961-1991, șef serviciu, inginer șef mecano-energetic); *Alprom*, Pitești (1991-1999). Colaborări științifice, Institutul de Cercetări și Proiectări pentru Industria Lemnului, București. Distinct: realizarea centralei termice, Fabrica de Tananți, Pitești; adaptarea instalațiilor din secțiile

prelucrătoare pentru consumul resurselor secundare proprii; automatizarea instalațiilor de sortare mecanică a lemnului. Preocupări didactice: Facultatea de Silvicultură, Brașov, Secția Serală de Subingineri, Pitești; pregătirea tehnică a specialiștilor români pentru construirea și dotarea fabricilor de profil din Iran, Mongolia, Nigeria și a unor tineri chinezi, școlarizați la Pitești. Studii, articole, interviuri, reuniuni tematice naționale. Implicări comunitare. Aprecieri publice. (I.D.P.).

RĂCARU, Ion (n. Lerești, Muscel, 26 decembrie 1944). Profesor, *sociologie*, cercetător științific, publicist. Școala Medie/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1962), Facultatea de Istorie – Filosofie, Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1968). Doctorat, *sociologie*, Iași (1980). Activitate didactică, școli și facultăți din Suceava. Importante responsabilități publice (1968 ~1989): organizații cu caracter politic, unități culturale, foruri sociale și obștești. Studii, articole, rapoarte, comunicări, reuniuni tematice naționale (*sociologia muncii*). Colaborări, reviste din București, Suceava, Iași. Diverse aprecieri comunitare. (O.M.S.).

RĂCILĂ, Emil (Lunca Ilvei, Bistrița Năsăud, 22 noiembrie 1933 – București, aprilie 2009). Arhivist, profesor universitar, *istorie-politologie*, monografist. *Activitate științifică și didactică în Pitești, Argeș (1957-1979)*. Liceul Pedagogic Năsăud, Bistrița Năsăud (1953), *Universitatea Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1957). Doctorat, istorie, București (1976). Documentări externe. Arhivist, Arhivele Naționale, Filiala Argeș (1957-1969). Șef catedră: Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1969-1979); Academia de Studii economice, București (1979-2003). Profesor universitar (1994). Volume importante: *Monografia Liceului Zinca Golescu Pitești. 1921-1971* (1971, în colaborare); *Contribuții privind lupta românilor pentru apărarea patriei în Primul Război Mondial* (1981); *Politologie* (1992, în colaborare); *Studii și documente privind Academie de Studii Economice București*.

1913-1993, I (1993), II (1994); *Istoria economică a României* (1999). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Colaborări la revistele: *Argeș*, *Tribuna Școlii Argeșene*, *Școala Argeșului*. Membru, cunoscute asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

RĂDESCU, Eugenia V. (n. Cara-Hasani, Basarabia, 4 august 1942). Profesoară gradul I, *matematică*, publicistă. *Domiciliu tradițional, Dobrești, Argeș*. Școala Medie Nr. 3/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1960), Facultatea de *Matematică-Mecanică*, Iași (1965), Doctorat, *matematică*, Universitatea din Craiova, Dolj (1997). Activitate didactică: Liceul Teoretic Găești, Dâmbovița (1965-1966), Facultatea de *Matematică* din Craiova (1966-2007). Volume importante: *Probleme de teoria grafurilor* (1982, în colaborare); *Elemente de geometrie analitică* (1997); *Algebră liniară* (1997); *Elemente de analiză matematică cu aplicații* (1998, în colaborare); *Elemente de teoria semigrupurilor* (2000). Studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Aprecieri publice. (R.G.).

RĂDOI, Ioan (A doua jumătate a secolului XIX – începutul secolului XX). Proprietar urban, militant politic, jurist, editor. Imobile în Capitală. Avocat, baroul București. *Apropiat zonei Argeș – Muscel prin activități publice, dezbateri și întâlniri electorale*. Semnatar: *Programul Partidei Țărănești din România*, publicat în *Gazeta țăranilor* (București, 17 septembrie 1895). Inițiator, împreună cu Constantin Dobrescu-Argeș (v.), al congresului pentru constituirea Partidei Țărănești (București, 4 octombrie 1895). Director (1895-1896), publicația *Gazeta țăranilor*, tipărită temporar în Capitală. Diverse atestări documentare. (I.I.B.).

RĂDUCANU, Ion (București, 20 martie 1884-București, 10 noiembrie 1964).

Membru corespondent al Academiei Române (1936). Economist, profesor universitar, demnitar, parlamentar. *Integrat realităților din Argeș-Muscel prin proprietăți, demersuri politice, colaborări administrative, domeniu funciar și reședință, Topoloveni, Muscel*. Academia Comercială, Graz, Austria (1902). Doctorat, *științe economice și financiare*, Berlin, Germania (1906). Rector, Academia Comercială București (1931-1940). Ministru, departamentele: Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale (1928-1930); Finanțelor (1930); Lucrărilor Publice și Comunicațiilor (1930-1931). Colaborator, Camera de Comerț și Industrie Argeș (1933). Valoroase scrieri tematice. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Agricultură și Muncă Manuală*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, membru marcant, Partidul Național Țărănesc, susținătorul proiectelor lui Ion Mihalache (v.). Inițiative privind perfecționarea sistemului economic și social românesc în perioada interbelică. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

RĂDUCANU, Viorica V. (n. Sârbii Măgura, Olt, 20 iunie 1952). Jurist, funcționar de stat. *Stabilită la Pitești, Argeș din 1969*. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1970), Facultatea de Drept, Universitatea București (1975). Specializare, *administrație publică*, București (2004-2005). Activitate specifică permanentă. Consilier juridic: Trustul Petrolului, Pitești (1975-1991); Administrația Domeniului Public, Pitești (1991-1994); Direcția Generală a Finanțelor Publice și a Controlului Financiar de Stat Argeș (1994-1995). Șef Serviciu Juridic (1995-1998), secretar general (2001-2005), Prefectura Argeș; șef, Serviciul Administrație Publică Locală, Primăria Pitești (1998-2001). Secretar general, Consiliul Județean Argeș (2005 ~). Documentări externe. Volum important: *Îndrumar legislativ* (1996). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale, interviuri. Preocupată constant de cunoașterea

și respectarea legislației în vigoare, adaptarea la exigențele Uniunii Europene, implementarea pragmatismului continental în mediile autohtone. Aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

RĂDULESCU, Alexandru (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Broșteni, plasa Teleorman, expropriate prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. **(I.I.Ș.)**.

RĂDULESCU, Alexandru Radu F. (Pitești, Argeș, 17 octombrie 1911 - ?). Jurist, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1929), Facultatea de Drept, Paris, Franța (1932). Doctorat, *științe juridice*, Franța (1935). Avocat, Baroul București, recunoscut în domeniu. Volum important: *La contrôle de la constitutionnalité de loi en Roumanie* (1935). Colaborări, revistele: *Bulletin juridique; Excelsior; Argeș*. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri comunitare antumr și postume. **(A.A.D.)**.

RĂDULESCU, Aurelia I. (Mățau, Mioarele, Muscel, 16 iunie 1944-Pitești, Argeș, 31 decembrie 2011). Medic primar *cardiologie*, publicist. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1963), Facultatea de Medicină, Cluj Napoca (1969). Doctorat, *științe medicale*, București (1987). Documentări externe: Franța, Italia, Portugalia, Spania. Activitate specializată: Brăduleț, Argeș (1969-1971); Spitalul *Fundeni*, București (1971-1974); Spitalul Costești, Argeș (1974-1981); Spitalul Județean Argeș (1981-2011), Secția Cardiologie. Competențe conexe: ecografie generală (1991); ecocardiografie (1998); *Doppler vascular* (2011). Studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră, diverse foruri profesionale autohtone sau continentale în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. **(C.C.)**.

RĂDULESCU, Cătălin Marian (n. Pitești, Argeș, 2 august 1962). Medic, militant politic, parlamentar, om de afaceri. Facultatea de Medicină, Timișoara (1986). Activitate specializată: Spitalul Câmpulung, Argeș (1986-1987); Spitalul Județean Argeș (1987-1989). Participant direct la evenimentele revoluționare din decembrie 1989, Timișoara, Pitești, București. Membru, Consiliul Județean Argeș al Frontului Salvării Naționale (1989-1990). Vicepreședinte, Liga Națională a Luptătorilor Pentru Victoria Revoluției, Filiala Argeș, *Certificat de Luptător, Brevet de Luptător* (1990). Implicat în constituirea noilor structuri ale puterii de stat din județul Argeș (1989-1990). Inițiator, publicațiile locale *Opinii* (1990) și *Acțiunea* (1993). Deputat de Argeș (1990-1992), Adunarea Constituantă, reprezentând Frontul Salvării Naționale/Partidul Democrat - Frontul Salvării Naționale, secretar, Comisia de Politică Externă a Parlamentului. Numeroase reuniuni internaționale. Președinte fondator, Organizația Argeș a Partidului Democrat - Frontul Salvării Naționale (1991), vicepreședinte (1992-1996); vicepreședinte, organizația județeană a Partidului Democrat. Om de afaceri (1993~): comerț, construcții, transport, turism. Parteneriat cu mai multe companii continentale. Diverse recunoașteri publice. **(C.D.B.)**.

RĂDULESCU, Constantin (Zgripcești, Beleți – Negrești, Muscel, 1 noiembrie 1875 – Priboieni, Muscel, 29 martie 1926). Învățător, folclorist, editor, publicist. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung Muscel (1896). Activitate didactică permanentă: Școala Primară, Priboieni (1896-1914); revizor școlar județul Muscel (1914-1926). Volume importante (semnate **Constantin Rădulescu – Codin**): *Monografia comunei Priboieni – Muscel* (1904); *Legende, tradiții și amintiri istorice, adunate din Oltenia și din Muscel* (1910); *Comuna Corbi și locuitorii săi. Istoric și legende* (1921, 1922, 1929, postum); *Dragoslavele. Trecutul comunei* (1923, în colaborare); *Câmpulungul Muscelului. Istoric și legendar* (1925). Director, revistele:

Prietenul nostru (1911~1926); *Gazeta țaranilor din Muscel* (1920-1921). Studii, articole, comentarii în publicațiile: *Convorbiri literare*, *Neamul românesc*, *Ramuri*, *Sămănătorul*, *Vremea nouă*. Eponimii: străzi în Pitești și Câmpulung; Asociația folcloriștilor din Argeș; bust la Priboieni. Alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

RĂDULESCU, Constantin I. (?-Pitești, Argeș, 8 aprilie 1971). *Originar din Pitești*, Argeș. Ofițer de carieră, *infanterie și stat major*, publicist, general. Școala Superioară de Război, București. Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918, sublocotenent/ locotenent); Al Doilea Război Mondial (1941-1945, colonel), *Frontul de Est* (1941-1944), comandant, regimentele 41 și 23 *Infanterie*, remarcat în luptele din Crimeea (Federația Rusă). Scrieri tematice: *Organizarea și doctrina Armatei Sovietice; Organizarea și doctrina Armatei Ungare; Organizarea și doctrina Armatei Bulgare*. Șef de stat major, Comandamentul 3 Teritorial al Armatei Române. Importante distincții autohtone și străine. General-maior (1971). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume sau postume. (G.I.N.).

RĂDULESCU, Dan Gr. (București, 13/26 noiembrie 1884 – Sinaia, Prahova, 14 noiembrie 1969). *Familie tradițională din Câmpulung, Muscel*. Profesor universitar, *chimie-fizică*, cercetător, publicist. Liceul/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1902), Universitatea din București (1906). Doctorat, *chimie organică*, Berlin, Germania (1913). Pasionat de filosofie, logică, istorie, sport. Activitate specializată permanentă, școli, institute, facultăți din: Târgoviște (Dâmbovița), București, Cluj. Volume importante (lucrări științifice, literatură, destăinuiri): *Fericirea* (1917); *În umbră și tăcere* (1922); *Descătușare* (1936); *Zeitschrift für physikalische Chemie* (1937, în colaborare); *Kolloidzeitschrift* (1939, în colaborare); *Memorii* (1979, postum). Eseuri, revista *Sburătorul*. Numeroase studii, articole,

referate, reuniuni tematice naționale și internaționale. Inventator. Membru, diverse asociații în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (R.G.).

RĂDULESCU, Dan Ioan, (n. Topoloveni, Muscel, 26 noiembrie 1948). Inginer mecanic, manager. Liceul Topoloveni, Argeș (1966), Institutul Politehnic București (1971). Stagii în țări ale Uniunii Europene (1974~2004). Doctorat, *științe tehnice*, București (2000). Activitate permanentă, Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc/S.C. *Rolast S.A.*, Pitești, Argeș: șef atelier/șef secție (1971-1992); inginer șef/director mecano-energetic și automatizări (1992-1998); vicepreședinte, director operații (1998-2007); președinte, Consiliul de Administrație, director general (2007 ~). Contribuții la diversificarea fabricației de repere pentru industria automobilelor, asimilarea tehnologiilor din import, calificarea, specializarea, reconversia forței de muncă. Implicare directă în deciziile referitoare la: privatizarea întreprinderii, orientarea spre economia de piață, renunțarea la profilul inițial, dezafectarea halelor de producție, închirierea mijloacelor imobiliare, folosirea activelor. Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări în viața *Cetății*. Diverse aprecieri publice. (I.D.P.).

RĂDULESCU, Dorin V. (n. Ceamurlia de Jos, Tulcea, 1 iunie 1942). Profesor gradul I, *matematică-fizică*, manager. *Stabilit definitiv la Pitești, Argeș, din 1965*. Liceul/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1960), Universitatea din București (1965). Documentări externe. Activitate didactică permanentă în Pitești: Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu* (1965-1972); Grupul Școlar Chimie Industrială/*Costin Nenițescu* (1972-1987); Grupul Școlar Industrializarea Lemnului (1987-2005), director (1987-1999). Colaborator, manuale și culegeri de teste specializate. Studii, articole, referate, reuniuni tematice naționale și internaționale. Metodist, Inspectoratul Școlar

Județean Argeș. Contribuții directe la: creșterea rolului grupurilor școlare tehnice în sistemul învățământului românesc; dotarea corespunzătoare a cabinetelor, laboratoarelor, atelierelor; pregătirea elevilor pentru olimpiadele pe meserii; adaptarea preocupărilor cotidiene la cerințele programelor Uniunii Europene. Implicări permanente în viața *Cetății*. Aprecieri publice. **(D.I.G.)**.

RĂDULESCU, Dumitru Gh. (n. Pitești, Argeș, 1 noiembrie 1925). Medic primar, *radiologie*, profesor universitar, manager. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1945), Institutul de Medicină și Farmacie, Cluj (1952). Stagiu: Statele Unite ale Americii (1970), Cehia (1984), Austria (1993). Doctorat, *științe medicale* (1968). Activitate specializată permanentă (1952-1992): spitale, policlinici, facultăți din Cluj. Primariat (1971), docent (1974), profesor universitar (1976). Prodecan, Facultatea de Medicină Generală, prorector, Universitatea de Medicină, Cluj Napoca. Numeroase volume, studii, articole, referate, comunicări, reuniuni zonale, naționale și internaționale. Teme prioritare: *Imagistica medicală* (1986); *Iradierea populației* (1988); *Examinări și interpretări radiologice vasculare* (1993). Membru, importante foruri științifice și asociații continentale în domeniu. Contribuții esențiale la evoluția radiologiei autohtone în contextul provocărilor contemporane. Distinct: vicepreședinte, Societatea de Radiologie și Medicină Nucleară a Academiei Române, București. Profesor emerit, alte aprecieri publice. **(C.C.)**.

RĂDULESCU, Emilia I. (n. Curtișoara, Olt, 1945). Inginer proiectant. *Stabilită la Pitești, Argeș, în 1968*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1963), Institutul de Construcții, București (1968). Activitate productivă, șantier de construcții (1968–1975). Specialist, *rezistență*: Institutul de Proiectare Argeș/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1975~). Colaborări în domeniu: Spitalul din Curtea de Argeș; Liceul Industrial, Pescăreasca, Câmpulung; blocuri de locuințe;

investiții private. Membru, Asociația Inginerilor Constructori din Proiectare și Sistemizare (1992). Contribuții la edificarea unor importante instituții publice și zone rezidențiale din Argeș–Muscel. Aprecieri comunitare. **(A.M.)**.

RĂDULESCU, Ioan I. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Jurist, înalt funcționar de stat, parlamentar, proprietar funciar. Avocat, Baroul Argeș, recunoscut în domeniu. Membru marcant, Partidul Țărănesc/Partidul Național Țărănesc. Deputat de Argeș, Colegiul I (1928-1930). Prefect de Argeș (1930; 1932-1933), reprezentând guvernele perioadelor respective. Președinte Comisia Interimară Pitești, Argeș (1929). Contribuții la consolidarea României Mari. Implicări în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

RĂDULESCU, Ion I. (Pitești, Argeș, 1853/1854 – Pitești, Argeș, 1899). Jurist, profesor, *istorie*, proprietar urban și rural, înalt funcționar public, parlamentar. Studii liceale și universitare în București. Cursuri libere, Franța. Avocat, Baroul Argeș. Primar al orașului Pitești (1883-1884; 1888-1889), interimar (1919), președintele Consiliului Comunal Urban. Membru marcant: Partida Țărănească; Partidul Național Liberal, deputat de Argeș, Colegiul I (1885). Militant pentru unirea Transilvaniei cu Țara, lider, Societatea *Carpați*, Secția Pitești (1882), colaborator, Nicolae Dimancea (v.). Contribuții la evoluția orașului Pitești, diversificarea exprimării vieții politice locale, consolidarea spiritualității autohtone. Aprecieri comunitare antume și postume. **(T.M.)**.

RĂDULESCU, Ionel Gr., (Pitești, Argeș, 9 octombrie 1891 – Pitești, Argeș, 12 martie 1959), economist, jurist, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1911), Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București (1915), Facultatea de Drept, București (1917). Activitate didactică permanentă: Liceul Comercial din Pitești. Avocat, Baroul Argeș, recunoscut în domeniu,

Consilier, Consiliul Comunal Urban (vicepreședinte); președinte Comisia Interimară Pitești (1932). Nominalizări în *Anuarul General al Orașului Pitești și județului Argeș din 1936*, de Vlad Furtună (v.). Volume importante: *Mărăștii* (1919), *Comerțul și industria în trecutul orașului Pitești* (1938). Studii, articole, reuniuni tematice naționale. Colaborări constante cu Camera de Comerț și Industrie Argeș. Eponime, stradă în municipiul Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. (I.G.B.).

RĂDULESCU, Maria (Secolul XX). Lucrător industrial, militant politic, parlamentar. Responsabilități în structuri ale Partidului Comunist Român, secretar, Comitetul Orașenesc, Pitești, Argeș (1956-1966). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, circumscripțiile electorale Teiu (1957-1961) și Mozăceni (1961-1965), reprezentând Frontul Democrației Populare. Inițiative electorale, propuneri legislative, dezbateri cetățenești. Contribuții la dezvoltarea Platformei Industriale *Pitești-Nord*. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

RĂDULESCU, Marin Gh. (n. Spătaru, Cungrea, Olt, 15 august 1943). Profesor gradul I, *limba și literatura română*, manager publicist. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1972*. Școala Pedagogică Mixtă, Craiova, Dolj (1964), Universitatea din București (1970). Activitate specializată: Școala Spătaru (1964-1972), director (1968-1972); Școala Nr. 12 (1972-1976); Școala Nr. 3 / *Ion Pillat*, Pitești (1984-2008), director (1991-1996; 2002-2008); Inspectoratul Școlar Județean Argeș (1976-1984). Volume importante: *Limba română - îndreptar de rostire și de scriere* (2000); *Corect-greșit românește* (2007); *Sintaxa limbii române* (1995); *George Panu - memorialistul Junimii de la Iași* (2008); *Cartea de citire. Reflecții la reflexii* (2005). Studii, articole, interviuri, reuniuni tematice. Succese olimpice cu elevii. Colaborări, revistele: *Argeș, Spiritul critic, Limba și literatura română, Orizont literar contemporan, Ecouri literare*. Colegii

redacționale, fondator, periodicele: *Școala argeșeană. Serie nouă, Ion Pillat*, Pitești. Consilier municipal, Pitești (2000-2008). Contribuții la: reparația revistei *Argeș. Serie nouă* (2001); edificarea revistei *Cafeneaua literară* (2003); înființarea Filarmonicii (2007); organizarea primei școli gimnaziale particulare (2000). Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Distincții naționale, alte aprecieri publice. (C.V.).

RĂDULESCU, Nicolae I., (Bunești, Mălureni, Argeș, 1878 – ?). Preot paroh, institutor, profesor *religie și morală*, publicist. Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1896), Facultatea de Teologie, București (1905). Activitate în Capitală. Volume importante (semnate Nicolae I. Rădulescu – Dichiu): *Iisus Christos - Mântuitorul Lumii* (1905); *Rostul casei* (1924). Președinte fondator, Ateneul *Dichiu* din localitatea invocată. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

RĂDULESCU, Nicolae N. (n. Rucăr, Muscel, 10 noiembrie 1939). Profesor gradul I, *istorie-filosofie*, manager, publicist. Școala Normală, Câmpulung, Argeș (1957), Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj Napoca (1968). Activitate specializată permanentă la Rucăr: Liceul Mixt (1970-1973, director adjunct; 1982-1988, director); Școala Nr. 2 (1973-1982, director); Casa de Copii (1991-1998, director). Documentări externe, Anglia (1996). Preocupări editoriale: studii, articole, comunicări pe teme adecvate, apărute în publicații din Brașov, București, Câmpulung, Pitești, Rucăr. Implicare directă în organizarea manifestărilor complexe: *Floare de colț* (1971); *Expopastoralis* (1976); *Revederi peste veacuri* (vizite la Soveja, Vrancea, locuitori originari din Rucăr); Colocvii literare, întâlniri cu Paul Everac (v.), Ion Hurdubețiu (v.), Flaminu Mărtzu (v.), alte personalități ale timpului. Contribuții la: aplicarea standardelor calitative în instituțiile de învățământ din Rucăr, dezvoltarea bazei materiale specifice, promovarea valorilor în domeniu. Aprecieri

comunitare. **(I.D.P.)**.

RĂDULESCU, Petre T. (Mușătești, Argeș, 1867 – 1917). Institut, publicist, militant cooperatist, parlamentar. Școala Normală, București (1885). Documentări externe: Danemarca (1904); Franța (1910). Membru marcant, Consiliul de Administrație, Centrala Băncilor și Cooperativelor, București, controlor general. Colaborator: Casa Școalelor din România (conferențiar); *Gazeta țăranilor*, Mușătești; *Școala poporului*, *Școala rurală*. Volume importante: *Raport asupra stării economice a Danemarcei* (1905), *Mântuirea lunii prin unire* (1911), *Părinții cooperatiunii*. Deputat de Argeș, *Colegiul III*, succese electorale în urma alegerilor de la 16-20 februarie 1911 și 8-12 noiembrie 1912. Studii, articole, inițiative electorale, dezbateri comunitare. Contribuții la extinderea ideilor cooperatiste autohtone și continentale. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

RĂDULESCU, Scarlat Dumitru I. (Câmpulung, Muscel, 1893 - 4 aprilie 1962). Ofițer de carieră, *aviație și transmisiuni*, general. Combatant: *Campania balcanică* (1913, gradat); Primul Război Mondial (1916-1918, locotenent/căpitan/comandor); Al Doilea Război Mondial (1941-1945, general). Implicat în evenimentele de la 23 august 1944 din România: asigurarea legăturilor radio cu *Aliații*; *podul aerian* spre Moscova (Federația Rusă) și Istanbul (Turcia). General de escadră (1941), alte distincții militare române și străine. Aprecieri publice antume sau postume. **(G.I.N.)**.

RĂDULESCU, Stelian (Mozăceni, Argeș, 20 martie 1888 - Pitești, Argeș, 1974). Profesor, *istorie*, jurist, parlamentar. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1908), facultățile de Drept (1911) și de filosofie (1913), București. Activitate didactică: Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1913-1914; 1922-1947). Avocat, Baroul Argeș, renumit în domeniu. Membru marcant, Partidul Național

Liberal. Deputat de Argeș (1934-1937). Consemnării evocatoare: *Câțiva absolvenți ai Gimnaziului și Liceului din Pitești* (manuscrite). Programe tematice, alte scrieri referitoare la evoluția învățământului românesc din etapa interbelică. Aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

RĂDULESCU, Tatiana Gh. (Ionești, Buzoești, Argeș, 20 ianuarie 1941). Ingineră, *telecomunicații*, profesor universitar, cercetător. Școala Medie Nr. 2/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș (1957), Institutul Politehnic București (1967). Stagii: Franța (1995), Irlanda (2001). Doctorat, *științe tehnice*, București (1973). Activitate specializată: Institutul Electrotehnic de Proiectare și Cercetare București (1967-1968); Institutul/Universitatea *Politehnica*, București (1968-2011). Profesor universitar (1995). Volume importante: *Sisteme de comutație electronice* (1993); *Telecomunicații* (1997, 1998); *Inginerie software orientată pe obiecte* (2000); *Rețele de telecomunicații* (2005), *QoS în rețelele IP multimedia* (2007, în colaborare). Numeroase studii, articole, manuale, îndrumare de laborator, *granturi/contracte* de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră, cunoscute asociații europene în domeniu, alte aprecieri publice. **(I.A.B.)**.

RĂDULESCU, Valeria Th. (Micești, Muscel, 23 iunie 1929). Artist liric, solistă, *cor și operetă*. Liceul de Fete/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș (1947), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1952), *Clasa Petre Ștefănescu-Goangă*, *Sabin Drăgoi*. Activitate permanentă în Capitală: Corul Patriarhiei Române; Corul Operei Române, Teatrul de Operetă (1959 ~). Numeroase *partituri* de referință, *soprană*, spectacole, festivaluri, concursuri, turnee naționale și internaționale. Colaborări constante cu studiouri de radio, televiziune, teatru. Roluri importante în mai multe filme de lung metraj. Diverse implicări comunitare: participare extraordinară la reuniuni cultural-artistice organizate în Argeș – Muscel; promovarea

repertoriului operetei din București în instituțiile culturale locale; stimularea talentelor originare din acest areal. Consemnări critice favorabile. Aprecieri comunitare. (L.P.).

RĂDULESCU, Victor (n. Deparați, Teleorman, 14 octombrie 1938). Inginer mecanic, profesor universitar. *Activitate în Argeș din 1971*. Liceul *Ion Luca Caragiale*, București (1955), Institutul Politehnic, Timișoara (1966). Doctorat, *tehnologie industrială*, Timișoara (1976). Stagiul: Franța (1978). Activitate didactică, Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1971~): șef, Catedra Tehnologia Construcțiilor de Mașini (1974-1976; 1985-1990); decan Facultatea Tehnică (1976-1980). Distinct: rector, al Institutul de Învățământ Superior Pitești (1981-1984). Volume importante (în colaborare): *Geometrie descriptivă și desen tehnic* (1976); *Exploatarea mașinilor-unelte* (1977); *Probleme de tehnologia construcțiilor de mașini* (1980); *Prelucrări prin așchiere și mașini-unelte* (1981). Numeroase studii, articole, referate, contracte de cercetare/*granturi*, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale interne și externe în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului tehnic superior din Argeș. Expert tehnic. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (M.C.S.).

RĂDULESCU MOGA, Marta D. (Pitești, Argeș, 24 aprilie 1912 – București, 1959). Scriitoare. Studii liceale, Cluj, Facultatea de Litere și Filosofie, Universitatea din București (cursuri libere). Volume importante (proză, versuri, eseuri): *Dimineața copiilor* (1929); *Mărgele de măcieș* (1931); *Sunt studentă* (1933, reeditări); *Să ne logodim* (1934); *Străina* (1940). Colaborări, revistele: *Gândirea, Viața literară, Realitatea ilustrată, Societatea de mâine, Ideea literară*. Consemnări critice favorabile. Eponimie, stradă în municipiul Pitești (**Marta Rădulescu**), alte aprecieri publice antume și postume. (M.M.O.).

RĂMUREANU, Ioan I. (Slănic, Aninoasa, Muscel, 12 noiembrie 1910 – București, 27 septembrie 1988). Preot cărturar, profesor universitar, *istorie bisericească*. Seminarul Teologic *Patriarhul Miron*, Câmpulung, Muscel (1930), facultățile de Teologie (1934), Litere și Filosofie (1948), București. Stagii: Franța (1935-1937), Grecia (1937-1938). Doctorat, *teologie*, București (1942). Activitate ecleziastică, parohii din Capitală. Prestații didactice: școli din București, Constanța (Dobrogea), Pitești (Argeș); Facultatea de Teologie, București (1939-1977). Profesor universitar (1959). Volume importante (semnate **Ioan I. Rămureanu Pulpea**): *Istoria bisericească universală, I* (1987), *II* (1993, în colaborare); *Istoria bisericească universală. Sinteză* (1992). Numeroase studii, articole, referate, reuniuni tematice naționale și internaționale. Colaborator, revistele: *Studii teologice, Ortodoxia, Biserica Ortodoxă Română, Glasul Bisericii*. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

RĂTESCU, Alexandru D. (Pitești, Argeș, 1765 – ?). Mare proprietar rural și urban, slujbaș al Curții Domnești de la București, *pitar*. Frate cu **Nicolae R.D.** (v.). Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești și localități apropiate. Nominalizat, la 1829, în *Arhondologie/Condica rangurilor boierești*, document dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Donator comunitar. Atestări documentare. (R.S.R.).

RĂTESCU, Constantin I. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Jurist, proprietar imobiliar, întinse suprafețe de teren, Merișani, Argeș, înalt funcționar public. Liceul de Băieți/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș, Facultatea de Drept, București. Avocat, Baroul Argeș, prodecan (1936), membru marcant, Partidul Național Țărănesc, susținător al *Programului* prezentat, în Pitești, la 4 februarie 1930, de Armand

Călinescu (v.). Președinte, Comisia Interimară, Pitești (1929, 1930, 1932, 1938), primar al orașului (1929, 1931, 1933, 1939-1940), președintele Consiliului Comunal Urban. Importante inițiative edilitare: elaborarea **Planului** sistematizării zonei centrale; amenajări în Pădurea Trivale și amplasarea statuii *Mihail Manolescu* (v.); contractarea împrumutului pentru canalizarea zonei superioare a localității; noi dotări, Uzina de Apă Gropeni; reabilitarea școlilor. Diverse atestări documentare. Aprecieri antume și postume. **(T.M.)**.

RĂTESCU, Naie (1806-?). Mare proprietar urban și rural din Argeș. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Neagră*) și localități apropiate. Nominalizat în **Catagrafia orașului Pitești din 1838**, origine autohtonă, titlu de *boier fără caftan*, avere mare, slugi și robi țigani. Diverse atestări documentare antume sau postume. **(S.I.C.)**.

RĂTESCU, Nicolae (1758-?). Mare proprietar urban și rural din Argeș, slujitor al Curții Domnești de la București, *pitar*. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Neagră*) și localități apropiate. Nominalizat în **Catagrafia orașului Pitești din 1838**, origine autohtonă, titlu de *boier*, avere mare, slugi, robi țigani. Diverse atestări documentare antume și postume. **(S.I.C.)**.

RĂTESCU, Nicolae D. (Borlești, Merișani, Argeș, 1764 – ?). Mare proprietar rural și urban, slujbaș al Curții Domnești de la București, *pitar*. Frate cu **Alexandru R.D.** (v.). Întinse suprafețe cu teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești și localități apropiate. Venit anual: 2 000 lei. Nominalizat, la 1829, în **Arhondologie/ Condica rangurilor boierești**, document dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească, inclusiv în reședința Argeșului. Donator comunitar. Alte atestări documentare. **(R.S.R.)**.

RĂTEȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, zonă de contact a Podișului Getic și Câmpiei Burdea, pe râurile Argeș și Neajlov, satele: **Rătești**, Ciupa-Mănciulescu, Furduești, Mavrodolu, Nejlovelu, Pătuleni, Tigveni. Suprafață: 79 km². Locuitori: 4.500 (1971), 3.332 (2008). Atestare documentară medievală. Cacaletți (1511); Ciupa (1579). Biserici: Rătești (1839); Mavrodolu (1843); Tigveni-Vale (1863-1864); Furduești (1911-1914); Ciupa II (1938-1943); Ciupa I (1967-1970); cruce de piatră Mavrodolu (1632). Monumente ale eroilor: Ciupa Mănciulescu (1916-1918), Furduești (1916-1918, 1941-1945); Tigveni (1916-1918, 1941-1945); Nejlovelul (1941-1945). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1962). Întreprindere agricolă de stat (1948-1961); cooperativă agricolă de producție (1952-1990). Areal cerealier, legumicol, zootehnic. Artă populară, textile de interior, costume, arhitectură distinctă, începutul secolului XX. Distinct: conacul *Gheorghe I. Brătianu* (Rătești); conacul *Armand Călinescu* (Ciupa Mănciulescu). Folclor muzical și coregrafic tradițional. Trasee rutiere spre: Găești, București, Pitești, Topoloveni, Costești. Acces la calea ferată Pitești – București. Turism local. **Sciere monografică**: Radu Iacob, Bogdan Pănescu, Marius Motreanu, Manuela Pănescu (2009, Satul Furduești). Consemnări istorice, geografice, demografice, religioase. **(G.C.)**.

RĂUȚĂ, Alexandra Maria Gh. (n. Pitești, Argeș, 2 iunie 1946). Inginer, *construcții-instalații*, funcționar public. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1964); Institutul de Construcții București (1969). Documentări externe. Căsătorită cu **Mihai Radu R.** (v.). Activitate specializată: Direcția de Sistematizare, Arhitectură și Proiectarea Construcțiilor/Institutul de Proiectare Județean Argeș (1969-1985); SC *Proiect Argeș SA* Pitești (1990-2008). Colaborări ulterioare. Distinct: vicepreședinte, Consiliul Popular Municipal/Primăria Pitești (1985-1990). Proiecte reprezentative finalizate pentru:

instalații termice interioare și rețele de distribuție; stații de reglare gaze, Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș; instalații termice și de ventilație, unități social-culturale și financiar-bancare (Casa Tineretului/Tehnic Club, Pitești; Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești; Spitalul Curtea de Argeș; Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș). Contribuții directe la urbanizarea municipiului Pitești: extinderea cartierelor rezidențiale; reamenajări stradale; fluidizarea circulației în zona centrală, cartierele *Tudor Vladimirescu*, *Frații Golești*, *Exercițiu*. Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale. Aprecieri comunitare. (I.T.B.).

RĂUȚĂ, Cornel I. (Rucăr, Muscel, 17 octombrie 1928 – București, 3 aprilie 1998). Inginer, *pedologie* și *agrochimie*, cercetător științific I, profesor universitar, manager. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1949), Academia Agricolă *Timireazev*, Moscova (1954). Doctorat, *științe agricole*, Moscova (1982). Stagii: Federația Rusă, Franța, Statele Unite ale Americii. Activitate permanentă, București: șef secție, Institutul de Pedologie și Organizarea Teritoriului Agricol (1954-1957); șef laborator, șef secție, Institutul de Cercetări Horti-Viticole, Băneasa (1958-1962); director adjunct, Institutul Central de Cercetări Agricole (1962-1970); director, Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie (1970-1998). Distinct: președinte, Academia de Științe Agricole și Silvicultură *Gheorghe Ionescu Șişești* din România (1993-1997). Volume importante (autor, coautor): *Controlul evoluției solului din sistemele îmbunătățite funciar* (1983); *Prevenirea și combaterea poluării solului* (1985); *Situația agrochimică a solurilor din România. Prezent și viitor* (1987); *Starea de degradare a solului sub antropologie* (1994); *De la conceptul global al dezvoltării durabile la conceptul de agricultură durabilă în România* (1995). Numeroase studii și cercetări, articole, interviuri, reuniuni naționale și internaționale. Conducător de doctorat. Colaborări didactice, Universitate de Științe Agronomice, București

(1990-1998). *Exponent proeminent al pedologiei și agrochimiei românești*. Membru, prestigioase foruri profesionale din țară sau străinătate, instituții ale Uniunii Europene și Organizației Națiunilor Unite. Diverse implicări comunitare. Valoroase recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

RĂUȚĂ, Radu Mihai Gh. (Câmpulung, Muscel, 24 mai 1935 – Pitești, Argeș, 21 noiembrie 2009). Arhitect, urbanist. Școala medie/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1953), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1959). Documentări externe. Activitate permanentă (șef atelier/colectiv interdisciplinar): Direcția de Sistematizare, Arhitectură și Proiectarea Construcțiilor Argeș/Institutul de Proiectare Județean Argeș/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1959-2001). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: ansambluri rezidențiale în Pitești, Câmpulung, Râmnicu Vâlcea, Slatina (Olt) și în centre rurale. Distinct: șef de proiect sistematizarea regiunii/județului Argeș; coordonator, schițe generale pentru redefinirea postbelică a localităților urbane Pitești, Câmpulung, Mioveni, Topoloveni (Argeș); Râmnicu Vâlcea, Călimănești, Govora, Olănești, Ocele Mari (Vâlcea); Slatina (Olt). Studii privind valorificarea turistică a văilor Argeșului, Oltului, Dâmboviței. Premii în domeniu. Numeroase analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale. Membru, Uniunea Arhitecților din România (1963), președinte, Filiala Argeș (1965-1990). Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume. (A.M.).

RĂUȚESCU, Ioan I. (Dragoslavele, Muscel, 1 octombrie 1892 – Dragoslavele, Argeș, 19 mai 1974). Preot cărturar, folclorist, cercetător. Seminarul Central, București (1913), Facultatea de Teologie, București (1931). Activitate eclesiastică permanentă, Parohia *Înălțarea Domnului*, Dragoslavele (1914-1968). Volume importante: *Colinde* (1919); *Dragoslavele. Trecutul comunei/satului* (1923, în colaborare, 1937);

Mănăstirea Aninoasa din județul Muscel (1933); *Topoloveni. Monografie istorică* (1939); *Câmpulung – Muscel. Monografie istorică* (1943, reeditare postumă, 1997). Fondator, revista *Foaie pentru luminarea poporului* (1926). Numeroase studii, articole, analize, reuniuni tematice (istorie, folclor, etnografie, etnologie). Traduceri din limba germană (1929-1934): referiri la confruntările *centralilor* cu unități ale Armatei Române (1916-1917). Colaborator, publicațiile: *Muscelul nostru*, *Prietenul nostru*, *Piatra Craiului*, *Biserica Ortodoxă Română*, *Glasul țării*. Premiile Academiei Române: *Grigore Angelescu* (1923); *Constantin Nicoară* (1934); *Vasile Adamachi* (1939). Eponimie, stradă în Municipiul Câmpulung, alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

RÂCA (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe râul Teleorman, satele: **Râca**, Adunați, Bucov. Inclusă, temporar, în localitatea Popești, reorganizare administrativă distinctă din 2003. Suprafață: 42,6 km². locuitori: 2 951 (1971); 1 449 (2008). Biserici: Râca (1868); Bucov (1911-1920); cruce de piatră, Bucov (1863). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1940). Rezerve și exploatare de țitei și gaze. Cooperativa agricolă de producție (1959-1990), areal cerealier, legumicol, zootehnic. Arta populară, folclorul muzical și coregrafic, arhitectura, specifice zonelor de câmpie. Trasee rutiere spre Pitești și Alexandria (Teleorman). Acces la calea ferată Costești (Argeș) – Roșiorii de Vede (Teleorman). Turism local. *Scriere monografică*: Ion Ionescu (manuscris). Diverse consemnări istorice, geografice, religioase, literare. (G.C.).

RÂMNICEANU, Naum B. (Corbi, Muscel, 27 noiembrie 1764 – Cernica, Ilfov, 1839). Ierarh cărturar, cronicar, traducător. Origine transilvăneană. Academia Domnească, București, limbile română și greacă (1770-1776; 1812-1814). Diacon (1780), călugăr, mănăstirea Hurez, Vâlcea (1784-1788), pribeag peste munți, Sibiu și Lipova, Arad (1788-

1795). Ucenic al mentorilor: arhimandritul Mitropoliei Ungro-Vlahiei, Filaret; episcopilor Dositei Filitis și Nectarie Moraitul, de la Vâlcea; Constandie, din Buzău. Protosinghel, Buzău (1802). Cantor, Biserica *Sfântul Nicolae/Șelari*, București (1814-1818); dascăl/director fondator, Școala parohială *Panaghia*, Ploiești, Prahova (1818-1821); egumen, biserica Sfinții Apostoli București (1821-1833). Sihastru Mănăstirea Cernica, Ilfov (1833-1839). Scrieri importante: *Cronologia domnilor Țării Românești de la întemeiere până la 1834* (limba română); *Cronica evenimentelor dintre 1768-1810* (limba greacă); *Istoric al zaverei... din Valahia*; *Cronica inedită de la Blaj a prosinghelului*; *Istoria bisericească* (traducere din elenă după Meletie din Arta). Ediții postume: Constantin Erbiceanu (1888~1900); Ștefan Bezdechi (1944). Considerat ultimul cronicar al Munteniei. Eponimii: statuie la Corbi (Argeș); stradă în Pitești (Argeș). Alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

RÂMNICEANUL, Grigorie (1763 – București, 20 iulie 1828). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, cărturar. Activitate eclesiastică în Muscel (1794-1810) și Argeș (1823-1828). Școala eparhială, Râmnicu Vâlcea, limbile greacă și română. Călugăr. Succesiv: ierodiacon (1780), ieromonah (1787), arhimandrit (1793). Egumen Mănăstirea Vieroș, Muscel (1794-1810). Episcop, Episcopia Argeșului (13 februarie 1823 – 20 iulie 1828). Copist, autor de cărți religioase, traduceri (din elină): *Cămara dreptei credințe*, după Teofil de Campania (1793); *Logica Sfântului Ioan Damaschinul* (1826). Editor, cărți de cult ortodox: *Cazania* (1781), *Catavasierul* (1784), *Antologhionul* (1786). Preocupat de astronomie, matematică, istorie, geografie, filosofia *luministă*, enciclopedismul francez. Distinct în Argeș: organizarea Cancelariei eparhiale, având sediul la Schitul Buliga din Pitești, repararea unor locașuri de cult; inițiative privind plata doctorului și a dascălului din Pitești; îmbunătățirea serviciilor parohiale. Numeroase atestări documentare.

Importante aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

RÂPEANU, Sevastian N. (n. Richițele, Cocu, Argeș, 24 iulie 1932), fizician, cercetător științific gradul I, manager, publicist. Liceul de Băieți Nr. 1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1950), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1957). Stagii: Suedia (1962-1963); Danemarca (1963); Austria. Doctorat, *fizică*, București (1969), docent (1976). Activitate în domeniu: Institutul de Fizică Atomică, București (1957-1977), șef de laborator (1969-1970); director științific, Institutul de Reactori Nucleari Energetici Colibași / Mioveni, Argeș (1977-1982), director general, Agenția Națională pentru Energie Atomică, București (1994-1997). Complementar: inspector, Centrala Nucleară Electrică a Consiliului de Miniștri (1971-1973); inspector general, Inspekția de Stat pentru Controlul Activităților Nucleare (1973-1977); membru, Consiliul de Administrație, Institutul Național de Cercetare Științifică pentru Electrostatică și Electrotehnologii (1997-1998), București. Distinct: gestionarea investiției pentru edificarea clădirilor Liceului de Fizică și Matematică Nr. 1/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1971-1982). Volume importante: *Tabele și formule pentru matematică, fizică, chimie* (1964, în colaborare); *Fizică atomică și nucleară* (1975); *Fizica și energia, I* (1979); *Ingineria și proiectarea tehnologică a reactorilor nucleari, I*, (1979); *Tehnici și măsurări la reactori nucleari* (1983). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. *Ofițer de legătură*, Agenția Internațională de Energie Nucleară, Viena, Austria (1972-1996). Conducător de doctorat (1970). Membru, numeroase asociații profesionale în domeniu. Premiile Academiei Române: *Constantin I. Miculescu* (1975); *Dragomir Hurmuzescu* (1987). Implicări constante în viața *Cetății*. Diverse aprecieri publice. (E.H.).

RÂUL DOAMNEI. Hidronim, obârșie,

zona înaltă a Muscelului, izvor din Masivul Făgăraș, sub vârful Moldoveanu. Lungime: 98 km; traseu montan și colinar, comunele: Nucșoara, Corbi, Domnești, Pietroșani, Coșești, Dârmănești, Micești, Mioveni, Mărăcineni; afluenți: Argeșelul, Râul Târgului, Bratia; debit multianual, 20,4 m³/s. Unire (stânga) cu Argeșul la Pitești. Amenajări hidroenergetice, bazinul superior, integrate sistemului *Argeșul Mare*: captarea Baci și barajul arcuit din beton, Nucșoara (33,5 m înălțime); aducțiunea secundară Râul Doamnei-Valea cu Pești (19,2 km lungime; 2,8-3,2 m. în diametru) pentru lacul *Vidraru*, Arefu. *Polder* de retenție la Mărăcineni-Valea Mare Podgoria, Ștefănești, sursă strategică de apă a municipiului Pitești; balastiere, diverse folosințe rurale. Numeroase consemnări geografice, istorice, literare, turistice. (I.S.B.).

RÂUL TÂRGULUI. Hidronim, obârșie, zona înaltă a Muscelului, izvor din Masivul Iezer-Păpușa. Lungime: 67 km; traseu montan și colinar, localitățile: Lerești, Câmpulung, Schitu Golești, Mihăești, Stâlpeni, Țițești, Mioveni, Mărăcineni. Afluent stânga al Râului Doamnei, lângă Pitești. Amenajări hidroenergetice, integrate sistemului Câmpulung, Argeș: acumularea și barajul Râușor (Lerești); Centrala hidroelectrică Lerești (20 MW); *polderul* Lerești; Centrala hidroelectrică Voinești (5,2 MW); *polderul* Voinești; Centrala hidroelectrică de mică putere, Schitu Golești (1,6 MW). Aducțiunea principală Râușor-Lerești (5 700 m. lungime; 2,7 m în diametru), galeria de aducțiune Lerești-Voinești (2600 m lungime; 2,9 m diametru). Sursă de alimentare cu apă a municipiului Câmpulung, orașului și platformei industriale Mioveni/Colibași, Argeș. Balastiere, alte folosințe rurale. Numeroase consemnări geografice, istorice, literare, turistice. (I.S.B.).

REALITATEA MUSCELEANĂ (2004~). Publicație periodică, apărută la Câmpulung, Argeș. Primul număr: octombrie 2004. Subtitlu: *Săptămânal de informație*,

opinie și divertisment. Director: Cătălin Ion Butoiu. Articole, analize, comentarii, anchete, interviuri, reportaje, note, cronici, recenzii, imagini inedite, informații pe teme de interes general. Implicări comunitare. (G.F.C.).

REBREANU, Fanny I. (Pitești, Argeș, 1888-București, 1976). Actriță de teatru, memorialistă. Fiica lui **Ion I. Rădulescu** (v.). Căsătorită cu **Liviu R.** (v.). Studii liceale în Capitală, Conservatorul de Stat, București, Clasa *Romanizza Romanescu* (1915). Activitate în domeniu: Teatrul Național, București (1915-1926). Roluri de referință: *Crina (Patima roșie)*, Mihail Sorbul); *Antigona (Antigona)*, Sofocle); *Doamna Pegi (Nevestele vesele din Windsor)*, William Shakespeare). Călătorii în state europene, note de drum, amintiri familiale. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.F.).

REBREANU, Liviu V. (Târliaua, Bistrița-Năsăud, 27 noiembrie 1885 - Valea Mare, Ștefănești, Muscel, 1 septembrie 1944). Membru titular al Academiei Române (25 mai 1939). Scriitor, traducător, memorialist, manager. *Integrat spațiului argeșean și muscelan prin domiciliu, proprietăți imobiliare, căsătorie, creație literară. Înhumat, inițial (3 septembrie – 25 noiembrie 1944), Cimitirul Parohiei Valea Mare, Ștefănești*. Liceul German, Bistrița, Năsăud (1900), Școala Militară, Sopron, Ungaria (1903), Academia Militară *Ludoviceum*, Budapesta, Ungaria (1906). Demisionar, Armata Austro-Ungară (Gyula, 1908). Funcționar de stat, localități transilvănene (1908-1911), secretar literar, Teatrul din Craiova, Dolj (1911). Distinct: director, Teatrul Național, București (1928~1944). Volume importante: **Ion** (1920); **Pădurea spânzuraților** (1922); **Ciuleandra** (1927); **Răscoala** (1932); **Amândoi** (1940), elaborate, preponderent, la Valea Mare. Numeroase ediții naționale și internaționale. Colaborator, revistele: **Luceafărul**, **Convorbiri critice**, **Mișcarea literară** (1924-1925), **România literară** (1932-1934). Traduceri din mari scriitori europeni. Recunoașteri antume și

postume. Premiul *Constantin Năsturel-Herăscu* al Academiei Române (1920), Marele Premiu al Societății Scriitorilor Români, București (1922). Președinte: Societatea Scriitorilor Români (1924-1934); Asociația pentru Educația Poporului. Eponimii: Casa memorială, Valea Mare, Argeș (27 mai 1969-2005), bust, străzi, alte denumiri în România. Contribuții definitorii la *clasicizarea* romanului național interbelic, diversificarea activității teatrale, autohtone, extensia culturii autohtone pe coordonate geografice universale. Implicări constante în viața *Cetății*. Valoroase aprecieri publice antume și postume. (S.D.V.).

RECEA (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe râul Teleorman, satele: **Recea**, Deagu de Jos, Deagu de Sus, Goleasca, Orodol. Suprafață: 63,4 km². Locuitori: 5 200 (1971); 3 081 (2008). Atestare documentară medievală: Deagu (1520, 1526); Stejarul/Recea (1538). Biserici: Deagu de Sus (1765), Recea de Sus (1805), Deagu de Jos (1854), Recea de Jos (1875), Goleasca (1957-1971); cruci de piatră: Deagu de Sus (1714), Recea (1828, 1829, 1844). Monumente ale eroilor: Deagu de Jos (1877, 1916-1918, 1941-1945); Recea (1916-1918). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1962). Cooperativă agricolă de producție (1950-1990), peste 220 de hectare irigate (1971). Areal cerealier, legumicol, zootehnic. Exprimări arhitecturale, folclor literar, muzical, coregrafic, țesături de interior, costume populare, specifice zonei de câmpie. Trasee rutiere spre: Pitești, Costești, Alexandria (Teleorman). **Scrieri monografice**: Marin Gheorghe, Marin Popescu, Ion Cârstea (2006, 2009), Ioana Olaru, Marin Olaru (2009). Importante consemnări geografice, istorice, demografice religioase. (G.C.).

RECLAMA (1909, 1910, 1919). Publicație cu conținut civic, editată la Pitești. Apariție lunară. Două serii: 1. *Organ de publicitate al comerțului, industriei și agriculturii* (1909; 1919), proprietar-fondator, Mihail Lazăr (fabrică de stofe), imprimare, Tipografia *Mihail Lazăr Fiu*, Pitești; 2. *Ziar*

pur comercial (1910), proprietar, redactor, tipograf, Mihail R. Fărcășanu, din Pitești. Deviză: *Reclama e sufletul comerțului*. Expres: recomandarea prestațiilor oferite de Atelierul mecanic *Gheorghe Marotineanu* (Pitești). Distribuție gratuită. **(I.I.B.)**.

REFERENDARU, Alexandru (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Drăganu, plasa Pitești, expropriate, parțial, prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. **(I.I.Ș.)**.

REFLECTOR ARGEȘEAN (2004 ~). Publicație editată bilunar la Pitești, Argeș, fondator Dumitru Boțilă. Primul număr: 20 ianuarie 2004. Tematică prioritară: economie, viață politică, socială, culturală, aspecte juridice. Analize, comentarii, anchete, reportaje, note, informații. Imprimare, tipografii din Pitești, finanțator, SC *Grupul Media Star Market SRL*, Pitești. Difuzare națională. Numere transmise direct principalelor instituții ale statului, senatorilor și deputaților de Argeș, ambasadelor acreditate la București, forurilor administrative centrale din Republica Moldova. Diverse implicări comunitare. **(M.D.S.)**.

REFORMA (1905; 1932-1935). Publicație cu conținut politic, editată la Câmpulung, Muscel. Două serii: 1. *Organ național-liberal* (10 aprilie-5 iunie 1905), apariție săptămânală, imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung; 2. *Ziar periodic independent* (8februarie 1932- 21 iulie 1935, director – proprietar, Gheorghe Cristea-Delaracova (v.), imprimare, Tipografia *Muscelul*, Câmpulung. Colaboratori permanenți: Dan Zaharia, Gheorghe P. Macarovici, Silviu Bărgăuanu. Articole, analize, informații, versuri, artă plastică, medalioane, portrete, corespondență, divertisment. Implicări comunitare. **(I.I.B.)**.

REGIMENTUL 6 ARTILERIE

PITEȘTI (1883-1946). Unitate militară importantă a României, înființată la București (1 aprilie 1883). Stabilită în Garnizoana Pitești, Argeș (23 aprilie 1900), subordonată Diviziei 3 Infanterie. Participare la: Primul Război Mondial (1916-1918), remarcat pe *fronturile din Transilvania și Moldova*; Al Doilea Război Mondial (1941-1945), *fronturile de Est și de Vest*, evidențiat în luptele din Cehoslovacia contra armatei germane (1945). Revenire la Pitești (19 august 1945), substituit Diviziei 2 Voluntari *Horia, Cloșca și Crișan*, formată pe teritoriul Uniunii Sovietice, din prizonieri români. Comandament oficial în reședința Argeșului. Locație nouă, Curtea de Argeș (20 iunie 1946), integrarea Regimentului 15 Artilerie. Reorganizare sub denumirea *Regimentul 6 Artilerie Anticar*, inclus Diviziei 2 Voluntari, dislocat, ulterior, în alte garnizoane din țară. Atestări documentare. **(G.I.N.)**.

REGIMENTUL 15 ARTILERIE, CURTEA DE ARGEȘ (1909-1946). Unitate militară înființată la Târgoviște (Dâmbovița), activitate în Capitală, constituită din cinci baterii aparținând, anterior, regimentelor de artilerie 2 (una), 6 (două), 10 (două). Drapelul de luptă: 10 mai 1909. Locații: București (1909-1910); Giurgiu (1910-1920); Chișinău, Basarabia (1920-1922); Pitești, Argeș (1922-1923); Turnu Măgurele, Teleorman (1923-1940); Curtea de Argeș (1940-1944; 1946); Borlești, Meriașni, Argeș (1945-1946). Participare la *Campania Balcanică* (1913), subordonat Diviziei 3 Infanterie; Primul Război Mondial: *Linia Dunării, Frontul Carpatic*, Sectorul *Predeal, Bătălia Bucureștilor* (1916), *Frontul din Moldova* (1917), remarcat în luptele de la Mărăști, Vrancea. Integrat, temporar, Regimentului 6 Artilerie, Pitești. **Ordin** pentru desființare: 20 iunie 1946. importante atestări documentare. **(G.I.N.)**.

REGIMENTUL 4 DOROBANȚI ARGEȘ (1877-1946). Unitate militară importantă a României, două batalioane, opt companii, teritoriu inițial de recrutare, zona Argeș-Muscel (1877-1880), ulterior numai

Argeș. Garnizoana la Pitești. Drapelul de luptă: 17 iulie 1877. Participare la: Războiul de Independență (1877-1878), operațiuni sud-dunărene; Primul Război Mondial (1916-1918), integrat Diviziei 3 Infanterie, remarcat pe *Frontul din Moldova* (1917); Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944), *Frontul de Vest* (1944-1945). Misiuni speciale: apărarea graniței pe Nistru, Basarabia (1919-1921); reprimarea rebeliunii legionare, București (ianuarie 1941); eliberarea unor localități din Ungaria și Cehoslovacia, ocupate de armata germană (1944-1945). Decorat cu *Ordinul Mihai Viteazul, Clasa a III-a* (1918, 1945). **Dispoziție** pentru desființare: 1946. Scrieri monografice: Barbu Pârâianu (1927); Cornel Carp, Petrișor Florea, Vasilica Manea, Cornel Țucă și colaboratorii (2008). Alte atestări documentare. (G.I.N.).

REGIMENTUL 30 DOROBANȚI MUSCEL (1880-1946). Unitate militară importantă a României, două batalioane, opt companii, dislocate la Câmpulung și Ștefănești (Muscel, arie județeană de recrutare. Integrat Diviziei 3 Infanterie, garnizoană în Pitești, Argeș. Participare la: Primul Război Mondial (1916-1918), remarcat pe *Frontul Carpatic*, luptele din Transilvania (1916 și apărarea *trecătorilor* (1916), ulterior, *Frontul din Moldova* (1917, Sectorul *Mărăști*, Vrancea; Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (iunie – noiembrie 1941; aprilie-august 1944) *Frontul de Vest* (1944-1945). Misiuni speciale: apărarea graniței pe Nistru, Basarabia (1918-1919) și a orașului Chișinău (1920-1922); reprimarea rebeliunii legionare, București (ianuarie 1941); eliberarea unor localități din Ungaria și Cehoslovacia, ocupate de armata germană (1944-1945). **Ordin** pentru desființare: 15 iunie 1946) Diverse atestări documentare. (G.I.N.).

REGIMENTUL 44 INFANTERIE ARGEȘ (1914-1917). Unitate militară constituită prin redimensionarea Batalionului de Rezervă Argeș (1 aprilie 1914). Garnizoană în Pitești. Drapelul de luptă: Palatul Regal,

București (10 mai 1914). Participare la Primul Război Mondial, *Frontul Carpatic* (1916), remarcat în luptele din Transilvania, integrat Grupului *Olt – Lotru*, Armata 1 Română. Retragere spre Moldova, loc de refacere, Hodora (Iași). Inițiativa Marelui Cartier General: contopirea Regimentului 44 Infanterie în Regimentul 68 Infanterie (6 martie 1917). Diverse atestări documentare. (G.I.N.).

REGIMENTUL 70 INFANTERIE MUSCEL (1914-1917). Unitate militară constituită prin redimensionarea Batalionului de Rezervă Muscel (1 aprilie 1914). Garnizoană în Câmpulung, Muscel. Locații temporare: Vișoi și Voinești (Muscel), Clocociov (Olt). Participare la Primul Război Mondial: *Sectorul Oltenița* (Ilfov), pe Dunăre (august 1916); *frontul din Dobrogea* (6 septembrie – 1 octombrie 1916), integrat Brigăzii 24, Divizia 12 Infanterie, evidențiat în luptele de la Cocargea; *Frontul Carpatic* (1 octombrie – 28 noiembrie 1916), remarcat pe culoarul Câmpulung – Mateiaș – Rucăr – Fundata – Bran; integrat Grupului Nămăești, Muscel. Retragere prin Târgoviște (Dâmbovița), spre *Frontul din Moldova*, Sectorul *Mărăști*, Vrancea. Inițiativa Marelui Cartier General: contopirea Regimentului 70 Infanterie în Regimentul 62 Infanterie (4 ianuarie 1917). Atestări documentare. (G.I.N.).

REGIMENTUL 1 VÂNĂTORI PITEȘTI (1860-1949). Unitate militară înființată prin redimensionarea Batalionului 1 *Tiradori* (1 iulie 1860) și Batalionului 1 Vânători. Locații: București (1860-1882), Craiova, Dolj (1882-1884), Constanța, Dobrogea (1884-1916), Mândrișca, Bacău (1916-1922; 1924-1931), Basarabia (1922-1924), Pitești, Argeș (1931-1946), Râmnicu Vâlcea (1946-1949). Participare la: paza Palatului Domnesc din Capitală (1860-1877); Războiul de Independență (1877-1878), remarcat în luptele de la Grivița și Opanez (sudul Dunării); *Campania balcanică* (1913); Primul Război Mondial, *sectoarele Cerna, Jiu, Olt* (1916), *Frontul din Moldova* (1917),

evidențiat în luptele de la Mărășești, Vrancea; *Campania de pe Tisa* (1919-1920), înaintare până la Budapesta (Ungarie); Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941; 1944), *Frontul de Vest* (1944-1945), integrat Diviziei 3 Infanterie. **Ordin** pentru desființare: 1 februarie 1949. Atestări documentare. **(G.I.N.)**.

RESTITUIRI (2000 ~). Revistă istorică, editată de Centrul Cultural, Pitești, Argeș, finanțare, Primăria și Consiliul Local. Studii, articole, interviuri, note, comentarii pe teme adecvate. Director, Cornel Carp (v.), redactor-șef, Marius Chiva, secretar general de redacție, Marin Toma. În 2012: senior-editor Adrian Cioroianu; proiect editorial susținut de Administrația Fondului Cultural Național, București. Imprimare, SC *Pământul SRL*, Smeura, Moșoaia, Argeș. Diverse atestări documentare. **(I.I.B.)**.

REȘEDINȚA PATRIARHALĂ DE LA DRAGOSLAVELE (1929 ~). Complex eclesiastic de vară, proprietăți oferite primului patriarh al României, Miron Cristea (1868-1939), donatori, Obștea Moșnenilor Dragosloveni (Muscel), preoții din Protopiatalul Câmpulung Muscel (1927). Text documentar: *Această casă s-a zidit din temelie, iar celelalte s-au refăcut cu cheltuiala preoțimii muscelne, care le-a dăruit Patriarhului Miron, în 1929, ca să fie reședință de odihnă pentru Patriarhul României*. Trei hectare de teren, pădure, construcție rustică, alte dotări, cumpărate de la urmașii lui Dimitrie Dima (v.). Îmbunătățiri ulterioare: parc sistematizat, livadă cu pomi fructiferi, plantație de conifere, vilă edificată în 1930, arhitect, Dimitrie Ionescu – Berechet (v.). Schitul *Sfântul Gheorghe*, biserică din lemn, Borșa (Maramureș), transferată de la Predeal (Prahova), prin grija patriarhului Iustinian Marina (1948), resfințire, 21 august 1949. Reabilitări generale, inițiate de patriarhul Iustin Morsescu (v.), colaboratori, Consiliul Popular Orășenesc din Câmpulung, Argeș, primar, Manole Bivol (v.). Antrepriza de Construcții Hidroenergetice Argeș, director, Nicolae Păunescu (v.). Astăzi: Așezământul Social-

Cultural *Miron Patriarhul*, placă memorială, bust din bronz pentru ctitor, sculptor, Vasile Ionescu-Varo, portret cu însemne de patriarh și regent, pictor, Dumitru Belizarie (v.). Activitate specifică, vizitatori din țară sau străinătate, implicare în viața comunității. **Studii monografice:** Ioan Pârvu, Gheorghe Cârstina, Ion Apostol (parohi); Ion Popescu – Argeșel (v.). Importante atestări documentare. **(I.D.P.)**.

RETEVOESCU / RITIVOESCU / RETEVOI / RITIVOI (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Stroești, Mușătești, Argeș. Proprietari rurali și urbani, mici întreprinzători, preoți, cadre didactice, ingineri, medici, juriști. Mai cunoscuți: **Marcu R.** (1740); **Ilie R.**, preot (1776); **Nicolae sin Onea Retevoi / Nicolae I. Retevoescu**, preot, patronimic (1788 – ?); **Niculae N.I.R.** (Stroești, 1832 – 27 mai 1877), preot, învățător; **Ilie N.R.**, (Stroești, 1844 – 3 aprilie 1877); învățător; **Nicolae N.N.R.** (Stroești, 16 octombrie 1861 – Stroiești, 27 decembrie 1922), preot, învățător; **Alexandru N.R.** (v.); **Magdalena A.R.**, avocat. Conexiuni directe cu numeroase alte familii, respectiv **Sandu: Nicolae N.S.; Gheorghe N.S.; Aurel N.S.** (Stroești, 11 octombrie 1896 – Brașov, 5 martie 1975), magistrat; **Năică N.N.S.** (n. Cernăuți, Bucovina, 27 septembrie/5 octombrie 1922), avocat; **Ion N.S.; Niculăiță I.N.S.** (Stroești, 3 ianuarie 1925 – Stroiești, 10 mai 2001), preot; **Nestorescu: Dumitru C.N.** (11 martie 1929-18 aprilie 1995), inginer, doctorat, *științe tehnice*, activitatea didactică universitară, București; **Popescu: Nicolae P.**, (1 noiembrie 1847 – ?), preot, județul Muscel; **Vasile P.** (15 aprilie 1839 – ?), învățător, județul Muscel. Distinct: timp de peste două secole (1776-2001), parohii Bisericii Stroiești au făcut parte din Familia **Retevoescu**. Înscrisi în istoria localităților respective, alte recunoașteri publice antume și postume. **(N.P.L.)**.

RETEVOESCU, Alexandru N. (Stroești, Mușătești, Argeș, 20 mai 1907 – Stroiești, Mușătești, Argeș, 20 iulie 1998). Jurist, proprietar urban, înalt funcționar public,

militant politic. Fiul lui **Niculae N.N.R.** (v.). Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1926), Universitatea din București, facultățile de Drept (1932) și Istorie (1934). Avocat, Baroul Argeș. Membru marcant, Partidul Național Țărănesc. Director (1932-1935), Cabinetul lui Armand Călinescu (v.). Primar, Curtea de Argeș (1938-1939). Deținut politic, Canalul Dunăre – Marea Neagră, Dobrogea (1952-1954), domiciliu obligatoriu, Drăgășani, Vâlcea (1954-1959). Realizări edilitare, Curtea de Argeș: inițierea lucrărilor de electrificare și canalizare urbană (1938), asfaltarea trotuarelor, plantarea teilor și trandafirilor, zona centrală (1938); alimentarea cu apă, conducte subterane din captarea Albești (1938-1939); organizarea Societății Corale *Doina Argeșului* (1938); înființarea Fabricii de Confecții (4 noiembrie 1939). Studii, articole, interviuri, reuniuni electorale. Oratorie. Atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(N.I.M.)**.

RETEVOI/ROTIVOI (Secolul XVIII). Familie tradițională din Stănești, Corbi, Muscel. Proprietari funciari, meșteșugari, cadre didactice, funcționari. Mai cunoscuți: **Ion R.**, **Sabin R.**, **Angela R.**. Implicări permanente viața comunității. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. **(F.P.)**.

REUNIUNEA STUDIOURILOR DE TEATRU PITEȘTI (1980 ~). Manifestare artistică de prestigiu național, organizată, periodic, la Teatrul *Alexandru Davila* din municipiul Pitești, Argeș. Modalitate pentru diversificarea exprimării actorilor, regizorilor, scenografilor din spații neconvenționale, integrată sistemului competițional. Locație: *Studioul 125*, inaugurat, 3 iulie 1977, arhitect, Liviu Ciulei. Primele ediții: 28 februarie – 2 martie 1980; 3-8 martie 1981; 21-24 aprilie 1988. Inițiatori: Valentin Silvestru, critic literar, Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/*ATM*, București; Petre Popa (v.); Constantin Zărnescu (v.). relansare în 2001, coordonator, Sevastian Tudor (v.), succesiune anuală (toamna). Din 2006, *Festival Internațional*. Importante surse documentare, consemnări *media*, aprecieri critice favorabile. **(P.A.D.)**.

REVISTA NOTARILOR (1910-1911). Publicație specializată, editată bilunar la Pitești, Argeș. Tematică administrativă. Comitet de redacție, format din notarii: Florin Constantinescu, Ioan Teodoru, Marin G. Păunescu, Andrei Nițulescu (secretar), Marin Deleanu. Imprimare: Tipografia *Concurența*, Pitești, proprietar, Mihail R. Fărcășanu. Prevederi legislative, comentarii, analize, informații, portrete, răspunsuri la întrebările cititorilor. Implicări comunitare. **(I.I.B.)**.

REZERVAȚIA BOTANICĂ DIN CHEILE BRUSTURETULUI DE LA DÂMBOVICIOARA. Arie de interes național, protecția și conservarea plantelor, definită legislativ. Situată pe valea Dâmbovicioarei, la nord de satul eponim. Altitudine, 950-1100 m, lungime, aproximativ, cinci km. Chei săpate în roci de *vârstă cretacică*, numeroase peșteri. Enumerate, 13 specii *vasculare* amenințate, precum: codița-șoricelului de munte, clopoțelul, crucea voinicului, garofița de stâncă. Două tipuri de habitat, integrate codurilor: 9150, păduri medioeuropene de fag, din *Cephalanthero-Fagion*, respectiv 8210, versanți stâncoși cu vegetație *chasmofitică* pe roci calcaroase. Alte 18 specii de plante vulnerabile, consemnate în *Lista Roșie a României*, precum: *Arnica montana*, *Gentiana lutea*, *Lycopodium annotinum*. Presiune *antropică* accentuată prin turism. Numeroase atestări documentare. **(V.F.A.)**.

REZERVAȚIA BOTANICĂ DIN CHEILE RÂULUI DÂMBOVICIOARA. Arie de interes național, protecția și conservarea plantelor, definită legislativ. Situată la nord de satul Dâmbovicioara, altitudine, 850-900 m, lungime, aproximativ trei km. Roci de *vârstă cretacică*. Identificate, 33 de specii de plante rare sau vulnerabile, consemnate în *Lista Roșie a României*, precum *arnica*, *ghințura galbenă*, diferite orhidee, floarea de colț, crucea-voinicului. Identificate două tipuri de habitate amenințate: 9150, păduri dacice de fag (*Symphyto-Fagion*),

respectiv 8210, versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase. Vulnerabilitate cauzată de turism. Numeroase atestări documentare. (V.F.A.).

REZERVAȚIA BOTANICĂ DIN CHEILE MARI ALE RÂULUI DÂMBOVIȚA. Arie de interes național, protecția și conservarea plantelor, definită legislativ. Situată la sud de satul Podu Dâmboviței, altitudine, 830-910 m, lungime, nouă km. Roci de natură calcaroasă, vârstă cretacică. Specii de plante rare sau vulnerabile consemnate în *Lista Roșie a României*, sau de speciile endemice amenințate. Două tipuri de habitat: 9150, păduri dacice de fag (*Symphyto-Fagion*), respectiv 8210, stâncării calcaroase pe pante cu vegetație chasmofitică (în crăpături de stânci). Vulnerabilitatea datorată exploatării fondului forestier și poluării cu deșeuri menajere. Atestări documentare. (V.F.A.).

REZERVAȚIA BOTANICĂ DIN CHEILE MICI ALE RÂULUI DÂMBOVIȚA. Arie de interes național, protecția și conservarea plantelor, definită legislativ. Situată la sud de localitatea Sătic, Dâmbovicioara, altitudine, 850-1020 m, lungime, aproximativ trei km. Roci calcaroase de vârstă cretacică. Identificate, specii de plante rare sau vulnerabile consemnate în *Lista Roșie a României* sau specii amenințate: *Achillea oxyloba ssp. Schurii*; *Anthemis tinctoria ssp. Fussii*; *Buxbaumia viridis*; *Campanula patula ssp. Abietina*; *Campanula serrata* (taxoni europeni amenințați); *Crocus banaticus*, *Hepatica transsilvanica*, *Linum perenne ssp. extraaxillare*, *Sempervivum montanum ssp. carpaticum*, *Sesleria rigida ssp. haynaldiana* taxoni subendemici amenințați). Două tipuri de habitate amenințate: 9150, păduri dacice de fag (*Symphyto-Fagion*), respectiv 8210, versanți stâncoși cu vegetație de stâncării calcaroase. Vulnerabilitatea sitului datorată practicării turismului și exploatării întâmplătoare a calcarului. Numeroase atestări documentare. (V.F.A.).

REZERVAȚIA DE GRANIT DIN

ALBEȘTII DE MUSCEL (1954 ~) Arie de interes național, protejată și definită prin: *Hotărârea Consiliului de Miniștrii Nr. 458*, din 1954; *Hotărârea Consiliului Județean Argeș Nr. 18*, din 1994; *Legea Nr. 5*, din 2000. Suprafață, 5 000 m². Proprietate particulară. Situată într-un pâlc de pădure (foioase), pe dreapta unei râpe înierbate, localitatea amintită. Sit dezagregat, sub formă de blocuri cu dimensiuni având până la 2 m diametru, dispersate pe o suprafață însumând, aproximativ, 250 m², inversiune de rocă granitică, în mijlocul unor depozite sedimentare, datorată unor puternice eroziuni, care au îndepărtat învelișul rocilor eruptive. Numeroase atestări documentare. (V.F.A.).

REZERVAȚIA MICRORELIEFUL CARSTIC DE LA CETĂȚENI (1972~). Arie protejată prin: *Hotărârea Consiliului de Miniștrii Nr. 4*, din 1972; *Hotărârea Consiliului Județean Argeș Nr. 18*, din 1994; *Legea Nr. 5*, din 2000. Aflată la extremitatea sudică a Masivului Leaota, pe Drumul Național Câmpulung (Argeș) – Târgoviște (Dâmbovița). Înălțime, 950-1100 m, alcătuită din formațiuni de vârstă cretacică și paleogenă, limitată la nord de Valea lui Coman și la sud Valea Chiliilor. Se detașează, din punct de vedere științific, zona dintre Colții Doamnei și Valea Chiliilor: versanți abrupti, aproape verticali, prezentând un microrelief de vărfuri ascuțite, coloane, babe, datorate unor puternice eroziuni. Cercetări arheologice: ruinele unei cetăți dacice/Cetățuia (secolele II-I î.Ch.) și urme medievale/așezare, biserică, *Schitul lui Negru Vodă* (secolele XII-XV). Numeroase specii endemice, floră și faună bogate, elemente termofile sudice *relictare*, cercetate științific. Numeroase atestări documentare. (V.F.A.).

REZERVAȚIA NATURALĂ DE PE VALEA VÂLSANULUI. Areal complex, situat pe teritoriul comunelor Mălureni, Mușătești, Brăduleț, Arefu, Nușoara. Floră cu caracter *endemic*, anumite specii rare și periclitare. Râul Vâlsan, cunoscut mai ales prin specia *relictă* de pește *endemic*, numit, popular,

asprete (*Romanichtys valsanicola*), supraviețuitor al vechii faune preglaciare, care popula continentul nord-atlantic. Descoperire (1957), Nicolae Stoica (student), descris, ca specie și gen nou pentru știință, Margareta Dumitrescu (profesor), Petru Bănărescu (academician). Raritate în domeniu, monument al naturii. Consemnat în **Lista Roșie a Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii**, la categoria speciilor în curs de dispariție, critic periclitată. Importanță majoră pentru lămurirea unor aspecte de biogeografie și evoluție animală. Atestări documentare. (V.F.A.).

REZERVAȚIA PALEONTOLOGICĂ DE LA ALBEȘTII DE MUSCEL (1954~). Arie de interes național, protejată și definită prin: **Hotărârea Consiliului de Miniștrii Nr. 458**, din 1954; **Hotărârea Consiliului Județean Argeș Nr. 18**, din 1994; **Legea Nr. 5**, din 2000. Resurse litice, cunoscute sub numele *Piatră de Albești* sau *Calcar numulitic de Albești*, folosite pentru ridicarea unor valoroase construcții, monumente istorice, de arhitectură, evocatoare, funerare. Distinct: Castrul roman Jidova/Jidava (secolele II-III); piatra tombală a lui Laurențiu de Longocampo (1300), păstrată la Bărăție; Biserica Mănăstirii Negru Vodă din Câmpulung (1352); Palatul de la Mogoșoia (Ilfov); sediul Patriarhiei Române; Arcul de Triumf, Palatul Regal, Casa de Economii și Consemnațiuni (București); Castelul Peleş, Sinaia (Prahova). În prezent, zonă limitată, declarată *rezervație științifică*: faună fosilă, foarte bogată în *numuliți*, *echinoderme*, *lamelibranhiate*, *anelide*, *moluște*, *dinți și fanoane de rechin*. Atestări documentare geologice, istorice, geografice, epigrafice, eclesiastice. (V.F.A.).

REZERVAȚIA PALEONTOLOGICĂ PUNCTUL FOSILIFER SUSLĂNEȘTI DE LA MIOARELE (1955~). Arie de interes național, protecția și conservarea faunei ichtiologice definită legislativ: **Hotărârea Consiliului de Miniștrii Nr. 458**, din 1954; **Hotărârea Consiliului Județean Argeș Nr. 18**, din 1994; **Legea Nr. 5**, din 2000. Situată la 10

km de Câmpulung, Muscel, în satul eponim, suprafață, circa cinci 5 ha, pe dealul Hobaia, în punctul numit *Marlauz*. Șisturi bituminoase, de vârstă *oligocenă* (35-40 milioane de ani), degajând, prin încălzire artificială, mirosul caracteristic petrolului. Cercetări sistematice, paleontologul Mircea Paucă, identificând peste 30 de specii de pești, 13 considerate noi pentru știință, identificate cu gura larg deschisă, consecință a morții prin asfixiere. Descoperiri asemănătoare la Piatra Neamț. Numeroase atestări documentare. (V.F.A.).

REZERVAȚIA POIANA CU NARCISE DE LA NEGRAȘI (1966~). Arie specială pentru protecția și conservarea plantelor, definită legislativ. Localizată în Câmpia Română, aproape de contactul cu zona colinară, altitudine de 175-182 m, suprafață de 4,1 ha. Mozaic de habitate, reprezentate de *pajiști mezofile*, un râu cu pat de pietriș, zone bălțite. Cea mai sudică stațiune cu *Narcissus poeticus* ssp. *radiiflorus* (taxon european amenințat), populație de *coprine* aflată la cea mai mică altitudine din România. Peste 200 de specii vegetative, consemnate, selectiv, în **Lista Roșie a României**. Două dintre habitate amenințate: 6440, *pajiști aluviale* (*Cnidion dubii*), respectiv 6510, *fânașuri de joasă altitudine* (*Alopecurus pratensis* și *Sanguisorba officinalis*). Vulnerabilitate datorată sistemului de drenaj, pășunatului, înierbării excesive, turismului, culegerii masive în timpul serbărilor populare de primăvară. Diverse atestări documentare. (V.F.A.).

RICHIȚEANU, Anghel D. (n. Bascov, Argeș 27 martie 1942). Profesor universitar, cercetător I, *științe naturale*, manager. Școala Medie Nr. 2/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1960), Universitatea din București (1965). Stagiul: Bulgaria (1970-1971). Doctorat, *botanică*, București (1975). Activitate didactică, Institutul Pedagogic/Universitatea din Pitești (1965-1983; 1994- 2012): șef, Catedra Științe Naturale (1982-1983); prodecan, Facultatea de Științe (1996-2000); prorector (2000-2004). Temporar: Universitatea

din Blida, Algeria (1983-1985). Cercetător, Institutul de Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș (1985-1994), șef, Laboratorul de Protecția Plantelor (1990-1994). Volum importante: **Micologie** (1997). Numeroase studii, articole, referate, contracte de cercetare/*granturi*, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale interne și externe în domeniu. Contribuții la evoluția învățământului superior din Pitești, realizarea expoziției didactice muzeale, clasificarea florei existente în arelul Argeș-Muscel. Implicări în viața *Cetății*. Aprecieri publice. **(M.C.S.)**.

RICHIȚEANU, Iulian I. (n. Costești, Argeș, 17 aprilie 1957). Inginer, *termoenergetică*, manager. Liceul de Matematică-Fizică, Nr. 1/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1977), Institutul Politehnic, București (1983). Stagiul: Marea Britanie (1998). Activitate specializată permanentă: tehnolog, Centrala Electrotermică Halânga, Drobeta Turnu Severin, Mehedinți (1983-1984); operator, Secția Cazane (1984-1985), dispecer centrală (1985-1988), diriginte de șantier (1988-1990), șef, Secția Turbine (1990-1996), director adjunct (1996-2001), director (2001-2002), Sucursala Electrocentrale, Pitești, director general, SC *Termoficare 2000 SA*, Pitești (2002 ~). Contribuții directe la: realizarea investițiilor în domeniu; extinderea capacităților pentru producerea agentului termic; reabilitarea rețelelor transportoare; adaptarea sistemului etatist propriu la specificul economiei de piață. Lucrări de interes major în Pitești, Ștefănești, Bascov, Mărăcineni (Argeș). Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Aprecieri comunitare. **(M.B.)**.

RISTEA, Ion, M. (n. Râncăcioș, Călinești, Muscel, 11 iulie 1950). Jurist, manager, publicist. Liceul/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1970), Facultatea de Drept, București (1978). Stagii: Spania (2002, 2003). Doctorat *științe juridice*, București

(2009). Activitate specializată în domeniu, procuror, parchetele de pa lângă: Judecătoria Pitești (1986-1993); Tribunalul Argeș (1993-1999); Curtea de Apel, Pitești (1999 ~), procuror general al instituției (2001-2005). Preocupări didactice, Universitatea din Pitești (2003-2010). Volume importante: **Drept penal** (2009); **Regimul circumstanțelor în dreptul penal român** (2009); **Termenele în procedura penală română** (2011). Studii, articole, comunicări, publicate în reviste occidentale, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții la cunoașterea, respectarea și aplicarea prevederilor legislative autohtone sau europene contemporane. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(A.A.D.)**.

RIZEA, Dragoș Cornelui C. (n. Domnești, Muscel, 14 aprilie 1948). Inginer constructor, manager. Liceul Nr. 36, București (1965). Institutul de Construcții, București (1970). Doctorat, *științe tehnice*, București (1997). Activitate specializată: Trustul de Construcții Industriale, București, șantierul *Glina* și Combinatul Chimic, Slobozia, Ialomița (1970-1973); șef secție, director științific, Institutul de Cercetări în Construcții și Economia Construcțiilor, București (1973-1994); șef birou proiectare, Societatea Mixtă Maroc-România (1994-1996); șef departament, SC *Aedificia Carpați SA*, București (1996-1999); colaborator firme particulare autohtone sau internaționale (1999 ~). Proiecte importante finalizate prin construcții (în colaborare): Sala Polivalentă, *Cercul Globus*, Sala Palatului, Fabrica de Bere *Tuborg*, Grupul *Tofan/Danubiana*, București. Complementar: centre financiare, poduri, complexe comerciale. Reuniuni tematice în domeniu, comunicări, studii, articole, revistele **Bursa, Bursa construct** (București). Implicări în finanțarea unor programe investiționale din Argeș-Muscel. Aprecieri publice. **(I.M.F.)**.

RIZEA, Elisabeta (Domnești, Muscel, 28 iunie 1912 - Nucșoara, Argeș, 6 octombrie 2003). Proprietar rural, militant politic. Sprijin

activ, material și financiar, împreună cu soțul, Rizea Gheorghe, pentru grupările de rezistență armată anticomunistă din Munții Argeșului și Muscelului, conduse de Gheorghe Arsenescu (v.) și Toma Arnăuțoiu (v.). Arestată, anchetată, torturată, Securitatea din Pitești (1952). Judecată și condamnată de Tribunalul Militar, București, șapte ani temniță grea pentru *favorizarea infractorului*. Eliberată în 1958. Redeschiderea anchetei (1961), Securitatea din Pitești, judecată, condamnată, 25 ani temniță grea. Deținută la penitenciarele: Pitești, Argeș; Mislea, Prahova. Eliberată în 1964 prin **Decretul de amnistie generală**. Ținută sub supraveghere strictă până în decembrie 1989. Soțul, arestat, anchetat, torturat, judecat și condamnat, 14 ani temniță grea. Figură emblematică a rezistenței naționale față de regimul dictatorial al timpului. Recunoașteri publice antume și postume. **(I.I.P.)**.

RIZEA, Mihai M. (n. Mozăceni, Argeș, 20 august 1925). Inginer agronom, manager. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1944), Facultatea de Agronomie, București (1949). Stagii: Belgia (1972); Statele Unite ale Americii (1975). Inginer șef: întreprinderile agricole de stat din Argeș, Tigveni (1949-1954), Merișani (1960-1963), Câmpulung, (1968-1970), Trustul / Inspectoratul Întreprinderilor Agricole de Stat, Pitești (1963-1968; 1970-1971; 1975-1980); temporar, Râmnicu Vâlcea (1954-1959) Director general adjunct, Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară Argeș (1971-1975); inginer principal, Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș (1980-1985). Reuniuni tematice, interviuri, emisiuni *media*. Preocupat constant de eficiența activităților agricole din Argeș-Muscel. Implicări în viața comunității. Diverse recunoașteri publice. **(C.D.B.)**.

RIZEANU, Alexandru A. (Câmpulung, Muscel, 24 martie 1878 - ?). Ofițer de carieră, *artilerie*, profesor, publicist, general. Școala Superioară de Război, București. Combatant: *Campania Balcanică*

(1913, căpitan); Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul carpatic* (1916, maior), *Frontul din Moldova* (1917, locotenent-colonel); *Campania de pe Tisa* (1919, colonel). Activitate didactică, Școala Superioară de Război, București (1920-1934). Redactor, **Revista Artileriei**, editată în Capitală. General de corp de armată (1945). Importante distincții române sau străine. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. **(G.I.N.)**.

RIZEANU, Istrate (Secolul XIX). Proprietar urban, înalt funcționar public. Imobile și terenuri, Câmpulung Muscel. Primar al orașului Câmpulung (1886-1890, 1890-1894). Preocupări constante pentru: respectarea prevederilor legislative ale timpului; amplificarea activităților edilitare și gospodărești; sporirea rolului orașului în calitate de reședință a județului Muscel. Distinct: înființarea spitalului (24 de paturi) în *Casa Ghermănescu*, cumpărată din fonduri cetățenești, împreună cu terenul aferent; delimitarea spațiului pentru Grădina Publică, zona centrală, inițierea primelor lucrări de amenajare; extinderea și întreținerea rețelei stradale; reabilitarea clădirilor folosite de instituțiile statului. Diverse atestări documentare. Eponimie: stradă în municipiul Câmpulung, Argeș. Aprecieri comunitare antume și postume. **(M.B.)**.

RIZEANU, Vasile Gh. (Câmpulung, Muscel, 11 octombrie 1939-Pitești, Argeș, 6 martie 2010). Artist plastic, *sculptură*, profesor, *arte vizuale*, manager. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1956), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București (1968), *Clasa Ion Lucian Murnu*. Activitate didactică permanentă: Școala Populară de Artă, Pitești (1969-2009), director (1990-2009). Lucrări reprezentative de for public: busturile *Mihai Eminescu* (1999), *Dinicu Golescu* (2003), Pitești, *Petre Țuțea* (2008), Boteni, Argeș; compozițiile, *Soldat* (1986), *Căderea lui Icar* (1989), Câmpulung, *Coloană* (2003). Numeroase piese prntru interior: piatră, metal,

lemn, pictură. Exprimări expoziționale constante: București, Pitești, Câmpulung (1981~2009). Mentor: tabere, simpozioane, reuniuni tematice naționale și internaționale. Colaborări *media*. Contribuții distincte la: diversificarea secțiilor Școlii Populare de Artă, Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș; permanentizarea manifestărilor domeniului în reședința Argeșului; amplificarea colaborării cu instituții similare din țară. Implicări constante în viața *Cetății*. Membru, Uniunea Artiștilor din România, fondator, Filiala Pitești (1976). Importante aprecieri comunitare antume și postume. (S.N.).

RIZESCU, Andrei I. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar urban și rural din Argeș. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, localitatea Urluiești, plasa Argeș, expropriate, parțial, prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

RIZESCU, Corneliu Gh. (n. Purcăreni, Micești, Muscel, 22 martie 1934). Inginer, *metalurgie*, cercetător principal I, publicist. Liceul de Băieți Nr.1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1951), Institutul Politehnic, București (1956). Stagii în: Suedia (1968; Statele Unite ale Americii (1969-1970). Activitate specializată în Capitală: Centrul de Cercetări Metalurgice, Academia Română (1956-1958; 1964-1990), șef laborator, director științific, director general; Uzina *23 August* (1958-1964). Temporar, director adjunct, Ministerul Metalurgiei (1990). Manager fondator, SC *Expert Material Internațional* (1990 ~); consultant Asociația Producătorilor de Oțel din România (1998 ~). Numeroase volume (în colaborare), studii, articole, analize, rapoarte, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contracte/*granturi*, proiecte europene, invenții brevetate, exprimări *media*. Membru diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (R.G.).

RIZESCU, Gheorghe B. (n. Rociu,

Argeș, 24 ianuarie 1950). Jurist, funcționar de stat, parlamentar, scriitor. Liceul nr. 4, Brașov (1972), facultatea de Drept, București (1979). Doctorat, *științe juridice*, București (2000). Activitate în domeniu: Întreprinderea Județeană de Gospodărie Comunală și Locativă Argeș (1979-1984); Consiliul Popular Județean Argeș (1984-1989), Primăria/Prefectura Argeș (1990-1991), SC *Sancon SA*, Pitești (1991-1992); Societatea Națională *Petrom*, Pitești (1996-2003); avocat, Baroul Argeș (2003-2005). Distinct: Senator de Argeș (1992-1996), reprezentând Frontul Democrat al Salvării Naționale/Partidul Democrației Sociale din România (1992-1996), secretar general/subprefect de Argeș (2005-2009); inspector guvernamental, București (2009-2011). Diverse proiecte legislative finalizate. Prim-vicepreședinte fondator, Partidul Social-Democrat *Constantin Titel Petrescu*, București (1999 ~), președinte, Filiala Argeș (1999-2000), colaborări didactice, Universitatea din Pitești (1997-2003). Volume importante: *Urlătoarea oficială* (1993); *Diplomația parlamentară* (2000); *Saga lui Igor Salvache. Trilogie* (2006-2008); *Soldații mei, țărani* (2008), *Mic tratat de prostologie* (2011). Scenarii radiofonice (1982 ~), piese de teatru, eseuri (satiră). Inițiator, la Pitești: publicațiile *Tricolorul românesc* (1993); *Mâine* (1994-1995); *La timp* (1999); Festivalul de Carte *Vasile Militaru* (2005 ~). Numeroase studii, articole, interviuri, reuniuni tematice, documentări, externe. Membru: Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Argeș (2006); Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, Filiala Pitești (2007). Premii naționale, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

RIZESCU, Gheorghe D. (Cerșani, Suseni, Argeș, 28 ianuarie 1933 – Pitești, Argeș, 23 iunie 2004). Inginer, *construcții și instalații hidrotehnice*, profesor gradul I, *tehnologie*, manager. Liceul de Băieți Nr. 1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952), Institutul de Construcții, București (1957), Facultatea de Hidrotehnică, Iași (1967). Activitate în domeniu: Sfatul Popular Regional

Argeș (1957-1961); Oficiul Regional de Îmbunătățiri Funciare Argeș (1961-1964); Trustul Regional de Construcții Argeș (1965); șef șantier, Grupul Râmnicu Vâlcea (1967-1968). Preocupări didactice: Școala Profesională de Ucenici, Pitești (1964-1965); Grupul Școlar Construcții Industriale nr. 1/Colegiul Tehnic *Dimitrie Dima*, Pitești (1968-1983, director fondator, 1968-1982). Contribuții directe la: reconstrucția urbană contemporană; gestionarea programului investițional pentru edificarea, dotarea, funcționalitatea grupului școlar amintit; organizarea activității didactice, practicii productive, laboratoarelor și cabinetelor tehnologice, olimpiadelor pe meserii. Insistențe privind creșterea prestigiului unităților vocaționale în sistemul învățământului autohton. Studii, articole, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale. Colaborări cu alte instituții asemănătoare din România, în contextul aplicării proiectelor ministeriale. Implicări permanente în viața *Cetății*. Aprecieri comunitare antume și postume. **(D.I.G.)**.

RIZESCU, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar imobiliar, comerciant, parlamentar. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Comerț și Industrie*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Diverse colaborări literare, *media*, didactice, semnate **Nicolae Rizescu-Brănești**. Anterior, adept al politicii liberale. Inițiative privind evoluția economiei locale interbelice. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

RIZESCU, Sergiu George (n. Broșteni, Costești, Argeș, 23 iulie 1932). Medic veterinar, parlamentar, manager, militant politic. Liceul de Băieți Nr.1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș, (1952), Facultatea de Medicină Veterinară, București (1970). Doctorat, *științe agricole*, București. Lucrător, Cooperativa Meșteșugărească, Pitești (1960-1965). Medic veterinar, întreprinderile agricole

de stat: Curtea de Argeș (1970-1972); Pitești (1972-1980); Costești (șef fermă, epizootolog, 1980-1984; șef complex taurine, 1987-1992). Director, Asociația Intercooperatistă de Creștere și Îngrășare a Porcilor, Băbeni, Vâlcea (1984-1986). Deținut politic (1952-1957). Membru marcant, Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat, lider, Organizația Argeș (1992~). Fondator, Filiala Argeș, Asociația Foștilor Deținuți Politici, președinte (1990~). Deputat de Argeș (1992-1996; 1996-2000), reprezentând Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat, președinte, comisiile: Sistemul de Decorații (1996-2000); Agricultură, Silvicultură, Industrie Alimentară (2000). Importante inițiative legislative, numeroase interpelări, emisiuni *media*. Diverse aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

RIZON, Constantin P. (n. Slobozia, Argeș, 19 aprilie 1948). Profesor gradul I, *educație fizică*, sportiv de performanță, *atletism*, antrenor, manager. Liceul Teoretic, Găești, Dâmbovița (1968), Institutul pentru Educație Fizică și Sport, București (1970). Doctorat, *științe pedagogice*, Chișinău, Republica Moldova (1999). Campion național (1967-1970, juniori și seniori): 50 *m plat* (1967); 100 și 200 *m plat* (1967, 1969); *ștafetă* 4x100 (1968). Maestru al Sportului (1969). Antrenor, *volei*, echipe divizionare (1986-2004), campioane naționale/junioare (1999-2000). Metodist în domeniu: Clubul Sportiv Municipal, Pitești, (1970-1974); Consiliul Județean pentru Educație Fizică și Sport Argeș (1974-1978). Activitate didactică la Pitești, școlile: Nr.10 (1978-1979, director adjunct), Nr.4 (1979-1981), Nr.15 (1981-1990); Liceul/Colegiul *Zinca Golescu* (1990~). Colaborări, Universitatea din Pitești. Concomitent: director, Clubul Sportiv Școlar *Viiitorul* (1981-1995); Liceul cu Program Sportiv (1995-2008), Pitești. Numeroase succese ale elevilor și coordonatorilor la competiții, concursuri, reuniuni. Studii, articole, analize, rapoarte, colaborări *media*. Membru, diverse foruri specializate naționale și locale. Importante aprecieri publice. **(L.V.M.)**.

ROBEA, Mihail M. (n. Mioveni, Muscel, 16 octombrie 1928). Profesor gr. I, *limba română*, folclorist, editor. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1950), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1954). Doctorat, *filologie*, București (1978). Activitate didactică permanentă, licee din: Breaza, Prahova (1954-1957), Brănești, Ilfov (1957-1959), București (1959-1998). Complementar: lector Institutul de Petrol, Gaze și Geologie, București (1959-1964). Volume importante: *Basme, snoave, legende și povestiri populare. Folclor din Valea Vâlsanului, Argeș* (1979); *Basme populare românești* (1986, 1995); *Proză populară din Stroești, Argeș* (1997); *Proverbe și ghicitori* (1998), *Proverbe, zicători, ghicitori și strigături* (2000, 2001). Numeroase studii, articole, comunicări publicate în anuarele muzeelor din Câmpulung, Golești, Pitești (Argeș); *Revista de etnografie și folclor*, București, susținute la reuniuni tematice naționale în domeniu. Editor: George Ulteru, *Scrieri* (1967); Mihail Canianu, *Studii și culegeri de folclor românesc* (1999, în colaborare). Premiul *Simeon Fl. Marian* al Academiei Române (1986), alte aprecieri publice. (C.G.C.).

ROBU, Iancu (Rucăr, Mușcel, 22 februarie 1906 – Dej, Cluj, 1960). Militant anticomunist. Șef al stației de radio-telegrafie din Inspectoratul Siguranței județului Dolj, Craiova. Arestat, 2 iulie 1948, anchetat, judecat în lotul de 41 inculpați pentru înființarea în noiembrie 1947 a unei organizații „cu caracter terorist” la inițiativa generalului Ion Carlaonț și studentului Radu Ciuceanu, condamnat de Tribunalul Militar Craiova la 10 ani temniță grea pentru „crima de uneltire împotriva ordinii sociale. Deținut în penitenciarele din Pitești (Argeș), Gherla (Cluj), Aiud (Alba), Jilava (Ilfov), minele de plumb din Baia Sprie (Maramureș), penitenciarul din Dej (Cluj). (I.I.P.).

ROCEANU, Ion S. (n. Bârlogu, Rociu,

Argeș, 8 februarie 1964). Cercetător militar, *informatică*, profesor universitar. Școala de Ofițeri Activi Transmisiuni, București (1985), Academia de Înalte Studii Militare, București (1994). Doctorat, *științe tehnice*, București (2000). Activitate specializată în Capitală: unități operative (1985-1992); Centru de Perfecționare Ofițeri Transmisiuni (1994-1996); Academia de Înalte Studii Militare (1996-2001); Universitatea Națională de Apărare/*Carol I* (2001 ~), director (2006 ~). Profesor (2004). Volume importante: *Războiul bazat pe rețea. Provocarea erei informaționale în spațiul de luptă modern* (2004); *Military English Course Digital* (2005). Numeroase studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice. Distinct: contracte de cercetare/*granturi*, proiecte europene integrate; conlucrarea virtuală de performanță cu organisme continentale sau mondiale; implicări educaționale în domeniu. Membru diverse foruri științifice autohtone și internaționale. Aprecieri publice. (R.G.).

ROCIU (Secolul XVI ~). Comună din sud-estul județului Argeș, pe râul Dâmbovic, satele: **Rociu**, Gliganu de Jos, Gliganul de Sus, Șerbănești. Suprafață: 78,5 km². Locuitori: 5 100 (1971); 2 699 (2008). Tezaur din perioada geto-dacilor. Atestare documentară medievală: Gliganu (1564). Biserici: Șerbăneștii de Jos (1795/1910); Gliganul de Sus (1826-1846); Șerbăneștii de Sus (1852); Rociu (1901-1905). Gliganul de Jos (1934-1936). Monumente ale eroilor: Gliganul de Sus (1877, 1916-1918, 1941-1945); Șerbănești (1916-1918); Rociu (1916-1918, 1941-1945). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1955). Cooperativă agricolă de producție (1959-1990); complex zootehnic (bovine). Areal cerealier, zootehnic, legumicol. Exprimări arhitecturale, folclor literar, muzical, coregrafic, țesături de interior, costume populare specifice zonei. Cor țărănesc (1922). Târguri tradiționale: 4 mai, 15 iunie. Trasee rutiere spre: Pitești, Giurgiu, Costești. Turism local. Publicație periodică, *Buletinul comunei*, tipografie, SC *Graficprint Industries SRL*, Pitești. Diverse

consemnări istorice, geografice, demografice, religioase. (G.C.).

RODOȘ, Ion N. (Bădești, Pietroșani, Muscel, 20 iulie 1866 – Pitești, Argeș, 9 februarie 1934). Institut. Studii: Școala Domnească din Câmpulung, Muscel; Seminarul Central, București. Activitate didactică permanentă, școli din Vâlcea, Muscel, Argeș (1886-1928). Președinte: Cercul Cultural Leordeni, Muscel (12 ani); comisiile județene pentru examinarea absolvenților cursului primar; comitetul de pacificare a răscoalei din 1907; consiliul general de instrucție (cinci ani). Revizor școlar al județului Muscel pentru clasa I. Membru, Consiliul Comunal Urban, Pitești. Nominalizat în numeroase monografii, documente școlare ale timpului, importante notificări transmise de forurile în domeniu. Ordine și medalii naționale, alte aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

ROLAST/COMBINATUL DE ARTICOLE TEHNICE DIN CAUCIUC PITEȘTI (1970-2008). Unitate economică reprezentativă din România, amplasată pe Platforma Industrială *Pitești – Nord*, Argeș. Investiție guvernamentală, hotărâtă în 1966, licență occidentală. Proiectant, Institutul de Proiectări pentru Industria Ușoară, București, șef de proiect, Valentin Iliescu; executant (1967-1970) Trustul de Construcții Industriale, Pitești, șefi de șantier Nicolae Jianu, Nicolae Boambeș (v.), Ion Maria, Ștefan Teodoru. Parametrii fundamentali: patru fabrici, opt secții, 22.000 t/an (1974), capacitate de producție, dezvoltări ulterioare, 4.700 de salariați (1990). Repere importante: benzi transportoare, plăci tehnice, furtunuri, garnituri, valțuri, componente auto, ebonită, soluții adezive. Colaborări cu Compania *Pirelli*, Italia. Experiență preluată de agenți similari din Botoșani, Brașov, Ilfov, Mureș, Prahova, Sibiu. Primele livrări pe piața internă: 5 martie 1970. Export (50%), țări europene, asiatice, africane. Societatea comercială *Rolast* (1991), privatizare conform legilor în vigoare (1997), participări continentale de capital (Austria, Statele Unite ale Americii). Diminuarea

drastică a profitului după 2003 (renunțare la activitatea tradițională, dezafectarea utilajelor, demolarea halelor (2008). Importante implicații sociale pentru salariații unității. Spații și terenuri închiriate unor firme imobiliare sau comerciale, edificarea actualului Hipermarket *Real*, venituri repartizate acționarilor. Directori cu activitate mai îndelungată: Armand Bucșan (fondator), Gheorghe Zamfirescu (v.), Constantin Divan (v.). Diverse atestări documentare. (I.D.P.).

ROMAN, Constantin I. (București, 17 ianuarie 1905 – Câmpulung, Argeș, 21 martie 1981). Medic, *interne*, om de cultură, dirijor. *Stabilit în Câmpulung Muscel în 1946*. Liceul *Sfântul Sava*, București (1923), Facultatea de Medicină Militară București (1929). Activitate specializată: diverse unități militare din țară; combatant al Doilea Război Mondial (1941-1945); instituții sanitare din Câmpulung (1946-1970). Pasionat de muzică: pian, cor, operetă. Dirijor (1947-1972): formații corale pentru copii și adulți (Rucăr, Câmpulung, Valea Mare - Pravăț). Succese competiționale: 1951 (coruri pentru copii), 1953 (Festivalul Internațional al Tineretului și Studenților, București). Mentor: Corul bărbătesc al Casei Orășenești de Cultură (1967), concerte susținute pe scene importante ale țării, titluri de laureat, consemnări *media* favorabile. Implicări comunitare constante. Aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

ROMAN, Roman G. (Bâlta, Runcu, Gorj, 20 octombrie 1943 – Pitești, Argeș, 21 noiembrie 1999). Inginer horticol, cercetător științific I, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș din 1967*. Școala *Medie Tudor Vladimirescu*, Târgu Jiu, Gorj (1962), Facultatea de Horticultură, București (1967). Doctorat, *științe agricole*, București (1982). Stagii: Federația Rusă (*utilizarea izotopilor radioactivi în agricultură*). Activitate permanentă, Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș (1967-1999), secretar științific (1991-1998), director adjunct (1998-1999). Autor sau coautor, crearea și omologarea a noi soiuri de prun. Contribuții

importante la perfecționarea metodelor de ameliorare și extindere în cultură a sortimentului pomicol. Recunoscut în domeniu. Numeroase volume, articole, reuniuni științifice naționale sau internaționale. Membru, organizații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. **(C.D.B.)**.

ROMANESCU, Paula (n. Țuțulești, Suseni, Argeș, 20 octombrie 1942). Profesoară, gradul I, *limba franceză*, traducătoare. Școala medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1962), Universitatea din București (1967). Activitate didactică, instituții de învățământ, București (1967-2004). Creații literare proprii, versuri, volum important: *Dar noi, iubire, noi ?*. Tălmăciri în limba franceză, scrieri semnate de: Lucian Blaga (1996), Spiridon Popescu (1998), Ion Luca Caragiale (2002), Mihai Eminescu (2005), Gheorghe Păun (2009). Ediție din limba franceză, *Cântec de toamnă*, Paul Verlaine (2006). Premii în domeniu. Colaborări: Radio România Internațional, Radio România Cultural, Institutul Francez, Muzeul Național Cotroceni, *Revista de drept Umanitar*, *Viața medicală*, București. Membră a Uniunii Scriitorilor din România, alte aprecieri comunitare. **(M.M.O.)**.

ROMANOF, Simion (1798-?). Proprietar urban și rural din Argeș. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Neagră*) și localitățile apropiate. Nominalizat și în *Catagrafia orașului Pitești* din 1838, origine autohtonă, titlu de *boier fără caftan*, avere potrivită, slugi. Diverse atestări documentare antume sau postume. **(S.I.C.)**.

ROMÂNIA MARE (1919-1921). Publicație apărută săptămânal, Câmpulung Muscel. Primul număr: 3 ianuarie 1919, subintitulat *Organ național-liberal, ziar popular, tribună a reformelor democratice*. Director, Ioan Giurculescu (v.); primi redactori, Gogu C. Atanasiu, Bucur Chirculescu (avocați). Texte de Iosif Andreescu, Constantin

I.C. Brătianu (v.), Ioan Ghilencea, Septimiu Mureșanu. Imprimare: Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung. Articole, reportaje, cronici, informații, polemici, note pe teme publice, tradiționale, judiciare, didactice, literare. Diverse implicări comunitare. **(I.I.B.)**.

ROMÂNIA RURALĂ (1915-1916). Publicație periodică, apărută lunar la Pitești, Argeș. Primul număr: octombrie 1915, subintitulat *Revistă pentru buna îndrumare a satelor*. Prim-redactor, Mihail Lungianu (v.). În Comitetul de Redacție: Vasile Cochinescu, Dumitru Ionescu, Ioan Băngău, Ioan Nițulescu, Vasile Ghiurea. Texte de: Nicolae Brânzeu (v.), Grigore T. Coandă (v.), Mihai Marinescu – Costești, Dumitru Udrescu (v.). Imprimare, tipografiile: *Ștefan Voiculescu*, *Mihail Lazăr Fiu*, Pitești. Anterior (iunie 1913), cu același generic, Târgoviște, Dâmbovița: *Revistă lunară. Organ al administratorilor de plasă*. Articole, reportaje, informații, note, comentarii pe teme economice, sociale, culturale, politice, editare. Diverse implicări comunitare. **(I.I.B.)**.

ROMTELECOM PITEȘTI (1991 ~). Unitate publică specializată, anterior, serviciul distinct, Direcția Județeană de Poștă și Telecomunicații Argeș. Document oficial aprobat la nivel național pentru reorganizare, 1 iulie 1991. Activitate integrată sistemului european, specific societăților comerciale din domeniu. Edificiu reprezentativ în reședința Argeșului, *Palatul telefoanelor*, zona centrală urbană: arhitect, Ion Popescu (v.); executant, SC *Socomar SA*, Pitești, manager, Gheorghe Năstase (v.), șef șantier, Gheorghe Ștefan; coordonator program investițional, Aurel Doru Dinu. Centrală telefonică *Alcatel*, dotare performantă. Inaugurare oficială: 12 septembrie 1995. Directori cunoscuți: Teodosie Neacșu, Ion Vlad (v.), Daniel Niculescu. Implicări comunitare permanente. **(I.D.P.)**.

ROPCEA PETEU, Ileana I. (n. Ploiești, Prahova, 20 ianuarie 1952). Profesor gradul I, *muzică*, solist vocal. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1957*. Liceul de Muzică și

Arte Plastice/*Dinu Lipatti*, Pitești (1971), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1975). Activitate didactică: *pian, canto*, Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești (1975~2009); Catedra *Pedagogie muzicală*, Universitatea din Pitești (2001-2006). Colaborare: Teatrul Liric din Craiova, Dolj (1993-2000). Numeroase spectacole, concerte, reuniuni tematice în domeniu, jurizări. Formator de talente. Consemnări critice favorabile. Diverse aprecieri comunitare. (L.P.).

ROSENTHAL, Constantin D. (Budapesta, Imperiul Habsburgic, 1820-1851). Artist plastic, *pictură*, militant politic. *Domiciliu temporar și activitate, Câmpulung, Muscel*. Participant la Revoluția Română din 1848, jurământ pe *Noua Constituție/Proclamația de la Islaz*, reținut, interogat, *trecut peste graniță* (24 octombrie 1848). Înscris în documente oficiale ale timpului, editor (1874), Constantin D. Aricescu (v.). Lucrări reprezentative: compoziția *România rupându-și cătușele pe Câmpia Libertății* (1848), litografie (1850); alegoria *România revoluționară* (1850); portretul *Elena Negri*. Colaborator și mentor al lui Ion D. Negulici (v.). Contribuții la diversificarea creației tematice din perioada modernă. Aprecieri publice antume sau postume. (S.N.).

ROSET, Dimitrie (Secolul XVIII). Mare proprietar rural și urban, slujitor al Curții Domnești din Capitală, *paharnic*. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel și localitățile apropiate. Ispravnic al județului Muscel. Gestionarea administrației în perioada: aplicării reformelor inițiate de domnii fanarioți; stabilirii noilor raporturi dintre posesorii de domenii funciare și săteni; extinderii *vetrei* orașelor. Distinct: reconstrucția, pe cheltuială proprie, a Schitului Mărculești, Câmpulung, distrus de incendiul din 1788, astăzi, Biserica Flămânda. Notificat, uneori, **Dumitrache Ruset**. Diverse atestări documentare. (V.P.).

ROSETTI, Nicolae (A doua jumătate a

secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar, parlamentar. Deputat de Argeș, *Colegiul I*, ales la scrutinul din 3-9 iunie 1876, reprezentând *Gruparea conservatoare*. Mandat existent până la alegerile din aprilie 1877. Adept al obținerii independenței de pe calea armelor. Contribuții la evoluția vieții sociale și stimularea economiei autohtone. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

ROSSAZZA, Salvatore G. (A doua jumătate a secolului XIX – prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, constructor, antreprenor. Imobile, terenuri, ateliere, alte bunuri cu valoare deosebită, Bulevardul *Ferdinand*, Pitești, Argeș. Membru marcant: Comunitatea Italianilor din Argeș – Muscel; Camera de Comerț și Industrie, Pitești. Edificii reprezentative, realizate în colaborare: Școala Primară de Băieți Nr. 1, Bulevardul *Ion C. Brătianu*, Pitești, ridicată în 1908-1909, recepție definitivă, 16 iunie 1911, arhitect comunal, Nicolae Bacria – Tutănescu (v.); Hala Mică (pentru pește), licitație, 3 februarie 1925, primar, Marin V. Popescu (v.); Școala Superioară de Comerț, Pitești (licitație câștigată, 21 aprilie 1927, costuri, 1 492 032,12 lei), președintele Comitetului de Direcție al Camerei, Hugo Mrazec (v.); locuințe, magazine, manufacturi, amenajări stradale. Diverse implicări și donații comunitare. Importante recunoașteri publice antume și postume. (A.M.).

ROȘCA Remus Coriolan (Trăsnea, Sălaj, 29 decembrie 1913- Rucăr, Argeș, 28 iunie 1991). Medic primar, *chirurgie*, manager. *Stabilit definitiv la Rucăr* (1949). Liceul de Băieți, Cluj (1924), Facultatea de Medicină, Cluj (1930). Activitate specializată: Clinica Universitară din Cluj (1930-1949); Spitalul din Rucăr, director (1949-1981). Primariat din 1959. Figură emblematică a zonei Muscel. Președinte, Societatea Culturală *Ion Barbu*, Rucăr (1971-1981). Studii, articole, referare, reuniuni pe diverse teme. Membru, asociații profesionale în domeniu. Implicări comunitare

permanente. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

ROȘIANU, Ion (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar, parlamentar, Membru marcant, Partidul Conservator. Deputat de Argeș, ales pe baza succeselor electorale de la: 3-15 martie 1901; 1-5 februarie 1905; 20-22 mai 1907. Mandat prelungit până la alegerile din 16-20 februarie 1911. Insistențe pentru elaborarea legislației rurale de factură națională. Aprecieri publice. (C.D.B.).

ROTARU, Dan P. (n. Salcia, Slătioara, Olt, 18 ianuarie 1943). Scriitor, redactor, ziarist. *Stabilit în Argeș din 1968*. Școala medie/Colegiul Radu Greceanu, Slatina, Olt (1960), Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Iași (1968). Documentare externă: Mongolia (1979). Activitate redacțională permanentă: revista *Argeș*, Pitești (1968-1991); Editura *Cultura*, Pitești (1992-2005, redactor-șef). Volume importante (versuri): *Plânsul oglinzilor* (1971); *Lacrima Laurei* (1973); *Sunetul visării* (1978); *Castelul de brumă* (1988); *Răstignire în cuvânt* (2011). Colaborări, numeroase publicații din Argeș, Bacău, București, Craiova (Dolj), Iași, Oradea (Bihor). Creații în antologii, culegeri, retrospective. Premii în domeniu. Membru: Uniunea Scriitorilor din România, Asociația București (1975); Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, Filiala Argeș (1991). Implicări comunitare permanente. Aprecieri publice. (M.S.).

ROTARU, Nicolae C. (n. Glâmbocata, Leordeni, Muscel, 28 februarie 1950). Ofițer de carieră, *transmișiuni*, profesor, scriitor. Liceul *Vladimir Streinu*, Găești, Dâmbovița (1969), Școala de Ofițeri, Sibiu (1972), Academia Militară, București (1983), Facultatea de Jurnalism, Universitatea din București (1990). Doctorat, *științe ale comunicării*, București (2003). Activitate specializată: unități operative (1972-1994); școli și facultăți ale Ministerului de Interne (1994-2004). Volume importante

(proză, versuri, cărți didactice): *Ultima dorință* (1996); *Îngerii de oțel* (1999); *Aripi de hârtie* (2000); *Trilogie (de lut, 2004; de foc, 2005; de apă, 2006)*; *Informație și metode* (2007, în colaborare). Conlucrări redacționale, revistele: *Anotimpuri* (1971-1972); *Pentru Patrie* (1988-1993, director); *Buletinul Jandarmeriei* (1999 ~); *Semn de carte* (2000-2001); *Civica* (2001-2003), București. Reuniuni naționale pe diverse teme. Contribuții la evoluția învățământului și literaturii militare autohtone. Membru: Uniunea Scriitorilor din România (1990); Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România (1991). Alte aprecieri publice. (M.S.).

ROTĂREASA, Viorica N. (Budești, Vâlcea, 11 decembrie 1934 – Pitești, Argeș, 17 septembrie 1997). Profesoară gradul I, *științe naturale*, manager, parlamentar. *Stabilită la Pitești din 1959*. Fiica lui **Nicolae P. Neamțu** (v.). Școala Medie Nr.1, Râmnicu Vâlcea (1953), Universitatea Constantin I. Parhon, București (1958). Documentări externe. Activitate didactică permanentă la Pitești: Școala Medie Nr. 2/Liceul/Colegiul *Zinca Goleșcu* (1959-1970; 1974-1992), directoare adjunctă (1965-1970); Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu* (1970-1974), directoare (*prima femeie în această funcție după 114 ani de la înființarea instituției*). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională (1969-1973), reprezentând Frontul Democrației Populare. Contribuții la: evoluția învățământului din Pitești, stimularea elevilor performanți, reînființarea Societății *Junimea* (1971), susținerea legislativă a programelor privind dezvoltarea zonei Argeș-Muscel în etapa invocată. Studii, articole, interviuri, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări constante în viața *Cetății*. Importante aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

ROTONDA PERSONALITĂȚILOR DE LA GOLEȘTI (1988). Ansamblu sculptural, parcul Conacului Goleșcu, Muzeul Viticulturii și Pomiculturii, Golești, Ștefănești, Argeș. Busturi (0,80 m înălțime, piatră de

Viștea, Cluj), prelucrare figurativă, *lucrări pentru licență* (1982-1983), absolvenții Institutului *Nicolae Grigorescu*, București, rector, Vasile Drăguț (1928-1987). Succesiune: **Radu Golescu / Banul** (v.); **Gheorghe / Iordache Golescu** (v.); **Ștefan C. Golescu** (v.); **Nicolae C. Golescu** (v.); **Radu C. Golescu** (v.); **Alexandru C. Golescu / Albu** (v.); **Alexandru G. Golescu / Arăpila** (v.); **Carol Davila** (v.). Complementar, **Nicolae Bălcescu** (1819-1852). În imediata apropiere, **Constantin / Dinicu Golescu** (v.). Inaugurare oficială: 26 noiembrie 1988. Inițiativă: Comitetul Județean pentru Cultură Argeș, președinte, Petre Popa (v.), demers circumscris sărbătoririi celor șase secole de la atestarea documentară medievală a localității Pitești (20 mai 1988), primar Nicolae Zevedei (v.), și aniversării Revoluției din 1848. Directorul instituției, Vasile Novac (v.), documentariști, Iulian Ilie Rizea (v.), Sevastian Tudor (v.), Mihail Ion Gorgoi (v.). Studiu de amplasament, Nicolae Ernst (v.), executant, Șantierul *Valea Mare* al Consiliului Popular Municipal, Pitești, Argeș. Diverse activități evocatoare. (S.N.).

ROVINA, Elena D. (n. Rucăr, Argeș, 16 septembrie 1972). Inginer horticol, cercetător științific. Liceul Industria Lemnului, Rucăr (1991), Facultatea de Horticultură, Timișoara, Banat (1996). Doctorat, *științe agricole*, București (2004). Activitate specializată: Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, laboratorul *Arboricultură Ornamentală* (1996 ~). Volume importante: **Înmulțirea varietăților ornamentale ale genurilor *Abies*, *Picea* și *Chamaecyparis*** (2005); **Plante ornamentale pentru amenajarea spațiilor verzi din România** (2005); **Tehnologii de creștere și formare a materialului săditor la unele foioase cu valoare decorativă ridicată** (2007). Studii, comunicări, contracte de cercetare / *granturi*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

ROXIN HANCEAREC, Carmen Gabriela (n. Iași, 1 noiembrie 1942). Actriță de teatru și film. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1975*. Studii liceale, Iași (1960), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Moni Ghelerter* (1965). Căsătorită cu **Ion R.** (v.). Activitate în domeniu: Teatrul *Valea Jiului*, Petroșani, Hunedoara (1965-1969); Teatrul *Maria Filotti*, Brăila (1969-1975); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1975-2002). Colaborări ulterioare. Roluri de referință: *Doamna Zguru (Papa se lustruiește*, Spiros Melos); *Elena Cuza (Cuza Vodă*, Ion Luca); *Luciana (Casa cu două fete*, Mircea Ștefănescu); *Ducesa (Paharul cu apă*, Eugène Scribe); *Ogudalova (Fata fără zestre*, Aleksandr Nikolaevici Ostrovski). Filmografie: *Vis de ianuarie*; *Rezervă la start*; *Telefonul*. Membră: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ATM; Uniunea Teatrală din România/UNITER, alte aprecieri publice. (I.F.).

ROXIN, Ion (Paris, Franța, 5 mai 1938). Actor de teatru și film. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1975*. Studii liceale în Capitală (1956), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Ion Cojar* (1986). Activitate în domeniu: Teatrul *Valea Jiului*, Petroșani, Hunedoara (1961-1969); Teatrul *Maria Filotti*, Brăila (1969-1975); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1975-2003). Colaborări ulterioare. Roluri de referință: *Vlad Țepeș (Moartea lui Vlad Țepeș*, Dan Tărchilă); *George (Cui i-e frică de Virginia Woolf ?*, Edward Albee); *Maxime (Operația lifting*, Pierre Chesnot); *Personajul (Harababura*, Eugen Ionescu); *Citiitorul (Citiitorul de contor*, Paul Everac). Contracte cu case de film din București. Membru: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ATM; Uniunea Teatrală din România/UNITER. Consemnări critice favorabile. Aprecieri comunitare. (I.F.).

RUCĂR (Secolul XV ~). Comună din nord-estul județului Argeș, aparținând, tradițional, Muscelului. Bazinul superior al râului Dâmbovița, culoarul Bran – Câmpulung, în apropierea munților Păpușa și Leota, satele

Rucăr, Sătic. Suprafața 283,6 km². Locuitori: 6 100 (1971); 6 103 (2008). Fortificație romană/*castellum* (Secolul II î.Hr.). Atestare documentară medievală: Rucăr (1418-1420). Biserici: Rucărul de Sus (1780); Rucărul de Jos (1890-1894); Rucărul de Mijloc (1895-1902). Cruci de piatră: Rucăr (1613~1828). Monumente ale eroilor: Rucăr/Centru (1916-1918; 1941-1945); Rucăr/Primărie (1941-1945). Școală (1838); liceu/grup școlar forestier (1961); cămin cultural (1936), cor mixt (1896), dirijor cunoscuți, Nicolae Gănescu, Constantin Roman (v.); bibliotecă publică (1928); Ateneul Popular *Mihai Viteazul* (1928-1936); spital (1940-2011), director emblematic, Remus Roșca. Baraj, lac de acumulare (Râușor), hidrocentrala Rucăr (46 KW), integrate Sistemului *Râul Târgului*. Unitate pentru exploatarea și prelucrarea lemnului. Areal forestier și zootehnic. Artă populară, textile de interior, costume, artizanat, arhitectură specifică zonelor montane, *dârste*. Folclor oral, muzical, coregrafic, cenaclu literar, târguri periodice, Sărbătoarea anuală *Expopastoralis*, Societatea Culturală *Ion Barbu*, Expoziția documentară *Rucăr*. Revistele *Lumina* (1937) și *Piatra Craiului* (2010). Trasee rutiere spre: Brașov, Câmpulung, Târgoviște. Turism montan, pensiuni, cabane, climat balnear. **Volume monografice**: Gheorghe Părnuță (1972, 1996). Importante consemnări geografice, istorice, demografice, economice, religioase. (G.C.).

RUCĂREANU (Secolul XVIII~). Familie tradițională din Muscel. Mari proprietari rurali și urbani, slujitori ai Curții Domnești de la București, funcționari de stat, militanți politici, juriști, scriitori, donatori comunitari. Descendenți din genealogie macedoneană. Mai cunoscuți: **Gheorghe R.** (v.); **Nicolae Gh. R.** (v.); **Nicolae N.R.** (v.). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (F.P.).

RUCĂREANU, Dumitru / Tache (Secolul XIX). Proprietar urban și rural, militant politic, înalt funcționar de stat.

Suprafețe de teren, păduri, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Rucăr, Câmpulung, așezări apropiate din Muscel. Orientare liberală, unionist. Membru marcant, Comitetul Local Câmpulung pentru Unirea Principatelor Române, nominalizat în Comitetul Executiv, for coordonator teritorial (august-septembrie 1857), împreună cu: Nicolae Brătianu (președinte), Ion Rudeanu (vicepreședinte), Constantin D. Aricescu (v.). Administratorul județului Muscel / prefect (24 februarie 1859-4 mai 1860; 18 august 1860-8 martie 1863), reprezentând guverne conduse de: Constantin Kretzulescu (v.), Nicolae Kretzulescu (v.), Ion Ghica, Emanoil Costache Epureanu, Barbu Catargiu, Ștefan Golescu (v.). Gestionarea aplicării, în Muscel, a primelor *hotărâri* adoptate, la București, de Alexandru Ioan Cuza (1859-1866), pregătirea vizitei domnului Unirii la Câmpulung (iunie 1859). Diverse atestări documentare. Consemnat în *Istoria orașului Câmpulung* (1974). Aprecieri publice antume și postume. (M.B.).

RUCĂREANU, Gheorghe (Sfârșitul secolului XVIII – Prima jumătate a secolului XIX). Proprietar urban și rural, magistrat, înalt funcționar public. Imobile, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel, sau localități apropiate. Judecător, căpitan, membru în Adunarea Obștească de la București (1831-1848). Colaborator al domnului Țării Românești, Gheorghe Bibescu (1842-1848), însoțitor al familiei princiare la plecarea în exil, din Câmpulung, până în Brașov (14-15 iunie 1848), abdicare impusă de revoluționarii din Capitală (11 iunie 1848). Primar urban. Demersuri privind: evoluția edilitară a orașului Câmpulung; acceptarea inițiativelor *Sfatului din cinci persoane*, reprezentând grupările etnice, religioase și breslele; adept al promovării ideilor de modernizare a localității. Distinct: instalarea telegrafului, reabilitarea clădirilor comunitare, extinderea sistemului stradal. Ctitor, biserica din Rucăr (1780). Atestări de arhivă. Diverse aprecieri comunitare antume și postume. (M.B.).

RUCĂREANU, Nicolae Gh. (1780-1848). Mare proprietar urban și rural, slujitor al Curții Domnești de la București, funcționar se stat. Fiul lui **Gheorghe R.** (v.). Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel (*Mahalaua Târgului*) și localități apropiate. *Epistat*/ofițer de poliție, subcomisar (1807). Nominalizat în **Catagrafia orașului Câmpulung din 1838**, origine autohtonă, titlu de *boier logofăt*, slugi, robi țigani. Negustorie: vite, produse, lactate, cherestea. Considerat cel mai bogat locuitor al așezării amintite (1838). Diverse consemnări documentare antume sau postume. **(S.I.C.)**.

RUCĂREANU, Nicolae N. (Câmpulung, Muscel, 1810 – Câmpulung, Muscel, 1889). Jurist, militant politic, scriitor, traducător. Fiul lui **Nicolae Gh. R.** (v.). Școala de la *Sfântul Sava*, București, cursuri libere, Universitatea *Sorbona*, Paris, Franța (1844). Membru activ, Societatea Studenților Români de la Paris (1845), fondator, ziarul *Les écoles*, Paris (1945). Adept al Revoluției europene de la 1848. Judecător, Câmpulung, Muscel. Deputat, Divanul Ad-hoc din Muntenia (1857), susținător al Unirii Principatelor Române (1859), promovarea sistemului reformelor inițiate de Alexandru Ioan Cuza. Președinte, Judecătoria Câmpulung (1861). Volume importante: *Amendament relativ á l'acte explicatif de Assemblée Ad-Hoc de Valaquie* (1857), în colaborare; *Principe străin sau domn român* (1863); *Modeste încercări politice* (1873); *Statua lui Heliade* (1882); *Impresiuni d-un viagiu la Constantinopole și înapoi* (1886). Traduceri, texte literare și politice din limba franceză. Colaborări, revistele: *Vocea Muscelului*, *Muzeul Național*, *Poporul*, *Tipograful român*, *Trompeta Carpaților*. Consemnat în valoroase documente ale timpului. Aprecieri publice antume și postume. **(V.P.)**.

RUCĂREANU, Pandele (Secolul XIX). Proprietar urban și rural, militant politic, înalt funcționar de stat. Suprafețe de teren,

păduri, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Rucăr, Câmpulung, așezări apropiate din Muscel. Orientare liberală, unionist. Membru marcant, Comitetul Local Câmpulung pentru Unirea Principatelor Române, nominalizat în Comitetul Executiv, for coordonator teritorial (august-septembrie 1857), împreună cu: Nicolae Brătianu (președinte), Ion Rudeanu (vicepreședinte), Constantin D. Aricescu (v.). Administratorul județului Muscel / prefect (14-24 februarie 1859), reprezentând guvernul Ioan Alexandru Filipescu. Îndeplinirea hotărârilor adoptate, la București, în etapa imediat următoare alegerii lui Alexandru Ioan Cuza ca domn inclusiv al Munteniei (24 ianuarie 1859). Diverse atestări documentare. Consemnat în **Istoria orașului Câmpulung** (1974). Aprecieri publice antume și postume. **(M.B.)**.

RUDEANU, Florea (Rudeni, Șuici, Argeș, 1848 – Rudeni, Șuici, Argeș, 1929). Preot ortodox, duhovnic, povestitor. Activitate eclesiastică, Schitul de Maici Văleni, Șuici/Sălătrucu, Argeș (1894-1918). Culegător de anecdote populare, transmise, cu mult har, peste generații. Invocat în creațiile literare ale lui George Topîrceanu (v.), versificație dedicată, *Balada popii din Rudeni*, suport pentru texte muzicale ulterioare. Calități continuate de fiul său, **Gheorghe F. R.** (1882-1910), culegător de folclor, publicist, revista *Șezătoarea*, paroh, Jiblea, Vâlcea, și alte localități apropiate. Diverse consemnări memoriale. Aprecieri comunitare antume și postume. **(C.D.B.)**.

RUDEANU, Nicolae (1810 - ?). Proprietar urban și rural, funcționar public. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel (*Mahalaua Schei*) și localități apropiate. Nominalizat în **Catagrafia orașului Câmpulung din 1838**, origine autohtonă, *mădular*/membru al Sfatului administrativ. Fiu de slujitor al Curții Domnești de la București (*șătrar*), atribuții administrative pe timp de război. Diverse consemnări documentare antume sau postume. **(S.I.C.)**.

RUDEANU, Teodosie I. (1550-28 mai 1621). Mare proprietar funciar, cărturar, demnitar medieval, cronicar, diplomat. *Originar din Argeș*. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită în Muntenia. Dregător, Curtea de la București: mare spătar (1584-1593); mare vistier (1593-1595); mare logofăt (1595-1599). Colaborator al voievodului Mihai Viteazul (v.): semnarea **Tratatului din 1595**, cu principele Transilvaniei, Sigismund Bathory (1581-1597, prima domnie); prezentarea **Jurământului** (1598) față de împăratul habsburgilor, Rudolf II (1576-1612). Adept al frontului antiotoman. Scriere importantă: **Cronica lui Mihai Viteazul** (pentru etapa 1593-1597), limba română, parte a operei silezianului Balthazar Walter, tradusă în limba polonă, Görlitz (1599), răstălmăcită de Petre Grigorovici. Pribeag în Moldova (1601-1602), slujitor al domnului Țării Românești, Radu Șerban (1602-1611). Ctitor, Mănăstirea Flămânda. Fiica sa, Dobra, căsătorită cu logofătul Stanciu din Cepari, Argeș. Diverse atestări documentare. Importante aprecieri publice antume și postume. **(S.I.C.)**.

RUSU, Dan Constantin R. (Crasna Ilski, Ucraina, 16 februarie 1936-București, 29 mai 2011). Inginer mecanic, manager, publicist. *Domiciliat la Pitești, Argeș (1959-2011)*. Școala Medie Nr. 1, Suceava (1954), Institutul Politehnic, Iași (1959). Documentări externe. *Specializare, industria de automobile*. Activitate permanentă, Uzina Vasile Tudose / Întreprinderea de Autoturisme / SC Automobile SA, Colibași / Mioveni, Argeș. Succesiv: tehnolog (1959-1960); șef secție adjunct / șef Secția Roți dințate (1960-1970); coordonator, Secția Cutii viteză *Estafette* (1970-1985); șef Secția Turnătorie neferoase (1985-1990); proiectant principal, Direcția de Calitate (1990-1998). Scrieri importante: **Managementul integrat al fabricației de roți dințate, furci, axe pentru cutii de viteză; Manual pentru**

implementarea sistemului de calitate ISO 9001. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Solist, Corala Dumitru Georgescu-Kiriac, Pitești, turnee internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. **(M.T.D.)**.

RUSU, Liliana Rodica D.C. (n. Ștefănești, Argeș, 5 octombrie 1960). Inginer mecanic, proiectant, traducător, *limba germană*. Fiica lui **Dan Constantin R.** (v.). Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș (1979), Institutul Politehnic, Timișoara (1984). Doctorat, *științe tehnice*, Timișoara (2003). Stagii: Germania (1993, 2002, 2003-2004, 2006); Franța (2000, 2001-2002). *Specializare, industria de automobile*. Activitate permanentă, Întreprinderea de Autoturisme / SC Automobile SA, Colibași / Mioveni, Argeș: tehnolog (1984-1987); proiectant Secția matrițe (1987-1991); Cabinetul tehnic (1991-1995); departamentele Cumpărări (1995-1997, 1999-2002) și Import (1997-1999); Reprezentanța germană *Guhring* în România (2002-2005). Consilier, Asociația Constructorilor de Automobile din România / *ACAROM* (2005-2006). Documentarist, *Lisa Dräexlmaier*, Pitești (2006 ~). Implicări directe în: organizarea noilor departamente, SC Automobile SA; atragerea de investitori germani în Pitești și Sibiu. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră: asociații profesionale în domeniu; Corala *Ars Nova*, Pitești (1990-2009). Aprecieri comunitare. **(M.T.D.)**.

RUXANDRA (Secolul XVI). Domniță, fiica principelui Țării Românești, Neagoe Basarab (v.), căsătorita, inițial (ianuarie 1526), cu voievodul Munteniei, Radu de la Afumați (v.), apoi, după moartea acestuia (1529), cu domnul Radu Paisie/Petru de la Argeș (v.). Contribuții la relansarea politicii autonome și a culturii din spațiul istoric tradițional. **(C.N.)**.

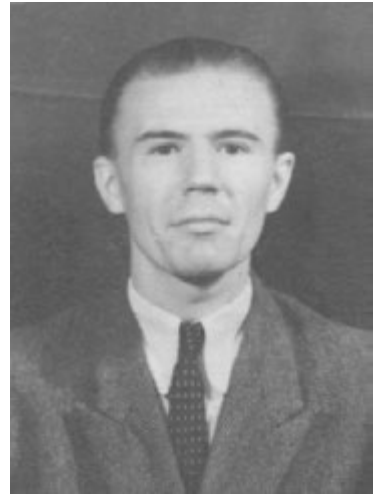
Radu lui Anghel

Angela Radoslavescu

Mihai Radoslavescu

Victor Raicu

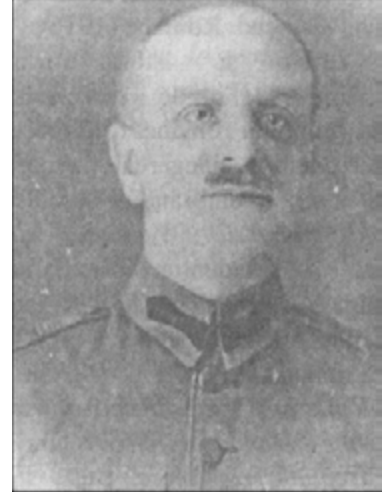
Emil Răcilă

Constantin Rădulescu-Codin

Dan Rădulescu

Ionel Gr. Rădulescu

Stelian Rădulescu

Ioan I. Rămureanu

Cornel Răuță

Radu Răuță

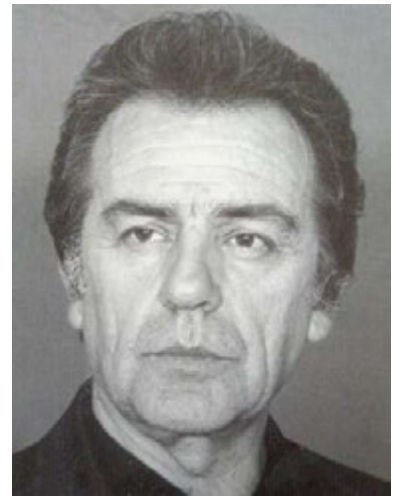
Ioan I. Răuțescu

Liviu Rebreanu

Elisabeta Rizea

Vasile Rizeanu

Gheorghe Rizescu

Iancu Robu

Ion Rodos

Viorica Rotăreasa

Alexandru Racoviță

Radu cel Mare

Ion Răducanu

Constantin Rosenthal

BIBLIOGRAFIE SPECIALĂ

- Arhive. Centrul de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice Pitești
- Arhivele Naționale, Direcția Județeană Argeș Pitești;
- Colecția revistei **Argeș**, Pitești (1966 ~), Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș;
- Colecția ziarului **Presa**, Pitești (1928 - 1947), Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, Pitești;
- Colecția ziarului **Secera și Ciocanul**, Pitești (1951-1989), Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, Pitești;
- Alessandrescu, Constantin, **Dicționar geografic al județului Muscel**, Editura Socec, București, 1893;
- Alexandrescu, Constantin, Anton, Ion, Băcanu, Ion, Bădălan, Ilie, Ciobanu, Ion, Costache, Gheorghe, Diaconu, Gheorghe, Dicu, Ion, Florea, Stan, Ilie, Silviu, Ionescu, Alexandrina, Iosifescu, Gheorghe, Manu, Valeriu, Mavrodin, Teodor, Novac, Vasile, Postolache, Ion, Rizea, Iulian, Stancu, Radu, **Argeș. Monografie**, Editura Sport-Turism, București, 1980;
- Anghel, Ion C., Tudor, Valeriu, Petrescu, Lucian, **Diplomați ai României**, Asociația Ambasadorilor și Diplomaților de Carieră din România, Ediția a II-a, revăzută și adăugită, București, 2008;
- Aricescu, Constantin D., **Memoriile mele**, Editura Profile, București, 2002;
- Athanasiu, Ioan Gh, Vasilescu, Ioan A., **Anuarul orașului Pitești, Curtea de Argeș și al județului Argeș**, Tipografia Liga Poporului, Pitești, 1925;
- Baci, Dumitru, **Lumini muscelene**, Editura Sport-Turism, București, 1980;
- Barangă, Ilie, **Dicționarul presei argeșene**, Editura Tritonic, București, 2003; Supliment, Ediția I, Editura Domino, Iași, 2005;
- Barbosa, Octavian, **Dicționarul artiștilor români contemporani**, Editura Meridiane, București, 1976;
- Boalcă, Ion, **File din istoria orașului Topoloveni - Argeș**, Editura Argeș-Press, Pitești, 1996;
- Căpitanu, Dumitru, **Teatrul „Alexandru Davila”. Douăzeci de ani de activitate**, Întreprinderea Poligrafică 13 Decembrie 1918, București, 1969;
- Chiroșca, Mihaela ș.a., **Dicționarul specialiștilor. Un „Who's who” în știință și tehnică**, Editura Tehnică, București, I, 1996; II, 1998;
- Constantin, Paul, **Dicționar universal al arhitecților**, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1986;
- Conrad, Jean Yves, **Paris – Capitala României**, Editura Junimea, Iași, 2006;

- Constantinescu, Grigore, **Argeș. Dicționar etnocultural**, Editura Alean, Pitești, 2006;
- Constantinescu, Grigore, **Civilizația pietrei în arealul etnocultural Argeș – Muscel**, Editura Alean, Pitești, 2008;
- Cosma, Viorel, **Enciclopedia Muzicii Românești**, Editura Arc 2000, București, 2005;
- Craia, Sultana, **Dicționarul ziariștilor români**, Editura Meronia, București, 2007;
- Cristocea, Spiridon I., **Argeș. Dicționar de istorici**, Muzeul Județean Argeș, Editura Tiparg, Pitești, 2003;
- Cristocea, Spiridon I., Trâmbaciu, Ștefan, **Câmpulungul Muscelului reflectat în catagrafia din 1838**, Editura Ordessos, Pitești, 2007;
- Cristocea, Spiridon I., **Orașul Pitești în catagrafia din 1838**, Editura Ordessos, Pitești, 2011.
- Cruceană, Ion, **Momente și figuri argeșene, I**, Palatul Culturii Pitești, Intreprinderea Poligrafică *Filaret*, București, 1980; **II**, Pitești, 1990,
- Deac, Mircea, **250 de pictori români (1890-1945)**, Editura Medro, București, 2003;
- Diaconovich, Corneliu, **Enciclopedia română, I**, 1898; **II**, 1900; **III**, 1904, Editura și tiparul lui W. Krafft, Sibiu;
- **Dicționar enciclopedic, I**, 1993; **II**, 1996; **III**, 1999; **IV**, 2001; **V**, 2004, **VI**, 2006; **VII**, 2009, Editura Enciclopedică, București;
- Dinu, Ion M., **Figuri de dascăli argeșeni, I**, Complexul Muzeal Golești, Tipografia Argeș SA Pitești, 1991; **II**, Editura *Paralela 45*, Pitești, 2001;
- Dinu, Ion M., **Oameni de seamă ai Argeșului de ieri și de azi**, I, 2004; **II**, 2006, Editura *Tiparg*, Pitești
- Doagă, Alexandru, Mihalache, Dumitru, Anton, Ion, Bădălan, Ilie, **Localitățile județului Argeș**, Tipografia Argeș, Pitești, 1971;
- Drăguț, Vasile, **Dicționar enciclopedic de artă medievală românească**, Editura *Vreamea*, București, 2000;
- Dumitrașcu, Jean, **Parlamentarii de Argeș. Trecut și prezent**, Editura *Tiparg*, Pitești, 2000;
- **Enciclopedia artiștilor români contemporani**, Editura Arc, București, 2000;
- **Enciclopedia marilor personalități, I**, 1999, **II**, 2000, **III**, 2001, **IV**, 2003, **V**, 2003, **VI**, 2004, Editura Geneze, București;
- Firoiu, Vili, **Biografii în bronz și marmură. Argeșeni, oameni de seamă ai patriei**, Comitetul Județean pentru Cultură și Educație Socialistă Argeș, Tipografia Argeș, Pitești, 1972;
- Franțescu, Gh. M., **Câteva pagini din trecutul Școlii Primare Domnești azi Școala Primară de Băieți No.1 „Nicolae Simonide” din Pitești cu ocazia împlinirii a 103 ani de la înființare (1833-1936)**, Tipografia Artistică P. Mitu, Pitești, 1936;

- Furtună, Vlad, **Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș**, Editura ziarului *Presa*, Pitești, 1936;
- Gava, Radu, **Ecologia miriapodelor din pădurile Făget, Zăvoi și Trivale - Pitești**, Editura Academiei Române, București, 2009;
- Gusti, Dimitrie (coord.), **Enciclopedia României, I - III**, 1938, **IV**, 1943, Imprimeria Națională, București;
- Ionescu, Zicu, Cîrstea, Remus Petre, **Martiri argeșeni și musceleni 1939-1989**, Editura *Tiparg*, Pitești, 2006;
- Lahovari, George Ioan, **Dicționarul geografic al județului Argeș**, București, 1888;
- Lahovari, George Ioan, Brătianu, Constantin I., Tocilescu, Grigore G., **Marele dicționar geografic al României. Alcătuit și prelucrat după dicționarele parțiale pe județe, I**, 1898-1902, **II - V**, 1899, Editura Socec, București;
- Leonăchescu, Nicolae, **Deputații de Argeș. O istorie politică, I, II, III, IV, V, Argeșul**, Pitești, 23 septembrie-4/5 octombrie 1997; *Posada*, Pitești, iulie – noiembrie 1997;
- Marinescu, Gheorghe, **Seminarul din Curtea de Argeș 1836-1936**, București;
- Marinescu, Valerian, **Monografia așezării orașului Curtea de Argeș de la începuturi până în 1989**, Editura Tipografia Europroduct, Pitești, 1999;
- Mavrodin, Teodor, **Episcopia Argeșului 1793-1949**, Editura Tipografia Europroduct, Pitești, 2005;
- Mavrodin, Teodor, **Istoria Primăriei Pitești**, Editura *Pământul*, Smeura, Pitești, 1996;
- Mavrodin, Teodor, Căpățână, Ion, Vișinescu, Sorin, **Camera de Comerț și Industrie în istoria economiei argeșene 1864-1948, 1990-2000**, Editura *Tiparg*, Pitești, 2000;
- Mavrodin, Teodor, Gîlcă, Mircea, Sima, Violeta, Pintilie, Dan, Pribeagu, Lucian, **Îndrumător în Arhivele Statului. Județul Argeș**, Direcția Generală a Arhivelor Statului, București, 1984;
- Meleşcanu, Teodor, **Anuarul diplomatic și consular al României**, București, 1994;
- **Minerva. Enciclopedia română**, Cluj, 1930;
- Mitulescu, Moise, **Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti”**, Editura *Tiparg*, Pitești, 2007;
- Moisescu, Nicolae, **Curtea de Argeș. Micromonografie**, Editura Imprimeria Coresi, București, 1998;
- Năndrașu, Nicolae, **Promoția de aur 1952**, Liceul Nicolae Bălcescu, Pitești, 1997;
- Novac, Vasile, **Generali argeșeni, I, II**, Editura *Nova Internațional*, Pitești, 2006;
- Novac, Vasile, **Județul Muscel. 1831-1939**, Editura *Nova Internațional*, Pitești, 2008;

- Novac, Vasile, ***Mari personalități politice argeșene, I***, Editura Paralela 45, Pitești, 2000;
- Oprescu, George, ***Istoria artelor plastice din România***, Editura Meridiane, București, 1968;
- Oprescu, George, ***Pictura română în secolul al XIX-lea***, Editura Meridiane, București, 1984;
- Parizescu, Vasile, ***Colecții și colecționari***, Casa lux, București, 2006;
- Pârâianu, Barbu, ***Istoricul Regimentului Argeș No. 4 scris cu ocazia jubileului de 50 de ani (1877-1927)***, Pitești, 1927;
- Pârnuță, Gheorghe, Hurdubețiu, Ion, Mărtzu, Flaminiu, Nicolaescu, Nicolae, Stănculescu, Ilie, ***Câmpulung – Muscel, ieri și azi***, Tipografia Universității din București, 1974;
- Pârnuță, Gheorghe, Isbășescu, Ovidiu, Mărtzu, Flaminiu, ***Oameni din Cetatea de Scaun. Personalități și figuri muscelene***, Câmpulung, Argeș, 1995;
- Pârnuță, Gheorghe, Trâmbaciu, Ștefan, ***Istoria învățământului și gândirea pedagogică în Țara Românească (secolele XVII – XIX)***, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1971;
- ***Pictori amatori din Câmpulung Muscel***, Casa de Cultură a Sindicatelor, Câmpulung, 1978;
- Pop, Augustin Z. N., ***Din istoria culturii argeșene***, Tipografia Argeș, Pitești, 1965;
- Popa, Petre, Dicu, Paul, Voinescu, Silvestru, ***Ghid de oraș***, Editura Sport-Turism, București, 1985;
- Popa, Petre, Dicu, Paul, Voinescu, Silvestru, ***Istoria municipiului Pitești***, Editura Academiei Române, București, 1988;
- Popa, Petre (coord.), ***Medalioane universitare***, Editura Universității din Pitești, Pitești, 2002;
- Popescu, Hristache, ***100 de personalități în construcții***, Editura HP, București, 2006;
- Popescu, Hristache, ***Personalități românești în construcții***, București, 2008;
- Popescu-Argeșel, Ion, ***Mănăstiri și biserici din Muscel la cumpăna dintre milenii***, Editura Fundația România de Mâine, București, 2000;
- Popescu, Silvia, Drăgușin, Marin, Buburuzan, Silviu, ***Tărâmul tăcerii. Cimitirul Sfântul Gheorghe din Pitești***, Editura Dosofoei, Iași, 2008;
- Predescu, Lucian, ***Enciclopedia Cugetarea: Material românesc, oameni și înfăptuiri***, Editura Cugetarea Georgescu-Delafras, București, 1940; Editura Saeculum, București, 1999;
- Prut, Constantin, ***Dicționar de artă modernă și contemporană***, Editura Univers Enciclopedic, București, 2002;
- ***Roumanie. Esquisse encyclopedique***, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1980;
- Rusu, Dorina N., ***Membrii Academiei Române. Dicționar (1866 – 2003)***, Editura Enciclopedică, Editura Academiei Române, București, 2003;

- Sasu, Aurel, **Dicționarul biografic al literaturii române**, Editura Paralela 45, Pitești, 2006;
- Stancu, Daniela Ileana, Măndescu, Dragoș, Motreanu, Valentin, Cîrstea, Remus Petre, Moaghen, Simona, **Pe Argeș în jos..., monografia serviciului de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Pitești**, Editura Trend, Pitești, 2011;
- Stoicescu, Nicolae, **Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova secolele XIV-XVII**, Editura Enciclopedică Română, București, 1971;
- Ștefan, Nicolae, Benaz, Gheorghe, Cociu, Vasile, Glăman, Gheorghe, Scurtu, Ion, **Horticultura României de-a lungul timpului**, V. Slujitorii horticulturii **României**, Editura Academiei Române, București, 2008;
- Tucă, Florian, Gheorghe, Cristache, Leonăchescu, Nicolae, Ionescu, Nicolae, Popescu, Vasilica, Tudor, Sevastian, Voinescu, Silvestru, **Județul Argeș. Mileniul III, Anul 1, Mică Enciclopedie**, Editura Sylvi, București, 2001;
- Tudor, Dumitru N., **Contribuții la studiul tradițiilor mișcării muncitorești și democratice din zona Argeșului**, Intreprinderea Poligrafică Argeș, Pitești, 1971;
- Tudor, Octavian, **Pictori români uitați**, Editura Noi Media Print, București, 2003;
- Tudor, Sevastian, **Personalități politice și culturale din Argeș**, Editura Paralela 45, Pitești, 1995;
- Tudose, Petre, **Medici argeșeni în cel de Al Dolea Război Balcanic și în Războiul pentru Întregirea Neamului**, Editura Tiparg, Pitești, 2007;
- Udrescu, Dumitru, **Glosar regional Argeș**, Editura Academiei Române, București, 1967;
- Vlad, Nicolae, Popescu, Tudor, **Monografia Liceului „Nicolae Bălcescu” din Pitești 1866-1966**, Tipografia Argeș, Pitești, 1966; reeditare, Constantin Fulgeanu, Pitești, 1991;
- Voinescu, Silvestru, **70 de personalități argeșene**, Biblioteca Municipală, Pitești, 1970;
- Voinescu, Silvestru, **Argeșeni și musceleni în Academia Română**, Editura Calende, Pitești, 1995;
- Voinescu, Silvestru, Rizescu, Nicolae, Sachelarie, Octavian, **Argeșeni în spiritualitatea românească, I**, 1980, **II**, 1988, Biblioteca Județeană Argeș, Pitești;
- Zăciu, Mircea (coord.), **Scriitori români. Dicționar**, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1978.

WEBGRAFIE

- www.bjarges.ro, Popa, Petre, Dicu, Paul, Voinescu, Silvestru, **Pitești: Tradiție și contemporaneitate**, Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, Editura Tiparg, Pitești, 2008.